EVROPSKÁ UNIE

EVROPSKÝ PARLAMENT **RADA**

Brusel 6. července 2018
(OR. en)

2016/0282 (COD) **PE-CONS 13/18**
2016/0282 A (COD)

CADREFIN 13
POLGEN 16
FIN 172
INST 79
FSTR 4
FC 4
REGIO 7
SOC 102
AGRISTR 12
PECHE 58
TRANS 87
ESPACE 9
TELECOM 46
CODEC 263

PRÁVNÍ PŘEDPISY A JINÉ AKTY

Předmět:	NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY
(EU, Euratom) 2018/...

ze dne …,

kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie,
mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013,
(EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014
a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 46 písm. d), článek 149, čl. 153 odst. 2 písm. a), články 164, 172, 175, 177 a 178, čl. 189 odst. 2, čl. 212 odst. 2, čl. 322 odst. 1 a článek 349 této smlouvy, ve spojení se Smlouvou o založení Evropského společenství pro atomovou energii, a zejména s článkem 106a této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Účetního dvora[1],

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru[2],

s ohledem na stanovisko Výboru regionů[3],

v souladu s řádným legislativním postupem[4],

[1] Úř. věst. C 91, 23.3.2017, s. 1.
[2] Úř. věst. C 75, 10.3.2017, s. 63.
[3] Úř. věst. C 306, 15.9.2017, s. 64.
[4] Postoj Evropského parlamentu ze dne 5. července 2018 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne ….

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Po třech letech uplatňování finančních pravidel pro souhrnný rozpočet Unie (dále jen „rozpočet“) by měly být v těchto pravidlech provedeny další změny s cílem odstranit problémy při jejich uplatňování zvýšením flexibility, zjednodušit provádění pro zúčastněné strany a útvary, zaměřit se více na výsledky a zlepšit přístupnost, transparentnost a odpovědnost. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012[1] by proto mělo být zrušeno a nahrazeno tímto nařízením.

(2) Za účelem snížení složitosti finančních pravidel vztahujících se na rozpočet a zahrnutí příslušných pravidel do jediného nařízení by Komise měla zrušit své nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012[2]. V zájmu jasnosti by měla být hlavní pravidla obsažená v uvedeném nařízení v přenesené pravomoci zahrnuta do tohoto nařízení a ostatní by měla být zařazena do pokynů pro útvary.

(3) Hlavní rozpočtové zásady by měly zůstat zachovány. Stávající odchylky od těchto zásad pro konkrétní oblasti, jako jsou výzkum, vnější činnost a strukturální fondy, by měly být přezkoumány a co nejvíc zjednodušeny s tím, že je nutno zohlednit, zda jsou nadále relevantní, jakou přidanou hodnotu přinášejí pro rozpočet a jakou zátěž představují pro zúčastněné strany.

---

1 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie a kterým se zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).

2 Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 ze dne 29. října 2012 o prováděcích pravidlech k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie (Úř. věst. L 362, 31.12.2012, s. 1).

(4) Pravidla pro přenos prostředků by měla být formulována jednoznačněji a mělo by se rozlišit mezi automatickým a neautomatickým přenosem. Dotčené orgány Unie by měly informace o automatických i neautomatických přenosech poskytovat Evropskému parlamentu a Radě.

(5) V zájmu efektivního využívání finančních prostředků by měl být povolen přenos a využití vnějších účelově vázaných příjmů pro nástupnický program nebo akci. Měla by existovat možnost přenášet vnitřní účelově vázané příjmy pouze do následujícího rozpočtového roku, nestanoví-li toto nařízení jinak.

(6) Pokud jde o vnitřní účelově vázané příjmy, mělo by být povoleno financování nových projektů v oblasti nemovitostí z příjmů z pronájmu a prodeje budov. Za tímto účelem by tyto příjmy měly být považovány za vnitřní účelově vázané příjmy, které lze přenášet až do doby jejich úplného využití.

(7) Orgány Unie by měly mít možnost přijímat jakékoli dary Unii.

(8) Mělo by být zavedeno ustanovení, které právnickým osobám povolí sponzorovat formou věcného plnění určitou událost nebo činnost pro propagační účely nebo pro účely sociální odpovědnosti podniků.

(9) Je nutno objasnit s ohledem na rozpočet pojem výkonnosti. Výkonnost by měla být vázána na přímé uplatňování zásady řádného finančního řízení. Zásadu řádného finančního řízení je rovněž třeba definovat a měla by být vytvořena souvislost mezi stanovenými cíli a ukazateli výkonnosti, výsledky, jakož i hospodárností, efektivností a účinností při využívání prostředků. Z důvodů právní jistoty a s cílem zamezit rozporům se stávajícími výkonnostními rámci jednotlivých programů by měla být vymezena terminologie týkající se výkonnosti, zejména výstup a výsledky.

(10) V souladu s interinstitucionální dohodou ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů[1] by právní předpisy Unie měly být vysoce kvalitní a měly by se zaměřovat na oblasti, kde občanům přinášejí největší přidanou hodnotu, a co nejefektivněji a nejúčinněji přispívat k dosahování společných cílů politik Unie. Plnění těchto cílů může napomoci, budou-li stávající a nové výdajové programy a činnosti, s nimiž jsou spojeny značné výdaje, podrobeny hodnocení.

1 Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

(11) V souladu se zásadou transparentnosti, zakotvenou v článku 15 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), mají orgány Unie jednat co nejotevřeněji. Pokud jde o plnění rozpočtu, vyplývá z uplatnění této zásady, že občané by měli vědět, kde a za jakým účelem jsou prostředky Unie vynakládány. Tyto informace podporují demokratickou diskusi, přispívají k účasti občanů v rozhodovacím procesu Unie , posilují institucionální kontrolu a dohled nad výdaji Unie a přispívají ke zvyšování její důvěryhodnosti. Komunikace by měla být cílenější a mít za cíl zvýšit viditelnost příspěvku Unie pro občany. Těchto cílů by mělo být dosaženo uveřejněním relevantních informací týkajících se všech příjemců finančních prostředků financovaných z rozpočtu, nejlépe využitím moderních komunikačních nástrojů, kdy by byly zohledněny legitimní zájmy těchto příjemců s ohledem na důvěrnou povahu a bezpečnost informací a v případě fyzických osob na jejich právo na soukromí a ochranu osobních údajů. Orgány Unie by proto měly při uveřejňování informací uplatňovat v souladu se zásadou proporcionality selektivní přístup. Rozhodnutí uveřejnit informace by měla vycházet z relevantních kritérií, aby byly poskytované informace užitečné.

(12) Aniž jsou dotčena pravidla týkající se ochrany osobních údajů, je třeba usilovat o co největší transparentnost ohledně informací o příjemcích finančních prostředků. Informace o příjemcích finančních prostředků Unie vynakládaných v přímém řízení by měly být uveřejňovány na zvláštních internetových stránkách orgánů Unie, jako je systém pro finanční transparentnost, a měly by uvádět alespoň jméno nebo název a lokalitu příjemce, částku, v jejíž výši byl přijat právní závazek, a účel tohoto opatření. Tyto informace by měly zohledňovat příslušná kritéria, jako jsou periodicita, druh a význam opatření.

(13) Komise by měla mít možnost plnit rozpočet nepřímo prostřednictvím organizací členských států. Z důvodů právní jistoty je proto vhodné definovat organizaci členského státu jako subjekt zřízený v členském státě buď jako veřejnoprávní subjekt, nebo subjekt soukromého práva, jejž tento členský stát pověřil výkonem veřejné služby a poskytl mu dostatečné finanční záruky. Finanční jištění, které takovýmto soukromoprávním subjektům poskytuje členský stát v souladu se stávajícími požadavky stanovenými právem Unie ve formě, kterou tento členský stát stanovil a která nutně nevyžaduje bankovní záruku, by mělo být za dostatečné finanční záruky považováno.

(14) V souladu se zásadami Smlouvy o fungování EU, a zejména se zásadami transparentnosti, proporcionality, rovného zacházení a zákazu diskriminace, by měly být v případě cen, grantů a veřejných zakázek zadaných na základě veřejných výběrových řízení, a zejména v případě soutěží o návrh, výzev k podávání návrhů nebo zadávacích řízení uveřejňovány jméno nebo název a lokalita příjemců finančních prostředků Unie. Uveřejňování těchto údajů by mělo přispívat k tomu, aby měli neúspěšní uchazeči nebo žadatelé kontrolu nad udělovacími řízeními.

(15) Osobní údaje fyzických osob by neměly být zpřístupněny veřejnosti po dobu delší, než po jakou příslušní příjemci využívají finančních prostředků, a tyto údaje by tedy měly být po dvou letech vymazány. Táž zásada by měla platit pro osobní údaje právnických osob, jejichž oficiální název označuje jednu nebo více fyzických osob.

(16) Ve většině případů upravených tímto nařízením se uveřejňování údajů týká právnických osob. V případě fyzických osob by měly být osobní údaje uveřejňovány v souladu se zásadou proporcionality mezi významem poskytnuté částky a potřebou kontrolovat nejlepší využití finančních prostředků. V takovém případě je uveřejnění jejich regionu na úrovni 2 společné klasifikace územních statistických jednotek (NUTS) v souladu s cílem uveřejňování informací o příjemcích finančních prostředků, zajišťuje rovné zacházení mezi různě velkými členskými státy a respektuje právo příjemce finančních prostředků na soukromý život, a zejména na ochranu jeho osobních údajů.

(17) Z důvodu právní jistoty a v souladu se zásadou proporcionality by měly být upřesněny situace, kdy by k uveřejnění nemělo dojít. Uveřejňovány by neměly být například informace o stipendiích nebo jiných formách přímé podpory vyplacené nejpotřebnějším fyzickým osobám, o určitých zakázkách velmi nízké hodnoty nebo o finanční podpoře pod určitou prahovou hodnotou poskytnuté prostřednictvím finančních nástrojů, anebo v případech rizika, že by uveřejněním byla ohrožena práva a svobody dotčených osob chráněné Listinou základních práv Evropské unie nebo že by byly poškozeny obchodní zájmy příjemců finančních prostředků. V zájmu zachování stávající praxe a zajištění transparentnosti by však žádná zvláštní výjimka z povinnosti uveřejňovat informace založená na konkrétní prahové hodnotě neměla existovat v případě grantů.

(18) Jsou-li pro účely transparentnosti v souvislosti s využíváním finančních prostředků Unie a kontrolou nad udělovacími řízeními uveřejňovány osobní údaje příjemců finančních prostředků, měli by o tom být tito příjemci informování, stejně jako o svých právech a postupech pro jejich výkon v souladu s nařízeními Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001[1] a (EU) 2016/679[2].

---

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

[2] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

(19) V zájmu dodržení zásady rovného zacházení se všemi příjemci finančních prostředků by měly být údaje týkající se fyzických osob uveřejňovány rovněž v souladu s povinností členských států zajistit vysoký stupeň transparentnosti veřejných zakázek, jejichž hodnota překračuje finanční limity stanovené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU[1].

(20) V případě nepřímého a sdíleného řízení by měly informace o příjemcích a konečných příjemcích finančních prostředků poskytovat osoby, subjekty nebo určené subjekty vynakládající finanční prostředky Unie. V případě sdíleného řízení by tyto informace měly být uveřejněny v souladu s odvětvovými pravidly. Komise by měla zpřístupnit informace o jednotných internetových stránkách, včetně odkazu na jejich adresy, na nichž jsou informace o příjemcích a konečných příjemcích finančních prostředků k dispozici.

(21) V zájmu lepší srozumitelnosti a větší transparentnosti údajů o finančních nástrojích využívaných v přímém a nepřímém řízení je vhodné sloučit všechny požadavky na podávání zpráv do jednoho pracovního dokumentu, který má být připojen k návrhu rozpočtu.

---

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 65).

(22) S cílem prosazovat osvědčené postupy při využívání Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR), Evropského sociálního fondu (ESF), Fondu soudržnosti, Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV), Evropského námořního a rybářského fondu (ENRF) a Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) by Komise měla být schopna subjektům odpovědným za činnosti v oblasti řízení a kontroly pro informaci poskytnout nezávazné metodické pokyny, jež objasňují její vlastní kontrolní strategii a přístup, včetně kontrolních seznamů a příkladů osvědčené praxe. Tyto pokyny by měly být podle potřeby aktualizovány.

(23) Je vhodné, aby spolu mohly orgány Unie navzájem uzavírat meziútvarové dohody v zájmu snazšího čerpání svých prostředků a aby existovala možnost uzavírat takovéto dohody mezi útvary orgánů Unie, subjekty Unie, evropskými úřady, subjekty nebo osobami pověřenými prováděním specifických činností v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky podle hlavy V Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“) a kanceláří generálního tajemníka Nejvyšší rady evropských škol za účelem poskytování služeb, dodávek zboží, provádění stavebních prací nebo veřejných zakázek na nemovitosti.

(24) Je vhodné stanovit postup pro zřizování nových evropských úřadů a rozlišovat mezi povinnými a nepovinnými úkoly těchto úřadů. Orgány Unie, subjekty Unie a jiné evropské úřady by měly mít možnost pověřit ředitele evropského úřadu výkonem pravomocí schvalující osoby. Evropské úřady by měly mít rovněž možnost uzavírat meziútvarové dohody za účelem poskytování služeb, dodávek zboží, provádění stavebních prací nebo veřejných zakázek na nemovitosti. Je vhodné přijmout zvláštní pravidla pro vypracovávání účetních záznamů, ustanovení, která zmocňují účetního Komise pověřit výkonem některých z jeho úkolů zaměstnance těchto úřadů, a operační postupy pro bankovní účty, jež by Komise měla být schopna otevřít jménem evropského úřadu.

(25) S cílem zvýšit nákladovou efektivnost výkonných agentur by vzhledem k praktickým zkušenostem získaným s jinými subjekty Unie mělo být možné svěřit účetnímu Komise veškeré úkoly účetního výkonné agentury nebo část těchto úkolů.

(26) Z důvodu právní jistoty je nutné objasnit, že ředitelé výkonných agentur jednají při správě operačních prostředků programů svěřených agenturám jako pověřené schvalující osoby. K tomu, aby se zvýšení efektivity v důsledku globální centralizace určitých podpůrných služeb mohlo projevit naplno, měla by být výslovně stanovena možnost výkonných agentur vynakládat správní výdaje.

(27) Je nutné stanovit pravidla týkající se pravomocí a povinností účastníků finančních operací, zejména schvalujících osob a účetních.

(28) Evropský parlament, Rada, Účetní dvůr a účetní Komise by měli být do dvou týdnů informováni o jmenování pověřené schvalující osoby, interního auditora a účetního i o ukončení výkonu jejich funkce.

(29) Schvalující osoby by měly plně odpovídat za veškeré příjmové a výdajové operace provedené v rámci jejich odpovědnosti a za systémy vnitřní kontroly a měly by nést odpovědnost za svou činnost, v případě potřeby prostřednictvím disciplinárního řízení.

(30) Měly by být vymezeny též úkoly, odpovědnost a zásady postupů, které mají schvalující osoby dodržovat. Pověřené schvalující osoby by měly zajistit, aby dále pověřené schvalující osoby a jejich zaměstnanci obdrželi informace a odbornou přípravu o standardech kontroly a příslušných metodách a postupech a aby byla přijata opatření k zajištění fungování kontrolního systému. Pověřená schvalující osoba by měla podávat svému orgánu Unie informace o výkonu povinností v podobě výroční zprávy. Tato zpráva by měla obsahovat požadované finanční informace a informace o řízení, jimiž pověřená schvalující osoba dokládá své prohlášení o věrohodnosti k výkonu svých povinností, včetně informací o celkové výkonnosti provedených operací. Podklady k provedeným operacím by měly být uchovávány alespoň po pět let. O všech formách jednacího řízení v rámci zadávání veřejných zakázek by měla pověřená schvalující osoba podat zvláštní zprávu dotčenému orgánu Unie, který by měl podat zprávu Evropskému parlamentu a Radě, neboť tato řízení představují odchylku od běžných udělovacích řízení.

(31) Je třeba zohlednit dvojí úlohu, kterou vedoucí delegací Unie a po dobu jejich nepřítomnosti zástupci těchto vedoucích plní jako dále pověřené schvalující osoby pro Evropskou službu pro vnější činnost (ESVČ) a, pokud jde o operační prostředky, pro Komisi.

(32) Komise by měla výkonem rozpočtových pravomocí ve vztahu k operačním prostředkům v jejím oddíle rozpočtu pověřit zástupce vedoucích delegací Unie pouze v případech, kdy je plnění těchto úkolů zástupci vedoucích delegací naprosto nezbytné k zajištění kontinuity činnosti po dobu nepřítomnosti vedoucích delegací Unie. Zástupci vedoucích delegací Unie by neměli být oprávněni vykonávat tyto pravomoci systematicky nebo z důvodu vnitřní dělby práce.

(33) Účetní by měl odpovídat za řádné provádění plateb, vybírání příjmů a vymáhání pohledávek. Měl by spravovat pokladnu, bankovní účty a soubory údajů o třetích osobách, vést účty a odpovídat za sestavení finančních výkazů orgánu Unie. Pouze účetní Komise by měl být oprávněn stanovovat účetní pravidla a harmonizované účtové osnovy, zatímco účetní všech ostatních orgánů Unie by měli stanovovat postupy účtování pro své orgány.

(34) Upraveny by měly být též podmínky jmenování účetního a ukončení výkonu jeho funkce.

(35) Účetní by měl stanovit postupy, které zajišťují, aby účty otevřené pro účely správy pokladny a zálohové účty nevykazovaly záporný zůstatek.

(36) Měly by být stanoveny podmínky pro používání zálohových účtů, tedy systému správy, který představuje odchylku od běžných rozpočtových postupů a týká se pouze omezených částek, a dále úkoly a odpovědnost správců zálohových účtů, schvalujících osob a účetních při kontrole těchto účtů. O každém jmenování správce zálohových účtů by měl být informován Účetní dvůr. Z důvodu efektivnosti by měly být při delegacích Unie zřízeny zálohové účty, na nichž budou spravovány prostředky z oddílů rozpočtu týkajících se Komise i ESVČ. Je rovněž vhodné umožnit za určitých podmínek využívání zálohových účtů v delegaci Unie k vyplácení omezených částek prostřednictvím rozpočtových procesů. Co se týká jmenování správců zálohových účtů, mělo by být možné vybírat je i z řad zaměstnanců Komise působících v oblasti operací pro řešení krizí a operací humanitární pomoci, nejsou-li k dispozici zaměstnanci Komise, na které se vztahuje služební řád úředníků Evropské unie a pracovní řád ostatních zaměstnanců Unie, stanovený v nařízení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68[1] (dále jen „služební řád“).

[1] Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1.

(37) Aby se zohlednila situace v oblasti operací pro řešení krizí a operací humanitární pomoci, nejsou-li k dispozici zaměstnanci Komise, na které se vztahuje služební řád, a vyskytují-li se s ohledem na přijetí všech právních závazků příslušnou schvalující osobou technické problémy, mělo by být přípustné, aby právní závazky velmi nízké hodnoty do výše 2 500 EUR, které jsou spojeny s platbami prováděnými ze zálohových účtů, přijímali zaměstnanci Komise v této oblasti a aby vedoucí delegací Unie nebo jejich zástupci podepisovali právní závazky na pokyn příslušné schvalující osoby Komise.

(38) Jakmile jsou definovány úkoly a odpovědnost účastníků finančních operací, mohou být tyto osoby povolány k odpovědnosti pouze za podmínek stanovených ve služebním řádu. V orgánech Unie byly zřízeny specializované výbory pro řešení finančních nesrovnalostí podle nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012. Kvůli omezenému počtu postoupených případů a z důvodu efektivnosti je však vhodné převést jejich funkce na interinstitucionální výbor zřízený tímto nařízením (dále jen „výbor“). Výbor by měl posuzovat žádosti a vydávat doporučení o potřebě přijmout rozhodnutí o vyloučení a uložení peněžitých sankcí, které mu předloží Komise nebo jiné orgány a subjekty Unie, aniž je dotčena jejich správní samostatnost ve vztahu k jejich zaměstnancům. Tento přesun má zamezit rovněž zdvojování práce a snížit riziko vydání protichůdných doporučení nebo stanovisek v případech, které se týkají jak hospodářského subjektu, tak i zaměstnance orgánu nebo subjektu Unie. Je třeba zachovat postup, jímž může schvalující osoba požadovat potvrzení pokynu, o němž se domnívá, že je nesprávný nebo odporuje zásadě řádného finančního řízení, a být tak zproštěna odpovědnosti, k níž by mohla být povolána. Při plnění této úlohy by se mělo složení výboru upravit. Výbor by neměl mít vyšetřovací pravomoci.

(39) Co se týká příjmů, je nutné zabývat se zápornými úpravami vlastních zdrojů, na něž se vztahuje nařízení Rady (EU, Euratom) č. 609/2014[1]. S výjimkou případu vlastních zdrojů je nutné zachovat stávající úkoly a kontroly spadající do odpovědnosti schvalujících osob v různých fázích procesu: sestavení odhadu pohledávek, vydání inkasního příkazu a zaslání výzvy k úhradě, jíž je dlužník informován o stanovení pohledávky, a případné rozhodnutí o vzdání se nároku v souladu s kritérii, která v zájmu efektivního výběru příjmů zajišťují soulad se zásadou řádného finančního řízení.

(40) Schvalující osoba by měla mít možnost upustit zcela nebo částečně od inkasa stanovené pohledávky, pokud dlužník vstoupil do insolvenčního řízení, jak je vymezeno v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/848[2], zejména v případě soudního vyrovnání nebo jiného podobného řízení.

(41) Měly by být zvlášť upraveny postupy pro úpravu odhadů pohledávek nebo jejich snížení na nulu.

---

[1] Nařízení Rady (EU, Euratom) č. 609/2014 ze dne 26. května 2014 o metodách a postupu pro poskytování tradičních vlastních zdrojů a vlastních zdrojů z DPH a HND a o opatřeních ke krytí hotovostních nároků (Úř. věst. L 168, 7.6.2014, s. 39).

[2] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/848 ze dne 20. května 2015 o insolvenčním řízení (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 19).

(42) Je nutné vyjasnit, kdy se do rozpočtu zapisují částky obdržené z pokut a jiných sankcí, jakož i úroky nebo jakékoli jiné příjmy z nich plynoucí.

(43) Vlivem nedávného vývoje na finančních trzích a úrokové sazby uplatňované Evropskou centrální bankou (ECB) na její hlavní refinanční operace je nutné revidovat ustanovení týkající se úrokové sazby u pokut nebo jiných sankcí a stanovit pravidla pro případ záporné úrokové sazby.

(44) K zohlednění zvláštní povahy pohledávek v podobě pokut nebo jiných sankcí uložených orgány Unie podle Smlouvy o fungování EU nebo Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii (dále jen „Smlouva o Euratomu“) je nutné zavést zvláštní ustanovení o úrokových sazbách vztahujících se na splatné částky, které však nebyly dosud uhrazeny, v případě, že Soudní dvůr Evropské unie tyto částky navýší.

(45) Měla by být jasněji vymezena i zpřísněna pravidla pro inkaso. Zejména je třeba upřesnit, že účetní má inkasovat částky započtením i proti částkám, které dlužníkovi dluží výkonná agentura při plnění rozpočtu.

(46) V zájmu zaručení právní jistoty a transparentnosti by měla být stanovena pravidla týkající se lhůt pro zaslání výzvy k úhradě.

(47) Pro účely zajištění správy aktiv, při níž by se současně usilovalo o dosažení kladného výnosu, je nutno předběžně vybírat částky týkající se pokut a jiných sankcí uložených podle Smlouvy o fungování EU nebo Smlouvy o Euratomu, například pokut ukládaných v soutěžních věcech, proti nimž je podán prostředek právní nápravy, investovat tyto částky do finančních aktiv a určit účel dalšího použití výnosů z nich. Jelikož Komise není jediným orgánem Unie, který je oprávněn ukládat pokuty nebo jiné sankce, je nutné upravit tyto pokuty nebo jiné sankce ukládané jinými orgány Unie a stanovit pravidla pro jejich vymáhání, která by měla být rovnocenná pravidlům používaným Komisí.

(48) K tomu, aby měla Komise všechny informace potřebné k přijímání rozhodnutí o financování, je nutné stanovit minimální požadavky na obsah těchto rozhodnutí v případě grantů, zadávání veřejných zakázek, svěřenských fondů Unie pro vnější činnost (dále jen „svěřenské fondy Unie“), cen, finančních nástrojů, nástrojů nebo platforem kombinování zdrojů a rozpočtových záruk. Současně je třeba umožnit, aby byla rozhodnutí o financování přijímána na dobu delší než jeden rozpočtový rok s cílem poskytnout potenciálním příjemcům finančních prostředků dlouhodobější perspektivu, s tím, že jejich provádění je podmíněno dostupností rozpočtových prostředků na příslušný rozpočtový rok. Dále je nutné snížit počet náležitostí vyžadovaných u rozhodnutí o financování. V zájmu zjednodušení by mělo rozhodnutí o financování představovat současně i roční nebo víceletý pracovní program. Jelikož příspěvky pro subjekty Unie uvedené v článcích 70 a 71 jsou stanoveny již v rozpočtu, nemělo by se v této souvislosti vyžadovat přijetí zvláštního rozhodnutí o financování.

(49) Pokud jde o výdaje, je třeba objasnit vztah mezi rozhodnutími o financování, souhrnnými rozpočtovými závazky a individuálními rozpočtovými závazky a pojmy rozpočtový a právní závazek, aby se vymezil zřetelný rámec pro jednotlivé fáze plnění rozpočtu.

(50) S cílem zohlednit zejména počet právních závazků přijímaných delegacemi a zastoupeními Unie a kolísání směnných kurzů u těchto závazků by předběžné rozpočtové závazky měly být možné i v případě, kdy jsou konečný příjemce platby a částka určeni.

(51) V souladu se zásadou řádného finančního řízení by měly být jasněji vymezeny jednotlivé druhy plateb, které mohou provádět schvalující osoby. Měla by být blíže objasněna pravidla pro zúčtování plateb předběžného financování, zejména v případech, kdy není možné průběžné zúčtování. Za tímto účelem by měla být v přijatých právních závazcích zahrnuta odpovídající ustanovení.

(52) Toto nařízení by mělo stanovit, že se platby mají uskutečnit ve stanovených lhůtách a že v případě jejich nedodržení budou mít věřitelé nárok na úroky z prodlení, které jdou k tíži rozpočtu, s výjimkou členských států, Evropské investiční banky (EIB) a Evropského investičního fondu (EIF).

(53) Považuje se za vhodné začlenit ustanovení týkající se potvrzování a schvalování výdajů do jednoho článku a zavést definici zrušení přidělení prostředků na závazek. Jelikož jsou operace prováděny v počítačových systémech, měl by být podpis doložky „předáno k platbě“ jako vyjádření rozhodnutí o potvrzení, s výjimkou omezeného počtu případů, nahrazen zabezpečeným elektronickým podpisem. Je rovněž nutné objasnit, že se potvrzování výdajů týká všech způsobilých nákladů, včetně nákladů, které nejsou spojeny s žádostí o platbu, jak je tomu v případě zúčtování předběžného financování.

(54) V zájmu snížení složitosti, zefektivnění stávajících pravidel a lepší srozumitelnosti tohoto nařízení by měla být stanovena pravidla, která jsou společná více než jednomu nástroji pro plnění rozpočtu. Z těchto důvodů by měla být některá ustanovení přeskupena, znění a oblast působnosti dalších ustanovení by měly být sladěny a zbytečná opakování a křížové odkazy by se měly odstranit.

(55) Každý orgán Unie by měl zřídit výbor pro pokrok v oblasti interního auditu, jehož úkolem bude zajistit nezávislost interního auditora, sledovat kvalitu práce interního auditu a zajistit, aby útvary příslušného orgánu doporučení interního a externího auditu řádně zohledňovaly a uplatňovaly. O složení tohoto výboru pro pokrok v oblasti interního auditu by měl rozhodnout každý orgán Unie s ohledem na svou organizační samostatnost a na význam nezávislého odborného poradenství.

(56) Větší důraz je nutno klást na výkonnost a výsledky projektů financovaných z rozpočtu Unie. Je tudíž vhodné stanovit kromě forem příspěvku Unie, které již jsou náležitě zavedeny (proplacení skutečně vynaložených způsobilých nákladů, jednotkové náklady, jednorázové částky a paušální financování), další formu financování nesouvisející s náklady na příslušné operace. Tato dodatečná forma financování by měla být založena buď na splnění určitých předběžných podmínek, nebo na dosažení výsledků měřených podle předem stanovených milníků nebo prostřednictvím ukazatelů výkonnosti.

(57) Pokud Komise posuzuje provozní a finanční způsobilost příjemců finančních prostředků Unie nebo jejich systémů a postupů, měla by mít možnost spolehnout se na posouzení, která již provedla sama nebo která již provedly jiné subjekty nebo dárci, jako jsou vnitrostátní agentury a mezinárodní organizace, aby se zamezilo dvojímu posuzování týchž příjemců finančních prostředků. Možnost křížového spoléhání se na posouzení provedená jinými subjekty by se měla využít v případě, že tato posouzení proběhla v souladu s podmínkami, které jsou rovnocenné podmínkám stanoveným v tomto nařízení pro příslušný způsob plnění rozpočtu. Na podporu křížového spoléhání se na posouzení mezi dárci by proto Komise měla prosazovat uznávání mezinárodně přijímaných standardů nebo mezinárodních osvědčených postupů.

(58) Je rovněž důležité zamezit situacím, kdy u příjemců finančních prostředků Unie prováděly audit využití těchto prostředků různé subjekty několikrát. Mělo by proto být možné spolehnout se na audity, které již provedli nezávislí auditoři, pokud je dostatečně prokázána jejich kompetence a nezávislost a pokud je auditní činnost založena na mezinárodně uznávaných auditních standardech poskytujících přiměřenou jistotu a pokud se týkaly finančních výkazů a zpráv dokládajících využití příspěvku Unie. Tyto audity by pak měly být základem celkové jistoty ohledně využití finančních prostředků Unie. Za tímto účelem je důležité zajistit, aby zpráva nezávislého auditora i související auditní dokumentace byly na požádání zpřístupněny Evropskému parlamentu, Komisi, Účetnímu dvoru a auditním orgánům členských států.

(59) Pro účely spoléhání se na posouzení a audity a s cílem snížit administrativní zátěž osob a subjektů přijímajících finanční prostředky Unie je důležité zajistit, aby byly využívány veškeré informace, které již mají orgány Unie, řídící orgány nebo jiné subjekty vynakládající finanční prostředky Unie k dispozici, a příjemci finančních prostředků nebo příjemci grantů tak nebyli o stejné informace žádáni opakovaně.

(60) K zajištění mechanismu dlouhodobé spolupráce s příjemci finančních prostředků by mělo být umožněno podepisovat dohody o finančním rámcovém partnerství. Finanční rámcová partnerství by měla být uskutečňována prostřednictvím grantů nebo dohod o přiznání příspěvku uzavřených s osobami a subjekty vynakládajícími finanční prostředky Unie. Za tímto účelem by měl být stanoven minimální obsah těchto dohod o přiznání příspěvku. Finanční rámcová partnerství by neměla nepatřičně omezovat přístup k finančním prostředkům Unie.

(61) Podmínky a postupy pro pozastavení, ukončení nebo snížení výše příspěvku Unie by měly být harmonizovány v rámci jednotlivých nástrojů pro plnění rozpočtu, jako jsou granty, veřejné zakázky, nepřímé řízení nebo ceny. Je třeba vymezit důvody tohoto pozastavení, ukončení nebo snížení.

(62) Toto nařízení by mělo stanovit standardní lhůty, po které jsou příjemci finančních prostředků povinni uchovávat dokumenty týkající se příspěvků Unie, aby se zabránilo rozdílným nebo neúměrným smluvním požadavkům a současně se poskytl Komisi, Účetnímu dvoru a Evropskému úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) dostatek času k získání přístupu k těmto údajům a dokumentům a k provedení následných kontrol a auditů. Všem osobám či subjektům přijímajícím finanční prostředky Unie by měla být mimoto uložena povinnost spolupracovat při ochraně finančních zájmů Unie.

(63) Aby byly účastníkům a příjemcům finančních prostředků poskytnuty náležité informace a aby měli možnost uplatnit své právo na obhajobu, měli by mít možnost předložit připomínky předtím, než bude přijato opatření s nepříznivým dopadem na jejich práva, a měli by být informováni o prostředcích právní nápravy, které k napadení takového opatření mají.

(64) Na ochranu finančních zájmů Unie by Komise měla zřídit jednotný systém včasného odhalování rizik a vylučování hospodářských subjektů.

(65) Systém včasného odhalování rizik a vylučování hospodářských subjektů by se měl vztahovat na účastníky, příjemce finančních prostředků, subjekty, jejichž způsobilosti hodlá zájemce nebo uchazeč využít, na subdodavatele zhotovitele, poskytovatele nebo dodavatele, na veškeré osoby nebo subjekty, kterým jsou poskytovány finanční prostředky Unie, je-li rozpočet plněn v nepřímém řízení, na veškeré osoby nebo subjekty, kterým jsou poskytovány finanční prostředky Unie na základě finančních nástrojů využívaných v přímém řízení, na účastníky nebo příjemce finančních prostředků, o nichž subjekty plnící rozpočet ve sdíleném řízení poskytly informace, a na sponzory.

(66) Je třeba objasnit, že je-li rozhodnutí o evidenci určité osoby nebo subjektu v databázi systému včasného odhalování rizik a vylučování hospodářských subjektů přijato v důsledku situací zakládajících vyloučení, v nichž se nachází fyzická nebo právnická osoba, která je členem správního, řídícího nebo dozorčího orgánu dotyčné osoby nebo subjektu nebo která má ve vztahu k nim pravomoc k zastupování, rozhodování nebo kontrole, fyzická nebo právnická osoba, která v neomezeném rozsahu ručí za dluhy dotyčné osoby nebo subjektu, nebo fyzická osoba, která je nezbytná pro udělení nebo pro splnění právního závazku, mají informace zaevidované v databázi zahrnovat údaje týkající se těchto osob.

(67) Rozhodnutí o vyloučení určité osoby nebo subjektu z účasti na udělovacím řízení nebo o uložení určité osobě nebo subjektu peněžité sankce a rozhodnutí o uveřejnění souvisejících informací by měly přijímat příslušné schvalující osoby s ohledem na svou samostatnost ve správních záležitostech. V případě neexistence pravomocného rozsudku nebo konečného správního rozhodnutí a v případech týkajících se závažného porušení smlouvy by příslušné schvalující osoby měly přijmout své rozhodnutí na základě předběžné právní kvalifikace s přihlédnutím k doporučení výboru. Výbor by měl posoudit rovněž dobu trvání vyloučení, pokud nebyla stanovena pravomocným rozsudkem nebo konečným správním rozhodnutím.

(68) Úlohou výboru by mělo být zajištění konzistentního fungování systému vylučování z účasti na udělovacím řízení. Tento výbor by měl být složen ze stálého předsedy, dvou zástupců Komise a zástupce žádající schvalující osoby.

(69) Předběžná právní kvalifikace nepředjímá konečné posouzení jednání dotyčné osoby nebo subjektu ze strany příslušných orgánů členských států podle vnitrostátního práva. Doporučení výboru, jakož i rozhodnutí příslušné schvalující osoby by proto mělo být po oznámení tohoto konečného posouzení přezkoumáno.

(70) Příslušná schvalující osoba by měla osobu nebo subjekt vyloučit z účasti na udělovacím řízení, pokud bylo pravomocným rozsudkem nebo konečným správním rozhodnutím zjištěno, že se tato osoba nebo subjekt dopustily vážného profesního pochybení, úmyslného nebo neúmyslného porušení povinností vztahujících se k placení příspěvků na sociální zabezpečení nebo daní, vytvoření subjektu v jiné jurisdikci s cílem obejít daňové, sociální a jakékoli jiné právní povinnosti, podvodu týkajícího se rozpočtu, korupce, jednání týkajícího se zločinného spolčení, praní peněz, financování terorismu, teroristických trestných činů nebo trestných činů souvisejících s teroristickou činností, dětské práce nebo jiných trestných činů týkajících se obchodování s lidmi, anebo pokud se dopustily nesrovnalostí. Osoba nebo subjekt by z řízení měly být vyloučeny rovněž v případě závažného porušení právního závazku nebo v případě úpadku.

(71) Při rozhodování o vyloučení osoby nebo subjektu z účasti na udělovacím řízení nebo o uložení peněžité sankce osobě nebo subjektu a o uveřejnění související informace by měla příslušná schvalující osoba zajistit dodržení zásady proporcionality tím, že zohlední zejména závažnost situace, její dopad na rozpočet, dobu, která uplynula od okamžiku, kdy k pochybení došlo, dobu trvání a opakování pochybení, případný úmysl nebo stupeň nedbalosti a míru spolupráce dotyčné osoby nebo subjektu s příslušným orgánem a přínos této osoby nebo subjektu pro vyšetřování.

(72) Příslušná schvalující osoba by měla mít rovněž možnost vyloučit určitou osobu nebo subjekt z účasti na udělovacím řízení v případě, že fyzická nebo právnická osoba, která v neomezeném rozsahu ručí za dluhy daného hospodářského subjektu, je v úpadku nebo v podobné situaci platební neschopnosti, nebo pokud taková fyzická nebo právnická osoba neplní svou povinnost platit příspěvky na sociální zabezpečení nebo daně, jestliže má taková situace dopad na finanční situaci daného hospodářského subjektu.

(73) Rozhodnutí o vyloučení z účasti na udělovacím řízení by nemělo být proti určité osobě nebo subjektu přijímáno v případě, že přijetím nápravných opatření prokázaly svou spolehlivost. Tato možnost by se neměla použít v případě nejzávažnější trestné činnosti.

(74) S ohledem na zásadu proporcionality je třeba rozlišovat mezi případy, kdy lze jako alternativu k vyloučení z účasti na udělovacím řízení uložit peněžitou sankci, a případy, kdy závažnost jednání dotčeného příjemce finančních prostředků, který se pokusil získat finanční prostředky Unie neoprávněně, odůvodňuje uložit peněžitou sankci spolu s vyloučením z řízení k zajištění odrazujícího účinku. Je třeba definovat také maximální výši peněžité sankce, kterou může veřejný zadavatel uložit.

(75) Peněžitá sankce by měla být uložena pouze příjemci finančních prostředků, a nikoli účastníkovi, jelikož se její výše vypočítává na základě hodnoty dotčeného právního závazku.

(76) Možností přijmout rozhodnutí o vyloučení nebo uložit peněžité sankce není dotčena možnost uplatnit smluvní sankce, například nárok na náhradu škody.

(77) Doba vyloučení z účasti na udělovacím řízení by měla být omezena stejně jako v případě směrnice 2014/24/EU a měla by být v souladu se zásadou proporcionality.

(78) Je třeba určit počátek běhu a délku promlčecí lhůty pro přijetí rozhodnutí o vyloučení nebo pro uložení peněžitých sankcí.

(79) Je důležité, aby bylo možné zesílit odrazující účinek vyvolaný vyloučením z účasti na udělovacím řízení a peněžitými sankcemi. V této souvislosti by odrazující účinek měl být zesílen možností uveřejnit informace týkající se vyloučení z řízení nebo peněžité sankce způsobem, který je v souladu s požadavky na ochranu údajů podle nařízení (ES) č. 45/2001 a (EU) 2016/679. Toto uveřejnění by mělo přispět k zajištění toho, aby se stejné jednání neopakovalo. Z důvodu právní jistoty a v souladu se zásadou proporcionality je třeba upřesnit, v jakých situacích by k uveřejnění nemělo dojít. Při posuzování by příslušná schvalující osoba měla zohledňovat případná doporučení výboru. Pokud jde o fyzické osoby, osobní údaje by měly být uveřejňovány pouze za výjimečných okolností odůvodněných závažností dotčeného jednání nebo jeho dopadem na finanční zájmy Unie.

(80) Informace týkající se vyloučení z účasti na udělovacím řízení nebo peněžité sankce by měly být uveřejněny pouze v určitých případech, jako jsou vážné profesní pochybení, podvod, závažné nedostatky při plnění hlavních povinností vyplývajících z právního závazku financovaného z rozpočtu nebo nesrovnalost, anebo je-li subjekt vytvořen v jiné jurisdikci s cílem obejít daňové, sociální či jakékoli jiné právní povinnosti.

(81) Kritéria pro vyloučení z účasti na udělovacím řízení by měla být zřetelně odlišena od kritérií, jež vedou k případnému odmítnutí v udělovacím řízení.

(82) Informace o včasném odhalování rizik a o rozhodnutích o vyloučení a o uložení peněžitých sankcí osobě nebo subjektu by měly být centralizovány. Za tímto účelem by měly být příslušné informace uloženy v databázi zřízené a provozované Komisí jako vlastníkem centralizovaného systému. Tento systém by měl fungovat v souladu s právem na soukromí a ochranu osobních údajů.

(83) Zatímco za zřízení a provoz systému včasného odhalování rizik a vylučování hospodářských subjektů by měla být zodpovědná Komise, ostatní orgány a instituce Unie a všechny osoby a subjekty, které vynakládají finanční prostředky Unie v přímém, sdíleném a nepřímém řízení, by se měly tohoto centralizovaného systému účastnit předáváním příslušných informací Komisi. Příslušná schvalující osoba a výbor by měly osobě nebo subjektu zaručit právo na obhajobu. Tatáž práva by měla být osobě nebo subjektu přiznána v rámci včasného odhalování rizik, pokud schvalující osoba hodlá přijmout opatření, které by mohlo nepříznivě ovlivnit práva dotčené osoby nebo subjektu. V případě podvodu, korupce nebo jiného protiprávního jednání, které ohrožuje finanční zájmy Unie, avšak dosud není předmětem pravomocného rozsudku, by měla mít příslušná schvalující osoba možnost odložit vyrozumění osoby nebo subjektu a výbor by měl mít možnost odložit výkon práva dotyčné osoby nebo subjektu na vyjádření. Tento odklad by měl být odůvodněný pouze v případech, kdy existují závažné legitimní důvody pro zachování důvěrnosti vyšetřování nebo vnitrostátního soudního řízení.

(84) V souladu s článkem 261 Smlouvy o fungování EU by měla být na Soudní dvůr Evropské unie přenesena pravomoc k soudnímu přezkumu v plné jurisdikci týkající se rozhodnutí o vyloučení přijatých a peněžitých sankcí uložených podle tohoto nařízení.

(85) Pro usnadnění ochrany finančních zájmů Unie ve všech způsobech plnění rozpočtu by osoby a subjekty podílející se na plnění rozpočtu ve sdíleném a nepřímém řízení měly zohlednit případné vyloučení z účasti na udělovacím řízení, o němž rozhodly schvalující osoby na úrovni Unie.

(86) Toto nařízení by mělo podporovat cíl vytvoření elektronické veřejné správy, a zejména používání elektronických údajů při výměně informací mezi orgány Unie a třetími osobami.

(87) V zájmu stability právního prostředí by pokrok při používání elektronické výměny informací a předkládání dokumentů elektronickou cestou, případně i včetně elektronického zadávání zakázek, které představují významné zjednodušení, měl být doprovázen nastavením jednoznačných podmínek pro uznávání systémů, jež mají být používány, přičemž současně by měla být zachována možnost účastníků, příjemců finančních prostředků a schvalujících osob postupovat při správě finančních prostředků Unie pružně, jak je stanoveno v tomto nařízení.

(88) Je třeba stanovit pravidla týkající se složení a úkolů komise pověřené posuzováním dokumentace žádosti v zadávacích řízeních, řízeních o udělení grantu a soutěžích o ceny. Mělo by být možné, aby členy výboru byli i externí odborníci, je-li tato možnost stanovena v základním právním aktu.

(89) V souladu se zásadou řádné správy by si schvalující osoba měla vyžádat vysvětlení nebo chybějící dokumenty, přičemž by měla být dodržena zásada rovného zacházení a dokumentace žádosti by se neměla podstatně změnit. Schvalující osoba by měla mít možnost se rozhodnout, že tak neučiní, pouze v řádně odůvodněných případech. Schvalující osoba by měla mít mimoto možnost opravit zjevné administrativní chyby, nebo požádat o jejich opravu účastníka.

(90) Řádné finanční řízení by mělo vyžadovat, aby se Komise chránila požadováním záruk při vyplacení předběžného financování. Požadavek, aby zhotovitelé, dodavatelé nebo poskytovatelé a příjemci grantů poskytovali záruku, by již neměl být automatický, nýbrž by měl být založen na analýze rizik. Pokud schvalující osoba během plnění zjistí, že ručitel není nebo přestal být oprávněn vydávat záruky v souladu s platnými vnitrostátními právními předpisy, měla by mít schvalující osoba možnost požádat o nahrazení záruky.

(91) Různé soubory pravidel pro přímé a nepřímé řízení, zejména pokud jde o pojem úkolů v rámci plnění rozpočtu, vedly k dezorientaci a riziku chybné kvalifikace jak u Komise, tak i u jejích partnerů, a tato pravidla by proto měla být zjednodušena a harmonizována.

(92) Ustanovení o předběžném posouzení pilířů, které se týká osob a subjektů vynakládajících finanční prostředky Unie v nepřímém řízení, by měla být revidována, aby se Komise mohla pokud možno spoléhat na systémy, pravidla a postupy těchto osob a subjektů, které se pokládají za rovnocenné systémům a postupům, jež používá Komise. Mimoto je důležité objasnit, že pokud posouzení odhalí oblasti, v nichž zavedené postupy nepostačují k ochraně finančních zájmů Unie, měla by mít Komise možnost podepsat dohody o přiznání příspěvku a současně přijmout vhodná dohledová opatření. Je rovněž důležité objasnit, ve kterých případech se může Komise rozhodnout nevyžadovat předběžné posouzení pilířů za účelem podepsání dohod o přiznání příspěvku.

(93) Odměna osob a subjektů plnících rozpočet by měla být založena na výkonnosti, je-li to příhodné a možné.

(94) Komise navazuje se třetími zeměmi partnerství prostřednictvím dohod o financování. Je důležité objasnit obsah těchto dohod o financování, zejména pro ty části akce, které provádí třetí země v nepřímém řízení.

(95) Je důležité uznat zvláštní povahu nástrojů nebo platforem kombinování zdrojů, kdy Komise kombinuje svůj příspěvek s příspěvky finančních institucí, a ujasnit uplatňování ustanovení o finančních nástrojích a rozpočtových zárukách.

(96) Pravidla a zásady zadávání veřejných zakázek, jež platí pro veřejné zakázky zadávané orgány Unie na vlastní účet, by měly být založeny na pravidlech stanovených ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU[1] a směrnici 2014/24/EU.

(97) U smíšených zakázek by měla být objasněna metodika veřejných zadavatelů pro určení použitelných pravidel.

(98) U veřejných zakázek, jejichž hodnota nižší než finanční limity stanovené směrnicí 2014/24/EU, u veřejných zakázek, jejichž hodnota je nižší než uvedené limity, a u veřejných zakázek nespadajících do oblasti působnosti uvedené směrnice by měla být objasněna opatření týkající se předchozího a následného uveřejňování informací, která je nutno provést k zahájení zadávacího řízení.

(99) Toto nařízení by mělo obsahovat úplný seznam všech zadávacích řízení, jichž mohou orgány Unie využít, a to bez ohledu na finanční limity.

(100) V zájmu zjednodušení správy a s cílem podporovat účast malých a středních podniků by pro veřejné zakázky střední hodnoty mělo být stanoveno jednací řízení.

---

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU ze dne 26. února 2014 o udělování koncesí (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 1).

(101) Stejně jako v případě směrnice 2014/24/EU by mělo i toto nařízení umožňovat, aby byly před zahájením zadávacího řízení provedeny tržní konzultace. S cílem zajistit, aby bylo inovační partnerství využíváno pouze v případě, že požadované stavební práce, dodávky a služby neexistují na trhu nebo v podobě vývojových činností blízkých trhu, měla by být v tomto nařízení stanovena povinnost provést takovéto předběžné tržní konzultace před využitím inovačního partnerství.

(102) Je třeba objasnit, jak mohou veřejní zadavatelé přispět k ochraně životního prostředí a podpoře udržitelného rozvoje a zároveň zaručit, aby pro své veřejné zakázky získali nejlepší poměr mezi cenou a kvalitou, zejména požadováním specifických štítků nebo využíváním vhodných postupů zadávání veřejných zakázek.

(103) Aby se zajistilo, že hospodářské subjekty budou při plnění veřejných zakázek dodržovat platné environmentální, sociální a pracovněprávní povinnosti stanovené právem Unie, vnitrostátním právem, kolektivními smlouvami nebo platnými mezinárodními sociálními úmluvami a úmluvami o životním prostředí uvedenými v příloze X směrnice 2014/24/EU, měly by být tyto povinnosti součástí minimálních požadavků stanovených veřejným zadavatelem a měly by být začleněny do smluv podepsaných veřejným zadavatelem.

(104) Je vhodné identifikovat a rozlišovat různé případy, které jsou obvykle označovány jako střet zájmů. Pojem „střet zájmů“ by se měl používat pouze v případech, kdy se v této situaci nachází osoba nebo subjekt odpovědný za plnění rozpočtu, audit nebo kontrolu nebo úředník nebo zaměstnanec orgánu Unie nebo vnitrostátního orgánu na jakékoli úrovni. Pokusy nepřípustně ovlivnit určité udělovací řízení nebo získat důvěrné informace je třeba považovat za vážné profesní pochybení, jež může vést k odmítnutí v udělovacím řízení nebo k vyloučení z čerpání finančních prostředků Unie. Hospodářské subjekty mohou být také v situaci, kdy by k provedení veřejné zakázky neměly být vybrány z důvodu protichůdného profesního zájmu. Tak by například určitá společnost neměla hodnotit projekt, jehož se sama zúčastnila, nebo by auditor neměl provádět audit účetních závěrek, které předtím ověřoval.

(105) V souladu se směrnicí 2014/24/EU by mělo být možné, aby ověření, zda je určitý hospodářský subjekt vyloučen, uplatnění kritérií pro výběr a zadání veřejné zakázky a ověření souladu se zadávací dokumentací byla provedena v libovolném pořadí. Mělo by být tedy možné nabídku odmítnout na základě kritérií pro zadání veřejné zakázky, aniž by předtím proběhla kontrola daného uchazeče s ohledem na kritéria pro vyloučení nebo kritéria pro výběr.

(106) Veřejné zakázky by měly být zadávány podle kritéria ekonomicky nejvýhodnější nabídky v souladu s článkem 67 směrnice 2014/24/EU.

(107) V zájmu právní jistoty je nutné vyjasnit, že kritéria pro výběr jsou spojena výhradně s hodnocením zájemců nebo uchazečů a kritéria pro zadání se týkají výhradně hodnocení nabídek. Například kvalifikace a zkušenosti pracovníků pověřených realizací veřejné zakázky by měly být použity pouze jako jedno z kritérií pro výběr, a nikoli jako kritérium pro zadání, neboť jinak by vzniklo riziko překryvu a dvojího vyhodnocování téhož prvku. Navíc pokud by byly taková kvalifikace a zkušenosti používány jako kritérium pro zadání, pak by jakákoli změna pracovníků pověřených realizací dané veřejné zakázky, a to i změna odůvodněná nemocí nebo změnou pracovního zařazení, zpochybnila podmínky, za nichž byla veřejná zakázka zadána, čímž by vznikala právní nejistota.

(108) Zadávání veřejných zakázek Unie by mělo zajistit, aby byly finanční prostředky Unie využívány účinným, transparentním a vhodným způsobem, a současně snížit administrativní zátěž příjemců finančních prostředků Unie. V této souvislosti by mělo elektronické zadávání zakázek přispět k lepšímu využívání finančních prostředků Unie a ke zlepšení přístupu všech hospodářských subjektů k veřejným zakázkám. Všechny orgány Unie, které zadávají veřejné zakázky, by na svých internetových stránkách měly uveřejnit jasná pravidla týkající se pořizování, výdajů a monitorování, jakož i veškeré zadané veřejné zakázky včetně jejich hodnoty.

(109) V každém řízení je nutno objasnit existenci fáze vyhlášení soutěže a hodnocení. Rozhodnutí o zadání veřejné zakázky by mělo vždy vycházet z hodnocení.

(110) Zájemci a uchazeči by v okamžiku, kdy je jim oznámen výsledek řízení, měli být vyrozuměni o důvodech přijetí daného rozhodnutí a měli by obdržet podrobné odůvodnění, jež bude vycházet z obsahu hodnotící zprávy.

(111) Jelikož kritéria nejsou uplatňována v žádném konkrétním pořadí, měly by být odmítnutým uchazečům, kteří podali nabídky splňující požadavky, na jejich žádost sděleny informace o vlastnostech a relativních výhodách přijaté nabídky.

(112) V případě rámcových smluv s obnovením soutěže by neměla existovat povinnost sdělit neúspěšným uchazečům informace o vlastnostech a relativních výhodách přijaté nabídky , protože pokud by strany téže rámcové smlouvy získaly takovéto informace pokaždé při obnovení soutěže, mohlo by to ohrozit spravedlivou soutěž mezi nimi.

(113) Veřejný zadavatel by měl mít možnost zrušit zadávací řízení před podpisem smlouvy, aniž by zájemci nebo uchazeči měli nárok na odškodnění. Tím by neměly být dotčeny případy, kdy veřejný zadavatel jednal takovým způsobem, že je možné povolat ho v souladu s obecnými zásadami práva Unie k odpovědnosti za škody.

(114) Stejně jako v případě směrnice 2014/24/EU je třeba upřesnit podmínky, za nichž lze provést ve smlouvě na veřejnou zakázku změny během jejího plnění, aniž by muselo být zahájeno nové zadávací řízení. To by zejména nemělo být požadováno v případech, jako jsou administrativní změny, univerzální právní nástupnictví a uplatňování jasných a jednoznačných ustanovení o změnách nebo opčních práv, kdy se minimální požadavky původního řízení nemění. Nové zadávací řízení by mělo být vyžadováno v případě podstatných změn původní veřejné zakázky, zejména budou-li se týkat rozsahu a obsahu vzájemných práv a povinností smluvních stran, včetně ve vztahu k rozdělení práv duševního vlastnictví. Tyto změny ukazují na záměr smluvních stran znovu jednat o podstatných podmínkách veřejné zakázky, a to zejména v případě, kdy by změny podmínek mohly mít dopad na výsledek řízení, pokud by byly součástí původního řízení.

(115) Je nezbytné upravit možnost požadovat v případě stavebních prací, dodávek a složitých služeb záruku za splnění, tak aby bylo zaručeno plnění podstatných smluvních povinností a aby bylo zajištěno řádné plnění po celou dobu trvání smlouvy na veřejnou zakázku. Je rovněž nezbytné upravit možnost požadovat záruku za uvolnění zádržného, která bude pokrývat období odpovědnosti za veřejnou zakázku, a to v souladu s běžnou praxí v dotčených odvětvích.

(116) Za účelem určení příslušných finančních limitů a řízení je třeba vyjasnit, zda jsou orgány Unie, výkonné agentury a subjekty Unie považovány za veřejné zadavatele. Za veřejné zadavatele by neměly být považovány, pokud provádějí nákup u centrálního zadavatele. Kromě toho orgány Unie tvoří jediný právní subjekt a jejich útvary mezi sebou nemohou uzavírat smlouvy, nýbrž pouze meziútvarové dohody.

(117) Je vhodné odkázat v tomto nařízení na oba finanční limity, jež směrnice 2014/24/EU stanoví pro stavební práce a pro dodávky a služby. Tyto finanční limity by se měly použít též na koncese, a to z důvodu zjednodušení a řádného finančního řízení a s přihlédnutím ke specifikům potřeb orgánů Unie v oblasti zadávání veřejných zakázek. Úprava těchto finančních limitů, jak je stanovena ve směrnici 2014/24/EU, by tedy měla být na zadávání veřejných zakázek podle tohoto nařízení přímo použitelná.

(118) Pro účely harmonizace a zjednodušení by měly být standardní postupy pro zadávání veřejných zakázek používány rovněž na druhy nákupů, jež upravuje zjednodušený režim pro veřejné zakázky na sociální a jiné zvláštní služby podle článku 74 směrnice 2014/24/EU. Finanční limit pro nákupy realizované ve zjednodušeném režimu by tudíž měl být sladěn s finančním limitem pro veřejné zakázky na služby.

(119) Je nutno vyjasnit podmínky, za nichž se použije odkladná lhůta, jež má být dodržena před podpisem smlouvy o veřejné zakázce nebo rámcové smlouvy.

(120) Pravidla vztahující se na zadávání veřejných zakázek v oblasti vnější činnosti by měla být v souladu se zásadami stanovenými ve směrnicích 2014/23/EU a 2014/24/EU.

(121) V zájmu snížení složitosti, zefektivnění stávajících pravidel a lepší srozumitelnosti pravidel pro zadávání veřejných zakázek je třeba přeskupit obecná ustanovení o zadávání veřejných zakázek a zvláštní ustanovení použitelná na zadávání veřejných zakázek v oblasti vnější činnosti a odstranit zbytečná opakování a křížové odkazy.

(122) Je nutno vyjasnit, které hospodářské subjekty mají v závislosti na místě svého usazení přístup k zadávání veřejných zakázek podle tohoto nařízení, a výslovně upravit možnost, aby tento přístup měly též mezinárodní organizace.

(123) K dosažení rovnováhy mezi potřebou transparentnosti a větší vzájemné provázanosti pravidel pro zadávání veřejných zakázek na straně jedné a potřebou umožnit flexibilitu s ohledem na určité technické aspekty těchto pravidel na straně druhé by technická pravidla pro zadávání veřejných zakázek měla být stanovena v příloze tohoto nařízení a Komisi by měla být svěřena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o změny uvedené přílohy.

(124) Měla by být upřesněna oblast působnosti hlavy týkající se grantů, zejména pokud jde o druhy akcí nebo subjektů, jež jsou k udělení grantu způsobilé, a pokud jde o právní závazky, jež lze ke krytí grantů použít. Přijímání rozhodnutí o udělení grantu by mělo být postupně ukončeno vzhledem k jejich omezenému používání a postupnému zavádění elektronických grantů. Strukturu je nutno zjednodušit přesunutím ustanovení o jiných nástrojích, než jsou granty do ostatních částí tohoto nařízení. Je třeba objasnit povahu subjektů, které mohou obdržet granty na provozní náklady, a již neodkazovat na subjekty, jež sledují cíl v obecném zájmu Unie, neboť tyto subjekty jsou zahrnuty v pojmu subjektů, které sledují cíl, jenž je součástí některé politiky Unie a podporují ji.

(125) V zájmu zjednodušení postupů a lepší srozumitelnosti tohoto nařízení je nutno zjednodušit a zefektivnit ustanovení o obsahu žádosti o grant, výzvy k podávání návrhů a grantové dohody.

(126) S cílem usnadnit provádění akcí financovaných více dárci, u nichž v době, kdy jsou pro účely příspěvku Unie přidělovány prostředky na závazek, není známo celkové financování dotyčné akce, je třeba objasnit způsob stanovení příspěvku Unie a metodu ověřování jeho využití.

(127) Zkušenosti s financováním za použití jednorázových částek, jednotkových nákladů nebo paušálního financování ukázaly, že tyto formy financování značně zjednodušují správní postupy a podstatně snižují riziko chyb. Jednorázové částky, jednotkové náklady a paušální sazby představují vhodnou formu financování bez ohledu na oblast zásahu Unie, a zejména v případě standardizovaných a opakujících se akcí, jako jsou mobilita, či vzdělávací činnosti atd. Navíc jelikož je institucionální spolupráce mezi orgány veřejné správy členských států a přijímajících nebo partnerských zemí (tzv. dvoustranné institucionální partnerství) uskutečňována orgány členských států, je zde odůvodněno využívání zjednodušeného vykazování nákladů, které by mělo napomáhat zapojení těchto orgánů. V zájmu vyšší efektivity by měly mít členské státy a další příjemci finančních prostředků Unie možnost využívat zjednodušené vykazování nákladů častěji. V tomto ohledu by podmínky pro využití jednorázových částek, jednotkových nákladů a paušálních sazeb měly být pružnější. Je nutné výslovně umožnit stanovení jednorázových částek pokrývajících způsobilé náklady akce nebo pracovního programu v plné výši. Na podporu zaměření se na výsledky by mělo být mimoto upřednostněno financování založené na výstupech. Jednorázové částky, jednotkové náklady a paušální sazby založené na vstupech by měly představovat alternativní možnost v případě, není-li použití jednorázových částek, jednotkových nákladů a paušálních sazeb založených na výstupech možné nebo vhodné.

(128) Správní postupy povolování jednorázových částek, jednotkových nákladů a paušálních sazeb by se měly zjednodušit svěřením pravomoci udělovat toto povolení příslušným schvalujícím osobám. Takové povolení může případně vydat Komise vzhledem k povaze činností nebo výdajů nebo vzhledem k počtu dotčených schvalujících osob.

(129) V zájmu kompenzace nedostatečné dostupnosti údajů používaných ke stanovení jednorázových částek, jednotkových nákladů a paušálních sazeb by mělo být přípustné využití odborného posudku.

(130) Přestože je třeba využít potenciál častějšího využívání zjednodušených forem financování, je nutné zajistit dodržování zásady řádného finančního řízení, a zejména zásad hospodárnosti, efektivity a zákazu dvojího financování. Proto by zjednodušené formy financování měly zajistit, že vynaložené zdroje jsou přiměřené cílům, kterých má být dosaženo, že tytéž náklady nejsou financovány z rozpočtu více než jednou, že je dodržována zásada spolufinancování a že ve vztahu k příjemcům grantu nedochází k celkově nadměrné kompenzaci. Zjednodušené formy financování by tak měly být založeny na statistických nebo účetních údajích, obdobných objektivních ukazatelích nebo odborném úsudku. Navíc by se měla nadále uplatňovat vhodná ověřování, kontroly a pravidelná posuzování.

(131) Je třeba objasnit rozsah ověření a kontrol ve srovnání s pravidelným posuzováním jednorázových částek, jednotkových nákladů nebo paušálních sazeb. Tato ověřování a kontroly by se měly zaměřit na splnění podmínek pro proplacení jednorázových částek, jednotkových nákladů nebo paušálních sazeb, případně včetně dosažení výstupů nebo výsledků. Tyto podmínky by neměly vyžadovat podávání zpráv o nákladech, které příjemce grantu skutečně vynaložil. Pokud výši jednorázových částek, jednotkových nákladů nebo paušálního financování předem určila příslušná schvalující osoba nebo Komise, neměla by být tato výše během následných kontrol zpochybněna. To by však nemělo bránit tomu, aby byl grant v případě nedostatečného, částečného nebo pozdního plnění nebo v případě nesrovnalosti, podvodu nebo porušení povinností snížen. Zejména by měl být grant snížen, jestliže podmínky pro proplacení jednorázových částek, jednotkových nákladů nebo paušálních sazeb nebyly splněny. Četnost a rozsah pravidelného posuzování by měla záviset na vývoji a povaze nákladů, zejména s ohledem na významné změny v tržních cenách a jiné relevantní okolnosti. Pravidelné posuzování může vést k úpravě jednorázových částek, jednotkových nákladů nebo paušálních sazeb, které se použijí na budoucí dohody, nemělo by se ho však využívat ke zpochybnění hodnoty jednorázových částek, jednotkových nákladů nebo paušálních sazeb, které již byly sjednány. Pravidelné posuzování jednorázových částek, jednotkových nákladů nebo paušálních sazeb může vyžadovat přístup k účtům příjemce grantu pro statistické a metodické účely, a ten je nutný i k předcházení podvodům a jejich odhalování.

(132) Aby se usnadnila účast malých organizací na provádění politik Unie v situaci omezené dostupnosti zdrojů, je nutno uznat jako způsobilé náklady hodnotu práce odvedené dobrovolníky. Tyto organizace by proto měly být schopny ve větším rozsahu využívat práci dobrovolníků za účelem spolufinancování akce nebo pracovního programu. Aniž by byla dotčena maximální míra spolufinancování stanovená v základním právním aktu, měl by být grant Unie v těchto případech omezen na odhadované způsobilé náklady, u nichž se nejedná o náklady na práci dobrovolníků. Jelikož dobrovolnickou práci vykonávají třetí osoby, aniž by jim příjemce grantu vyplácel odměnu, zabraňuje toto omezení proplacení nákladů, které tento příjemce nevynaložil. Kromě toho by hodnota práce dobrovolníků neměla přesáhnout 50 % příspěvků ve formě věcného plnění a jakéhokoli dalšího spolufinancování.

(133) V zájmu ochrany jedné ze základních zásad veřejných financí by v tomto nařízení měla být zachována zásada neziskovosti.

(134) Granty by v zásadě měly být udělovány na základě výzvy k podávání návrhů. Jsou-li povoleny výjimky, měly by být z hlediska rozsahu a trvání vykládány a uplatňovány restriktivně. Výjimečná možnost udělit grant bez výzvy k podávání návrhů držitelům de facto nebo de iure monopolu by měla být použita pouze tehdy, jsou-li dotčené subjekty jedinými, které jsou schopny provádět příslušné druhy činností nebo kterým byl tento monopol svěřen právním předpisem nebo orgánem veřejné moci.

(135) V rámci přechodu k elektronickým grantům a elektronickému zadávání zakázek by měli být žadatelé a uchazeči žádáni o prokázání svého právního postavení a finanční životaschopnosti pouze jednou za stanovené období a nemělo by od nich být vyžadováno opětovné poskytování podkladů při každém udělovacím řízení. Je proto nutné sladit požadavky ohledně počtu roků, za něž budou dokumenty v řízení o udělení grantu a zadávacím řízení požadovány.

(136) Ceny představují cennou formu finanční podpory nesouvisející s předpokládanými náklady, a jejich využívání by tedy mělo být usnadněno a příslušná pravidla ujasněna. Ceny by se měly považovat za doplněk, nikoli náhradu jiných nástrojů financování, jako jsou granty.

(137) Aby bylo možné pružnější využívání cen, měla by být povinnost podle nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 uveřejňovat soutěže o ceny v jednotkové hodnotě nejméně 1 000 000 EUR ve výkazech připojených k návrhu rozpočtu nahrazena povinností předem informovat Evropský parlament a Radu a výslovně uvést tyto ceny v rozhodnutí o financování.

(138) Při udělování cen by měly být dodržovány zásady transparentnosti a rovného zacházení. V této souvislosti by měly být stanoveny minimální požadavky na soutěže, zejména podmínky pro vyplacení ceny vítězům po udělení ceny a vhodné způsoby uveřejnění. Je rovněž zapotřebí jednoznačně vymezit udělovací řízení od podání přihlášek až po vyrozumění žadatelů a oznámení vítězi, které je obdobou řízení o udělení grantu.

(139) Toto nařízení by mělo stanovit zásady a podmínky týkající se finančních nástrojů, rozpočtových záruk a finanční pomoci a pravidla pro omezení finanční odpovědnosti Unie, boj proti podvodům a praní peněz, likvidaci finančních nástrojů a podávání zpráv.

(140) V minulých letech využívala Unie v rostoucí míře finanční nástroje, které umožňují dosáhnout vyšší aktivace mimorozpočtových zdrojů prostřednictvím rozpočtu, současně však pro tento rozpočet znamenají finanční riziko. K těmto finančním nástrojům patří nejen finanční nástroje, na něž se nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 vztahuje, nýbrž také další nástroje, jako jsou rozpočtové záruky a finanční pomoc, jež byly dříve upraveny pouze pravidly stanovenými v příslušných základních právních aktech. Je důležité stanovit společný rámec v zájmu zajištění jednotnosti zásad vztahujících se na tento soubor nástrojů a seskupit je pod novou hlavu v tomto nařízení, která bude kromě stávajících pravidel platných pro finanční nástroje obsahovat i oddíly týkající se rozpočtových záruk a finanční pomoci pro členské státy nebo třetí země.

(141) Finanční nástroje a rozpočtové záruky mohou významně přispívat k multiplikaci účinku finančních prostředků Unie, jestliže jsou tyto finanční prostředky sdruženy s dalšími zdroji a mají aktivační účinek. Finanční nástroje a rozpočtové záruky by měly být využívány pouze tehdy, neexistuje-li riziko narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu nebo nesouladu s pravidly státní podpory.

(142) V rámci ročního přídělu prostředků schváleného Evropským parlamentem a Radou na určitý program by se měly finanční nástroje a rozpočtové záruky využívat na základě předběžného hodnocení, které prokáže, že z hlediska dosažení cílů politik Unie jsou tyto finanční nástroje a rozpočtové záruky účinné.

(143) Finanční nástroje, rozpočtové záruky a finanční pomoc by měly být schváleny prostřednictvím základního právního aktu. Jsou-li v řádně odůvodněných případech finanční nástroje vytvořeny jinak než základním právním aktem, měly by být v rámci rozpočtu schváleny Evropským parlamentem a Radou.

(144) Měly by být vymezeny nástroje spadající potenciálně do působnosti hlavy X, jako jsou půjčky, záruky, kapitálové investice, kvazikapitálové investice a nástroje pro sdílení rizik. Definice nástrojů pro sdílení rizik by měla umožňovat zařazení úvěrového posílení v případě projektových dluhopisů, pokrytí rizika spojeného s obsluhou dluhu v rámci určitého projektu a omezení úvěrových rizik držitelů dluhopisů na základě úvěrového posílení ve formě půjčky nebo záruky.

(145) Veškeré splátky plynoucí z finančního nástroje nebo rozpočtové záruky by se měly použít pro potřeby nástroje nebo záruky, které je generovaly, k zefektivnění uvedeného nástroje nebo záruky , není-li v základním právním aktu stanoveno jinak, a měly by být zohledněny v případných budoucích návrzích na prostředky pro daný nástroj nebo záruku.

(146) Je vhodné uznat sladění zájmů při sledování cílů politik Unie, a zejména skutečnost, že EIB a EIF mají zvláštní odborné znalosti pro využívání finančních nástrojů a rozpočtových záruk.

(147) EIB a EIF, které jednají jako skupina, by měly mít možnost na sebe vzájemně přenášet část úkolů souvisejících s prováděním, pokud by toto přenesení mohlo být přínosné pro provedení dané akce a v souladu s bližším vymezením v příslušné dohodě s Komisí.

(148) Je třeba objasnit, že jsou-li finanční nástroje nebo rozpočtové záruky kombinovány s doplňkovými formami podpory poskytované z rozpočtu Unie, měla by se pravidla vztahující se na finanční nástroje a rozpočtové záruky uplatňovat na celé opatření. Tato pravidla by měla být případně doplněna zvláštními požadavky stanovenými v odvětvových pravidlech.

(149) Využívání finančních nástrojů a rozpočtových záruk financovaných z rozpočtu by mělo být v souladu s unijní politikou týkající se jurisdikcí nespolupracujících v daňové oblasti a s jejími aktualizacemi, jak je stanoveno v příslušných právních aktech Unie a v závěrech Rady, zejména v závěrech Rady ze dne 8. listopadu 2016 o kritériích a postupu pro sestavení unijního seznamu jurisdikcí nespolupracujících v daňové oblasti[1] a jejich příloze a v závěrech Rady ze dne 5. prosince 2017 o unijním seznamu jurisdikcí nespolupracujících v daňové oblasti[2] a jejich přílohách.

---

1 Úř. věst. C 461, 10.12.2016, s. 2.
2 Úř. věst. C 438, 19.12.2017, s. 5.

(150) Rozpočtové záruky a finanční pomoc pro členské státy nebo třetí země představují obecně mimorozpočtové operace, které mají značný dopad na rozvahu Unie. Ačkoli i nadále zůstávají obecně mimorozpočtovými operacemi, jejich zařazení do tohoto nařízení zajišťuje silnější ochranu finančních zájmů Unie a jednoznačnější rámec pro jejich schvalování, řízení a účtování.

(151) Unie nedávno zahájila důležité iniciativy založené na rozpočtových zárukách, jako je Evropský fond pro strategické investice (EFSI) nebo Evropský fond pro udržitelný rozvoj (EFSD). K vlastnostem těchto nástrojů patří to, že vytvářejí pro Unii podmíněný závazek a vyžadují tvorbu rezerv s cílem vytvořit rezervu likvidity, která umožňuje, aby rozpočet reagoval náležitě na platební povinnosti, jež mohou z těchto podmíněných závazků vyplývat. Aby byl zaručen úvěrový rating Unie, a tudíž její schopnost poskytovat účinně financování, je nezbytné, aby byl při schvalování a sledování podmíněných závazků, jakož i při tvorbě rezerv na tyto závazky dodržován solidní soubor pravidel, který by se měl vztahovat na všechny rozpočtové záruky.

(152) Podmíněné závazky vyplývající z rozpočtových záruk mohou pokrývat širokou škálu finančních a investičních operací. Možnost uplatnění rozpočtové záruky nelze každoročně plánovat s úplnou jistotou jako v případě půjček se stanoveným splátkovým kalendářem. Proto je nezbytné stanovit rámec pro schvalování a sledování podmíněných závazků, který zajišťuje, aby byl neustále plně dodržován strop pro roční prostředky na platby stanovený v rozhodnutí Rady 2014/335/EU, Euratom[1].

(153) Tento rámec by měl umožňovat rovněž řízení a kontrolu, včetně pravidelného podávání zpráv o finanční expozici Unie. Míra tvorby rezerv na finanční závazky by měla být stanovena na základě náležitého posouzení finančních rizik plynoucích z příslušného nástroje. Udržitelnost podmíněných závazků by měla být posouzena každoročně v rámci rozpočtového procesu. Je nutno zřídit mechanismus včasného varování, aby se zamezilo nedostatečným rezervám na pokrytí finančních závazků.

(154) Rostoucí využívání finančních nástrojů, rozpočtových záruk a finanční pomoci vyžaduje uvolnění značného objemu prostředků na platby a vytvoření příslušných rezerv. K zajištění aktivace mimorozpočtových zdrojů a současně zajištění náležité úrovně ochrany před finančními závazky je důležité optimalizovat výši potřebných rezerv a dosáhnout vyšší efektivnosti sdružením těchto rezerv ve společném rezervním fondu. Pružnější využívání těchto sdružených rezerv mimoto umožňuje efektivní celkovou míru tvorby rezerv, která zajišťuje potřebnou ochranu s optimálním množstvím zdrojů.

[1] Rozhodnutí Rady 2014/335/EU, Euratom ze dne 26. května 2014 o systému vlastních zdrojů Evropské unie (Úř. věst. L 168, 7.6.2014, s. 105).

(155) V zájmu zajištění řádného fungování společného rezervního fondu v programovém období po roce 2020 by Komise měla do 30. června 2019 předložit nezávislé externí hodnocení výhod a nevýhod spojených s pověřením Komise, EIB nebo obou těchto institucí finanční správou aktiv společného rezervního fondu a přitom přihlédnout k příslušným technickým a institucionálním kritériím používaným k porovnání služeb poskytovaných při správě aktiv, včetně technické infrastruktury, porovnání nákladů na poskytování těchto služeb, institucionální struktury, podávání zpráv, výkonnosti, odpovědnosti a odborných zkušeností obou institucí, a dále k ostatním mandátům spojeným se správou aktiv pro rozpočet. K tomuto hodnocení by se měl v případě potřeby připojit legislativní návrh.

(156) Pravidla pro tvorbu rezerv a společný rezervní fond by měla zajistit důkladný rámec pro vnitřní kontrolu. Pokyny pro správu zdrojů ve společném rezervním fondu by měly být stanoveny Komisí po konzultaci s účetním Komise. Schvalující osoby finančních nástrojů, rozpočtových záruk nebo finanční pomoci by měly aktivně sledovat finanční závazky v rámci své odpovědnosti a finanční správce zdrojů společného rezervního fondu by měl spravovat peníze a aktiva ve fondu podle pravidel a postupů, které stanoví účetní Komise.

(157) Rozpočtové záruky a finanční pomoc by měly dodržovat stejný soubor zásad, jaký byl stanoven pro finanční nástroje. Rozpočtové záruky by měly zejména být neodvolatelné, bezpodmínečné a splatné na požádání. Měly by být využívány v nepřímém řízení, nebo pouze výjimečně v přímém řízení. Měly by se vztahovat pouze na finanční a investiční operace a protistrany by měly na příslušné operace přispět z vlastních zdrojů.

(158) Finanční pomoc pro členské státy nebo třetí země by měla mít podobu půjčky, úvěrové linky nebo jakéhokoli jiného nástroje, který se považuje za vhodný k zajištění účinnosti podpory. Za tímto účelem by Komise měla být v příslušném základním právním aktu zmocněna vypůjčit si potřebné finanční prostředky na kapitálových trzích nebo u finančních institucí, aniž by se Unie podílela na jakékoli změně splatnosti, která by ji vystavila úrokovému riziku nebo jinému komerčnímu riziku.

(159) Ustanovení týkající se finančních nástrojů by se měla uplatňovat co nejdříve , aby bylo dosaženo požadovaného zjednodušení a účinnosti. Ustanovení týkající se rozpočtových záruk a finanční pomoci, jakož i společného rezervního fondu by se měla uplatňovat od víceletého finančního rámce na období po roce 2020. Tento harmonogram umožní důkladnou přípravu nových nástrojů pro řízení podmíněných závazků. Umožní rovněž sladění zásad stanovených v hlavě X a návrhu víceletého finančního rámce na období po roce 2020 na straně jedné a zvláštních programů souvisejících s tímto rámcem na straně druhé.

(160) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 1141/2014[1] stanoví pravidla mimo jiné pro financování politických stran a politických nadací na evropské úrovni, zejména s ohledem na podmínky financování, přiznání a rozdělení finančních prostředků, dary a příspěvky, financování kampaní při volbách do Evropského parlamentu, nárokovatelné výdaje, zákaz určitého financování, účetnictví, předkládání zpráv a audit, provádění a kontroly, sankce, spolupráci mezi Úřadem pro evropské politické strany a evropské politické nadace, schvalující osobou Evropského parlamentu a členskými státy a na transparentnost.

(161) Toto nařízení by mělo obsahovat pravidla pro příspěvky z rozpočtu určené pro evropské politické strany, jež předpokládá nařízení (EU, Euratom) č. 1141/2014.

(162) Finanční podpora poskytovaná evropským politickým stranám by měla mít formu specifických příspěvků, aby tak reagovala na jejich specifické potřeby.

(163) I když je finanční podpora přiznávána bez nutnosti předkládat roční pracovní program, měly by evropské politické strany následně řádné využívání finančních prostředků Unie odůvodnit. Příslušná schvalující osoba by měla především ověřit, zda byly finanční prostředky využity k zaplacení nárokovatelných výdajů podle výzvy k podávání žádostí o příspěvky a ve lhůtách stanovených v tomto nařízení. Příspěvky evropským politickým stranám by měly být využity do konce rozpočtového roku následujícího po roce jejich přiznání, přičemž po jeho uplynutí by měly být nevyčerpané prostředky příslušnou schvalující osobou získány zpět.

---

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 1141/2014 ze dne 22. října 2014 o statusu a financování evropských politických stran a evropských politických nadací (Úř. věst. L 317, 4.11.2014, s. 1).

(164) Prostředky Unie přiznané na financování provozních nákladů evropských politických stran by neměly být využívány k jiným účelům, než jsou stanoveny v nařízení (EU, Euratom) č. 1141/2014, zejména by tedy neměly být využívány k přímému nebo nepřímému financování třetích osob, například vnitrostátních politických stran. Evropské politické strany by měly využívat tyto příspěvky na úhradu procentní části stávajících a budoucích výdajů, a nikoli výdajů nebo dluhů, jež vznikly před podáním žádosti o příspěvky.

(165) Přiznání příspěvků by mělo být rovněž zjednodušeno a přizpůsobeno specifikům evropských politických stran, zejména tím, že nebudou stanovována kritéria pro výběr, bude zavedena jediná platba předběžného financování v plné výši jako obecné pravidlo a stanovena možnost využívat jednorázové částky, paušální financování a jednotkové náklady.

(166) Vyplácení příspěvků z rozpočtu by mělo být pozastaveno, sníženo nebo ukončeno, pokud evropské politické strany poruší nařízení (EU, Euratom) č. 1141/2014.

(167) Sankce vyplývající jak z tohoto nařízení, tak z nařízení (EU, Euratom) č. 1141/2014 by měly být ukládány jednotným způsobem a měly by být ukládány v souladu se zásadou ne bis in idem. V souladu s nařízením (EU, Euratom) č. 1141/2014 nemají být správní nebo peněžité sankce podle tohoto nařízení uloženy v některém z případů, za něž již byly uloženy sankce na základě nařízení (EU, Euratom) č. 1141/2014.

(168) Toto nařízení by mělo stanovit obecný rámec, na jehož základě lze rozpočtovou podporu využít jako nástroj v oblasti vnější činnosti včetně povinnosti třetí země poskytovat Komisi odpovídající a včasné informace pro vyhodnocení dodržení dohodnutých podmínek a ustanovení, která zajišťují ochranu finančních zájmů Unie.

(169) V zájmu posílení úlohy Evropského parlamentu a Rady je třeba vyjasnit postup pro zřízení svěřenského fondu Unie. Rovněž je nutné upřesnit zásady platné pro příspěvky do svěřenských fondů Unie, zejména význam zajištění příspěvků od dalších dárců, jež ospravedlňují zřízení takového fondu, pokud jde o jeho přidanou hodnotu. Je též nutné objasnit povinnosti účastníků finančních operací a správní rady svěřenského fondu a stanovit pravidla, která zajišťují, aby byli zúčastnění dárci ve správní radě zastoupeni spravedlivým způsobem a aby byl k využití finančních prostředků fondu třeba kladný hlas Komise. Kromě toho je důležité podrobněji upravit požadavky na podávání zpráv platné pro svěřenské fondy Unie.

(170) V souladu se zefektivněním stávajících pravidel a s cílem zabránit přílišnému opakování by měla být zvláštní ustanovení v části druhé nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, jež se vztahují na EZZF, výzkum, vnější činnost a zvláštní fondy Unie, zahrnuta do příslušných částí tohoto nařízení, pouze pokud se dosud používají a jsou relevantní.

(171) Ustanovení o uspořádání účetních závěrek a účetnictví je třeba zjednodušit a ujasnit. Je proto vhodné seskupit všechna ustanovení o ročních účetních závěrkách a podávání ostatních finančních zpráv.

(172) Způsob, jakým orgány Unie v současnosti hlásí Evropskému parlamentu a Radě projekty v oblasti nemovitostí, by měl být zlepšen. Orgány Unie by měly mít možnost financovat nové projekty v oblasti nemovitostí z příjmů obdržených za již prodané budovy. Je tudíž nutno v ustanoveních o těchto projektech odkázat na ustanovení o vnitřních účelově vázaných příjmech. To umožní uspokojit měnící se potřeby v rámci politiky orgánů Unie v oblasti nemovitostí a současně ušetřit náklady a zajistit větší flexibilitu.

(173) Za účelem přizpůsobení pravidel platných pro určité subjekty Unie, podrobných pravidel pro zadávání veřejných zakázek a podrobných podmínek pro efektivní míru tvorby rezerv a její minimální poměr by Komisi měla být svěřena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o rámcové finanční nařízení pro subjekty zřízené podle Smlouvy o fungování EU a Smlouvy o Euratomu, vzorové finanční nařízení pro subjekty partnerství veřejného a soukromého sektoru, změny přílohy I tohoto nařízení, podrobné podmínky a metodiku pro výpočet efektivní míry tvorby rezerv a změny vymezeného minimálního poměru efektivní míry tvorby rezerv, jež by však neměla být stanovena níže než na 85 %. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami interinstitucionální dohody ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na setkání expertních skupin Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

(174) Aby bylo zajištěno, že program Evropské unie pro zaměstnanost a sociální inovace (EaSI), zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1296/2013[1], poskytuje rychle přiměřené zdroje na podporu měnících se politických priorit, měly by orientační podíly pro každou ze tří os a minimální procentní podíly každé tematické priority v rámci jednotlivých os umožnit větší flexibilitu a zároveň zachovat ambiciózní úroveň využití přeshraničních partnerství sítě EURES. To by mělo zlepšit řízení vedeného programu a umožnit zaměření rozpočtových prostředků na akce, které vedou k vyšší zaměstnanosti a lepším výsledkům v sociální oblasti.

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1296/2013 ze dne 11. prosince 2013 o programu Evropské unie pro zaměstnanost a sociální inovace („EaSI“) a o změně rozhodnutí č. 283/2010/EU, kterým se zřizuje evropský nástroj mikrofinancování Progress pro oblast zaměstnanosti a sociálního začleňování (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 238).

(175) Aby se usnadnily investice do infrastruktury v oblasti kultury a udržitelného cestovního ruchu, aniž by bylo dotčeno uplatňování právních aktů Unie v oblasti životního prostředí, zejména směrnic Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES[1] a 2011/92/EU[2], je třeba vyjasnit určitá omezení, pokud jde o rozsah podpory těchto investic podle nařízení Evropského parlamentu a Rady. (EU) č. 1301/2013[3]. Je tedy zapotřebí zavést ode dne ... [den vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost] jasná omezení rozsahu příspěvku EFRR na takové investice.

(176) S cílem reagovat na problémy způsobené rostoucím přílivem migrantů a uprchlíků je třeba vysvětlit cíle, k nimž může EFRR přispívat v rámci podpory migrantů a uprchlíků, tak aby členské státy měly možnost poskytnout investice zaměřené na oprávněně pobývající státní příslušníky třetích zemí, včetně žadatelů o azyl a osob požívajících mezinárodní ochrany.

---

1 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí (Úř. věst. L 197, 21.7.2001, s. 30).

2 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 26, 28.1.2012, s. 1).

3 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1301/2013 ze dne 17. prosince 2013 o Evropském fondu pro regionální rozvoj, o zvláštních ustanoveních týkajících se cíle Investice pro růst a zaměstnanost a o zrušení nařízení (ES) č. 1080/2006 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 289).

(177) V zájmu snazšího provádění operací podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013[1] by se měl rozšířit okruh potenciálních příjemců grantů. Řídícím orgánům by proto mělo být umožněno považovat fyzické osoby za příjemce grantů a mělo by být stanoveno pružnější vymezení příjemců grantů v kontextu státní podpory.

(178) V praxi jsou makroregionální strategie dohodnuty na základě přijetí závěrů Rady. Od vstupu nařízení (EU) č. 1303/2013 v platnost může tyto závěry případně potvrdit Evropská rada s přihlédnutím k pravomocím tohoto orgánu stanoveným v článku 15 Smlouvy o EU. Definice makroregionálních strategií obsažená v uvedeném nařízení by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.

---

1 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ze dne 17. prosince 2013 o společných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti, Evropském zemědělském fondu pro rozvoj venkova a Evropském námořním a rybářském fondu, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti a Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 320).

(179) K zajištění řádného finančního řízení EFRR, ESF, Fondu soudržnosti, EZFRV a ENRF (evropské strukturální a investiční fondy, dále jen „ESI fondy“), jež jsou využívány ve sdíleném řízení, a k objasnění povinností členských států by měly obecné zásady stanovené v článku 4 nařízení (EU) č. 1303/2013 odkazovat na zásady vnitřní kontroly plnění rozpočtu a zabránění střetům zájmů, které jsou stanoveny v tomto nařízení.

(180) Za účelem maximalizace synergického působení mezi všemi fondy Unie k účinnému řešení problémů spojených s migrací a poskytováním azylu by mělo být zajištěno, aby v případě, že se do priorit v pravidlech pro jednotlivé fondy promítají tematické cíle, zahrnovaly tyto priority náležité využití každého ESI fondu pro tyto oblasti. Případně by měla být zajištěna koordinace s Azylovým, migračním a integračním fondem.

(181) K zajištění vzájemné provázanosti ustanovení o programování by měly být jednou ročně dohody o partnerství upraveny podle změn v programech, které v předchozím kalendářním roce schválila Komise.

(182) K usnadnění přípravy a provádění strategií komunitně vedeného místního rozvoje by mělo být možné pokrýt z hlavního fondu náklady na přípravné činnosti, provozní náklady a náklady na oživení příslušné strategie.

(183) Aby se usnadnilo provádění strategií komunitně vedeného místního rozvoje a integrovaných územních investic, je nutno ujasnit úlohu a povinnosti místních akčních skupin v případě strategií komunitně vedeného místního rozvoje a úlohu a povinnosti místních orgánů, subjektů regionálního rozvoje nebo nevládních organizací v případě integrovaných územních investic ve vztahu k ostatním subjektům v rámci prováděcí struktury programu. Zprostředkující subjekt by mělo být povinné určit v souladu se zvláštními pravidly pro daný fond pouze v případech, kdy příslušné subjekty plní dodatečné úkoly v působnosti řídícího nebo certifikačního orgánu či platební agentury.

(184) Řídící orgány by měly mít možnost využívat finanční nástroje přímým zadáváním zakázek EIB a mezinárodním finančním institucím.

(185) Mnoho členských států zřídilo banky nebo instituce ve veřejném vlastnictví, které na základě veřejného politického mandátu podporují činnosti zaměřené na hospodářský rozvoj. Ty mají zvláštní vlastnosti, které je odlišují od soukromých obchodních bank z hlediska vlastnictví, mandátu v oblasti rozvoje a toho, že neusilují v prvé řadě o dosažení maximálního zisku. Jejich primární úlohou je zmírňovat selhání trhu, pokud v určitých regionech nebo určitých oblastech politiky nebo odvětvích jsou finanční služby poskytovány komerčními bankami nedostatečně. Tyto banky nebo instituce ve veřejném vlastnictví mají vhodné předpoklady k tomu, aby podporovaly přístup k ESI fondům a současně zachovávaly neutralitu z hlediska hospodářské soutěže. Jejich zvláštní úloha a charakter mohou členským státům pomoci více využívat finanční nástroje s cílem zajistit maximální dopad ESI fondů na reálnou ekonomiku. Tento výsledek by byl v souladu s politikou Komise, která má usnadnit úlohu těchto bank nebo institucí ve veřejném vlastnictví jakožto správců fondů při využívání ESI fondů, jakož i při kombinování ESI fondů s financováním z EFSI, jak je stanoveno zejména v investičním plánu pro Evropu. Aniž jsou dotčeny zakázky, které již byly zadány pro účely využívání finančních nástrojů v souladu s použitelným právem, je odůvodněné vyjasnit, že řídící orgány mohou těmto bankám nebo institucím ve veřejném vlastnictví zadávat veřejné zakázky přímo. Aby však bylo zajištěno, že tato možnost přímého zadávání veřejných zakázek je v souladu se zásadami vnitřního trhu, měly by být stanoveny přísné podmínky, které musí banky nebo instituce ve veřejném vlastnictví splňovat.

Mezi tyto podmínky by mělo patřit, že žádný soukromý subjekt by neměl mít přímou kapitálovou účast s výjimkou kapitálové účasti, s níž není spojeno ovládání ani možnost blokovat, v souladu s požadavky stanovenými ve směrnici 2014/24/EU. Mimoto, a s přísným omezením na oblast působnosti nařízení (EU) č. 1303/2013, by banka nebo instituce ve veřejném vlastnictví také měla mít možnost využívat finanční nástroje, pokud s sebou kapitálová účast soukromého subjektu nenese vliv na rozhodování týkající se každodenního řízení finančního nástroje podporovaného ESI fondy.

(186) Aby byla EFRR a EZFRV zachována možnost přispět na společnou neomezenou záruku a sekuritizační finanční nástroje ve prospěch malých a středních podniků, je třeba stanovit, že členské státy mohou využívat uvedené fondy k přispívání na EFRR a EZFRV během celého programového období, a je třeba aktualizovat ustanovení týkající se této možnosti, například ustanovení o předběžném posouzení a o hodnocení, a zavést pro EFRR možnost programování na úrovni prioritní osy.

(187) Jedním z účelů přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1017[1] bylo umožnit členským státům, aby využívaly ESI fondy, s cílem přispět na financování způsobilých projektů podporovaných v rámci EFSI. Do nařízení (EU) č. 1303/2013 by mělo být vloženo zvláštní ustanovení, které objasní podmínky umožňující lepší vzájemné působení a doplňkovost, aby bylo možno snáze kombinovat ESI fondy s finančními produkty EIB na základě záruky EU ve prospěch EFSI.

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1017 ze dne 25. června 2015 o Evropském fondu pro strategické investice, Evropském centru pro investiční poradenství a Evropském portálu investičních projektů a o změně nařízení (EU) č. 1291/2013 a (EU) č. 1316/2013 – Evropský fond pro strategické investice (Úř. věst. L 169, 1.7.2015, s. 1).

(188) Při provádění svých operací by subjekty měly využívat finanční nástroje v souladu s unijní politikou týkající se jurisdikcí nespolupracujících v daňové oblasti a s jejími aktualizacemi, jak je stanoveno v příslušných právních aktech Unie a v závěrech Rady, zejména v závěrech Rady ze dne 8. listopadu 2016 a jejich příloze a v závěrech Rady ze dne 5. prosince 2017 a jejich přílohách.

(189) S cílem zjednodušit a harmonizovat požadavky na kontrolu a audit a zvýšit odpovědnost finančních nástrojů, které využívají EIB a ostatní mezinárodní finanční instituce, je nutné pozměnit ustanovení o řízení a kontrole finančních nástrojů, aby se usnadnil proces potvrzování věrohodnosti. Tato změna by se neměla vztahovat na finanční nástroje uvedené v čl. 38 odst. 1 písm. a) a v článku 39 nařízení (EU) č. 1303/2013, které byly zřízeny dohodou o financování podepsanou před … [den vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost]. Na takové finanční nástroje by se měl nadále použít článek 40 uvedeného nařízení ve znění platném ke dni podpisu dané dohody o financování.

(190) Za účelem zajištění jednotných podmínek pro provedení nařízení (EU) č. 1303/2013, pokud jde o vzory kontrolních zpráv a výročních zpráv o auditu uvedené v čl. 40 odst. 1 zmíněného nařízení, by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011[1].

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

(191) Aby byl zajištěn soulad se způsobem, jakým se přistupovalo k finančním opravám v programovém období 2007–2013, je nutné objasnit, že by v případě finančních nástrojů mělo být možné, aby byl příspěvek zrušený v důsledku jednotlivé nesrovnalosti znovu použit na oprávněné výdaje v rámci téže operace, takže související finanční oprava nebude mít pro danou operaci finančního nástroje za následek čistou ztrátu.

(192) Aby se poskytlo více času pro podpis dohod o financování umožňujících využívání účelově vázaných účtů k platbám investic do konečných příjemců po skončení období způsobilosti akciových nástrojů, lhůta pro podpis takových dohod o financování by měla být prodloužena do 31. prosince 2018.

(193) S cílem podnítit investory působící podle zásady tržní ekonomiky ke společným investicím do projektů v oblasti veřejné politiky by měla být zavedena koncepce rozdílného zacházení s investory, jež za určitých podmínek umožňuje, aby ESI fondy vůči určitému investorovi působícímu podle zásady tržní ekonomiky a finančním produktům EIB na základě záruky EU ve prospěch EFSI zaujaly podřízenou pozici. Současně by měly být stanoveny podmínky pro uplatnění tohoto rozdílného zacházení při využívání ESI fondů.

(194) Vzhledem k přetrvávajícím nízkým úrokovým sazbám je v zájmu toho, aby nebyly subjekty využívající finanční nástroje nepatřičně penalizovány, nutné umožnit, s výhradou aktivní správy pokladny, financování záporných úroků vzniklých v důsledku investic ESI fondů podle článku 43 nařízení (EU) č. 1303/2013 z prostředků vrácených finančnímu nástroji.

(195) S cílem sladit požadavky na podávání zpráv s novými ustanoveními o rozdílném zacházení s investory a zamezit duplicitě některých požadavků by měl být změněn čl. 46 odst. 2 nařízení (EU) č. 1303/2013.

(196) V zájmu snazšího využívání ESI fondů je nutné umožnit členským státům, aby prováděly opatření technické pomoci přímým zadáním veřejné zakázky EIB, jiným mezinárodním finančním institucím a bankám nebo institucím ve veřejném vlastnictví.

(197) V zájmu další harmonizace podmínek týkajících se operací, které po dokončení vytvářejí čistý příjem, by se příslušná ustanovení tohoto nařízení měla použít na operace, které již byly vybrány, ale stále probíhají, i na operace, které teprve mají být vybrány v tomto programovém období.

(198) S cílem zajistit silnou motivaci pro provádění opatření v oblasti energetické účinnosti by nákladové úspory vyplývající ze zvýšení energetické účinnosti prostřednictvím určité operace neměly být považovány za čistý příjem.

(199) Aby se usnadnilo provádění operací vytvářejících příjem, mělo by být kdykoli během provádění programu přípustné snížit míru spolufinancování a mělo by být umožněno stanovit paušální procentní podíly čistých příjmů na vnitrostátní úrovni.

(200) Z důvodu pozdního přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 508/2014[1] a skutečnosti, že v uvedeném nařízení byly stanoveny úrovně intenzity podpory, je nutné povolit určité výjimky v souvislosti s ENRF, pokud jde o operace vytvářející příjem. Jelikož tyto výjimky zajišťují výhodnější podmínky pro určité operace vytvářející příjem, u nichž jsou částky nebo míry podpory stanoveny v nařízení (EU) č. 508/2014, je pro ně nutné stanovit odlišné datum použitelnosti, aby bylo zajištěno rovné zacházení s operacemi podporovanými na základě nařízení (EU) č. 1303/2013.

(201) Za účelem snížení administrativní zátěže u příjemců grantů by se měl zvýšit finanční limit pro osvobození určitých operací od požadavku na výpočet a na zohlednění příjmů vytvořených během jejich provádění.

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 508/2014 ze dne 15. května 2014 o Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2328/2003, (ES) č. 861/2006, (ES) č. 1198/2006 a (ES) č. 791/2007 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1255/2011 (Úř. věst. L 149, 20.5.2014, s. 1).

(202) K usnadnění synergického působení mezi ESI fondy a ostatními nástroji Unie by mělo být stanoveno, že vynaložené výdaje mohou být proplaceny z různých ESI fondů a nástrojů Unie na základě předem dohodnutého poměru.

(203) Na podporu využívání jednorázových částek a vzhledem k tomu, že jednorázové částky mají být založeny na přiměřené, spravedlivé a ověřitelné metodě výpočtu, jež zajistí řádné finanční řízení, by se měl platný horní limit pro jejich použití zrušit.

(204) Ke snížení administrativní zátěže při uskutečňování projektů příjemci grantů by měla být zavedena nová možnost zjednodušeného vykazování nákladů pro financování založené na jiných podmínkách, než jsou náklady operací.

(205) Členské státy by měly možnost zjednodušeného vykazování nákladů využívat stále častěji, aby se zjednodušila pravidla využívání prostředků a snížila související administrativní zátěž.

(206) Vzhledem ke skutečnosti, že podle článku 71 nařízení (EU) č. 1303/2013 platí povinnost týkající se zajištění stálosti investičních operací od provedení závěrečné platby příjemci grantu a že v případě, že investice spočívá v pořízení nového strojního zařízení a vybavení na leasing, dochází k závěrečné platbě na konci smluvního období, neměla by se tato povinnost na dotyčný typ investic vztahovat.

(207) V zájmu zajištění širokého uplatňování zjednodušeného vykazování nákladů by měly být u operací nebo projektů, které jsou součástí operace, podporovaných z EFRR a ESF a nedosahujících určitého finančního limitu povinně používány standardní stupnice jednotkových nákladů, jednorázové částky nebo paušální sazby, s výhradou příslušných přechodných ustanovení. Pokud se řídící orgán nebo, v případě programů v rámci cíle evropské územní spolupráce, monitorovací výbor domnívá, že tato povinnost vytváří nepřiměřenou administrativní zátěž, měl by mít možnost prodloužit přechodné období o dobu, kterou považuje za vhodnou. Tato povinnost by se neměla vztahovat na operace, kterým je poskytována podpora v rámci státní podpory nepředstavující podporu de minimis. Pro takové operace by měly být jako jedna z možností zachovány všechny formy grantů a vratné pomoci. Současně by mělo být pro všechny ESI fondy zavedeno používání návrhů rozpočtů jako další metodiky pro stanovení zjednodušených nákladů.

(208) S cílem usnadnit dřívější a cílenější uplatňování zjednodušeného vykazování nákladů by měla být Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o doplnění nařízení (EU) č. 1303/2013 o další zvláštní pravidla týkající se úlohy, závazků a odpovědnosti subjektů využívajících finanční nástroje, související kritéria pro výběr a produktů, jež lze poskytovat prostřednictvím finančních nástrojů, o doplnění ustanovení nařízení (EU) č. 1303/2013 týkajících se standardních stupnic jednotkových nákladů nebo paušálního financování, přiměřené, spravedlivé a ověřitelné metody pro jejich stanovení a o upřesnění podrobných postupů týkajících se financování založeného na splnění podmínek souvisejících s dosažením pokroku při provádění nebo se splněním cílů programů, a nikoli na nákladech, a jejich uplatňování. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada zejména veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají systematicky přístup na zasedání expertních skupin Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

(209) S cílem snížit administrativní zátěž by se mělo rozšířit využívání paušálních sazeb, které od členských států nevyžadují stanovení metodiky. Proto by měly být zavedeny dvě dodatečné paušální sazby; jedna pro výpočet přímých nákladů na zaměstnance a druhá pro výpočet zbývajících způsobilých nákladů, které vycházejí z nákladů na zaměstnance. Dále by měly být blíže upřesněny metody výpočtu nákladů na zaměstnance.

(210) Ke zvýšení účinnosti a dopadů operací by se mělo usnadnit provádění operací zahrnujících celé území členského státu nebo operací zahrnujících různé programové oblasti a měly by se rozšířit možnosti, pokud jde o výdaje na určité investice vynaložené mimo Unii.

(211) S cílem podnítit členské státy k využívání hodnocení velkých projektů nezávislými odborníky by mělo být přípustné předložení výkazu výdajů v souvislosti s velkým projektem Komisi před kladným hodnocením ze strany nezávislého odborníka, jakmile byla Komise informována o tom, že mu byly poskytnuty příslušné informace.

(212) Na podporu využívání společných akčních plánů, které sníží administrativní zátěž příjemců grantů, je nutné snížit regulatorní požadavky související s vypracováním společného akčního plánu a zároveň se nadále náležitě zaměřovat na horizontální zásady, včetně rovnosti žen a mužů a udržitelného rozvoje, které významně přispívají k účinnému využívání ESI fondů.

(213) Aby se zabránilo zbytečné administrativní zátěži příjemců grantů, měla by pravidla informování, komunikace a viditelnosti dodržovat zásadu proporcionality. Je proto důležité upřesnit oblast jejich působnosti.

(214) V zájmu snížení administrativní zátěže a zajištění účinného využívání technické pomoci mezi EFRR, ESF a Fondem soudržnosti a mezi kategoriemi regionů by se měla zvýšit flexibilita při výpočtu a sledování příslušných limitů vztahujících se na technickou pomoc členských států.

(215) K zefektivnění prováděcích struktur by mělo být upřesněno, že možnost, aby byly řídící orgán, certifikační orgán a auditní orgán součástí téhož veřejného subjektu, je dostupná i u programů v rámci cíle Evropská územní spolupráce.

(216) Povinnosti řídících orgánů s ohledem na ověřování výdajů v případě využívání zjednodušeného vykazování nákladů je třeba stanovit podrobněji.

(217) S cílem zajistit, že příjemci grantů mohou při využívání ESI fondů a Fondu evropské pomoci nejchudším osobám (FEAD) ke zjednodušení plně využít potenciál vyplývající z řešení v oblasti elektronické správy, zejména v zájmu snazší plně elektronické správy dokumentů, je třeba upřesnit, že se papírová stopa nevyžaduje, jsou-li splněny určité podmínky.

(218) V zájmu větší přiměřenosti kontrol a zmírnění administrativní zátěže způsobené překrývajícími se kontrolami, zejména u malých příjemců grantů, by měla být u EFRR, ESF, Fondu soudržnosti a ENRF zachována zásada jediného auditu a prahové hodnoty, pod jejichž úrovní operace podléhá nejvýše jednomu auditu, by se měly zdvojnásobit, aniž by však byla narušena zásada řádného finančního řízení.

(219) Je důležité zvýšit viditelnost ESI fondů i povědomí o jejich výsledcích a přínosech u veřejnosti. Informační a komunikační činnost a opatření ke zvýšení viditelnosti pro veřejnost jsou nadále klíčové pro propagaci výsledků ESI fondů a informování o tom, jak jsou finanční zdroje Unie investovány.

(220) Za účelem usnadnění přístupu určitých cílových skupin k ESF by sběr údajů pro některé ukazatele uvedené v příloze I nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1304/2013[1] neměl být vyžadován.

(221) K zajištění rovného zacházení s operacemi podporovanými na základě tohoto nařízení je nutné stanovit datum použitelnosti určitých změn nařízení (EU) č. 1303/2013.

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1304/2013 ze dne 17. prosince 2013 o Evropském sociálním fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1081/2006 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 470).

(222) Za účelem zajištění toho, aby se na celé programové období pro nařízení (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013 a (EU) č. 1304/2013 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 223/2014[1] vztahoval soudržný soubor pravidel, je zapotřebí, aby se některé změny uvedených nařízení použily od 1. ledna 2014. Stanovením zpětné působnosti těchto změn jsou zohledněna legitimní očekávání.

(223) Za účelem urychlení využívání finančních nástrojů, které kombinují podporu z ESI fondů s finančními produkty EIB na základě záruky EU ve prospěch EFSI, a za účelem poskytnutí průběžného právního základu pro podpis dohod o financování umožňujících využívání účelově vázaných účtů pro akciové nástroje je zapotřebí, aby některé změny tohoto nařízení nabyly účinku dne 1. ledna 2018. Stanovením zpětné působnosti těchto změn je zajištěno urychlené zpřístupnění financování projektů prostřednictvím kombinované podpory z ESI fondů a z EFSI a zabrání se tak vzniku právní mezery mezi koncem platnosti některých ustanovení nařízení (EU) č. 1303/2013 a počátkem platnosti jejich prodloužení na základě tohoto nařízení.

(224) Aby se usnadnilo rychlejší provádění v průběhu stávajícího programového období, měly by se zjednodušení a změny odvětvových pravidel použít co nejdříve, tedy ode dne ... [datum vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost].

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 223/2014 ze dne 11. března 2014 o Fondu evropské pomoci nejchudším osobám (Úř. věst. L 72, 12.3.2014, s. 1).

(225) Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci (EFG) by měl i po 31. prosinci 2017 dočasně poskytovat pomoc mladým lidem, kteří nejsou zaměstnáni, ani se neúčastní vzdělávání nebo odborné přípravy a kteří bydlí v regionech , jež jsou neúměrně zasaženy rozsáhlým propouštěním. Aby bylo možné poskytovat jim pomoc i nadále, měla by se změna nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1309/2013[1], jež to umožňuje, použít od 1. ledna 2018.

(226) Mělo by být možné zřídit nástroje kombinování zdrojů podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1316/2013[2] pro jedno nebo více odvětví Nástroje pro propojení Evropy. Tyto nástroje kombinování zdrojů by mohly financovat operace kombinování zdrojů, což jsou opatření kombinující nevratné formy podpory, jako jsou podpora z rozpočtů členských států, granty z Nástroje pro propojení Evropy, ESI fondy a finanční nástroje z rozpočtu Unie, včetně kombinací kapitálových a dluhových nástrojů v rámci Nástroje pro propojení Evropy, a financování od skupiny EIB, od vnitrostátních podpůrných bank, od rozvojových nebo jiných finančních institucí, od investorů a ze soukromé finanční podpory. Financování od skupiny EIB by mělo zahrnovat financování od EIB v rámci EFSI a soukromá finanční podpora by měla zahrnovat přímé i nepřímé finanční příspěvky a podporu získanou prostřednictvím partnerství veřejného a soukromého sektoru.

---

1 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1309/2013 ze dne 17. prosince 2013 o Evropském fondu pro přizpůsobení se globalizaci (2014–2020) a o zrušení nařízení (ES) č. 1927/2006 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 855).

2 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1316/2013 ze dne 11. prosince 2013 , kterým se vytváří Nástroj pro propojení Evropy, mění nařízení (EU) č. 913/2010 a zrušují nařízení (ES) č. 680/2007 a (ES) č. 67/2010 (Úř. věst. L 348, 20.12.2013, s. 347).

(227) Navržení a vytvoření nástrojů kombinování zdrojů by se mělo opírat o předběžné posouzení provedené v souladu s tímto nařízením a mělo by zohledňovat poznatky získané při využívání „výzvy k podávání nabídek s kombinováním zdrojů“ v rámci Nástroje pro propojení Evropy, kterou zmiňuje prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 20. ledna 2017, kterým se mění prováděcí rozhodnutí Komise C(2014)1921, kterým se zřizuje víceletý pracovní program na období 2014–2020 pro finanční pomoc v oblasti Nástroje pro propojení Evropy – odvětví dopravy. Nástroje kombinování zdrojů v rámci Nástroje pro propojení Evropy by měly být stanoveny ve víceletých nebo ročních pracovních programech a měly by být přijaty podle článků 17 a 25 nařízení (EU) č. 1316/2013. Komise by měla zajistit, že Evropskému parlamentu a Radě budou včasně předkládány transparentní zprávy o využívání všech těchto nástrojů.

(228) Cílem nástrojů kombinování zdrojů v rámci Nástroje pro propojení Evropy by mělo být usnadnit a zefektivnit podání jedné žádosti o všechny druhy podpory, včetně grantů Unie z Nástroje pro propojení Evropy a financování ze soukromého sektoru. Tyto nástroje by se měly snažit optimalizovat postup podávání žádostí pro předkladatele projektů tím, že zajistí z technického a finančního hlediska jednotný postup hodnocení.

(229) Nástroje kombinování zdrojů v rámci Nástroje pro propojení Evropy by měly zvýšit pružnost, pokud jde o předkládání projektů, a zjednodušit a zefektivnit proces identifikace a financování projektů. Měly by také posílit vlastní odpovědnost a angažovanost zapojených finančních institucí a tím zmírnit rizika spojená s projekty.

(230) Nástroje kombinování zdrojů v rámci Nástroje pro propojení Evropy by měly přinést posílenou koordinaci, výměnu informací a spolupráci mezi členskými státy, Komisí, EIB, národními podpůrnými bankami a soukromými investory s cílem generovat a podporovat kvalitní portfolio připravených projektů, které sledují cíle politiky Nástroje pro propojení Evropy.

(231) Cílem nástrojů kombinování zdrojů v rámci Nástroje pro propojení Evropy by mělo být zvýšení multiplikačního účinku výdajů Unie tím, že přiláká další zdroje od soukromých investorů, čímž bude zajištěna maximální míra zapojení soukromého sektoru. Mimoto by měly zajistit, aby se podporované akce staly ekonomicky a finančně životaschopnými, a měly by pomoci zabránit tomu, že pákový efekt investic bude nedostatečný. Měly by přispívat k dosahování cílů Unie, pokud jde o plnění cílů stanovených na pařížské konferenci o změně klimatu (COP 21), vytváření pracovních míst a přeshraniční propojení. Je důležité, aby v případě současného použití Nástroje pro propojení Evropy a EFSI pro financování opatření Účetní dvůr v souladu s článkem 287 Smlouvy o fungování EU a s čl. 24 odst. 2 nařízení (EU) č. 1316/2013 přezkoumal řádnost finančního řízení.

(232) Ve většině případů se předpokládá, že granty v odvětví dopravy zůstanou hlavním prostředkem podpory cílů politik Unie. Používání nástrojů kombinování zdrojů v rámci Nástroje pro propojení Evropy by proto nemělo omezovat dostupnost těchto grantů.

(233) Účast soukromých spoluinvestorů na dopravních projektech by mohla být usnadněna zmírněním finančního rizika. Za tímto účelem mohou být vhodné záruky na první ztrátu poskytované EIB v rámci společných finančních mechanismů podporovaných z rozpočtu Unie, jako jsou nástroje kombinování zdrojů.

(234) Financování z Nástroje pro propojení Evropy by mělo být založeno na kritériích pro výběr a kritériích pro udělení grantu stanovených ve víceletých a ročních pracovních programech podle čl. 17 odst. 5 nařízení (EU) č. 1316/2013 bez ohledu na použitou formu nebo kombinaci forem financování.

(235) Ke zkušenostem s nástroji kombinování zdrojů by se mělo přihlédnout při vyhodnocování nařízení (EU) č. 1316/2013.

(236) Zavedení nástroje kombinování zdrojů v rámci Nástroje pro propojení Evropy tímto nařízením by nemělo být chápáno jako krok předjímající výsledek jednání o víceletém finančním rámci na období po roce 2020.

(237) S přihlédnutím k velmi vysoké míře plnění Nástroje pro propojení Evropy v odvětví dopravy a v zájmu podpory uskutečňování projektů s nejvyšší přidanou hodnotou pro transevropskou dopravní síť, pokud jde o koridory hlavní sítě, přeshraničních projektů, projektů týkajících se ostatních částí hlavní sítě a projektů způsobilých v rámci horizontálních priorit, které jsou uvedeny v příloze I nařízení (EU) č. 1316/2013, je nutné výjimečně umožnit vyšší flexibilitu při využívání víceletého pracovního programu, kdy je možné, aby částka finančního krytí dosáhla až 95 % finančních rozpočtových prostředků uvedených v nařízení (EU) č. 1316/2013. Je však důležité, aby ve zbývajícím období provádění Nástroje pro propojení Evropy byla poskytnuta další podpora pro priority obsažené v ročních pracovních programech.

(238) V důsledku odlišné povahy telekomunikačního odvětví v porovnání s odvětvími dopravy a energetiky v rámci Nástroje pro propojení Evropy, totiž nižší průměrné výše grantů a rozdílů v druzích nákladů a druzích projektů, je třeba předejít zbytečné zátěži pro příjemce grantů a členské státy zúčastněné na souvisejících činnostech prostřednictvím mírnějších povinností certifikace, aniž by byla oslabena zásada řádného finančního řízení.

(239) Podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 283/2014[1] lze v současnosti na podporu akcí v oblasti infrastruktury digitálních služeb využít pouze granty a veřejné zakázky. Aby bylo zajištěno co nejúčinnější fungování infrastruktury digitálních služeb, měly by být na podporu těchto akcí k dispozici i další finanční nástroje, které jsou v současnosti využívány v rámci Nástroje pro propojení Evropy, včetně inovativních finančních nástrojů.

(240) Aby se u řídících orgánů zamezilo zbytečné administrativní zátěži, která by mohla bránit efektivnímu využívání FEAD, je vhodné zjednodušit a usnadnit postup změny nepodstatných prvků operačních programů.

(241) V zájmu dalšího zjednodušení využívání FEAD je vhodné přijmout dodatečná ustanovení s ohledem na způsobilost výdajů, zejména pokud jde o používání standardních stupnic jednotkových nákladů, jednorázových částek a paušálních sazeb.

---

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 283/2014 ze dne 11. března 2014 o hlavních směrech transevropských sítí v oblasti telekomunikační infrastruktury a o zrušení rozhodnutí č. 1336/97/ES (Úř. věst. L 86, 21.3.2014, s. 14).

(242) Aby se zabránilo nespravedlivému zacházení s partnerskými organizacemi, neměly by nesrovnalosti, které lze přičíst pouze jednomu subjektu pověřenému pořízením pomoci, ovlivnit způsobilost výdajů partnerských organizací.

(243) S cílem zjednodušit využívání ESI fondů a FEAD a zabránit právní nejistotě by měly být objasněny určité povinnosti členských států v oblasti řízení a kontroly.

(244) Jelikož je třeba uplatňovat v rámci rozpočtového roku příslušná finanční pravidla soudržným způsobem, je v zásadě záhodno stanovit použitelnost části první tohoto nařízení (tj. samotného finančního nařízení) na začátek rozpočtového roku. K zajištění toho, aby významného zjednodušení stanoveného v tomto nařízení, pokud jde o finanční nařízení i o změny odvětvových pravidel, mohli příjemci finančních prostředků Unie využít co nejdříve, je však vhodné výjimečně stanovit použitelnost tohoto nařízení ode dne jeho vstupu v platnost. Současně by v zájmu poskytnutí delší doby pro přizpůsobení se novým pravidlům měly orgány Unie na vynakládání svých správních prostředků nadále používat nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 až do konce rozpočtového roku 2018.

(245) Některé úpravy týkající se finančních nástrojů, rozpočtových záruk a finanční pomoci by se měly uplatňovat až ode dne použitelnosti víceletého finančního rámce na období po roce 2020, aby byl k dispozici dostatek času pro přizpůsobení příslušných právních základů a programů novým pravidlům.

(246) Informace o ročním průměru ekvivalentů plného pracovního úvazku a odhadované výši účelově vázaných příjmů přenesených z předchozích let by měly být poskytovány poprvé s návrhem rozpočtu předkládaným v roce 2021, aby měla Komise dostatek času se této nové povinnosti přizpůsobit,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

ČÁST PRVNÍ
FINANČNÍ NAŘÍZENÍ

HLAVA I
PŘEDMĚT, DEFINICE, A OBECNÉ ZÁSADY

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanovuje pravidla pro sestavování a plnění souhrnného rozpočtu Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii (dále jen „rozpočet“) a pro předkládání a audit jejich účetnictví.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1) „žadatelem“ fyzická osoba nebo subjekt, ať již s právní subjektivitou, či bez ní, které podají žádost v řízení o udělení grantu či v soutěži o ceny;

2) „dokumentací žádosti“ nabídka, žádost o účast, žádost o grant nebo přihláška do soutěže o ceny;

3) „udělovacím řízením“ zadávací řízení, řízení o udělení grantu, soutěž o ceny, postup výběru odborníků či postup výběru osob nebo subjektů plnících rozpočet podle čl. 62 odst. 1 prvního pododstavce písm. c);

4) „základním právním aktem“ právní akt jiný než doporučení nebo stanovisko, který stanoví právní základ pro určitou akci a pro vynakládání odpovídajících výdajů zapsaných do rozpočtu nebo pro uplatnění rozpočtové záruky či finanční pomoci, které jsou podpořeny z rozpočtu, a který může mít kteroukoli z těchto forem:

   a) při provádění Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) a Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii (dále jen „Smlouva o Euratomu“) formu nařízení, směrnice nebo rozhodnutí ve smyslu článku 288 Smlouvy o fungování EU; nebo

   b) při provádění hlavy V Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“) jednu z forem uvedených v čl. 28 odst. 1, čl. 31 odst. 2, článku 33, čl. 42 odst. 4 a čl. 43 odst. 2 Smlouvy o EU;

5) „příjemcem grantu“ fyzická osoba nebo subjekt, ať již s právní subjektivitou, či bez ní, s nimiž byla podepsána grantová dohoda;

6) „nástrojem nebo platformou kombinování zdrojů“ rámec pro spolupráci zavedený mezi Komisí a rozvojovými či jinými veřejnými finančními institucemi s cílem kombinovat nevratné formy podpory nebo finanční nástroje či rozpočtové záruky z rozpočtu a vratné formy finanční podpory od rozvojových či jiných veřejných finančních institucí, jakož i od soukromých finančních institucí a soukromých investorů;

7) „plněním rozpočtu“ provádění činností souvisejících s řízením, monitorováním, kontrolou a auditem rozpočtových prostředků v souladu s metodami stanovenými v článku 62;

8) „rozpočtovým závazkem“ operace, jíž příslušná schvalující osoba vyhrazuje rozpočtové prostředky potřebné k pokrytí následných plateb sloužících ke splnění právních závazků;

9) „rozpočtovou zárukou“ právní závazek Unie podpořit program akcí přijetím finanční povinnosti v rozpočtu, který lze využít v případě, že se během provádění programu vyskytne určitá konkrétní událost, a který zůstává platný po dobu splatnosti závazků přijatých v rámci podporovaného programu;

10) „veřejnou zakázkou na nemovitosti“ veřejná zakázka, jejímž předmětem je nákup pozemků, budov nebo jiných nemovitostí nebo jejich výměna, pacht, leasing, nájem či koupě na splátky, ať již s předkupním právem nebo bez něho, anebo užívací právo k nim. Jejím předmětem jsou stávající budovy i budovy před dokončením, pokud na ně zájemce získal platné stavební povolení. To nezahrnuje veřejné zakázky na stavby navržené podle specifikací veřejného zadavatele; ty jsou předmětem veřejné zakázky na stavební práce;

11) „zájemcem“ hospodářský subjekt, který se uchází o výzvu nebo byl vyzván k účasti v užším řízení, v soutěžním řízení s jednáním, v soutěžním dialogu, v inovačním partnerství, v soutěži o návrh nebo v jednacím řízení;

12) „centrálním zadavatelem“ veřejný zadavatel, který provádí centralizované nákupní činnosti a případně i pomocné nákupní činnosti;

13) „ověřením“ ověření konkrétního aspektu příjmové nebo výdajové operace;

14) „koncesí“ úplatná smlouva uzavřená písemnou formou mezi jedním nebo více hospodářskými subjekty a jedním nebo více veřejnými zadavateli ve smyslu článků 174 a 178, kterou je hospodářskému subjektu svěřeno provedení stavebních prací nebo poskytnutí a řízení služeb a při níž:

    a) odměna spočívá buď výhradně v právu braní užitků vyplývajících z využívání provedených stavebních prací či poskytování služeb, nebo v tomto právu společně s platbou;

b) uděleným koncese se na koncesionáře přenáší provozní riziko při braní užitků vyplývajících z využívání provedených stavebních prací nebo z poskytování služeb, přičemž může jít o riziko na straně poptávky, riziko na straně nabídky, nebo riziko na straně poptávky i nabídky. Má se za to, že koncesionář převzal provozní riziko, pokud mu za běžných provozních podmínek není zaručena návratnost vynaložených investic nebo nákladů vzniklých při předmětném provozování stavby nebo poskytování služeb;

15) „podmíněným závazkem“ potenciální finanční povinnost, která může vzniknout v závislosti na výsledku budoucí události;

16) „smlouvou“ veřejná zakázka nebo koncese;

17) „zhotovitelem, dodavatelem nebo poskytovatelem“ hospodářský subjekt, s nímž byla podepsána smlouva na veřejnou zakázku;

18) „dohodou o přiznání příspěvku“ dohoda uzavřená s osobami nebo subjekty vynakládajícími finanční prostředky Unie podle čl. 62 odst. 1 prvního pododstavce písm. c) bodů ii) až viii);

19) „kontrolou“ jakékoli opatření přijaté za účelem poskytnutí přiměřené jistoty o účinnosti, efektivnosti a hospodárnosti operací, o spolehlivosti výkaznictví, o ochraně majetku a informací, o předcházení podvodům a nesrovnalostem, jejich odhalování a nápravě a opatřeních reagujících na tyto podvody a nesrovnalosti, jakož i o náležitém řízení rizik souvisejících s legalitou a správností uskutečněných operací, s přihlédnutím k víceleté povaze programů a k povaze dotyčných plateb. Kontroly mohou zahrnovat různá ověření, jakož i provádění strategií a postupů k dosažení cílů uvedených v první větě;

20) „protistranou“ strana, které je udělena rozpočtová záruka;

21) „krizí“:

a) situace bezprostředního nebo nastávajícího nebezpečí, jež hrozí vyústit v ozbrojený konflikt nebo destabilizaci země nebo jejího sousedství;

b) situace nastalé v důsledku přírodních pohrom, krize způsobené člověkem, například války a jiné konflikty, nebo mimořádné okolnosti se srovnatelnými důsledky, jež mohou být spojeny mimo jiné se změnou klimatu, zhoršováním životního prostředí, neexistencí přístupu k energii a přírodním zdrojům nebo extrémní chudobou;

22) „zrušením přidělení prostředků na závazek“ operace, kterou příslušná schvalující osoba ruší zcela nebo částečně dřívější vyhrazení prostředků na základě rozpočtového závazku;

23) „dynamickým nákupním systémem“ plně elektronický proces pro uskutečňování běžných nákupů zboží, které je obecně dostupné na trhu;

24) „hospodářským subjektem“ jakákoli fyzická nebo právnická osoba včetně veřejného subjektu nebo skupina takových osob, která nabízí dodání výrobků, provedení stavebních prací, poskytnutí služeb či dodání nemovitostí;

25) „kapitálovou investicí“ poskytnutí kapitálu společnosti investorem přímo či nepřímo výměnou za celkové nebo částečné vlastnictví této společnosti, při němž může investor převzít určitou kontrolu nad řízením společnosti a podílet se na jejím zisku;

26) „evropským úřadem“ správní struktura vytvořená Komisí samotnou nebo spolu s jedním či více jinými orgány Unie k plnění zvláštních průřezových úkolů;

27) „konečným správním rozhodnutím“ rozhodnutí správního orgánu, které má konečnou platnost a závazný účinek v souladu s použitelným právem;

28) „finančním aktivem“ jakékoli aktivum ve formě peněz, kapitálového nástroje subjektu nacházejícího se ve veřejném nebo soukromém vlastnictví nebo smluvního nároku na obdržení peněz či jiného finančního aktiva od takového subjektu;

29) „finančním nástrojem“ opatření finanční podpory Unie poskytované z rozpočtu za účelem plnění jednoho nebo více konkrétních cílů politik Unie, jež může mít formu kapitálové či kvazikapitálové investice, půjčky nebo záruky anebo jiného nástroje ke sdílení rizik a jež může být tam, kde je to vhodné, spojeno s jinými formami finanční podpory nebo s finančními prostředky ve sdíleném řízení nebo s finančními prostředky z Evropského rozvojového fondu (ERF);

30) „finančním závazkem“ smluvní povinnost dodat peníze nebo jiné finanční aktivum jinému subjektu;

31) „rámcovou smlouvou“ smlouva na veřejnou zakázku mezi jedním nebo více hospodářskými subjekty a jedním nebo více veřejnými zadavateli, jejímž účelem je stanovit podmínky, kterými se budou řídit jednotlivé zakázky, jež na ní budou založeny a mají být zadávány během daného období, zejména s ohledem na ceny a případně na předpokládané množství;

32) „celkovou tvorbou rezerv“ celkový objem zdrojů, které jsou považovány za potřebné po celou dobu trvání rozpočtové záruky v důsledku uplatnění míry tvorby rezerv uvedené v čl. 211 odst. 1 na výši rozpočtové záruky schválenou v základním právním aktu, uvedenou v čl. 210 odst. 1 písm. b);

33) „grantem“ finanční příspěvek formou daru. Pokud je takový příspěvek poskytnut v přímém řízení, vztahuje se na něj hlava VIII;

34) „zárukou“ písemný závazek, kterým ručitel přebírá odpovědnost za všechny či některé závazky či povinnosti třetí osoby nebo za úspěšné splnění povinností touto třetí osobou, nastane-li událost, která vede k uplatnění takové záruky, například prodlení při splácení půjčky;

35) „zárukou na požádání“ záruka, kterou musí ručitel vyplatit na žádost protistrany, bez ohledu na případné vady vymahatelnosti splnění původní povinnosti;

36) „věcným plněním“ nefinanční zdroj, jejž příjemci grantu zdarma poskytne třetí strana;

37) „právním závazkem“ akt, jímž příslušná schvalující osoba zakládá nebo stanovuje povinnost, která vede k následné platbě či platbám a uznání výdaje zapsaného k tíži rozpočtu, což zahrnuje specifické dohody a smlouvy uzavřené v rámci dohod o finančním rámcovém partnerství a rámcových smluv;

38) „aktivačním účinkem“ podíl objemu návratného financování poskytnutého způsobilým konečným příjemcům finančních prostředků a výše příspěvku Unie;

39) „rizikem likvidity“ riziko, že finanční aktivum ve společném rezervním fondu nebude možné prodat během určité doby bez značné ztráty;

40) „půjčkou“ smlouva, která zavazuje poskytovatele půjčky k tomu, aby dal příjemci půjčky k dispozici peněžní částku v dohodnuté výši a na dohodnutou dobu, a podle níž je příjemce půjčky povinen splatit dotyčnou částku v dohodnuté době;

41) „grantem nízké hodnoty“ grant do výše 60 000 EUR;

42) „organizací členského státu“ veřejnoprávní subjekt usazený v členském státě, anebo soukromoprávní subjekt usazený v členském státě, jejž tento členský stát pověřil výkonem veřejné služby a poskytl mu dostatečné finanční záruky;

43) „způsobem plnění rozpočtu“ kterýkoli ze způsobů plnění rozpočtu uvedených v článku 62 , totiž přímé, nepřímé a sdílené řízení;

44) „akcí financovanou větším počtem dárců“ akce, na niž jsou finanční prostředky Unie sdruženy s prostředky přinejmenším jednoho dalšího dárce;

45) „multiplikačním účinkem“ podíl objemu investic uskutečněných způsobilými konečnými příjemci finančních prostředků a výše příspěvku Unie;

46) „výstupem“ přínos akce stanovený v souladu s odvětvovými pravidly;

47) „účastníkem“ zájemce nebo uchazeč v zadávacím řízení, žadatel v řízení o udělení grantu, odborník v postupu výběru odborníků, účastník soutěže o ceny nebo osoba či subjekt účastnící se řízení o vynakládání finančních prostředků Unie podle čl. 62 odst. 1 prvního pododstavce písm. c);

48) „cenou“ v kontextu soutěže o ceny finanční příspěvek udílený jako odměna za úspěch v soutěži. Pokud je takový příspěvek poskytnut v přímém řízení, vztahuje se na něj hlava IX;

49) „zadáním veřejné zakázky“ smluvní pořízení stavebních prací, dodávek nebo služeb a nabývání nebo pronájem pozemků, budov nebo jiných nemovitostí jedním nebo více veřejnými zadavateli od hospodářských subjektů vybraných těmito veřejnými zadavateli;

50) „zadávací dokumentací“ všechny dokumenty, jež vypracoval nebo na něž odkazuje veřejný zadavatel, aby popsal nebo určil prvky zadávacího řízení, mezi něž patří:

a) opatření týkající se uveřejňování informací podle článku 163;

b) výzva k podání nabídky;

c) specifikace pro nabídky, včetně technických specifikací a příslušných kritérií, nebo popisná dokumentace v případě soutěžního dialogu;

d) návrh smlouvy na veřejnou zakázku;

51) „veřejnou zakázkou“ nebo „smlouvou na veřejnou zakázku“ úplatná smlouva uzavřená písemnou formou mezi jedním nebo více hospodářskými subjekty a jedním nebo více veřejnými zadavateli ve smyslu článků 174 a 178, jejímž předmětem je dodání movitého nebo nemovitého majetku, provedení stavebních prací nebo poskytnutí služeb za cenu zaplacenou zcela nebo zčásti z rozpočtu a jež může mít podobu:

a) veřejné zakázky na nemovitosti;

b) veřejné zakázky na dodávky;

c) veřejné zakázky na stavební práce;

d) veřejné zakázky na služby;

52) „kvazikapitálovou investicí“ typ financování, které stojí mezi kapitálovou investicí a dluhem, je rizikovější než přednostní dluh a méně rizikové než běžná kapitálová investice a může mít strukturu dluhu, obvykle nezajištěného a podřízeného, který lze v některých případech převést na kapitál nebo na preferenční kapitál;

53) „příjemcem finančních prostředků“ příjemce grantu, zhotovitel, dodavatel nebo poskytovatel, placený externí odborník, osoba nebo subjekt získávající cenu nebo finanční prostředky na základě finančního nástroje nebo osoba nebo subjekt vynakládající finanční prostředky Unie podle čl. 62 odst. 1 prvního pododstavce písm. c);

54) „repem“ prodej cenných papírů za peníze s dohodou o jejich zpětném odkupu ke stanovenému budoucímu datu nebo na požádání;

55) „prostředky na výzkum a technologický vývoj“ prostředky zapsané buď do jedné z hlav rozpočtu, které se týkají oblastí politiky spojených s „nepřímým výzkumem“ nebo „přímým výzkumem“, nebo do některé kapitoly týkající se výzkumných činností v jiné hlavě;

56) „výsledkem“ účinek provádění akce zjištěný v souladu s odvětvovými pravidly;

57) „nástrojem ke sdílení rizik“ finanční nástroj, který umožňuje sdílet definované riziko mezi dvěma či více subjekty, případně výměnou za dohodnutou odměnu;

58) „veřejnou zakázkou na služby“ veřejná zakázka, jejímž předmětem je poskytnutí jakýchkoli služeb intelektuální či neintelektuální povahy, které nejsou předmětem veřejných zakázek na dodávky, stavební práce ani nemovitosti;

59) „zásadou řádného finančního řízení“ plnění rozpočtu v souladu se zásadami hospodárnosti, efektivity a účinnosti;

60) „služebním řádem“ služební řád úředníků Evropské unie a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropské unie stanovený nařízením (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68;

61) „subdodavatelem“ hospodářský subjekt, kterého zájemce, uchazeč nebo zhotovitel, dodavatel či poskytovatel navrhuje za tím účelem, aby plnil část veřejné zakázky nebo koncese, anebo kterého příjemce grantu navrhuje za tím účelem, aby plnil část úkolů, které jsou spolufinancovány z grantu;

62) „členským příspěvkem“ částky hrazené organizacím, jichž je Unie členem, v souladu s rozpočtovými rozhodnutími a platebními podmínkami, jež daná organizace stanoví;

63) „veřejnou zakázkou na dodávky“ veřejná zakázka, jejímž předmětem je nákup výrobků nebo jejich leasing, nájem či koupě na splátky, ať již s možností následné koupě, nebo bez ní, a jež může jako vedlejší předmět zahrnovat umisťovací a instalační práce;

64) „technickou pomocí“ podpůrné činnosti a činnosti zaměřené na budování kapacit, jež jsou nutné k provedení určitého programu či akce, zejména činnosti přípravné, řídící, monitorovací, hodnoticí, auditní a kontrolní, aniž by byla dotčena odvětvová pravidla;

65) „uchazečem“ hospodářský subjekt, který podal nabídku;

66) „Unií“ Evropská unie, Evropské společenství pro atomovou energii, nebo obojí, podle souvislosti;

67) „orgánem Unie“ Evropský parlament, Evropská rada, Rada, Komise, Soudní dvůr Evropské unie, Účetní dvůr, Evropský hospodářský a sociální výbor, Výbor regionů, evropský veřejný ochránce práv, evropský inspektor ochrany údajů nebo Evropská služba pro vnější činnost (dále jen „ESVČ“); Evropská centrální banka se za orgán Unie nepovažuje ;

68) „prodejcem“ hospodářský subjekt zapsaný do seznamu prodejců, kteří mají být vybídnuti k podání žádostí o účast nebo k podání nabídek;

69) „dobrovolníkem“ osoba pracující na nepovinném základě pro určitou organizaci bez nároku na mzdu;

70) „stavbou“ výsledek souboru pozemních nebo inženýrských stavebních prací, který je sám o sobě dostatečný k plnění hospodářské nebo technické funkce;

71) „veřejnou zakázkou na stavební práce“ veřejná zakázka, jejímž předmětem je buď:

a) zhotovení, nebo projekt i zhotovení stavby;

b) provedení, nebo projekt i provedení stavebních prací vztahujících se k některé z činností uvedených v příloze II směrnice 2014/24/EU, anebo

c) realizace stavby, za použití libovolných prostředků, která odpovídá požadavkům stanoveným veřejným zadavatelem, jenž má rozhodující vliv na druh nebo projekt stavby.

Článek 3

Soulad sekundárních právních předpisů s tímto nařízením

1. Ustanovení o plnění příjmů a výdajů rozpočtu, která jsou obsažena v základním právním aktu, musí být v souladu s rozpočtovými zásadami stanovenými v hlavě II.

2. Aniž je dotčen odstavec 1, musí být ve všech návrzích nebo jejich změnách předložených legislativnímu orgánu jasně vyznačena ustanovení odchylující se od ustanovení tohoto nařízení jiných než hlavy II nebo od aktů v přenesené pravomoci přijatých podle tohoto nařízení a v příslušných bodech odůvodnění a v důvodové zprávě ke každému takovému návrhu nebo změně musí být uvedeny konkrétní důvody těchto odchylek.

Článek 4

Lhůty, data a termíny

Není-li v tomto nařízení stanoveno jinak, vztahuje se na lhůty jím stanovené nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1182/71[1].

Článek 5

Ochrana osobních údajů

Tímto nařízením nejsou dotčena nařízení (ES) č. 45/2001 a (EU) 2016/679.

[1] Nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1182/71 ze dne 3. června 1971, kterým se určují pravidla pro lhůty, data a termíny (Úř. věst. L 124, 8.6.1971, s. 1).

HLAVA II
ROZPOČET A ROZPOČTOVÉ ZÁSADY

Článek 6

Dodržování rozpočtových zásad

Rozpočet je sestavován a plněn v souladu se zásadami jednotnosti, správnosti rozpočtu, ročního rozpočtu, vyrovnanosti, zúčtovací jednotky, obecnosti, specifikace, řádného finančního řízení a transparentnosti, jak jsou stanoveny v tomto nařízení.

KAPITOLA 1
Zásady jednotnosti a správnosti rozpočtu

Článek 7

Oblast působnosti rozpočtu

1. Pro každý rozpočtový rok stanoví rozpočet prognózu veškerých příjmů a výdajů, které se pro Unii považují za nezbytné, a tyto příjmy a výdaje schvaluje. Rozpočet zahrnuje:

   a) příjmy a výdaje Unie včetně správních výdajů, které vzniknou z uplatňování ustanovení Smlouvy o EU v oblasti společné zahraniční a bezpečnostní politiky, a operačních výdajů, které vzniknou z uplatňování uvedených ustanovení, pokud jdou k tíži rozpočtu;

b) příjmy a výdaje Evropského společenství pro atomovou energii.

2. Rozpočet obsahuje jednak rozlišené prostředky, které sestávají z prostředků na závazky a z prostředků na platby, jednak nerozlišené prostředky.

Prostředky schválené na daný rozpočtový rok sestávají z:

a) prostředků uvedených v rozpočtu včetně opravných rozpočtů;

b) prostředků přenesených z předchozích rozpočtových let;

c) prostředků opětovně poskytnutých v souladu s článkem 15;

d) prostředků plynoucích z plateb předběžného financování, jež byly vráceny v souladu s čl. 12 odst. 4 písm. b);

e) prostředků poskytnutých po přijetí účelově vázaných příjmů v průběhu rozpočtového roku nebo přenesených z předchozích rozpočtových let.

3. S výhradou čl. 114 odst. 2 kryjí prostředky na závazky celkové náklady právních závazků přijatých v průběhu rozpočtového roku.

4. Prostředky na platby kryjí platby prováděné ke splnění právních závazků přijatých během rozpočtového roku nebo v předchozích rozpočtových rocích.

5. Odstavci 2 a 3 tohoto článku není dotčena možnost, aby byly prostředky přiděleny na závazek jako celek, nebo aby byly rozpočtové závazky rozděleny na roční splátky, jak je stanoveno v čl. 112 odst. 1 prvním pododstavci písm. b) a odst. 2.

Článek 8

Zvláštní pravidla o zásadách jednotnosti a správnosti rozpočtu

1. Veškeré příjmy a výdaje se zaúčtují do příslušné položky rozpočtu.

2. Aniž jsou dotčeny schválené výdaje vyplývající z podmíněných závazků uvedených v čl. 210 odst. 2, smějí být výdaje přiděleny na závazek nebo schváleny pouze v mezích schválených prostředků.

3. Do rozpočtu se zapisují pouze prostředky, které odpovídají některému výdaji považovanému za nezbytný.

4. Úrokové výnosy z plateb předběžného financování uskutečněných z rozpočtu nepřísluší Unii, pokud to nevyplývá z dotčených dohod o přiznání příspěvku nebo dohod o financování.

KAPITOLA 2

Zásada ročního rozpočtu

Článek 9

Definice

Prostředky zapsané do rozpočtu se schvalují na dobu jednoho rozpočtového roku, který začíná 1. ledna a končí 31. prosince.

Článek 10

Rozpočtové účtování příjmů a prostředků

1. Příjmy rozpočtového roku se do něho zaúčtují na základě částek vybraných v jeho průběhu. Vlastní zdroje na měsíc leden následujícího rozpočtového roku však lze poskytnout předem podle nařízení (EU, Euratom) č. 609/2014.

2. Vlastní zdroje vycházející z daně z přidané hodnoty (DPH) a hrubého národního důchodu mohou být účetně upraveny v souladu s nařízením (EU, Euratom) č. 609/2014.

3. Závazky se zaúčtují do určitého rozpočtového roku na základě právních závazků přijatých do 31. prosince tohoto rozpočtového roku. Avšak souhrnné rozpočtové závazky uvedené v čl. 112 odst. 4 se zaúčtují do určitého rozpočtového roku na základě rozpočtových závazků přijatých do 31. prosince tohoto rozpočtového roku.

4. Platby se zaúčtují do určitého rozpočtového roku na základě plateb provedených účetním do 31. prosince tohoto rozpočtového roku.

5. Odchylně od odstavců 3 a 4:

   a) se výdaje z Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) zaúčtují do určitého rozpočtového roku na základě vrácení prostředků, jež provede Komise ve prospěch členských států do 31. prosince tohoto rozpočtového roku, za předpokladu, že účetní obdrží příslušný platební příkaz nejpozději 31. ledna následujícího rozpočtového roku;

   b) se výdaje vynakládané ve sdíleném řízení s výjimkou EZZF zaúčtují do určitého rozpočtového roku na základě proplacení prostředků, jež provede Komise ve prospěch členských států do 31. prosince tohoto rozpočtového roku, včetně výdajů zaúčtovaných do 31. ledna následujícího rozpočtového roku, jak je stanoveno v článcích 30 a 31.

Článek 11

Přidělení prostředků na závazky

1. Prostředky zapsané v rozpočtu lze přidělit na závazky s účinkem od 1. ledna, jakmile byl rozpočet s konečnou platností přijat.

2. Následující výdaje mohou být každoročně od 15. října rozpočtového roku přiděleny předem na závazky k tíži prostředků stanovených pro následující rozpočtový rok:

   a) běžné výdaje na řízení za předpokladu, že byly schváleny v posledním řádně přijatém rozpočtu, a pouze do výše maximálně jedné čtvrtiny celkových odpovídajících prostředků schválených Evropským parlamentem a Radou a uvedených v odpovídající rozpočtové položce pro běžný rozpočtový rok;

   b) běžné výdaje na řízení EZZF za předpokladu, že je základ pro ně stanoven v existujícím základním právním aktu, a pouze do výše maximálně tří čtvrtin celkových odpovídajících prostředků schválených Evropským parlamentem a Radou pro běžný rozpočtový rok.

Článek 12

Zrušení a přenos prostředků

1. Prostředky, které nebyly použity do konce rozpočtového roku, pro který byly zapsány v rozpočtu, se ruší, ledaže jsou přeneseny v souladu s odstavci 2 až 8.

2. Níže uvedené prostředky mohou být přeneseny na základě rozhodnutí přijatého podle odstavce 3, avšak výlučně do následujícího rozpočtového roku :

   a) prostředky na závazky a nerozlišené prostředky na závazky, u kterých byla většina přípravných etap přidělení na určitý závazek dokončena do 31. prosince daného rozpočtového roku. Tyto prostředky lze přidělit na závazky do 31. března následujícího rozpočtového roku, s výjimkou nerozlišených prostředků na projekty v oblasti nemovitostí, které mohou být přiděleny na závazky do 31. prosince následujícího rozpočtového roku;

   b) prostředky, které jsou nezbytné, poněvadž legislativní orgán přijal základní právní akt v průběhu posledního čtvrtletí rozpočtového roku a Komise nebyla schopna prostředky určené na tento účel přidělit na závazky do 31. prosince tohoto rozpočtového roku. Tyto prostředky mohou být přiděleny na závazky do 31. prosince následujícího rozpočtového roku;

c) prostředky na platby nezbytné ke krytí stávajících závazků nebo závazků spojených s přenášenými prostředky na závazky, pokud prostředky na platby stanovené v příslušných rozpočtových položkách na následující rozpočtový rok nestačí;

d) prostředky, které nejsou přiděleny na závazky a týkají se opatření uvedených v čl. 4 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013[1].

Ve vztahu k prvnímu pododstavci písm. c) použije dotčený orgán Unie přednostně prostředky schválené na běžný rozpočtový rok a teprve po jejich vyčerpání použije přenesené prostředky.

Výše přenesených prostředků, které nejsou přiděleny na závazky, uvedených v prvním pododstavci písm. d) tohoto odstavce nesmí v limitu 2 % původních prostředků schválených Evropským parlamentem a Radou převýšit částku úprav přímých plateb podle článku 26 nařízení (EU) č. 1306/2013 provedených v předchozím rozpočtovém roce. Přenesené prostředky se vracejí do rozpočtových položek, z nichž jsou financována opatření podle čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 1306/2013.

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 549).

3. Dotčený orgán Unie přijme rozhodnutí o přenosu prostředků uvedených v odstavci 2 do 15. února následujícího rozpočtového roku. O přijatém rozhodnutí o přenosu prostředků uvědomí Evropský parlament a Radu do 15. března uvedeného rozpočtového roku. Pro každou rozpočtovou položku rovněž uvede způsob uplatnění kritérií uvedených v odst. 2 prvním pododstavci písm. a), b) a c) na každý přenos.

4. Automaticky se přenášejí:

a) prostředky na závazky týkající se rezervy na pomoc při mimořádných událostech a Fondu solidarity Evropské unie. Tyto prostředky mohou být přeneseny pouze do následujícího finančního roku a mohou být přiděleny na závazky do 31. prosince uvedeného rozpočtového roku;

b) prostředky odpovídající vnitřním účelově vázaným příjmům. Tyto prostředky mohou být přeneseny pouze do následujícího rozpočtového roku a mohou být přiděleny na závazky do 31. prosince uvedeného rozpočtového roku, s výjimkou vnitřních účelově vázaných příjmů plynoucích z pronájmu a prodeje budov a pozemků, které lze přenášet až do doby jejich úplného využití. Prostředky na závazky uvedené v nařízení (EU) č. 1303/2013 a v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 514/2014[1], které jsou k dispozici k 31. prosinci a plynou z vrácení plateb předběžného financování, lze přenášet až do doby uzavření programu a využívat je podle potřeby za podmínky, že žádné jiné prostředky na závazky již nejsou k dispozici;

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 514/2014 ze dne 16. dubna 2014 o obecných ustanoveních týkajících se Azylového, migračního a integračního fondu a nástroje pro finanční podporu policejní spolupráce, předcházení trestné činnosti, boje proti trestné činnosti a řešení krizí (Úř. věst. L 150, 20.5.2014, s. 112).

c) prostředky odpovídající vnějším účelově vázaným příjmům. Tyto prostředky musí být zcela využity dříve, než jsou ukončeny všechny operace související s programem nebo akcí, na něž byly účelově vázány, nebo mohou být přeneseny a využity pro nástupnický program nebo akci. To se nevztahuje na příjmy uvedené v čl. 21 odst. 2 písm. g) bodě iii), u nichž se prostředky, které nejsou přiděleny na závazky do pěti let, zruší;

d) prostředky na platby, jež se týkají EZZF a plynou z pozastavení plateb v souladu s článkem 41 nařízení (EU) č. 1306/2013.

5. Zacházení s vnějšími účelově vázanými příjmy uvedenými v odst. 4 písm. c) tohoto článku, které plynou z účasti států Evropského sdružení volného obchodu (ESVO) na některých programech Unie v souladu s čl. 21 odst. 2 písm. e), musí být v souladu s protokolem č. 32 připojeným k Dohodě o Evropském hospodářském prostoru (dále jen „Dohoda o EHP“).

6. Navíc k informacím poskytnutým podle odstavce 3 předloží dotčený orgán Unie Evropskému parlamentu a Radě informace o prostředcích, které byly přeneseny automaticky, včetně informací o dotčených částkách a o tom, podle kterého ustanovení tohoto článku byly prostředky přeneseny.

7. Nerozlišené prostředky, k nimž na konci rozpočtového roku existují právní závazky, se vyplatí do konce následujícího rozpočtového roku.

8. Aniž je dotčen odstavec 4, prostředky zapsané do rezervy a prostředky na výdaje na zaměstnance se nepřenášejí. Pro účely tohoto článku zahrnují výdaje na zaměstnance odměny a příspěvky pro členy a zaměstnance orgánů Unie, na které se vztahuje služební řád.

Článek 13

Podrobná ustanovení o zrušení a přenosu prostředků

1. Prostředky na závazky a nerozlišené prostředky uvedené v čl. 12 odst. 2 prvním pododstavci písm. a) lze přenést pouze tehdy, pokud přidělení na závazek nemohlo proběhnout do 31. prosince rozpočtového roku z důvodů, které nelze přičítat schvalující osobě, a pokud přípravné etapy již pokročily natolik, že lze předpokládat, že k přidělení na závazek dojde do 31. března nebo – v případě projektů v oblasti nemovitostí – do 31. prosince následujícího rozpočtového roku.

2. Přípravnými etapami uvedenými v čl. 12 odst. 2 prvním pododstavci písm. a), které musí být dokončeny do 31. prosince rozpočtového roku, aby bylo prostředky možné přenést do následujícího rozpočtového roku, jsou zejména:

   a) u individuálních rozpočtových závazků ve smyslu čl. 112 odst. 1 prvního pododstavce písm. a) završení výběru potenciálních zhotovitelů, dodavatelů, poskytovatelů, příjemců grantů, vítězů soutěží o ceny nebo pověřených osob;

b) u souhrnných rozpočtových závazků ve smyslu čl. 112 odst. 1 prvního pododstavce písm. b) přijetí rozhodnutí o financování nebo ukončení konzultací dotčených útvarů jednotlivých orgánů Unie k přijetí tohoto rozhodnutí.

3. Prostředky přenesené v souladu s čl. 12 odst. 2 prvním pododstavcem písm. a), které nejsou přiděleny na závazek do 31. března nebo – v případě částek na projekty v oblasti nemovitostí – do 31. prosince následujícího rozpočtového roku, se automaticky ruší.

O zrušení prostředků podle prvního pododstavce Komise do jednoho měsíce informuje Evropský parlament a Radu.

Článek 14

Zrušení přidělení prostředků na závazek

1. Pokud je přidělení prostředků na rozpočtový závazek zrušeno v kterémkoli rozpočtovém roce následujícím po rozpočtovém roce, v němž byl daný rozpočtový závazek učiněn, protože akce, na něž byly prostředky určeny, nebyly provedeny nebo byly provedeny jen částečně, pak se prostředky, jejichž přidělení na závazek bylo zrušeno, rovněž zruší, není-li stanoveno jinak v nařízeních (EU) č. 1303/2013 a (EU) č. 514/2014 a aniž je dotčen článek 15 tohoto nařízení.

2. Přidělení prostředků na závazek uvedená v nařízeních (EU) č. 1303/2013 a (EU) č. 514/2014 se automaticky ruší v souladu s uvedenými nařízeními.

3. Tento článek se nevztahuje na vnější účelově vázané příjmy uvedené v čl. 21 odst. 2.

Článek 15

Opětovné poskytnutí prostředků, jejichž přidělení na závazek bylo zrušeno

1. Prostředky, jejichž přidělení na závazek bylo zrušeno podle nařízení (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 223/2014 nebo (EU) č. 514/2014, mohou být opětovně poskytnuty v případě zjevného omylu, který lze připisovat pouze Komisi.

   Za tímto účelem přezkoumá Komise zrušení přidělení prostředků na závazek učiněná během předchozího rozpočtového roku a do 15. února běžného rozpočtového roku rozhodne, zda je vzhledem k potřebám nutné odpovídající prostředky opětovně poskytnout.

2. Kromě případu uvedeného v odstavci 1 mohou být prostředky, jejichž přidělení prostředků na závazek bylo zrušeno, opětovně poskytnuty v případě zrušení přidělení prostředků na závazek u:

   a) určitého programu podle pravidel pro využívání výkonnostní rezervy stanovených v článku 20 nařízení (EU) č. 1303/2013;

b) specializovaného programu zvláštního finančního nástroje ve prospěch malých a středních podniků poté, co některý členský stát ukončí účast na tomto finančním nástroji, jak je stanoveno v čl. 39 odst. 2 sedmém pododstavci nařízení (EU) č. 1303/2013.

3. Prostředky na závazky odpovídající objemu, v jakém bylo přidělení prostředků na závazek zrušeno v důsledku úplného či částečného neuskutečnění odpovídajících výzkumných projektů, mohou být v rozpočtovém procesu rovněž opětovně poskytnuty na výzkumný program, do něhož projekty náležejí, nebo na následný program.

Článek 16

Pravidla pro případ pozdního přijetí rozpočtu

1. Není-li na začátku rozpočtového roku rozpočet s konečnou platností přijat, použije se postup stanovený v čl. 315 prvním pododstavci Smlouvy o fungování EU (systém prozatímních dvanáctin). Závazky lze přijímat a platby lze uskutečňovat v mezích stanovených v odstavci 2 tohoto článku.

2. Závazky lze přijímat podle kapitol do výše jedné čtvrtiny celkové výše prostředků schválených v odpovídající kapitole rozpočtu na předchozí rozpočtový rok, zvýšené o jednu dvanáctinu za každý ukončený měsíc.

Horní mez prostředků stanovená v návrhu rozpočtu nesmí být překročena.

Platby lze uskutečňovat měsíčně podle kapitol až do výše jedné dvanáctiny prostředků schválených v odpovídající kapitole rozpočtu na předchozí rozpočtový rok. Tato částka však nesmí překročit jednu dvanáctinu prostředků zapsaných ve stejné kapitole návrhu rozpočtu.

3. Prostředky schválenými v odpovídající kapitole rozpočtu na předchozí rozpočtový rok, jak je uvedeno v odstavcích 1 a 2, se rozumějí prostředky, které byly odsouhlaseny v rozpočtu, včetně opravných rozpočtů, po úpravě o převody uskutečněné v daném rozpočtovém roce.

4. Pokud to kontinuita činnosti Unie a potřeby v oblasti řízení vyžadují, může Rada na návrh Komise kvalifikovanou většinou schválit výdaje nad rámec jedné prozatímní dvanáctiny, které však, s výjimkou řádně odůvodněných případů, nepřekračují součet čtyř prozatímních dvanáctin, pro závazky i pro platby nad rámec prostředků poskytnutých automaticky podle odstavců 1 a 2. Rozhodnutí o schválení výdajů Rada neprodleně postoupí Evropskému parlamentu.

Rozhodnutí uvedené v prvním pododstavci vstupuje v platnost 30 dnů po svém přijetí, pokud Evropský parlament neučiní kterýkoli z těchto kroků:

a) před uplynutím těchto 30 dnů rozhodne většinou hlasů všech svých členů o snížení těchto výdajů; v tomto případě Komise předloží nový návrh;

b) informuje Radu a Komisi o tom, že si tyto výdaje snížit nepřeje; v tomto případě rozhodnutí vstoupí v platnost před uplynutím těchto 30 dnů.

Dodatečné dvanáctiny se schvalují jako celek a nelze je rozdělovat.

5. Nestačí-li pro určitou kapitolu schválení čtyř prozatímních dvanáctin poskytnutých v souladu s odstavcem 4 ke krytí nezbytných výdajů tak, aby nedošlo k přerušení kontinuity činnosti Unie v dané oblasti, lze výjimečně schválit překročení výše prostředků zapsaných v odpovídající kapitole rozpočtu na předchozí rozpočtový rok. Evropský parlament a Rada v takovém případě postupují podle odstavce 4. Celková výše prostředků dostupných v rozpočtu na předchozí rozpočtový rok nebo v předloženém návrhu rozpočtu však nesmí být v žádném případě překročena.

KAPITOLA 3

Zásada vyrovnanosti

Článek 17

Vymezení a oblast působnosti

1. Rozpočet musí být vyrovnaný co do příjmů a prostředků na platby.

2. Unie a subjekty Unie uvedené v článcích 70 a 71 si nesmějí v rámci rozpočtu brát půjčky.

Článek 18

Zůstatek rozpočtového roku

1. Zůstatek každého rozpočtového roku se zapisuje do rozpočtu následujícího rozpočtového roku jako příjem v případě přebytku nebo jako prostředky na platby v případě schodku.

2. Odhady příjmů nebo prostředků na platby uvedené v odstavci 1 tohoto článku se zapisují do rozpočtu během rozpočtového procesu prostřednictvím návrhu na změnu předloženého podle článku 42 tohoto nařízení. Odhady se vypracovávají v souladu s článkem 1 nařízení Rady (EU, Euratom) č. 608/2014[1].

3. Po předložení předběžné účetní závěrky za každý rozpočtový rok se rozdíl mezi touto závěrkou a odhady zapisuje do rozpočtu pro následující rozpočtový rok prostřednictvím opravného rozpočtu, jehož jediným předmětem je právě uvedený rozdíl. V tomto případě Komise předloží návrh opravného rozpočtu do patnácti dnů po předložení předběžné účetní závěrky současně Evropskému parlamentu a Radě.

[1] Nařízení Rady (EU, Euratom) č. 608/2014 ze dne 26. května 2014, kterým se stanoví prováděcí opatření pro systém vlastních zdrojů Evropské unie (Úř. věst. L 168, 7.6.2014, s. 29).

KAPITOLA 4

Zásada zúčtovací jednotky

Článek 19

Používání eura

1. Víceletý finanční rámec a rozpočet se sestavují a plní v eurech a účty se vedou v eurech. Pro účely peněžních toků uvedených v článku 77 jsou však účetní, v případě zálohových účtů správci zálohových účtů a pro účely správního řízení Komise a ESVČ příslušná schvalující osoba oprávněni provádět operace v jiných měnách.

2. Aniž jsou dotčena zvláštní ustanovení odvětvových pravidel nebo konkrétních smluv, grantových dohod, dohod o přiznání příspěvku a dohod o financování, přepočítává příslušná schvalující osoba eura na jiné měny podle denních směnných kurzů eura uveřejněných v řadě C Úředního věstníku Evropské unie platných ke dni, k němuž schvalující útvar vyhotoví platební nebo inkasní příkaz.

   Není-li takovýto denní kurz uveřejněn, použije příslušná schvalující osoba kurz uvedený v odstavci 3.

3. Pro účely vedení účtů podle článků 82, 83 a 84 se euro na jinou měnu přepočítává podle měsíčního účetního směnného kurzu eura. Ten stanoví účetní Komise s pomocí veškerých zdrojů informací, jež považuje za spolehlivé, na základě směnného kurzu předposledního pracovního dne měsíce předcházejícího měsíci, pro nějž je kurz stanovován.

4. Měnové přepočty se provádějí tak, aby neměly významný dopad na výši spolufinancování z prostředků Unie ani nepříznivý dopad na rozpočet. Přepočítací kurz eura na jiné měny se případně vypočte s pomocí průměrného denního směnného kurzu za dané období.

KAPITOLA 5

Zásada univerzálnosti

Článek 20

Oblast působnosti

Aniž je dotčen článek 21, musí celkové příjmy pokrývat celkové prostředky na platby. Aniž je dotčen článek 27, všechny příjmy a výdaje se v rozpočtu vykazují v plné výši bez jakýchkoli vzájemných zápočtů.

Článek 21

Účelově vázané příjmy

1. Pro financování specifických výdajů se využijí vnější účelově vázané příjmy a vnitřní účelově vázané příjmy.

2. Vnější účelově vázané příjmy jsou tyto:

   a) zvláštní dodatečné finanční příspěvky členských států na tyto druhy činností a programů:

      i) některé doplňkové programy v oblasti výzkumu a technologického vývoje,

      ii) některé činnosti a programy vnější pomoci financované Unií a spravované Komisí ;

   b) prostředky související s příjmy, které plynou z Výzkumného fondu pro uhlí a ocel, jenž byl zřízen Protokolem č. 37 o finančních důsledcích uplynutí doby platnosti Smlouvy o ESUO a o Výzkumném fondu pro uhlí a ocel, připojeným ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU;

   c) úroky z vkladů a pokuty stanovené v nařízení Rady (ES) č. 1467/97[1];

[1] Nařízení Rady (ES) č. 1467/97 ze dne 7. července 1997 o urychlení a vyjasnění postupu při nadměrném schodku (Úř. věst. L 209, 2.8.1997, s. 6).

d) příjmy určené na zvláštní účely, například příjmy z nadací, dotací, peněžitých a věcných darů a odkazů, včetně vlastních účelově určených příjmů jednotlivých orgánů Unie;

e) finanční příspěvky třetích zemí nebo subjektů jiných než zřízených podle Smlouvy o fungování EU nebo Smlouvy o Euratomu určené na činnost Unie;

f) vnitřní účelově vázané příjmy uvedené v odstavci 3 v rozsahu, v jakém doplňují vnější účelově vázané příjmy uvedené v tomto odstavci;

g) příjmy z činností soutěžní povahy vykonávaných Společným výzkumným střediskem, které sestávají z:

i) řízení o udělení grantu a zadávacích řízení, jichž se středisko účastní;

ii) činností střediska prováděných jménem třetích osob;

iii) činností vykonávaných na základě správních dohod o poskytování vědeckotechnických služeb uzavřených s jinými orgány Unie nebo jinými útvary Komise v souladu s článkem 59.

3. Vnitřní účelově vázané příjmy jsou tyto:

a) příjmy od třetích osob za zboží dodané, služby poskytnuté nebo stavební práce provedené na jejich žádost;

b) příjmy plynoucí ze zpětného získání neoprávněně vyplacených částek v souladu s článkem 101;

c) výnosy z dodávek zboží, poskytnutí služeb a provedení stavebních prací pro jiné útvary uvnitř daného orgánu Unie anebo pro jiné orgány nebo subjekty Unie, včetně náhrad poskytnutých jinými orgány nebo subjekty Unie za služební cesty, jež byly zaplaceny jejich jménem;

d) přijaté platby pojistného plnění;

e) příjmy plynoucí z pronájmu a z prodeje budov a pozemků;

f) splátky ve prospěch finančních nástrojů nebo rozpočtových záruk podle čl. 209 odst. 3 druhého pododstavce;

g) příjmy plynoucí z následného vrácení daní podle čl. 27 odst. 3 prvního pododstavce písm. b).

4. Účelově vázané příjmy se přenášejí a převádějí v souladu s čl. 12 odst. 4 písm. b) a c) a článkem 32.

5. Základní právní akt může stanovit, že příjmy, které stanoví, jsou účelově vázány na specifické výdaje. Tyto příjmy představují vnitřní účelově vázané příjmy, nestanoví-li daný základní právní akt jinak.

6. V rozpočtu jsou pro vnější účelově vázané příjmy a vnitřní účelově vázané příjmy založeny odpovídající rozpočtové položky, a pokud je to možné, uvedena odpovídající částka.

Článek 22

Zaznamenávání účelově vázaných příjmů a poskytování odpovídajících prostředků

1. Aniž jsou dotčeny odst. 2 první pododstavec písm. c) tohoto článku a článek 24, zaznamenávají se účelově vázané příjmy do rozpočtu takto:

   a) ve výkazu příjmů v oddílech jednotlivých orgánů Unie se zapisují do rozpočtové položky vytvořené pro tento účel;

   b) ve výkazu výdajů se v poznámkách – včetně obecných poznámek – uvedou rozpočtové položky, do nichž lze zapsat poskytnuté prostředky, které odpovídají účelově vázaným příjmům.

   V případě uvedeném v prvním pododstavci písm. a) se použije označení „pro memoria“ a odhadované příjmy se pro informaci uvedou v poznámkách.

2. Jakmile orgán Unie účelově vázané příjmy obdrží, poskytnou se jim odpovídající prostředky automaticky jako prostředky na závazky i prostředky na platby, s výjimkou těchto případů:

   a) v případě stanoveném v čl. 21 odst. 2 písm. a), pokud jde o finanční příspěvky členských států, u nichž je dohoda o přiznání příspěvku vyjádřena v eurech, mohou být prostředky na závazky poskytnuty po podpisu dohody o přiznání příspěvku členským státem;

b) v případech stanovených v čl. 21 odst. 2 písm. b) a písm. g) bodech i) a iii) se prostředky na závazky poskytnou poté, co byla odhadnuta příslušná pohledávka;

c) v případě stanoveném v čl. 21 odst. 2 písm. c) vede zápis částek ve výkazu příjmů k tomu, že se ve výkazu výdajů poskytnou prostředky na závazky a na platby.

Prostředky uvedené v prvním pododstavci písm. c) tohoto odstavce jsou čerpány v souladu s článkem 20.

3. Odhady pohledávek uvedené v čl. 21 odst. 2 písm. b) a g) se předávají účetnímu k zaevidování.

Článek 23

Příspěvky členských států na výzkumné programy

1. Příspěvky členských států na financování některých doplňkových výzkumných programů uvedené v článku 5 nařízení (ES, Euratom) č. 609/2014 jsou hrazeny takto:

a) sedm dvanáctin částky zapsané v rozpočtu do 31. ledna běžného rozpočtového roku;

b) zbývajících pět dvanáctin do 15. července běžného rozpočtového roku.

2. Pokud není rozpočet s konečnou platností přijat před začátkem rozpočtového roku, jsou příspěvky uvedené v odstavci 1 určeny částkou, jež je zapsána v rozpočtu na předchozí rozpočtový rok.

3. Každý příspěvek nebo dodatečná platba členských států do rozpočtu se připíší na účet nebo účty Komise do 30 kalendářních dní po výzvě k zaplacení finančních prostředků.

4. Uskutečněné platby se připisují na účet stanovený v nařízení (EU, Euratom) č. 609/2014 a vztahují se na ně podmínky stanovené v uvedeném nařízení.

Článek 24

Účelově vázané příjmy vyplývající z účasti
států ESVO na některých programech Unie

1. Příjmy vyplývající z účasti států ESVO na některých programech Unie se do rozpočtu zaznamenávají takto:

   a) ve výkazu příjmů se vytvoří rozpočtová položka s označením „pro memoria“, v níž se zaznamenává celková výše jednotlivých příspěvků států ESVO za rozpočtový rok;

b) ve výkazu výdajů se v příloze, která je nedílnou součástí rozpočtu, uvádějí veškeré rozpočtové položky, které se týkají činností Unie, jichž se státy ESVO účastní, a informace o odhadované výši účasti jednotlivých států ESVO.

2. Podle článku 82 Dohody o EHP se částky ročních příspěvků států ESVO, které Komisi potvrdil Smíšený výbor Evropského hospodářského výboru v souladu s čl. 1 odst. 5 protokolu č. 32 připojeného k Dohodě o EHP, zapisují hned od počátku rozpočtového roku v plné výši jako odpovídající prostředky na závazky a prostředky na platby.

3. Použití příjmů, jež z finančních příspěvků států ESVO plynou, je sledováno odděleně.

Článek 25

Dary

1. Orgány Unie smějí přijímat jakékoli dary Unii, jako jsou příjmy od nadačních fondů, dotace, peněžité či věcné dary a odkazy.

2. Přijetí darů v hodnotě nejméně 50 000 EUR, které je spojeno s finančními náklady převyšujícími 10 % hodnoty daru včetně navazujících nákladů, podléhá předchozímu schválení Evropským parlamentem a Radou. O žádosti o takové schválení podané dotčenými orgány Unie se Evropský parlament a Rada usnesou do dvou měsíců od jejího obdržení. Pokud v této lhůtě nejsou vzneseny námitky, přijmou dotčené orgány Unie konečné rozhodnutí o přijetí daru. Dotčené orgány Unie ve své žádosti Evropskému parlamentu a Radě vysvětlí finanční náklady spojené s přijetím darů určených Unii.

Článek 26

Podnikové sponzorství

1. Podnikovým sponzorstvím se rozumí dohoda, na jejímž základě poskytne právnická osoba věcné plnění na podporu určité události nebo činnosti, a to pro propagační účely nebo účely související se sociální odpovědností podniků.

2. Orgány a subjekty Unie mohou na základě zvláštních vnitřních předpisů, které uveřejní na svých internetových stránkách, výjimečně souhlasit s podnikovým sponzorstvím, pokud:

   a) jsou ve všech stadiích postupu pro přijímání podnikového sponzorství náležitě zohledněny zásady zákazu diskriminace, proporcionality, rovného zacházení a transparentnosti;

b) toto sponzorství přispívá k pozitivnímu obrazu Unie a přímo souvisí s hlavním cílem dotyčné události nebo činnosti;

c) toto sponzorství nevede ke střetu zájmů ani se netýká výhradně společenských událostí;

d) událost nebo akce nejsou financovány výhradně z podnikového sponzorství;

e) služba poskytovaná výměnou za podnikové sponzorství je omezena na zviditelnění ochranné známky nebo jména či názvu sponzora u široké veřejnosti;

f) sponzor se v době sponzorského řízení nenachází v žádné ze situací uvedených v čl. 136 odst. 1 a čl. 141 odst. 1 a není evidován jako vyloučený v databázi uvedené v čl. 142 odst. 1.

3. Přesáhne-li výše podnikového sponzorství 5 000 EUR, je sponzor zapsán do veřejného rejstříku, v němž jsou uvedeny informace o druhu sponzorované události nebo činnosti.

Článek 27

Pravidla pro odečty a úpravy v důsledku kurzových rozdílů

1. Od výše žádostí o platbu, které se v tomto případě schválí jako čisté částky, lze odečíst:

a) sankce uložené stranám smluv anebo příjemcům grantů;

b) slevy, náhrady a rabaty z jednotlivých faktur a výkazů nákladů;

c) úrokové výnosy z plateb předběžného financování;

d) úpravy v souvislosti s neoprávněně vyplacenými částkami.

Úpravy uvedené v prvním pododstavci písm. d) lze provést přímým snížením nové průběžné platby nebo platby zůstatku poukázané stejnému příjemci platby ve stejné kapitole, ve stejném článku a ve stejném rozpočtovém roce, kdy došlo k přeplatku.

Na odečty uvedené v prvním pododstavci písm. c) a d) se vztahují účetní pravidla Unie.

2. Náklady na zboží dodávané a služby poskytované Unii, ve kterých jsou zahrnuty daně, jež vracejí členské státy podle Protokolu č. 7 o výsadách a imunitách Evropské unie, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, se do rozpočtu účtují bez daně.

3. Náklady na zboží dodávané a služby poskytované Unii, ve kterých jsou zahrnuty daně, jež vracejí třetí země na základě příslušných dohod, lze do rozpočtu zaúčtovat ve výši:

a) bez daně, nebo

b) včetně daně.

V případě uvedeném v prvním pododstavci písm. b) se s následně vrácenou daní nakládá jako s vnitřním účelově vázaným příjmem.

4. Kurzové rozdíly, které vznikají při plnění rozpočtu, mohou být navzájem započteny. Konečný výsledek, zisk nebo ztráta, se zahrne do zůstatku rozpočtového roku.

KAPITOLA 6

Zásada specifikace

Článek 28

Obecná ustanovení

1. Prostředky se věcně člení do hlav a kapitol. Kapitoly se dále člení do článků a bodů.

2. Komise a ostatní orgány Unie mohou převádět prostředky uvnitř rozpočtu s výhradou zvláštních podmínek stanovených v článcích 29 až 32.

Prostředky lze převádět pouze do rozpočtových položek, pro něž jsou v rozpočtu schváleny prostředky nebo které nesou označení „pro memoria“.

Limity uvedené v článcích 29, 30 a 31 se počítají k okamžiku podání žádosti o provedení převodu na základě výše prostředků, jež jsou vyčleněny v rozpočtu včetně rozpočtů opravných.

Pro účely výpočtu limitů uvedených v článcích 29, 30 a 31 se vychází z celkové výše prostředků, jež mají být převedeny z dané rozpočtové položky, po úpravě o výši prostředků již převedených. K výši prostředků, jež Komise nebo kterýkoli jiný dotčený orgán Unie převádí samostatně bez rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady, se nepřihlíží.

K návrhům na převody a veškerým informacím pro Evropský parlament a Radu o převodech podle článků 29, 30 a 31 musí být připojeny příslušné podrobné podklady, jež obsahují poslední dostupné informace o čerpání prostředků a odhady potřeb až do konce rozpočtového roku jak v případě rozpočtových položek, v jejichž prospěch má být převod uskutečněn, tak v případě rozpočtových položek, k jejichž tíži má být převod uskutečněn.

Článek 29

Převody uskutečňované orgány Unie jinými než Komisí

1. Každý orgán Unie jiný než Komise může ve svém oddíle rozpočtu převádět prostředky:

   a) z jedné hlavy do druhé do maximální výše 10 % prostředků pro daný rozpočtový rok uvedených v rozpočtové položce, ze které se převod provádí;

   b) z jedné kapitoly do druhé bez omezení.

2. Aniž je dotčen odstavec 4 tohoto článku, uvědomí dotčený orgán Unie Evropský parlament a Radu o svém úmyslu provést převod uvedený v odstavci 1 tři týdny předem. Uplatní-li Evropský parlament nebo Rada v této lhůtě řádně odůvodněné námitky, použije se postup stanovený v článku 31.

3. Každý orgán Unie jiný než Komise může Evropskému parlamentu a Radě navrhnout ve svém oddíle rozpočtu převody z jedné hlavy do druhé převyšující limit uvedený v odst. 1 písm. a) tohoto článku. Tyto převody podléhají postupu stanovenému v článku 31.

4. Každý orgán Unie jiný než Komise může ve svém oddíle rozpočtu provádět převody uvnitř jednotlivých článků bez předchozího vyrozumění Evropského parlamentu a Rady.

Článek 30

Převody uskutečňované Komisí

1. Komise může ve svém oddíle rozpočtu samostatně:

a) převádět prostředky uvnitř kapitol;

b) převádět prostředky na výdaje na zaměstnance a správní výdaje, které jsou společné pro několik hlav, z jedné hlavy do druhé do výše 10 % prostředků pro daný rozpočtový rok uvedených v rozpočtové položce, ze které se převod provádí, a do výše 30 % prostředků pro daný rozpočtový rok uvedených v rozpočtové položce, do které se převod provádí;

c) převádět prostředky na operační výdaje mezi kapitolami uvnitř jedné hlavy do výše 10 % prostředků na daný rozpočtový rok uvedených v rozpočtové položce, ze které se převod provádí;

d) převádět prostředky na výzkum a technologický vývoj čerpané Společným výzkumným střediskem uvnitř hlavy rozpočtu týkající se oblasti politiky „Přímý výzkum“ mezi kapitolami do výše 15 % prostředků v rozpočtové položce, ze které se převod provádí;

e) převádět operační prostředky na výzkum a technologický vývoj z jedné hlavy rozpočtu do jiné za podmínky, že jsou použity pro stejný účel;

f) převádět prostředky na operační výdaje fondů vynakládané ve sdíleném řízení, s výjimkou EZZF, z jedné hlavy do druhé za podmínky, že jsou určeny na stejný cíl ve smyslu nařízení, kterým se zřizuje dotyčný fond, nebo že představují výdaje na technickou pomoc;

g) převádět prostředky z rozpočtového bodu pro určitou rozpočtovou záruku do rozpočtového bodu pro jinou rozpočtovou záruku ve výjimečných případech, kdy zdroje ve společném rezervním fondu přidělené na tuto jinou záruku nepostačují k provedení platby v souvislosti s čerpáním záruky, a za podmínky, že převedená částka bude později obnovena postupem podle čl. 212 odst. 4.

Výdaje uvedené v prvním pododstavci písm. b) tohoto odstavce pokrývají v případě všech oblastí politiky body uvedené v čl. 47 odst. 4.

Pokud Komise převádí prostředky z EZZF podle prvního pododstavce po 31. prosinci, přijme související rozhodnutí do 31. ledna následujícího rozpočtového roku. Komise o těchto převodech uvědomí Evropský parlament a Radu do dvou týdnů od přijetí rozhodnutí.

Komise uvědomí Evropský parlament a Radu o svém úmyslu provést převody uvedené v prvním pododstavci písm. b) tohoto odstavce tři týdny předem. Uplatní-li Evropský parlament nebo Rada v této lhůtě řádně odůvodněné námitky, použije se postup stanovený v článku 31.

Odchylně od čtvrtého pododstavce může Komise během posledních dvou měsíců daného rozpočtového roku samostatně převést prostředky související s výdaji na zaměstnance, externí pracovníky a jiné pracovníky z jedné hlavy do druhé až do celkové výše 5 % prostředků na dotčený rozpočtový rok. Komise o těchto převodech uvědomí Evropský parlament a Radu do dvou týdnů od přijetí rozhodnutí.

2. Za předpokladu, že o svém rozhodnutí bezodkladně uvědomí Evropský parlament a Radu, může Komise ve svém oddíle rozpočtu rozhodnout o těchto převodech prostředků z jedné hlavy do druhé:

a) o převodech prostředků z hlavy „předběžné prostředky“, jak je uvedeno v článku 49 tohoto nařízení, je-li jedinou podmínkou pro použití rezervy přijetí základního právního aktu podle článku 294 Smlouvy o fungování EU;

b) v řádně odůvodněných výjimečných případech, jako jsou mezinárodní humanitární katastrofy a krize, které nastanou po 1. prosinci daného rozpočtového roku, o převodech nevyčerpaných prostředků pro tento rozpočtový rok, které jsou dosud k dispozici v hlavách spadajících do okruhu víceletého finančního rámce věnovaného vnější činnosti Unie, do hlav týkajících se operací pro řešení krizí a operací humanitární pomoci.

Článek 31

Návrhy na převody předložené orgány Unie Evropskému parlamentu a Radě

1. Každý orgán Unie předloží své návrhy na převod současně Evropskému parlamentu a Radě.

2. Komise může návrhy na převody prostředků na platby do fondů využívaných ve sdíleném řízení s výjimkou EZZF předložit Evropskému parlamentu a Radě do 10. ledna následujícího rozpočtového roku. Převod prostředků na platby lze provést z kteréhokoli rozpočtového bodu. V takových případech se lhůta šesti týdnů uvedená v odstavci 4 zkracuje na tři týdny.

Jestliže Evropský parlament a Rada převod neschválí nebo jej schválí jen zčásti, zaúčtuje se odpovídající část výdajů uvedených v čl. 10 odst. 5 písm. b) k tíži prostředků na platby následujícího rozpočtového roku.

3. Evropský parlament a Rada rozhodnou o převodech prostředků v souladu s odstavci 4 až 8.

4. S výjimkou naléhavých případů rozhodnou Evropský parlament a Rada, jež rozhoduje kvalifikovanou většinou, o každém návrhu na převod do šesti týdnů ode dne jeho obdržení oběma orgány. V naléhavých případech rozhodnou Evropský parlament a Rada do tří týdnů od obdržení návrhu.

5. Pokud má Komise v úmyslu převést prostředky EZZF v souladu s tímto článkem, předloží návrhy na převod Evropskému parlamentu a Radě do 10. ledna následujícího rozpočtového roku. V takových případech se lhůta šesti týdnů uvedená v odstavci 4 zkracuje na tři týdny.

6. Návrh na převod je schválen nebo považován za schválený, pokud ve lhůtě šesti týdnů nastane některá z těchto událostí:

   a) Evropský parlament a Rada návrh na převod schválí;

   b) návrh na převod schválí buď Evropský parlament, nebo Rada a druhý orgán se zdrží jednání;

   c) Evropský parlament ani Rada nepřijmou rozhodnutí, kterým by návrh na převod změnily nebo zamítly.

7. Pokud si Evropský parlament nebo Rada nevyžádají jinak, zkracuje se lhůta šesti týdnů uvedená v odstavci 4 na tři týdny v kterémkoli z těchto případů:

a) převod činí méně než 10 % prostředků rozpočtové položky, z níž se převod provádí, a nepřesahuje 5 000 000 EUR;

b) převod se týká pouze prostředků na platby a celková výše převáděné částky nepřesahuje 100 000 000 EUR.

8. Pokud Evropský parlament nebo Rada změní výši převodu, který druhý orgán schválil nebo v jehož případě se zdržel jednání, nebo pokud výši převodu změní Evropský parlament i Rada, považuje se za schválenou nižší z obou částek, ledaže dotčený orgán Unie svůj návrh na převod vezme zpět.

Článek 32

Převody, na něž se vztahují zvláštní ustanovení

1. Prostředky, které odpovídají účelově vázaným příjmům, lze převádět pouze tehdy, pokud se takový příjem použije k účelu, na který je vázán.

2. O převodech, které umožňují použít rezervu na pomoc při mimořádných událostech , rozhodují na návrh Komise Evropský parlament a Rada.

Pro účely tohoto odstavce se použije postup podle čl. 31 odst. 3 a 4. Nesouhlasí-li Evropský parlament a Rada s návrhem Komise a nemohou-li dospět ke společnému postoji o použití rezervy na pomoc při mimořádných událostech, upustí od rozhodnutí o tomto návrhu.

K návrhům na převody z rezervy na pomoc při mimořádných událostech musí být připojeny odpovídající podrobné podklady, které prokazují:

a) poslední dostupné informace o čerpání prostředků a odhady potřeb až do konce rozpočtového roku pro rozpočtovou položku, v jejíž prospěch má být převod uskutečněn;

b) rozbor možností k přerozdělení prostředků.

KAPITOLA 7

Zásada řádného finančního řízení a výkonnosti

Článek 33

Výkonnost a zásady hospodárnosti, efektivnosti a účinnosti

1. Prostředky musí být využívány v souladu se zásadou řádného finančního řízení, a jsou tudíž čerpány podle těchto zásad:

   a) zásady hospodárnosti, která vyžaduje, aby zdroje používané dotčeným orgánem Unie k výkonu jeho činnosti byly dány k dispozici ve správnou dobu, v dostatečném množství a přiměřené kvalitě a za nejvýhodnější cenu;

   b) zásady efektivnosti, která se týká dosažení co nejlepšího vztahu mezi použitými zdroji, provedenými činnostmi a dosažením výsledků;

   c) zásady účinnosti, která se týká rozsahu, v jakém bylo prostřednictvím provedených činností dosaženo sledovaných cílů.

2. V souladu se zásadou řádného finančního řízení se využití prostředků zaměřuje na výkonnost, a za tímto účelem se:

a) cíle programů a činností stanoví předem;

b) pokrok při plnění cílů sleduje pomocí ukazatelů výkonnosti;

c) o pokroku i obtížích při plnění těchto cílů podává zpráva Evropskému parlamentu a Radě v souladu s čl. 41 odst. 3 prvním pododstavcem písm. h) a čl. 247 odst. 1 písm. e).

3. Tam, kde je to relevantní, se stanoví konkrétní, měřitelné, dosažitelné, relevantní a časově vymezené cíle podle odstavců 1 a 2 a relevantní, přijímané, důvěryhodné, jednoduché a spolehlivé ukazatele.

Článek 34

Hodnocení

1. U programů a činností, které jsou spojeny se značnými výdaji, se provádějí předběžná a zpětná hodnocení, která jsou úměrná cílům a výdajům.

2. Předběžná hodnocení, která mají podpořit přípravu programů a činností, jsou založena na dokladech o výkonnosti souvisejících programů nebo činností a určují a analyzují problémy, jimiž je třeba se zabývat, přidanou hodnotu zapojení Unie, cíle, očekávané účinky jednotlivých možností a opatření související s monitorováním a hodnocením.

V případě významných programů nebo činností, u nichž se očekávají významné ekonomické, environmentální nebo sociální dopady, může předběžné hodnocení proběhnout formou posouzení dopadů, jež vedle splnění požadavků uvedených v prvním pododstavci analyzuje různé možné způsoby plnění rozpočtu.

3. Zpětná hodnocení posuzují výkonnost programu nebo činnosti, včetně aspektů jako účinnost, efektivnost, soudržnost, relevance a přidaná hodnota Unie. Vycházejí z informací získaných na základě opatření souvisejících s monitorováním a ukazatelů stanovených pro danou činnost. Zpětná hodnocení se provádějí nejméně jednou za trvání každého víceletého finančního rámce a pokud možno s dostatečným předstihem, aby bylo možno jejich zjištění zohlednit v předběžných hodnoceních nebo posouzeních dopadů na podporu přípravy souvisejících programů a činností.

Článek 35

Povinné sestavování finančního výkazu

1. Ke každému návrhu nebo podnětu, který legislativnímu orgánu předloží Komise, vysoký představitel Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku (dále jen „vysoký představitel“) nebo členský stát a který by mohl mít dopad na rozpočet, včetně změn počtu pracovních míst, musí být připojen finanční výkaz, v němž jsou uvedeny odhady prostředků na platby a prostředků na závazky, posouzení různých dostupných možností financování a předběžné hodnocení nebo posouzení dopadů podle článku 34.

   Ke každé změně návrhu nebo podnětu předložené legislativnímu orgánu, která by mohla mít značný dopad na rozpočet, včetně změn počtu pracovních míst, musí být připojen finanční výkaz vypracovaný orgánem Unie, který tuto změnu navrhuje.

   Finanční výkaz uvádí finanční a ekonomické údaje, které legislativní orgán potřebuje k vyhodnocení nezbytnosti zásahu Unie. Uvádí příslušné informace o souladu s dalšími činnostmi Unie a případné synergii.

V případě víceletých akcí obsahuje finanční výkaz předběžný plán ročních potřeb prostředků na závazky a na platby a pracovních míst, včetně míst externích pracovníků, a hodnocení jejich střednědobého, a je-li to možné, dlouhodobého finančního dopadu.

2. V průběhu rozpočtového procesu poskytuje Komise v návaznosti na vývoj jednání o návrhu nebo podnětu, který byl legislativnímu orgánu předložen, informace nezbytné pro srovnání změn požadovaných prostředků s původními odhady uvedenými ve finančním výkazu.

3. Ke snížení nebezpečí podvodů, nesrovnalostí a nedosažení cílů se ve finančním výkazu uvádějí informace o zavedeném systému vnitřní kontroly, odhad nákladů a přínosů kontrol, které takový systém obnáší, posouzení očekávané míry rizika výskytu chyb a informace o stávajících a zamýšlených opatřeních pro předcházení podvodům a ochranu proti nim.

V tomto posouzení se přihlédne k pravděpodobné míře a typu chyb, ke specifickým podmínkám v dané politické oblasti a k pravidlům, která se na ně vztahují.

4. Při předkládání revidovaných nebo nových návrhů výdajů provede Komise odhad nákladů a přínosů kontrolních systémů a odhad očekávané míry rizika výskytu chyb, jak je uvedeno v odstavci 3.

Článek 36

Vnitřní kontrola plnění rozpočtu

1. Podle zásady řádného finančního řízení je rozpočet plněn s uplatněním účinné a efektivní vnitřní kontroly, která odpovídá jednotlivým způsobům plnění rozpočtu, a v souladu s příslušnými odvětvovými pravidly.

2. Pro účely plnění rozpočtu se vnitřní kontrola použije na všech úrovních řízení a musí být navržena tak, aby poskytla přiměřenou jistotu, že bylo dosaženo těchto cílů:

   a) účinnosti, efektivnosti a hospodárnosti operací;

   b) spolehlivosti výkazů;

   c) ochrany majetku a informací;

   d) předcházení podvodům a nesrovnalostem, jejich odhalování a nápravy a následných opatření reagujících na tyto podvody a nesrovnalosti;

   e) náležitého řízení rizik souvisejících s legalitou a správností uskutečněných operací s přihlédnutím k víceleté povaze programů a k povaze dotčených plateb.

3. Účinná vnitřní kontrola vychází z osvědčených mezinárodních postupů a zahrnuje zejména tyto prvky:

a) oddělení úkolů;

b) vhodnou strategii řízení rizik a kontroly, která zahrnuje kontroly na úrovni příjemců finančních prostředků;

c) zabránění střetu zájmů;

d) přiměřené auditní stopy a úplnost údajů v datových systémech;

e) postupy sledování účinnosti a efektivnosti;

f) postupy přijímání následných opatření reagujících na zjištěné nedostatky a výjimky ve vnitřních kontrolách;

g) pravidelné posuzování řádného fungování systému vnitřní kontroly.

4. Základem efektivní vnitřní kontroly je:

a) provádění vhodné strategie řízení rizik a kontroly koordinované na úrovni příslušných článků kontrolního řetězce;

b) poskytnutí přístupu k výsledkům provedených kontrol všem příslušným článkům kontrolního řetězce;

c) tam, kde je to vhodné, spolehnutí se na prohlášení řídícího subjektu od partnerů v plnění rozpočtu a na výroky nezávislého auditora za předpokladu, že kvalita odvedené práce je odpovídající a přijatelná a že práce byla provedena v souladu se schválenými standardy;

d) včasné uplatňování nápravných opatření, případně včetně uložení odrazujících sankcí;

e) jasné a jednoznačné právní předpisy tvořící základ dotčených politik, včetně základních právních aktů týkajících se aspektů vnitřních kontrol;

f) odstranění několikanásobných kontrol;

g) zlepšování poměru nákladů a přínosů kontrol.

5. V případě dlouhodobě vysoké chybovosti při provádění určitého programu určí Komise nedostatky v kontrolních systémech, analyzuje náklady a přínosy případných nápravných opatření a přijme nebo navrhne vhodná opatření, jako je zjednodušení platných předpisů, zdokonalení systémů kontrol a přepracování programu nebo prováděcího rámce.

KAPITOLA 8

Zásada transparentnosti

Článek 37

Uveřejňování účtů a rozpočtů

1. Rozpočet se sestavuje a plní a účetní závěrky se předkládají v souladu se zásadou transparentnosti.

2. Rozpočet a opravné rozpočty přijaté s konečnou platností se z podnětu předsedy Evropského parlamentu vyhlásí v *Úředním věstníku Evropské unie*.

   Rozpočty se vyhlásí do tří měsíců ode dne, kdy jsou prohlášeny za přijaté s konečnou platností.

   Co nejdříve a nejpozději čtyři týdny poté, co je rozpočet přijat s konečnou platností, se před úředním vyhlášením rozpočtu v *Úředním věstníku Evropské unie* uveřejní z podnětu Komise na internetových stránkách orgánů Unie ve všech jazycích podrobné číselné údaje.

   Konsolidované roční účetní závěrky se uveřejňují v *Úředním věstníku Evropské unie* a na internetových stránkách orgánů Unie.

Článek 38

Uveřejňování informací o příjemcích finančních prostředků a dalších informací

1. Komise vhodným způsobem včas zpřístupní informace o příjemcích finančních prostředků z rozpočtu, pokud je rozpočet plněn v souladu s čl. 62 odst. 1 prvním pododstavcem písm. a).

   Povinnost stanovená v prvním pododstavci tohoto odstavce platí i pro ostatní orgány Unie, pokud plní rozpočet v souladu s čl. 59 odst. 1.

2. Kromě případů uvedených v odstavcích 3 a 4 se s náležitým přihlédnutím k požadavkům týkajícím se důvěrné povahy a bezpečnosti informací, zejména ochraně osobních údajů, uveřejní tyto informace :

   a) jméno nebo název příjemce finančních prostředků;

   b) lokalita příjemce finančních prostředků, totiž:

      i) adresa příjemce finančních prostředků, je-li příjemcem právnická osoba;

      ii) region na úrovni NUTS 2, je-li příjemcem finančních prostředků fyzická osoba;

   c) částka, v jejíž výši byl přijat právní závazek;

   d) povaha a účel opatření.

Informace uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce jsou uveřejňovány pouze ve vztahu k těm cenám, grantům, veřejným zakázkám a koncesím, jež byly uděleny či zadány na základě soutěže, řízení o udělení grantu či zadávacího řízení, a v případě odborníků, kteří byli vybráni podle čl. 237 odst. 2.

3. Informace uvedené v odst. 2 prvním pododstavci se neuveřejňují v případě:

a) podpor na vzdělávání vyplacených fyzickým osobám a další přímé podpory vyplácené nejpotřebnějším fyzickým osobám podle čl. 191 odst. 4 písm. b);

b) veřejných zakázek velmi nízké hodnoty zadaných odborníkům, kteří byli vybráni podle čl. 237 odst. 2, a veřejných zakázek velmi nízké hodnoty, která nedosahuje částky uvedené v bodě 14.4 přílohy I;

c) finanční podpory poskytnuté prostřednictvím finančních nástrojů ve výši nedosahující 500 000 EUR;

d) rizika, že by zveřejněním u dotčených osob nebo subjektů byla ohrožena práva a svobody chráněné Listinou základních práv Evropské unie nebo že by byly poškozeny obchodní zájmy příjemců finančních prostředků.

V případech uvedených v prvním pododstavci písm. c) se zpřístupněné informace omezují na statistické údaje, které jsou agregovány v souladu s relevantními kritérii, jako jsou geografická situace, ekonomická kategorie příjemců finančních prostředků, druh obdržené podpory a oblast politiky Unie, v jejímž rámci byla tato podpora poskytnuta.

Zveřejňování informací uvedených v odst. 2 prvním pododstavci týkajících se fyzických osob se zakládá na relevantních kritériích, jako jsou četnost nebo druh opatření a dotčené částky.

4. Osoby nebo subjekty, které vynakládají finanční prostředky Unie podle čl. 62 odst. 1 prvního pododstavce písm. c), uveřejní informace o příjemcích finančních prostředků v souladu se svými pravidly a postupy, pokud jsou daná pravidla považována za rovnocenná na základě posouzení provedeného Komisí podle čl. 154 odst. 4 prvního pododstavce písm. e) a za podmínky, že na jakékoli uveřejnění osobních údajů se vztahují záruky rovnocenné těm, které jsou stanoveny v tomto článku.

Subjekty určené podle čl. 63 odst. 3 uveřejní informace v souladu s odvětvovými pravidly. V souladu s příslušným právním základem se mohou tato odvětvová pravidla odchýlit od odstavců 2 a 3 tohoto článku, zejména pokud jde o uveřejňování osobních údajů, je-li to důvodné na základě kritérií uvedených v odst. 3 třetím pododstavci tohoto článku a s přihlédnutím ke specifické situaci v dotčeném odvětví.

5. Informace uvedené v odstavci 1 se uveřejňují na internetových stránkách orgánů Unie do 30. června roku následujícího po rozpočtovém roce, v němž byl na tyto finanční prostředky přijat právní závazek.

Internetové stránky orgánů Unie musí obsahovat odkaz na webovou adresu, kde lze informace uvedené v odstavci 1 nalézt, nejsou-li uveřejněny přímo na vyhrazených internetových stránkách orgánů Unie.

Komise vhodným způsobem včas zpřístupní informace o jediné webové stránce, na níž lze nalézt informace, které jí poskytly osoby, subjekty nebo orgány uvedené v odstavci 4, včetně odkazu na adresu těchto internetových stránek.

6. Jsou-li uveřejněny osobní údaje, odstraní se dva roky od konce rozpočtového roku, v němž byl na dotyčné finanční prostředky přijat právní závazek. Totéž platí pro osobní údaje týkající se právnických osob, jejichž oficiální název označuje jednu či více fyzických osob.

HLAVA III
SESTAVOVÁNÍ A SKLADBA ROZPOČTU

KAPITOLA 1
Sestavování rozpočtu

Článek 39

Odhady příjmů a výdajů

1. Každý orgán Unie jiný než Komise sestaví každý rok odhad svých příjmů a výdajů, který do 1. července předá Komisi a současně pro informaci Evropskému parlamentu a Radě.

2. Vysoký představitel vede konzultace se členy Komise, kteří zodpovídají za rozvojovou politiku, politiku sousedství, mezinárodní spolupráci, humanitární pomoc a reakci na krize, ke věcem spadajícím do jejich působnosti.

3. Komise sestaví své vlastní odhady, které předá ihned po přijetí Evropskému parlamentu a Radě. Při přípravě svých odhadů použije Komise informace uvedené v článku 40.

Článek 40

Odhad rozpočtu subjektů Unie uvedených v článku 70

Každý subjekt Unie uvedený v článku 70 předá Komisi, Evropskému parlamentu a Radě každý rok do 31. ledna v souladu se svým zřizujícím aktem návrh jednotného programového dokumentu, který obsahuje jeho roční a víceletý plán s odpovídajícím plánováním lidských a finančních zdrojů.

Článek 41

Návrh rozpočtu

1. Komise předloží návrh rozpočtu Evropskému parlamentu a Radě do 1. září roku, který předchází roku plnění rozpočtu. Pro informaci tento návrh předá vnitrostátním parlamentům.

   Návrh rozpočtu obsahuje souhrnný celkový výkaz příjmů a výdajů Unie a souhrn odhadů uvedených v článku 39. Může obsahovat rovněž odhady odlišné od odhadů sestavených orgány Unie.

   Skladba a uspořádání návrhu rozpočtu se řídí články 47 až 52.

   Každému oddílu návrhu rozpočtu předchází úvod vypracovaný dotčeným orgánem Unie.

Komise vypracovává obecný úvod k návrhu rozpočtu. Obecný úvod obsahuje finanční tabulky s nejdůležitějšími údaji, které jsou rozděleny podle hlav, a odůvodnění změn ve výši prostředků oproti předchozímu rozpočtovému roku, rozdělené podle výdajových kategorií víceletého finančního rámce.

2. V zájmu přesnějších a spolehlivějších předpovědí dopadu platných právních předpisů a dosud nepřijatých legislativních návrhů na rozpočet připojí Komise k návrhu rozpočtu orientační finanční plán na následující roky, který je členěn podle kategorií výdajů, oblastí politiky a rozpočtových položek. Úplný finanční plán zahrnuje výdajové kategorie, na něž se vztahuje bod 30 interinstitucionální dohody ze dne 2. prosince 2013 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni, spolupráci v rozpočtových záležitostech a řádném finančním řízení[1]. Pro kategorie výdajů, na něž se bod 30 uvedené interinstitucionální dohody nevztahuje, se uvádějí pouze souhrnné údaje.

Tento orientační finanční plán se aktualizuje po přijetí rozpočtu, kdy se do něho začlení výsledky rozpočtového procesu a všechna další důležitá rozhodnutí.

3. K návrhu rozpočtu Komise přikládá:

a) srovnávací tabulku zahrnující návrh rozpočtu pro ostatní orgány Unie a původní finanční odhady ostatních orgánů Unie, jak byly zaslány Komisi, a uvádějící důvody toho, proč návrh rozpočtu případně obsahuje odhady odlišné od odhadů učiněných ostatními orgány Unie;

[1] Úř. věst. C 373, 20.12.2013, s. 1.

b) každý pracovní dokument, který považuje za užitečný pro plány pracovních míst orgánů Unie , v němž je uveden nejaktuálnější schválený plán pracovních míst a jenž zachycuje:

i) veškeré zaměstnance Unie, rozčleněné podle druhu pracovní smlouvy;

ii) prohlášení o obecném přístupu, pokud jde o pracovní místa, externí pracovníky a rovnoměrné zastoupení mužů a žen;

iii) počet skutečně obsazených pracovních míst k poslednímu dni roku předcházejícího roku, v němž se návrh rozpočtu předkládá, a roční průměr skutečně přítomných ekvivalentů plného pracovního úvazku za dotyčný předcházející rok v členění podle platové třídy, podle pohlaví a podle správního útvaru;

iv) seznam pracovních míst podle oblastí politiky;

v) u každé kategorie externích pracovníků původní odhad počtu ekvivalentů plného pracovního úvazku na základě schválených prostředků a počet osob, které na začátku roku, v němž se návrh rozpočtu předkládá, místo skutečně zastávají, v členění podle funkčních skupin a případně platových tříd;

c) v případě subjektů Unie uvedených v článcích 70 a 71 pracovní dokument, v němž jsou uvedeny příjmy a výdaje a rovněž veškeré informace o zaměstnancích podle písmene b) tohoto pododstavce;

d) pracovní dokument týkající se plánovaného čerpání prostředků na daný rozpočtový rok a zbývajících závazků;

e) pokud se jedná o prostředky na správu, pracovní dokument, který uvádí správní výdaje, jež má Komise vynaložit v rámci svého oddílu rozpočtu;

f) pracovní dokument týkající se pilotních projektů a přípravných akcí, který obsahuje rovněž posouzení výsledků a plánovaná následná opatření;

g) pokud se jedná o financování mezinárodních organizací, pracovní dokument obsahující:

   i) souhrnný přehled všech příspěvků rozdělených podle jednotlivých programů nebo fondů Unie a podle mezinárodních organizací;

   ii) vysvětlení, proč bylo pro Unii efektivnější poskytnout těmto mezinárodním organizacím finanční prostředky než jednat přímo;

h) programová prohlášení či jakýkoli jiný důležitý dokument obsahující:

   i) údaj o politikách a cílech Unie, k nimž má program přispívat;

   ii) jasné odůvodnění zásahu na úrovni Unie, mimo jiné v souladu se zásadou subsidiarity;

iii) pokrok při plnění cílů programu, jak je stanoveno v článku 33;

iv) plné odůvodnění navrhovaných změn ve výši prostředků, včetně analýzy nákladů a přínosů;

v) informace o míře provádění programu v běžném roce a v předchozím rozpočtovém roce;

i) souhrnný výkaz časového rozpisu plateb, uvádějící podle programu a podle okruhů souhrnný přehled plateb splatných v následujících rozpočtových letech a určených ke splnění rozpočtových závazků navržených v návrhu rozpočtu a přijatých v předchozích rozpočtových letech.

Pokud partnerství veřejného a soukromého sektoru používají finanční nástroje, obsahuje informace o těchto nástrojích pracovní dokument uvedený v odstavci 4.

4. Pokud Komise používá finanční nástroje, připojí k návrhu rozpočtu pracovní dokument, v němž pro každý finanční nástroj uvede:

a) odkaz na finanční nástroj a jeho základní právní akt spolu s obecným popisem nástroje, jeho dopadem na rozpočet, dobou jeho trvání a přidanou hodnotou příspěvku Unie;

b) finanční instituce zapojené do využívání finančního nástroje, včetně všech otázek týkajících se uplatňování čl. 155 odst. 2;

c) příspěvek finančního nástroje k dosažení cílů dotčeného programu, měřený na základě zavedených ukazatelů, popřípadě včetně zeměpisné diverzifikace;

d) plánované operace, včetně cílových objemů založených na cílové aktivaci mimorozpočtových zdrojů a očekávané výše soukromého kapitálu, který má být přilákán, nebo, není-li tento údaj k dispozici, na aktivačním účinku v důsledku působení stávajících finančních nástrojů;

e) rozpočtové položky odpovídající příslušným operacím a celkové rozpočtové závazky a platby z rozpočtu;

f) průměrnou dobu, která uplyne mezi vznikem rozpočtového závazku k finančnímu nástroji a vznikem právního závazku vůči jednotlivým projektům ve formě kapitálových účastí nebo dluhu, pokud tato doba přesahuje tři roky ;

g) příjmy a splátky podle čl. 209 odst. 3, uvedené samostatně, včetně hodnocení jejich využití;

h) hodnotu kapitálových investic oproti předchozím rokům;

i) celkovou výši rezerv na rizika a závazky a veškeré informace o finančních rizicích, kterým je Unie vystavena, včetně případných podmíněných závazků;

j) znehodnocení aktiv a uplatněné záruky za předchozí rok a příslušné kumulované hodnoty;

k) výkonnost finančního nástroje, včetně uskutečněných investic, cílového a dosaženého aktivačního účinku a multiplikačního účinku, a objem soukromého kapitálu, který se podařilo přilákat;

l) přidělené zdroje ve společném rezervním fondu a případně zůstatek na svěřenském účtu.

Pracovní dokument uvedený v prvním pododstavci obsahuje rovněž přehled správních výdajů vyplývajících ze správních poplatků a jiných finančních a provozních poplatků vyplácených za správu finančních nástrojů celkově i v členění podle spravujících stran a spravovaných finančních nástrojů.

Komise vysvětlí důvody pro dobu uvedenou v prvním pododstavci písm. f), a je-li to vhodné, předloží v rámci každoročního postupu udělování absolutoria akční plán na její zkrácení.

V pracovním dokumentu uvedeném v prvním pododstavci se formou jasné a stručné tabulky shrnou informace podle jednotlivých finančních nástrojů.

5. Pokud Unie poskytla rozpočtovou záruku, připojí Komise k návrhu rozpočtu pracovní dokument, který pro každou rozpočtovou záruku a společný rezervní fond uvádí:

a) odkaz na rozpočtovou záruku a její základní právní akt spolu s obecným popisem rozpočtové záruky, jejím dopadem na finanční závazky rozpočtu, její dobou trvání a přidanou hodnotou podpory Unie;

b) protistrany u rozpočtové záruky, včetně záležitostí týkajících se uplatňování čl. 155 odst. 2;

c) příspěvek rozpočtové záruky k dosažení jejích cílů, měřený na základě zavedených ukazatelů, ve vhodných případech včetně zeměpisné diverzifikace a aktivace zdrojů soukromého sektoru;

d) informace o operacích, na něž se rozpočtová záruka vztahuje, v agregované podobě a členění podle odvětví, zemí a nástrojů, případně včetně portfolií a podpory kombinované s ostatními akcemi Unie;

e) částku převedenou příjemcům finančních prostředků a posouzení aktivačního účinku dosaženého u projektů podpořených na základě rozpočtové záruky;

f) informace agregované stejným způsobem, jaký je uveden v písmenu d), o čerpání rozpočtové záruky, ztrátách, výnosech, zpětně získaných částkách a jiných obdržených platbách;

g) informace o finančním řízení, výkonnosti a riziku společného rezervního fondu na konci předchozího kalendářního roku;

h) efektivní míru tvorby rezerv ve společném rezervním fondu a případně následné operace uskutečněné v souladu s čl. 213 odst. 4;

i) finanční toky ve společném rezervním fondu během předchozího rozpočtového roku a rovněž významné operace a veškeré relevantní informace o finančních rizicích, kterým je Unie vystavena;

j) posouzení udržitelnosti podmíněných závazků hrazených z rozpočtu, které vyplývají z rozpočtových záruk nebo finanční pomoci, podle čl. 210 odst. 3.

6. Pokud Komise používá svěřenské fondy Unie pro vnější činnost, připojí k návrhu rozpočtu podrobný pracovní dokument o činnostech podporovaných těmito svěřenskými fondy včetně:

a) jejich využívání, což zahrnuje informace o ujednáních se subjekty využívajícími svěřenské fondy týkajících se monitorování;

b) nákladů na jejich správu;

c) příspěvků od jiných dárců než Unie;

d) předběžného posouzení jejich výkonnosti na základě podmínek stanovených v čl. 234 odst. 3;

e) popisu toho, jak jejich činnost přispěla k plnění cílů stanovených v základním právním aktu nástroje, ze kterého byl příspěvek Unie do svěřenských fondů poskytnut.

7. K návrhu rozpočtu připojí Komise seznam svých rozhodnutí o uložení pokut v oblasti práva hospodářské soutěže a výši každé uložené pokuty společně s informacemi o tom, zda dané pokuty nabyly právní moci nebo zda jsou nebo ještě mohou být napadeny u Soudního dvora Evropské unie, a pokud možno s informacemi o tom, kdy by měla každá pokuta právní moci nabýt.

8. K návrhu rozpočtu připojí Komise pracovní dokument, v němž jsou pro každou rozpočtovou položku, která má obdržet vnitřní nebo vnější účelově vázané příjmy, uvedeny tyto údaje:

a) odhadovaná výše těchto příjmů, jež mají být obdrženy;

b) odhadovaná výše těchto příjmů přenesených z předchozích let.

9. K návrhu rozpočtu Komise připojí také jakékoli další pracovní dokumenty, jež jsou pro Evropský parlament a Radu užitečné k posouzení rozpočtových požadavků.

10. V souladu s čl. 8 odst. 5 rozhodnutí Rady 2010/427/EU[1] předkládá Komise Evropskému parlamentu a Radě společně s návrhem rozpočtu pracovní dokument, který komplexním způsobem zachycuje:

a) veškeré správní a operační výdaje financované z rozpočtu, které souvisejí s vnější činností Unie, včetně úkolů v oblasti společné zahraniční a bezpečnostní politiky a společné bezpečnostní a obranné politiky;

b) celkové správní výdaje ESVČ za předchozí rok, rozčleněné na výdaje jednotlivých delegací Unie a výdaje ústředí ESVČ, společně s operačními výdaji v členění podle zeměpisných oblastí (regionů, zemí), tematických oblastí, delegací Unie a misí.

11. V pracovním dokumentu uvedeném v odstavci 10 se rovněž uvádí:

a) počet pracovních míst pro každou platovou třídu v jednotlivých kategoriích a počet stálých a dočasných pracovních míst, včetně smluvních a místních zaměstnanců, která byla v mezích rozpočtových prostředků povolena jednotlivým delegacím Unie i ústředí ESVČ;

[1] Rozhodnutí Rady 2010/427/EU ze dne 26. července 2010 o organizaci a fungování Evropské služby pro vnější činnost (Úř. věst. L 201, 3.8.2010, s. 30).

b) zvýšení nebo snížení počtu pracovních míst ve srovnání s předchozím rozpočtovým rokem pro každou platovou třídu v jednotlivých kategoriích v ústředí ESVČ a ve všech delegacích Unie ;

c) počet pracovních míst schválených na daný rozpočtový rok a na předchozí rozpočtový rok a počet pracovních míst obsazených diplomaty, kteří byli vysláni členskými státy, a úředníky Unie;

d) podrobný přehled všech zaměstnanců v delegacích Unie v době předložení návrhu rozpočtu, včetně členění podle zeměpisných oblastí, pohlaví, jednotlivých zemí a misí, v němž se rozliší místa podle plánu pracovních míst, smluvní zaměstnanci, místní zaměstnanci a vyslaní národní odborníci, a prostředků požadovaných v návrhu rozpočtu na takovéto jiné kategorie zaměstnanců s odpovídajícími odhady počtu ekvivalentů plného pracovního úvazku na základě požadovaných prostředků.

Článek 42

Návrh na změnu návrhu rozpočtu

Na základě jakýchkoli nových informací, které nebyly k dispozici v době sestavování návrhu rozpočtu, může Komise z vlastního podnětu nebo na žádost jiného orgánu Unie, pokud jde o jeho oddíl, předložit současně Evropskému parlamentu a Radě jeden nebo více návrhů na změnu návrhu rozpočtu před svoláním dohodovacího výboru uvedeného v článku 314 Smlouvy o fungování EU. Tyto návrhy mohou zahrnovat návrh na změnu rozpočtu aktualizující zejména odhady výdajů na zemědělství.

Článek 43

Povinnosti členských států vyplývající z přijetí rozpočtu

1. Předseda Evropského parlamentu prohlásí rozpočet za přijatý s konečnou platností postupem stanoveným v čl. 314 odst. 9 Smlouvy o fungování EU a v článku 106a Smlouvy o Euratomu.

2. Jakmile je rozpočet prohlášen za přijatý s konečnou platností, je každý členský stát od 1. ledna následujícího rozpočtového roku nebo ode dne prohlášení o přijetí rozpočtu s konečnou platností, pokud je pozdější než 1. leden, povinen odvést Unii částky splatné podle nařízení (EU, Euratom) č. 609/2014.

Článek 44

Návrh opravného rozpočtu

1. Komise může předložit návrh opravného rozpočtu, který je podmíněn především změnou v příjmech, za těchto okolností:

   a) zapsat do rozpočtu postupem stanoveným v článku 18 zůstatek z předchozího rozpočtového roku;

   b) přehodnotit odhad vlastních zdrojů na základě aktualizovaných hospodářských prognóz;

   c) aktualizovat upravené prognózy vlastních zdrojů a jiných příjmů a přehodnotit dostupnost a potřebu prostředků na platby.

   V případě nevyhnutelných, výjimečných a nepředvídaných okolností, zejména s ohledem na uvolňování prostředků z Fondu solidarity Evropské unie, může Komise předložit návrh opravného rozpočtu, který je podmíněn především změnou ve výdajích.

2. Žádosti o opravný rozpočet, jež za týchž okolností jako v odstavci 1 předloží jiné orgány Unie než Komise, se podávají Komisi.

Před předložením návrhu opravného rozpočtu prověří Komise a dotčené jiné orgány Unie možnosti přerozdělení příslušných prostředků, zejména s přihlédnutím k očekávanému nedočerpání prostředků.

Na opravné rozpočty se použije článek 43. Opravné rozpočty musí být odůvodněny odkazem na rozpočet, jehož odhady mění.

3. S výjimkou řádně odůvodněných mimořádných okolností nebo případu uvolnění prostředků z Fondu solidarity Evropské unie, kdy může být návrh opravného rozpočtu předložen kdykoli během roku, předkládá Komise své návrhy opravného rozpočtu současně Evropskému parlamentu a Radě do 1. září každého rozpočtového roku. K žádostem o opravný rozpočet od jiných orgánů Unie může připojit své stanovisko.

4. K návrhu opravného rozpočtu musí být připojeno odůvodnění a informace k plnění rozpočtu za předchozí a běžný rozpočtový rok, jež jsou v okamžiku sestavování návrhu dostupné.

Článek 45

Dřívější předání odhadů a návrhu rozpočtu

Komise se s Evropským parlamentem a Radou může dohodnout na zkrácení některých lhůt pro předávání odhadů a přijímání i předávání návrhu rozpočtu. Toto ujednání však nesmí vést ke zkrácení nebo prodloužení lhůt stanovených pro posouzení těchto textů v článku 314 Smlouvy o fungování EU a článku 106a Smlouvy o Euratomu.

KAPITOLA 2

Skladba a uspořádání rozpočtu

Článek 46

Skladba rozpočtu

Rozpočet se skládá z:

a) celkového výkazu příjmů a výdajů;

b) jednotlivých oddílů pro každý orgán Unie, s výjimkou Evropské rady a Rady, které mají společný oddíl, rozdělený na výkazy příjmů a výdajů.

Článek 47

Rozpočtová nomenklatura

1. Příjmy Komise a příjmy a výdaje ostatních orgánů Unie zařadí Evropský parlament a Rada do hlav, kapitol, článků a bodů podle druhu nebo použití, ke kterému jsou určeny.

2. Výkaz výdajů oddílu rozpočtu týkajícího se Komise se sestavuje podle nomenklatury přijaté Evropským parlamentem a Radou a je rozčleněn podle účelu výdajů.

   Každá hlava odpovídá oblasti politiky a každá kapitola odpovídá zpravidla programu nebo oblasti činnosti.

   Každá hlava může obsahovat operační prostředky a správní prostředky. Správní prostředky jsou v rámci hlavy seskupeny v samostatné kapitole.

   Rozpočtová nomenklatura musí být v souladu se zásadami specifikace, řádného finančního řízení a transparentnosti. Musí zajišťovat jednoznačnost a transparentnost, jež jsou nezbytné pro účely rozpočtového procesu, usnadňovat identifikaci hlavních cílů zakotvených v příslušném právním základu a umožňovat výběr z politických priorit a efektivní a účelné plnění rozpočtu.

3. Komise může požádat, aby se rozpočtová položka, v níž nejsou zapsány schválené prostředky, označila výrazem „pro memoria“. Tato žádost se schvaluje postupem podle článku 31.

4. Pokud jsou správní prostředky uspořádány podle svého účelu, jsou v jednotlivých hlavách členěny takto:

   a) výdaje na zaměstnance schválené v plánu pracovních míst, přičemž je vždy třeba uvést výši prostředků a počet pracovních míst odpovídající uvedeným výdajům;

   b) výdaje na externí pracovníky a jiné výdaje uvedené v čl. 30 odst. 1 prvním pododstavci písm. b) a financované z okruhu „Správa“ víceletého finančního rámce;

   c) výdaje na budovy a ostatní související výdaje, včetně úklidu a údržby, pronájmu, telekomunikací, vody, plynu a elektřiny;

   d) výdaje na externí pracovníky a technickou pomoc bezprostředně související s prováděním programů.

   Jakékoli správní výdaje Komise, jejichž druh je společný několika hlavám rozpočtu, se uvádějí v odděleném souhrnném výkazu rozčleněném podle druhu výdajů.

Článek 48

Záporné příjmy

1. Rozpočet nesmí obsahovat jiné záporné příjmy než ty, které jsou výsledkem celkového záporného úročení vkladů.

2. Vlastní zdroje obdržené podle rozhodnutí 2014/335/EU, Euratom jsou čisté částky a vykazují se jako takové v souhrnném výkazu příjmů v rozpočtu.

Článek 49

Předběžné prostředky

1. Každý oddíl rozpočtu může obsahovat hlavu „předběžné prostředky“. Prostředky se do ní zapisují v kterémkoli z těchto případů:

   a) v době sestavování rozpočtu neexistuje pro dotyčnou činnost základní právní akt;

   b) existují závažné důvody k pochybnostem o tom, zda jsou prostředky dostačující nebo zda mohou být prostředky zapsané v dotčených rozpočtových položkách čerpány v souladu se zásadou řádného finančního řízení.

Prostředky v uvedené hlavě smějí být použity pouze po převodu provedeném postupem podle čl. 30 odst. 1 prvního pododstavce písm. c) tohoto nařízení v případech, kdy je základní právní akt přijímán postupem podle článku 294 Smlouvy o fungování EU, a postupem podle článku 31 tohoto nařízení v ostatních případech.

2. V případě závažných obtíží při plnění rozpočtu může Komise v průběhu rozpočtového roku navrhnout, aby byly prostředky převedeny do hlavy „předběžné prostředky“. Evropský parlament a Rada rozhodnou o tomto převodu v souladu s článkem 31.

Článek 50

Záporná rezerva

Oddíl rozpočtu týkající se Komise může obsahovat „zápornou rezervu“ o maximální výši 200 000 000 EUR. Tato rezerva, která se zapisuje ve zvláštní hlavě, obsahuje pouze prostředky na platby.

Záporná rezerva musí být vyčerpána před koncem rozpočtového roku prostřednictvím převodů provedených postupem podle článků 30 a 31.

Článek 51

Rezerva na pomoc při mimořádných událostech

1. Oddíl rozpočtu týkající se Komise obsahuje rezervu na pomoc třetím zemím při mimořádných událostech.

2. Rezerva uvedená v odstavci 1 musí být vyčerpána před koncem rozpočtového roku prostřednictvím převodů postupem podle článků 30 a 32.

Článek 52

Uspořádání rozpočtu

1. Rozpočet uvádí :

   a) v celkovém výkazu příjmů a výdajů:

      i) odhadované příjmy Unie za běžný rozpočtový rok („rok n“);

      ii) odhadované příjmy za rok n–1 a příjmy za rozpočtový rok n–2;

      iii) prostředky na závazky a na platby za rok n,

iv) prostředky na závazky a na platby za rok n–1;

v) výdaje přidělené na závazky a výdaje uskutečněné v rozpočtovém roce n–2, přičemž uskutečněné výdaje se vyjadřují také jako procentní podíl rozpočtu pro rok n;

vi) patřičné poznámky ke každé úrovni dělení, jak jsou uvedeny v čl. 47 odst. 1, včetně odkazů na případný základní právní akt a náležité vysvětlení k povaze a účelu prostředků;

b) v jednotlivých oddílech příjmy a výdaje s uplatněním stejné skladby jako v písmenu a);

c) pokud se jedná o zaměstnance:

i) pro každý oddíl plán pracovních míst, který stanovuje počet pracovních míst pro každou platovou třídu v jednotlivých kategoriích a útvarech a počet stálých a dočasných pracovních míst schválených v mezích prostředků;

ii) plán pracovních míst placených z prostředků na výzkum a technologický vývoj pro přímé akce a plán pracovních míst placených z týchž prostředků pro nepřímé akce; plány pracovních míst jsou členěny podle kategorií a platových tříd a rozlišují mezi stálými a dočasnými pracovními místy schválenými v mezích prostředků;

iii) plán pracovních míst, který stanovuje počet pracovních míst podle platových tříd a kategorií pro jednotlivé subjekty Unie uvedené v článku 70, které obdrží příspěvek z rozpočtu. Plány pracovních míst obsahují kromě počtu pracovních míst schválených pro rozpočtový rok rovněž počet pracovních míst schválených pro předchozí rozpočtový rok. Pracovní místa Zásobovací agentury Euratomu jsou uváděna v plánu pracovních míst Komise odděleně;

d) pokud jde o finanční pomoc a rozpočtové záruky:

i) v celkovém výkazu příjmů rozpočtové položky, které odpovídají příslušným operacím a které jsou určené k zaznamenání případných vrácených plateb od příjemců finančních prostředků, kteří byli původně v prodlení. Tyto položky se označují výrazem „pro memoria“ a jsou doplněny patřičnými poznámkami;

ii) v oddíle rozpočtu týkajícím se Komise:

– rozpočtové položky obsahující rozpočtové záruky, které se týkají dotčených operací. Tyto položky se označují výrazem „pro memoria“, není-li rozpočet zatížen konkrétní částkou, která z něho musí být s konečnou platností uhrazena;

– poznámky, které odkazují na základní právní akt a objem předpokládaných operací, na dobu trvání i na finanční záruku poskytnutou Unií na tyto operace;

iii) v dokumentu přiloženém k oddílu rozpočtu týkajícímu se Komise jako informativní údaje, a to i o odpovídajících rizicích:

– probíhající kapitálové operace a správu dluhu,

– kapitálové operace a správu dluhu v roce n;

e) pokud se jedná o finanční nástroje, které mají být vytvořeny jinak než základním právním aktem:

i) rozpočtové položky odpovídající příslušným operacím;

ii) všeobecný popis finančních nástrojů, včetně doby jejich trvání a jejich dopadu na rozpočet;

iii) plánované operace, včetně cílových objemů založených na očekávaném multiplikačním a aktivačním účinku;

f) pokud jde o finanční prostředky vynakládané osobami nebo subjekty podle čl. 62 odst. 1 prvního pododstavce písm. c) :

i) odkaz na základní právní akt příslušného programu;

ii) odpovídající rozpočtové položky;

iii) obecný popis akce, včetně doby jejího trvání a jejího dopadu na rozpočet;

g) celkovou výši výdajů na společnou zahraniční a bezpečnostní politiku zapsanou do kapitoly rozpočtu nazvané „Společná zahraniční a bezpečnostní politika“, jež se člení na konkrétní články pokrývající výdaje společné zahraniční a bezpečnostní politiky a obsahující konkrétní rozpočtové položky, které vymezují alespoň jednotlivé hlavní mise.

2. Vedle dokumentů uvedených v odstavci 1 mohou Evropský parlament a Rada k rozpočtu připojit jakékoli jiné související dokumenty.

Článek 53

Pravidla pro plány pracovních míst

1. Plány pracovních míst uvedené v čl. 52 odst. 1 písm. c) stanoví pro každý orgán nebo subjekt Unie pevný limit. Nesmí být provedeno žádné jmenování, které by jej překračovalo.

Každý orgán nebo subjekt Unie však může, s výjimkou platových tříd AD 14, AD 15 a AD 16, učinit ve svém plánu pracovních míst změny do výše 10 % počtu schválených pracovních míst při splnění těchto podmínek:

a) není ovlivněn objem prostředků pro zaměstnance za celý rozpočtový rok;

b) není překročen limit celkového počtu pracovních míst schválených plánem pracovních míst;

c) orgán nebo subjekt Unie se zúčastnil srovnávání s jinými orgány a subjekty Unie v rámci prověrky stavu zaměstnanců uspořádané Komisí.

Tři týdny před provedením změn uvedených ve druhém pododstavci uvědomí daný orgán Unie o svém záměru Evropský parlament a Radu. Pokud v této lhůtě Evropský parlament nebo Rada vznese náležitě odůvodněné námitky, daný orgán Unie změny neprovede a použije se postup podle článku 44.

2. Odchylně od odst. 1 prvního pododstavce mohou být účinky práce na částečný úvazek, kterou orgán oprávněný ke jmenování povolil v souladu se služebním řádem, vyváženy provedením jiných jmenování.

KAPITOLA 3

Rozpočtová kázeň

Článek 54

Soulad s víceletým finančním rámcem a rozhodnutím 2014/335/EU, Euratom

Rozpočet musí být v souladu s víceletým finančním rámcem a rozhodnutím 2014/335/EU, Euratom.

Článek 55

Soulad aktů Unie s rozpočtem

Je-li v důsledku uplatňování aktu Unie překročena výše prostředků, jež jsou k dispozici v rozpočtu, není takový akt finančně prováděn až do odpovídající změny rozpočtu.

HLAVA IV
PLNĚNÍ ROZPOČTU

KAPITOLA 1
Obecná ustanovení

Článek 56

Plnění rozpočtu v souladu se zásadou řádného finančního řízení

1. Komise plní příjmy a výdaje rozpočtu v souladu s tímto nařízením, na vlastní odpovědnost a v mezích schválených prostředků.

2. Členské státy spolupracují s Komisí tak, aby byly prostředky využívány v souladu se zásadou řádného finančního řízení.

Článek 57

Informace o předávání osobních údajů pro účely auditu

V každé výzvě učiněné v souvislosti s granty, veřejnými zakázkami nebo cenami prováděnými v přímém řízení musí být potenciální příjemci grantů, zájemci, uchazeči a účastníci v souladu s nařízením (ES) č. 45/2001 vyrozuměni o tom, že pro účely ochrany finančních zájmů Unie mohou být jejich osobní údaje předány útvarům interního auditu, Účetnímu dvoru nebo Evropskému úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) nebo že si tyto údaje mohou předat schvalující osoby Komise a výkonné agentury uvedené v článku 69 tohoto nařízení a subjekty Unie uvedené v článcích 70 a 71 tohoto nařízení.

Článek 58

Základní právní akt a výjimky

1. Prostředky zapsané v rozpočtu na jakoukoli činnost Unie se použijí pouze po přijetí základního právního aktu.

2. Odchylně od odstavce 1 a s výhradou podmínek stanovených v odstavcích 3, 4 a 5 mohou být následující prostředky čerpány bez základního právního aktu, pokud akce, které jimi mají být financovány, spadají do pravomoci Unie:

   a) prostředky na pilotní projekty experimentální povahy určené k posouzení proveditelnosti a užitečnosti určité akce;

b) prostředky na přípravné akce v oblasti působnosti Smlouvy o fungování EU a Smlouvy o Euratomu určené k přípravě návrhů pro přijetí budoucích činností ;

c) prostředky na přípravná opatření v oblasti působnosti hlavy V Smlouvy o EU ;

d) prostředky na jednorázové akce nebo akce s neurčitou dobou trvání prováděné Komisí na základě úkolů vyplývajících z jejích institucionálních výsad podle Smlouvy o fungování EU a Smlouvy o Euratomu jiných, než je její právo legislativní iniciativy na podání návrhů podle písmene b) tohoto odstavce, a na základě zvláštních pravomocí, které jí přímo svěřují články 154, 156, 159 a 160 Smlouvy o fungování EU, čl. 168 odst. 2, čl. 171 odst. 2, čl. 173 odst. 2 Smlouvy o fungování EU, čl. 175 druhý pododstavec Smlouvy o fungování EU, čl. 181 odst. 2 Smlouvy o fungování EU, článek 190 Smlouvy o fungování EU, čl. 210 odst. 2 a čl. 214 odst. 6 Smlouvy o fungování EU a články 70 a 77 až 85 Smlouvy o Euratomu;

e) prostředky na provoz každého orgánu Unie v rámci jeho správní samostatnosti.

3. Pokud jde o prostředky uvedené v odst. 2 písm. a), mohou být příslušné prostředky na závazky v rozpočtu zapsány nejdéle po dva po sobě následující rozpočtové roky. Celková výše prostředků na pilotní projekty nesmí v žádném rozpočtovém roce překročit částku ve výši 40 000 000 EUR.

4. Pokud jde o prostředky uvedené v odst. 2 písm. b), přípravné akce se řídí vnitřně provázaným přístupem a mohou mít různou formu. Příslušné prostředky na závazky mohou být v rozpočtu zapsány nejdéle po tři po sobě následující rozpočtové roky. Postup pro přijetí příslušného základního právního aktu musí být ukončen před koncem třetího rozpočtového roku. Během tohoto postupu musí přidělování prostředků na závazky odpovídat zvláštním rysům přípravných akcí, pokud jde o plánované činnosti, sledované cíle a příjemce finančních prostředků. Částka prostředků na závazky proto nesmí odpovídat částce prostředků na závazky navrhované pro financování samotné konečné činnosti.

   Celková výše prostředků na nové přípravné akce uvedené v odst. 2 písm. b) nesmí v žádném rozpočtovém roce překročit částku 50 000 000 EUR a celková výše prostředků skutečně přidělených na přípravné akce nesmí překročit částku 100 000 000 EUR.

5. Pokud jde o prostředky uvedené v odst. 2 písm. c), přípravná opatření se omezují na krátké období a jsou určena na vytvoření podmínek pro akci Unie ke splnění cílů společné zahraniční a bezpečnostní politiky a přijetí potřebných právních nástrojů.

Pro účely operací Unie pro řešení krizí jsou přípravná opatření určena mimo jiné k posouzení operačních požadavků, k vytvoření podmínek pro rychlé úvodní nasazení zdrojů nebo k tomu, aby byly na místě vytvořeny podmínky pro zahájení operace. Přípravná opatření schvaluje Rada na návrh vysokého představitele.

K zajištění rychlého provedení přípravných opatření uvědomí vysoký představitel bez zbytečného odkladu Evropský parlament a Komisi o záměru Rady zahájit přípravné opatření, a zejména o odhadovaných zdrojích, kterých je pro tento účel zapotřebí. Komise přijme veškerá opatření potřebná k tomu, aby zajistila rychlé uvolnění finančních prostředků.

Financování opatření, jež Rada schválí k přípravě operací Unie pro řešení krizí podle hlavy V Smlouvy o EU, zahrnuje doplňkové náklady přímo vyplývající ze skutečnosti, že je v prostoru operace nasazena konkrétní mise nebo tým, jejichž členové pocházejí mimo jiné z řad zaměstnanců orgánů Unie; tyto náklady zahrnují pojištění pro případ zvýšeného rizika, náklady na cestování a ubytování a denní diety.

Článek 59

Plnění rozpočtu jinými orgány Unie než Komisí

1. Komise přiznává ostatním orgánům Unie potřebné pravomoci pro plnění těch oddílů rozpočtu, které se jich týkají.

2. V zájmu snazšího čerpání svých správních prostředků mohou orgány Unie uzavírat s ostatními orgány meziútvarové dohody stanovující podmínky pro poskytování služeb, dodávky zboží, provádění stavebních prací nebo veřejných zakázek na nemovitosti.

Tyto dohody umožňují převod prostředků nebo náhradu nákladů vyplývajících z jejich čerpání.

3. Meziútvarové dohody uvedené v odstavci 2 mohou být uzavírány i mezi útvary orgánů Unie, subjektů Unie, evropských úřadů, subjektů nebo osob pověřených prováděním specifických akcí v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky podle hlavy V Smlouvy o EU a kanceláře generálního tajemníka Nejvyšší rady evropských škol. Komise a ostatní orgány Unie pravidelně informují Evropský parlament a Radu o meziútvarových dohodách, které uzavřely s jinými orgány Unie.

Článek 60

Pověření výkonem rozpočtových pravomocí

1. Komise a každý z ostatních orgánů Unie mohou pověřit své útvary výkonem svých pravomocí při plnění rozpočtu za podmínek stanovených v tomto nařízení a v jejich vnitřních předpisech a v mezích stanovených v pověřovacím aktu. Pověřené osoby jednají pouze v mezích pravomocí, jejichž výkonem byly výslovně pověřeny.

2. Navíc k odstavci 1 může Komise výkonem svých pravomocí při plnění rozpočtu ve vztahu k operačním prostředkům zapsaným v jejím oddíle rozpočtu pověřit vedoucí delegací Unie a, v zájmu zajištění kontinuity činnosti v době jejich nepřítomnosti, zástupce vedoucích delegací Unie. Tímto pověřením není dotčena odpovědnost vedoucích delegací Unie za plnění rozpočtu. Je-li vedoucí delegace Unie nepřítomen déle než čtyři týdny, Komise své rozhodnutí o pověření výkonem pravomocí při plnění rozpočtu přezkoumá. Pokud vedoucí delegací Unie a v době jejich nepřítomnosti jejich zástupci jednají jako dále pověřené schvalující osoby Komise , jsou povinni dodržovat pravidla Komise pro plnění rozpočtu a mají stejné úkoly, povinnosti a odpovědnost jako kterákoli jiná dále pověřená schvalující osoba Komise.

Komise může v souladu se svými pravidly pověření uvedené v prvním pododstavci zrušit.

Pro účely prvního pododstavce přijme vysoký představitel potřebná opatření k usnadnění spolupráce mezi delegacemi Unie a útvary Komise.

3. ESVČ může výkonem svých pravomocí při plnění rozpočtu ve vztahu ke správním prostředkům zapsaným v jejím oddíle rozpočtu výjimečně pověřit zaměstnance Komise v delegacích Unie, je-li to nezbytné k zajištění kontinuity správy těchto delegací v případě, že příslušná schvalující osoba ESVČ není přítomna v zemi, kde se její delegace nachází. Pokud v těchto výjimečných případech zaměstnanci Komise v delegacích Unie jednají jako dále pověřené schvalující osoby ESVČ, jsou povinni dodržovat vnitřní pravidla ESVČ pro plnění rozpočtu a mají stejné úkoly, povinnosti a odpovědnost jako kterákoli jiná dále pověřená schvalující osoba ESVČ.

ESVČ může v souladu se svými pravidly pověření uvedené v prvním pododstavci zrušit.

Článek 61

Střet zájmů

1. Účastníci finančních operací ve smyslu kapitoly 4 této hlavy a jiné osoby, včetně vnitrostátních orgánů na všech úrovních, podílející se na plnění rozpočtu v přímém, nepřímém a sdíleném řízení, včetně přípravy na tuto činnost, na auditu nebo na kontrole, se zdrží jakéhokoli jednání, jež by mohlo uvést jejich zájmy do střetu se zájmy Unie. Přijmou rovněž vhodná opatření, která u funkcí v rámci jejich odpovědnosti zamezí vzniku střetu zájmů a která řeší situace, jež lze objektivně vnímat jako střet zájmů.

2. Případné riziko střetu zájmů týkající se zaměstnance vnitrostátního orgánu přednese tento zaměstnanec svému přímému nadřízenému. Případné riziko střetu zájmů týkající se zaměstnance, na něhož se vztahuje služební řád, přednese tento zaměstnanec příslušné pověřené schvalující osobě. Příslušný přímý nadřízený nebo pověřená schvalující osoba písemně potvrdí, zda střet zájmů existuje. Je-li zjištěn střet zájmů, zajistí orgán oprávněný ke jmenování nebo příslušný vnitrostátní orgán, aby dotčený zaměstnanec ukončil veškerou činnost v dané věci. Příslušná pověřená schvalující osoba nebo příslušný vnitrostátní orgán zajistí, aby byly učiněny veškeré další vhodné kroky v souladu s platným právem.

3. Pro účely odstavce 1 ke střetu zájmů dochází, je-li z rodinných důvodů, z důvodů citových vazeb, z důvodů politické nebo národní spřízněnosti, z důvodů hospodářského zájmu nebo z důvodů jiného přímého či nepřímého osobního zájmu ohrožen nestranný a objektivní výkon funkcí účastníka finančních operací nebo jiné osoby podle odstavce 1.

KAPITOLA 2

Způsoby plnění rozpočtu

Článek 62

Způsoby plnění rozpočtu

1. Komise plní rozpočet těmito způsoby:

   a) přímo (dále jen „přímé řízení“), jak je uvedeno v článcích 125 až 153, prostřednictvím svých útvarů, včetně svých zaměstnanců v delegacích Unie pod dohledem příslušného vedoucího delegace podle čl. 60 odst. 2, nebo prostřednictvím výkonných agentur uvedených v článku 69;

   b) ve sdíleném řízení s členskými státy (dále jen „sdílené řízení“), jak je uvedeno v článku 63 a článcích 125 až 129;

   c) nepřímo (dále jen „nepřímé řízení“), jak je stanoveno v článcích 125 až 149 a 154 až 159, v případech, kdy tak stanoví základní právní akt, nebo v případech uvedených v čl. 58 odst. 2 písm. a) až d), a to tak, že pověří úkoly souvisejícími s plněním rozpočtu:

      i) třetí země nebo subjekty určené těmito zeměmi;

      ii) mezinárodní organizace či jejich agentury ve smyslu článku 156;

iii) Evropskou investiční banku (EIB) nebo Evropský investiční fond (EIF) nebo obě, jednají-li jako skupina (dále jen „skupina EIB“);

iv) subjekty uvedené v článcích 70 a 71;

v) veřejnoprávní subjekty, včetně organizací členských států;

vi) soukromoprávní subjekty pověřené výkonem veřejné služby, včetně organizací členských států, v rozsahu, v jakém jim byly poskytnuty dostatečné finanční záruky;

vii) soukromoprávní subjekty členského státu pověřené uskutečňováním partnerství veřejného a soukromého sektoru a poskytující dostatečné finanční záruky;

viii) subjekty nebo osoby pověřené prováděním specifických akcí v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky podle hlavy V Smlouvy o EU a určené v příslušném základním právním aktu.

Pokud jde o první pododstavec písm. c) bod vi), může být výše požadovaných finančních záruk stanovena v příslušném základním právním aktu a může být omezena na maximální výši příspěvku Unie pro dotyčný subjekt. V případě více ručitelů se v dohodě o přiznání příspěvku upřesní rozdělení výše celkové odpovědnosti, kterou mají záruky krýt, a může v ní být stanoveno, že odpovědnost každého ručitele je úměrná jeho příspěvku pro daný subjekt.

2. Pro účely přímého řízení může Komise používat nástroje uvedené v hlavách VII, VIII, IX, X a XII.

Pro účely sdíleného řízení se použijí nástroje pro plnění rozpočtu stanovené v odvětvových pravidlech.

Pro účely nepřímého řízení Komise uplatňuje hlavu VI a v případě finančních nástrojů a rozpočtových záruk hlavy VI a X. Prováděcí subjekty uplatňují nástroje pro plnění rozpočtu stanovené v dotčené dohodě o přiznání příspěvku.

3. Komise odpovídá za plnění rozpočtu v souladu s článkem 317 Smlouvy o fungování EU a nesmí plněním těchto úkolů pověřit třetí osoby, pokud je s ním spojena značná míra uvážení, která předpokládá politickou volbu.

Komise nezajišťuje externě prostřednictvím smluv v souladu s hlavou VII tohoto nařízení úkoly, které zahrnují výkon veřejné moci a použití pravomoci volného uvážení.

Článek 63

Sdílené řízení s členskými státy

1. Plní-li Komise rozpočet ve sdíleném řízení, jsou úkoly souvisejícími s plněním rozpočtu pověřeny členské státy. Komise a členské státy dodržují zásady řádného finančního řízení, transparentnosti a zákazu diskriminace a zajišťují viditelnost činnosti Unie při správě jejích finančních prostředků. Za tímto účelem Komise a členské státy plní své povinnosti spojené s kontrolou a auditem a přebírají z toho vyplývající odpovědnost stanovenou tímto nařízením. Doplňková ustanovení jsou obsažena v odvětvových pravidlech.

2. Při provádění úkolů souvisejících s plněním rozpočtu členské státy přijmou veškerá opatření, včetně právních a správních, která jsou nezbytná pro ochranu finančních zájmů Unie, zejména:

   a) zajistí, aby byly činnosti financované z rozpočtu prováděny správně, účinně a v souladu s platnými odvětvovými pravidly ;

   b) určí subjekty odpovědné za řádnou správu a kontrolu finančních prostředků Unie v souladu s odstavcem 3 a dohlížejí na tyto subjekty;

   c) předcházejí nesrovnalostem a podvodům, odhalují je a napravují;

d) v souladu s tímto nařízením a s odvětvovými pravidly spolupracují s Komisí, OLAFem, Účetním dvorem a v případě členských států účastnících se posílené spolupráce podle nařízení Rady (EU) 2017/1939[1] také s Úřadem evropského veřejného žalobce.

Za účelem ochrany finančních zájmů Unie členské státy při dodržení zásady proporcionality a v souladu s tímto článkem a s příslušnými odvětvovými pravidly provádějí předběžné a následné kontroly, včetně, je-li to vhodné, kontrol na místě na reprezentativním vzorku nebo na vzorku operací vybraném na základě rizika výskytu chyb. Kromě toho zpětně získávají neoprávněně vyplacené finanční prostředky, a je-li to za tímto účelem nezbytné, zahajují správní a soudní řízení.

Členské státy ukládají příjemcům finančních prostředků účinné, odrazující a přiměřené sankce, pokud tak stanovují odvětvová pravidla nebo zvláštní ustanovení vnitrostátních právních předpisů.

Komise v rámci posouzení rizik a v souladu s odvětvovými pravidly sleduje systémy řízení a kontroly zavedené v členských státech. Komise při své auditní činnosti dodržuje zásadu proporcionality a v souladu s odvětvovými pravidly přihlíží k míře zjištěného rizika.

[1] Nařízení Rady (EU) 2017/1939 ze dne 12. října 2017, kterým se provádí posílená spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce (Úř. věst, L 283, 31.10.2017, s. 1).

3. V souladu s kritérii a postupy stanovenými v odvětvových pravidlech určí členské státy subjekty na vhodné úrovni, které mají odpovídat za správu a kontrolu finančních prostředků Unie. Tyto subjekty mohou plnit také úkoly nesouvisející se správou finančních prostředků Unie a mohou pověřit plněním některých úkolů jiné subjekty.

Při rozhodování o určení subjektů mohou členské státy vycházet z toho, zda jsou jejich systémy řízení a kontroly v podstatě totožné s již existujícími systémy z předchozího období a zda účinně fungují.

Pokud výsledky auditu a kontroly prokáží, že určené subjekty již nesplňují kritéria stanovená v odvětvových pravidlech, přijmou členské státy opatření nezbytná k zajištění nápravy nedostatků při plnění úkolů těmito subjekty, včetně toho, že v souladu s odvětvovými pravidly jejich určení zruší.

Odvětvová pravidla vymezí úlohu Komise při postupu stanoveném v tomto odstavci.

4. Subjekty určené podle odstavce 3:

a) zřídí účinný a efektivní systém vnitřní kontroly a zajistí jeho fungování;

b) používají systém účetnictví, který včas poskytuje přesné, úplné a spolehlivé údaje;

c) poskytují informace požadované podle odstavců 5, 6 a 7;

d) v souladu s čl. 38 odst. 2 až 6 zajišťují následné uveřejňování.

Jakékoli zpracovávání osobních údajů musí být v souladu s nařízením (EU) 2016/679.

5. Subjekty určené podle odstavce 3 poskytnou Komisi do 15. února následujícího rozpočtového roku tyto dokumenty:

a) výkaz výdajů, které byly v příslušném referenčním období vymezeném v odvětvových pravidlech vynaloženy při plnění stanovených úkolů a předloženy Komisi k úhradě;

b) každoroční souhrn závěrečných zpráv o auditu a informací o provedených kontrolách, včetně rozboru povahy a rozsahu chyb a nedostatků zjištěných v systémech a přijatých či plánovaných nápravných opatření.

6. Výkaz uvedený v odst. 5 písm. a) zahrnuje předběžné financování i částky, u nichž probíhá nebo již proběhlo řízení o jejich zpětném získání. Přikládá se k němu prohlášení řídícího subjektu, v němž se potvrdí, že podle názoru osob pověřených správou finančních prostředků:

a) jsou tyto informace řádně uspořádány a jsou úplné a přesné;

b) výdaje byly použity k zamýšlenému účelu, jak je vymezen v odvětvových pravidlech;

c) zavedené kontrolní systémy zajišťují legalitu a správnost uskutečněných operací.

7. K výkazu uvedenému v odst. 5 písm. a) a k souhrnu uvedenému v písm. b) uvedeného odstavce se připojí výrok nezávislého auditora vypracovaný v souladu s mezinárodně uznávanými auditorskými standardy. Tento výrok uvede, zda výkaz podává věrný a poctivý obraz skutečnosti, zda výdaje, o jejichž proplacení byla Komise požádána, jsou legální a správné a zda zavedené kontrolní systémy fungují řádně. Tento výrok rovněž uvede, zda auditní činnost nezpochybňuje tvrzení obsažená v prohlášení řídícího subjektu uvedená v odstavci 6.

Lhůtu stanovenou na 15. únor podle odstavce 5 může Komise na základě sdělení dotčeného členského státu výjimečně prodloužit až do 1. března.

Členské státy mohou na vhodné úrovni uveřejnit informace uvedené v odstavcích 5 a 6 a v tomto odstavci.

Členské státy kromě toho mohou na základě informací uvedených v odstavcích 5 a 6 a v tomto odstavci poskytnout Evropskému parlamentu, Radě a Komisi prohlášení podepsané na patřičné úrovni.

8. Aby bylo zajištěno, že finanční prostředky Unie jsou používány v souladu s platnými pravidly, Komise:

a) uplatňuje postupy zaměřené na kontrolu a schválení účetní závěrky určených subjektů, aby zajistila, že je tato účetní závěrka úplná, přesná a věrná;

b) vyloučí z financování výdajů Unií úhrady provedené v rozporu s platným právem;

c) přeruší běh platebních lhůt nebo pozastaví platby v případech stanovených v odvětvových pravidlech.

Komise ukončí úplné nebo částečné přerušení běhu platebních lhůt nebo pozastavení plateb poté, co členský stát předloží své připomínky, a jakmile přijme jakákoli nezbytná opatření. Výroční zpráva o činnosti uvedená v čl. 74 odst. 9 obsahuje informace o veškerých povinnostech vyplývajících z tohoto odstavce.

9. Odvětvová pravidla vezmou v úvahu potřeby programů v rámci cíle evropské územní spolupráce, zejména pokud jde o obsah prohlášení řídícího subjektu, o postup stanovený v odstavci 3 a o funkci auditu.

10. Komise sestaví rejstřík subjektů, které jsou podle odvětvových pravidel odpovědné za řízení, osvědčování a audit.

11. Členské státy mohou využívat prostředky, které jim byly přiděleny, ve sdíleném řízení i v kombinaci s operacemi a nástroji prováděnými podle nařízení (EU) 2015/1017 v souladu s podmínkami stanovenými v odvětvových pravidlech.

KAPITOLA 3

Evropské úřady a subjekty Unie

ODDÍL 1

EVROPSKÉ ÚŘADY

Článek 64

Působnost evropských úřadů

1. Před zřízením nového evropského úřadu provede Komise rozbor nákladů a přínosů a posouzení souvisejících rizik, informuje Evropský parlament a Radu o jejich výsledcích a předloží jim návrh na vložení nezbytných prostředků do jedné z příloh oddílu rozpočtu týkajícího se Komise.

2. Evropské úřady v mezích své působnosti:

   a) plní povinné úkoly stanovené v jejich zřizovacím aktu či jiných právních aktech Unie;

b) mohou v souladu s článkem 66 plnit nepovinné úkoly schválené jejich řídícími výbory po uvážení nákladů a přínosů a souvisejících rizik pro dotčené strany.

3. Tento oddíl se vztahuje na činnost OLAFu, s výjimkou odstavce 4 tohoto článku, článku 66 a čl. 67 odst. 1, 2 a 3.

4. Veškeré povinnosti uvedené v kapitole 8 této hlavy vykonává interní auditor Komise.

Článek 65

Prostředky evropských úřadů

1. Prostředky schválené pro plnění povinných úkolů jednotlivých evropských úřadů se zapisují ve zvláštních rozpočtových položkách v oddíle rozpočtu týkajícím se Komise a podrobně se rozepisují v příloze k uvedenému oddílu.

Příloha uvedená v prvním pododstavci má formu výkazu příjmů a výdajů, který je rozdělen stejným způsobem jako oddíly rozpočtu.

Prostředky zapsané v uvedené příloze:

a) pokrývají veškeré finanční potřeby jednotlivých evropských úřadů při plnění povinných úkolů stanovených v jejich zřizovacím aktu nebo v jiných právních aktech Unie ;

b) mohou pokrývat finanční potřeby evropského úřadu při plnění úkolů vyžadovaných orgány Unie, subjekty Unie, jinými evropskými úřady a agenturami zřízenými Smlouvami nebo na základě Smluv a schválených v souladu se zřizovacím aktem daného úřadu.

2. V souvislosti s prostředky zapsanými v příloze pro jednotlivý evropský úřad pověří Komise ředitele dotčeného evropského úřadu výkonem pravomocí schvalující osoby v souladu s článkem 73.

3. Plán pracovních míst jednotlivého evropského úřadu se připojí k plánu pracovních míst Komise.

4. Ředitelé jednotlivých evropských úřadů rozhodují o převodech uvnitř přílohy uvedené v odstavci 1. Komise o těchto převodech uvědomí Evropský parlament a Radu.

Článek 66

Nepovinné úkoly

1. Za účelem plnění nepovinných úkolů uvedených v čl. 64 odst. 2 písm. b) může evropský úřad:

   a) přijmout pověření svého ředitele od orgánů Unie, subjektů Unie a jiných evropských úřadů spolu s pověřením k výkonu pravomocí schvalující osoby ve vztahu k prostředkům zapsaným v oddíle rozpočtu týkajícím se daného orgánu Unie, subjektu Unie nebo jiného evropského úřadu ;

   b) uzavírat ad hoc meziútvarové dohody s orgány Unie, subjekty Unie, jinými evropskými úřady nebo třetími stranami.

2. V případech uvedených v odst. 1 písm. a) stanoví orgány Unie, subjekty Unie a jiné evropské úřady meze a podmínky daného pověření. Pověření musí být schváleno v souladu se zřizovacím aktem daného evropského úřadu, zejména pokud jde o podmínky a způsoby pověření.

3. V případech uvedených v odst. 1 písm. b) přijme ředitel evropského úřadu v souladu se zřizovacím aktem zvláštní předpisy upravující plnění dotčených úkolů, náhradu vzniklých nákladů a vedení příslušných účetních záznamů. O výsledcích těchto účetních záznamů podává evropský úřad zprávu dotčeným orgánům Unie, subjektům Unie nebo jiným evropským úřadům.

Článek 67

Účetní záznamy evropských úřadů

1. Každý evropský úřad vede účetní záznamy o svých výdajích, které umožňují určit podíl služeb poskytovaných jednotlivým orgánům Unie, subjektům Unie nebo jiným evropským úřadům. Ředitel evropského úřadu přijme po schválení řídícím výborem kritéria pro tyto účetní záznamy.

2. Poznámky ke konkrétní rozpočtové položce, ve které jsou zapsány celkové prostředky každého evropského úřadu, ve vztahu k nimž byl v souladu s čl. 66 odst. 1 písm. a) pověřen výkonem pravomoci schvalující osoby, uvádějí odhad nákladů na služby poskytované uvedeným úřadem každému dotčenému orgánu Unie, subjektu Unie a jinému evropskému úřadu. Odhad je založen na účetních záznamech uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

3. Každý evropský úřad, jenž byl v souladu s čl. 66 odst. 1 písm. a) pověřen výkonem pravomocí schvalující osoby, oznamuje dotčeným orgánům Unie, subjektům Unie a jiným evropským úřadům výsledky účetních záznamů uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

4. Účetní záznamy jednotlivých evropských úřadů tvoří nedílnou součást účetní závěrky Unie v souladu s článkem 241.

5. Na návrh řídícího výboru dotčeného evropského úřadu může účetní Komise pověřit výkonem některých svých úkolů v souvislosti s výběrem příjmů a úhradou výdajů, které uskutečňuje přímo dotyčný evropský úřad, zaměstnance tohoto evropského úřadu.

6. Ke krytí hotovostních nároků evropského úřadu může Komise na návrh řídícího výboru otevírat jménem úřadu bankovní účty nebo poštovní žirové účty. Peněžní zůstatek za daný rok je na konci každého rozpočtového roku mezi dotyčným evropským úřadem a Komisí sesouhlasen a vypořádán.

ODDÍL 2
SUBJEKTY UNIE

Článek 68

Použitelnost na Zásobovací agenturu Euratomu

Toto nařízení se vztahuje na plnění rozpočtu Zásobovací agentury Euratomu.

Článek 69

Výkonné agentury

1. Komise může v souladu s nařízením Rady (ES) č. 58/2003[1] pověřit výkonné agentury, aby jejím jménem a na její odpovědnost prováděly určitý program nebo projekt Unie anebo část takového programu nebo projektu, včetně pilotních projektů a přípravných akcí a vynakládání správních výdajů. Výkonné agentury se zřizují rozhodnutím Komise a mají právní subjektivitu podle práva Unie. Dostávají roční příspěvek.

2. Ředitelé výkonných agentur jednají jako pověřené schvalující osoby, pokud jde o čerpání operačních prostředků na programy Unie, které zcela nebo zčásti řídí.

3. Řídící výbor výkonné agentury se může s Komisí dohodnout na tom, že účetní Komise jedná rovněž jako účetní dotyčné výkonné agentury. Řídící výbor může rovněž účetnímu Komise svěřit část úkolů účetního dotyčné výkonné agentury, přičemž přihlíží k analýze nákladů a přínosů. V obou případech musí být přijata opatření nezbytná k zamezení střetu zájmů.

[1] Nařízení Rady (ES) č. 58/2003 ze dne 19. prosince 2002, kterým se stanoví statut výkonných agentur pověřených některými úkoly správy programů Společenství (Úř. věst. L 11, 16.1.2003, s. 1).

Článek 70

Subjekty zřízené Smlouvou o fungování EU a Smlouvou o Euratomu

1. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 269 tohoto nařízení, jimiž doplní toto nařízení o rámcové finanční nařízení pro subjekty zřízené podle Smlouvy o fungování EU a Smlouvy o Euratomu, které mají právní subjektivitu a dostávají příspěvky z rozpočtu.

2. Rámcové finanční nařízení je založeno na zásadách a pravidlech stanovených v tomto nařízení, s přihlédnutím ke zvláštním rysům subjektů uvedených v odstavci 1.

3. Finanční pravidla subjektů uvedených v odstavci 1 se smějí odchýlit od rámcového finančního nařízení pouze tehdy, je-li to nezbytné pro jejich zvláštní potřeby, a s výhradou předchozího souhlasu Komise.

4. Evropský parlament uděluje subjektům uvedeným v odstavci 1 na doporučení Rady absolutorium za plnění rozpočtů. Subjekty uvedené v odstavci 1 plně spolupracují s orgány Unie zapojenými do postupů udělování absolutoria a v případě potřeby poskytnou veškeré další nezbytné informace, mimo jiné i prostřednictvím účasti na schůzích příslušných subjektů.

5. Interní auditor Komise vykonává vůči subjektům uvedeným v odstavci 1 stejné pravomoci jako vůči Komisi.

6. Nezávislý externí auditor ověří, zda jsou v roční účetní závěrce každého ze subjektů uvedených v odstavci 1 tohoto článku řádně zachyceny jeho příjmy, výdaje a finanční situace před konsolidací do konečné účetní závěrky Komise. Není-li v příslušném základním právním aktu stanoveno jinak, vypracuje Účetní dvůr o každém subjektu zvláštní výroční zprávu v souladu s požadavky čl. 287 odst. 1 Smlouvy o fungování EU. Při jejím vypracovávání vezme v úvahu auditní činnost nezávislého externího auditora a opatření přijatá na základě jeho zjištění.

7. Účetní dvůr nadále nese plnou odpovědnost za všechny aspekty nezávislých externích auditů uvedených v odstavci 6, včetně zjištění auditora uvedených ve zprávě.

Článek 71

Subjekty partnerství veřejného a soukromého sektoru

Subjekty s právní subjektivitou, jež jsou zřízeny základním právním aktem a jsou pověřeny uskutečňováním partnerství veřejného a soukromého sektoru, přijmou vlastní finanční pravidla své činnosti.

Tato pravidla zahrnují soubor zásad nezbytných pro zajištění řádného finančního řízení při správě finančních prostředků Unie.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 269, jimiž doplní toto nařízení o vzorové finanční nařízení pro subjekty partnerství veřejného a soukromého sektoru, jež stanoví zásady, které jsou nezbytné pro zajištění řádného finančního řízení finančních prostředků Unie a které budou založeny na článku 154.

Finanční pravidla subjektů partnerství veřejného a soukromého sektoru se smějí odchýlit od vzorového finančního nařízení pouze tehdy, je-li to nezbytné pro jejich zvláštní potřeby, a s výhradou předchozího souhlasu Komise.

Na subjekty partnerství veřejného a soukromého sektoru se vztahuje čl. 70 odst. 4 až 7.

KAPITOLA 4
Účastníci finančních operací

ODDÍL 1
ZÁSADA ODDĚLENÍ FUNKCÍ

Článek 72

Oddělení funkcí

1. Funkce schvalující osoby a účetního jsou oddělené a vzájemně neslučitelné.

2. Jednotlivé orgány Unie poskytnou všem účastníkům finančních operací zdroje nezbytné k plnění jejich povinností a listinu s podrobným popisem jejich úkolů, práv a povinností.

ODDÍL 2
SCHVALUJÍCÍ OSOBA

Článek 73

Schvalující osoba

1. Každý orgán Unie vykonává povinnosti schvalující osoby.

2. Pro účely této hlavy se „zaměstnancem“ rozumí osoba, na niž se vztahuje služební řád.

3. Každý orgán Unie v souladu s podmínkami svého jednacího řádu pověří plněním úkolů schvalující osoby zaměstnance na vhodné pozici. Ve svých vnitřních správních předpisech určí zaměstnance, které plněním těchto úkolů pověří, a stanoví rozsah pověření a to, zda mohou osoby pověřené plněním těchto úkolů dále pověřit jiné osoby.

4. Plněním úkolů schvalující osoby mohou být pověřeni nebo dále pověřeni pouze zaměstnanci.

5. Příslušná schvalující osoba jedná pouze v mezích stanovených v pověřovacím aktu nebo v aktu o dalším pověření. Příslušné schvalující osobě může být nápomocen jeden či více zaměstnanců, jejichž úkolem je uskutečňovat některé operace nezbytné pro plnění rozpočtu a poskytování finančních informací a informací o řízení na odpovědnost schvalující osoby.

6. Každý orgán Unie a každý subjekt Unie uvedený v článku 70 informuje Evropský parlament, Radu, Účetní dvůr a účetního Komise do dvou týdnů o jmenování a ukončení výkonu funkce pověřených schvalujících osob, interních auditorů a účetních a o veškerých vnitřních předpisech, které přijme s ohledem na finanční záležitosti.

7. Každý orgán Unie informuje Účetní dvůr o rozhodnutích o pověření podle článku 79 a o jmenování správců zálohových účtů podle článku 88.

Článek 74

Pravomoci a povinnosti schvalující osoby

1. Schvalující osoba v dotčeném orgánu Unie odpovídá za plnění příjmů a výdajů v souladu se zásadou řádného finančního řízení, včetně podávání zpráv o výkonnosti, a za zajišťování jejich legality a správnosti a rovného zacházení s příjemci finančních prostředků.

2. Pro účely odstavce 1 tohoto článku pověřená schvalující osoba v souladu s článkem 36 a minimálními standardy přijatými jednotlivými orgány Unie a s náležitým ohledem na rizika spojená s prostředím řízení a povahou financovaných akcí zavede organizační strukturu a systémy vnitřní kontroly, které jsou vhodné pro plnění jejích úkolů. Vytvoření takové struktury a systémů vychází z komplexní analýzy rizik, která zohledňuje jejich nákladovou efektivitu a výkonnost.

3. K plnění výdajů přijímá příslušná schvalující osoba rozpočtové i právní závazky, potvrzuje výdaje, schvaluje platby a provádí předběžné úkony nezbytné pro čerpání prostředků.

4. K plnění příjmů sestavuje příslušná schvalující osoba odhady pohledávek, stanovuje inkasní nároky a vydává inkasní příkazy. Ve vhodných případech rozhodne o upuštění od stanovených inkasních nároků.

5. S cílem předcházet chybám a nesrovnalostem před schválením operací a snížit nebezpečí nedosažení cílů se u každé operace provede alespoň předběžná kontrola týkající se operativních a finančních hledisek operace, a to na základě víceleté kontrolní strategie, která přihlíží k rizikům.

Četnost a hloubku předběžných kontrol určuje příslušná schvalující osoba na základě vlastní analýzy rizik s přihlédnutím k výsledkům předchozích kontrol a rizikům a hledisku efektivnosti nákladů. V případě pochybností si k potvrzení příslušných operací v rámci předběžné kontroly vyžádá doplňující informace nebo provede kontrolu na místě, aby získala přiměřenou jistotu.

Operaci ověřují vždy jiní zaměstnanci než ti, kteří ji zahájili. Zaměstnanci, kteří operaci ověřují, nesmějí být podřízenými zaměstnanců, kteří ji zahájili.

6. Pověřená schvalující osoba může zavést následné kontroly, které mají odhalit a napravit chyby a nesrovnalosti operací po jejich schválení. V závislosti na riziku mohou být tyto kontroly prováděny na vzorku a přihlížejí k výsledkům předchozích kontrol, jakož i k nákladové efektivitě a výkonnosti.

Následné kontroly nesmějí provádět zaměstnanci odpovědní za předběžné kontroly. Zaměstnanci odpovědní za následné kontroly nesmějí být podřízeni zaměstnancům odpovědným za předběžné kontroly.

Pravidla a podmínky pro provádění auditů příjemců grantů, včetně časových rámců, musí být jasné, důsledné a transparentní a příjemcům grantů se poskytnou při podpisu grantové dohody.

7. Příslušné schvalující osoby a zaměstnanci odpovědní za plnění rozpočtu musí mít nezbytné odborné znalosti.

V každém orgánu Unie pověřená schvalující osoba zajišťuje, aby:

a) dále pověřeným schvalujícím osobám a jejich zaměstnancům byly poskytovány pravidelně aktualizované a náležité informace a odborná příprava týkající se kontrolních standardů a metod a technik, jež byly pro tyto účely vyvinuty;

b) byla v případě potřeby přijata opatření, která zajišťují účinné a efektivní fungování kontrolních systémů v souladu s odstavcem 2.

8. Pokud se zaměstnanec pověřený finančním řízením a kontrolou operací domnívá, že rozhodnutí, které má na žádost nadřízeného učinit nebo schválit, vykazuje nesrovnalost nebo porušuje zásadu řádného finančního řízení nebo profesní pravidla, která tento zaměstnanec musí dodržovat, uvědomí o tom svého přímého nadřízeného. Učiní-li tak písemně, přímý nadřízený mu také odpoví písemně. Pokud přímý nadřízený nepřijme žádná opatření nebo potvrdí počáteční rozhodnutí či pokyny a pokud se zaměstnanec domnívá, že toto potvrzení není dostatečnou reakcí na jeho obavy, informuje o tom zaměstnanec písemně pověřenou schvalující osobu. Pokud tato osoba neodpoví v přiměřené lhůtě vzhledem k okolnostem daného případu, a v každém případě do jednoho měsíce, informuje zaměstnanec příslušný výbor uvedený v článku 143.

V případě jakéhokoli protiprávního jednání, podvodu nebo korupce, které by mohly poškodit zájmy Unie, uvědomí zaměstnanec orgány a subjekty určené ve služebním řádu a v rozhodnutích orgánů Unie, jež se týkají podmínek interních šetření v souvislosti s předcházením podvodům, korupci a jinému protiprávnímu jednání, které poškozuje zájmy Unie. Smlouvy s externími auditory provádějícími audity finančního řízení Unie musí obsahovat povinnost externího auditora informovat pověřenou schvalující osobu o jakémkoli podezřelém protiprávním jednání, podvodu nebo korupci, které by mohly poškodit zájmy Unie.

9. Pověřená schvalující osoba podává svému orgánu Unie každoročně zprávu o plnění svých povinností ve formě výroční zprávy o činnosti, která obsahuje finanční informace a informace o řízení, včetně výsledků kontrol, a v níž tato osoba prohlásí, že není-li ve výhradách týkajících se vymezených oblastí příjmů a výdajů uvedeno jinak, má přiměřenou jistotu, že:

a) údaje obsažené ve zprávě podávají věrný a poctivý obraz skutečnosti;

b) zdroje vyčleněné na činnosti popsané ve zprávě byly použity ke stanovenému účelu a v souladu se zásadou řádného finančního řízení a

c) zavedené kontrolní postupy poskytují nezbytné záruky legality a správnosti uskutečněných operací.

Výroční zpráva o činnosti obsahuje informace o provedených operacích s odkazem na cíle a hlediska výkonnosti stanovené ve strategických plánech, rizika spojená s těmito operacemi, využití poskytnutých zdrojů a efektivnost a účinnost systémů vnitřní kontroly. Zahrnuje celkové posouzení nákladů a přínosů kontrol a informace o tom, do jaké míry schválené operační výdaje přispívají k dosažení strategických cílů Unie a vytvářejí přidanou hodnotu Unie. Komise vypracuje shrnutí výročních zpráv o činnosti za předchozí rok.

Výroční zprávy o činnosti schvalujících osob a případně pověřených schvalujících osob orgánů Unie, evropských úřadů a subjektů Unie za každý rozpočtový rok se uveřejňují ve snadno dostupné formě na internetových stránkách příslušného orgánu Unie, evropského úřadu nebo subjektu Unie nejpozději 1. července následujícího rozpočtového roku, s náležitým ohledem na ochranu důvěrnosti a bezpečnosti.

10. Pověřená schvalující osoba zaznamenává za každý rozpočtový rok smlouvy na veřejné zakázky uzavřené na základě jednacích řízení podle bodu 11.1 druhého odstavce písm. a) až f) a bodu 39 přílohy I. Pokud se poměr jednacích řízení k počtu veřejných zakázek, jež zadala táž pověřená schvalující osoba, oproti minulým letům značně zvýší nebo pokud je tento poměr značně vyšší než průměr za daný orgán Unie, podá o tom příslušná schvalující osoba danému orgánu Unie zprávu, v níž uvede opatření přijatá ke zvrácení tohoto vývoje. Zprávu o jednacích řízeních zasílá každý orgán Unie Evropskému parlamentu a Radě. V případě Komise se tato zpráva přikládá ke shrnutí výročních zpráv o činnosti uvedenému v odstavci 9 tohoto článku.

Článek 75

Uchovávání podkladů schvalujícími osobami

Schvalující osoba zřídí systémy, v nichž budou v papírové či elektronické podobě uchovávány originální podklady, jež souvisejí s plněním rozpočtu. Tyto podklady jsou uchovávány alespoň po dobu pěti let ode dne, kdy Evropský parlament udělí absolutorium za rozpočtový rok, k němuž se vztahují.

Aniž je dotčen první pododstavec, uchovávají se doklady o operacích v každém případě do konce roku následujícího po roce, v němž jsou tyto operace uzavřeny s konečnou platností.

Osobní údaje uvedené v podkladech se pokud možno vymaží, nejsou-li potřebné pro účely auditu, kontroly nebo udělení rozpočtového absolutoria. Na uchovávání provozních údajů se použije čl. 37 odst. 2 nařízení (ES) č. 45/2001.

Článek 76

Pravomoci a povinnosti vedoucích delegací Unie

1. Pokud vedoucí delegací Unie jednají jako dále pověřené schvalující osoby podle čl. 60 odst. 2, podléhají Komisi jako orgánu Unie odpovědnému za stanovení, výkon, sledování a hodnocení jejich úkolů a povinností jakožto dále pověřených schvalujících osob a úzce spolupracují s Komisí v zájmu náležitého vynakládání finančních prostředků s ohledem na zajištění zejména legality a správnosti finančních operací, dodržování zásady řádného finančního řízení při správě finančních prostředků a účinné ochrany finančních zájmů Unie. Při plnění úkolů v oblasti finančního řízení, kterými byli dále pověřeni, se na ně vztahují vnitřní předpisy Komise a statut Komise. Při plnění jejich úkolů jim mohou být nápomocni zaměstnanci Komise v delegacích Unie.

   Za tímto účelem přijmou vedoucí delegací Unie opatření nezbytná k tomu, aby zamezili jakékoli situaci, která by mohla ohrozit schopnost Komise dostát své odpovědnosti za plnění rozpočtu, kterým byli dále pověřeni, jakož i jakémukoli střetu priorit, který může mít vliv na plnění úkolů finančního řízení, kterými byli dále pověřeni.

O jakékoli situaci nebo střetu priorit uvedených v druhém pododstavci, které vyvstanou, vedoucí delegací Unie neprodleně informují příslušné generální ředitele Komise a ESVČ. Tito generální ředitelé přijmou vhodná opatření k nápravě situace.

2. Pokud se vedoucí delegací Unie ocitnou v situaci uvedené v čl. 74 odst. 8, obrátí se na výbor uvedený v článku 143. V případě jakéhokoli protiprávního jednání, podvodu nebo korupce, které by mohly poškodit zájmy Unie, uvědomí orgány a subjekty určené platnými právními předpisy.

3. Vedoucí delegací Unie jednající jako dále pověřené schvalující osoby podle čl. 60 odst. 2 podávají zprávu své pověřené schvalující osobě a ta ji zahrne do své výroční zprávy o činnosti podle čl. 74 odst. 9. Zprávy vedoucích delegací Unie obsahují informace o efektivnosti a účinnosti systémů vnitřní kontroly, které byly v jejich delegaci zavedeny, a o řízení operací, jimiž byli dále pověřeni, jakož i prohlášení o věrohodnosti uvedené v čl. 92 odst. 5 třetím pododstavci. Tyto zprávy se přikládají k výroční zprávě pověřené schvalující osoby o činnosti a zpřístupní se Evropskému parlamentu a Radě s náležitým ohledem na jejich případnou důvěrnou povahu.

Vedoucí delegací Unie plně spolupracují s orgány Unie, které se účastní postupu udělování absolutoria, a poskytují jim podle potřeby nezbytné doplňující informace. V této souvislosti mohou být požádáni o účast na jednáních příslušných subjektů a být nápomocni příslušné pověřené schvalující osobě.

Vedoucí delegací Unie jednající jako dále pověřené schvalující osoby podle čl. 60 odst. 2 zodpovědí jakékoli dotazy pověřené schvalující osoby Komise, ať již na žádost Komise samotné nebo, v souvislosti s udělováním absolutoria, na žádost Evropského parlamentu.

Komise zajistí, aby k dalšímu pověřování vedoucích delegací Unie nedocházelo na úkor postupu udělování absolutoria podle článku 319 Smlouvy o fungování EU.

4. Odstavce 1, 2 a 3 se vztahují i na zástupce vedoucích delegací Unie, pokud po dobu nepřítomnosti vedoucích delegací Unie jednají jako dále pověřené schvalující osoby.

ODDÍL 3
ÚČETNÍ

Článek 77

Pravomoci a povinnosti účetního

1. Každý orgán Unie jmenuje účetního, který v daném orgánu odpovídá za:

   a) řádné provádění plateb, vybírání příjmů a inkaso stanovených pohledávek;

   b) přípravu a předkládání účetní závěrky v souladu s hlavou XIII;

   c) vedení účetnictví v souladu s články 82 a 84;

   d) stanovení účetních pravidel, postupů a účtové osnovy v souladu s články 80 až 84;

   e) stanovení a validaci účetních systémů a případně validaci systémů stanovených schvalující osobou a určených k poskytování nebo odůvodňování účetních údajů ;

   f) správu pokladny.

Pokud jde o úkoly uvedené v prvním pododstavci písm. e), je účetní zmocněn kdykoli ověřovat dodržování kritérií pro validaci.

2. Účetní ESVČ odpovídá pouze za oddíl rozpočtu týkající se ESVČ, který ESVČ plní. Účetní Komise nadále odpovídá za celý oddíl rozpočtu týkající se Komise, včetně účetních operací s prostředky, jejichž správou jsou dále pověřeni vedoucí delegací Unie.

Účetní Komise jedná rovněž jako účetní ESVČ, pokud jde o plnění oddílu rozpočtu týkajícího se ESVČ.

Článek 78

Jmenování účetního a ukončení výkonu funkce účetního

1. Každý orgán Unie jmenuje svého účetního z řad úředníků, kteří podléhají služebnímu řádu.

Účetního vybírá orgán Unie na základě jeho zvláštní kvalifikace prokázané diplomy nebo rovnocennými odbornými zkušenostmi.

2. Dva nebo více orgánů či subjektů Unie mohou jmenovat téhož účetního.

V tomto případě přijmou nezbytná opatření proti střetu zájmů.

3. V případě ukončení výkonu funkce účetního je bezodkladně vypracována předvaha.

4. Účetní, který ukončuje výkon své funkce, nebo není-li to možné, jiný úředník ze stejného útvaru zašle předvahu spolu s předávací zprávou novému účetnímu.

Nový účetní předvahu do jednoho měsíce ode dne jejího zaslání podepíše za účelem udělení svého souhlasu a přitom k ní může vznést výhrady.

Předávací zpráva uvádí výsledek předvahy a všechny vznesené výhrady.

Článek 79

Pověření výkonem pravomocí účetního

Účetní může při plnění svých povinností pověřit některými úkoly podřízené zaměstnance a správce zálohových účtů jmenované podle čl. 89 odst. 1.

Tyto úkoly musí být uvedeny v pověřovacím aktu.

Článek 80

Účetní pravidla

1. Účetní pravidla uplatňovaná orgány Unie, evropskými úřady a subjekty Unie uvedenými v kapitole 3 oddíle 2 této hlavy musí být založena na mezinárodně uznávaných účetních standardech pro veřejný sektor. Tato pravidla přijímá účetní Komise po konzultaci s účetními ostatních orgánů Unie, evropských úřadů a subjektů Unie.

2. Od standardů uvedených v odstavci 1 se účetní může odchýlit, považuje-li to za nezbytné k zajištění poctivého obrazu aktiv a pasiv, nákladů, výnosů a peněžních toků. Jestliže se určité účetní pravidlo od uvedených standardů významně odchýlí, uvede se tato skutečnost spolu s odůvodněním v příloze k finančním výkazům.

3. Účetní pravidla uvedená v odstavci 1 stanoví strukturu a obsah finančních výkazů a účetní zásady, na nichž je účetnictví založeno.

4. Zprávy o plnění rozpočtu uvedené v článku 241 se řídí rozpočtovými zásadami stanovenými v tomto nařízení. Umožňují podrobně sledovat plnění rozpočtu. Tyto zprávy zaznamenávají veškeré příjmové a výdajové operace stanovené v této hlavě a podávají o nich poctivý obraz.

Článek 81

Organizace účetního systému

1. Účetní každého orgánu nebo subjektu Unie sestaví a aktualizuje dokumentaci, jež popisuje organizaci účetního systému a účetní postupy jeho orgánu či subjektu Unie.

2. Příjmy a výdaje se zaznamenávají v počítačovém systému v závislosti na hospodářské povaze operace buď jako běžné příjmy nebo výdaje, nebo jako kapitál.

Článek 82

Vedení účetnictví

1. Účetní Komise odpovídá za stanovení harmonizovaných účtových osnov, které používají orgány Unie, evropské úřady a subjekty Unie uvedené v kapitole 3 oddíle 2 této hlavy.

2. Účetní získávají od schvalujících osob veškeré informace, které jsou nezbytné k sestavování účetních závěrek poskytujících poctivý obraz finanční situace orgánů Unie a plnění rozpočtu. Schvalující osoby zaručují spolehlivost poskytovaných informací.

3. Než orgán Unie nebo subjekt Unie uvedený v článku 70 přijme účetní závěrku, účetní ji nejprve schválí, čímž osvědčí, že účetní závěrka s přiměřenou jistotou poskytuje poctivý obraz finanční situace tohoto orgánu nebo subjektu.

   K tomuto účelu účetní ověří, že účetní závěrka byla zpracována v souladu s účetními pravidly uvedenými v článku 80 a účetními postupy uvedenými v čl. 77 odst. 1 prvním pododstavci písm. d) a že do ní byly zaznamenány veškeré příjmy a výdaje.

4. Pověřená schvalující osoba předává účetnímu v souladu s pravidly, jež přijal, finanční informace a informace o řízení, jež jsou nezbytné pro plnění jeho úkolů.

   Schvalující osoba účetnímu pravidelně a alespoň pro účely uzávěrky účtů sděluje relevantní finanční údaje ke svěřenským bankovním účtům, tak aby použití finančních prostředků Unie bylo možno zachytit v účetní závěrce Unie.

   Schvalující osoby nadále plně odpovídají za řádné využívání finančních prostředků, které spravují, za legalitu a správnost výdajů uskutečněných v jejich pravomoci a za úplnost a přesnost údajů předaných účetnímu.

5. Příslušná schvalující osoba informuje účetního o vývoji či podstatných změnách systému finančního řízení, inventárního systému a systému oceňování aktiv a pasiv, pokud jsou z daného systému přebírány údaje do účetnictví daného orgánu Unie nebo pokud tento systém slouží k dokládání těchto údajů, tak aby účetní mohl ověřit, zda jsou dodržena kritéria pro validaci tohoto systému.

   Účetní může již validovaný systém finančního řízení kdykoliv přezkoumat a může požádat, aby příslušná schvalující osoba sestavila akční plán s cílem napravit v přiměřené lhůtě případné nedostatky.

   Schvalující osoba odpovídá za úplnost informací předaných účetnímu.

6. Účetní má pravomoc obdržené informace zkontrolovat a provést jakoukoli další kontrolu, kterou považuje za nezbytnou ke schválení účetní závěrky.

   V případě potřeby vznese účetní výhrady a přesně vysvětlí jejich povahu a rozsah.

7. Účetní systém orgánu Unie slouží k organizaci rozpočtových a finančních informací tak, aby bylo možné vkládat, třídit a zaznamenávat číselné údaje.

8. Účetní systém je tvořen obecnými a rozpočtovými účty. Tyto účty jsou vedeny v eurech a za kalendářní rok.

9. Pověřená schvalující osoba může rovněž vést podrobné provozní účty.

10. Účetní podklady a podklady, jež slouží k přípravě účetní závěrky uvedené v článku 241, jsou uchovávány po dobu alespoň pěti let ode dne, kdy Evropský parlament udělí absolutorium za rozpočtový rok, k němuž se vztahují.

Podklady k operacím, jež dosud nejsou uzavřeny s konečnou platností, jsou však uchovávány do konce roku, jenž následuje po roce, kdy jsou tyto operace uzavřeny. Na uchovávání provozních údajů se použije čl. 37 odst. 2 nařízení (ES) č. 45/2001.

Jednotlivé orgány Unie rozhodnou, ve kterém útvaru mají být podklady uchovávány.

Článek 83

Obsah a vedení rozpočtových účtů

1. Rozpočtové účty k jednotlivým úrovním členění rozpočtu uvádějí:

a) v případě výdajů:

i) prostředky schválené v rozpočtu, včetně prostředků zapsaných v opravných rozpočtech, prostředky přenesené, prostředky, jež jsou k dispozici v důsledku výběru účelově vázaných příjmů, převody prostředků a celkovou výši prostředků, které jsou k dispozici;

ii) prostředky na závazky a prostředky na platby rozpočtového roku;

b) v případě příjmů:

i) odhady zapsané v rozpočtu, včetně odhadů zapsaných v opravných rozpočtech, účelově vázané příjmy a celkovou výši odhadovaných příjmů;

ii) inkasní nároky stanovené a částky inkasované za rozpočtový rok;

c) závazky, které zbývá zaplatit, a příjmy, které zbývá inkasovat, jež byly přeneseny z předchozích rozpočtových let.

Prostředky na závazky a prostředky na platby podle prvního pododstavce písm. a) jsou zapisovány a vykazovány odděleně.

2. Rozpočtové účty umožňují sledovat odděleně:

a) použití přenesených prostředků a prostředků na daný rozpočtový rok;

b) vyrovnání zbývajících závazků.

Částky, jež zbývá inkasovat z předchozích rozpočtových let, jsou na straně příjmů vykazovány odděleně.

Článek 84

Obecné účty

1. Obecné účty zachycují v chronologickém pořadí s využitím metody podvojného účetnictví všechny události a operace, které ovlivňují hospodářskou a finanční situaci a aktiva a pasiva orgánů a subjektů Unie uvedených v kapitole 3 oddíle 2 této hlavy.

2. Zůstatky účtů a pohyby na obecných účtech se zapisují do účetních knih.

3. Každý účetní zápis, včetně oprav v účetních záznamech, se provádí na základě podkladů, na které odkazuje.

4. Účetní systém musí umožnit při kontrole bez potíží vyhledat všechny účetní zápisy.

Článek 85

Bankovní účty

1. Pro účely správy pokladny může účetní jménem orgánu Unie otevřít nebo nechat otevřít účty u finančních institucí nebo národních centrálních bank. Účetní odpovídá rovněž za rušení těchto účtů nebo za to, aby bylo jejich zrušení zajištěno.

2. Podmínky pro otevírání, vedení a používání bankovních účtů v závislosti na požadavcích vnitřní kontroly stanoví, že šeky, bankovní převodní příkazy a všechny další bankovní operace musí podepsat jeden nebo více řádně zmocněných zaměstnanců. Instrukce vystavené ručně mimo elektronický systém musí podepsat alespoň dva řádně zmocnění zaměstnanci, nebo účetní.

3. Při provádění programu nebo akce mohou být jménem Komise otevřeny svěřenské účty, aby je mohl spravovat subjekt podle čl. 62 odst. 1 prvního pododstavce písm. c) bodů ii), iii), v) nebo vi).

   Za otevření těchto účtů odpovídá schvalující osoba pověřená prováděním programu nebo akce, se souhlasem účetního Komise.

   Za správu těchto bankovních účtů odpovídá schvalující osoba.

4. Účetní Komise stanoví pravidla pro otevírání, správu, uzavírání a používání svěřenských účtů.

Článek 86

Správa pokladny

1. Není-li v tomto nařízení stanoveno jinak, spravovat peníze a ekvivalenty peněz je oprávněn výhradně účetní. Účetní odpovídá za jejich úschovu.

2. Účetní zajišťuje, aby měl jeho orgán Unie k dispozici dostatečné finanční prostředky na pokrytí peněžních potřeb, jež vyplývají z plnění rozpočtu, v platném regulačním rámci, a zavede postupy, které zajišťují, aby žádný z účtů otevřených v souladu s čl. 85 odst. 1 a čl. 89 odst. 3 nevykazoval záporný zůstatek.

3. Platby jsou uskutečňovány bankovním převodem nebo šekem nebo – v případě zálohového účtu či v případě, že to účetní výslovně povolí, – debetní kartou, přímým inkasem nebo jiným platebním prostředkem v souladu s pravidly stanovenými účetním.

Před přijetím závazku vůči třetí osobě potvrdí schvalující osoba totožnost příjemce platby, zjistí jeho právní postavení a platební údaje a zaznamená je do společného souboru orgánu Unie, za který účetní odpovídá, aby byla zajištěna transparentnost, odpovědnost a řádné provedení platby.

Účetní může uskutečňovat platby pouze v případě, že byly do společného souboru orgánu Unie, za který odpovídá, předem zapsáno právní postavení příjemce platby a jeho platební údaje.

Schvalující osoby informují účetního o všech změnách právního postavení a platebních údajů, jež jim sdělí příjemce platby, a před schválením platby ověřují platnost těchto údajů.

Článek 87

Inventární soupis majetku

1. Orgány a subjekty Unie uvedené v kapitole 3 oddíle 2 této hlavy vedou v souladu se vzorem sestaveným účetním Komise inventární soupisy množství a hodnot veškerého hmotného, nehmotného a finančního majetku Unie.

   Ověřují rovněž, zda zápisy v jejich inventárních soupisech odpovídají skutečnosti.

   Do inventárního soupisu se zapisuje a na účty dlouhodobých aktiv se zaznamenává veškerý nabytý majetek s dobou použitelnosti delší než jeden rok, který není klasifikován jako drobný hmotný majetek a jehož pořizovací cena nebo výrobní náklady přesahují limit, jejž stanoví účetní postupy uvedené v článku 77.

2. Prodej hmotného majetku Unie se vhodným způsobem vyhlašuje.

3. Orgány a subjekty Unie uvedené v kapitole 3 oddíle 2 této hlavy přijmou předpisy, jimiž se bude řídit uchovávání majetku vykazovaného v jejich inventárních soupisech, a rozhodnou, který správní útvar bude odpovídat za inventární systém.

ODDÍL 4
SPRÁVCE ZÁLOHOVÝCH ÚČTŮ

Článek 88

Zálohové účty

1. Pro úhradu výdajů lze v případě, je-li vzhledem k omezené výši dotčených částek fakticky nemožné nebo neefektivní uskutečňovat platební operace rozpočtovými postupy, zřídit zálohové účty. Zálohové účty mohou být rovněž zřízeny pro vybírání jiných příjmů než vlastních zdrojů.

   V delegacích Unie mohou být zálohové účty používány rovněž k provádění plateb v omezené výši prostřednictvím rozpočtových postupů, je-li to efektivní a účinné vzhledem k místním požadavkům.

   Maximální částka, kterou může správce zálohových účtů zaplatit v případě, že je fakticky nemožné nebo neefektivní uskutečňovat platební operace v souladu s rozpočtovými postupy, nesmí překročit 60 000 EUR na každou výdajovou položku.

V oblasti operací pro řešení krizí a operací humanitární pomoci však lze zálohové účty využívat bez omezení částky, při dodržení výše prostředků schválených Evropským parlamentem a Radou pro příslušnou rozpočtovou položku pro běžný rozpočtový rok a v souladu s vnitřními předpisy Komise.

2. V delegacích Unie jsou zálohové účty zřizovány pro účely úhrady výdajů z oddílů rozpočtu týkajících se Komise a ESVČ a musí zajišťovat, aby bylo možno k výdajům dohledat všechny údaje.

Článek 89

Zřízení a správa zálohových účtů

1. Zálohový účet se zřizuje a jeho správce je jmenován rozhodnutím, jež přijímá účetní orgánu Unie na řádně odůvodněný návrh příslušné schvalující osoby. Toto rozhodnutí stanoví odpovědnost a povinnosti správce zálohových účtů a schvalující osoby.

Správci zálohových účtů jsou vybíráni z řad úředníků nebo, v případě potřeby a pouze v řádně odůvodněných případech, z řad ostatních zaměstnanců nebo, v souladu s podmínkami stanovenými ve vnitřních předpisech Komise, ze zaměstnanců Komise působících v oblasti operací pro řešení krizí a operací humanitární pomoci, pokud jejich pracovní smlouvy zaručují rovnocennou úroveň ochrany z hlediska odpovědnosti, jaká se vztahuje na zaměstnance podle článku 95. Správci zálohových účtů jsou vybíráni na základě svých znalostí, schopností a zvláštních předpokladů, jež prokazují diplomy, odpovídajícími odbornými zkušenostmi nebo absolvováním vhodné odborné přípravy.

2. V návrzích na rozhodnutí o zřízení zálohového účtu zajistí příslušná schvalující osoba, aby:

a) byly přednostně používány rozpočtové postupy, pokud existuje přístup k centrálnímu počítačovému účetnímu systému;

b) zálohové účty byly používány jen v náležitě odůvodněných případech.

V rozhodnutích o zřízení zálohového účtu upřesní účetní podmínky pro vedení a používání zálohových účtů.

Na řádně odůvodněný návrh příslušné schvalující osoby rozhoduje účetní též o změně podmínek vedení zálohového účtu.

3. Bankovní účty pro zálohové účty zřizuje a sleduje účetní, který rovněž na řádně odůvodněný návrh příslušné schvalující osoby uděluje podpisové právo k nim.

4. Finanční prostředky na zálohové účty poskytuje účetní daného orgánu Unie a jejich vedením jsou pověřeni správci zálohových účtů.

5. Poté, co je platba provedena, následuje formální rozhodnutí o konečném potvrzení nebo platební příkaz, které podepíše příslušná schvalující osoba.

   Zálohové operace vypořádává schvalující osoba do konce následujícího měsíce, tak aby bylo možno účetní zůstatek sesouhlasit se zůstatkem na bankovním účtu.

6. Účetní provádí kontroly nebo nechává zaměstnance příslušně zmocněného k tomuto účelu provádět kontroly ve svém útvaru nebo ve schvalujícím útvaru. Tyto kontroly zpravidla probíhají na místě a tam, kde je to nezbytné, bez předchozího upozornění s cílem ověřit existenci finančních prostředků, jež byly přiděleny správcům zálohových účtů, ověřit vedení účetnictví a zkontrolovat, zda jsou zálohové operace zúčtovávány ve stanovených lhůtách. Výsledky těchto kontrol sdělí účetní příslušné schvalující osobě.

KAPITOLA 5

Odpovědnost účastníků finančních operací

ODDÍL 1

OBECNÁ PRAVIDLA

Článek 90

Odnětí pověření uděleného účastníkům finančních operací a jejich zbavení funkcí

1. Příslušným schvalujícím osobám může orgán, který je jmenoval, kdykoli dočasně nebo s konečnou platností pověření nebo další pověření odejmout.

2. Účetní nebo správci zálohových účtů nebo oba může orgán, který je jmenoval, kdykoli dočasně nebo s konečnou platností zbavit funkcí.

3. Odstavci 1 a 2 nejsou dotčena případná disciplinární opatření přijatá vůči účastníkům finančních operací, kteří jsou v těchto odstavcích uvedeni.

Článek 91

Odpovědnost účastníků finančních operací za protiprávní jednání, podvod nebo korupci

1. Touto kapitolou není dotčena trestní odpovědnost, kterou mají účastníci finančních operací uvedení v článku 90 za podmínek stanovených použitelným vnitrostátním právem a platnými předpisy týkajícími se ochrany finančních zájmů Unie a boje proti korupci úředníků Unie a úředníků členských států.

2. Aniž jsou dotčeny články 92, 94 a 95 tohoto nařízení, nese každá příslušná schvalující osoba, účetní či správce zálohových účtů disciplinární a finanční odpovědnost za podmínek stanovených služebním řádem nebo v případě zaměstnanců Komise působících v oblasti operací pro řešení krizí a operací humanitární pomoci uvedených v čl. 89 odst. 1 tohoto nařízení v jejich pracovních smlouvách. V případě jakéhokoli protiprávního jednání, podvodu nebo korupce, které mohou poškodit zájmy Unie, je věc předložena orgánům a subjektům určeným platnými právními předpisy, zejména OLAFu.

ODDÍL 2
PRAVIDLA VZTAHUJÍCÍ SE NA PŘÍSLUŠNÉ SCHVALUJÍCÍ OSOBY

Článek 92

Pravidla vztahující se na schvalující osoby

1. Příslušná schvalující osoba nese finanční odpovědnost za podmínek stanovených služebním řádem.

2. Finanční odpovědnost se uplatní zejména v případě, kdy příslušná schvalující osoba úmyslně nebo z hrubé nedbalosti:

   a) stanoví inkasní nárok, vydá inkasní příkaz, přidělí výdaj na závazek nebo podepíše platební příkaz v rozporu s tímto nařízením;

   b) opomene vystavit doklad o stanovení pohledávky nebo opomene vydat inkasní příkaz nebo zdrží jeho vydání nebo zdrží vydání platebního příkazu a tím způsobí soukromoprávní odpovědnost orgánu Unie vůči třetím osobám.

3. Pokud se pověřená nebo dále pověřená schvalující osoba domnívá, že závazný pokyn, který obdržela, je nesprávný nebo odporuje zásadě řádného finančního řízení, zejména z toho důvodu, že nemůže být vykonán v mezích jí svěřených zdrojů, uvědomí o této skutečnosti písemně orgán, který ji pověřil nebo dále pověřil. Pokud je tento pokyn písemně potvrzen a toto potvrzení je doručeno včas a je dostatečně jasné v tom smyslu, že výslovně odkazuje na body, které pověřená nebo dále pověřená schvalující osoba zpochybnila, je tato osoba zproštěna odpovědnosti. Tato osoba pokyn provede, není-li pokyn zjevně v rozporu s právními předpisy nebo nepředstavuje-li porušení příslušných bezpečnostních norem.

Stejný postup se použije i v případech, kdy se schvalující osoba domnívá, že rozhodnutí, které má učinit, vykazuje nesrovnalost nebo je v rozporu se zásadou řádného finančního řízení, nebo kdy se schvalující osoba v průběhu plnění jí uloženého závazného pokynu dozví, že by okolnosti případu mohly takovou situaci způsobit.

Pokyny, jež byly potvrzeny za okolností uvedených v tomto odstavci, příslušná pověřená schvalující osoba zaznamená a uvede ve své výroční zprávě o činnosti.

4. V případě dalšího pověření uvnitř útvaru zůstává pověřená schvalující osoba odpovědná za efektivnost a účinnost zavedených vnitřních systémů řízení a kontroly a za výběr dále pověřené schvalující osoby.

5. V případě dalšího pověření vedoucích delegací Unie a jejich zástupců je pověřená schvalující osoba odpovědná za vymezení zavedených vnitřních systémů řízení a kontroly, jakož i jejich efektivnost a účinnost. Vedoucí delegací Unie odpovídají za náležité nastavení a fungování těchto systémů podle pokynů pověřené schvalující osoby, za správu finančních prostředků a za operace, které v mezích své odpovědnosti při vedení delegace Unie provádějí. Před tím, než se ujmou funkce, absolvují zvláštní školení zaměřené na úkoly a povinnosti schvalujících osob a plnění rozpočtu.

   Vedoucí delegací Unie podávají v souladu s čl. 76 odst. 3 zprávu o plnění svých povinností podle prvního pododstavce tohoto odstavce.

   Vedoucí delegací Unie podávají pověřené schvalující osobě Komise každý rok prohlášení o věrohodnosti vnitřních systémů řízení a kontroly zavedených v jejich delegacích a o řízení operací, jímž byli dále pověřeni, a o jeho výsledcích, tak aby mohla schvalující osoba vypracovat prohlášení uvedené v čl. 74 odst. 9.

Tento odstavec se vztahuje i na zástupce vedoucích delegací Unie, pokud po dobu nepřítomnosti vedoucích delegací Unie jednají jako dále pověřené schvalující osoby.

Článek 93

Řešení finančních nesrovnalostí na straně zaměstnance

1. Aniž jsou dotčeny pravomoci OLAFu a správní samostatnost orgánů Unie, subjektů Unie, evropských úřadů nebo subjektů nebo osob pověřených prováděním specifických akcí v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky podle hlavy V Smlouvy o EU ve vztahu k jejich zaměstnancům a s náležitým přihlédnutím k ochraně oznamovatelů, předloží jakékoli porušení tohoto nařízení nebo jiného předpisu týkajícího se finančního řízení nebo ověřování operací, jež bylo způsobeno jednáním či opomenutím zaměstnance, výboru uvedenému v článku 143 k získání stanoviska:

   a) orgán oprávněný ke jmenování, který je pověřen disciplinárními záležitostmi;

   b) příslušná schvalující osoba, včetně vedoucích delegací Unie a jejich zástupců v době jejich nepřítomnosti, kteří jednají jako dále pověřené schvalující osoby v souladu s čl. 60 odst. 2.

   Pokud výbor uvědomí přímo zaměstnanec, předá výbor spis orgánu oprávněnému ke jmenování nebo dotčenému orgánu Unie, subjektu Unie, evropskému úřadu nebo subjektu či osobě a daného zaměstnance o této skutečnosti uvědomí. Orgán oprávněný ke jmenování může výbor požádat o stanovisko k případu.

2. K žádosti o stanovisko výboru podle odst. 1 prvního pododstavce se přiloží popis skutečností a jednání či opomenutí, jež má výbor posoudit, jakož i příslušné podklady, včetně protokolů o případném šetření, jež bylo provedeno. Je-li to možné, jsou informace prezentovány v anonymizované podobě.

   Předtím, než žádost nebo jakékoli dodatečné informace předloží výboru, vyrozumí orgán oprávněný ke jmenování nebo případně schvalující osoba dotyčného zaměstnance o podkladech uvedených v prvním pododstavci, pokud toto vyrozumění závažným způsobem nenarušuje průběh dalších šetření, a poskytne mu příležitost se vyjádřit.

3. V případech uvedených v odstavci 1 tohoto článku je výbor podle článku 143 oprávněn na základě skutečností, které mu byly předloženy podle odstavce 2 tohoto článku, a případných dalších obdržených informací posoudit, zda došlo k finanční nesrovnalosti. Na základě tohoto stanoviska výboru rozhodne dotčený orgán Unie, subjekt Unie, evropský úřad nebo subjekt či osoba o vhodných navazujících opatřeních v souladu se služebním řádem. Pokud výbor odhalí systémové problémy, vydá schvalující osobě a pověřené schvalující osobě, není-li tato dotyčným zaměstnancem, a internímu auditorovi doporučení.

4. Pokud výbor vydává stanovisko uvedené v odstavci 1 tohoto článku, musí být složen z členů uvedených v čl. 143 odst. 2 a z těchto tří dalších členů, při jejichž jmenování se zohlední nutnost zabránit střetu zájmů:

   a) zástupce orgánu oprávněného ke jmenování, který je pověřen disciplinárními záležitostmi v dotčeném orgánu Unie, subjektu Unie, evropském úřadu nebo subjektu či osobě ;

   b) člena jmenovaného Výborem zaměstnanců dotčeného orgánu Unie, subjektu Unie, evropského úřadu nebo subjektu či osoby ;

   c) člena právní služby orgánu Unie, který dotčeného zaměstnance zaměstnává.

   Pokud výbor vydá stanovisko uvedené v odstavci 1, je určeno orgánu oprávněnému ke jmenování v dotyčném orgánu Unie, subjektu Unie, evropském úřadu nebo subjektu či osobě.

5. Výbor nemá vyšetřovací pravomoci. Orgán Unie, subjekt Unie, evropský úřad nebo subjekt či osoba s výborem spolupracují s cílem zajistit, aby měl veškeré informace, které jsou nezbytné pro vydání stanoviska.

6. Dospěje-li výbor k závěru, že daný případ spadá do pravomoci OLAFu, předá v souladu s odstavcem 1 spis bezodkladně orgánu oprávněnému ke jmenování a OLAF o tom neprodleně uvědomí.

7. Členské státy plně podporují Unii při vyvozování důsledků z odpovědnosti dočasných zaměstnanců podle článku 22 služebního řádu, na něž se vztahuje čl. 2 písm. e) pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie.

ODDÍL 3
PRAVIDLA VZTAHUJÍCÍ SE NA ÚČETNÍ A SPRÁVCE ZÁLOHOVÝCH ÚČTŮ

Článek 94

Pravidla vztahující se na účetní

Účetní nese disciplinární a finanční odpovědnost za podmínek a podle postupů stanovených služebním řádem. Účetní může být odpovědný zejména za tato svá pochybení:

a) ztrátu nebo poškození finančních prostředků, majetku nebo dokladů, které mu byly svěřeny;

b) neoprávněnou změnu na bankovních účtech nebo poštovních žirových účtech;

c) inkaso nebo platbu částek, které neodpovídají částkám na odpovídajících inkasních nebo platebních příkazech;

d) opomenutí vybrat splatné příjmy.

Článek 95

Pravidla vztahující se na správce zálohových účtů

Správce zálohových účtů může být odpovědný zejména za tato svá pochybení:

a) ztrátu nebo poškození finančních prostředků, majetku nebo dokladů, které mu byly svěřeny;

b) nemožnost doložit platby, které provedl, řádnými podklady;

c) uskutečnění platby ve prospěch jiných osob než oprávněných příjemců těchto plateb;

d) opomenutí vybrat splatné příjmy.

KAPITOLA 6

Příjmové operace

ODDÍL 1
POSKYTOVÁNÍ VLASTNÍCH ZDROJŮ

Článek 96

Vlastní zdroje

1. Odhady příjmů složených z vlastních zdrojů uvedených v rozhodnutí 2014/335/EU, Euratom se do rozpočtu zapisují v eurech. Odpovídající vlastní zdroje se poskytují v souladu s nařízením (EU, Euratom) č. 609/2014.

2. Schvalující osoba vypracuje předběžný plán, který stanoví termíny, v nichž mají být vlastní zdroje vymezené v rozhodnutí 2014/335/EU, Euratom poskytnuty Komisi.

   Vlastní zdroje jsou stanovovány a inkasovány v souladu s pravidly, jež jsou přijata na základě uvedeného rozhodnutí.

   Pro účely účetnictví vydá schvalující osoba inkasní příkaz za účelem připsání prostředků na účet vlastních zdrojů nebo čerpání z tohoto účtu podle nařízení (EU, Euratom) č. 609/2014.

ODDÍL 2
ODHADY POHLEDÁVEK

Článek 97

Odhady pohledávek

1. Jakmile má příslušná schvalující osoba dostatečné a spolehlivé informace k opatření nebo situaci, z nichž může Unii vzniknout pohledávka, provede odhad této pohledávky.

2. Příslušná schvalující osoba upraví odhad pohledávky, jakmile se dozví o skutečnosti, která mění opatření nebo situaci, na jejichž základě byl odhad proveden.

   Při vystavení inkasního příkazu na základě opatření či situace, která vedla k odhadu pohledávky, příslušná schvalující osoba tento odhad upraví o odpovídající částku.

   Je-li inkasní příkaz vystaven na stejnou částku jako původní odhad pohledávky, sníží se tento odhad na nulu.

3. Odchylně od odstavce 1 se odhad pohledávek neprovádí před poskytnutím částek vlastních zdrojů podle rozhodnutí 2014/335/EU, Euratom, které odvádějí členské státy Komisi v pevně stanovených dobách splatnosti. Pro tyto částky vydává příslušná schvalující osoba inkasní příkaz.

ODDÍL 3
STANOVENÍ POHLEDÁVEK

Článek 98

Stanovení pohledávky

1. Za účelem stanovení pohledávky příslušná schvalující osoba:

   a) ověřuje, zda dluh existuje;

   b) určuje nebo ověřuje skutečnost a výši dluhu; a

   c) ověřuje podmínky splatnosti dluhu.

   Stanovení pohledávky znamená uznání práva Unie vůči dlužníkovi a stanovení nároku požadovat po dlužníkovi úhradu dluhu.

2. Veškeré pohledávky identifikované jako jisté, o stanovené pevné částce a splatné se stanovují inkasním příkazem, jímž příslušná schvalující osoba vydává účetnímu pokyn k inkasu dané částky. Poté se dlužníku zasílá výzva k úhradě, s výjimkou případů, kdy je v souladu s odst. 4 druhým pododstavcem neprodleně proveden postup pro upuštění od inkasa. Inkasní příkaz i výzvu k úhradě vystavuje příslušná schvalující osoba.

   Schvalující osoba zašle výzvu k úhradě neprodleně po stanovení pohledávky, nejpozději však ve lhůtě pěti let od okamžiku, kdy orgán Unie mohl za normálních okolností pohledávku uplatnit. Tato lhůta se nepoužije, pokud příslušná schvalující osoba zjistí, že i přes řádnou péči, kterou orgán Unie vynaložil, lze jeho opožděné jednání přičíst chování dlužníka.

3. Za účelem stanovení pohledávky se příslušná schvalující osoba ujistí, že:

   a) pohledávka je jistá, tedy není ničím podmíněna;

   b) pohledávka zní na pevnou a přesně vyjádřenou peněžitou částku;

   c) pohledávka je splatná a neběží lhůta k její úhradě;

   d) údaje o dlužníkovi jsou správné;

e) částka je zapsána ve správném rozpočtovém bodu;

f) podklady jsou v pořádku a

g) je dodržena zásada řádného finančního řízení, zejména pokud jde o kritéria uvedená v čl. 101 odst. 2 prvním pododstavci písm. a) nebo b).

4. Výzvou k úhradě je dlužník informován o tom, že:

a) Unie stanovila pohledávku;

b) bude-li pohledávka uhrazena ve lhůtě stanovené ve výzvě k úhradě, nenabíhají úroky z prodlení;

c) nebude-li pohledávka uhrazena ve lhůtě uvedené v písmenu b) tohoto pododstavce, nabíhají z ní úroky z prodlení, jejichž sazba je uvedena v článku 99; tím nejsou dotčeny zvláštní platné předpisy;

d) nebude-li pohledávka uhrazena ve lhůtě uvedené v písmenu b), provede orgán Unie inkaso buď započtením, nebo propadnutím předem složených záruk;

e) účetní je ve výjimečných situacích oprávněn provést inkaso započtením před uplynutím lhůty uvedené v písmenu b) v případě, že je to nezbytné k ochraně finančních zájmů Unie a že se důvodně domnívá, že by pohledávka Unie mohla být nedobytná; o důvodech a datu inkasa započtením je účetní povinen dlužníka předem vyrozumět;

f) nelze-li po provedení všech kroků podle písmene a) až e) tohoto pododstavce inkasovat celou částku, provede orgán Unie inkaso výkonem rozhodnutí podle čl. 100 odst. 2 nebo podáním žaloby.

Je-li po ověření údajů o dlužníkovi nebo na základě jiných příslušných informací, které jsou v té době k dispozici, zřejmé, že pohledávka spadá do jednoho z případů uvedených v čl. 101 odst. 2 prvním pododstavci písm. a) nebo b) nebo že výzva k úhradě nebyla zaslána v souladu s odstavcem 2 tohoto článku, rozhodne schvalující osoba po stanovení pohledávky a po dohodě s účetním o upuštění od inkasa podle článku 101 bez zaslání výzvy k úhradě.

Ve všech ostatních případech zašle schvalující osoba dlužníkovi vytištěnou výzvu k úhradě. O jejím zaslání je prostřednictvím finančního informačního systému vyrozuměn účetní.

5. Neoprávněně vyplacené částky musí být získány zpět.

Článek 99

Úroky z prodlení

1. Aniž jsou dotčena zvláštní ustanovení, jež vyplývají z použití zvláštních předpisů, nabíhají z pohledávky, jež není ke dni uplynutí lhůty uvedené v čl. 98 odst. 4 prvním pododstavci písm. b) uhrazena, úroky z prodlení v souladu s odstavci 2 a 3 tohoto článku.

2. Kromě případu uvedeného v odstavci 4 tohoto článku se u pohledávek, jež nejsou uhrazeny ke dni uplynutí lhůty uvedené v čl. 98 odst. 4 prvním pododstavci písm. b), jako úroková sazba použije sazba, kterou uplatňuje Evropská centrální banka na své hlavní refinanční operace, uveřejněná v řadě C Úředního věstníku Evropské unie a platná v první kalendářní den měsíce splatnosti, zvýšená o:

   a) osm procentních bodů, pokud je událostí, z jejíhož titulu pohledávka vznikla, veřejná zakázka na dodávky nebo na služby;

   b) tři a půl procentního bodu ve všech ostatních případech.

3. Úroky se počítají od kalendářního dne následujícího po dni, kdy uplyne lhůta uvedená v čl. 98 odst. 4 prvním pododstavci písm. b), až do kalendářního dne, kdy je pohledávka uhrazena v plné výši.

Inkasní příkaz na částku odpovídající úrokům z prodlení se vystaví až po skutečném obdržení těchto úroků.

4. V případě pokut nebo jiných sankcí se u pohledávek, jež nejsou uhrazeny ke dni uplynutí lhůty uvedené v čl. 98 odst. 4 prvním pododstavci písm. b), jako úroková sazba použije sazba, kterou uplatňuje Evropská centrální banka na své hlavní refinanční operace, uveřejněná v řadě C Úředního věstníku Evropské unie a platná v první kalendářní den měsíce, v němž bylo přijato rozhodnutí o uložení pokuty či jiné sankce, zvýšená o:

a) jeden a půl procentního bodu, pokud dlužník složí finanční záruku, kterou účetní akceptuje namísto platby;

b) tři a půl procentního bodu ve všech ostatních případech.

Pokud Soudní dvůr Evropské unie při výkonu své pravomoci podle článku 261 Smlouvy o fungování EU pokutu či jinou sankci zvýší, započítávají se úroky ze zvýšené částky ode dne vynesení dotyčného rozsudku Soudního dvora.

5. Pokud by byla celková úroková sazba záporná, stanoví se na nula procent.

ODDÍL 4
SCHVÁLENÍ INKASA

Článek 100

Schválení inkasa

1. Příslušná schvalující osoba vystavením inkasního příkazu vydá pokyn účetnímu, aby inkasoval pohledávku stanovenou příslušnou schvalující osobou (dále jen „schválení inkasa“).

2. Orgán Unie může formálně stanovovat pohledávky za jinými subjekty než členskými státy formou rozhodnutí, které je vykonatelné ve smyslu článku 299 Smlouvy o fungování EU.

   Je-li to nutné k efektivní a včasné ochraně finančních zájmů Unie, mohou jiné orgány Unie za výjimečných okolností požádat Komisi, aby takové vykonatelné rozhodnutí přijala rovněž v jejich prospěch s ohledem na pohledávky vyplývající ze vztahu k zaměstnancům nebo k členům či bývalým členům orgánu Unie, pokud se tyto orgány s Komisí dohodly na praktických opatřeních k uplatňování tohoto článku.

Má se za to, že výjimečné okolnosti existují v případě, kdy neexistuje vyhlídka na inkaso pohledávky dotčeným orgánem Unie prostřednictvím dobrovolné úhrady nebo započtením podle čl. 101 odst. 1 a kdy podmínky pro přijetí rozhodnutí o upuštění od inkasa podle čl. 101 odst. 2 a 3 nejsou splněny. Vykonatelné rozhodnutí ve všech případech stanoví, že je nárokované částky nutno zapsat do oddílu rozpočtu týkajícího se dotčeného orgánu Unie, který jedná jako schvalující osoba. Související příjmy se do rozpočtu zapisují jako obecné příjmy, s výjimkou případů, kdy představují účelově vázané příjmy podle čl. 21 odst. 3.

Nastane-li situace, jež by mohla inkaso ovlivnit, žádající orgán Unie Komisi vyrozumí a zasáhne na její podporu, bude-li vykonatelné rozhodnutí soudně napadeno.

ODDÍL 5
INKASO

Článek 101

Pravidla pro inkaso

1. Účetní jedná na základě inkasních příkazů k pohledávkám řádně stanoveným příslušnou schvalující osobou. Zajistí s náležitou pečlivostí, aby Unie obdržela své příjmy a aby byla zachována její práva.

Neurčí-li dlužník jinak, započte se jeho částečná úhrada na základě několika inkasních příkazů nejprve proti nejstarší pohledávce. Z částečné úhrady jsou hrazeny nejprve úroky.

Účetní inkasuje částky, které mají být uhrazeny do rozpočtu, jejich započtením v souladu s článkem 102.

2. Příslušná schvalující osoba může od inkasa stanovené pohledávky nebo její části upustit pouze v těchto případech:

a) pokud by předvídatelné náklady na inkaso překročily výši částky k inkasu a pokud by upuštění od inkasa nepoškodilo pověst Unie;

b) pokud je inkaso pohledávky nemožné z důvodů jejího stáří, prodlevy při odeslání výzvy k inkasu za podmínek stanovených čl. 98 odst. 2, platební neschopnosti dlužníka či jiného insolvenčního řízení;

c) pokud je inkaso v rozporu se zásadou proporcionality.

Pokud příslušná schvalující osoba hodlá zcela nebo zčásti upustit od inkasa stanovené pohledávky, ujistí se, že toto upuštění je v pořádku a je v souladu se zásadami řádného finančního řízení a proporcionality. Rozhodnutí o upuštění od inkasa musí být odůvodněno. Schvalující osoba může přijetím rozhodnutí o upuštění od inkasa pověřit jinou osobu.

3. V případě podle odst. 2 prvního pododstavce písm. c) jedná příslušná schvalující osoba v souladu s postupy, jež předem stanoví její orgán Unie, a použije tato povinná a závazně použitelná kritéria:

a) povaha skutečností, s přihlédnutím k závažnosti nesrovnalosti, jež vedla ke stanovení pohledávky (podvod, opakování deliktu, úmysl, řádná péče, dobrá víra, zjevný omyl);

b) dopad, který by upuštění od inkasa pohledávky mělo na činnost Unie a její finanční zájmy (dotčená částka, riziko vytvoření precedentu, ohrožení autority práva).

4. Podle okolností případu příslušná schvalující osoba vezme tam, kde je to vhodné, v úvahu tato doplňující kritéria:

a) narušení hospodářské soutěže, jež by mohlo upuštění od inkasa pohledávky vyvolat;

b) hospodářskou a sociální škodu, kterou by způsobilo inkaso celé pohledávky.

5. Každý orgán Unie zasílá Evropskému parlamentu a Radě každoročně zprávu o případech upuštění od inkasa, jež přiznal podle odstavců 2, 3 a 4 tohoto článku. Informace o případech upuštění od inkasa do 60 000 EUR se poskytují jako celková částka. V případě Komise se tato zpráva přikládá ke shrnutí výročních zpráv o činnosti uvedenému v čl. 74 odst. 9.

6. Příslušná schvalující osoba může stanovenou pohledávku zcela nebo zčásti zrušit. Částečné zrušení stanovené pohledávky neznamená upuštění od zbývajícího stanoveného nároku Unie.

   Dojde-li k chybě, příslušná schvalující osoba s uvedením náležitých důvodů stanovenou pohledávku nebo její část zruší.

   Jednotlivé orgány Unie stanoví ve svých vnitřních předpisech podmínky a postupy, jimiž se řídí pověření výkonem pravomoci zrušit stanovenou pohledávku.

7. Za provádění kontrol a auditů a za zpětné získávání neoprávněně vyplacených částek, jak je stanoveno v odvětvových pravidlech, odpovídají v první řadě členské státy. V rozsahu, v jakém členské státy zjišťují a napravují nesrovnalosti vlastních účtů, jsou vyňaty z finančních oprav týkajících se těchto nesrovnalostí, které provádí Komise.

8. Komise provádí finanční opravy u členských států s cílem vyloučit z financování Unií výdaje vynaložené v rozporu s platným právem. Své finanční opravy zakládá na zjištění neoprávněně vydaných částek a na finančním dopadu na rozpočet. Pokud tyto částky nelze zjistit přesně, může Komise v souladu s odvětvovými pravidly provést opravy na základě extrapolace nebo paušální sazby.

   Komise při rozhodování o částce finanční opravy přihlíží k povaze a závažnosti porušení platného práva a k jeho finančnímu dopadu na rozpočet, včetně nedostatků v řídících a kontrolních systémech.

   Kritéria pro stanovení finančních oprav a postupy, které se přitom používají, mohou být stanoveny v odvětvových pravidlech.

9. Metodika provádění oprav extrapolací nebo paušální sazbou se stanovuje v souladu s odvětvovými pravidly tak, aby Komise mohla chránit finanční zájmy Unie.

Článek 102

Inkaso započtením

1. Má-li dlužník vůči Unii nebo výkonné agentuře při plnění rozpočtu Unie pohledávku, která je jistá ve smyslu čl. 98 odst. 3 písm. a), zní na pevnou částku, je splatná a týká se částky stanovené v platebním příkazu, inkasuje účetní po uplynutí lhůty uvedené v čl. 98 odst. 4 prvním pododstavci písm. b) stanovenou pohledávku započtením.

   Za výjimečných okolností, kdy je nezbytné chránit finanční zájmy Unie a kdy se účetní důvodně domnívá, že by pohledávka Unie mohla být nedobytná, může provést inkaso započtením ještě před uplynutím lhůty uvedené v čl. 98 odst. 4 prvním pododstavci písm. b).

   Souhlasí-li dlužník, může účetní inkaso provést započtením ještě před uplynutím lhůty uvedené v čl. 98 odst. 4 prvním pododstavci písm. b).

2. Předtím, než účetní zahájí postup inkasa podle odstavce 1 tohoto článku, konzultuje příslušnou schvalující osobu a informuje dotyčné dlužníky, a to i o právních prostředcích nápravy podle článku 133.

Je-li dlužníkem vnitrostátní orgán nebo některý z jeho správních subjektů, informuje účetní o svém úmyslu provést inkaso započtením rovněž dotyčný členský stát, a to alespoň deset pracovních dní předem. Účetní však může po dohodě s dotyčným členským státem či správním subjektem provést inkaso započtením ještě před uplynutím této lhůty.

3. Započtení podle odstavce 1 má stejný účinek jako platba a zprošťuje Unii povinnosti k úhradě ve výši pohledávky a případně splatných úroků.

Článek 103

Postup vymáhání částek při neuskutečnění dobrovolné úhrady

1. Aniž je dotčen článek 102, není-li ve lhůtě uvedené v čl. 98 odst. 4 prvním pododstavci písm. b) inkasována celá částka, uvědomí o tom účetní příslušnou schvalující osobu a bezodkladně zahájí postup k provedení inkasa všemi právními prostředky, včetně případného uspokojení z předem složených záruk.

2. Aniž je dotčen článek 102, nelze-li použít způsob inkasa uvedený v odstavci 1 tohoto článku a nezaplatí-li dlužník ani po obdržení upomínky od účetního, provede účetní inkaso výkonem rozhodnutí podle čl. 100 odst. 2 nebo podáním žaloby.

Článek 104

Dodatečná platební lhůta

Ve spolupráci s příslušnou schvalující osobou může účetní poskytnout dlužníkovi dodatečnou platební lhůtu pouze na základě jeho odůvodněné písemné žádosti a za předpokladu, že dlužník splní tyto podmínky:

a) zaváže se, že za celou dodatečně poskytnutou lhůtu, počínaje dnem uplynutí lhůty uvedené v čl. 98 odst. 4 prvním pododstavci písm. b), uhradí úroky vypočtené podle sazby v článku 99;

b) v zájmu ochrany práv Unie složí finanční záruku, kterou účetní orgánu Unie akceptuje a která kryje jistinu i úroky dluhu po splatnosti.

Záruku uvedenou v prvním pododstavci písm. b) může nahradit společné a nerozdílné ručení třetí osoby, jež schválí účetní orgánu Unie.

Ve výjimečných případech může účetní na žádost dlužníka upustit od požadavku na složení záruky podle prvního pododstavce písm. b), dojde-li na základě posouzení k názoru, že je dlužník ochoten a schopen platbu uhradit během dodatečné lhůty, avšak není schopen složit záruku a nachází se v obtížné finanční situaci.

Článek 105

Promlčecí lhůta

1. Aniž jsou dotčena ustanovení zvláštních předpisů a uplatňování rozhodnutí 2014/335/ES, Euratom, promlčují se nároky Unie vůči třetím osobám a nároky třetích osob vůči Unii po pěti letech.

2. Lhůta pro promlčení nároků Unie vůči třetím osobám počíná běžet dnem uplynutí lhůty uvedené v čl. 98 odst. 4 prvním pododstavci písm. b).

   Lhůta pro promlčení nároků třetích osob vůči Unii počíná běžet dnem, kdy se podle odpovídajícího právního závazku stává nárok třetí osoby splatným.

3. Běh promlčecí lhůty nároků Unie vůči třetím osobám se přerušuje úkonem orgánu Unie nebo členského státu jednajícího na žádost orgánu Unie, který byl třetí osobě oznámen a jehož účelem je inkaso pohledávky.

   Běh promlčecí lhůty nároků třetích osob vůči Unii se přerušuje úkonem, jejž Unii její věřitelé nebo osoby jednající jejich jménem oznámili a jehož účelem je inkaso pohledávky.

4. Nová pětiletá promlčecí lhůta počíná běžet dnem, jenž následuje po dni přerušení lhůty podle odstavce 3.

5. Běh promlčecí lhůty se přerušuje zahájením právních kroků, jejichž předmětem je nárok uvedený v odstavci 2, včetně žalob podaných u soudu, jenž se později prohlásí za nepříslušný. Nová pětiletá promlčecí lhůta počíná běžet až v okamžiku, kdy rozhodnutí soudu nabude právní moci nebo kdy v téže věci dojde mezi stranami k mimosoudnímu vyrovnání.

6. Za přerušení běhu promlčecí lhůty je pokládán rovněž případ, kdy účetní poskytne dlužníkovi dodatečnou platební lhůtu podle článku 104. Nová pětiletá promlčecí lhůta počíná běžet dnem, jenž následuje po dni uplynutí prodloužené platební lhůty.

7. Po uplynutí promlčecí lhůty podle odstavců 2 až 6 nelze nároky Unie již vymáhat.

Článek 106

Řešení nároků Unie na vnitrostátní úrovni

V případě úpadkového řízení se s nároky Unie zachází stejně příznivě jako s nároky veřejných subjektů těch členských států, kde řízení o jejich vymáhání probíhá.

Článek 107

Pokuty, jiné sankce a úroky

uložené orgány Unie

1. Částky z pokut a jiných sankcí, jakož i úroky či jakékoli jiné příjmy z nich plynoucí se nezapisují do rozpočtu, dokud rozhodnutí, která je ukládají, jsou nebo mohou být napadena u Soudního dvora Evropské unie.

2. Částky uvedené v odstavci 1 se zapisují do rozpočtu co nejdříve po vyčerpání všech právních prostředků nápravy. V případě řádně odůvodněných mimořádných okolností nebo v případě, že jsou všechny právní prostředky nápravy vyčerpány po 1. září běžného rozpočtového roku, mohou být příslušné částky zapsány do rozpočtu v následujícím rozpočtovém roce.

   Částky, jež mají být na základě rozsudku Soudního dvora Evropské unie vráceny subjektu, který je zaplatil, se do rozpočtu nezapisují.

3. Odstavec 1 se nepoužije na rozhodnutí o schválení účetní závěrky nebo o finančních opravách.

Článek 108

Inkaso pokut a jiných sankcí uložených orgány Unie

1. Je-li u Soudního dvora Evropské unie podána žaloba proti rozhodnutí orgánu Unie o uložení pokuty nebo jiné sankce podle Smlouvy o fungování EU nebo Smlouvy o Euratomu, dlužník až do okamžiku vyčerpání všech právních prostředků nápravy buď předběžně uhradí příslušnou částku na bankovní účet určený účetním Komise, nebo složí finanční záruku, kterou účetní Komise akceptuje. Záruka nezávisí na povinnosti zaplatit pokutu nebo jinou sankci a propadá na požádání. Musí krýt jistinu a splatný úrok stanovený v čl. 99 odst. 4.

2. Komise předběžně vybrané částky investuje do finančních aktiv tak, aby zajistila jejich bezpečnost a likvidnost a generovala z nich kladný výnos.

3. Po vyčerpání všech právních prostředků nápravy a v případě, že pokuta nebo jiná sankce byla potvrzena Soudním dvorem Evropské unie, nebo v případě, že rozhodnutí o uložení takové pokuty nebo jiné sankce již nemůže být u Soudního dvora Evropské unie napadeno, se přijme některé z těchto opatření:

a) předběžně vybrané částky a výnosy z nich plynoucí se zapíší do rozpočtu v souladu s čl. 107 odst. 2 ;

b) případná složená finanční záruka propadá a odpovídající částky se zapíší do rozpočtu.

Pokud Soudní dvůr Evropské unie částku pokuty nebo jiné sankce zvýšil, použijí se první pododstavec písm. a) a b) tohoto odstavce na částky podle původního rozhodnutí orgánu Unie nebo případně na částku stanovenou v dřívějším rozsudku Soudního dvora Evropské unie v témže řízení. Účetní Komise vybere částku odpovídající zvýšení a splatným úrokům podle čl. 99 odst. 4 a tato částka se zapíše do rozpočtu.

4. Po vyčerpání všech právních prostředků nápravy a v případě, že byla pokuta či jiná sankce zrušena nebo byla jejich částka snížena, se přijme některé z těchto opatření:

a) předběžně vybrané částky nebo v případě snížení jejich příslušná část včetně případných výnosů se vrátí dotčené třetí osobě;

b) případná složená finanční záruka je odpovídajícím způsobem uvolněna.

Je-li v případě uvedeném v prvním pododstavci písm. a) celkový výnos z předběžně vybraných částek záporný, odečte se vzniklá ztráta z částky, která má být vrácena.

Článek 109

Vyrovnávací úroky

Aniž jsou dotčeny čl. 99 odst. 2 a čl. 116 odst. 5, použije se jako úroková sazba v jiných případech než u pokut nebo jiných sankcí podle článků 107 a 108, kdy má být částka vrácena na základě rozsudku Soudního dvora Evropské unie nebo v důsledku smírného řešení, sazba, kterou uplatňuje Evropská centrální banka na své hlavní refinanční operace, uveřejněná v řadě C Úředního věstníku Evropské unie a platná první kalendářní den každého měsíce. Tato úroková sazba nesmí být záporná. Úroky plynou ode dne uhrazení částky, která má být vrácena, až do dne splatnosti částky k vrácení.

Pokud by byla celková úroková sazba záporná, stanoví se na nula procent.

KAPITOLA 7
Výdajové operace

Článek 110

Rozhodnutí o financování

1. Rozpočtovému závazku předchází rozhodnutí o financování přijaté orgánem Unie nebo orgánem jím pověřeným. Rozhodnutí o financování je roční nebo víceleté.

   První pododstavec tohoto odstavce se nepoužije v případě prostředků na provoz každého orgánu Unie v rámci jeho správní samostatnosti, které lze čerpat bez základního právního aktu v souladu s čl. 58 odst. 2 písm. e), výdajů na administrativní podporu a příspěvků pro subjekty Unie uvedené v článcích 70 a 71.

2. Rozhodnutí o financování představuje současně roční nebo víceletý pracovní program a přijímá se podle potřeby co nejdříve po přijetí návrhu rozpočtu, v zásadě však nejpozději do 31. března roku, v němž se pracovní program provádí. Pokud příslušný základní právní akt stanoví zvláštní postupy pro přijetí rozhodnutí o financování nebo pracovního programu nebo obojího, použijí se tyto postupy na danou část rozhodnutí o financování, která představuje pracovní program, v souladu s požadavky uvedeného základního právního aktu. Část, která představuje pracovní program, se uveřejní na internetových stránkách dotyčného orgánu Unie neprodleně po jeho přijetí a před jeho provedením. Rozhodnutí o financování uvádí celkovou částku, na niž se vztahuje, a obsahuje popis akcí, které mají být financovány. Upřesňuje:

   a) základní právní akt a rozpočtovou položku;

   b) sledované cíle a očekávané výsledky;

   c) způsoby plnění rozpočtu;

   d) jakékoli další informace vyžadované v základním právním aktu pro daný pracovní program.

3. Vedle údajů uvedených v odstavci 2 rozhodnutí o financování stanoví:

   a) v případě grantů: druh žadatelů, na něž se zaměřuje výzva k podávání návrhů nebo přímé udělení grantů, a souhrnné rozpočtové krytí vyhrazené pro granty;

b) v případě zadávání veřejných zakázek: souhrnné rozpočtové krytí vyhrazené pro veřejné zakázky;

c) v případě příspěvků do svěřenských fondů Unie podle článku 234: prostředky vyhrazené pro svěřenský fond na daný rok a výši částek plánovaných na dobu trvání fondu z rozpočtu i od jiných dárců;

d) v případě cen: druh účastníků, jimž je soutěž určena, souhrnné rozpočtové krytí vyhrazené pro soutěž a zvláštní odkaz na ceny s jednotkovou hodnotou přesahující 1 000 000 EUR;

e) v případě finančních nástrojů: částku přidělenou na finanční nástroj;

f) v případě nepřímého řízení: osobu nebo subjekt vynakládající finanční prostředky Unie podle čl. 62 odst. 1 prvního pododstavce písm. c) nebo kritéria, která se použijí k výběru této osoby nebo tohoto subjektu;

g) v případě příspěvků do nástrojů nebo platforem kombinování zdrojů: částku přidělenou na nástroj nebo platformu kombinování zdrojů a seznam subjektů zapojených do nástroje nebo platformy kombinování zdrojů;

h) v případě rozpočtových záruk: výši ročního financování a částku případné rozpočtové záruky, která má být uvolněna.

4. Pověřená schvalující osoba může připojit jakékoli další informace, které považuje za vhodné, buď v příslušném rozhodnutí o financování, které představuje pracovní program, nebo v jiném dokumentu uveřejněném na internetových stránkách orgánu Unie.

Víceleté rozhodnutí o financování musí být v souladu s finančním plánem uvedeným v čl. 41 odst. 2 a uvádět, že provádění rozhodnutí je podmíněno dostupností rozpočtových prostředků pro příslušné rozpočtové roky po přijetí rozpočtu nebo podle systému prozatímních dvanáctin.

5. Aniž jsou dotčena zvláštní ustanovení základního právního aktu, uplatní se v případě podstatné změny již přijatého rozhodnutí o financování stejný postup jako u původního rozhodnutí.

Článek 111

Výdajové operace

1. Každý výdaj musí být přidělen na závazek, potvrzen, schválen a zaplacen.

Na konci období uvedených v článku 114 se nevyužitý zůstatek rozpočtových závazků zruší.

Při provádění operací příslušná schvalující osoba zajistí, aby byly výdaje v souladu se Smlouvami, rozpočtem, tímto nařízením a jinými akty přijatými podle Smluv a se zásadou řádného finančního řízení.

2. S výjimkou řádně odůvodněných případů přijímá rozpočtový i právní závazek stejná schvalující osoba. Zejména v oblasti operací pro řešení krizí a operací humanitární pomoci mohou právní závazky přijímat vedoucí delegací Unie nebo v době jejich nepřítomnosti jejich zástupci, a to na pokyn příslušné schvalující osoby Komise, která má však i nadále odpovědnost za uskutečněnou operaci. Zaměstnanci Komise působící v oblasti operací pro řešení krizí a operací humanitární pomoci mohou podepisovat právní závazky spojené s platbami uskutečněnými ze zálohových účtů, jejichž hodnota nepřesahuje 2500 EUR.

Příslušná schvalující osoba přijme rozpočtový závazek před přijetím právního závazku vůči třetím osobám nebo před převodem prostředků do svěřenského fondu Unie podle článku 234.

Druhý pododstavec tohoto pododstavce se nevztahuje na:

a) právní závazky přijaté po vyhlášení krizové situace v rámci plánu kontinuity provozu v souladu s postupy, které přijala Komise nebo kterýkoli jiný orgán Unie v rámci své správní samostatnosti;

b) operace humanitární pomoci, operace v oblasti civilní ochrany a pomoc pro řešení krizí, pokud je pro efektivní zásah Unie nezbytné, aby Unie přijala právní závazek vůči třetím osobám okamžitě, a individuální rozpočtový závazek nelze zaúčtovat předem.

V případech uvedených ve třetím pododstavci písm. b) se rozpočtový závazek zaúčtuje co nejdříve po přijetí právního závazku vůči třetím osobám.

3. Příslušná schvalující osoba po ověření podkladů dokládajících věřitelův nárok podle podmínek stanovených v právním závazku, pokud byl právní závazek přijat, potvrdí výdaj tím, že schválí zaúčtování výdaje k tíži rozpočtu. Za tímto účelem:

a) ověří existenci věřitelova nároku;

b) určí nebo ověří skutečnost a výši pohledávky vystavením doložky „správnost ověřena“;

c) ověří splnění podmínek splatnosti pohledávky.

Bez ohledu na první pododstavec se potvrzení výdaje vztahuje rovněž na průběžné nebo závěrečné zprávy nesouvisející s žádostí o platbu, přičemž v tomto případě je dopad na účetní systém omezen na obecné účty.

4. Rozhodnutí o potvrzení výdaje má podobu zabezpečeného elektronického podpisu v souladu s článkem 146, který připojuje schvalující osoba nebo odborně způsobilý zaměstnanec, jenž k tomu byl řádně zmocněn formálním rozhodnutím schvalující osoby, nebo výjimečně má v případě práce s papírovými doklady podobu razítka obsahujícího tento podpis.

Vystavením doložky „správnost ověřena“ příslušná schvalující osoba nebo jí řádně zmocněný, odborně způsobilý zaměstnanec osvědčují, že:

a) v případě předběžného financování byly splněny podmínky, jež pro platbu předběžného financování stanoví právní závazek;

b) v případě průběžných plateb a výplaty zůstatku u veřejných zakázek byly řádně poskytnuty služby uvedené ve smlouvě nebo provedeny dodávky či stavební práce;

c) v případě průběžných plateb a výplaty zůstatku u grantů splňuje akce nebo pracovní program, které příjemce grantu provedl, ve všech ohledech podmínky grantové dohody a případné náklady, jež příjemce grantu vykázal, jsou způsobilé.

V případě uvedeném ve druhém pododstavci písm. c) platí, že odhady nákladů nesplňují podmínky způsobilosti stanovené v čl. 186 odst. 3. Stejná zásada platí i pro průběžné a závěrečné zprávy, které nejsou spojeny s žádostí o platbu.

5. Za účelem schválení výdaje příslušná schvalující osoba po ověření, že jsou prostředky k dispozici, vydá platební příkaz, jímž dá pokyn účetnímu, aby uhradil částku výdaje, který byl předtím potvrzen.

Jestliže se v souvislosti s poskytnutými službami včetně pronájmu nebo dodání zboží provádějí pravidelné platby, může schvalující osoba na základě vlastní analýzy rizik nařídit použití systému přímého inkasa ze zálohového účtu. Použití tohoto systému může být nařízeno rovněž tehdy, pokud to výslovně povolí účetní v souladu s čl. 86 odst. 3.

Článek 112

Druhy rozpočtových závazků

1. Rozpočtové závazky spadají do jedné z těchto skupin:

a) individuální: pokud je určen příjemce finančních prostředků i částka výdajů;

b) souhrnné: pokud není určen alespoň jeden z prvků potřebných k identifikaci individuálního závazku;

c) předběžné: pokud je určen ke krytí běžných výdajů na řízení EZZF, jak je uvedeno v čl. 11 odst. 2, a běžných výdajů na řízení a buď částka výdajů, nebo koneční příjemci nejsou s konečnou platností určeni.

Aniž je dotčen první pododstavec písm. c), mohou být běžné výdaje na řízení týkající se delegací Unie a zastoupení Unie kryty z předběžných rozpočtových závazků i v případě, kdy jsou částka a konečný příjemce určeni.

2. Rozpočtové závazky na akce, jejichž trvání přesahuje jeden rozpočtový rok, mohou být rozloženy do ročních splátek, pouze pokud tak stanoví základní právní akt nebo pokud se týkají správních výdajů.

3. Souhrnný rozpočtový závazek je přijímán na základě rozhodnutí o financování.

Souhrnný rozpočtový závazek je přijímán nejpozději před vydáním rozhodnutí o příjemcích finančních prostředků a o částkách, a je-li k čerpání příslušných prostředků nutno přijmout pracovní program, nejdříve po přijetí tohoto programu.

4. Souhrnný rozpočtový závazek se plní buď uzavřením dohody o financování, jež sama stanoví následné přijetí jednoho či více právních závazků, nebo přijetím jednoho či více právních závazků.

Na základě dohod o financování v oblasti přímé finanční pomoci třetím zemím včetně rozpočtové podpory, které zakládají právní závazky, lze provádět platby, aniž by bylo zapotřebí přijímat další právní závazky.

Ustanovení odst. 3 druhého pododstavce se nepoužije, pokud se souhrnný rozpočtový závazek plní uzavřením dohody o financování.

5. Každý přijatý individuální právní závazek, který vyplývá ze souhrnného rozpočtového závazku, příslušná schvalující osoba před podpisem zaznamená do centrálních rozpočtových účtů a zaúčtuje k souhrnnému rozpočtovému závazku.

6. Předběžné rozpočtové závazky se plní přijetím jednoho či více právních závazků, které zakládají nárok na následné platby. Výdaje na řízení zaměstnanců, výdaje na členy či bývalé členy orgánu Unie nebo na informování veřejnosti orgány Unie o aktuálním dění v Unii anebo výdaje uvedené v bodě 14.5 přílohy I však mohou být provedeny přímo platbami bez přijetí předchozích právních závazků.

Článek 113

Přidělování prostředků EZZF na závazky

1. Prostředky EZZF obsahují pro každý rozpočtový rok nerozlišené prostředky na výdaje související s opatřeními podle čl. 4 odst. 1 nařízení (EU) č. 1306/2013. Výdaje na opatření podle čl. 4 odst. 2 a článku 6 uvedeného nařízení, s výjimkou opatření financovaných v rámci neprovozní technické pomoci a příspěvků pro výkonné agentury, jsou kryty rozlišenými prostředky.

2. Rozhodnutí Komise o stanovení výše proplacení výdajů na EZZF vynaložených členskými státy zakládají předběžné souhrnné rozpočtové závazky, které nesmějí překročit celkovou výši prostředků zapsaných do rozpočtu pro EZZF.

3. Předběžné souhrnné rozpočtové závazky pro EZZF přijaté v jednom rozpočtovém roce, ke kterým do 1. února následujícího rozpočtového roku nevznikl závazek v konkrétních rozpočtových položkách, se pro dotčený rozpočtový rok zruší.

4. Výdaje uskutečněné orgány a subjekty uvedenými v pravidlech týkajících se EZZF se do dvou měsíců po obdržení výkazů zaslaných členskými státy přidělí na závazky podle kapitol, článků a bodů. Je-li k tomu nutný převod prostředků do příslušných rozpočtových položek, lze tyto závazky přijímat i po uplynutí této dvouměsíční lhůty. Kromě případů, kdy členské státy ještě neprovedly platbu nebo kdy je způsobilost nejistá, se tyto částky zaznamenají ve stejné dvouměsíční lhůtě jako platby.

   Závazky uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce se odečtou od předběžných souhrnných rozpočtových závazků uvedených v odstavci 1.

5. Odstavce 2 a 3 se použijí s výhradou kontroly a schválení účetní závěrky.

Článek 114

Lhůty pro závazky

1. Aniž jsou dotčeny čl. 111 odst. 2 a čl. 264 odst. 3, musí být právní závazky, které se vztahují k individuálním nebo předběžným rozpočtovým závazkům, přijaty do 31. prosince roku n, přičemž rokem n je rok, v jehož průběhu byl rozpočtový závazek přijat.

2. Souhrnné rozpočtové závazky pokrývají celkové náklady odpovídajících právních závazků přijatých do 31. prosince roku n+1.

   Pokud souhrnný rozpočtový závazek vede k udělení ceny uvedené v hlavě IX, musí být právní závazek podle čl. 207 odst. 4 přijat do 31. prosince roku n+3.

   Pokud v případě vnější činnosti souhrnný rozpočtový závazek vede k dohodě o financování uzavřené se třetí zemí, musí být tato dohoda uzavřena do 31. prosince roku n+1. V tomto případě kryje souhrnný rozpočtový závazek celkové náklady na právní závazky přijaté k provedení dohody o financování ve lhůtě tří let ode dne jejího uzavření.

V následujících případech však může souhrnný rozpočtový závazek krýt celkové náklady na právní závazky přijaté do konce doby provádění dohody o financování:

a) akce financované větším počtem dárců;

b) operace kombinování zdrojů;

c) právní závazky týkající se auditu a hodnocení;

d) za těchto výjimečných okolností:

i) změn již přijatých právních závazků;

ii) právních závazků přijatých po předčasném ukončení platnosti stávajícího právního závazku;

iii) změn provádějícího subjektu.

3. Ustanovení odst. 2 třetího a čtvrtého pododstavec se nevztahují na tyto víceleté programy, pro jejichž provádění se využívají části závazků:

a) nástroj předvstupní pomoci, zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 231/2014[1];

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 231/2014 ze dne 11. března 2014, kterým se zřizuje nástroj předvstupní pomoci (NPP II) (Úř. věst. L 77, 15.3.2014, s. 11).

b) evropský nástroj sousedství, zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 232/2014[1].

V případech uvedených v prvním pododstavci Komise v souladu s odvětvovými pravidly automaticky zruší závazek k těmto prostředkům.

4. Lhůta pro splnění individuálních a předběžných rozpočtových závazků ve vztahu k akcím, jejichž trvání přesahuje jeden rozpočtový rok, jiných než výdaje na zaměstnance, se stanoví v souladu s podmínkami uvedenými v právních závazcích, na něž se vztahují, s přihlédnutím k zásadě řádného finančního řízení.

5. Části rozpočtových závazků, které nejsou splněny platbami do šesti měsíců po uplynutí lhůty pro plnění, se zruší.

6. Částka rozpočtového závazku, u něhož nebyla provedena žádná platba ve smyslu článku 115 do dvou let od přijetí právního závazku, se zruší, kromě případů, kdy je tato částka předmětem soudního nebo rozhodčího řízení, kdy má právní závazek podobu dohody o financování uzavřené se třetí zemí nebo kdy jsou v odvětvových pravidlech obsažena zvláštní ustanovení.

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 232/2014 ze dne 11. března 2014, kterým se zřizuje evropský nástroj sousedství (Úř. věst. L 77, 15.3.2014, s. 27).

Článek 115

Druhy plateb

1. Platbu výdajů provádí účetní v mezích dostupných finančních prostředků.

2. Platbu lze provést, pouze je-li prokázáno, že odpovídající akce je v souladu se smlouvou, dohodou nebo základním právním aktem; platba zahrnuje jednu nebo více z těchto operací:

   a) platbu celé dlužné částky;

   b) platbu dlužné částky některým z těchto způsobů:

      i) předběžným financováním poskytujícím peněžní prostředky, jež může být rozloženo na splátky v souladu se zásadou řádného finančního řízení; částka tohoto předběžného financování se vyplácí buď na základě smlouvy, dohody nebo základního právního aktu, anebo na základě podkladů, podle nichž lze ověřit, že jsou podmínky dané smlouvy nebo dohody dodrženy;

      ii) jednou nebo více průběžnými platbami jako protiplnění za částečné provedení akce nebo částečné plnění smlouvy či dohody, jež lze v plném či částečném rozsahu zúčtovat s předběžným financováním, aniž je dotčen základní právní akt;

iii) jedinou výplatou zůstatku dlužných částek, pokud je akce provedena nebo smlouva či dohoda splněna v plném rozsahu;

c) vložení prostředků do společného rezervního fondu zřízeného podle článku 212.

Výplatou zůstatku jsou zúčtovány všechny předchozí platby výdajů. K vrácení nevyužitých částek se vydá inkasní příkaz.

3. Platby uvedené v odstavci 2 se v rozpočtovém účetnictví rozlišují podle druhu a zaznamenávají se k okamžiku, ke kterému byla každá platba uskutečněna.

4. Účetní pravidla uvedená v článku 80 zahrnují pravidla, jimiž se řídí zúčtování předběžného financování a uznávání způsobilosti nákladů.

5. Příslušná schvalující osoba zúčtovává platby předběžného financování pravidelně podle ekonomické povahy projektu a nejpozději na jeho konci. Zúčtování provádí na základě údajů o vzniklých nákladech nebo ověření splnění podmínek pro platbu v souladu s článkem 125, jak je potvrzeno účetním podle čl. 111 odst. 3.

U grantových dohod, smluv nebo dohod o přiznání příspěvku s hodnotou přesahující 5 000 000 EUR získá schvalující osoba na konci každého roku alespoň informace potřebné pro výpočet přiměřeného odhadu těchto nákladů. Uvedené informace nelze použít při zúčtování předběžného financování, mohou však být využity schvalující osobou i účetním k dodržení čl. 82 odst. 2.

Pro účely druhého pododstavce musí být do přijatých právních závazků vložena vhodná ustanovení.

Článek 116

Platební lhůty

1. Platby se uskuteční do:

a) 90 kalendářních dnů v případě dohod o přiznání příspěvku, smluv a grantových dohod, které zahrnují technické služby nebo akce, jejichž vyhodnocení je zvlášť složité a u nichž platba závisí na schválení zprávy nebo osvědčení;

b) 60 kalendářních dnů v případě všech ostatních dohod o přiznání příspěvku, smluv a grantových dohod, u nichž platba závisí na schválení zprávy nebo osvědčení;

c) 30 kalendářních dnů v případě všech ostatních dohod o přiznání příspěvku, smluv a grantových dohod.

2. Rozumí se, že lhůta k provedení platby zahrnuje potvrzení, schválení a úhradu výdaje.

Tato lhůta počíná běžet dnem doručení žádosti o platbu.

3. Žádost o platbu co nejdříve zaeviduje schválený útvar příslušné schvalující osoby; má se za to, že žádost byla doručena v den, kdy byla zaevidována.

Za den platby se považuje den, k němuž byla platba připsána k tíži účtu orgánu Unie.

Žádost o platbu musí uvádět tyto základní údaje:

a) totožnost věřitele;

b) částku;

c) měnu;

d) datum.

Chybí-li alespoň jeden ze základních údajů, je žádost o platbu zamítnuta.

O zamítnutí a jeho důvodech je věřitel vyrozuměn písemně a co nejdříve, v každém případě však do 30 kalendářních dnů ode dne doručení žádosti o platbu.

4. Příslušná schvalující osoba může platební lhůtu zastavit, pokud:

a) částka žádosti o platbu není splatná nebo

b) nebyly předloženy náležité podklady.

Pokud příslušná schvalující osoba obdrží informace, které zpochybňují způsobilost výdajů uvedených v žádosti o platbu, může platební lhůtu zastavit, aby ověřila, a to i kontrolami na místě, zda jsou výdaje způsobilé. Běh platební lhůty se obnoví dnem, kdy jsou doručeny požadované informace nebo revidované dokumenty nebo kdy proběhne potřebné další ověření, včetně kontrol na místě.

Dotčení věřitelé musí být o důvodech zastavení lhůty informováni písemně.

5. S výjimkou členských států, EIB a EIF má věřitel po uplynutí lhůt uvedených v odstavci 1 nárok na úroky za těchto podmínek:

a) použijí se úrokové sazby uvedené v čl. 99 odst. 2;

b) úroky se platí za dobu, jež uplyne od kalendářního dne, který následuje po uplynutí platební lhůty uvedené v odstavci 1, až do dne zaplacení.

Nepřekračují-li však úroky vypočtené podle prvního pododstavce 200 EUR, jsou věřiteli uhrazeny pouze tehdy, pokud o to do dvou měsíců od připsání opožděné platby požádá.

6. Jednotlivé orgány Unie předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o dodržování a o stavení lhůt podle odstavců 1 až 4 tohoto článku. Zpráva Komise se přikládá ke shrnutí výročních zpráv o činnosti podle čl. 74 odst. 9.

KAPITOLA 8

Interní auditor

Článek 117

Jmenování interního auditora

1. Každý orgán Unie zřídí funkci interního auditora, která je vykonávána v souladu s příslušnými mezinárodními standardy. Interní auditor odpovídá dotčenému orgánu Unie, který ho jmenoval, za ověřování řádného fungování systémů a postupů při plnění rozpočtu. Interním auditorem nesmí být schvalující osoba ani účetní.

2. Pro účely interního auditu ESVČ podléhají vedoucí delegací Unie, jednají-li jako dále pověřené schvalující osoby podle čl. 60 odst. 2, ve věcech finančního řízení, kterým byli dále pověřeni, ověřovací pravomoci interního auditora Komise.

   Interní auditor Komise jedná rovněž jako interní auditor ESVČ, pokud jde o plnění oddílu rozpočtu týkajícího se ESVČ.

3. Každý orgán Unie jmenuje svého interního auditora v souladu s pravidly, jež jsou přizpůsobena jeho specifikům a požadavkům. O jmenování svého interního auditora informuje každý orgán Unie Evropský parlament a Radu.

4. Každý orgán Unie stanoví v souladu se svými specifiky a požadavky rozsah kompetencí svého interního auditora a podrobně upraví cíle a postupy, jimiž se bude výkon funkce interního auditu řídit; přitom náležitě zohlední mezinárodní standardy interního auditu.

5. Každý orgán Unie může jmenovat interním auditorem úředníka nebo jiného zaměstnance podléhajícího služebnímu řádu vybraného z řad státních příslušníků členských států na základě jeho zvláštní způsobilosti.

6. Jmenují-li dva nebo více orgánů Unie téhož interního auditora, přijmou nezbytná opatření, aby ho bylo možno v souladu s článkem 121 povolat k odpovědnosti za jeho jednání.

7. Každý orgán Unie informuje Evropský parlament a Radu o ukončení výkonu funkce svého interního auditora.

Článek 118

Pravomoci a povinnosti interního auditora

1. Interní auditor radí svému orgánu Unie v otázkách zvládání rizik tím, že vydává nezávislá stanoviska ke kvalitě systémů řízení a kontroly a doporučení ke zlepšení podmínek provádění operací a k podpoře řádného finančního řízení.

   Interní auditor odpovídá zejména za:

   a) posuzování vhodnosti a účinnosti vnitřních systémů řízení a za hodnocení práce útvarů při provádění politik, programů a akcí s ohledem na rizika s nimi spojená;

   b) posuzování efektivnosti a účinnosti systémů vnitřní kontroly a auditu použitelných na každou operaci plnění rozpočtu.

2. Interní auditor vykonává své úkoly ve vztahu ke všem činnostem a útvarům svého orgánu Unie. Má úplný a neomezený přístup ke všem informacím potřebným k výkonu svých úkolů, v případě potřeby i na místě, a to i v členských státech a ve třetích zemích.

   Interní auditor vezme na vědomí výroční zprávu schvalujících osob o činnosti i ostatní získané informace.

3. Interní auditor podává svému orgánu Unie zprávu o svých zjištěních a doporučeních. Ten zajistí provedení doporučení, která vyplývají z auditů.

   Každý orgán Unie posoudí, zda jsou doporučení ve zprávách jeho interního auditora vhodná k výměně osvědčených postupů s ostatními orgány Unie.

4. Interní auditor předkládá svému orgánu Unie výroční zprávu o interním auditu, ve které je uveden počet a druh provedených interních auditů, hlavní učiněná doporučení a opatření přijatá s ohledem na tato doporučení.

   Výroční zpráva o interním auditu uvádí systémové problémy, jež odhalil výbor zřízený podle článku 143, pokud vydává stanovisko uvedené v článku 93.

5. Interní auditor se při vypracování své zprávy zaměřuje především na celkové dodržování zásad řádného finančního řízení a výkonnosti a zajišťuje, aby byla přijímána vhodná opatření ke stále lepšímu a důslednějšímu uplatňování těchto zásad.

6. Komise každoročně při postupu udělování absolutoria a v souladu s článkem 319 Smlouvy o fungování EU na žádost předá svou výroční zprávu o interním auditu s náležitým ohledem na požadavky důvěrnosti.

7. Každý orgán Unie zpřístupní kontaktní údaje svého interního auditora všem fyzickým či právnickým osobám zapojeným do výdajových operací, aby se na něho mohly obracet důvěrně.

8. Každý orgán Unie vypracuje každoročně zprávu obsahující shrnutí počtu a druhu provedených interních auditů, jakož i přehled učiněných doporučení a opatření přijatých na jejich základě, a předá ji Evropskému parlamentu a Radě, jak je stanoveno v článku 247.

9. Zprávy a zjištění interního auditora i zpráva každého orgánu Unie se zpřístupní veřejnosti poté, co interní auditor schválí opatření přijatá k jejich provedení.

10. Každý orgán Unie poskytne svému internímu auditorovi prostředky potřebné k řádnému výkonu jeho funkce interního auditu a listinu s podrobným popisem jeho úkolů, práv a povinností.

Článek 119

Pracovní program interního auditora

1. Interní auditor přijímá svůj pracovní program a předkládá jej svému orgánu Unie.

2. Každý orgán Unie může po svém interním auditorovi požadovat, aby provedl audit, jenž není zařazen v jeho pracovním programu podle odstavce 1.

Článek 120

Nezávislost interního auditora

1. Interní auditor je při provádění auditů plně nezávislý. Každý orgán Unie stanoví zvláštní pravidla pro svého interního auditora tak, aby zajistil jeho plnou nezávislost při výkonu jeho povinností a jasně vymezil jeho odpovědnost.

2. Při výkonu svých funkcí, které jsou mu na základě jmenování svěřeny podle tohoto nařízení, nesmí interní auditor dostávat žádné pokyny ani být jakkoli omezován.

3. Je-li interní auditor zaměstnancem, vykonává své výlučné auditorské funkce zcela nezávisle a nese odpovědnost, jak ji vymezuje služební řád.

Článek 121

Odpovědnost interního auditora

Interního auditora jakožto zaměstnance může povolat k odpovědnosti za jeho jednání pouze jeho orgán Unie za podmínek uvedených v tomto článku.

Orgán Unie přijme odůvodněné rozhodnutí o zahájení vyšetřování. Toto rozhodnutí oznámí osobě, jíž se vyšetřování týká. Uvedený orgán Unie může pověřit vyšetřováním na svou přímou odpovědnost jednoho nebo více úředníků stejného nebo vyššího stupně, než je dotčený zaměstnanec. V průběhu vyšetřování musí být vyslechnuta osoba, jíž se vyšetřování týká.

Zpráva o vyšetřování je zaslána dotčené osobě, jíž se vyšetřování týká, a uvedený orgán Unie ji pak k této zprávě vyslechne.

Na základě zprávy a slyšení přijme uvedený orgán Unie buď odůvodněné rozhodnutí o zastavení řízení, nebo odůvodněné rozhodnutí v souladu s články 22 a 86 a přílohou IX služebního řádu. Rozhodnutí, jimiž se ukládají disciplinární opatření nebo peněžité sankce, musí být oznámena osobě, jíž se vyšetřování týká, a zaslána pro informaci ostatním orgánům Unie a Účetnímu dvoru.

Osoba, jíž se vyšetřování týká, může tato rozhodnutí napadnout žalobou u Soudního dvora Evropské unie za podmínek stanovených ve služebním řádu.

Článek 122

Žaloby podané k Soudnímu dvoru Evropské unie

Aniž jsou dotčeny opravné prostředky podle služebního řádu, může interní auditor podat žalobu přímo u Soudního dvora Evropské unie ve věci jakéhokoli jednání, jež se týká výkonu jeho funkce interního auditora. Musí tak učinit do tří měsíců od kalendářního dne, kdy se o dotyčném jednání dozví.

O žalobách se jedná a rozhoduje podle čl. 91 odst. 5 služebního řádu.

Článek 123

Výbory pro pokrok v oblasti interního auditu

1. Každý orgán Unie zřídí výbor pro pokrok v oblasti interního auditu, jehož úkolem bude zajistit nezávislost interního auditora, sledovat kvalitu práce interního auditu a zajistit, aby útvary tohoto orgánu doporučení interního a externího auditu řádně zohlednily a uplatňovaly.

2. O složení výboru pro pokrok v oblasti interního auditu rozhodne každý orgán Unie s ohledem na svou organizační samostatnost a na význam nezávislého odborného poradenství.

HLAVA V
SPOLEČNÁ PRAVIDLA

KAPITOLA 1
Pravidla pro přímé, nepřímé a sdílené řízení

Článek 124

Oblast působnosti

S výjimkou článku 138 se odkazy na právní závazky obsažené v této hlavě považují za odkazy na právní závazky, rámcové smlouvy a dohody o finančním rámcovém partnerství.

Článek 125

Forma příspěvků Unie

1. Příspěvky Unie v přímém, sdíleném a nepřímém řízení podporují dosažení některého politického cíle Unie a stanovených výsledků a mohou mít jednu z těchto forem:

   a) financování, které není spojeno s náklady na příslušné operace, na základě:

      i) splnění podmínek stanovených v odvětvových pravidlech nebo rozhodnutích Komise, nebo

ii) dosažení výsledků měřených pomocí předem stanovených milníků nebo ukazatelů výkonnosti;

b) úhrada způsobilých nákladů, které skutečně vznikly;

c) jednotkové náklady, které pokrývají všechny nebo některé konkrétní kategorie způsobilých nákladů, jež jsou předem jednoznačně vymezeny, pevnou částkou na jednotku;

d) jednorázové částky, které pokrývají všechny nebo některé konkrétní kategorie způsobilých nákladů, jež jsou předem jednoznačně vymezeny, celkovou pevnou částkou;

e) paušální financování, které pokrývá konkrétní kategorie způsobilých nákladů, jež jsou předem jednoznačně vymezeny, určitým procentním podílem;

f) kombinace forem uvedených v písmenech a) až e).

Příspěvky Unie podle prvního pododstavce písm. a) tohoto odstavce jsou v případě přímého a nepřímého řízení stanoveny v souladu s článkem 181, odvětvovými pravidly nebo rozhodnutím Komise a v případě sdíleného řízení v souladu s odvětvovými pravidly. Příspěvky Unie podle prvního pododstavce písm. c), d) a e) tohoto odstavce jsou v případě přímého a nepřímého řízení stanoveny v souladu s článkem 181 nebo odvětvovými pravidly a v případě sdíleného řízení v souladu s odvětvovými pravidly.

2. Při určování vhodné formy příspěvku je třeba vzít co nejvíce v úvahu zájmy a účetní metody potenciálních příjemců finančních prostředků.

3. Příslušná schvalující osoba podá zprávu o financování, které není spojeno s náklady podle odst. 1 prvního pododstavce písm. a) a f) tohoto článku, ve výroční zprávě o činnosti podle čl. 74 odst. 9.

Článek 126

Křížové spoléhání se na posouzení

Komise se může zcela nebo částečně spolehnout na posouzení, která provedla ona sama či která provedly jiné subjekty, včetně dárců, pokud byla tato posouzení provedena s ohledem na plnění podmínek, jež jsou rovnocenné podmínkám stanoveným v tomto nařízení pro platný způsob plnění rozpočtu. Za tímto účelem podporuje Komise uznání mezinárodně uznávaných standardů nebo mezinárodních osvědčených postupů.

Článek 127

Křížové spoléhání se na audity

Aniž jsou dotčeny stávající možnosti provádění dalších auditů, je základem celkové jistoty, jak je případně blíže upřesněno v odvětvových pravidlech, audit finančních výkazů a zpráv dokládajících využití finančního příspěvku Unie, pokud jej na základě mezinárodně uznávaných auditorských standardů poskytujících přiměřenou jistotu provedl nezávislý auditor, o jehož nezávislosti a způsobilosti existují dostatečné důkazy. Za tímto účelem se zpráva nezávislého auditora a související auditní dokumentace na žádost zpřístupní Evropskému parlamentu, Komisi, Účetnímu dvoru a auditním orgánům členských států.

Článek 128

Využití již dostupných informací

Aby nebylo nutné žádat osoby a subjekt, kterým jsou finanční prostředky Unie poskytovány, o stejné informace více než jednou, využívají se v co největším rozsahu informace, které již orgány Unie, řídící orgány nebo jiné orgány a subjekty plnící rozpočet mají.

Článek 129

Spolupráce při ochraně finančních zájmů Unie

1. Osoby nebo subjekty, kterým jsou poskytovány finanční prostředky Unie, spolupracují plně na ochraně finančních zájmů Unie a jako podmínku pro obdržení finančních prostředků udělí nezbytná práva a potřebný přístup příslušné schvalující osobě, v případě členských států účastnících se posílené spolupráce podle nařízení (EU) 2017/1939 Úřadu evropského veřejného žalobce, OLAFu, Účetnímu dvoru a tam, kde je to vhodné, příslušným vnitrostátním orgánům, aby mohly komplexně vykonávat své pravomoci. V případě OLAFu tato práva zahrnují právo provádět vyšetřování, včetně kontrol a inspekcí na místě, v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013[1].

2. Všechny osoby nebo subjekty, kterým jsou poskytovány finanční prostředky Unie v přímém a nepřímém řízení, musí písemně souhlasit s udělením nezbytných práv podle odstavce 1 a zajistit, aby rovnocenná práva udělily i třetí osoby podílející se na vynakládání finančních prostředků Unie.

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

KAPITOLA 2

Pravidla pro přímé a nepřímé řízení

ODDÍL 1

PRAVIDLA TÝKAJÍCÍ SE POSTUPŮ A ŘÍZENÍ

Článek 130

Finanční rámcová partnerství

1. Komise může uzavírat dohody o finančním rámcovém partnerství za účelem dlouhodobé spolupráce s osobami a subjekty vynakládajícími finanční prostředky Unie podle čl. 62 odst. 1 prvního pododstavce písm. c) nebo s příjemci grantů. Aniž je dotčen odst. 4 písm. c) tohoto článku, jsou tyto dohody revidovány nejméně jednou během trvání každého víceletého finančního rámce. Na jejich základě mohou být podepisovány dohody o přiznání příspěvku nebo grantové dohody.

2. Účelem dohody o finančním rámcovém partnerství je usnadnit dosahování cílů politik Unie ustálením smluvních podmínek spolupráce. Stanoví se v ní formy finanční spolupráce a povinnost stanovit ve zvláštních dohodách podepsaných na základě dohody o finančním rámcovém partnerství ujednání o monitorování toho, jak je dosahováno konkrétních cílů. Tyto dohody rovněž na základě výsledků předběžného posouzení uvedou, zda se může Komise spoléhat na systémy a postupy, včetně auditních postupů, osob nebo subjektů vynakládajících finanční prostředky Unie podle čl. 62 odst. 1 prvního pododstavce písm. c) nebo příjemců grantů.

3. Za účelem optimalizace nákladů a přínosů auditů a k usnadnění koordinace mohou být s osobami a subjekty vynakládajícími finanční prostředky Unie podle čl. 62 odst. 1 prvního pododstavce písm. c) nebo s příjemci grantů uzavírány dohody o auditu nebo ověření. Těmito dohodami nejsou dotčeny články 127 a 129.

4. V případě finančních rámcových partnerství uskutečňovaných prostřednictvím zvláštních grantů:

   a) dohoda o finančním rámcovém partnerství vedle záležitostí uvedených v odstavci 2 upřesní:

      i) povahu předpokládaných akcí nebo pracovních programů;

      ii) postup udělování zvláštních grantů v souladu se zásadami a procesními pravidly uvedenými v hlavě VIII;

b) dohoda o finančním rámcovém partnerství a zvláštní grantová dohoda jako celek musí splňovat požadavky článku 201;

c) doba trvání finančního rámcového partnerství nesmí s výjimkou řádně odůvodněných případů, jež jsou jasně uvedeny ve výroční zprávě o činnosti podle čl. 74 odst. 9, překročit čtyři roky;

d) finanční rámcové partnerství se uskutečňuje v souladu se zásadami transparentnosti a rovného zacházení se žadateli;

e) s ohledem na tvorbu programů, uveřejňování předem a udělování se k finančnímu rámcovému partnerství přistupuje jako ke grantu;

f) zvláštní granty na základě finančního rámcového partnerství se uveřejňují následně postupy podle článku 38.

5. Dohoda o finančním rámcovém partnerství prováděná prostřednictvím zvláštních grantů může stanovit spoléhání se na systémy a postupy příjemce grantu v souladu s odstavcem 2 tohoto článku, pokud byly tyto systémy a postupy posouzeny podle čl. 154 odst. 2, 3 a 4. Ustanovení čl. 196 odst. 1 písm. d) se v tomto případě nepoužije. Pokud byly postupy příjemce grantu pro poskytování financování třetím osobám podle čl. 154 odst. 4 prvního pododstavce písm. d) Komisí vyhodnoceny kladně, články 204 a 205 se nepoužijí.

6. V případě dohody o finančním rámcovém partnerství prováděné prostřednictvím zvláštních grantů se ověření finanční a provozní způsobilosti podle článku 198 provádí před podpisem dohody o finančním rámcovém partnerství. Komise se může spolehnout na rovnocenné ověření finanční a provozní způsobilosti, které provedli ostatní dárci.

7. V případě finančních rámcových partnerství prováděných prostřednictvím dohod o přiznání příspěvku musí dohoda o finančním rámcovém partnerství a dohoda o přiznání příspěvku jako celek splňovat požadavky článku 129 a čl. 155 odst. 6.

Článek 131

Pozastavení, ukončení a snížení

1. Pokud v udělovacím řízení došlo k nesrovnalostem nebo podvodům, přeruší příslušná schvalující osoba toto řízení a může přijmout jakákoli nezbytná opatření, včetně zrušení dotyčného řízení. Na případy podezření z podvodu upozorní příslušná schvalující osoba ihned OLAF.

2. Pokud se po udělení ukáže, že v udělovacím řízení došlo k nesrovnalostem nebo podvodům, může příslušná schvalující osoba:

   a) odmítnout přijmout právní závazek nebo zrušit udělení ceny;

   b) pozastavit platby;

c) pozastavit plnění právního závazku;

d) případně zrušit právní závazek úplně nebo ve vztahu k jednomu či více příjemcům finančních prostředků.

3. Příslušná schvalující osoba může pozastavit platby nebo plnění právního závazku, pokud:

a) se ukáže, že při plnění právního závazku došlo k nesrovnalostem, podvodům či porušení povinností;

b) je nutno ověřit, zda skutečně došlo k domnělé nesrovnalosti, podvodu či porušení povinností;

c) nesrovnalosti, podvody nebo porušení povinností zpochybňují spolehlivost nebo účinnost systémů vnitřní kontroly u osoby nebo subjektu vynakládajících finanční prostředky Unie podle čl. 62 odst. 1 prvního pododstavce písm. c) nebo legalitu a správnost uskutečněných operací.

Pokud se domnělá nesrovnalost, podvod nebo porušení povinností uvedené v prvním pododstavci písm. b) nepotvrdí, obnoví se plnění nebo platby co nejdříve.

V případech uvedených v prvním pododstavci písm. a) a c) může příslušná schvalující osoba právní závazek zrušit úplně nebo ve vztahu k jednomu či více příjemcům finančních prostředků.

4. Vedle opatření uvedených v odstavcích 2 nebo 3 může příslušná schvalující osoba snížit výši grantu, ceny či příspěvku na základě dohody o přiznání příspěvku nebo cenu splatnou podle smlouvy úměrně závažnosti nesrovnalosti, podvodu nebo porušení povinností, a to i tehdy, pokud dotyčné činnosti nebyly provedeny, nebo byly provedeny nedostatečně, částečně či pozdě.

V případě financování uvedeného v čl. 125 odst. 1 prvním pododstavci písm. a) může příslušná schvalující osoba výši příspěvku úměrně snížit, pokud bylo výsledků dosaženo nedostatečně, částečně či pozdě nebo pokud nebyly splněny příslušné podmínky.

5. Ustanovení odst. 2 písm. b), c) a d) a odstavce 3 se nevztahují na účastníky soutěže o ceny.

Článek 132

Vedení záznamů

1. Příjemci finančních prostředků uchovávají záznamy a podklady, včetně statistických a jiných záznamů týkajících se financování, jakož i záznamů a dokladů v elektronické podobě, po dobu pěti let ode dne výplaty zůstatku, nebo pokud k ní nedošlo, od uskutečnění operace. Nepřesahuje-li výše financování 60 000 EUR, je tato lhůta tříletá.

2. Záznamy a doklady týkající se auditů, prostředků právní nápravy, soudních sporů, vymáhání pohledávek týkajících se právních závazků nebo vyšetřování OLAFu jsou uchovávány až do uzavření těchto auditů, prostředků právní nápravy, soudních sporů, vymáhání pohledávek nebo vyšetřování. Povinnost uchovávat záznamy a doklady týkající se vyšetřování prováděných OLAFem vzniká okamžikem, kdy o něm byl příjemce finančních prostředků vyrozuměn.

3. Záznamy a doklady se uchovávají buď ve formě originálů, nebo ověřených kopií originálů, anebo na běžných nosičích dat, včetně elektronické verze originálních dokladů nebo dokladů existujících pouze v elektronické podobě. Jsou-li doklady k dispozici v elektronické podobě a splňují-li platné právní požadavky k tomu, aby se považovaly za rovnocenné originálům a aby se na ně mohlo spoléhat pro účely auditu, originály se nevyžadují.

Článek 133

Sporné řízení a právní prostředky nápravy

1. Před přijetím opatření s nepříznivým dopadem na práva účastníka nebo příjemce finančních prostředků příslušná schvalující osoba zajistí, aby měl účastník nebo příjemce finančních prostředků příležitost předložit připomínky.

2. Dotýká-li se opatření schvalující osoby nepříznivě práv účastníka nebo příjemce finančních prostředků, musí akt, kterým se dotyčné opatření zavádí, obsahovat údaje o dostupných správních nebo soudních prostředcích nápravy, kterými je možné tento akt napadnout.

Článek 134

Snížené úrokové sazby a subvence poplatků za záruky

1. Snížené úrokové sazby a subvence poplatků za záruky se poskytují v souladu s hlavou X, pokud jsou spojeny v jednom opatření s finančními nástroji.

2. Nejsou-li snížené úrokové sazby a subvence poplatků za záruky spojeny v jednom opatření s finančními nástroji, mohou být poskytnuty v souladu s hlavou VI nebo hlavou VIII.

ODDÍL 2
SYSTÉM VČASNÉHO ODHALOVÁNÍ RIZIK A VYLUČOVÁNÍ HOSPODÁŘSKÝCH SUBJEKTŮ

Článek 135

Ochrana finančních zájmů Unie prostřednictvím odhalování rizik, vylučování hospodářských subjektů a ukládání peněžitých sankcí

1. Na ochranu finančních zájmů Unie Komise zřídí a provozuje systém včasného odhalování rizik a vylučování hospodářských subjektů.

   Cílem tohoto systému je usnadnit:

   a) včasné odhalení osob nebo subjektů uvedených v odstavci 2, jež ohrožují finanční zájmy Unie;

b) vylučování osob nebo subjektů uvedených v odstavci 2, jež se nacházejí v některé ze situací zakládajících vyloučení uvedených v čl. 136 odst. 1;

c) ukládání peněžitých sankcí příjemcům finančních prostředků podle článku 138.

2. Systém včasného odhalování rizik a vylučování hospodářských subjektů se vztahuje na:

a) účastníky a příjemce finančních prostředků;

b) subjekty, jejichž způsobilosti hodlá zájemce nebo uchazeč využít, nebo subdodavatele zhotovitele, dodavatele nebo poskytovatele;

c) všechny osoby nebo subjekty, kterým jsou poskytovány finanční prostředky Unie, je-li rozpočet plněn podle čl. 62 odst. 1 prvního pododstavce písm. c) a podle čl. 154 odst. 4, na základě informací oznámených podle čl. 155 odst. 6;

d) všechny osoby nebo subjekty, kterým jsou poskytovány finanční prostředky Unie na základě finančních nástrojů, jež jsou výjimečně využívány v souladu s čl. 62 odst. 1 prvním pododstavcem písm. a) ;

e) účastníky nebo příjemce finančních prostředků, o nichž subjekty plnící rozpočet podle článku 63 poskytly informace předané členskými státy v souladu s odvětvovými pravidly v souladu s čl. 142 odst. 2 písm. d);

f) sponzory podle článku 26.

3. Rozhodnutí zaevidovat informaci o včasném odhalení rizik uvedených v odst. 1 druhém pododstavci písm. a) tohoto článku za účelem vyloučení osob nebo subjektů uvedených v odstavci 2 tohoto článku nebo uložení peněžité sankce příjemci finančních prostředků přijímá příslušná schvalující osoba. Informace o těchto rozhodnutích jsou zaevidovány v databázi uvedené v čl. 142 odst. 1. Jsou-li tato rozhodnutí přijata podle čl. 136 odst. 4, obsahují informace zaevidované v databázi údaje o osobách uvedených ve zmíněném odstavci.

4. Rozhodnutí o vyloučení osob nebo subjektů uvedených v odstavci 2 tohoto článku nebo o uložení peněžitých sankcí příjemci finančních prostředků se zakládá na pravomocném rozsudku nebo, v situacích zakládajících vyloučení uvedených v čl. 136 odst. 1, na konečném správním rozhodnutí, anebo na předběžné právní kvalifikaci určené výborem uvedeným v článku 143 v situacích podle čl. 136 odst. 2, aby bylo zajištěno centralizované hodnocení těchto situací. V případech uvedených v čl. 141 odst. 1 příslušná schvalující osoba odmítne účastníka v daném udělovacím řízení.

   Aniž je dotčen čl. 136 odst. 5, může příslušná schvalující osoba rozhodnout o vyloučení účastníka nebo příjemce finančních prostředků nebo o uložení peněžité sankce příjemci finančních prostředků a o uveřejnění souvisejících informací na základě předběžné kvalifikace uvedené v čl. 136 odst. 2 pouze po obdržení doporučení výboru uvedeného v článku 143.

Článek 136

Kritéria pro vyloučení a rozhodnutí o vyloučení

1. Příslušná schvalující osoba vyloučí osobu nebo subjekt uvedené v čl. 135 odst. 2 z účasti na udělovacím řízení, na něž se vztahuje toto nařízení, nebo z výběru za účelem vynakládání finančních prostředků Unie, pokud se tato osoba nebo subjekt nachází v některé z těchto situací zakládajících vyloučení:

   a) osoba nebo subjekt je v úpadku, předmětem insolvenčního řízení či se nachází v likvidaci, jeho majetek spravuje likvidátor nebo soud, má se svými věřiteli dohodu o vyrovnání, jeho obchodní činnost je pozastavena nebo se nachází ve srovnatelné situaci vyplývající z podobných řízení podle práva Unie nebo vnitrostátního práva;

   b) v pravomocném rozsudku nebo konečném správním rozhodnutí bylo stanoveno, že osoba nebo subjekt porušuje své povinnosti týkající se placení daní nebo příspěvků na sociální zabezpečení podle platného práva;

c) bylo vydáno pravomocné soudní rozhodnutí nebo konečné správní rozhodnutí, podle něhož se osoba nebo subjekt dopustily vážného profesního pochybení tím, že porušily platné právní předpisy či etické zásady platné v oboru, v němž působí, anebo tím, že se dopustily protiprávního jednání, jež má dopad na jejich profesní důvěryhodnost a jež vykazuje známky úmyslu nebo hrubé nedbalosti, včetně zejména následujícího jednání:

i) úmyslného či nedbalostního zkreslování informací nezbytných k ověření neexistence důvodů pro vyloučení nebo k ověření splnění kritérií způsobilosti či kritérií pro výběr anebo při plnění právního závazku;

ii) uzavření dohody s jinými osobami nebo subjekty s cílem narušit hospodářskou soutěž;

iii) porušení práv duševního vlastnictví;

iv) pokusu o ovlivnění rozhodnutí příslušné schvalující osoby během udělovacího řízení;

v) pokusu získat důvěrné informace, jež by je neoprávněně zvýhodnily v udělovacím řízení;

d) bylo vydáno pravomocné soudní rozhodnutí, podle něhož jsou osoba nebo subjekt vinny z některého z následujících činů:

i) podvodu ve smyslu článku 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1371[1] a článku 1 Úmluvy o ochraně finančních zájmů Evropských společenství, vypracované aktem Rady ze dne 26. července 1995[2];

ii) korupce ve smyslu čl. 4 odst. 2 směrnice (EU) 2017/1371, aktivní korupce ve smyslu článku 3 Úmluvy o boji proti korupci úředníků Evropských společenství nebo členských států Evropské unie, vypracované právním aktem Rady ze dne 26. května 1997[3], jednání uvedeného v čl. 2 odst. 1 rámcového rozhodnutí Rady 2003/568/SVV[4] nebo korupce, jak je vymezena v jiných platných právních předpisech;

iii) jednání souvisejícího se zločinným spolčením podle článku 2 rámcového rozhodnutí Rady 2008/841/SVV[5];

---

1 Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1371 ze dne 5. července 2017 o boji vedeném trestněprávní cestou proti podvodům poškozujícím finanční zájmy Unie (Úř. věst. L 198, 28.7.2017, s. 29).

2 Úř. věst. C 316, 27.11.1995, s. 48.

3 Úř. věst. C 195, 25.6.1997, s. 1.

4 Rámcové rozhodnutí Rady 2003/568/SVV ze dne 22. července 2003 o boji proti korupci v soukromém sektoru (Úř. věst. L 192, 31.7.2003, s. 54).

5 Rámcové rozhodnutí Rady 2008/841/SVV ze dne 24. října 2008 o boji proti organizované trestné činnosti (Úř. věst. L 300, 11.11.2008, s. 42).

iv) praní peněz nebo financování terorismu ve smyslu čl. 1 odst. 3, 4 a 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849[1];

v) teroristických trestných činů ve smyslu článku 1 rámcového rozhodnutí Rady 2002/475/SVV[2] nebo trestných činů spojených s teroristickými činnostmi ve smyslu článku 3 uvedeného rámcového rozhodnutí nebo návodu či pomoci při jejich spáchání nebo pokusu o spáchání takových trestných činů ve smyslu článku 4 uvedeného rozhodnutí;

vi) dětské práce a jiných trestných činů souvisejících s obchodováním s lidmi podle článku 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/36/EU[3];

e) osoba nebo subjekt se při dodržování povinností v rámci plnění právního závazku financovaného z rozpočtu dopustily závažných pochybení, jež:

i) vedla k předčasnému ukončení právního závazku;

---

1 Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73).

2 Rámcové rozhodnutí Rady 2002/475/SVV ze dne 13. června 2002 o boji proti terorismu (Úř. věst. L 164, 22.6.2002, s. 3).

3 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/36/EU ze dne 5. dubna 2011 o prevenci obchodování s lidmi, boji proti němu a o ochraně obětí, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2002/629/SVV (Úř. věst. L 101, 15.4.2011, s. 1).

ii) vedla k uplatnění nároku na náhradu škody nebo jiných smluvních sankcí; nebo

iii) zjistily schvalující osoba, OLAF nebo Účetní dvůr při kontrolách, auditech či šetřeních;

f) bylo vydáno pravomocné soudní rozhodnutí nebo konečné správní rozhodnutí, podle něhož se osoba nebo subjekt dopustily nesrovnalostí ve smyslu čl. 1 odst. 2 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95[1];

g) bylo vydáno pravomocné soudní rozhodnutí nebo konečné správní rozhodnutí, podle něhož osoba nebo subjekt vytvořily subjekt v jiné jurisdikci s cílem obejít fiskální, sociální nebo jakékoli jiné právní povinnosti v jurisdikci, pod kterou spadá jeho sídlo, správní ústředí nebo hlavní místo podnikání;

h) bylo vydáno pravomocné soudní rozhodnutí nebo konečné správní rozhodnutí, podle něhož byl subjekt vytvořen za účelem uvedeným v písmeni g).

2. Pokud v případech uvedených v odst. 1 písm. c), d), f), g) a h) tohoto článku nebo v případě uvedeném v odst. 1 písm. e) tohoto článku neexistuje pravomocný rozsudek nebo případně konečné správní rozhodnutí, příslušná schvalující osoba vyloučí osobu nebo subjekt uvedené v čl. 135 odst. 2 na základě předběžné právní kvalifikace jednání podle uvedených ustanovení s ohledem na zjištěné skutečnosti nebo jiná zjištění uvedená v doporučení výboru uvedeného v článku 143.

[1] Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. L 312, 23.12.1995, s. 1).

Předběžná kvalifikace uvedená v prvním pododstavci tohoto odstavce nepředjímá posouzení jednání dotyčné osoby nebo subjektu uvedených v čl. 135 odst. 2 příslušnými orgány členských států podle vnitrostátního práva. Příslušná schvalující osoba přezkoumá své rozhodnutí vyloučit osobu nebo subjekt uvedené v čl. 135 odst. 2 nebo uložit příjemci finančních prostředků peněžitou sankci neprodleně po oznámení pravomocného rozsudku nebo konečného správního rozhodnutí. Pokud pravomocný rozsudek nebo konečné správní rozhodnutí nestanoví dobu vyloučení, stanoví ji příslušná schvalující osoba na základě zjištěných skutečností a jiných zjištění a s ohledem na doporučení výboru uvedeného v článku 143.

Pokud z takového pravomocného rozsudku nebo konečného správního rozhodnutí vyplývá, že se osoba nebo subjekt uvedené v čl. 135 odst. 2 nedopustily jednání, na které se vztahuje předběžná právní kvalifikace a kvůli němuž byly vyloučeny, příslušná schvalující osoba vyloučení neprodleně ukončí a nahradí veškeré případně uložené peněžité sankce.

Mezi skutečnosti a zjištění uvedené v prvním pododstavci patří zejména:

a) skutečnosti zjištěné při auditech nebo vyšetřování Úřadu evropského veřejného žalobce ve vztahu k členským státům, které se účastní posílené spolupráce podle nařízení (EU) 2017/1939, Účetního dvora, OLAFu nebo interního auditora nebo při jakémkoli jiném auditu či kontrole prováděných na pokyn schvalující osoby;

b) správní rozhodnutí, jež nejsou konečná a která mohou zahrnovat disciplinární opatření přijatá příslušným dozorčím orgánem odpovědným za ověřování dodržování zásad profesní etiky;

c) skutečnosti uvedené v rozhodnutích osob a subjektů vynakládajících finanční prostředky Unie podle čl. 62 odst. 1 prvního pododstavce písm. c) ;

d) informace předané v souladu s čl. 142 odst. 2 písm. d) subjekty vynakládajícími finanční prostředky Unie podle čl. 62 odst. 1 prvního pododstavce písm. b);

e) rozhodnutí Komise týkající se porušení práva Unie v oblasti hospodářské soutěže nebo rozhodnutí příslušného vnitrostátního orgánu týkající se porušení práva Unie nebo členského státu v oblasti hospodářské soutěže.

3. Veškerá rozhodnutí příslušné schvalující osoby vydaná podle článků 135 až 142 a případná doporučení výboru uvedeného v článku 143 se přijímají v souladu se zásadou proporcionality, přičemž se zohlední zejména:

a) závažnost situace, včetně dopadu na finanční zájmy Unie a její pověst;

b) doba, která od daného jednání uplynula;

c) doba trvání daného jednání a jeho případné opakování;

d) případný úmysl nebo míra nedbalosti;

e) v případech uvedených v odst. 1 písm. b) skutečnost, zda se jedná o omezenou částku;

f) jiné zmírňující okolnosti, jako například:

i) míra spolupráce dotyčné osoby nebo subjektu uvedených v čl. 135 odst. 2 s relevantním příslušným orgánem a přínos dané osoby nebo subjektu pro vyšetřování uznaný příslušnou schvalující osobou, nebo

ii) sdělení situace zakládající vyloučení prostřednictvím prohlášení podle čl. 137 odst. 1.

4. Příslušná schvalující osoba vyloučí osobu nebo subjekt uvedené v čl. 135 odst. 2, pokud se:

a) fyzická nebo právnická osoba, která je členem správního, řídícího nebo dozorčího orgánu osoby nebo subjektu uvedených v čl. 135 odst. 2 nebo která má pravomoc tuto osobu nebo subjekt zastupovat, rozhodovat jejich jménem nebo je kontrolovat, nachází v jedné nebo více ze situací uvedených v odst. 1 písm. c) až h) tohoto článku;

b) fyzická nebo právnická osoba, která v neomezeném rozsahu ručí za dluhy osoby nebo subjektu uvedených v čl. 135 odst. 2, nachází v jedné nebo více ze situací uvedených v odst. 1 písm. a) nebo b) tohoto článku;

c) fyzická osoba, která je nezbytná pro udělení nebo pro plnění právního závazku, nachází v jedné nebo více ze situací uvedených v odst. 1 písm. c) až h).

5. V případech uvedených v odstavci 2 tohoto článku může příslušná schvalující osoba předběžně vyloučit osobu nebo subjekt uvedené v čl. 135 odst. 2 bez předchozího doporučení výboru uvedeného v článku 143, pokud by jejich účast na udělovacím řízení nebo jejich výběr za účelem vynakládání finančních prostředků Unie představovaly závažné a bezprostřední ohrožení finančních zájmů Unie. V takových případech záležitost neprodleně předloží výboru uvedenému v článku 143 a do čtrnácti dnů od obdržení doporučení výboru přijme konečné rozhodnutí.

6. Příslušná schvalující osoba, po přihlédnutí k případnému doporučení výboru uvedeného v článku 143, nevyloučí osobu nebo subjekt uvedené v čl. 135 odst. 2 z účasti na udělovacím řízení nebo z výběru za účelem vynakládání finančních prostředků Unie, pokud:

a) dotyčná osoba nebo subjekt přijaly nápravná opatření uvedená v odstavci 7 tohoto článku v míře dostatečné k prokázání své spolehlivosti. Toto písmeno se nepoužije v případě uvedeném v odst. 1 písm. d) tohoto článku;

b) osoba nebo subjekt jsou nepostradatelné pro zajištění kontinuity služby, a to po omezenou dobu a do okamžiku přijetí nápravných opatření uvedených v odstavci 7 tohoto článku;

c) takové vyloučení by bylo nepřiměřené s ohledem na kritéria uvedená v odstavci 3 tohoto článku.

Ustanovení odst. 1 písm. a) tohoto článku se nepoužije rovněž na nákup dodávek za zvláště výhodných podmínek od dodavatele, který s konečnou platností ukončuje svou obchodní činnost, nebo od likvidátorů v případě insolvenčního řízení, vyrovnání s věřiteli nebo podobného řízení podle práva Unie nebo vnitrostátního práva.

Pokud příslušná schvalující osoba v souladu s prvním a druhým pododstavcem tohoto odstavce osobu nebo subjekt uvedené v čl. 135 odst. 2 nevyloučí, uvede příslušné důvody a informuje o nich výbor uvedený v článku 143.

7. Nápravná opatření uvedená v odst. 6 prvním pododstavci písm. a) zahrnují zejména:

a) opatření s cílem určit původ situace zakládající důvod pro vyloučení a konkrétní technická, organizační a personální opatření v dané oblasti podnikání nebo činnosti osoby nebo subjektu uvedených v čl. 135 odst. 2, která jsou vhodná pro nápravu daného jednání a prevenci jeho dalšího výskytu;

b) doklady prokazující, že osoba nebo subjekt uvedené v čl. 135 odst. 2 přijaly opatření s cílem nahradit nebo napravit škodu nebo újmu způsobenou finančním zájmům Unie na základě situace zakládající vyloučení;

c) doklady prokazující, že osoba nebo subjekt uvedené v čl. 135 odst. 2 zaplatily veškeré pokuty uložené příslušným orgánem nebo daně či příspěvky na sociální zabezpečení podle odst. 1 písm. b) tohoto článku nebo jejich platbu zajistily.

8. Příslušná schvalující osoba, s ohledem na případné revidované doporučení výboru uvedeného v článku 143, neprodleně reviduje své rozhodnutí o vyloučení osoby nebo subjektu uvedených v čl. 135 odst. 2 bez návrhu nebo na žádost vyloučené osoby nebo subjektu, pokud tato osoba nebo subjekt přijaly nápravná opatření dostačující k prokázání jejich spolehlivosti nebo předložily nové skutečnosti prokazující, že situace zakládající vyloučení podle odstavce 1 tohoto článku pominula.

9. V případě uvedeném v čl. 135 odst. 2 písm. b) příslušná schvalující osoba vyžaduje, aby zájemce nebo uchazeč nahradil subjekt nebo subdodavatele, jehož způsobilost hodlá využít a jenž se nachází v některé ze situací zakládajících vyloučení uvedené v odstavci 1 tohoto článku.

Článek 137

Prohlášení a doklady o neexistenci situace zakládající vyloučení

1. Účastník prohlásí, zda se nachází v některé ze situací uvedených v čl. 136 odst. 1 a čl. 141 odst. 1 a tam, kde je to relevantní, zda přijal nápravná opatření podle čl. 136 odst. 6 prvního pododstavce písm. a).

   Účastník rovněž prohlásí, zda se následující osoby nebo subjekty nacházejí v některé ze situací zakládajících vyloučení uvedených v čl. 136 odst. 1 písm. c) až h):

   a) fyzické nebo právnické osoby, které jsou členy správních, řídících nebo dozorčích orgánů účastníka nebo mají pravomoci ve vztahu k jeho zastupování, rozhodování nebo kontrole;

   b) skuteční majitelé účastníka ve smyslu čl. 3 bodu 6 směrnice (EU) 2015/849.

   Účastník nebo příjemce finančních prostředků neprodleně informují příslušnou schvalovací osobu o jakýchkoli změnách oznámených situací.

   V příslušných případech zájemce nebo uchazeč předloží táž prohlášení jako prohlášení uvedená v prvním a druhém pododstavci podepsaná subdodavatelem či jiným subjektem, jehož způsobilosti hodlá využít.

Příslušná schvalující osoba prohlášení uvedená v prvním a druhém pododstavci nevyžaduje, jestliže již byla předložena pro účely jiného udělovacího řízení, pokud se situace nezměnila a od jejich vydání uplynul nejvýše jeden rok.

Příslušná schvalující osoba může upustit od požadavků uvedených v prvním a druhém pododstavci u veřejných zakázek velmi nízké hodnoty, jejichž hodnota nepřesahuje částku uvedenou v bodě 14.4 přílohy I.

2. Kdykoli si to příslušná schvalující osoba vyžádá nebo pokud je to nezbytně nutné pro zajištění řádného vedení řízení, předloží účastník, subdodavatel nebo subjekt, jehož způsobilosti hodlá zájemce nebo uchazeč využít:

a) náležité doklady o tom, že se nenachází v některé ze situací zakládajících vyloučení uvedených v čl. 136 odst. 1;

b) informace o fyzických nebo právnických osobách, které jsou členy správních, řídících nebo dozorčích orgánů účastníka nebo mají pravomoci ve vztahu k jeho zastupování, rozhodování nebo kontrole, včetně osob a subjektů patřících do vlastnické a řídící struktury a skutečných majitelů, a náležité doklady o tom, že se žádná z těchto osob nenachází v některé ze situací zakládajících vyloučení podle čl. 136 odst. 1 písm. c) až f);

c) náležité doklady o tom, že se fyzické nebo právnické osoby, které v neomezeném rozsahu ručí za dluhy daného účastníka, nenacházejí v některé ze situací zakládajících vyloučení podle čl. 136 odst. 1 písm. a) nebo b).

3. V příslušných případech může příslušná schvalující osoba v souladu s vnitrostátním právem jako náležitý doklad o tom, že se účastník nebo subjekt uvedený v odstavci 2 nenachází v žádné ze situací zakládajících vyloučení uvedených v čl. 136 odst. 1 písm. a), c), d), f), g) a h), uznat aktuální výpis z trestního rejstříku nebo aktuální rovnocenný doklad, jejž vydal soudní nebo správní orgán země, v níž je dotyčný účastník nebo subjekt usazen, a z něhož vyplývá, že jsou tyto požadavky splněny.

Za náležitý doklad o tom, že se účastník nebo subjekt uvedený v odstavci 2 nenachází v žádné ze situací zakládajících vyloučení uvedených v čl. 136 odst. 1 písm. a) a b), může příslušná schvalující osoba uznat aktuální osvědčení, jež vydal příslušný orgán země usazení. V případě, že osvědčení tohoto druhu nejsou v zemi jeho usazení vydávána, může účastník předložit místopřísežné prohlášení učiněné před soudním orgánem či notářem, anebo, pokud takové prohlášení učinit nelze, čestné prohlášení učiněné před správním orgánem či příslušnou profesní organizací země, v níž je tento účastník usazen.

4. Příslušná schvalující osoba upustí od požadavku, aby účastník nebo subjekt uvedený v odstavci 2 předložil písemné doklady podle odstavců 2 a 3:

a) má-li k těmto dokladům bezplatný přístup ve vnitrostátní databázi;

b) byly-li jí tyto doklady již předloženy pro účely jiného řízení, jsou dosud platné a ode dne jejich vydání dosud neuplynul jeden rok;

c) pokud uzná, že předložení takových dokladů není proveditelné.

5. Odstavce 1 až 4 tohoto článku se nevztahují na osoby a subjekty vynakládající finanční prostředky Unie podle čl. 62 odst. 1 prvního pododstavce písm. c) nebo subjekty Unie uvedené v článcích 70 a 71.

Jestliže v případě finančních nástrojů neexistují pravidla a postupy, které plně odpovídají pravidlům a postupům uvedeným v čl. 154 odst. 4 prvním pododstavci písm. d), poskytnou koneční příjemci finančních prostředků a zprostředkovatelé osobě nebo subjektu vynakládajícímu finanční prostředky Unie podle čl. 62 odst. 1 prvního pododstavce písm. c) podepsané čestné prohlášení potvrzující, že se nenacházejí v žádné ze situací uvedených v čl. 136 odst. 1 písm. a) až d), g) a h) nebo v čl. 141 odst. 1 prvním pododstavci písm. b) a c) ani v situaci, která se po posouzení podle čl. 154 odst. 4 považuje za rovnocennou.

Jsou-li finanční nástroje výjimečně využívány podle čl. 62 odst. 1 prvního pododstavce písm. a), poskytnou koneční příjemci finančním zprostředkovatelům podepsané čestné prohlášení potvrzující, že se nenacházejí v žádné ze situací uvedených v čl. 136 odst. 1 písm. a) až d), g) a h) nebo v čl. 141 odst. 1 prvním pododstavci písm. b) a c).

Článek 138

Peněžité sankce

1. Aby bylo dosaženo odrazujícího účinku, může příslušná schvalující osoba, případně s přihlédnutím k doporučení výboru uvedeného v článku 143, uložit peněžitou sankci příjemci finančních prostředků, který přijal právní závazek a který se nachází v některé ze situací zakládajících vyloučení uvedených v čl. 136 odst. 1 písm. c) až f).

   V případě situací zakládajících vyloučení uvedených v čl. 136 odst. 1 písm. c) až f) lze peněžitou sankci uložit namísto rozhodnutí o vyloučení příjemce finančních prostředků, pokud by takové vyloučení bylo nepřiměřené na základě kritérií uvedených v čl. 136 odst. 3.

   V případě situací zakládajících vyloučení uvedených v čl. 136 odst. 1 písm. c), d) a e) lze peněžitou sankci uložit navíc k vyloučení, pokud je to nutné pro ochranu finančních zájmů Unie z důvodu systematického a opakovaného jednání příjemce finančních prostředků konaného se záměrem neoprávněně získat finanční prostředky Unie.

   Bez ohledu na první, druhý a třetí pododstavec tohoto odstavce nesmí být peněžitá sankce uložena příjemci finančních prostředků, který v souladu s článkem 137 prohlásil, že se nachází v situaci zakládající vyloučení.

2. Výše peněžité sankce nepřesáhne10 % celkové hodnoty právního závazku. V případě grantové dohody podepsané s řadou příjemců grantů nepřesáhne výše peněžité sankce 10 % částky grantu, na kterou má dotyčný příjemce grantu podle grantové dohody nárok.

Článek 139

Doba vyloučení a promlčecí lhůta

1. Doba vyloučení nesmí překročit žádnou z těchto dob:

a) případnou dobu stanovenou v pravomocném rozsudku nebo konečném správním rozhodnutí některého členského státu;

b) v případě neexistence pravomocného rozsudku nebo konečného správního rozhodnutí:

i) pět let v případech uvedených v čl. 136 odst. 1 písm. d);

ii) tři roky v případech uvedených v čl. 136 odst. 1 písm. c) a e) až h).

Osoba nebo subjekt uvedené v čl. 135 odst. 2 jsou vyloučeny po dobu, po kterou se nacházejí v některé ze situací zakládajících vyloučení uvedených v čl. 136 odst. 1 písm. a) a b).

2. Promlčecí lhůta pro vyloučení osoby nebo subjektu uvedených v čl. 135 odst. 2 i pro uložení peněžitých sankcí činí pět let a její běh počíná jedním z těchto okamžiků:

a) dnem, kdy k jednání zakládajícímu důvod pro vyloučení došlo, nebo v případě jeho pokračování či opakování dnem, kdy bylo ukončeno, v případech uvedených v čl. 136 odst. 1 písm. b) až e), g) a h);

b) dnem vydání pravomocného rozsudku vnitrostátního soudu nebo konečného správního rozhodnutí v případech uvedených v čl. 136 odst. 1 písm. b), c), d), g) a h).

Promlčecí lhůta se přerušuje aktem vnitrostátního orgánu, Komise, OLAFu, v případě členských států účastnících se posílené spolupráce podle nařízení (EU) 2017/1939 Úřadu evropského veřejného žalobce, výboru uvedeného v článku 143 tohoto nařízení nebo jiného subjektu zapojeného do plnění rozpočtu, pokud byl tento akt osobě nebo subjektu uvedeným v čl. 135 odst. 2 tohoto nařízení oznámen a pokud se týká vyšetřování nebo soudního řízení. Nová promlčecí lhůta počíná běžet dnem následujícím po přerušení.

Pro účely čl. 136 odst. 1 písm. f) tohoto nařízení se použije promlčecí lhůta pro vyloučení osoby nebo subjektu uvedených v čl. 135 odst. 2 tohoto nařízení nebo uložení peněžitých sankcí příjemci finančních prostředků stanovená v článku 3 nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95.

Pokud jednání dotčené osoby nebo subjektu uvedených v čl. 135 odst. 2 tohoto nařízení zakládá vyloučení podle více důvodů uvedených v čl. 136 odst. 1 tohoto nařízení, použije se promlčecí lhůta platná pro nejzávažnější důvod.

Článek 140

Uveřejnění informací o vyloučení a peněžitých sankcích

1. Je-li případně nutné posílit odrazující účinek vyloučení nebo peněžité sankce, uveřejní Komise na základě rozhodnutí příslušné schvalující osoby na svých internetových stránkách níže uvedené informace související s vyloučením a případně s peněžitou sankcí pro případy uvedené v čl. 136 odst. 1 písm. c) až h):

   a) jméno dotčené osoby nebo název subjektu uvedených v čl. 135 odst. 2;

   b) situaci zakládající vyloučení;

   c) dobu vyloučení nebo výši peněžité sankce.

   Pokud je rozhodnutí o vyloučení nebo peněžité sankci přijato na základě předběžné kvalifikace podle čl. 136 odst. 2, uvede se v uveřejnění, že neexistuje pravomocný rozsudek nebo konečné správní rozhodnutí. V takových případech se neprodleně uveřejní informace o veškerých postupech právní nápravy, stavu jejich projednávání a jejich výsledku, jakož i o veškerých revidovaných rozhodnutích příslušné schvalující osoby. Pokud byla uložena peněžitá sankce, v uveřejnění se rovněž uvede, zda byla sankce zaplacena.

Rozhodnutí o uveřejnění informací přijímá příslušná schvalující osoba buď v návaznosti na příslušný pravomocný rozsudek nebo případně konečné správní rozhodnutí, či v návaznosti na doporučení výboru uvedeného v článku 143. Toto rozhodnutí nabývá účinku tři měsíce od oznámení dotčené osobě nebo subjektu uvedeným v čl. 135 odst. 2.

Uveřejněné informace se odstraní okamžitě po skončení vyloučení. V případě peněžité sankce se uveřejnění odstraní šest měsíců po jejím zaplacení.

V případě osobních údajů informuje příslušná schvalující osoba v souladu s nařízením (ES) č. 45/2001 dotčenou osobu nebo subjekt uvedené v čl. 135 odst. 2 tohoto nařízení o jejich právech vyplývajících z příslušných pravidel pro ochranu údajů a o postupech pro výkon těchto práv.

2. Informace uvedené v odstavci 1 tohoto článku se neuveřejní za kterékoli z níže uvedených okolností:

a) je nutné zachovat důvěrnost vyšetřování nebo vnitrostátního soudního řízení;

b) uveřejnění by způsobilo nepřiměřenou újmu dotyčné osobě nebo subjektu uvedeným v čl. 135 odst. 2 nebo by bylo jinak nepřiměřené s ohledem na kritéria proporcionality uvedená v čl. 136 odst. 3 a s ohledem na výši peněžité sankce;

c) jedná se o fyzickou osobu, ledaže je uveřejnění osobních údajů odůvodněno mimořádnými okolnostmi, mimo jiné závažností daného jednání nebo jeho dopadem na finanční zájmy Unie. V takových případech zohlední rozhodnutí o uveřejnění informací řádným způsobem právo na soukromí a další práva zaručená nařízením (ES) č. 45/2001.

Článek 141

Odmítnutí v udělovacím řízení

1. Příslušná schvalující osoba odmítne v udělovacím řízení účastníka, který:

a) se nachází v situaci zakládající vyloučení určené v souladu s článkem 136;

b) poskytl vědomě nesprávné informace vyžadované jakožto podmínka pro účast v řízení, nebo takové informace vůbec neposkytl;

c) byl zapojen do přípravy zadávací dokumentace v udělovacím řízení, znamená-li tato skutečnost narušení zásady rovného zacházení, včetně narušení hospodářské soutěže, které nelze napravit jiným způsobem.

Příslušná schvalující osoba sdělí ostatním účastníkům udělovacího řízení příslušné informace, které byly vyměněny v souvislosti se zapojením účastníka do přípravy udělovacího řízení, jak je uvedeno v prvním pododstavci písm. c), nebo které vyplývají z jeho zapojení. Před odmítnutím účastníka je mu poskytnuta příležitost prokázat, že zapojení do přípravy udělovacího řízení neporušuje zásadu rovného zacházení.

2. Použije se čl. 133 odst. 1, ledaže je odmítnutí v souladu s odst. 1 prvním pododstavcem písm. a) tohoto článku odůvodněno rozhodnutím o vyloučení tohoto účastníka přijatým po přezkoumání jeho připomínek.

Článek 142

Systém včasného odhalování rizik a vylučování hospodářských subjektů

1. Informace vyměněné v systému včasného odhalování rizik a vylučování hospodářských subjektů uvedeném v článku 135 se shromažďují v databázi zřízené Komisí (dále jen „databáze“) a jsou spravovány v souladu s právem na soukromí a dalšími právy stanovenými v nařízení (ES) č. 45/2001.

Informace o případech včasného odhalení rizik, vyloučení hospodářských subjektů a uložení peněžitých sankcí do databáze vloží příslušná schvalující osoba poté, co o tom vyrozumí dotčenou osobu nebo subjekt uvedené v čl. 135 odst. 2. Za mimořádných okolností, pokud existují závažné legitimní důvody pro zachování důvěrnosti vyšetřování nebo vnitrostátních soudních řízení, lze toto vyrozumění odložit, dokud tyto důvody nepominou.

V souladu s nařízením (ES) č. 45/2001 Komise na žádost informuje osobu nebo subjekt uvedené v čl. 135 odst. 2, na které se vztahuje systém včasného odhalování rizik a vylučování hospodářských subjektů, o údajích uchovávaných v databázi, které se jich týkají.

Informace obsažené v databázi se po opravě, vymazání nebo jakékoli úpravě údajů podle potřeby aktualizují. Uveřejňují se pouze v souladu s článkem 140.

2. Systém včasného odhalování rizik a vylučování hospodářských subjektů se zakládá na skutečnostech a zjištěních uvedených v čl. 136 odst. 2 čtvrtém pododstavci a na předávání informací Komisi, zejména:

a) v případě členských států účastnících se posílené spolupráce podle nařízení (EU) 2017/1939 Úřadem evropského veřejného žalobce, nebo OLAFem v souladu s nařízením (EU, Euratom) č. 883/2013, jestliže se v ukončeném nebo probíhajícím vyšetřování zjistí, že by mohlo být vhodné přijmout preventivní opatření nebo kroky k ochraně finančních zájmů Unie, s řádným ohledem na dodržování procesních a základních práv a na ochranu oznamovatelů;

b) schvalující osobou Komise, evropským úřadem zřízeným Komisí nebo výkonnou agenturou;

c) orgánem Unie, evropským úřadem nebo agenturou jinými, než jsou uvedeny v písmenu b) tohoto odstavce, anebo subjektem nebo osobou, které jsou pověřeny prováděním činností v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky;

d) subjekty plnícími rozpočet podle článku 63 v případech odhalených podvodů nebo nesrovnalostí a přijetí následných opatření, pokud je předávání informací požadováno odvětvovými pravidly;

e) osobami nebo subjekty vynakládajícími finanční prostředky Unie podle čl. 62 odst. 1 prvního pododstavce písm. c) v případech odhalených podvodů nebo nesrovnalostí a přijetí následných opatření.

3. S výjimkou případů, kdy se informace předkládají v souladu s odvětvovými pravidly, zahrnují informace předávané podle odstavce 2 tohoto článku:

a) identifikaci dotčené osoby nebo subjektu;

b) shrnutí zjištěných rizik nebo příslušných skutečností;

c) informace, které by mohly schvalující osobě pomoci při provádění ověření podle odstavce 4 tohoto článku nebo při přijímání rozhodnutí o vyloučení podle čl. 136 odst. 1 nebo 2 či rozhodnutí o uložení peněžité sankce podle článku 138;

d) informace o veškerých případných zvláštních opatřeních nutných pro zajištění důvěrnosti předávaných informací, včetně opatření pro zabezpečení dokumentace s cílem chránit vyšetřování nebo vnitrostátní soudní řízení.

4. Komise prostřednictvím databáze uvedené v odstavci 1 neprodleně předá informace podle odstavce 3 svým schvalujícím osobám a schvalujícím osobám výkonných agentur, všem ostatním orgánům Unie, subjektům Unie, evropským úřadům a agenturám s cílem umožnit jim provést potřebné ověření týkající se jejich probíhajících udělovacích řízení a stávajících právních závazků.

Při tomto ověřování příslušná schvalující osoba vykonává své pravomoci podle článku 74 a nesmí překročit meze stanovené podmínkami udělovacího řízení a právními závazky.

Informace týkající se včasného odhalení rizik, které jsou předávány v souladu s odstavcem 3 tohoto článku, jsou uchovávány nejvýše jeden rok. Pokud během této doby příslušná schvalující osoba požádá výbor o vydání doporučení ve věci vyloučení nebo uložení peněžité sankce, může se doba uchování prodloužit až do přijetí rozhodnutí příslušnou schvalující osobou.

5. Všem osobám a subjektům účastnícím se plnění rozpočtu podle článku 62 umožní Komise přístup k informacím o rozhodnutích o vyloučení podle článku 136, aby mohly ověřit, zda se v systému vyskytuje vyloučení, a mohly tuto informaci vzít v úvahu, je-li to vhodné a na vlastní odpovědnost, při případném zadávání veřejných zakázek v rámci plnění rozpočtu.

6. Jako součást výroční zprávy Komise Evropskému parlamentu a Radě podle čl. 325 odst. 5 Smlouvy o fungování EU poskytne Komise souhrnné informace o rozhodnutích, která přijaly schvalující osoby podle článků 135 až 142 tohoto nařízení. V této zprávě poskytne i další informace o veškerých rozhodnutích přijatých schvalujícími osobami podle čl. 136 odst. 6 prvního pododstavce písm. b) a čl. 140 odst. 2 tohoto nařízení a o veškerých rozhodnutích schvalujících osob odchýlit se od doporučení výboru podle čl. 143 odst. 6 třetího pododstavce tohoto nařízení.

Informace uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce se poskytují s náležitým ohledem na požadavky důvěrnosti údajů a nesmějí zejména umožňovat identifikaci dotčené osoby nebo subjektu uvedených v čl. 135 odst. 2.

Článek 143

Výbor

1. Na žádost schvalující osoby kteréhokoliv orgánu Unie, subjektu Unie, evropského úřadu nebo subjektu či osoby pověřených prováděním specifických akcí v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky podle hlavy V Smlouvy o EU se svolá výbor.

2. Výbor tvoří:

a) stálý nezávislý předseda na vysoké úrovni, kterého jmenuje Komise;

b) dva stálí zástupci Komise jakožto zřizovatele systému včasného odhalování rizik a vylučování hospodářských subjektů, kteří vyjadřují společný postoj, a

c) jeden zástupce žádající schvalující osoby.

Složení výboru musí zajišťovat odpovídající právní a technickou odbornost. Výboru je nápomocen stálý sekretariát zřízený Komisí, který zajišťuje nepřetržitý administrativní chod výboru.

3. Předseda je volen z řad bývalých členů Soudního dvora Evropské unie, Účetního dvora či bývalých úředníků, kteří v některém z orgánů Unie jiném než Komisi zastávali funkci nejméně generálního ředitele. Předseda je vybírán na základě svých osobních a profesních kvalit, rozsáhlých zkušeností v právní a finanční oblasti a prokázané kompetence, nezávislosti a integrity. Jeho funkční období je pětileté a nelze je prodloužit. Předseda je jmenován na pozici zvláštního poradce ve smyslu článku 5 pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie. Předsedá všem schůzím výboru. Ve výkonu své funkce je nezávislý. Při výkonu funkce předsedy a jakýchkoli jiných oficiálních funkcí nesmí být ve střetu zájmů.

4. Jednací řád výboru přijímá Komise.

5. Výbor dodrží právo dotčené osoby nebo subjektu uvedených v čl. 135 odst. 2, aby před vydáním doporučení předložily připomínky ke skutečnostem nebo zjištěním uvedeným v čl. 136 odst. 2 a předběžné právní kvalifikaci. Za mimořádných okolností, pokud existují závažné legitimní důvody pro zachování důvěrnosti vyšetřování nebo vnitrostátních soudních řízení, lze výkon práva předložit připomínky odložit, dokud tyto důvody nepominou.

6. Doporučení výboru o vyloučení nebo o uložení peněžité sankce obsahuje tam, kde je to relevantní, tyto prvky:

a) skutečnosti nebo zjištění podle čl. 136 odst. 2 a jejich předběžnou právní kvalifikaci;

b) posouzení potřeby uložit peněžité sankce a jejich výši;

c) posouzení potřeby vyloučit osobu nebo subjekt uvedené v čl. 135 odst. 2, a v případě této potřeby i navrhovanou dobu trvání takového vyloučení;

d) posouzení potřeby uveřejnit informace týkající se osoby nebo subjektu uvedených v čl. 135 odst. 2, které jsou vyloučeny nebo kterým je uložena peněžitá sankce;

e) posouzení případných nápravných opatření přijatých osobou nebo subjektem uvedenými v čl. 135 odst. 2.

Pokud příslušná schvalující osoba hodlá přijmout přísnější rozhodnutí, než jaké doporučil výbor, zajistí, aby bylo přijato s řádným ohledem na právo být vyslyšen a na pravidla ochrany osobních údajů.

Pokud se příslušná schvalující osoba rozhodne odchýlit se od doporučení výboru, musí takové rozhodnutí výboru odůvodnit.

7. Výbor reviduje své doporučení během doby vyloučení na žádost příslušné schvalující osoby v případech uvedených v čl. 136 odst. 8 nebo v návaznosti na oznámení pravomocného rozsudku nebo konečného správního rozhodnutí zakládajících důvod pro vyloučení v případech, kdy takový rozsudek nebo rozhodnutí nestanoví dobu vyloučení, podle čl. 136 odst. 2 druhého pododstavce.

8. Výbor neprodleně oznámí žádající schvalující osobě své revidované doporučení a v návaznosti na to schvalující osoba své rozhodnutí přezkoumá.

9. Soudní dvůr Evropské unie má plnou pravomoc přezkoumat rozhodnutí, kterým schvalující osoba vylučuje osobu nebo subjekt uvedené v čl. 135 odst. 2 nebo ukládá peněžitou sankci příjemci finančních prostředků, včetně zrušení vyloučení, zkrácení nebo prodloužení jeho doby trvání nebo zrušení, snížení nebo zvýšení uložené peněžité sankce. Je-li rozhodnutí schvalující osoby o vyloučení nebo uložení peněžité sankce přijato na základě doporučení výboru, nepoužije se čl. 22 odst. 1 nařízení (ES) č. 58/2003.

Článek 144

Fungování databáze systému včasného odhalování rizik a vylučování hospodářských subjektů

1. Informace, které byly vyžádány od subjektů uvedených v čl. 142 odst. 2 písm. d), se předávají pouze prostřednictvím automatizovaného informačního systému zřízeného Komisí, který je v současnosti používán k hlášení podvodů a nesrovnalostí (dále jen „systém pro řízení nesrovnalostí“), v souladu s odvětvovými pravidly.

2. Při používání údajů obdržených prostřednictvím systému pro řízení nesrovnalostí se zohlední stav vnitrostátního řízení v době, kdy byly dané informace předloženy. Před jejich použitím je konzultován členský stát, který je prostřednictvím systému pro řízení nesrovnalostí předložil.

Článek 145

Výjimky vztahující se na Společné výzkumné středisko

Články 135 až 144 se nevztahují na Společné výzkumné středisko.

ODDÍL 3
SYSTÉMY INFORMAČNÍCH TECHNOLOGIÍ A ELEKTRONICKÁ VEŘEJNÁ SPRÁVA

Článek 146

Elektronické řízení operací

1. Jsou-li příjmové a výdajové operace nebo výměny dokumentů řízeny počítačovými systémy, mohou být dokumenty podepisovány digitálním nebo elektronickým postupem, který zajišťuje ověření totožnosti podepsané osoby. Tyto počítačové systémy zahrnují úplný a aktualizovaný popis systému, který stanoví obsah všech datových polí, upřesňuje způsob, jakým systém zpracovává jednotlivé operace, a podrobně vysvětluje způsob, jakým počítačový systém zajišťuje, aby ke každé operaci existovala kompletní auditní stopa.

2. S předchozím souhlasem dotčených orgánů Unie a členských států mohou být dokumenty mezi nimi předávány elektronickými prostředky.

Článek 147

Elektronická veřejná správa

1. Orgány Unie, výkonné agentury a subjekty Unie uvedené v článcích 70 a 71 pro elektronickou výměnu informací s účastníky vypracují a uplatňují jednotné standardy. Zejména pak, nakolik je to možné, navrhnou a uplatňují řešení pro předkládání, uchovávání a zpracování údajů poskytnutých v udělovacích řízeních a za tímto účelem vytvoří pro účastníky jediný „prostor pro výměnu elektronických údajů“. Komise předkládá Evropskému parlamentu a Radě pravidelně zprávu o pokroku v této věci.

2. Ve sdíleném řízení probíhá veškerá oficiální výměna informací mezi členskými státy a Komisí prostředky uvedenými v odvětvových pravidlech. Tato pravidla zajistí interoperabilitu shromážděných či obdržených údajů předávaných v rámci správy rozpočtu.

Článek 148

Systémy elektronické výměny

1. Veškeré výměny s příjemci finančních prostředků, včetně přijímání právních závazků a jejich případných změn, lze provádět prostřednictvím systémů elektronické výměny.

2. Systémy elektronické výměny musí splňovat tyto podmínky:

a) přístup k systému a dokumentům, jež jsou jeho prostřednictvím předávány, mají pouze oprávněné osoby;

b) právo elektronického podpisu a předávání dokumentů prostřednictvím systému mají pouze oprávněné osoby;

c) systém identifikuje oprávněné osoby zavedenými prostředky;

d) datum a čas elektronické transakce jsou přesně určeny;

e) je zachována integrita dokumentů;

f) je zachována dostupnost dokumentů;

g) je zachována případná důvěrnost dokumentů;

h) je zajištěna ochrana osobních údajů v souladu s nařízením (ES) č. 45/2001.

3. Pro údaje, jež jsou prostřednictvím takového systému zasílány či doručovány, platí právní předpoklad jejich integrity a přesnosti data a času jejich odeslání či doručení, které systém uvádí.

Dokument zaslaný nebo oznámený prostřednictvím takového systému se pokládá za rovnocenný dokumentu v papírové podobě, je přípustný jako důkaz v právních řízeních, je pokládán za originál a platí pro něj právní předpoklad pravosti a integrity za předpokladu, že neobsahuje dynamické prvky, které by jej mohly automaticky měnit.

Elektronické podpisy uvedené v odst. 2 písm. b) mají stejný právní účinek jako vlastnoruční podpisy.

Článek 149

Předkládání dokumentace žádosti

1. Pravidla předkládání dokumentace žádosti stanoví příslušná schvalující osoba, jež může zvolit výhradní způsob jejich předkládání.

Zvolené komunikační prostředky musí zajišťovat řádnou hospodářskou soutěž a splnění těchto podmínek:

a) každé podání obsahuje veškeré informace nutné k jeho vyhodnocení;

b) je zachována integrita údajů;

c) je zachována důvěrnost dokumentace žádosti;

d) je zajištěna ochrana osobních údajů v souladu s nařízením (ES) č. 45/2001.

2. Komise zajistí vhodnými prostředky a v souladu s čl. 147 odst. 1 možnost účastníků předkládat dokumentaci žádosti a jakékoli průkazní materiály v elektronické podobě. Jakýkoli systém elektronické komunikace použitý na podporu komunikace a výměny informací musí být nediskriminační, obecně dostupný a interoperabilní s obecně využívanými produkty informačních a komunikačních technologií a nesmí omezovat přístup účastníků k udělovacímu řízení.

Komise předkládá Evropskému parlamentu a Radě pravidelně zprávu o pokroku při uplatňování tohoto odstavce.

3. Zařízení pro elektronické doručování dokumentace žádosti zaručují za pomoci technických prostředků a náležitých postupů, že:

a) lze s jistotou ověřit identitu účastníka;

b) lze přesně určit datum a čas doručení dokumentace žádosti;

c) pouze oprávněné osoby mají přístup k předávaným údajům a mohou stanovit nebo měnit datum otevírání dokumentace žádosti;

d) v jednotlivých fázích udělovacího řízení pouze oprávněné osoby mají přístup ke všem předloženým údajům a mohou tyto údaje pro potřeby řízení zpřístupnit;

e) je přiměřeně zajištěna možnost odhalovat pokusy o porušení některé z podmínek podle písmen a) až d).

První pododstavec se nevztahuje na veřejné zakázky, jejichž hodnota nedosahuje finančních limitů podle čl. 175 odst. 1.

4. Pokud příslušná schvalující osoba povolí podávání dokumentace žádosti elektronickými prostředky, považují se elektronické dokumenty podané prostřednictvím takových systémů za originály.

5. Je-li dokumentace žádosti podávána formou dopisu, mohou ji účastníci podávat jedním z těchto způsobů:

a) buď poštou, nebo kurýrní službou, v kterémžto případě je podání doloženo datem poštovního razítka nebo datem potvrzení o převzetí;

b) osobně či prostřednictvím svého zmocněnce v prostorách příslušné schvalující osoby, v kterémžto případě je podání doloženo potvrzením o přijetí.

6. Podáním dokumentace žádosti účastníci vyjadřují souhlas s tím, aby jim bylo oznámení o výsledku řízení doručeno elektronickými prostředky.

7. Odstavce 1 až 6 tohoto článku se nevztahují na výběr osob nebo subjektů vynakládajících finanční prostředky Unie podle čl. 62 odst. 1 prvního pododstavce písm. c).

KAPITOLA 3
PRAVIDLA PRO PŘÍMÉ ŘÍZENÍ

Článek 150

Hodnotící komise

1. Dokumentaci žádosti posuzuje hodnotící komise.

2. Hodnotící komisi jmenuje příslušná schvalující osoba.

   Hodnotící komise je složena nejméně ze tří osob.

3. Členové hodnotící komise hodnotící žádosti o grant nebo nabídky zastupují alespoň dvě organizační jednotky orgánů Unie nebo subjektů Unie uvedených v článcích 68, 70 a 71, mezi nimiž není vztah nadřízenosti a podřízenosti a z nichž alespoň jedna je zcela nezávislá na příslušné schvalující osobě. Nemají-li zastoupení a místní jednotky mimo Unii, jako jsou delegace Unie, kancelář nebo styčné pracoviště ve třetí zemi, a subjekty Unie uvedené v článcích 68, 70 a 71 oddělené jednotky, požadavek na organizační jednotky bez vztahu nadřízenosti a podřízenosti se na ně nepoužije.

   Na základě rozhodnutí příslušné schvalující osoby mohou být hodnotící komisi nápomocni externí odborníci.

Externí odborníci mohou být členy hodnotící komise, je-li tato možnost stanovena v základním právním aktu.

4. Členy hodnotící komise hodnotící přihlášky do soutěže o ceny mohou být osoby uvedené v odst. 3 prvním pododstavci nebo externí odborníci.

5. Členové hodnotící komise a externí odborníci dodržují článek 61.

Článek 151

Vysvětlení a oprava dokumentace žádosti

Příslušná schvalující osoba může opravit zjevné administrativní chyby v dokumentaci žádosti poté, co zamýšlenou opravu potvrdí účastník.

Pokud účastník nepředloží průkazní materiály nebo se nevyjádří, hodnotící komise nebo případně příslušná schvalující osoba ho kromě řádně odůvodněných případů požádá, aby poskytl chybějící informace či podal vysvětlení k podkladům.

Tyto informace, vysvětlení nebo potvrzení nesmějí dokumentaci žádosti podstatně změnit.

Článek 152

Záruky

1. S výjimkou veřejných zakázek a grantů, jejichž hodnota nepřesahuje 60 000 EUR, může příslušná schvalující osoba, je-li to přiměřené a na základě své analýzy rizik, požadovat složení záruky:

   a) zhotoviteli, dodavateli nebo poskytovateli nebo příjemci grantů za účelem omezení finančních rizik spojených s platbami předběžného financování (dále jen „záruka za předběžné financování“);

   b) zhotoviteli, dodavateli nebo poskytovateli za účelem zajištění souladu s podstatnými smluvními povinnostmi v případě stavebních prací, dodávek nebo složitých služeb (dále jen „záruka za splnění“);

   c) zhotoviteli, dodavateli nebo poskytovateli za účelem zajištění plnění veřejné zakázky v plném rozsahu během období odpovědnosti za ni (dále jen „záruka za uvolnění zádržného“).

   Společné výzkumné středisko je od složení záruk osvobozeno.

   Místo vyžadování záruky za předběžné financování v případě grantů může příslušná schvalující osoba rozhodnout o rozdělení platby do více splátek.

2. Příslušná schvalující osoba rozhodne o tom, zda má být záruka vyjádřena v eurech či v měně uvedené ve smlouvě či grantové dohodě.

3. Záruku poskytuje banka nebo schválená finanční instituce, které akceptuje příslušná schvalující osoba.

Na žádost zhotovitele, dodavatele nebo poskytovatele nebo příjemce grantu a za předpokladu, že to příslušná schvalující osoba akceptuje:

a) mohou být záruky uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. a), b) a c) nahrazeny společným a nerozdílným ručením zhotovitele, dodavatele nebo poskytovatele nebo příjemce grantu a třetí osoby;

b) může být záruka uvedená v odst. 1 prvním pododstavci písm. a) nahrazena společným neodvolatelným a bezpodmínečným ručením příjemců grantů, kteří jsou stranami téže grantové dohody.

4. Záruka musí banku, finanční instituci nebo třetí osobu zavazovat k poskytnutí neodvolatelné záruky nebo plnění z titulu záruky na první výzvu pro účely splnění povinností zhotovitele, dodavatele nebo poskytovatele nebo příjemce grantu.

5. Pokud příslušná schvalující osoba v průběhu provádění veřejné zakázky nebo grantové dohody zjistí, že ručitel již není oprávněn vydávat záruky v souladu s platným vnitrostátním právem, požádá zhotovitele, dodavatele nebo poskytovatele nebo příjemce grantu, aby záruku poskytnutou tímto ručitelem nahradili.

Článek 153

Záruka za předběžné financování

1. Záruka za předběžné financování pokrývá částku nepřesahující výši předběžného financování a musí platit po dostatečně dlouhé období, které umožní její čerpání.

2. Záruka za předběžné financování je uvolňována postupně s tím, jak je prováděn zápočet předběžného financování s průběžnými platbami nebo výplatou zůstatku ve prospěch zhotovitele, dodavatele nebo poskytovatele nebo příjemce grantu v souladu s podmínkami veřejné zakázky nebo grantové dohody.

HLAVA VI
NEPŘÍMÉ ŘÍZENÍ

Článek 154

Nepřímé řízení

1. Výběr osob a subjektů, které mají být pověřeny vynakládáním finančních prostředků Unie nebo využíváním rozpočtových záruk Unie podle čl. 62 odst. 1 prvního pododstavce písm. c), musí být transparentní, musí být odůvodněn povahou akce a nesmí vést ke střetu zájmů. V případě subjektů uvedených v čl. 62 odst. 1 prvním pododstavci písm. c) bodech ii), v), vi) a vii) se při výběru přihlíží rovněž k jejich finanční a provozní způsobilosti.

Je-li osoba nebo subjekt určen v základním právním aktu, zahrnuje finanční výkaz podle článku 35 doložené zdůvodnění toho, proč byla vybrána právě tato osoba nebo tento subjekt.

V případě síťového plnění rozpočtu, při němž musí být za dotčený členský stát či zemi určen alespoň jeden subjekt, se tento subjekt určí v souladu se základním právním aktem. Ve všech ostatních případech určí tyto subjekty Komise po vzájemné dohodě s dotčenými členskými státy nebo zeměmi.

2. Osoby a subjekty pověřené vynakládáním finančních prostředků Unie nebo využíváním rozpočtových záruk Unie podle čl. 62 odst. 1 prvního pododstavce písm. c) dodržují zásady řádného finančního řízení, transparentnosti, zákazu diskriminace a viditelnosti činnosti Unie. Pokud Komise uzavře dohody o finančním rámcovém partnerství v souladu s článkem 130, jsou tyto zásady v těchto dohodách blíže popsány.

3. Před podpisem dohod o přiznání příspěvku, dohod o financování nebo záručních dohod zajistí Komise úroveň ochrany finančních zájmů Unie, která je rovnocenná úrovni ochrany stanovené v případě plnění rozpočtu Komisí v souladu s čl. 62 odst. 1 prvním pododstavcem písm. a). Komise tak učiní posouzením systémů, pravidel a postupů osob nebo subjektů vynakládajících finanční prostředky Unie, pokud se na tyto systémy, pravidla a postupy hodlá spoléhat při provádění akce, nebo přijetím vhodných dohledových opatření v souladu s odstavcem 5 tohoto článku.

4. Komise v souladu se zásadou proporcionality a s náležitým přihlédnutím k povaze akce a souvisejících finančních rizik posoudí, zda osoby a subjekty vynakládající finanční prostředky Unie podle čl. 62 odst. 1 prvního pododstavce písm. c):

a) zřídily účinný a efektivní systém vnitřní kontroly založený na mezinárodních osvědčených postupech, který umožňuje zejména předcházet nesrovnalostem a podvodům, odhalovat je a napravovat, a zajistily fungování tohoto systému;

b) používají systém účetnictví, který včas poskytuje přesné, úplné a spolehlivé údaje;

c) podléhají nezávislému externímu auditu prováděnému auditorem funkčně nezávislým na dotčené osobě či subjektu v souladu s mezinárodně uznávanými auditorskými standardy;

d) uplatňují náležitá pravidla a postupy při poskytování financování třetím osobám, včetně transparentních, nediskriminačních, účinných a efektivních postupů přezkumu, pravidel pro zpětné získávání neoprávněně vyplacených finančních prostředků a pravidel pro vyloučení z přístupu k financování;

e) zveřejňují vhodné informace o příjemcích finančních prostředků, které jsou rovnocenné informacím stanoveným podle článku 38;

f) zajišťují ochranu osobních údajů, která je rovnocenná ochraně uvedené v článku 5.

Po dohodě s dotčenými osobami či subjekty může Komise mimoto posoudit jiná pravidla a postupy, například postupy účtování správních nákladů, které uplatňují. Na základě výsledků tohoto posouzení může Komise rozhodnout, že se bude na tato pravidla a postupy spoléhat.

Osoby nebo subjekty, které byly posouzeny v souladu s prvním a druhým pododstavcem, Komisi neprodleně informují o veškerých podstatných změnách svých systémů, pravidel, nebo postupů, jež mohou mít dopad na spolehlivost posouzení Komise.

5. Pokud dotčená osoba nebo subjekt splňuje odstavec 4 pouze částečně, přijme Komise vhodná dohledová opatření, která zajišťují ochranu finančních zájmů Unie. Tato opatření jsou specifikována v příslušných dohodách. O každém z nich na požádání informují Evropský parlament a Radu.

6. Komise se může rozhodnout předběžné posouzení uvedené v odstavcích 3 a 4 nevyžadovat:

a) u subjektů Unie uvedených v článcích 70 a 71 a u subjektů nebo osob uvedených v čl. 62 odst. 1 prvním pododstavci písm. c) bodě viii), jež přijaly finanční pravidla s předchozím souhlasem Komise;

b) u určených třetích zemí nebo subjektů, pokud si Komise ponechá pravomoc finančního řízení, které zaručují dostatečnou ochranu finančních zájmů Unie; nebo

c) v případě postupů výslovně vyžadovaných Komisí, včetně jejích vlastních postupů a postupů stanovených v základních právních aktech.

7. Pokud z posouzení vyplyne, že systémy, pravidla nebo postupy osob či subjektů uvedených v čl. 62 odst. 1 prvním pododstavci písm. c) jsou vhodné, mohou být příspěvky Unie pro tyto osoby nebo subjekty využívány podle této hlavy. Pokud se tyto osoby nebo subjekty účastní výzvy k podávání návrhů, musí dodržovat pravidla výzvy k podávání návrhů obsažená v hlavě VIII. V tomto případě může schvalující osoba rozhodnout o tom, že se místo grantové dohody podepíše dohoda o přiznání příspěvku nebo dohoda o financování.

Článek 155

Vynakládání finančních prostředků Unie a využívání rozpočtových záruk Unie

1. Osoby a subjekty vynakládající finanční prostředky Unie nebo využívající rozpočtové záruky Unie předkládají Komisi:

a) zprávu o vynaložení finančních prostředků Unie nebo využití rozpočtových záruk Unie, včetně splnění podmínek nebo dosažení výsledků, jak je uvedeno v čl. 125 odst. 1 prvním pododstavci písm. a);

b) pokud příspěvek hradí výdaje, výkaz vynaložených výdajů;

c) prohlášení řídícího subjektu vztahující se na informace uvedené v písmenu a) a případně písmenu b), které potvrzuje, že:

   i) jsou tyto informace řádně uspořádány a jsou úplné a přesné;

   ii) finanční prostředky Unie byly použity k zamýšlenému účelu, jak je vymezeno v dohodách o přiznání příspěvku, dohodách o financování nebo záručních dohodách nebo případně v příslušných odvětvových pravidlech;

   iii) zavedené kontrolní systémy poskytují nezbytné záruky legality a správnosti uskutečněných operací;

d) souhrn závěrečných zpráv o auditu a informací o provedených kontrolách, včetně rozboru povahy a rozsahu chyb a nedostatků zjištěných v systémech a přijatých či plánovaných nápravných opatření.

V případě křížového spoléhání se na audity podle článku 127 obsahuje souhrn uvedený v prvním pododstavci písm. d) tohoto odstavce veškerou příslušnou auditní dokumentaci, o niž se má spoléhání opírat.

V případě akcí, jež končí před koncem příslušného rozpočtového roku, může být prohlášení řídícího subjektu uvedené v prvním pododstavci písm. c) nahrazeno závěrečnou zprávou o dané akci předloženou před 15. únorem následujícího rozpočtového roku.

K dokumentům uvedeným v prvním pododstavci se připojí výrok nezávislého auditora vypracovaný v souladu s mezinárodně uznávanými auditorskými standardy. Tento výrok uvádí, zda zavedené kontrolní systémy řádně fungují a jsou nákladově efektivní a zda jsou uskutečněné operace legální a správné. Uvede rovněž, zda auditní činnost nezpochybňuje tvrzení obsažená v prohlášení řídícího subjektu uvedeném v prvním pododstavci písm. c). Pokud tento výrok neexistuje, může schvalující osoba získat rovnocennou úroveň jistoty jinými nezávislými prostředky.

Dokumenty uvedené v prvním pododstavci se předloží Komisi do 15. února následujícího rozpočtového roku. Výrok uvedený v třetím pododstavci se Komisi předloží do 15. března uvedeného rozpočtového roku.

Povinnostmi uvedenými v tomto odstavci nejsou dotčeny dohody uzavřené s EIB, EIF, organizacemi členského státu, mezinárodními organizacemi a třetími zeměmi. Co se týká prohlášení řídícího subjektu, musí tyto dohody obsahovat alespoň povinnost těchto subjektů předložit Komisi každoročně prohlášení, že během dotčeného rozpočtového roku byly finanční prostředky Unie využity a zaúčtovány v souladu s čl. 154 odst. 3 a 4 a s povinnostmi stanovenými v těchto dohodách. Toto prohlášení může být obsaženo v závěrečné zprávě, nepřesahuje-li doba provádění akce osmnáct měsíců.

2. Osoby a subjekty při vynakládání finančních prostředků Unie:

a) dodržují platné právo Unie a přijaté mezinárodní a unijní normy, a nepodporují tudíž opatření napomáhající praní peněz , financování terorismu, vyhýbání se daňovým povinnostem, daňovým podvodům nebo daňovým únikům;

b) při využívání finančních nástrojů a rozpočtových záruk podle hlavy X nezahájí nové nebo obnovené operace se subjekty registrovanými nebo usazenými v jurisdikcích zařazených na seznam vypracovaný v rámci příslušné politiky Unie týkající se nespolupracujících jurisdikcí nebo v jurisdikcích, které jsou podle čl. 9 odst. 2 směrnice (EU) 2015/849 považovány za vysoce rizikové třetí země či které se fakticky neřídí unijními nebo mezinárodně dohodnutými daňovými standardy týkajícími se transparentnosti a výměny informací.

Subjekty se mohou od prvního pododstavce písm. b) odchýlit pouze tehdy, pokud se akce fyzicky uskuteční v jedné z těchto jurisdikcí a neexistují žádné náznaky, že daná operace je některou z činností uvedených v prvním pododstavci písm. a).

Subjekty využívající finanční nástroje a rozpočtové záruky podle hlavy X do případných dohod s finančními zprostředkovateli začlení požadavky podle tohoto odstavce a požadují, aby je finanční zprostředkovatelé informovali o jejich dodržování.

3. Při využívávání finančních nástrojů a rozpočtových záruk podle hlavy X dodržují osoby a subjekty zásady a standardy stanovené právními předpisy Unie o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu, zejména nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/847[1] a směrnicí (EU) 2015/849. Podmíní financování podle tohoto nařízení sdělením informací o skutečném vlastnictví v souladu se směrnicí (EU) 2015/849 a uveřejní údaje ze zpráv podle jednotlivých zemí ve smyslu čl. 89 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU[2].

4. Komise ověří, zda byly finanční prostředky nebo rozpočtové záruky Unie použity v souladu s podmínkami stanovenými v příslušných dohodách. Pokud jsou náklady osoby nebo subjektu proplaceny na základě zjednodušeného vykazování nákladů podle čl. 125 odst. 1 prvního pododstavce písm. c), d) a e), použijí se obdobně čl. 181 odst. 1 až 45 a články 182 až 185. Pokud byly finanční prostředky nebo rozpočtové záruky Unie použity v rozporu s povinnostmi stanovenými v příslušných dohodách, použije se článek 131.

---

1 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/847 ze dne 20. května 2015 o informacích doprovázejících převody peněžních prostředků a o zrušení nařízení (ES) č. 1781/2006 (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 1).

2 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

5. Při akcích financovaných větším počtem dárců, kdy příspěvek Unie hradí výdaje, spočívá postup stanovený v odstavci 4 v ověření toho, zda osoba nebo subjekt využily částku odpovídající částce, kterou Komise vyplatila na dotyčnou akci, v souladu s podmínkami stanovenými v příslušné grantové dohodě, dohodě o přiznání příspěvku nebo dohodě o financování.

6. Dohody o přiznání příspěvku, dohody o financování a záruční dohody jednoznačně stanoví odpovědnost a povinnosti osoby nebo subjektu vynakládajících finanční prostředky Unie, včetně povinností stanovených v článku 129, a podmínky pro vyplacení příspěvku. V těchto dohodách se rovněž případně vymezí vzájemně dohodnutá odměna, jež je úměrná podmínkám, za nichž jsou akce prováděny, s náležitým ohledem na situace krize a nestability, a je-li to vhodné, může být založena na výkonnosti. Tyto dohody obsahují rovněž pravidla pro podávání zpráv Komisi o plnění úkolů, očekávané výsledky, včetně ukazatelů pro měření výkonnosti, a povinnost osob nebo subjektů vynakládajících finanční prostředky Unie oznámit Komisi neprodleně případy odhalených podvodů a nesrovnalostí a přijatá následná opatření.

7. Veškeré dohody o přiznání příspěvku, dohody o financování a záruční dohody se na požádání zpřístupní Evropskému parlamentu a Radě.

8. Tento článek se nepoužije na příspěvky Unie poskytnuté subjektům Unie, na něž se podle článků 70 a 71 vztahuje zvláštní postup udělení absolutoria, s výjimkou případných ad hoc dohod o přiznání příspěvku.

Článek 156

Nepřímé řízení s mezinárodními organizacemi

1. Komise může v souladu s čl. 62 odst. 1 prvním pododstavcem písm. c) bodem ii) plnit rozpočet nepřímo s mezinárodními veřejnými organizacemi zřízenými mezinárodními dohodami (dále jen „mezinárodní organizace“) a se specializovanými agenturami jimi zřízenými. Tyto dohody jsou předloženy Komisi v rámci posouzení, jež Komise provádí podle čl. 154 odst. 3.

2. Za mezinárodní organizace jsou považovány i tyto organizace:

   a) Mezinárodní výbor Červeného kříže;

   b) Mezinárodní federace společností Červeného kříže a Červeného půlměsíce.

3. Komise je oprávněna přijmout řádně odůvodněné rozhodnutí, jímž určí, že za mezinárodní organizaci je považována určitá nezisková organizace, která splňuje tyto podmínky:

   a) má právní subjektivitu a samostatné správní orgány;

   b) byla zřízena s cílem plnit zvláštní úkoly obecného mezinárodního zájmu;

   c) jejím členem je nejméně šest členských států;

d) je vybavena dostatečnými finančními zárukami;

e) vykonává svou činnost za pomoci trvalé struktury a v souladu se systémy, pravidly a postupy, které mohou být předmětem posouzení podle čl. 154 odst. 3.

4. Pokud mezinárodní organizace vynakládají finanční prostředky v nepřímém řízení, použijí se dohody o ověření s nimi uzavřené.

Článek 157

Nepřímé řízení s organizacemi členského státu

1. Komise může v souladu s čl. 62 odst. 1 prvním pododstavcem písm. c) body v) a vi) plnit rozpočet nepřímo s organizacemi členského státu.

2. Plní-li Komise rozpočet nepřímo s organizacemi členských států, spoléhá se na systémy, pravidla a postupy těchto organizací, které byly posouzeny podle čl. 154 odst. 3 a 4.

3. Dohody o finančním rámcovém partnerství uzavřené s organizacemi členského státu v souladu s článkem 130 blíže upřesní rozsah a podmínky křížového spoléhání se na systémy, pravidla a postupy organizací členských států a mohou obsahovat zvláštní ustanovení o křížovém spoléhání na posouzení a audity podle článků 126 a 127.

Článek 158

Nepřímé řízení se třetími zeměmi

1. Komise může plnit rozpočet nepřímo se třetí zemí nebo subjekty, které tato třetí země určila, jak je uvedeno v čl. 62 odst. 1 prvním pododstavci písm. c) bodě i), uzavřením dohody o financování, která popisuje zásah Unie ve třetí zemi a pro každou část akce stanoví způsob plnění rozpočtu.

2. Ve vztahu k části akce, která je prováděna nepřímo se třetí zemí nebo subjekty, které tato třetí země určila, stanoví dohoda o financování kromě prvků uvedených v čl. 155 odst. 5 jednoznačně úlohu a povinnosti třetí země a Komise při vynakládání finančních prostředků. Dohoda o financování určuje rovněž pravidla a postupy, které třetí země uplatňuje při vynakládání finančních prostředků Unie.

Článek 159

Operace kombinování zdrojů

1. Operace kombinování zdrojů řídí buď Komise, nebo osoby či subjekty vynakládající finanční prostředky Unie podle čl. 62 odst. 1 prvního pododstavce písm. c).

2. Pokud jsou v rámci nástroje nebo platformy kombinování zdrojů využívány finanční nástroje a rozpočtové záruky, použije se hlava X.

3. V případě finančních nástrojů a rozpočtových záruk využívaných v rámci nástrojů nebo platforem kombinování zdrojů se předpokládá soulad s čl. 209 odst. 2 prvním pododstavcem písm. h), je-li před zřízením příslušného nástroje nebo platformy kombinování zdrojů provedeno předběžné hodnocení.

4. Na úrovni nástroje nebo platformy kombinování zdrojů se vypracovávají výroční zprávy podle článku 249, přičemž se přihlíží k veškerým finančním nástrojům a rozpočtovým zárukám do daného nástroje nebo platformy zařazeným a zřetelně se určí různé druhy finanční podpory v jejich rámci.

HLAVA VII
VEŘEJNÉ ZAKÁZKY A KONCESE

KAPITOLA 1
Obecná ustanovení

Článek 160

Zásady vztahující se na veřejné zakázky a oblast působnosti

1. Všechny veřejné zakázky financované zcela nebo zčásti z rozpočtu musí dodržovat zásady transparentnosti, proporcionality, rovného zacházení a zákazu diskriminace.

2. Všechny veřejné zakázky se zadávají formou co nejširší veřejné soutěže, s výjimkou případů, kdy se použije řízení uvedené v čl. 164 odst. 1 písm. d).

Odhadovaná hodnota veřejné zakázky nesmí být určena s cílem obejít platná pravidla ani nesmí být za tímto účelem veřejná zakázka rozdělena.

Veřejný zadavatel rozdělí veřejnou zakázku na jednotlivé části, kdykoli to bude vhodné s ohledem na co nejširší hospodářskou soutěž.

3. Veřejní zadavatelé nesmějí rámcové smlouvy zneužívat ani je používat tak, aby jejich účelem nebo důsledkem bylo zabránění hospodářské soutěži anebo její omezení či narušení.

4. Společné výzkumné středisko může při své účasti na zadávání veřejných zakázek financovaných zcela nebo zčásti z rozpočtu získávat financování z jiných zapsaných prostředků, než jsou prostředky na výzkum a technologický vývoj.

5. Pravidla týkající se zadávání veřejných zakázek stanovená v tomto nařízení se nevztahují na činnosti Společného výzkumného střediska prováděné jménem třetích osob, s výjimkou zásad transparentnosti a rovného zacházení.

Článek 161

Příloha týkající se zadávání veřejných zakázek a přenesení pravomoci

Podrobná pravidla zadávání veřejných zakázek jsou stanovena v příloze I tohoto nařízení. K zajištění toho, aby orgány Unie při zadávání zakázek na vlastní účet uplatňovaly stejné normy jako ty, které veřejným zadavatelům ukládají směrnice 2014/23/EU a 2014/24/EU, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 269 tohoto nařízení, jimiž se mění příloha I tohoto nařízení s cílem uvést ji do souladu s uvedenými směrnicemi a provést související technické úpravy.

Článek 162

Smíšené zakázky a společný slovník pro veřejné zakázky

1. Smíšená zakázka, která z hlediska svého předmětu v sobě zahrnuje dva nebo více druhů veřejných zakázek (na stavební práce, dodávky nebo služby) nebo i koncese (na stavební práce nebo služby), se zadává v souladu s předpisy platnými pro ten druh veřejné zakázky, který vystihuje hlavní předmět dotčené veřejné zakázky.

2. V případě smíšených veřejných zakázek, jež zahrnují dodávky i služby, se jejich hlavní předmět určí na základě porovnání hodnot příslušných dodávek a služeb.

Veřejná zakázka, která z hlediska svého předmětu v sobě zahrnuje jeden druh veřejných zakázek (na stavební práce, dodávky nebo služby) a koncesí (na stavební práce nebo služby), se zadává v souladu s předpisy platnými pro dotčenou veřejnou zakázku.

3. Tato hlava se nepoužije na smlouvy o technické pomoci uzavřené s EIB nebo EIF.

4. Veškeré odkazy na nomenklaturu v souvislosti se zadáváním veřejných zakázek vycházejí ze společného slovníku pro veřejné zakázky (CPV) tak, jak byl přijat nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2195/2002[1].

Článek 163

Uveřejňování informací

1. V případě zadávacích řízení, jejichž hodnota se rovná nebo je vyšší než finanční limity podle čl. 175 odst. 1 nebo článku 178, je veřejný zadavatel povinen uveřejnit v *Úředním věstníku Evropské unie*:

   a) oznámení o zahájení zadávacího řízení, s výjimkou případů, kdy se jedná o řízení uvedené v čl. 164 odst. 1 písm. d);

   b) oznámení o výsledku zadávacího řízení.

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2195/2002 ze dne 5. listopadu 2002 o společném slovníku pro veřejné zakázky (CPV) (Úř. věst. L 340, 16.12.2002, s. 1).

2. Zadávací řízení, v nichž není dosaženo finančních limitů podle čl. 175 odst. 1 nebo článku 178, se vyhlašují vhodným způsobem.

3. Určité informace o výsledku zadávacího řízení se nemusí uveřejňovat, pokud by poskytnutí takových informací bránilo vymahatelnosti práva nebo bylo jinak v rozporu s veřejným zájmem či na újmu oprávněným obchodním zájmům hospodářských subjektů nebo pokud by poskytnutí takových informací bylo na újmu spravedlivé hospodářské soutěži mezi nimi.

Článek 164

Zadávací řízení

1. Zadávací řízení, jejichž předmětem je udělování koncesí nebo zadávání veřejných zakázek včetně rámcových smluv, mají některou z těchto forem:

a) otevřené řízení;

b) užší řízení včetně řízení prostřednictvím dynamického nákupního systému;

c) soutěž o návrh;

d) jednací řízení bez předchozího uveřejnění;

e) soutěžní dialog;

f) soutěžní řízení s jednáním;

g) inovační partnerství;

h) řízení, při nichž je uveřejňována výzva k vyjádření zájmu.

2. V případě otevřených řízení může podat nabídku každý hospodářský subjekt, který má o to zájem.

3. V užším řízení, v soutěžním dialogu, v soutěžním řízení s jednáním a v inovačním partnerství může podat žádost o účast každý hospodářský subjekt tím, že poskytne informace, které požaduje veřejný zadavatel. Veřejný zadavatel vyzve všechny zájemce, kteří vyhovují kritériím pro výběr a kteří se nenacházejí v žádné ze situací uvedených v čl. 136 odst. 1 a čl. 141 odst. 1, aby podali nabídku.

Bez ohledu na první pododstavec může veřejný zadavatel omezit počet zájemců, kteří budou vyzváni k účasti na řízení, na základě objektivních a nediskriminačních kritérií pro výběr, která budou uvedena v oznámení o zahájení zadávacího řízení nebo ve výzvě k vyjádření zájmu. Počet vyzvaných zájemců musí být dostatečný k tomu, aby se zajistila řádná hospodářská soutěž.

4. Ve všech řízeních, jejichž součástí je jednání, jednají veřejní zadavatelé s uchazeči o počáteční nabídce a všech následných nabídkách nebo jejich částech, s výjimkou konečné nabídky, aby dosáhli zlepšení obsahu nabídek. Minimální požadavky a kritéria uvedená v zadávací dokumentaci nejsou předmětem jednání.

Veřejný zadavatel může zadat veřejnou zakázku na základě počáteční nabídky bez jednání, pokud bylo v zadávací dokumentaci uvedeno, že si vyhrazuje možnost tak učinit.

5. Veřejný zadavatel může použít:

a) otevřené nebo užší řízení pro jakékoli nákupy;

b) řízení, při nichž je uveřejňována výzva k vyjádření zájmu pro veřejné zakázky, jejichž hodnota nedosahuje finančních limitů podle čl. 175 odst. 1, aby předem vybral zájemce, kteří budou vyzváni k podání nabídek v reakci na budoucí omezené výzvy k podání nabídek, nebo aby sestavil seznam prodejců, kteří budou vyzváni k podání žádostí o účast nebo podání nabídek;

c) soutěž o návrh s cílem získat plán nebo návrh vybraný porotou v soutěži;

d) inovační partnerství pro vývoj a následnou koupi inovativních výrobků, služeb nebo stavebních prací;

e) soutěžní řízení s jednáním nebo soutěžní dialog v případě koncesí a veřejných zakázek na služby uvedených v příloze XIV směrnice 2014/24/EU v případech, kdy v reakci na otevřené nebo užší řízení po dokončení původního řízení byly podány pouze nabídky, které jsou v rozporu s pravidly, nebo nabídky nepřijatelné, a v případech, kdy je to odůvodněno zvláštními okolnostmi souvisejícími mimo jiné s povahou nebo složitostí předmětu veřejné zakázky nebo s konkrétním druhem veřejné zakázky, jak je dále uvedeno v příloze I tohoto nařízení;

f) jednací řízení v případě veřejných zakázek, jejichž hodnota nedosahuje finančních limitů podle čl. 175 odst. 1, nebo pokud jde o jednací řízení bez předchozího uveřejnění, v případě zvláštních druhů nákupů mimo oblast působnosti směrnice 2014/24/EU nebo za jasně vymezených výjimečných okolností uvedených v příloze I tohoto nařízení.

6. Dynamický nákupní systém musí být během svého trvání otevřený všem hospodářským subjektům, které vyhovují jeho kritériím pro výběr uchazečů.

Veřejný zadavatel dodržuje pravidla užšího řízení pro zadávání veřejných zakázek prostřednictvím dynamického nákupního systému.

Článek 165

Interinstitucionální zadávání veřejných zakázek a společné zadávání veřejných zakázek

1. Je-li veřejná zakázka nebo rámcová smlouva předmětem zájmu dvou nebo více orgánů Unie, výkonných agentur či subjektů Unie uvedených v článcích 70 a 71 a je-li možné dosáhnout úspor z důvodu vyšší efektivity, jsou dotčení veřejní zadavatelé oprávněni provést řízení a řídit následnou veřejnou zakázku, zadanou přímo nebo na základě rámcové smlouvy, na interinstitucionální bázi pod vedením jednoho z dotčených veřejných zadavatelů.

   Interinstitucionálního zadávání veřejných zakázek se mohou zúčastnit i osoby a subjekty pověřené prováděním specifických akcí v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky podle hlavy V Smlouvy o EU, jakož i kancelář generálního tajemníka Nejvyšší rady evropských škol.

   Podmínky rámcové smlouvy se použijí pouze mezi těmi veřejnými zadavateli, kteří jsou pro tento účel označeni v zadávací dokumentaci, a hospodářskými subjekty, které jsou stranami této rámcové smlouvy.

2. Je-li k provedení společné akce mezi orgánem Unie a jedním nebo více veřejnými zadavateli z členských států zapotřebí zadat zakázku nebo uzavřít rámcovou smlouvu, mohou tento orgán Unie a tito veřejní zadavatelé provést zadávací řízení společně.

Společného zadávání veřejných zakázek se mohou účastnit také státy ESVO a země kandidující na členství v Unii, pokud tuto možnost výslovně stanoví dvoustranná nebo vícestranná smlouva.

Na společné zadávací řízení se použijí procesní ustanovení platná pro orgány Unie.

Činí-li podíl na odhadované celkové hodnotě veřejné zakázky připadající na veřejného zadavatele z určitého členského státu či jím spravovaný nejméně 50 % nebo v jiných řádně odůvodněných případech, může orgán Unie rozhodnout, že se na společné zadávání veřejných zakázek použijí procesní pravidla platná pro veřejného zadavatele z tohoto členského státu, je-li možné je považovat za rovnocenná pravidlům tohoto orgánu Unie.

Dotčený orgán Unie a veřejný zadavatel z členského státu, státu ESVO nebo země kandidující na členství v Unii, kteří se podílejí na společném zadávání veřejných zakázek, se dohodnou zejména na podrobných pravidlech týkajících se vyhodnocování žádostí o účast nebo nabídek, zadání veřejné zakázky, práva použitelného na tuto zakázku a soudu příslušného pro řešení sporů.

Článek 166

Příprava zadávacího řízení

1. Před zahájením zadávacího řízení může veřejný zadavatel vést předběžnou tržní konzultaci s cílem připravit řízení.

2. Veřejný zadavatel v zadávací dokumentaci vymezí předmět veřejné zakázky pomocí popisu svých potřeb a požadovaných vlastností stavebních prací, dodávek nebo služeb, jež mají být pořízeny, a stanoví příslušná kritéria pro vyloučení, výběr a zadání. Veřejný zadavatel zároveň uvede, které prvky představují minimální požadavky, jež musí splňovat všechny nabídky. Mezi minimální požadavky musí patřit dodržování příslušných povinností v oblasti práva životního prostředí a sociálního a pracovního práva stanovených právem Unie, vnitrostátním právem, kolektivními smlouvami nebo platnými mezinárodními sociálními úmluvami a úmluvami o životním prostředí uvedenými v příloze X směrnice 2014/24/EU.

Článek 167

Zadávání veřejných zakázek

1. Veřejné zakázky se zadávají na základě příslušných kritérií pro zadání veřejné zakázky za předpokladu, že veřejný zadavatel ověřil splnění všech těchto podmínek:

   a) nabídka splňuje minimální požadavky stanovené v zadávací dokumentaci;

   b) zájemce či uchazeč není vyloučen podle článku 136 ani odmítnut podle článku 141;

c) zájemce nebo uchazeč splňuje kritéria pro výběr stanovená v zadávací dokumentaci a nenachází se ve střetu zájmů, který by mohl mít negativní dopad na plnění zakázky.

2. Veřejný zadavatel použije kritéria pro výběr za účelem vyhodnocení způsobilosti zájemce nebo uchazeče. Kritéria pro výběr se mohou týkat pouze právní a regulační způsobilosti provádět odbornou činnost, hospodářské a finanční způsobilosti a technické a odborné způsobilosti. Požadavky na finanční způsobilost se v případě Společného výzkumného střediska považují za splněné.

3. Veřejný zadavatel použije kritéria pro zadání za účelem vyhodnocení nabídky.

4. Při zadávání veřejných zakázek veřejný zadavatel vychází z ekonomicky nejvýhodnější nabídky, což spočívá v jedné ze tří metod zadávání: nejnižší cena, nejnižší náklady nebo nejlepší poměr mezi cenou a kvalitou.

Pro metodu nejnižších nákladů využije veřejný zadavatel přístupu nákladové efektivnosti zahrnujícího náklady životního cyklu.

Pokud jde o nejlepší poměr mezi cenou a kvalitou, veřejný zadavatel zohlední cenu nebo náklady a jiná kritéria kvality související s předmětem veřejné zakázky.

Článek 168

Podávání nabídek, elektronická komunikace a vyhodnocení

1. Veřejný zadavatel stanoví lhůty pro doručení nabídek a žádostí o účast v souladu s bodem 24 přílohy I a s přihlédnutím k složitosti nákupu a ponechá hospodářským subjektům přiměřenou dobu na přípravu nabídek.

2. Je-li to považováno za vhodné a přiměřené, může veřejný zadavatel od uchazečů požadovat, aby před podpisem smlouvy složili záruku k zajištění toho, že svou nabídku nestáhnou. Požadovaná záruka činí 1 % až 2 % celkové odhadované hodnoty veřejné zakázky.

   Veřejný zadavatel záruku uvolní:

   a) po poskytnutí informací o výsledku řízení v případě uchazečů odmítnutých podle bodu 30.2 písm. b) přílohy I a nabídek odmítnutých podle bodu 30.2 písm. c) přílohy I;

   b) po podpisu smlouvy v případě uchazečů se stanoveným pořadím podle bodu 30.2 písm. e) přílohy I.

3. Veřejný zadavatel je povinen otevřít všechny žádosti o účast a nabídky. Nicméně:

a) žádosti o účast a nabídky, které byly doručeny po uplynutí lhůty pro jejich podání, zamítne bez toho, aby je otevřel;

b) nabídky, jež byly doručeny již otevřené, zamítne bez toho, aby se zabýval jejich obsahem.

4. Všechny žádosti o účast nebo nabídky, které nebyly ve fázi otevírání těchto žádostí a nabídek podle odstavce 3 zamítnuty, veřejný zadavatel vyhodnotí podle kritérií blíže určených v zadávací dokumentaci s cílem zadat veřejnou zakázku nebo uspořádat elektronickou aukci.

5. Schvalující osoba může upustit od jmenování hodnotící komise podle čl. 150 odst. 2 v těchto případech:

a) hodnota veřejné zakázky nedosahuje finančních limitů podle čl. 175 odst. 1;

b) na základě analýzy rizik v případech uvedených v bodě 11.1 druhém odstavci písm. c) a e), písm. f) podbodech i) a iii) a písm. h) přílohy I;

c) na základě analýzy rizik při obnovení soutěže v případě rámcové smlouvy;

d) řízení v oblasti vnější činnosti s hodnotou do výše 20 000 EUR.

6. Žádosti o účast a nabídky, které nejsou v souladu s minimálními požadavky stanovenými v zadávací dokumentaci, se zamítnou.

Článek 169

Kontakty v průběhu zadávacího řízení

1. Před lhůtou pro doručení žádostí o účast nebo nabídek může veřejný zadavatel sdělit doplňkové informace týkající se zadávací dokumentace, pokud zjistí v textu chybu nebo vynechávku nebo pokud ho o to požádá zájemce nebo uchazeč. Poskytnuté informace jsou zpřístupněny všem zájemcům nebo uchazečům.

2. Po uplynutí lhůty pro doručení žádostí o účast nebo nabídek je ve všech případech, kdy ke kontaktu došlo, a v řádně odůvodněných případech podle článku 151, kdy ke kontaktu nedošlo, třeba učinit poznámku do spisu o zadávacím řízení.

Článek 170

Rozhodnutí o zadání veřejné zakázky a vyrozumění zájemců nebo uchazečů

1. O tom, komu bude veřejná zakázka zadána, rozhodne příslušná schvalující osoba v souladu s kritérii pro výběr a s kritérii pro zadání, která jsou blíže určena v zadávací dokumentaci.

2. Veřejný zadavatel sdělí každému zájemci nebo uchazeči, jehož žádost o účast nebo nabídka byla zamítnuta, důvody pro přijetí tohoto rozhodnutí a délku odkladné lhůty uvedené v čl. 175 odst. 2 a čl. 178 odst. 1.

V případě zadávání jednotlivých veřejných zakázek podle rámcové smlouvy s obnovením soutěže vyrozumí veřejný zadavatel uchazeče o výsledku hodnocení.

3. Veřejný zadavatel vyrozumí všechny uchazeče, kteří se nenacházejí v situaci zakládající vyloučení uvedené v čl. 136 odst. 1, kteří nejsou odmítnuti podle článku 141, jejichž nabídka splňuje požadavky zadávací dokumentace a kteří podají písemnou žádost, o:

a) jménu uchazeče nebo v případě rámcové smlouvy jménech uchazečů, kterým je veřejná zakázka zadána, a o vlastnostech a relativních výhodách přijaté nabídky, zaplacené ceně nebo hodnotě smlouvy, je-li to relevantní a nejde-li o jednotlivou veřejnou zakázku podle rámcové smlouvy s obnovením soutěže;

b) pokroku v jednáních a dialogu s uchazeči.

Veřejný zadavatel však může rozhodnout, že určité informace nezveřejní, pokud by jejich poskytnutí bránilo vymahatelnosti práva, bylo v rozporu s veřejným zájmem či na újmu oprávněným obchodním zájmům hospodářských subjektů nebo narušilo spravedlivou hospodářskou soutěž mezi nimi.

Článek 171

Zrušení zadávacího řízení

Veřejný zadavatel může až do podpisu smlouvy na veřejnou zakázku zadávací řízení zrušit, aniž by zájemci nebo uchazeči měli nárok na jakékoli odškodnění.

Takové rozhodnutí musí být odůvodněno a musí být zájemcům nebo uchazečům dáno co nejdříve na vědomí.

Článek 172

Plnění a změny smlouvy na veřejnou zakázku

1. Plnění smlouvy na veřejnou zakázku se zahájí až po jejím podpisu.

2. Veřejný zadavatel je oprávněn provést ve smlouvě na veřejnou zakázku nebo rámcové smlouvě změny bez nového zadávacího řízení pouze v případech stanovených v odstavci 3 a za předpokladu, že tyto změny nepovedou ke změně předmětu dané smlouvy nebo rámcové smlouvy.

3. Smlouvu na veřejnou zakázku, rámcovou smlouvu nebo smlouvu na jednotlivou veřejnou zakázku podle rámcové smlouvy lze bez nového zadávacího řízení změnit v kterémkoli z těchto případů:

a) pokud jsou nezbytné dodatečné stavební práce, dodávky nebo služby původního zhotovitele, dodavatele nebo poskytovatele, které nebyly zahrnuty v původní veřejné zakázce, jsou-li splněny tyto podmínky:

i) změna zhotovitele, dodavatele nebo poskytovatele není možná z technických důvodů souvisejících s požadavky na zaměnitelnost nebo interoperabilitu se stávajícím zařízením, službami nebo instalacemi;

ii) změna zhotovitele, dodavatele nebo poskytovatele by veřejnému zadavateli způsobila výrazné zvýšení nákladů;

iii) cenový nárůst, včetně čisté kumulativní hodnoty po sobě následujících změn, nepřekročí 50 % hodnoty původní veřejné zakázky;

b) pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

i) potřeba změny byla vyvolána okolnostmi, které veřejný zadavatel jednající s náležitou péčí nemohl předvídat;

ii) případný cenový nárůst nepřekročí 50 % hodnoty původní veřejné zakázky;

c) pokud hodnota změny nepřesahuje následující limity:

i) finanční limity podle čl. 175 odst. 1 a bodu 38 přílohy I v oblasti vnější činnosti platné v době změny a

ii) 10 % z hodnoty původní veřejné zakázky na služby a dodávky nebo koncese na stavební práce nebo služby a 15 % z hodnoty původní veřejné zakázky na stavební práce;

d) pokud jsou splněny obě tyto podmínky:

i) nejsou změněny minimální požadavky původního zadávacího řízení;

ii) jakákoli následná změna hodnoty je v souladu s podmínkami stanovenými v písmeni c) tohoto pododstavce, pokud tato změna hodnoty nevyplývá z přísného uplatňování zadávací dokumentace nebo smluvních ustanovení.

Hodnota původní veřejné zakázky nezohledňuje úpravy cen.

Čistá kumulativní hodnota několika po sobě následujících změn podle prvního pododstavce písm. c) nesmí překročit žádný finanční limit v něm stanovený.

Veřejný zadavatel uplatní opatření týkající se následného uveřejňování informací stanovené v článku 163.

Článek 173

Záruka za splnění a záruka za uvolnění zádržného

1. Záruka za splnění činí nejvýše 10 % z celkové hodnoty veřejné zakázky.

   Je v plném rozsahu uvolněna po konečném převzetí stavebních prací, dodávek nebo složitých služeb v době, která podléhá lhůtám stanoveným v čl. 116 odst. 1 a kterou je nutno ve smlouvě na veřejnou zakázku specifikovat. V částečném či plném rozsahu ji lze uvolnit po předběžném převzetí stavebních prací, dodávek nebo složitých služeb.

2. Namísto záruky za uvolnění zádržného do výše 10 % celkové hodnoty veřejné zakázky lze provést postupné srážky z uskutečňovaných průběžných plateb nebo srážku z konečné platby.

   Výši záruky za uvolnění zádržného určí veřejný zadavatel tak, aby byla přiměřená rizikům zjištěným v souvislosti s plněním veřejné zakázky, přičemž přihlédne k předmětu veřejné zakázky a obchodním podmínkám obvyklým v daném odvětví.

   Záruku za uvolnění zádržného nelze použít ve smlouvě na veřejnou zakázku, v níž byla vyžádána záruka za splnění, jež nebyla uvolněna.

3. S výhradou schválení veřejným zadavatelem může zhotovitel, dodavatel nebo poskytovatel požádat, aby byla záruka za uvolnění zádržného nahrazena jiným typem záruky uvedeným v článku 152.

4. Veřejný zadavatel záruku za uvolnění zádržného uvolní po uplynutí období odpovědnosti za veřejnou zakázku v době, která podléhá lhůtám stanoveným v čl. 116 odst. 1 a kterou je nutno ve smlouvě na veřejnou zakázku specifikovat.

KAPITOLA 2

Ustanovení použitelná pro veřejné zakázky zadávané orgány Unie na vlastní účet

Článek 174

Veřejný zadavatel

1. Orgány Unie, výkonné agentury a subjekty Unie uvedené v článcích 70 a 71 se považují za veřejné zadavatele u veřejných zakázek zadávaných na jejich vlastní účet, s výjimkou případů, kdy provádějí nákup u centrálního zadavatele. Útvary orgánů Unie se za veřejné zadavatele nepovažují v případech, kdy mezi sebou uzavřou meziútvarové dohody.

Orgány Unie, které se podle prvního pododstavce považují za veřejné zadavatele, provedou v souladu s článkem 60 pověření nezbytná pro výkon funkce veřejného zadavatele.

2. Všechny pověřené nebo dále pověřené schvalující osoby jednotlivých orgánů Unie posoudí, zda bylo dosaženo finančních limitů podle čl. 175 odst. 1.

Článek 175

Použitelné finanční limity a odkladná lhůta

1. Pro účely zadávání veřejných zakázek a udělování koncesí je veřejný zadavatel při výběru některého z řízení podle čl. 164 odst. 1 tohoto nařízení povinen dodržovat finanční limity stanovené v čl. 4 písm. a) a b) směrnice 2014/24/EU. Z těchto finančních limitů vycházejí způsoby uveřejnění uvedené v čl. 163 odst. 1 a 2 tohoto nařízení.

2. S výhradou výjimek a podmínek uvedených v příloze I tohoto nařízení nepodepíše veřejný zadavatel v případě veřejné zakázky, jejíž hodnota překračuje finanční limity podle odstavce 1, s úspěšným uchazečem na tuto veřejnou zakázku smlouvu nebo rámcovou smlouvu, dokud neuplyne odkladná lhůta.

3. Odkladná lhůta činí deset dnů při použití elektronických komunikačních prostředků a patnáct dnů v ostatních případech.

Článek 176

Pravidla pro přístup k zadávání veřejných zakázek

1. Zadávacího řízení se může za stejných podmínek účastnit každá fyzická nebo právnická osoba, která spadá do oblasti působnosti Smluv, a každá fyzická nebo právnická osoba usazená ve třetí zemi, která s Unií uzavřela zvláštní dohodu v oblasti veřejných zakázek, za podmínek stanovených v takové dohodě. Zadávacího řízení se mohou účastnit rovněž mezinárodní organizace.

2. Pro účely čl. 160 odst. 4 je Společné výzkumné středisko považováno za právnickou osobu usazenou v členském státě.

Článek 177

Pravidla Světové obchodní organizace pro zadávání veřejných zakázek

V případech, ve kterých se použije vícestranná Dohoda o vládních zakázkách uzavřená v rámci Světové obchodní organizace, se mohou zadávacího řízení účastnit také hospodářské subjekty usazené ve státech, které uvedenou dohodu ratifikovaly, za podmínek v ní stanovených.

KAPITOLA 3

Ustanovení použitelná pro zadávání veřejných zakázek v oblasti vnější činnosti

Článek 178

Zadávání veřejných zakázek na vnější činnost

1. Na veřejné zakázky podle této kapitoly se použijí obecná ustanovení o zadávání veřejných zakázek obsažená v kapitole 1 této hlavy, s výhradou zvláštních ustanovení o postupech pro zadávání vnějších veřejných zakázek, jež jsou obsažena v kapitole 3 přílohy I. Na zadávání veřejných zakázek, na které se vztahuje tato kapitola, se nepoužijí články 174 až 177.

   S výhradou výjimek a podmínek, které jsou blíže určeny v příloze I, nepodepíše veřejný zadavatel s úspěšným uchazečem na tuto veřejnou zakázku smlouvu nebo rámcovou smlouvu, dokud neuplyne odkladná lhůta. Odkladná lhůta činí deset dnů při použití elektronických komunikačních prostředků a patnáct dnů v ostatních případech.

   Článek 163, čl. 164 odst. 1 písm. a) a b) a druhý pododstavec tohoto odstavce se použijí pouze od částek ve výši:

   a) 300 000 EUR u zakázek na služby a zakázek na dodávky;

   b) 5 000 000 EUR u zakázek na stavební práce.

2. Tato kapitola se použije na:

a) zadávání veřejných zakázek, při nichž Komise nezadává veřejné zakázky na vlastní účet;

b) zadávání veřejných zakázek osobami nebo subjekty vynakládajícími finanční prostředky Unie podle čl. 62 odst. 1 prvního pododstavce písm. c), stanoví-li tak dohoda o přiznání příspěvku nebo dohoda o financování podle článku 154.

3. Zadávací řízení jsou upravena v dohodách o financování uvedených v článku 158.

4. Tato kapitola se nepoužije na akce prováděné podle odvětvových základních právních aktů, jež se týkají pomoci pro řešení humanitárních krizí, operací civilní ochrany a operací humanitární pomoci.

Článek 179

Pravidla pro přístup k zadávání veřejných zakázek v oblasti vnější činnosti

1. Zadávacího řízení se mohou za stejných podmínek účastnit všechny osoby spadající do oblasti působnosti Smluv a všechny ostatní fyzické nebo právnické osoby v souladu se zvláštními ustanoveními základních právních aktů upravujících dotčenou oblast spolupráce. Zadávacího řízení se mohou účastnit rovněž mezinárodní organizace.

2. Za výjimečných, příslušnou schvalující osobou řádně odůvodněných okolností může být rozhodnuto umožnit účast v zadávacím řízení státním příslušníkům třetích zemí jiným, než je uvedeno v odstavci 1 tohoto článku.

3. Pokud se použije dohoda, jejíž stranou je Unie a jejímž předmětem je rozšíření trhů se zbožím nebo službami, na něž lze zadávat veřejné zakázky, mohou se za podmínek stanovených v uvedené dohodě o veřejné zakázky financované z rozpočtu ucházet i fyzické a právnické osoby usazené v třetích zemích jiné, než které jsou uvedeny v odstavcích 1 a 2.

HLAVA VIII

GRANTY

KAPITOLA 1

Oblast působnosti a forma grantů

Článek 180

Oblast působnosti a forma grantů

1. Tato hlava se vztahuje na granty udělené v přímém řízení.

2. Granty lze udělit na financování:

a) akcí určených na podporu dosažení určitého politického cíle Unie (dále jen „granty na akce“);

b) fungování subjektu, který sleduje cíl, jenž je součástí některé politiky Unie a podporuje ji (dále jen „granty na provozní náklady“).

Granty na provozní náklady mají formu finančního příspěvku na pracovní program subjektu uvedeného v prvním pododstavci písm. b).

3. Granty mohou mít kteroukoli z forem stanovených v čl. 125 odst. 1.

Má-li grant formu financování nespojeného s náklady podle čl. 125 odst. 1 prvního pododstavce písm. a),

a) nepoužijí se ustanovení týkající se způsobilosti a ověření nákladů obsažená v této hlavě, zejména články 182, 184 a 185, čl. 186 odst. 2, 3 a 4, článek 190, čl. 191 odst. 3 a čl. 203 odst. 4;

b) pokud jde o článek 181, použijí se pouze postup a požadavky uvedené v odstavcích 2 a 3, v odst. 4 prvním pododstavci písm. a) a d) a druhém pododstavci a v odstavci 5 zmíněného článku.

4. Každý orgán Unie může zadávat veřejné zakázky nebo udělovat granty na komunikační činnosti. Granty lze udělit, není-li zadávání veřejných zakázek vzhledem k povaze činností vhodné.

5. Společné výzkumné středisko může v rámci své účasti v udělovacích řízeních financovaných zcela nebo zčásti z rozpočtu získávat financování z jiných zapsaných prostředků, než jsou prostředky na výzkum a technologický vývoj. V těchto případech se nepoužije čl. 198 odst. 4, co se týká finanční způsobilosti, a čl. 196 odst. 1 písm. a) až d).

Článek 181

Jednorázové částky, jednotkové náklady a paušální financování

1. Mají-li granty formu jednorázových částek, jednotkových nákladů nebo paušálního financování podle čl. 125 odst. 1 prvního pododstavce písm. c), d) nebo e), použije se tato hlava s výjimkou ustanovení nebo částí ustanovení týkajících se ověřování skutečně vzniklých nákladů.

2. Je-li to možné a vhodné, jednorázové částky, jednotkové náklady nebo paušální sazby se stanoví tak, aby bylo možné jejich proplacení po dosažení konkrétních výstupů nebo výsledků.

3. Není-li v základním právním aktu stanoveno jinak, povoluje použití jednorázových částek, jednotkových nákladů nebo paušálního financování příslušná schvalující osoba rozhodnutím v souladu s vnitřními předpisy dotčeného orgánu Unie.

4. Rozhodnutí o povolení musí obsahovat alespoň:

a) zdůvodnění vhodnosti daných forem financování s ohledem na povahu podporovaných akcí nebo pracovních programů, na rizika nesrovnalostí a podvodů a na náklady na kontrolu;

b) uvedení nákladů nebo kategorií nákladů krytých jednorázovými částkami, jednotkovými náklady nebo paušálním financováním, které se považují za způsobilé podle čl. 186 odst. 3 písm. c), e) a f) a odst. 4 a které vylučují náklady nezpůsobilé podle použitelných pravidel Unie;

c) popis metod pro určení jednorázových částek, jednotkových nákladů nebo paušálního financování. Tyto metody musí být založeny na:

i) statistických údajích, podobně objektivních ukazatelích nebo odborném úsudku poskytnutém odborníky, kteří jsou k dispozici interně, nebo získaném v souladu s příslušnými pravidly, nebo

ii) individuálním přístupu k příjemcům grantu na základě certifikovaných nebo auditem ověřitelných historických údajů o příjemci grantu nebo jeho obvyklých postupů účtování nákladů;

d) pokud možno základní podmínky pro provedení platby, spočívající tam, kde je to relevantní, v dosažení výstupů nebo výsledků;

e) nejsou-li jednorázové částky, jednotkové náklady a paušální sazby založeny na výstupech nebo výsledcích, odůvodnění, proč není přístup založený na výstupech nebo výsledcích možný nebo vhodný.

Metody uvedené v prvním pododstavci písm. c) zajistí:

a) dodržování zásady řádného finančního řízení, zejména vhodnost jednotlivých částek s ohledem na požadované výstupy nebo výsledky s přihlédnutím k předvídatelným příjmům plynoucím z akcí nebo pracovních programů;

b) přiměřené dodržování zásad spolufinancování a zamezování dvojího financování.

5. Nestanoví-li jinak, platí rozhodnutí o povolení po dobu trvání programu nebo programů.

Rozhodnutí o povolení se může vztahovat na použití jednorázových částek, jednotkových nákladů nebo paušálních sazeb použitelných na více než jeden konkrétní program financování, pokud povaha činností nebo výdajů umožňuje společný přístup. V těchto případech může rozhodnutí o povolení přijmout:

a) příslušná schvalující osoba, pokud odpovídá za všechny dotčené činnosti;

b) Komise, je-li to vhodné vzhledem k povaze činností nebo výdajů nebo vzhledem k počtu dotčených schvalujících osob.

6. Příslušná schvalující osoba může povolit nebo nařídit paušální financování nepřímých nákladů příjemce grantu do maximální výše 7 % celkových přímých způsobilých nákladů akce. Vyšší paušální sazba může být povolena odůvodněným rozhodnutím Komise. Příslušná schvalující osoba uvede ve své výroční zprávě o činnosti podle čl. 74 odst. 9 jakékoli takovéto rozhodnutí, které přijala, důvody jeho přijetí a povolenou paušální sazbu.

7. Vlastníci malých a středních podniků a jiné fyzické osoby, které nepobírají mzdu, mohou uplatnit způsobilé náklady na zaměstnance za práci, kterou provedli sami při provádění akce nebo pracovního programu, na základě jednotkových nákladů povolených podle odstavců 1 až 6.

8. Příjemci grantů mohou uplatnit náklady na zaměstnance za práci, kterou provedli dobrovolníci při provádění akce nebo pracovního programu, na základě jednotkových nákladů povolených podle odstavců 1 až 6.

Článek 182

Jediná jednorázová částka

1. Jednorázová částka podle čl. 125 odst. 1 prvního pododstavce písm. d) může pokrývat veškeré způsobilé náklady akce nebo pracovního programu (dále jen „jediná jednorázová částka“).

2. V souladu s čl. 181 odst. 4 lze jedinou jednorázovou částku stanovit na základě odhadovaného rozpočtu dané akce nebo pracovního programu. Takto odhadovaný rozpočet musí být v souladu se zásadami hospodárnosti, efektivnosti a účinnosti. Dodržení těchto zásad se ověřuje předem při posuzování žádosti o grant.

3. Při povolování jediné jednorázové částky dodržuje příslušná schvalující osoba článek 181.

Článek 183

Ověření a kontroly u příjemců grantů v souvislosti s jednorázovými částkami, jednotkovými náklady a paušálními sazbami

1. Příslušná schvalující osoba ověří nejpozději před výplatou zůstatku splnění podmínek pro proplacení jednorázových částek, jednotkových nákladů nebo paušálních sazeb, spočívajících tam, kde je to požadováno, i v dosažení výstupů nebo výsledků. Splnění těchto podmínek může být navíc předmětem následných kontrol.

Při následných kontrolách nelze zpochybnit výši jednorázových částek, jednotkových nákladů nebo paušálního financování určenou předem pomocí metody povolené příslušnou schvalující osobou nebo Komisí podle článku 181. Tím není dotčeno právo příslušné schvalující osoby ověřit, zda byly splněny podmínky pro provedení platby podle prvního pododstavce tohoto odstavce, a snížit výši grantu podle čl. 131 odst. 4 v případě, že splněny nebyly, nebo v případě nesrovnalosti, podvodu či porušení dalších povinností. Jsou-li jednorázové částky, jednotkové náklady nebo paušální sazby stanoveny na základě obvyklých postupů účtování nákladů příjemce grantu, použije se čl. 185 odst. 2.

2. Četnost a rozsah ověřování a kontrol může záviset mimo jiné na povaze akce nebo příjemce grantu včetně dřívějších nesrovnalostí nebo podvodů, které mu lze přičíst.

3. Podmínky pro vyplacení jednorázových částek, jednotkových nákladů nebo paušálních sazeb nevyžadují podávání zpráv o nákladech, které příjemci grantu skutečně vznikly.

4. Vyplacením grantu ve formě jednorázových částek, jednotkových nákladů nebo paušálního financování není dotčeno právo přístupu k záznamům, jež jsou příjemci grantů povinni vést, pro účely stanovené v článcích 129 a 184.

5. Pro účely ověřování a kontrol podle odstavce 1 tohoto článku se použije čl. 186 odst. 3 písm. a) a b).

Článek 184

Pravidelné posuzování jednorázových částek, jednotkových nákladů nebo paušálních sazeb

Způsob stanovení výše jednorázových částek, jednotkových nákladů nebo paušálních sazeb, podkladové údaje a výsledné částky i adekvátnost těchto částek vzhledem k dosaženým výstupům nebo výsledkům jsou pravidelně posuzovány a v případě potřeby upraveny podle článku 181. Četnost a rozsah posuzování závisí na vývoji a povaze nákladů, zejména s ohledem na významné změny v tržních cenách a jiné relevantní okolnosti.

Článek 185

Obvyklé postupy účtování nákladů příjemce grantu

1. Je-li schváleno využívání obvyklých postupů účtování nákladů příjemce grantu, může příslušná schvalující osoba posoudit soulad těchto postupů s podmínkami stanovenými v čl. 181 odst. 4. Toto posouzení se provede předem nebo použitím vhodné strategie pro následné kontroly.

2. Byl-li soulad obvyklých postupů účtování nákladů používaných příjemcem grantu s podmínkami stanovenými v čl. 181 odst. 4 zjištěn předem, není možné výši jednorázových částek, jednotkových nákladů nebo paušálního financování, jež je stanovena uplatněním těchto postupů, zpochybnit následnými kontrolami. Tím není dotčeno právo příslušné schvalující osoby snížit výši grantu v souladu s čl. 131 odst. 4.

3. Příslušná schvalující osoba může předpokládat soulad obvyklých postupů účtování nákladů příjemce grantu s podmínkami stanovenými v čl. 181 odst. 4, jestliže tyto postupy uznaly vnitrostátní orgány ve srovnatelných systémech financování.

Článek 186

Způsobilé náklady

1. Granty nesmějí překročit celkový strop vyjádřený formou absolutní částky (dále jen „maximální výše grantu“), který se stanoví na základě:

   a) celkové výše financování, které není spojeno s náklady, v případě uvedeném v čl. 125 odst. 1 prvním pododstavci písm. a);

   b) odhadovaných způsobilých nákladů v případě uvedeném v čl. 125 odst. 1 prvním pododstavci písm. b), je-li to možné;

   c) celkové výše odhadovaných způsobilých nákladů předem jasně vymezené ve formě jednorázových částek, jednotkových nákladů nebo paušálních sazeb uvedených v čl. 125 odst. 1 prvním pododstavci písm. c), d) a e).

   Aniž je dotčen základní právní akt, mohou být granty mimoto vyjádřeny jako procentní podíl odhadovaných způsobilých nákladů, má-li grant formu uvedenou v prvním pododstavci písm. b), nebo jako procentní podíl jednorázových částek, jednotkových nákladů nebo paušálního financování uvedených v prvním pododstavci písm. c).

Má-li grant formu uvedenou v prvním pododstavci písm. b) tohoto odstavce a pokud ho lze vzhledem k zvláštnostem akce vyjádřit pouze v absolutní hodnotě, ověřují se způsobilé náklady v souladu s čl. 155 odst. 4 a tam, kde je to relevantní, s čl. 155 odst. 5.

2. Aniž je dotčena maximální míra spolufinancování stanovená v základním právním aktu:

a) nesmí být grant vyšší než způsobilé náklady;

b) má-li grant formu uvedenou v odst. 1 prvním pododstavci písm. b) a pokud odhadované způsobilé náklady zahrnují náklady na práci dobrovolníků podle čl. 181 odst. 8, nesmí grant překročit odhadované způsobilé náklady po odečtení nákladů na práci dobrovolníků.

3. Způsobilé náklady skutečně vzniklé příjemci grantu, jak je uvedeno v čl. 125 odst. 1 prvním pododstavci písm. b), musí splňovat všechna tato kritéria:

a) vznikly v průběhu trvání akce nebo pracovního programu, s výjimkou nákladů souvisejících se závěrečnými zprávami a osvědčeními o auditu;

b) jsou uvedeny v celkovém odhadovaném rozpočtu akce nebo pracovního programu;

c) jsou nezbytné k provedení akce nebo pracovního programu, který je předmětem grantu;

d) lze je identifikovat a ověřit, zejména tím, že jsou zaznamenány v účetních záznamech příjemce grantu a stanoveny v souladu s platnými účetními standardy země, ve které je tento příjemce usazen, a v souladu s jeho obvyklými postupy účtování nákladů;

e) splňují požadavky platných právních předpisů v daňové a sociální oblasti;

f) jsou přiměřené, odůvodněné a splňují zásadu řádného finančního řízení, zejména pokud jde o hospodárnost a efektivitu.

4. Ve výzvách k podávání návrhů se stanoví kategorie nákladů považovaných za způsobilé pro financování Unií.

Není-li v základním právním aktu stanoveno jinak, jsou vedle odstavce 3 tohoto článku způsobilé níže uvedené kategorie nákladů, pokud je za způsobilé prohlásí příslušná schvalující osoba ve výzvě k podávání návrhů:

a) náklady vzniklé na základě záruky, kterou příjemce grantu poskytl pro účely předběžného financování, pokud ji příslušná schvalující osoba vyžaduje v souladu s čl. 152 odst. 1;

b) náklady na osvědčení o finančních výkazech a zprávy o operativní kontrole, pokud je příslušná schvalující osoba vyžaduje;

c) DPH, která není podle platných právních předpisů členských států týkajících se DPH vratná a kterou zaplatil příjemce grantu, jenž není osobou nepovinnou k dani ve smyslu čl. 13 odst. 1 prvního pododstavce směrnice Rady 2006/112/ES[1];

d) amortizační náklady, pokud příjemci grantu skutečně vznikly;

e) mzdové náklady vnitrostátních správních orgánů, pokud jsou spojeny s náklady na činnost, kterou by příslušný orgán veřejné moci nevykonával, kdyby se dotčený projekt neprováděl.

Pro účely druhého pododstavce písm. c):

a) DPH se považuje za nevratnou, je-li podle vnitrostátního práva přičitatelná některé z těchto činností:

i) osvobozeným činnostem bez nároku na odpočet;

ii) činnostem, jež nejsou předmětem DPH;

iii) činnostem uvedeným v bodě i) nebo ii), v souvislosti s nimiž nelze uplatnit nárok na odpočet DPH, avšak v jejichž případě je tato daň vrácena na základě zvláštních systémů vracení nebo fondů náhrad neuvedených ve směrnici 2006/112/ES, a to i tehdy, je-li tento systém či fond ustaven vnitrostátními právními předpisy o DPH;

[1] Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

b) DPH v souvislosti s činnostmi, jež jsou vyjmenovány v čl. 13 odst. 2 směrnice 2006/112/ES, se považuje za uhrazenou příjemcem grantu, jenž není osobou nepovinnou k dani ve smyslu čl. 13 odst. 1 prvního pododstavce uvedené směrnice, bez ohledu na to, zda dotčené členské státy pokládají tyto činnosti za činnosti, při nichž veřejnoprávní subjekty vystupují jako orgány veřejné moci.

Článek 187

Přidružené subjekty a jediný příjemce grantu

1. Pro účely této hlavy se za subjekty přidružené k příjemci grantu považují tyto subjekty:

a) subjekty, které tvoří jediného příjemce grantu podle odstavce 2;

b) subjekty, které splňují kritéria způsobilosti, které se nenacházejí v žádné ze situací uvedených v čl. 136 odst. 1 a v čl. 141 odst. 1 a které mají vztah k příjemci grantu, zejména právní nebo kapitálový, jenž se neomezuje na danou akci ani nebyl vytvořen pouze za účelem jejího provedení.

Hlava V kapitola 2 oddíl 2 se použije i na přidružené subjekty.

2. Pokud kritéria pro udělení grantu splňuje několik subjektů, jež spolu tvoří jeden subjekt, může se tento subjekt považovat za jediného příjemce grantu, a to i tehdy, je-li vytvořen zvlášť za účelem provedení akce, která má být z daného grantu financována.

3. Není-li ve výzvě k podávání návrhů stanoveno jinak, mohou se subjekty přidružené k příjemci grantu účastnit provádění akce za předpokladu, že jsou splněny obě tyto podmínky:

   a) dotčené subjekty jsou uvedeny v grantové dohodě;

   b) dotčené subjekty se řídí pravidly platnými pro příjemce grantu podle grantové dohody, pokud jde o:

      i) způsobilost nákladů nebo podmínky pro provedení platby;

      ii) právo Komise, OLAFu a Účetního dvora provádět kontroly a audit.

   Náklady vzniklé těmto subjektům lze uznat jako skutečně vzniklé způsobilé náklady nebo mohou být pokryty jednorázovými částkami, jednotkovými náklady a paušálním financováním.

KAPITOLA 2

Zásady

Článek 188

Obecné zásady pro udělování grantů

Udělování grantů podléhá zásadám:

a) rovného zacházení;

b) transparentnosti;

c) spolufinancování;

d) zákazu kumulace a dvojího financování;

e) zákazu retroaktivity;

f) neziskovosti.

Článek 189

Transparentnost

1. S výjimkou případů uvedených v článku 195 jsou granty udělovány na základě uveřejněné výzvy k podávání návrhů.

2. Všechny granty udělené v průběhu rozpočtového roku se uveřejňují v souladu s čl. 38 odst. 1 až 4.

3. Po uveřejnění podle odstavců 1 a 2 zašle Komise Evropskému parlamentu a Radě na jejich žádost zprávu s uvedením:

a) počtu žadatelů v předchozím rozpočtovém roce;

b) počtu a procenta kladně vyřízených žádostí, jež připadají na jednu výzvu k podávání návrhů;

c) průměrné doby řízení ode dne uzávěrky výzvy k podávání návrhů až do udělení grantu;

d) počtu a výše grantů, u nichž v předchozím rozpočtovém roce nedošlo k uveřejnění v souladu s čl. 38 odst. 4;

e) veškerých grantů udělených finančním institucím včetně EIB nebo EIF v souladu s čl. 195 prvním pododstavcem písm. g).

Článek 190

Spolufinancování

1. Granty zahrnují spolufinancování. V důsledku toho nelze zdroje nezbytné k provedení akce či pracovního programu pokrývat z grantu v plném rozsahu.

Spolufinancování může být poskytnuto v podobě vlastních zdrojů příjemce grantu, příjmů, jež daná akce či pracovní program generuje, nebo finančních příspěvků či věcných plnění třetích osob.

2. Věcná plnění od třetích osob poskytnutá ve formě práce dobrovolníků, oceněné v souladu s čl. 181 odst. 8, se v odhadovaném rozpočtu uvádějí jako způsobilé náklady. Uvádějí se odděleně od ostatních způsobilých nákladů. Práce dobrovolníků může představovat nejvýše 50 % spolufinancování. Pro účely výpočtu tohoto procenta se hodnota věcných plnění a jiného spolufinancování zakládá na odhadech poskytnutých žadatelem.

   Ostatní věcná plnění od třetích osob se v odhadovaném rozpočtu uvádějí odděleně od příspěvků na způsobilé náklady. Jejich přibližná hodnota je uvedena v odhadovaném rozpočtu a dále se nemění.

3. Odchylně od odstavce 1 může být vnější činnost financována z grantu v plném rozsahu, pokud je to pro její uskutečnění nezbytné. V takovém případě se v rozhodnutí o udělení uvedou důvody.

4. Tento článek se nevztahuje na snížené úrokové sazby a subvence poplatků za záruky.

Článek 191

Zákaz kumulace a dvojího financování

1. Na každou akci může být určitému příjemci grantu udělen z rozpočtu pouze jeden grant, není-li v příslušných základních právních aktech stanoveno jinak.

   Jednomu příjemci grantu může být za jeden rozpočtový rok z rozpočtu udělen pouze jeden grant na provozní náklady.

   Akci mohou financovat souběžně z různých rozpočtových položek různé příslušné schvalující osoby.

2. Žadatel neprodleně uvědomí schvalující osoby o veškerých vícenásobných žádostech a vícenásobných grantech týkajících se téže akce nebo téhož pracovního programu.

3. Za žádných okolností nesmějí být tytéž náklady financovány z rozpočtu dvakrát.

4. V souvislosti s následujícími typy podpory se nepoužijí odstavce 1 a 2 a Komise se může tam, kde je to vhodné, rozhodnout neověřovat, zda nebyly tytéž náklady financovány dvakrát:

   a) podpora na studium, výzkum, odbornou přípravu nebo vzdělávání vyplácená fyzickým osobám;

   b) přímá podpora vyplácená nejpotřebnějším fyzickým osobám, například nezaměstnaným a uprchlíkům.

Článek 192

Neziskovost

1. Účelem ani důsledkem grantů nesmí být dosažení zisku v rámci akce nebo pracovního programu příjemce grantu (dále jen „zásada neziskovosti“).

2. Pro účely odstavce 1 se ziskem rozumí přebytek příjmů, omezených na grant Unie a příjmy generované danou akcí či pracovním programem, nad způsobilými náklady akce nebo pracovního programu vypočtený při výplatě zůstatku.

   V případě grantu na provozní náklady se při ověřování souladu se zásadou neziskovosti nepřihlíží k částkám vyčleněným na vytvoření rezerv.

3. Odstavec 1 se nepoužije na:

   a) akce, jejichž cílem je zvýšení finanční kapacity příjemce grantu nebo které vytvářejí příjem k zajištění svého trvání i po uplynutí doby financování ze zdrojů Unie stanoveného v grantové dohodě;

   b) podporu na studium, výzkum, odbornou přípravu nebo vzdělávání vyplácenou fyzickým osobám nebo jinou přímou podporu vyplácenou nejpotřebnějším fyzickým osobám, například nezaměstnaným a uprchlíkům;

c) akce prováděné neziskovými organizacemi;

d) granty ve formě uvedené v čl. 125 odst. 1 prvním pododstavci písm. a);

e) granty nízké hodnoty.

4. Pokud dochází k tvorbě zisku, je Komise oprávněna požadovat podíl na zisku odpovídající příspěvku Unie na způsobilé náklady, které příjemci grantu při provádění akce nebo pracovního programu skutečně vznikly.

Článek 193

Zákaz retroaktivity

1. Není-li v tomto článku stanoveno jinak, nelze granty udělovat zpětně.

2. Grant na již zahájené akce lze udělit pouze v případě, že žadatel může prokázat, že akce musela být zahájena ještě před podpisem grantové dohody.

Náklady vzniklé před podáním žádosti o grant jsou v takových případech způsobilé pouze:

a) v řádně odůvodněných mimořádných případech stanovených v základním právním aktu, nebo

b) v případě mimořádné naléhavosti opatření uvedených v čl. 195 prvním pododstavci písm. a) nebo b), kde by měl včasný zásah Unie zásadní význam.

V případech uvedených v druhém pododstavci písm. b) jsou náklady, jež příjemci grantu vznikly přede dnem podání žádosti, způsobilé pro financování z prostředků Unie za těchto podmínek:

a) příslušná schvalující osoba náležitě vysvětlí důvody pro tuto výjimku;

b) grantová dohoda výslovně stanoví takový den způsobilosti, jenž předchází dni podání žádostí.

Pověřená schvalující osoba informuje o všech případech uvedených v tomto odstavci ve výroční zprávě o činnosti uvedené v čl. 74 odst. 9 v kapitole „Odchylky od zákazu retroaktivity podle článku 193 finančního nařízení“.

3. Granty nelze udělit zpětně na již ukončenou akci.

4. V případě grantů na provozní náklady musí být grantová dohoda podepsána do čtyř měsíců po začátku rozpočtového roku příjemce grantu. Náklady, které byly vynaloženy přede dnem podání žádosti o grant nebo před začátkem rozpočtového roku příjemce grantu, nejsou pro financování způsobilé. První splátka je příjemci grantu vyplacena do třiceti kalendářních dnů od podpisu grantové dohody.

KAPITOLA 3

Řízení o udělení grantu a grantová dohoda

Článek 194

Obsah a uveřejňování výzev k podávání návrhů

1. Výzvy k podávání návrhů uvádějí:

   a) sledované cíle;

   b) kritéria způsobilosti, kritéria pro vyloučení, kritéria pro výběr a kritéria pro udělení grantu a příslušné podklady;

   c) režim financování z prostředků Unie s uvedením všech druhů příspěvků Unie, zejména forem grantu;

   d) mechanismus pro podávání návrhů a lhůtu pro podání návrhů;

   e) plánované datum, do kterého musí být všichni žadatelé informováni o výsledku posouzení jejich žádosti, a orientační datum podpisu grantových dohod.

2. Data uvedená v odst. 1 písm. e) se stanovují na základě těchto dob:

a) pro informování všech žadatelů o výsledku posouzení jejich žádosti: nejdéle šest měsíců od uplynutí lhůty pro podání úplných návrhů;

b) pro podpis grantových dohod se žadateli: nejdéle tři měsíce ode dne, kdy byli žadatelé informováni o tom, že byli úspěšní.

Tyto doby lze upravit tak, aby se přihlédlo k době nutné ke splnění zvláštních postupů, které mohou být v souladu s nařízením (EU) č. 182/2011 požadovány v základním právním aktu; ve výjimečných, řádně odůvodněných případech mohou být překročeny, zejména pokud se jedná o složité akce s velkým počtem návrhů nebo dojde-li k průtahům přičitatelným žadatelům.

Pověřená schvalující osoba ve své výroční zprávě o činnosti informuje o průměrné době pro informování žadatelů a pro podpis grantových dohod. Jsou-li doby uvedené v prvním pododstavci překročeny, uvede pověřená schvalující osoba důvody tohoto překročení, a pokud toto překročení není řádně odůvodněno v souladu s druhým pododstavcem, navrhne nápravná opatření.

3. Výzvy k podávání návrhů jsou uveřejňovány na internetových stránkách orgánů Unie, a je-li nutno zajistit další propagaci mezi možnými příjemci grantu, též jinou vhodnou formou, včetně Úředního věstníku Evropské unie. Výzvy k podávání návrhů lze uveřejnit s výhradou přijetí rozhodnutí o financování podle článku 110 i během roku, jenž předchází plnění rozpočtu. Za stejných podmínek se uveřejňují jakékoli změny obsahu výzev k podávání návrhů.

Článek 195

Výjimky z výzev k podávání návrhů

Bez výzvy k podávání návrhů lze granty udělit pouze v těchto případech:

a) pro účely operací humanitární pomoci, operací mimořádné podpory, operací civilní ochrany nebo pomoci pro řešení krizí;

b) v jiných výjimečných, řádně odůvodněných naléhavých případech;

c) ve prospěch subjektů, jež mají právní nebo faktický monopol, nebo ve prospěch subjektů, jež určí v mezích své odpovědnosti členské státy, pokud mají tyto členské státy právní nebo faktický monopol;

d) ve prospěch subjektů, jež základní právní akt ve smyslu článku 58 označuje za příjemce grantu, nebo ve prospěch subjektů, jež určí v mezích své odpovědnosti členské státy, pokud základní právní akt označuje za příjemce grantu tyto členské státy;

e) v případě výzkumu a technologického vývoje ve prospěch subjektů, jež uvádí pracovní program podle článku 110, pokud základní právní akt tuto možnost výslovně stanoví a za podmínky, že se na daný projekt nevztahuje žádná výzva k podávání návrhů;

f) na činnosti zvláštní povahy, které vyžadují zvláštní typ subjektu co do technické způsobilosti, vysoké odbornosti nebo správní pravomoci, za podmínky, že se na tyto činnosti nevztahuje žádná výzva k podávání návrhů;

g) ve prospěch EIB nebo EIF na akce technické pomoci. V těchto případech se nepoužije čl. 196 odst. 1 první pododstavec písm. a) až d).

Je-li zvláštním typem subjektu uvedeným v prvním pododstavci písm. f) členský stát, může být grant udělen bez výzvy k podávání návrhů i subjektu, který členský stát určí v mezích své odpovědnosti za účelem provedení akce.

Případy uvedené v prvním pododstavci písm. c) a f) se v rozhodnutí o udělení grantu řádně odůvodní.

Článek 196

Obsah žádostí o grant

1. Žádost o grant obsahuje:

a) informace o právním postavení žadatele;

b) čestné prohlášení žadatele v souladu s čl. 137 odst. 1 a prohlášení o splnění kritérií způsobilosti a kritérií pro výběr;

c) informace potřebné k prokázání finanční a provozní způsobilosti žadatele provést navrhovanou akci nebo pracovní program, a pokud tak rozhodne příslušná schvalující osoba na základě posouzení rizik, podklady potvrzující tyto informace, jako je výkaz zisků a ztrát a rozvaha až za poslední tři účetní období, za něž bylo uzavřeno účetnictví.

Tyto informace a podklady se nevyžadují od žadatelů, na něž se nevztahuje ověření finanční nebo provozní způsobilosti v souladu s čl. 198 odst. 5 nebo 6. Podklady se mimoto nevyžadují u grantů nízké hodnoty;

d) pokud se žádost týká grantu na akci přesahujícího částku 750 000 EUR nebo grantu na provozní náklady přesahujícího částku 100 000 EUR, zprávu o auditu vyhotovenou schváleným externím auditorem, je-li k dispozici a vždy v případech, kdy unijní nebo vnitrostátní právo vyžaduje povinný audit, která osvědčuje správnost účetní závěrky až za poslední tři účetní období, za něž bylo uzavřeno účetnictví. Ve všech ostatních případech předloží žadatel vlastní prohlášení podepsané jeho oprávněným zástupcem, které osvědčuje platnost účetní závěrky až za poslední tři účetní období, za něž bylo uzavřeno účetnictví.

První pododstavec se použije pouze na první žádost, kterou příjemce grantu předloží příslušné schvalující osobě ve stejném rozpočtovém roce.

Uzavře-li Komise dohodu s více příjemci grantů, použijí se finanční limity uvedené v prvním pododstavci na každého z nich.

V případě partnerství podle čl. 130 odst. 4 musí být před podpisem dohody o finančním rámcovém partnerství vypracována auditní zpráva podle prvního pododstavce tohoto písmene za poslední dvě účetní období, za něž bylo uzavřeno účetnictví.

Od požadavku podle prvního pododstavce může příslušná schvalující osoba na základě posouzení rizik upustit v případě zařízení, jež poskytují vzdělávání a odbornou přípravu, a v případě dohod s více příjemci grantů též v případě příjemců grantů, kteří ručí společně a nerozdílně, nebo nenesou žádnou finanční odpovědnost.

První pododstavec se nepoužije na osoby a subjekty způsobilé v nepřímém řízení, splňují-li podmínky uvedené v čl. 62 odst. 1 prvním pododstavci písm. c) a v článku 154;

e) popis akce nebo pracovního programu a odhadovaný rozpočet, který :

i) vykazuje vyrovnané příjmy a výdaje a

ii) uvádí odhadované způsobilé náklady akce nebo pracovního programu.

Body i) a ii) se nepoužijí na akce financované větším počtem dárců.

Odchylně od bodu i) může v řádně odůvodněných případech odhad rozpočtu zahrnovat rezervy na nečekané výdaje nebo případné změny směnných kurzů;

f) údaje o zdrojích a výši finančních prostředků Unie, jež byly obdrženy nebo o něž bylo požádáno v souvislosti s touž akcí nebo částí akce nebo na financování provozu žadatele během téhož rozpočtového roku, a veškeré další finanční prostředky, jež na tuto akci byly obdrženy nebo o něž bylo požádáno.

2. Žádost lze rozdělit na několik částí, které mohou být předloženy v různých fázích v souladu s čl. 200 odst. 2.

Článek 197

Kritéria způsobilosti

1. Kritéria způsobilosti stanoví podmínky, jimiž se účast na výzvě k podávání návrhů řídí.

2. Pro účast na výzvě k podávání návrhů jsou způsobilí tito žadatelé:

   a) právnické osoby;

   b) fyzické osoby, vyžaduje-li to povaha nebo vlastnosti dané akce nebo cíl sledovaný žadatelem;

   c) subjekty, které podle platného vnitrostátního práva nemají právní subjektivitu, za předpokladu, že jejich zástupci mají způsobilost přijímat právní povinnosti jménem subjektů a že tyto subjekty poskytují stejnou záruku ochrany finančních zájmů Unie jako právnické osoby. Žadatel musí mít zejména finanční a provozní způsobilost rovnocennou finanční a provozní způsobilosti právnické osoby. Zástupci žadatele prokáží splnění těchto podmínek.

3. Výzva k podávání návrhů může stanovit další kritéria způsobilosti, která náležitě zohledňují cíle akce a splňují zásady transparentnosti a zákazu diskriminace.

4. Pro účely čl. 180 odst. 5 a tohoto článku je Společné výzkumné středisko považováno za právnickou osobu usazenou v členském státě.

Článek 198

Kritéria pro výběr

1. Kritéria pro výběr musí umožňovat zhodnocení schopnosti žadatele dokončit navrhovanou akci nebo pracovní program.

2. Žadatel musí mít stabilní finanční zdroje dostatečné k tomu, aby mohl pokračovat v činnosti po celé období, na něž je grant udělen, a podílet se na jejím financování (dále jen „finanční způsobilost“).

3. Žadatel musí mít odborné kompetence a kvalifikaci požadované k dokončení navrhované akce nebo pracovního programu, není-li v základním právním aktu výslovně stanoveno jinak (dále jen „provozní způsobilost“).

4. Finanční a provozní způsobilost se ověřuje zejména na základě analýzy informací nebo podkladů uvedených v článku 196.

Nevyžaduje-li výzva k podávání návrhů předložení žádných podkladů a má-li příslušná schvalující osoba přiměřené důvody k pochybnosti o finanční či provozní způsobilosti žadatele, vyzve ho k předložení vhodných dokladů.

V případě partnerství se ověření provádí podle čl. 130 odst. 6.

5. Ověření finanční způsobilosti se nevztahuje na:

a) fyzické osoby, kterým je poskytována podpora na vzdělávání;

b) nejpotřebnější fyzické osoby, například nezaměstnané a uprchlíky, kterým je poskytována přímá podpora;

c) veřejné subjekty, včetně organizací členských států;

d) mezinárodní organizace;

e) osoby nebo subjekty žádající o snížené úrokové sazby a subvence poplatků za záruky, je-li cílem těchto snížených sazeb a subvencí posílení finanční způsobilosti příjemce grantu nebo vytvoření příjmu.

6. Příslušná schvalující osoba může na základě posouzení rizik upustit od požadavku na ověření provozní způsobilosti veřejných subjektů, organizací členského státu nebo mezinárodních organizací.

Článek 199

Kritéria pro udělení

Kritéria pro udělení musí umožňovat:

a) posouzení kvality předložených návrhů na základě stanovených cílů a priorit a očekávaných výsledků;

b) udělení grantů na akce nebo pracovní programy, jež maximalizují celkovou účinnost financování z prostředků Unie;

c) hodnocení žádostí o grant.

Článek 200

Hodnocení

1. Návrhy se hodnotí na základě předem oznámených kritérií pro výběr a kritérií pro udělení grantu s cílem zjistit, které návrhy lze financovat.

2. Příslušná schvalující osoba může tento postup případně rozdělit na několik fází. Pravidla takového postupu musí být uvedena ve výzvě k podávání návrhů.

Žadatelé, jejichž návrhy byly v některé fázi zamítnuty, jsou vyrozuměni v souladu s odstavcem 7.

Tytéž dokumenty a informace jsou v témže řízení požadovány pouze jednou.

3. Hodnotící komise uvedená v článku 150 nebo případně příslušná schvalující osoba mohou žadatele požádat o poskytnutí doplňkových informací nebo vysvětlení podkladů předložených v souladu s článkem 151. O kontaktech s žadateli v průběhu řízení vede schvalující osoba náležité záznamy.

4. Po skončení své práce podepisují členové hodnotící komise protokol o všech prostudovaných návrzích, v němž uvedou jejich posouzenou kvalitu a určí návrhy, jež mohou být financovány.

V případě potřeby uvádí protokol pořadí prostudovaných návrhů, doporučení k maximální výši udělovaného grantu a případné nepodstatné úpravy žádosti o grant.

Protokol je archivován pro pozdější použití.

5. Příslušná schvalující osoba může žadatele vyzvat, aby svůj návrh na základě doporučení hodnotící komise upravil. O kontaktech s žadateli v průběhu řízení vede příslušná schvalující osoba náležité záznamy.

6. Na základě hodnocení přijme příslušná schvalující osoba rozhodnutí, které obsahuje alespoň tyto údaje:

   a) předmět rozhodnutí a celkovou částku;

   b) jména úspěšných žadatelů, názvy akcí, uznané částky a důvody pro tento výběr, včetně případu, kdy se výběr liší od stanoviska hodnotící komise;

   c) jména případných odmítnutých žadatelů a důvody jejich odmítnutí.

7. Příslušná schvalující osoba písemně vyrozumí žadatele o tom, jak bylo o jejich žádostech rozhodnuto. Jestliže požadovaný grant nebyl udělen, sdělí dotčený orgán Unie důvody zamítnutí žádosti. Odmítnutí žadatelé jsou o výsledku hodnocení svých žádostí informováni co nejdříve a v každém případě do patnácti kalendářních dnů ode dne, kdy bylo odesláno vyrozumění úspěšným žadatelům.

8. U grantů udělených podle článku 195 může příslušná schvalující osoba:

   a) rozhodnout, že nepoužije odstavce 2 a 4 tohoto článku a článek 150;

   b) obsah hodnotící zprávy a rozhodnutí o udělení grantu sloučit do jediného dokumentu a podepsat jej.

Článek 201

Grantová dohoda

1. Granty jsou předmětem písemné dohody.

2. Grantová dohoda obsahuje alespoň:

   a) předmět;

   b) příjemce grantu;

   c) dobu svého trvání, totiž:

      i) datum svého vstupu v platnost;

      ii) datum zahájení a dobu trvání akce nebo rozpočtový rok financování;

   d) popis akce nebo, v případě grantu na provozní náklady, pracovního programu spolu s popisem očekávaných výsledků;

   e) maximální výši financování z prostředků Unie vyjádřenou v eurech, odhadovaný rozpočet akce nebo pracovního programu a formu grantu;

   f) pravidla pro podávání zpráv a platby a pravidla zadávání veřejných zakázek stanovená v článku 205;

g) přijetí povinností uvedených v článku 129 příjemcem grantu;

h) ustanovení o zviditelnění finanční podpory, kterou Unie poskytuje, s výjimkou řádně odůvodněných případů, kdy její prezentace vůči veřejnosti není možná či vhodná;

i) rozhodné právo, kterým je právo Unie, popřípadě doplněné vnitrostátním právem uvedeným v grantové dohodě. V grantových dohodách s mezinárodními organizacemi lze stanovit odchylnou úpravu;

j) soud či rozhodčí orgán příslušný pro řešení sporů.

3. Peněžní povinnosti jiných subjektů nebo osob než států, které vyplývají z provádění grantové dohody, jsou vymahatelné podle čl. 100 odst. 2.

4. Změny grantových dohod nesmějí mít za cíl nebo za následek zpochybnění rozhodnutí o udělení grantu a nesmějí být v rozporu se zásadou rovného zacházení se žadateli.

KAPITOLA 4

Provádění grantů

Článek 202

Výše grantu a prodloužení doby platnosti zjištění auditu

1. Konečná výše grantu se stanoví až poté, co příslušná schvalující osoba schválí závěrečné zprávy a tam, kde je to relevantní, účetní závěrky, aniž jsou dotčeny následné audity, kontroly a vyšetřování provedené dotčeným orgánem Unie, OLAFem nebo Účetním dvorem. Ustanovení čl. 131 odst. 4 se použije i poté, co byla výše grantu stanovena s konečnou platností.

2. Pokud kontroly nebo audity prokazují systémové nebo opakující se nesrovnalosti, podvody nebo porušování povinností, které lze přičíst příjemci grantu a které mají podstatný vliv na řadu grantů udělených tomuto příjemci za podobných podmínek, může příslušná schvalující osoba pozastavit provádění grantové dohody nebo plateb na základě všech dotčených grantů nebo případně ukončit dotčené grantové dohody uzavřené s tímto příjemcem grantu, s přihlédnutím k závažnosti zjištění.

Příslušná schvalující osoba může mimoto snížit výši grantů, odmítnout nezpůsobilé náklady a získat zpět neoprávněně vyplacené částky, pokud jde o všechny granty, kterých se týkají systémové nebo opakující se nesrovnalosti, podvody nebo porušení povinností uvedené v prvním pododstavci a které lze v souladu s dotčenými grantovými dohodami podrobit auditům, kontrolám a vyšetřování.

3. Po přijetí přepracovaných zpráv a finančních výkazů předložených příjemcem grantu příslušná schvalující osoba na základě nákladů, které byly v případě každého grantu neoprávněně uvedeny jako způsobilé, určí, je-li to možné a účelné, o jakou částku by se granty měly snížit nebo jaká částka by měla být získána zpět.

4. Není-li u každého dotčeného grantu možné nebo účelné přesně zjistit výši nezpůsobilých nákladů, lze částku, o kterou má být grant snížen nebo jaká má být získána zpět, stanovit extrapolací míry snížení grantů nebo míry získání prostředků vyplacených v rámci grantů zpět u těch grantů, u nichž byly zjištěny systémové nebo opakující se nesrovnalosti, podvody nebo porušení povinností, nebo pokud nezpůsobilé náklady nemohou sloužit za základ stanovení uvedené částky, lze ji stanovit na základě paušální sazby s přihlédnutím k zásadě proporcionality. Příjemci grantu je před snížením grantu nebo získáním neoprávněně vyplacených částek zpět dána možnost navrhnout řádně odůvodněný jiný způsob nebo jinou sazbu.

Článek 203

Podklady žádostí o platbu

1. Příslušná schvalující osoba blíže určí podklady, které je nutno připojit k žádostem o platby.

2. Předběžné financování může být u každého grantu rozděleno do více splátek v souladu se zásadou řádného finančního řízení. K žádosti o další splátku předběžného financování se připojí prohlášení příjemce grantu o využití předchozího předběžného financování. Splátka se vyplatí v plné výši, pokud bylo využito nejméně 70 % celkové výše předchozího předběžného financování. V opačném případě se výše splátky sníží o částky, které mají být dosud využity, dokud není dosaženo uvedené prahové hodnoty.

3. Aniž je dotčena povinnost poskytnout podklady, příjemce grantu potvrdí na svou čest, že údaje v jeho žádosti o platbu jsou úplné, spolehlivé a pravdivé. Příjemce grantu rovněž potvrdí, že vzniklé náklady jsou způsobilé podle grantové dohody a že žádosti o platbu jsou podloženy náležitými podklady, které lze ověřit.

4. Příslušná schvalující osoba si k doložení žádostí o průběžnou platbu nebo o vyplacení zůstatku v jakékoli výši může vyžádat osvědčení o finančních výkazech akce nebo pracovního programu a podkladových účtech. Toto osvědčení vyžaduje na základě posouzení rizik, přičemž přihlédne zejména k výši grantu, výši platby, povaze příjemce grantu a povaze podporovaných činností.

   Osvědčení vypracuje schválený externí auditor nebo v případě veřejných subjektů kvalifikovaný a nezávislý úředník veřejné správy.

   Účelem osvědčení je v souladu s metodikou, kterou schválila příslušná schvalující osoba, a na základě dohodnutých postupů, jež jsou v souladu s mezinárodními standardy, osvědčit, že náklady, které příjemce grantu uvedl ve finančních výkazech, o něž se opírají žádosti o platbu, jsou skutečné, přesně zaznamenané a způsobilé podle grantové dohody. Ve zvláštních, řádně odůvodněných případech si může příslušná schvalující osoba toto osvědčení vyžádat v podobě výroku či jiného typu dokumentu v souladu s mezinárodními standardy.

5. K provedení platby si může příslušná schvalující osoba na základě posouzení rizik vyžádat od nezávislé třetí osoby, již schválí, zprávu o operativní kontrole. Tato zpráva musí uvést, zda byla operativní kontrola provedena v souladu s metodikou, kterou schválila příslušná schvalující osoba, a zda byly daná akce či pracovní program skutečně provedeny v souladu s podmínkami grantové dohody.

Článek 204

Finanční podpora třetím osobám

Příjemce grantu může poskytnout finanční podporu třetím osobám, pokud to provádění akce nebo pracovního programu vyžaduje a pokud jsou podmínky pro toto poskytnutí v grantové dohodě mezi příjemcem grantu a Komisí vymezeny tak, aby příjemce grantu neměl prostor pro volné uvážení.

Má se za to, že prostor pro volné uvážení neexistuje, pokud grantová dohoda blíže určuje:

a) maximální výši finanční podpory, kterou lze vyplatit třetí osobě a která činí nejvýše 60 000 EUR, a kritéria pro stanovení přesné částky;

b) uzavřený seznam jednotlivých typů činností, na něž lze takovou finanční podporu získat;

c) vymezení osob či kategorií osob, jež mohou takovou finanční podporu získat, a kritéria pro její poskytnutí.

Prahová hodnota uvedená v druhém pododstavci písm. a) může být překročena, pokud by dosažení cílů akcí bylo jinak nemožné či příliš obtížné.

Článek 205

Prováděcí smlouvy

1. Aniž jsou dotčeny směrnice 2014/24/EU a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU[1], může příjemce grantu zadat zakázku v souladu se svými obvyklými nákupními postupy, je-li to nutné k provedení akce či pracovního programu, je-li zakázka zadána nabídce s nejlepším poměrem mezi cenou a kvalitou nebo případně nabídce s nejnižší cenou a je-li současně zajištěno, aby nedošlo ke střetu zájmů.

2. Je-li k provedení akce nebo pracovního programu nutno zadat veřejnou zakázku v hodnotě nad 60 000 EUR, může příslušná schvalující osoba po příjemci grantu v řádně odůvodněných případech požadovat, aby nad rámec pravidel uvedených v odstavci 1 dodržoval zvláštní pravidla.

   Tato zvláštní pravidla vycházejí z pravidel obsažených v tomto nařízení a jsou úměrná hodnotě dotčených veřejných zakázek, relativní výši příspěvku Unie v poměru k celkovým nákladům akce a riziku. Tato zvláštní pravidla se uvedou v grantové dohodě.

---

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a o zrušení směrnice 2004/17/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 243).

HLAVA IX
CENY

Článek 206

Obecná pravidla

1. Při udílení cen musí být dodržovány zásady transparentnosti a rovného zacházení a ceny podporují dosahování cílů politik Unie.

2. Ceny nelze udělovat přímo bez soutěže.

   Soutěže o ceny s jednotkovou hodnotou ve výši 1 000 000 EUR nebo více lze vyhlásit pouze tehdy, jsou-li tyto ceny zmíněny v rozhodnutí o financování uvedeném v článku 110, a poté, co byly informace o těchto cenách poskytnuty Evropskému parlamentu a Radě.

3. Výše ceny nezávisí na nákladech, které vítězi vznikly.

4. Pokud provedení akce nebo pracovního programu vyžaduje, aby příjemce grantu udělil ceny třetím osobám, smí příjemce grantu tyto ceny udělit za předpokladu, že kritéria způsobilosti a kritéria pro udělení ceny, její výše a podmínky jejího vyplacení jsou v grantové dohodě mezi příjemcem grantu a Komisí vymezeny tak, aby příjemce grantu neměl prostor pro volné uvážení.

Článek 207

Pravidla soutěže, udělení cen a uveřejnění

1. Pravidla soutěže musí:

a) uvádět kritéria způsobilosti;

b) uvádět pravidla a lhůtu pro případnou registraci účastníků, pokud se vyžaduje, a podávání přihlášek;

c) uvádět kritéria pro vyloučení stanovená v článku 136 a důvody pro odmítnutí stanovené v článku 141;

d) stanovit výlučnou odpovědnost účastníka pro případ, že budou v souvislosti s činnostmi prováděnými v rámci soutěže vzneseny nároky;

e) stanovit, že vítězové přijímají povinnosti uvedené v článku 129 a povinnost zajistit publicitu blíže určenou v pravidlech soutěže;

f) uvádět kritéria pro udělení ceny, jež umožňují posoudit kvalitu přihlášek z hlediska sledovaných cílů a očekávaných výsledků a objektivně určit, zda přihlášky splňují předpoklady pro úspěch v soutěži;

g) stanovit výši jedné či více cen;

h) popisovat mechanismy vyplácení cen vítězům v návaznosti na udělení cen.

Pro účely prvního pododstavce písm. a) jsou způsobilí též příjemci grantů, nestanoví-li pravidla soutěže jinak.

Na vyhlašování soutěží se použije přiměřeně čl. 194 odst. 3.

2. Pravidla soutěží mohou stanovit podmínky pro zrušení soutěže, zejména tehdy, nelze-li dosáhnout jejich cílů.

3. Ceny uděluje příslušná schvalující osoba po posouzení hodnotící komisí uvedenou v článku 150.

Na rozhodnutí o udělení ceny se použije přiměřeně čl. 200 odst. 4 a 6.

4. Účastníci jsou o výsledku hodnocení svých přihlášek informováni co nejdříve a v každém případě do patnácti kalendářních dnů ode dne, kdy schvalující osoba přijala rozhodnutí o udělení ceny.

Rozhodnutí o udělení ceny je oznámeno vítězi a představuje právní závazek.

5. Všechny ceny udělené v průběhu rozpočtového roku se každoročně uveřejňují v souladu s čl. 38 odst. 1 až 4.

Pokud o to Evropský parlament a Rada po uveřejnění požádají, zašle jim Komise zprávu s uvedením:

a) počtu žadatelů v minulém roce;

b) počtu žadatelů a procenta úspěšných přihlášek, jež připadají na jednu soutěž;

c) seznamu odborníků v hodnotících komisích za uplynulý rok spolu s uvedením postupu, jakým byli vybráni.

HLAVA X
FINANČNÍ NÁSTROJE, ROZPOČTOVÉ ZÁRUKY A FINANČNÍ POMOC

KAPITOLA 1
Obecná ustanovení

Článek 208

Oblast působnosti a využívání

1. Unie může zřídit finanční nástroje nebo poskytnout rozpočtové záruky či finanční pomoc, které jsou financovány ze souhrnného rozpočtu, základním právním aktem, který definuje oblast jejich působnosti a dobu jejich využívání, pokud se prokáže, že to je nejvhodnější způsob ke splnění cílů politik Unie.

2. Členské státy mohou přispívat na finanční nástroje, rozpočtové záruky nebo finanční pomoc Unie. Je-li to povoleno v základním právním aktu, mohou přispívat i třetí osoby.

3. Jsou-li finanční nástroje využívány ve sdíleném řízení s členskými státy, použijí se odvětvová pravidla.

4. V případě finančních nástrojů nebo rozpočtových záruk využívaných v nepřímém řízení uzavře Komise dohody se subjekty podle čl. 62 odst. 1 prvního pododstavce písm. c) bodů ii), iii), v) a vi). Pokud byly systémy, pravidla a postupy těchto subjektů posouzeny podle čl. 154 odst. 4, mohou se na ně tyto subjekty plně spoléhat. Tyto subjekty mohou při využívání finančních nástrojů a rozpočtových záruk v nepřímém řízení uzavírat dohody s finančními zprostředkovateli, kteří musí být vybráni postupy rovnocennými postupům, které používá Komise. Tyto subjekty v uvedených dohodách provedou požadavky podle čl. 155 odst. 2.

Komise nese i nadále odpovědnost za zajištění souladu rámce pro využívání finančních nástrojů se zásadou řádného finančního řízení a přispívá k plnění obsahově a časově vymezených politických cílů, které lze hodnotit z hlediska výkonu nebo výsledků. Komise odpovídá za využívání finančních nástrojů, aniž je dotčena právní a smluvní odpovědnost pověřených subjektů v souladu s platným právem a článkem 129.

Pokud na finanční nástroje nebo rozpočtové záruky přispívají podle odstavce 2 třetí země, může základní právní akt povolovat určení způsobilých prováděcích subjektů nebo protistran z dotčených zemí.

5. Účetní dvůr má plný přístup k jakýmkoli informacím souvisejícím s finančními nástroji, rozpočtovými zárukami a finanční pomocí, a to i prostřednictvím kontrol na místě.

Není-li v základním právním aktu stanoveno jinak, je externím auditorem pro projekty a programy podporované za pomoci finančního nástroje, rozpočtové záruky nebo finanční pomoci Účetní dvůr.

Článek 209

Zásady a podmínky platné pro finanční nástroje a rozpočtové záruky

1. Finanční nástroje a rozpočtové záruky jsou používány v souladu se zásadami řádného finančního řízení, transparentnosti, proporcionality, zákazu diskriminace, rovného zacházení a subsidiarity a v souladu se svými cíli.

2. Finanční nástroje a rozpočtové záruky:

   a) řeší selhání trhu či nepříznivé investiční situace a podpora z nich je poskytována úměrně pouze konečným příjemcům finančních prostředků, kteří jsou v okamžiku poskytnutí podpory Unie pokládáni za hospodářsky životaschopné podle mezinárodně uznávaných standardů;

b) dosahují adicionality tím, že nenahrazují potenciální podporu a investice z jiných veřejných nebo soukromých zdrojů;

c) nenarušují hospodářskou soutěž na vnitřním trhu a dodržují pravidla státní podpory;

d) dosahují aktivačního a multiplikačního účinku, jehož cílový interval hodnot je stanoven na základě předběžného hodnocení příslušného finančního nástroje, uvolněním celkové investice přesahující výši příspěvku nebo záruky Unie, ve vhodných případech včetně maximalizace soukromých investic;

e) jsou využívány způsobem, který zajišťuje, aby prováděcí subjekty nebo protistrany zapojené do jejich využívání měly společný zájem na dosažení politických cílů stanovených v příslušném základním právním aktu, s ustanoveními například o společném investování, požadavků na sdílení rizik nebo finančních pobídek, přičemž se předchází střetu zájmů s jinými činnostmi subjektů nebo protistran;

f) stanoví odměnu Unie, která je v souladu se sdílením rizik s účastníky finančních operací a politickými cíli finančního nástroje nebo rozpočtové záruky;

g) má-li být prováděcím subjektům nebo protistranám zapojeným do jejich využívání vyplacena odměna, zajistí, aby byla založena na výkonnosti a zahrnovala:

i) správní poplatky, jež jsou hrazeny subjektu nebo protistraně jako odměna za práci vykonávanou při využívání finančního nástroje nebo rozpočtové záruky a jež v co největší možné míře vycházejí z uskutečňovaných operací nebo vyplácených částek, a

ii) případně koncepční pobídky na podporu dosažení politických cílů či ke stimulaci finanční výkonnosti finančního nástroje nebo rozpočtové záruky.

Ve výjimečných, řádně odůvodněných případech lze uhradit mimořádné výdaje;

h) jsou založeny na předběžném hodnocení provedeném individuálně nebo v rámci programu v souladu s článkem 34, jež obsahuje vysvětlení volby typu finanční operace s přihlédnutím ke sledovaným politickým cílům a souvisejícím finančním rizikům a úsporám pro rozpočet.

Hodnocení uvedená v prvním pododstavci písm. h) se přezkoumávají a aktualizují tak, aby zohledňovala vliv velkých socioekonomických změn na odůvodnění existence finančního nástroje nebo rozpočtové záruky.

3. Aniž jsou dotčena odvětvová pravidla pro sdílené řízení, zaznamenávají se příjmy, včetně dividend, kapitálového zisku, poplatků za poskytnutí záruk a úroků z půjček a z prostředků uložených na svěřenských účtech zaplacených Komisi nebo uhrazených na svěřenské účty, které byly otevřeny pro finanční nástroje nebo rozpočtové záruky a vztahují se k podpoře poskytované z rozpočtu v rámci finančního nástroje nebo rozpočtové záruky, do rozpočtu až po odečtení nákladů na správu a správních poplatků.

Není-li v základním právním aktu stanoveno jinak, představují roční splátky, včetně splátek kapitálu, uvolněných jistot a splátek jistin půjček, zaplacené Komisi nebo uhrazené na svěřenské účty, které byly otevřeny pro finanční nástroje nebo rozpočtové záruky a vztahují se k podpoře poskytované z rozpočtu v rámci finančního nástroje nebo rozpočtové záruky, vnitřní účelově vázané příjmy podle čl. 21 odst. 3 písm. f), a aniž je dotčen čl. 215 odst. 5, používají se na stejný finanční nástroj nebo rozpočtovou záruku po dobu nepřesahující dobu rozpočtového závazku plus dva roky.

Komise tyto vnitřní účelově vázané příjmy zohlední při navrhování budoucích částek přidělených na finanční nástroje nebo rozpočtové záruky.

Bez ohledu na druhý pododstavec lze zbývající částku účelově vázaných příjmů schválených v základním právním aktu, která má být zrušena nebo ukončena, přidělit i na jiný finanční nástroj sledující podobné cíle, stanoví-li tak základní právní akt, kterým se daný finanční nástroj zřizuje.

4. Příslušná schvalující osoba pro daný finanční nástroj, rozpočtovou záruku nebo finanční pomoc předloží finanční výkaz vztahující se k období od 1. ledna do 31. prosince podle článku 243 a v souladu s účetními pravidly uvedenými v článku 80 a mezinárodními účetními standardy pro veřejný sektor (IPSAS).

V případě finančních nástrojů a rozpočtových záruk využívaných v nepřímém řízení příslušná schvalující osoba zajistí, aby subjekty podle čl. 62 odst. 1 prvního pododstavce písm. c) bodů ii), iii), v) a vi) předložily neauditované finanční výkazy vztahující se k období od 1. ledna do 31. prosince, které se řídí účetními pravidly uvedenými v článku 80 a v IPSAS, a veškeré informace nezbytné k vypracování finančních výkazů v souladu s čl. 82 odst. 2 do 15. února následujícího rozpočtového roku a aby předložily auditované finanční výkazy do 15. května následujícího rozpočtového roku.

Článek 210

Finanční závazek Unie

1. Finanční závazek a souhrn čistých plateb z rozpočtu nesmějí nikdy přesáhnout:

a) v případě finančních nástrojů výši příslušného rozpočtového závazku přijatého k tomuto účelu;

b) v případě rozpočtových záruk výši rozpočtové záruky schválenou v základním právním aktu;

c) v případě finanční pomoci maximální výši finančních prostředků, k jejichž vypůjčení je Komise zmocněna za účelem financování finanční pomoci schválené v základním právním aktu, a příslušných úroků.

2. Rozpočtové záruky a finanční pomoc mohou pro Unii vytvořit podmíněný závazek, který může přesáhnout finanční aktiva poskytnutá na krytí finančního závazku Unie, pouze pokud je tak stanoveno v základním právním aktu, kterým se zřizuje rozpočtová záruka nebo finanční pomoc, a za podmínek v něm uvedených.

3. Pro účely každoročního posouzení stanoveného v čl. 41 odst. 5 písm. j) se podmíněné závazky vyplývající z rozpočtových záruk nebo finanční pomoci a hrazených z rozpočtu považují za udržitelné, pokud je jejich předpokládaný víceletý vývoj slučitelný s mezemi stanovenými v nařízení, kterým se stanoví víceletý finanční rámec, podle čl. 312 odst. 2 Smlouvy o fungování EU a se stropem ročních prostředků na platby stanoveným v čl. 3 odst. 1 rozhodnutí 2014/335/EU, Euratom.

Článek 211

Tvorba rezerv na finanční závazky

1. V případě rozpočtových záruk a finanční pomoci třetím zemím stanoví základní právní akt míru tvorby rezerv jako procentní podíl výše schváleného finančního závazku. Tato částka nezahrnuje příspěvky uvedené v čl. 208 odst. 2.

   Základní právní akt stanoví přezkum míry tvorby rezerv alespoň každé tři roky.

2. Stanovení míry tvorby rezerv se řídí kvalitativním a kvantitativním posouzením finančních rizik vyplývajících z rozpočtové záruky nebo finanční pomoci třetí zemi, které provede Komise v souladu se zásadou obezřetnosti, podle níž nesmějí být aktiva a zisky nadhodnoceny a závazky a ztráty podhodnoceny.

   Nestanoví-li jinak základní právní akt, kterým se ustavuje rozpočtová záruka nebo finanční pomoc třetí zemi, odvodí se míra tvorby rezerv od kombinace celkových rezerv, které je zapotřebí předem vytvořit k pokrytí čistých očekávaných ztrát, a přiměřené bezpečnostní rezervy. Aniž jsou dotčeny pravomoci Evropského parlamentu a Rady, měla by celková tvorba rezerv proběhnout v období stanoveném v příslušném finančním výkazu uvedeném v článku 35.

3. V případě finančních nástrojů jsou případně vytvořeny rezervy, aby bylo možno reagovat na budoucí platby související s rozpočtovým závazkem daného finančního nástroje.

4. Na tvorbu rezerv přispívají tyto zdroje:

a) příspěvky z rozpočtu při plném dodržení nařízení, kterým se stanoví víceletý finanční rámec, a po posouzení možností přerozdělení;

b) výnosy z investic zdrojů držených ve společném rezervním fondu;

c) částky získané zpět od nesplácejících dlužníků v souladu s postupem vymáhání stanoveným v záruční dohodě nebo dohodě o půjčce;

d) příjmy a jiné platby, které Unie obdrží v souladu se záruční dohodou nebo dohodou o půjčce;

e) případné peněžní příspěvky, které poskytnou členské státy a třetí osoby podle čl. 208 odst. 2.

Do výpočtu tvorby rezerv vyplývajících z míry tvorby rezerv uvedené v odstavci 1 se zahrnou pouze zdroje uvedené v prvním pododstavci písm. a) až d) tohoto odstavce.

5. Rezervy se použijí k uhrazení:

a) čerpání rozpočtové záruky;

b) platebních povinností souvisejících s rozpočtovým závazkem u daného finančního nástroje;

c) finančních povinností vyplývajících z vypůjčení finančních prostředků podle čl. 220 odst. 1;

d) případně jiných výdajů spojených s využíváním finančních nástrojů, rozpočtových záruk a finanční pomoci třetími zeměmi.

6. Pokud výše rezerv na rozpočtovou záruku překročí výši tvorby rezerv vyplývající z míry tvorby rezerv uvedené v odstavci 1 tohoto článku, použijí se k obnovení rozpočtové záruky na její původní výši zdroje uvedené v odst. 4 prvním pododstavci písm. b), c) a d) tohoto článku, které s touto zárukou souvisejí, v mezích způsobilého období stanoveného v základním právním aktu, avšak nikoli nad rámec fáze vytváření rezerv a bez dotčení čl. 213 odst. 4.

7. Komise neprodleně informuje Evropský parlament a Radu a může přijmout odpovídající opatření k doplnění nebo navýšení míry tvorby rezerv, pokud:

a) v důsledku čerpání rozpočtové záruky výše rezerv na tuto záruku poklesne pod 50 % míry tvorby rezerv uvedené v odstavci 1 a opět pokud poklesne pod 30 % této míry tvorby rezerv, nebo pokud by podle posouzení rizik provedeného Komisí mohla klesnout pod některou z těchto hodnot během jednoho roku;

b) země využívající finanční pomoc ze strany Unie v době splatnosti neuhradí platbu.

Článek 212

Společný rezervní fond

1. Rezervy vytvořené na krytí finančních závazků vyplývajících z finančních nástrojů, rozpočtových záruk nebo finanční pomoci jsou drženy ve společném rezervním fondu.

Do 30. června 2019 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě nezávislé externí hodnocení výhod a nevýhod spojených s pověřením Komise, EIB nebo obou těchto institucí finanční správou aktiv společného rezervního fondu a přitom přihlédne k příslušným technickým a institucionálním kritériím používaným k porovnání služeb poskytovaných při správě aktiv, včetně technické infrastruktury, porovnání nákladů na poskytnuté služby, institucionální struktury, podávání zpráv, výkonnosti, odpovědnosti a odborných zkušeností Komise a EIB, a k ostatním mandátům pro správu aktiv z rozpočtu. K tomuto hodnocení Komise v případě potřeby připojí legislativní návrh.

2. Celkové zisky nebo ztráty z investování zdrojů držených ve společném rezervním fondu se úměrně rozdělí mezi příslušné finanční nástroje, rozpočtové záruky nebo finanční pomoc.

Finanční správce zdrojů ve společném rezervním fondu drží minimální objem prostředků fondu v penězích nebo v ekvivalentech peněz v souladu s pravidly obezřetnosti a prognózami plateb poskytnutými schvalujícími osobami finančních nástrojů, rozpočtových záruk nebo finanční pomoci.

Finanční správce zdrojů ve společném rezervním fondu může uzavírat repa se zdroji společného rezervního fondu jako zajištěním za účelem plateb z fondu, pokud se přiměřeně očekává, že tento postup bude pro rozpočet Unie prospěšnější než odprodej zdrojů v časovém rámci žádosti o platbu. Doba trvání nebo prodloužení rep souvisejících s platbou je omezena na minimum nezbytné k minimalizaci ztrát pro rozpočet.

3. Účetní na základě čl. 77 odst. 1 prvního pododstavce písm. d) a čl. 86 odst. 1 a 2 zavede účetní postupy, které se uplatňují na příjmové a výdajové operace a po dohodě s finančním správcem zdrojů ve společném rezervním fondu také na aktiva a pasiva související se společným rezervním fondem.

4. Jestliže Komise ve výjimečných případech uskutečnila převod podle čl. 30 odst. 1 prvního pododstavce písm. g), uvědomí o tom okamžitě Evropský parlament a Radu a urychleně navrhne opatření potřebná k obnovení rozpočtového bodu pro rozpočtovou záruku, z něhož byl převod uskutečněn, při plném dodržení stropů stanovených v nařízení, kterým se stanoví víceletý finanční rámec.

Článek 213

Efektivní míra tvorby rezerv

1. Tvorba rezerv na rozpočtové záruky a finanční pomoc třetím zemím ve společném rezervním fondu je založena na efektivní míře tvorby rezerv. Tato míra musí zajišťovat úroveň ochrany před finančními závazky Unie, která odpovídá úrovni ochrany, jež by byla zajištěna příslušnými mírami tvorby rezerv, pokud by byly zdroje uchovávány a spravovány zvlášť.

2. Použitelná efektivní míra tvorby rezerv je procentní část každé počáteční míry tvorby rezerv stanovené v souladu s čl. 211 odst. 2 druhým pododstavcem. Použije se pouze na objem zdrojů ve společném rezervním fondu vyčleněných na vyplacení čerpaných rozpočtových záruk za období jednoho roku. Představuje procentně vyjádřený poměr mezi objemem peněz a peněžních ekvivalentů ve společném rezervním fondu, které jsou potřeba k vyplacení čerpaných rozpočtových záruk, a celkovým objemem peněz a peněžních ekvivalentů, které by byly zapotřebí v jednotlivých záručních fondech k vyplacení čerpaných záruk, pokud by dané zdroje byly drženy a spravovány odděleně, za předpokladu, že obě částky představují rovnocenné riziko likvidity. Tento poměr nesmí být nižší než 95 %. Při výpočtu efektivní míry tvorby rezerv se zohlední:

   a) prognózy přítoku a odtoku prostředků ve společném rezervním fondu s ohledem na počáteční fázi celkové tvorby rezerv podle čl. 211 odst. 2 druhého pododstavce;

b) korelace rizik mezi rozpočtovými zárukami a finanční pomocí třetím zemím;

c) tržní podmínky.

Komise do 1. července 2020 přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 269, pokud jde o doplnění tohoto nařízení o podrobné podmínky výpočtu efektivní míry tvorby rezerv, včetně metodiky tohoto výpočtu.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 269, kterými se mění minimální poměr uvedený v prvním pododstavci tohoto odstavce s ohledem na zkušenosti s fungováním společného rezervního fondu a při zachování obezřetného přístupu v souladu se zásadou řádného finančního řízení. Tento minimální poměr nesmí být stanoven na úroveň nižší než 85 %.

3. Efektivní míru tvorby rezerv vypočítává každoročně finanční správce zdrojů ve společném rezervním fondu a Komise ji používá jako referenční hodnotu při výpočtu příspěvků z rozpočtu podle čl. 211 odst. 4 prvního pododstavce písm. a) a následně podle odst. 4 písm. b) tohoto článku.

4. Na základě výpočtu roční efektivní míry tvorby rezerv v souladu s odst. 1 a 2 tohoto článku se v rozpočtovém procesu uskuteční následující operace, které se uvádějí v pracovním dokumentu uvedeném v čl. 41 odst. 5 písm. h):

   a) případný přebytek rezerv na rozpočtovou záruku nebo finanční pomoc třetí zemi je navrácen do rozpočtu;

   b) případné doplnění fondu se uskutečňuje v ročních tranších během období nejvýše tří let, aniž je dotčen čl. 211 odst. 6.

5. Komise po konzultaci s účetním stanoví pokyny pro správu zdrojů ve společném rezervním fondu v souladu s vhodnými obezřetnostními pravidly a s vyloučením derivátových operací pro spekulativní účely. Tyto pokyny se připojí k dohodě s finančním správcem zdrojů ve společném rezervním fondu.

   Každé tři roky se provádí nezávislé hodnocení přiměřenosti pokynů, jehož výsledky jsou předány Evropskému parlamentu a Radě.

Článek 214

Výroční zprávy

1. Vedle zprávy uvedené v článku 250 Komise každoročně předkládá Evropskému parlamentu a Radě zprávu o společném rezervním fondu.

2. Finanční správce zdrojů ve společném rezervním fondu každoročně předkládá Evropskému parlamentu a Radě zprávu o společném rezervním fondu.

KAPITOLA 2

Specifická ustanovení

ODDÍL 1

FINANČNÍ NÁSTROJE

Článek 215

Pravidla a využívání

1. Bez ohledu na čl. 208 odst. 1 lze finanční nástroje v řádně odůvodněných případech zřídit i bez schválení základním právním aktem, pokud jsou v návrhu rozpočtu uvedeny v souladu s čl. 41 odst. 4 prvním pododstavcem písm. e).

2. Jsou-li finanční nástroje nebo rozpočtové záruky v jedné dohodě kombinovány s doplňkovou podporou z rozpočtu, včetně grantů, použije se tato hlava na celé opatření. Zprávy se podávají v souladu s článkem 250 a jasně se v nich uvede, které části opatření představují finanční nástroje nebo rozpočtové záruky.

3. Komise zajistí harmonizovanou a zjednodušenou správu finančních nástrojů, zejména v oblasti účetnictví, výkaznictví, monitorování a zvládání finančních rizik.

4. Pokud se Unie účastní na finančním nástroji jako menšinový podílník, zajistí Komise dodržování této hlavy v souladu se zásadou proporcionality na základě velikosti a hodnoty účasti Unie na daném nástroji. Bez ohledu na velikost a hodnotu účasti Unie na daném nástroji však Komise zajistí soulad s články 129 a 155, čl. 209 odst. 2 a 4, článkem 250, a pokud jde o situace zakládající vyloučení uvedené v čl. 136 odst. 1 písm. d), s hlavou V kapitolou 2 oddílem 2.

5. Jestliže se Evropský parlament nebo Rada domnívají, že finanční nástroj nesplnil účinně své cíle, mohou Komisi požádat, aby předložila návrh přepracovaného základního právního aktu s cílem tento nástroj zlikvidovat. Případná nová částka splacená tomuto nástroji podle čl. 209 odst. 3 se v takovém případě považuje za obecný příjem a je vrácena do rozpočtu.

6. Účel finančních nástrojů nebo seskupení finančních nástrojů na úrovni nástroje kombinujícího zdroje a jejich případná zvláštní právní forma a místo registrace se uveřejňují na internetových stránkách Komise.

7. Subjekty, kterým bylo svěřeno využívání finančních nástrojů, mohou jménem Unie zřizovat svěřenské účty ve smyslu čl. 85 odst. 3. Odpovídající výpisy z účtů zasílají tyto subjekty příslušnému útvaru Komise. Platby na svěřenské účty provádí Komise na základě žádostí o provedení platby, které jsou řádně podloženy prognózami čerpání, s přihlédnutím k dostupným zůstatkům na svěřenských účtech a k potřebě vyhnout se nadměrně vysokým zůstatkům na nich.

Článek 216

Finanční nástroje využívané přímo Komisí

1. Finanční nástroje lze využívat přímo podle čl. 62 odst. 1 prvního pododstavce písm. a) prostřednictvím:

   a) účelové investiční jednotky, v níž má Komise účast spolu s dalšími veřejnými či soukromými investory a jejímž cílem je zesílit aktivační účinek příspěvku Unie, nebo

b) půjček, záruk, kapitálových účastí a dalších nástrojů pro sdílení rizika, které nejsou investicemi do účelových investičních jednotek a které jsou poskytovány buď přímo konečným příjemcům finančních prostředků, nebo prostřednictvím finančních zprostředkovatelů.

2. Účelové investiční jednotky uvedené v odst. 1 písm. a) se zřizují podle práva některého členského státu. V oblasti vnější činnosti mohou být zřizovány i podle práva jiné země, než je členský stát. Správci těchto jednotek jsou ze zákona či podle smlouvy povinni jednat s péčí řádného hospodáře a v dobré víře.

3. Správci účelových investičních jednotek uvedení v odst. 1 písm. a) a finanční zprostředkovatelé či koneční příjemci finančních nástrojů jsou vybíráni s náležitým zřetelem k povaze finančního nástroje, jenž má být využíván, ke zkušenostem a finanční a provozní způsobilosti dotyčných subjektů a k rentabilitě projektů konečných příjemců. Jejich výběr musí být transparentní, musí být objektivně zdůvodněn a nesmí vést ke střetu zájmů.

Článek 217

Zacházení s příspěvky z finančních prostředků vynakládaných ve sdíleném řízení

1. Pro příspěvky na finanční nástroje zřízené podle tohoto oddílu, které jsou poskytovány z finančních prostředků vynakládaných ve sdíleném řízení, jsou vedeny samostatné záznamy.

2. Příspěvky z finančních prostředků vynakládaných ve sdíleném řízení jsou ukládány na zvláštní účty a využívány v souladu s cíli příslušných fondů na akce a pro účely konečných příjemců finančních prostředků, které jsou v souladu s jedním či více programy, z nichž příspěvky plynou.

3. Na příspěvky z finančních prostředků vynakládaných ve sdíleném řízení, které jsou určeny na finanční nástroje zřízené podle tohoto oddílu, se použijí odvětvová pravidla. Bez ohledu na první větu se řídící orgány před poskytnutím příspěvku na existující finanční nástroj mohou spolehnout na existující předběžné hodnocení, které bylo provedeno v souladu s čl. 209 odst. 2 prvním pododstavcem písm. h) a druhým pododstavcem.

ODDÍL 2
ROZPOČTOVÉ ZÁRUKY

Článek 218

Pravidla pro rozpočtové záruky

1. Základní právní akt stanoví:

   a) výši rozpočtové záruky, kterou nelze nikdy překročit, aniž je dotčen čl. 208 odst. 2;

   b) druhy operací, na něž se rozpočtová záruka vztahuje.

2. Příspěvky členských států na rozpočtové záruky podle čl. 208 odst. 2 mohou být poskytovány ve formě záruk nebo v penězích.

Příspěvky třetích osob na rozpočtové záruky podle čl. 208 odst. 2 mohou být poskytovány v penězích.

Rozpočtová záruka se navýší o příspěvky uvedené v prvním a druhém pododstavci. Platby týkající se čerpání záruky se v případě potřeby uskuteční s přispěním členských států nebo třetích osob za podmínek pari passu. Komise podepíše s přispěvateli dohodu, která obsahuje zejména ustanovení týkající se platebních podmínek.

Článek 219

Využívání rozpočtových záruk

1. Rozpočtové záruky pro kryté druhy operací jsou neodvolatelné, bezpodmínečné a splatné na požádání.

2. Rozpočtové záruky jsou využívány podle čl. 62 odst. 1 prvního pododstavce písm. c), nebo výjimečně podle čl. 62 odst. 1 prvního pododstavce písm. a).

3. Rozpočtová záruka se vztahuje pouze na finanční a investiční operace, které jsou v souladu s čl. 209 odst. 2 prvním pododstavcem písm. a) až d).

4. Protistrany přispívají na operace kryté rozpočtovou zárukou vlastními prostředky.

5. Komise uzavře s protistranou záruční dohodu. Poskytnutí rozpočtové záruky je podmíněno vstupem záruční dohody v platnost.

6. Protistrany poskytnou Komisi každoročně:

a) posouzení rizik a informace o bonitě operací krytých rozpočtovou zárukou, jakož i posouzení očekávaných selhání;

b) informace o neuhrazené finanční povinnosti plynoucí pro Unii z rozpočtové záruky, v rozdělení na jednotlivé operace a oceněné podle účetních pravidel Unie uvedených v článku 80, nebo podle IPSAS;

c) celkový zisk nebo ztrátu plynoucí z operací krytých rozpočtovou zárukou.

ODDÍL 3
FINANČNÍ POMOC

Článek 220

Pravidla a poskytování

1. Finanční pomoc Unie poskytnutá členským státům nebo třetím zemím musí být v souladu s předem stanovenými podmínkami a mít podobu půjčky, úvěrové linky či jakéhokoli jiného nástroje, který se považuje za vhodný k zajištění účinnosti podpory. Komise je za tímto účelem v příslušném základním právním aktu zmocněna vypůjčit potřebné finanční prostředky jménem Unie na kapitálových trzích nebo od finančních institucí.

2. V rámci výpůjčních a úvěrových operací se Unie nepodílí na změně splatnosti ani není vystavena úrokovému či jinému obchodnímu riziku.

3. Finanční pomoc se s výjimkou řádně odůvodněných případů poskytuje v eurech.

4. Finanční pomoc poskytuje přímo Komise.

5. Komise uzavře s přijímající zemí dohodu obsahující ustanovení, která:

a) zajišťují, aby přijímající země pravidelně kontrolovala, že poskytnuté financování bylo použito řádně v souladu s předem vymezenými podmínkami, přijímala vhodná opatření pro předcházení nesrovnalostem a podvodům a v případě potřeby podnikla právní kroky s cílem získat zpět veškeré finanční prostředky poskytnuté v rámci finanční pomoci, které byly získány neoprávněně;

b) zajišťují ochranu finančních zájmů Unie;

c) Komisi, OLAF a Účetní dvůr výslovně opravňují k výkonu jejich práv podle článku 129;

d) zajišťují, že Unie má nárok na předčasné splacení půjčky, pokud je zjištěno, že se přijímající země v souvislosti s řízením finanční pomoci dopustila jakéhokoli podvodu, korupce nebo jakéhokoli jiného protiprávního jednání poškozujícího finanční zájmy Unie;

e) zajišťují, aby veškeré náklady vzniklé Unii, které souvisejí s finanční pomocí, nesla přijímající země.

6. Komise uvolní půjčky pokud možno ve splátkách s výhradou splnění podmínek spojených s finanční pomocí. Nejsou-li tyto podmínky splněny, Komise vyplacení finanční podpory dočasně pozastaví nebo zruší.

7. Získané finanční prostředky, které dosud nebyly vyplaceny, nelze použít na jiný cíl než poskytnutí finanční pomoci příslušné přijímající zemi. Účetní zavede podle čl. 86 odst. 1 a 2 postupy pro úschovu finančních prostředků.

HLAVA XI
PŘÍSPĚVKY EVROPSKÝM POLITICKÝM STRANÁM

Článek 221

Obecná ustanovení

Evropským politickým stranám ve smyslu čl. 2 bodu 3 nařízení (EU, Euratom) č. 1141/2014 (dále jen „evropské politické strany“) mohou být v souladu s uvedeným nařízením přiznány přímé finanční příspěvky z rozpočtu s ohledem na to, že přispívají k utváření evropského politického povědomí a k vyjadřování vůle občanů Unie.

Článek 222

Zásady

1. Příspěvky lze použít pouze na úhradu procentní části provozních nákladů evropských politických stran uvedené v čl. 17 odst. 4 nařízení (EU, Euratom) č. 1141/2014, které jsou přímo spojeny s cíli těchto stran, jak je uvedeno v čl. 17 odst. 5 a článku 21 zmíněného nařízení.

2. Příspěvky lze použít na úhradu výdajů spojených se smlouvami uzavřenými evropskými politickými stranami za předpokladu, že při jejich uzavření nedošlo ke střetu zájmů.

3. Příspěvky nelze použít k přímému ani nepřímému poskytnutí jakéhokoli osobního peněžitého nebo nepeněžitého prospěchu jednotlivému členu nebo zaměstnanci evropské politické strany. Příspěvky nelze používat k přímému ani nepřímému financování činností třetích osob, zejména vnitrostátních politických stran nebo politických nadací na evropské nebo vnitrostátní úrovni, a to ani formou grantů, darů, půjček nebo jiných podobných dohod. Pro účely tohoto odstavce se přidružené subjekty evropských politických stran nepovažují za třetí osoby, pokud jsou podle stanov těchto stran součástí jejich správní organizace. Příspěvky nelze použít pro žádný z cílů, které jsou vyloučeny článkem 22 nařízení (EU, Euratom) č. 1141/2014.

4. Na příspěvky se použijí zásady transparentnosti a rovného zacházení v souladu s kritérii stanovenými v nařízení (EU, Euratom) č. 1141/2014.

5. Příspěvky přiznává Evropský parlament jednou za rok a uveřejňuje je v souladu s čl. 38 odst. 1 až 4 tohoto nařízení a s čl. 32 odst. 1 nařízení (EU, Euratom) č. 1141/2014.

6. Evropské politické strany, jež získaly příspěvek, nesmějí obdržet přímo ani nepřímo žádné další rozpočtové prostředky. Zakazují se především dary z rozpočtů politických skupin v Evropském parlamentu. Za žádných okolností nesmějí být tytéž výdaje financovány z rozpočtu dvakrát.

   Příspěvky není dotčena schopnost evropských politických stran vytvářet rezervy ze svých vlastních zdrojů v souladu s nařízením (EU, Euratom) č. 1141/2014.

7. Dosáhne-li evropská politická nadace ve smyslu čl. 2 bodu 4 nařízení (EU, Euratom) č. 1141/2014 na konci rozpočtového roku, na který obdržela grant na provozní náklady, přebytku příjmů nad výdaji, může být část tohoto přebytku až do výše 25 % celkových příjmů za daný rok přenesena do následujícího roku, avšak musí být použita před koncem prvního čtvrtletí tohoto následujícího roku.

Článek 223

Rozpočtové aspekty

Příspěvky i prostředky vyčleněné na nezávislé externí subjekty nebo znalce pověřené provedením auditu uvedené v článku 23 nařízení (EU, Euratom) č. 1141/2014 se vyplácejí z oddílu rozpočtu týkajícího se Evropského parlamentu.

Článek 224

Výzva k podávání žádostí o příspěvky

1. Příspěvky se přiznávají na základě výzvy k podávání žádostí o příspěvky, která se uveřejňuje jednou ročně alespoň na internetových stránkách Evropského parlamentu.

2. Každé evropské politické straně může být přiznán pouze jeden příspěvek ročně.

3. Evropská politická strana může obdržet příspěvek, pouze pokud o financování požádá za podmínek vyplývajících z výzvy k podávání žádostí o příspěvky.

4. Výzva k podávání žádostí o příspěvky stanoví podmínky, za nichž může žadatel obdržet příspěvek podle nařízení (EU, Euratom) č. 1141/2014, jakož i kritéria pro vyloučení.

5. Výzva k podávání žádostí o příspěvky stanoví alespoň povahu výdajů, které mohou být z příspěvku uhrazeny.

6. Výzva k podávání žádostí o příspěvky požaduje odhadovaný rozpočet.

Článek 225

Udělovací řízení

1. Žádosti o příspěvky se podávají náležitě, ve stanovené lhůtě a písemně, a to případně v zabezpečeném elektronickém formátu.

2. Příspěvky nejsou přiznány žadatelům, kteří se v době udělovacího řízení nacházejí v jedné nebo více ze situací uvedených v čl. 136 odst. 1 a čl. 141 odst. 1, ani žadatelům, kteří jsou evidováni jako vyloučení v databázi uvedené v článku 142.

3. Žadatelé musí prokázat, že se nenacházejí v žádné ze situací uvedených v odstavci 2.

4. Příslušné schvalující osobě může být při posuzování žádostí o příspěvky nápomocen výbor. Příslušná schvalující osoba upřesní pravidla týkající se jeho složení, jmenování a fungování a pravidla zamezující střetu zájmů.

5. Žádosti, které splňují kritéria způsobilosti a kritéria pro vyloučení, jsou vybírány na základě kritérií pro poskytnutí finančních prostředků, která jsou stanovena v článku 19 nařízení (EU, Euratom) č. 1141/2014.

6. V rozhodnutí příslušné schvalující osoby ohledně žádosti se uvede alespoň:

   a) předmět a celková výše příspěvků;

   b) jméno vybraných žadatelů a uznané částky pro každého z nich;

   c) jména případných odmítnutých žadatelů a důvody jejich odmítnutí.

7. Příslušná schvalující osoba písemně vyrozumí žadatele o tom, jak o jejich žádostech rozhodla. Zamítne-li žádost o finanční prostředky nebo nepřizná-li příspěvek v požadované výši, uvede důvody zamítnutí žádosti nebo neposkytnutí požadované výše, zejména s odkazem na kritéria způsobilosti a kritéria pro přiznání příspěvku uvedená v odstavci 5 tohoto článku a v čl. 224 odst. 4. Zamítne-li příslušná schvalující osoba žádost, informuje žadatele o veškerých dostupných správních a soudních prostředcích nápravy podle čl. 133 odst. 2.

8. O příspěvcích se uzavře písemná dohoda.

Článek 226

Forma příspěvků

1. Příspěvky mohou mít některou z těchto forem:

   a) úhrada procentní části skutečně vynaložených nárokovatelných výdajů;

   b) proplacení na základě jednotkových nákladů;

   c) jednorázové částky;

   d) paušální financování;

   e) kombinace forem uvedených v písmenech a) až d).

2. Uhrazeny mohou být pouze výdaje, které splňují kritéria uvedená ve výzvě k podávání žádostí o příspěvky a které nevznikly přede dnem podání žádosti o příspěvek.

3. Dohoda uvedená v čl. 225 odst. 8 musí obsahovat ustanovení, která umožňují ověření, zda byly splněny podmínky pro přiznání jednorázových částek, paušálního financování nebo jednotkových nákladů.

4. Příspěvky se vyplácejí v plné výši ve formě jediné platby předběžného financování, pokud v řádně odůvodněných případech nerozhodne příslušná schvalující osoba jinak.

Článek 227

Jistoty

Příslušná schvalující osoba může, považuje-li to za vhodné a přiměřené, v jednotlivých případech a na základě analýzy rizik požadovat od evropské politické strany složení jistoty předem, aby se omezila finanční rizika spojená s poskytnutím předběžného financování, pouze tehdy, pokud evropské politické straně s ohledem na analýzu rizik bezprostředně hrozí, že se ocitne v některé ze situací zakládajících vyloučení uvedených v čl. 136 odst. 1 písm. a) a d) tohoto nařízení, nebo pokud bylo Evropskému parlamentu a Radě oznámeno rozhodnutí Úřadu pro evropské politické strany a evropské politické nadace, zřízeného článkem 6 nařízení (EU, Euratom) č. 1141/2014, v souladu s čl. 10 odst. 4 uvedeného nařízení.

Článek 153 se použije přiměřeně na jistoty, které mohou být vyžadovány v případech uvedených v prvním pododstavci tohoto článku s ohledem na platby předfinancování provedené ve prospěch evropských politických stran.

Článek 228

Čerpání příspěvků

1. Příspěvky se čerpají v souladu s článkem 222.

2. Jakákoli část příspěvku, jež nebyla využita v rozpočtovém roce, na nějž byl příspěvek poskytnut (rok n), se použije na jakékoli nárokovatelné výdaje vynaložené do 31. prosince roku n+1. Zbývající část příspěvku, jež nebyla vyčerpána do uplynutí uvedené lhůty, se vrátí zpět v souladu s hlavou IV kapitolou 6.

3. Evropské politické strany dodržují stropy pro spolufinancování stanovené v čl. 17 odst. 4 nařízení (EU, Euratom) č. 1141/2014. Zbývající částky z příspěvků za předcházející rok nesmějí být využity k financování té části, jež má být financována z vlastních zdrojů evropské politické strany. Příspěvky třetích osob na společné akce se nepovažují za součást vlastních prostředků evropské politické strany.

4. Evropské politické strany nejprve použijí část příspěvku, která nebyla vyčerpána v rozpočtovém roce, na nějž byl příspěvek poskytnut, a teprve poté příspěvky poskytnuté po tomto roce.

5. Úroky z plateb předběžného financování se považují za součást příspěvku.

Článek 229

Zpráva o čerpání příspěvků

1. Evropská politická strana předloží příslušné schvalující osobě ke schválení v souladu s článkem 23 nařízení (EU, Euratom) č. 1141/2014 svou výroční zprávu o čerpání příspěvku a výroční finanční výkazy.

2. Příslušná schvalující osoba vypracuje výroční zprávu o činnosti podle čl. 74 odst. 9 tohoto nařízení na základě výroční zprávy a výročních finančních výkazů podle odstavce 1 tohoto článku. K vypracování této zprávy může použít i jiné podklady.

Článek 230

Výše příspěvku

1. Konečná výše příspěvku se stanoví až poté, co příslušná schvalující osoba schválí výroční zprávu a výroční finanční výkazy podle čl. 229 odst. 1. Schválením výroční zprávy a výročních finančních výkazů nejsou dotčeny následné kontroly prováděné Úřadem pro evropské politické strany a evropské politické nadace.

2. Nevyčerpaná částka předběžného financování není stanovena s konečnou platností, dokud ji evropská politická strana nevyužije na úhradu nárokovatelných výdajů, které splňují kritéria stanovená ve výzvě pro podávání žádostí o příspěvky.

3. Poruší-li evropská politická strana své povinnosti týkající se čerpání příspěvků, vyplácení příspěvku se pozastaví, sníží nebo ukončí poté, co byla evropské politické straně dána možnost se vyjádřit.

4. Před provedením platby příslušná schvalující osoba ověří, že je evropská politická strana stále registrována v rejstříku podle článku 7 nařízení (EU, Euratom) č. 1141/2014 a že jí ode dne podání žádosti do konce rozpočtového roku, na nějž byl poskytnut příspěvek, nebyly uloženy žádné sankce podle článku 27 uvedeného nařízení.

5. Pokud politická strana již není registrována v rejstříku uvedeném v článku 7 nařízení (EU, Euratom) č. 1141/2014 nebo jí byly uloženy sankce podle článku 27 uvedeného nařízení, může příslušná schvalující osoba pozastavit, snížit nebo ukončit vyplácení příspěvku a získat zpět částky, které byly na základě dohody uvedené v čl. 225 odst. 8 tohoto nařízení vyplaceny neoprávněně, a to úměrně závažnosti pochybení, nesrovnalostí, podvodů nebo jiných porušení povinností týkajících se čerpání příspěvku poté, co byla evropské politické straně dána možnost se vyjádřit.

Článek 231

Kontrola a sankce

1. Každá dohoda uvedená v čl. 225 odst. 8 musí výslovně zmocňovat Evropský parlament k výkonu jeho kontrolních pravomocí ve vztahu k dokumentům a prostorám všech evropských politických stran, které získaly finanční prostředky Unie, jejich zhotovitelů, dodavatelů, poskytovatelů a subdodavatelů a OLAF a Účetní dvůr k výkonu jejich pravomocí podle článku 129.

2. Příslušná schvalující osoba může ukládat správní a peněžité sankce podle článků 136 a 137 tohoto nařízení a podle článku 27 nařízení (EU, Euratom) č. 1141/2014, které jsou účinné, přiměřené a odrazující.

3. Sankce uvedené v odstavci 2 lze ukládat rovněž evropským politickým stranám, které v okamžiku podání žádosti o příspěvek nebo po získání příspěvku poskytly příslušné schvalující osobě na základě její výzvy nepravdivé informace, nebo neposkytly požadované informace vůbec.

Článek 232

Vedení záznamů

1. Evropské politické strany uchovávají všechny záznamy a podklady související s příspěvkem po dobu pěti let od provedení poslední platby v souvislosti s příspěvkem.

2. Záznamy, které se týkají auditů, postupů právní nápravy, sporů nebo vypořádání nároků vyplývajících z čerpání příspěvku nebo vyšetřování OLAFu, pokud o něm byl vyrozuměn příjemce finančních prostředků, se uchovávají až do okamžiku ukončení těchto auditů, postupů právní nápravy, sporů, vypořádání nároků nebo vyšetřování.

Článek 233

Výběr externích subjektů nebo odborníků pověřených prováděním auditu

Nezávislé externí subjekty nebo odborníci pověření prováděním auditu podle článku 23 nařízení (EU, Euratom) č. 1141/2014 se vyberou v zadávacím řízení. Doba platnosti jejich smlouvy nepřekročí pět let. Po uplynutí doby platnosti dvou po sobě následujících smluv jsou považováni za osoby ve střetu zájmů, který by mohl negativně ovlivnit provádění auditu.

HLAVA XII
OSTATNÍ NÁSTROJE PRO PLNĚNÍ ROZPOČTU

Článek 234

Svěřenské fondy Unie pro vnější činnost

1. Pro činnosti v případě mimořádných událostí a činnosti po jejich odeznění potřebné za účelem reakce na krizi nebo pro tematicky zaměřené činnosti může Komise na základě dohod s dalšími dárci zřizovat svěřenské fondy Unie pro vnější akce (dále jen „svěřenské fondy Unie“).

   Svěřenské fondy Unie mohou být zřizovány, pouze pokud jsou dohodami s dalšími dárci zabezpečeny příspěvky z jiných zdrojů než z rozpočtu.

   Svůj záměr zřídit svěřenský fond Unie pro činnosti v případě mimořádných událostí a po jejich odeznění Komise konzultuje s Evropským parlamentem a Radou.

   Zřízení svěřenského fondu Unie pro účely tematicky zaměřených činností musí schválit Evropský parlament a Rada.

Pro účely třetího a čtvrtého pododstavce tohoto odstavce Komise zpřístupní Evropskému parlamentu a Radě návrhy svých rozhodnutí o zřízení svěřenského fondu Unie. Tyto návrhy rozhodnutí obsahují popis cílů svěřenského fondu Unie, odůvodnění jeho zřízení v souladu s odstavcem 3, údaje o době jeho trvání a předběžných dohodách s dalšími dárci. Zahrnují také návrh zřizovací dohody, která má být uzavřena s dalšími dárci.

2. Komise předkládá návrhy rozhodnutí na financování svěřenského fondu Unie věcně příslušnému výboru, je-li tak stanoveno v základním právním aktu, který upravuje příspěvek Unie do svěřenského fondu Unie. Příslušný výbor se nevyzývá, aby se vyjádřil k aspektům, které již byly předloženy Evropskému parlamentu a Radě pro účely konzultace nebo schválení podle odst. 1 třetího, čtvrtého a pátého pododstavce.

3. Svěřenské fondy Unie se zřizují a využívají pouze za těchto podmínek:

   a) zásah Unie přináší přidanou hodnotu: cílů svěřenských fondů Unie lze zejména z důvodu jejich rozsahu nebo potenciálních účinků lépe dosáhnout na úrovni Unie než na úrovni členských států a použití stávajících finančních nástrojů by k dosažení cílů politik Unie nestačilo;

b) svěřenské fondy Unie přinášejí Unii jasnou politickou viditelnost, výhody z hlediska řízení, jakož i lepší kontrolu nad riziky a vyplácením příspěvků Unie a dalších dárců;

c) svěřenské fondy Unie nezdvojují stávající možnosti financování a podobné nástroje, aniž by přinášely další výhody;

d) cíle svěřenských fondů Unie jsou v souladu s cíli nástroje Unie nebo rozpočtového bodu, z nichž jsou financovány.

4. Pro každý svěřenský fond Unie je ustavena správní rada, které předsedá Komise, ve které jsou spravedlivým způsobem zastoupeni dárci a která rozhoduje o využití finančních prostředků. Správní rada zahrnuje zástupce každého členského státu, jenž do fondu nepřispěl, jako pozorovatele. Pravidla složení správní rady a její jednací řád stanoví zřizovací dohoda svěřenského fondu Unie. Tato pravidla stanoví požadavek, že k přijetí konečného rozhodnutí o využití finančních prostředků je třeba, aby pro ně hlasovala Komise.

5. Svěřenské fondy Unie se zřizují na dobu určitou, která je vymezena v jejich zřizovací dohodě. Tato doba může být prodloužena rozhodnutím Komise, na které se vztahuje postup uvedený v odstavci 1, na žádost správní rady dotčeného svěřenského fondu Unie a poté, co Komise předloží zprávu odůvodňující toto prodloužení, která zejména potvrzuje, že jsou splněny podmínky stanovené v odstavci 3.

Evropský parlament nebo Rada mohou Komisi požádat, aby do svěřenského fondu Unie přestala poskytovat prostředky nebo aby případně provedla přezkum zřizovací dohody s cílem svěřenský fond Unie zlikvidovat, je-li to vhodné, zejména na základě informací poskytnutých v pracovním dokumentu uvedeném v čl. 41 odst. 6. V tomto případě se veškeré zbývající finanční prostředky na poměrném základě vrátí jako obecný příjem do rozpočtu, členským státům, které do něho přispěly, a ostatním dárcům.

Článek 235

Využívání svěřenských fondů Unie pro vnější činnost

1. Svěřenské fondy Unie se využívají v souladu se zásadami řádného finančního řízení, transparentnosti, proporcionality, zákazu diskriminace a rovného zacházení a se zvláštními cíli stanovenými v jednotlivých zřizovacích dohodách a za plného respektování práv Evropského parlamentu a Rady provádět kontrolu příspěvku Unie a dohlížet na něj.

2. Akce financované v rámci svěřenských fondů Unie mohou být prováděny přímo Komisí podle čl. 62 odst. 1 prvního pododstavce písm. a) a nepřímo se subjekty vynakládajícími finanční prostředky Unie podle čl. 62 odst. 1 prvního pododstavce písm. c) bodů i), ii), iii), v) a vi).

3. Finanční prostředky přidělují na závazky a vyplácejí účastníci finančních operací z Komise vymezení v hlavě IV kapitole 4. Funkci účetního svěřenských fondů Unie vykonává účetní Komise. Účetní odpovídá za stanovení účetních postupů a sestavení účtové osnovy, jež jsou společné pro všechny svěřenské fondy Unie. Interní auditor Komise, OLAF a Účetní dvůr vykonávají vůči svěřenským fondům Unie stejné pravomoci jako vůči ostatním akcím prováděným Komisí.

4. Příspěvky Unie a dalších dárců nejsou začleněny do rozpočtu a vkládají se na zvláštní bankovní účet. Zvláštní bankovní účet svěřenského fondu Unie zřizuje i ruší účetní. Všechny transakce na zvláštním bankovním účtu provedené v průběhu roku jsou řádně zaznamenávány v účetnictví svěřenského fondu Unie.

   Příspěvky Unie se na zvláštní bankovní účet převádějí na základě řádně zdůvodněné žádosti o provedení platby obsahující prognózy čerpání, s přihlédnutím k zůstatku na účtu a k potřebě dalších plateb, která z toho vyplývá. Prognózy čerpání se poskytují ročně, nebo je-li to vhodné, pololetně.

Příspěvky dalších dárců připisované na zvláštní bankovní účet svěřenského fondu Unie jsou zaznamenávány v eurových částkách, na něž jsou při připsání na účet přepočítávány. Úroky naběhlé na zvláštním bankovním účtu svěřenského fondu Unie jsou investovány do svěřenského fondu Unie, nestanoví-li zřizovací dohoda svěřenského fondu Unie jinak.

5. Komise je zmocněna čerpat nejvýše 5 % částky vložené do svěřenského fondu Unie na pokrytí vzniklých nákladů na správu v roce, v němž začaly být příspěvky uvedené v odstavci 4 používány. Bez ohledu na první větu se náklady na správu vyplývající z příspěvku Unie do svěřenského fondu Unie hradí z tohoto příspěvku pouze v rozsahu, v jakém doposud nejsou pokryty jinými rozpočtovými položkami, aby se zabránilo jejich dvojímu účtování. Po dobu existence svěřenského fondu se tyto správní poplatky považují za účelově vázané příjmy ve smyslu čl. 21 odst. 2 písm. a) bodu ii).

Vedle výroční zprávy podle článku 252 předkládá schvalující osoba dvakrát ročně finanční zprávy o činnosti jednotlivých svěřenských fondů Unie.

Komise rovněž předkládá každý měsíc zprávu o využívání jednotlivých svěřenských fondů Unie.

Ve svěřenských fondech Unie je každoročně prováděn nezávislý externí audit.

Článek 236

Použití rozpočtové podpory

1. Stanoví-li tak příslušné základní právní akty, může Komise poskytnout rozpočtovou podporu třetí zemi, jsou-li splněny tyto podmínky:

   a) správa veřejných financí ve třetí zemi je dostatečně transparentní, spolehlivá a účelná;

   b) třetí země má zavedenu dostatečně věrohodnou a relevantní odvětvovou či celostátní politiku;

   c) třetí země má zavedenu makroekonomickou politiku, která je orientována na stabilitu;

   d) třetí země umožnila dostatečný a včasný přístup ke komplexním a řádným informacím o rozpočtu.

2. Vyplacení příspěvku Unie je založeno na splnění podmínek uvedených odstavci 1, včetně zlepšení správy veřejných financí. Některé platby mohou být mimoto podmíněny dosažením milníků, které se měří pomocí objektivních ukazatelů výkonnosti, se zohledněním výsledků a pokroku reforem v průběhu času v příslušném odvětví.

3. Komise ve třetích zemích podporuje dodržování zásad právního státu, rozvíjení možností parlamentní kontroly a auditu, schopností pro boj proti korupci a zvyšování transparentnosti a přístupu veřejnosti k informacím.

4. Příslušné dohody o financování uzavřené se třetí zemí obsahují:

a) povinnost třetí země předkládat Komisi ve stanovené lhůtě spolehlivé informace, na jejichž základě bude moci Komise posoudit plnění podmínek uvedených v odstavci 2;

b) právo Komise pozastavit dohodu o financování, pokud třetí země poruší některou povinnost týkající se dodržování lidských práv, demokratických zásad a zásad právního státu a v závažných případech korupce;

c) vhodná ustanovení, podle nichž se má třetí země zavázat, že v případě zjištění závažných nesrovnalostí při výplatě příslušných finančních prostředků Unie, které lze této zemi přičíst, neprodleně vrátí veškeré finanční prostředky na příslušnou akci nebo jejich část.

K vrácení finančních prostředků podle prvního pododstavce písm. c) tohoto odstavce se může použít čl. 101 odst. 1 druhý pododstavec.

Článek 237

Placení externí odborníci

1. V případě hodnot nedosahujících finančních limitů podle čl. 175 odst. 1 mohou orgány Unie postupem podle odstavce 3 vybrat placené externí odborníky, kteří jim budou poskytovat pomoc při hodnocení žádostí o grant, projektů a nabídek a v konkrétních případech vydávat stanoviska a doporučení.

2. Placení externí odborníci jsou odměňováni předem oznámenou a stanovenou pevnou částkou a vybíráni na základě svých odborných schopností. Jejich výběr probíhá na základě kritérií, která dodržují zásady zákazu diskriminace, rovného zacházení a neexistence střetu zájmů.

3. Na internetových stránkách dotyčného orgánu Unie se uveřejní výzva k vyjádření zájmu.

   Výzva k vyjádření zájmu obsahuje popis úkolů, délku jejich trvání a pevné podmínky odměňování.

   V návaznosti na výzvu k vyjádření zájmu je sestaven seznam odborníků. Tento seznam platí po dobu nejdéle pěti let od svého uveřejnění nebo po dobu trvání víceletého programu, jenž s danými úkoly souvisí.

4. Fyzické osoby, jež mají zájem, se mohou přihlásit kdykoli během doby platnosti výzvy k vyjádření zájmu, s výjimkou jejích posledních tří měsíců.

5. Odborníci odměňovaní z prostředků na výzkum a technologický vývoj jsou přijímáni postupy, které Evropský parlament a Rada stanoví současně s přijetím každého rámcového výzkumného programu nebo v souladu s odpovídajícím pravidly pro účast. Pro účely hlavy V kapitoly 2 oddílu 2 se tito odborníci považují za příjemce finančních prostředků.

Článek 238

Neplacení odborníci

Orgány Unie mohou osobám, které pozvaly nebo pověřily určitými úkoly, proplatit cestovní výlohy a denní diety nebo případně jakékoli jiné náhrady.

Článek 239

Členské příspěvky a jiné poplatky

Unie může uhradit členské příspěvky organizacím, jichž je členem nebo pozorovatelem.

Článek 240

Výdaje na členy a zaměstnance orgánů Unie

Orgány Unie mohou proplácet výdaje na členy a zaměstnance orgánů Unie, včetně příspěvků pro sdružení současných a bývalých poslanců Evropského parlamentu a příspěvků na evropské školy.

HLAVA XIII
ROČNÍ ÚČETNÍ ZÁVĚRKY A OSTATNÍ FINANČNÍ ZPRÁVY

KAPITOLA 1
Roční účetní závěrky

ODDÍL 1
ÚČETNÍ RÁMEC

Článek 241

Skladba účetní závěrky

Roční účetní závěrky Unie se vypracovávají pro každý rozpočtový rok, který začíná 1. ledna a končí 31. prosince. Sestávají z :

a) konsolidovaných finančních výkazů, které v souladu s účetními pravidly uvedenými v článku 80 uvádějí v konsolidované podobě finanční údaje obsažené ve finančních výkazech orgánů Unie, subjektů Unie uvedených v článku 70 a jiných subjektů splňujících kritéria účetní konsolidace;

b) souhrnných zpráv o plnění rozpočtu, které uvádějí informace obsažené ve zprávách orgánů Unie o plnění rozpočtu.

Článek 242

Podklady

Každý zápis do účetní závěrky se musí zakládat na vhodných podkladech v souladu s článkem 75.

Článek 243

Finanční výkazy

1. Finanční výkazy uvádějí částky vyjádřené v milionech eur, sestavují se v souladu s účetními pravidly uvedenými v článku 80 a obsahují:

   a) rozvahu, která uvádí všechna aktiva a pasiva a finanční situaci k 31. prosinci předchozího rozpočtového roku;

   b) výkaz o finanční výkonnosti, který uvádí hospodářský výsledek za předchozí rozpočtový rok;

   c) výkaz peněžních toků, z něhož vyplývají částky vybrané a vyplacené během rozpočtového roku, a konečný stav pokladny;

d) výkaz změn v čistých aktivech, který uvádí přehled o změnách stavu rezerv v průběhu rozpočtového roku a souhrnné výsledky.

2. Příloha k finančním výkazům doplňuje a vysvětluje informace uvedené ve výkazech zmíněných v odstavci 1 a poskytuje všechny doplňující informace stanovené účetními pravidly uvedenými v článku 80 a mezinárodně uznávanou účetní praxí, pokud jsou tyto informace pro činnosti Unie relevantní. Příloha obsahuje alespoň:

a) účetní zásady, pravidla a metody;

b) vysvětlivky, jež podávají doplňující informace, které nejsou obsaženy ve finančních výkazech, ale jsou nezbytné pro poctivý obraz účtů.

3. Po uzavření rozpočtového roku až do dne předání obecných účtů provádí účetní opravy, které, aniž by vyvolaly platby k tíži nebo inkasa ve prospěch uvedeného rozpočtového roku, jsou nezbytné pro věrný a poctivý obraz údajů v těchto účtech.

ODDÍL 2
ZPRÁVY O PLNĚNÍ ROZPOČTU

Článek 244

Zprávy o plnění rozpočtu

1. Zprávy o plnění rozpočtu uvádějí částky vyjádřené v milionech eur a musí být meziročně srovnatelné. Sestávají ze:

   a) zpráv, které shrnují všechny rozpočtové příjmové a výdajové operace rozpočtového roku;

   b) výsledku rozpočtu, který se vypočítává na základě ročního rozpočtového zůstatku uvedeného v rozhodnutí 2014/335/EU, Euratom;

   c) přílohy, která doplňuje a vysvětluje informace uvedené ve zprávách.

2. Zprávy o plnění rozpočtu musí mít stejnou strukturu jako samotný rozpočet.

3. Zpráva o plnění rozpočtu obsahuje informace o:

   a) příjmech, zejména o změnách odhadovaných příjmů, výsledku plnění příjmů a stanovených inkasních nárocích;

b) změnách celkových dostupných prostředků na závazky a na platby;

c) využití celkových dostupných prostředků na závazky a na platby;

d) zbývajících závazcích, závazcích přenesených z předchozího rozpočtového roku a závazcích přijatých v rozpočtovém roce.

4. Pokud jde o informace o příjmech, přikládá se ke zprávě o plnění rozpočtu výkaz, který uvádí za jednotlivé členské státy rozpis částek vlastních zdrojů, jež zbývá ke konci rozpočtového roku inkasovat a na něž byl vydán inkasní příkaz.

ODDÍL 3
HARMONOGRAM ROČNÍ ÚČETNÍ ZÁVĚRKY

Článek 245

Předběžná účetní závěrka

1. Účetní orgánů a subjektů Unie jiných než Komise uvedených v článku 241 předají účetnímu Komise a Účetnímu dvoru do 1. března následujícího rozpočtového roku své předběžné účetní závěrky.

2. Účetní orgánů a subjektů Unie jiných než Komise uvedených v článku 241 předávají do 1. března následujícího rozpočtového roku účetnímu Komise účetní údaje potřebné pro účely konsolidace, a to způsobem a ve formátu, který účetní Komise stanoví.

3. Účetní Komise konsoliduje předběžné účetní závěrky uvedené v odstavci 2 s předběžnou účetní závěrkou Komise a do 31. března následujícího rozpočtového roku předá elektronickými prostředky Účetnímu dvoru předběžnou účetní závěrku Komise a konsolidovanou předběžnou účetní závěrku Unie.

Článek 246

Schválení konečné konsolidované účetní závěrky

1. Účetní dvůr předloží do 1. června své připomínky k předběžným účetním závěrkám orgánů Unie jiných než Komise a jednotlivých subjektů uvedených v článku 241 a do 15. června své připomínky k předběžné účetní závěrce Komise a konsolidované předběžné účetní závěrce Unie.

2. Účetní orgánů a subjektů Unie jiných než Komise uvedených v článku 241 předají účetnímu Komise do 15. června potřebné účetní údaje za účelem vypracování konečné konsolidované účetní závěrky , a to způsobem a ve formátu, který účetní Komise stanoví.

   Orgány Unie jiné než Komise a jednotlivé subjekty uvedené v článku 241 zašlou své konečné účetní závěrky Evropskému parlamentu, Radě, Účetnímu dvoru a účetnímu Komise do 1. července.

3. Účetní každého orgánu Unie a každého subjektu uvedeného v článku 241 předá Účetnímu dvoru současně se svou konečnou účetní závěrkou související prohlášení vedení k dané konečné účetní závěrce; jeho kopii předá účetnímu Komise.

   Ke konečné účetní závěrce přiloží osvědčení, v němž prohlásí, že byla vypracována v souladu s touto hlavou a s platnými účetními zásadami, pravidly a metodami uvedenými v příloze k finančním výkazům.

4. Účetní Komise vypracuje konečnou konsolidovanou účetní závěrku na základě informací předložených podle odstavce 2 tohoto článku orgány Unie jinými než Komise a subjekty uvedenými v článku 241.

Ke konečné konsolidované účetní závěrce přiloží osvědčení, v němž prohlásí, že byla vypracována v souladu s touto hlavou a s platnými účetními zásadami, pravidly a metodami uvedenými v příloze k finančním výkazům.

5. Komise konečnou konsolidovanou účetní závěrku a vlastní konečnou účetní závěrku schválí a do 31. července předá elektronickými prostředky Evropskému parlamentu, Radě a Účetnímu dvoru.

Ve stejné lhůtě předá účetní Komise Účetnímu dvoru prohlášení vedení ke konečné konsolidované účetní závěrce.

6. Konečná konsolidovaná účetní závěrka se spolu s prohlášením o věrohodnosti, které předkládá Účetní dvůr podle článku 287 Smlouvy o fungování EU a článku 106a Smlouvy o Euratomu, do 15. listopadu uveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

KAPITOLA 2

Integrované finanční zprávy a zprávy o odpovědnosti

Článek 247

Integrované finanční zprávy a zprávy o odpovědnosti

1. Do 31. července následujícího rozpočtového roku předá Komise Evropskému parlamentu a Radě integrovaný soubor finančních zpráv a zpráv o odpovědnosti, který obsahuje:

   a) konečnou konsolidovanou účetní závěrku podle článku 246;

   b) výroční zprávu o řízení a výkonnosti obsahující přehledné a stručné shrnutí výsledků vnitřní kontroly a hospodaření s finančními prostředky uvedených ve výročních zprávách o činnosti každé pověřené schvalující osoby, které obsahuje informace o hlavních systémech řízení a správ v Komisi a:

      i) odhadovanou míru chyb ve výdajích Unie založenou na konzistentní metodice a odhad budoucích oprav;

      ii) informace o preventivních a nápravných opatřeních týkajících se rozpočtu, jež uvádějí finanční dopad opatření přijatých k ochraně rozpočtu před výdaji v rozporu s právními předpisy;

iii) informace o provádění strategie Komise pro boj proti podvodům;

c) dlouhodobou prognózu přítoku a odtoku prostředků na následujících pět let, založenou na příslušných víceletých finančních rámcích a na rozhodnutí 2014/335/EU, Euratom;

d) výroční zprávu o interním auditu uvedenou v čl. 118 odst. 4;

e) hodnocení financí Unie na základě dosažených výsledků, jak je uvedeno v článku 318 Smlouvy o fungování EU, posuzující zejména pokrok při dosahování cílů politiky při zohlednění ukazatelů výkonnosti uvedených v článku 33 tohoto nařízení;

f) zprávu o opatřeních přijatých v návaznosti na udělení absolutoria podle čl. 261 odst. 3.

2. V integrovaném souboru finančních zpráv a zpráv o odpovědnosti podle odstavce 1 jsou jednotlivé zprávy uváděny odděleně tak, aby bylo možné je jasně identifikovat. Jednotlivé zprávy, s výjimkou konečných konsolidovaných účetních závěrek, jsou do 30. června zpřístupněny Evropskému parlamentu, Radě a Účetnímu dvoru.

KAPITOLA 3

Zprávy o rozpočtu a jiné finanční zprávy

Článek 248

Měsíční zpráva o plnění rozpočtu

Vedle ročních výkazů a zpráv uvedených v článcích 243 a 244 předává účetní Komise Evropskému parlamentu a Radě jednou měsíčně číselné údaje o plnění rozpočtu týkající se příjmů i výdajů se zahrnutím všech dostupných prostředků, shrnuté alespoň na úrovni kapitol, jakož i samostatně rozčleněné podle kapitol, článků a bodů. Tyto číselné údaje obsahují také informace o použití přenesených prostředků.

Číselné údaje se předávají do deseti pracovních dní od konce každého měsíce prostřednictvím internetových stránek Komise.

Článek 249

Výroční zpráva o rozpočtovém a finančním řízení

1. Každý orgán Unie a každý subjekt uvedený v článku 241 vypracuje zprávu o rozpočtovém a finančním řízení za rozpočtový rok.

Tuto zprávu předá Evropskému parlamentu, Radě a Účetnímu dvoru do 31. března následujícího rozpočtového roku.

2. Zpráva uvedená v odstavci 1 obsahuje souhrnné informace o převodech prostředků mezi jednotlivými rozpočtovými body.

Článek 250

Výroční zpráva o finančních nástrojích, rozpočtových zárukách a finanční pomoci

Komise podává každoročně Evropskému parlamentu a Radě zprávu o finančních nástrojích, rozpočtových zárukách, finanční pomoci a podmíněných závazcích v souladu s čl. 41 odst. 4 a 5 a s čl. 52 odst. 1 písm. d) a e). Tyto informace se současně předávají Účetnímu dvoru.

Článek 251

Zpráva o stavu problémů v oblasti účetnictví

Účetní Komise předá Evropskému parlamentu a Radě do 15. září každého rozpočtového roku zprávu s informacemi o zjištěných stávajících rizicích, pozorovaných obecných tendencích, nových problémech v oblasti účetnictví a pokroku v účetnictví, včetně informací, na něž upozornil Účetní dvůr, a s informacemi o zpět získaných finančních prostředcích.

Článek 252

Zprávy o svěřenských fondech Unie pro vnější činnost

V souladu s čl. 41 odst. 6 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě každý rok zprávu o činnostech podporovaných svěřenskými fondy Unie uvedenými v článku 234, o jejich využívání a výsledcích i o jejich účtech.

Správní rada svěřenského fondu Unie schvaluje výroční zprávu svého svěřenského fondu Unie, kterou vypracovává schvalující osoba. Schvaluje rovněž konečnou účetní závěrku, kterou sestavuje účetní. Konečnou účetní závěrku předloží správní rada Evropskému parlamentu a Radě v rámci postupu udělování absolutoria Komisi.

Článek 253

Uveřejňování informací o příjemcích finančních prostředků

Informace o příjemcích finančních prostředků Komise uveřejňuje v souladu s článkem 38.

HLAVA XIV
EXTERNÍ AUDIT A ABSOLUTORIUM

KAPITOLA 1
Externí audit

Článek 254

Externí audit prováděný Účetním dvorem

Evropský parlament, Rada a Komise informují Účetní dvůr co nejdříve o všech rozhodnutích a pravidlech přijatých podle článků 12, 16, 21, 29, 30, 32 a 43.

Článek 255

Pravidla a postupy auditu

1. Účetní dvůr prověřuje legalitu a správnost všech příjmů a výdajů z hlediska Smluv, rozpočtu, tohoto nařízení, aktů v přenesené pravomoci přijatých podle tohoto nařízení a všech dalších relevantních právních aktů přijatých na základě Smluv. Toto prověření může přihlížet k víceleté povaze programů a souvisejícím systémům dohledu a kontroly.

2. Při plnění svých úkolů má Účetní dvůr za podmínek stanovených v článku 257 právo nahlížet do všech dokumentů a informací o tom, jak útvary nebo subjekty finančně řídí operace financované nebo spolufinancované Unií. Je oprávněn vyslechnout každého úředníka, který odpovídá za výdajové nebo příjmové operace, a může využít všech kontrolních postupů vhodných pro uvedené útvary nebo subjekty. Audit v členských státech se uskutečňuje v součinnosti s vnitrostátními kontrolními orgány, nebo pokud tyto orgány nemají nezbytné pravomoci, s příslušnými vnitrostátními úřady. Účetní dvůr a vnitrostátní kontrolní orgány členských států spolupracují v duchu důvěry a při zachování své nezávislosti.

Účetní dvůr se může za účelem získání všech informací, které jsou nezbytné k plnění úkolů, jimiž byl pověřen Smlouvami nebo právními akty přijatými na jejich základě, účastnit na vlastní žádost kontrolních operací při plnění rozpočtu prováděných kterýmkoli orgánem Unie nebo jeho jménem.

Na žádost Účetního dvora zmocní každý orgán Unie finanční instituce, u nichž jsou vedeny vklady Unie, k tomu, aby umožnily Účetnímu dvoru přesvědčit se o souladu vnějších údajů s účty.

3. Za účelem plnění svých úkolů oznamuje Účetní dvůr orgánům Unie a úřadům, na které se toto nařízení vztahuje, jména svých zaměstnanců pověřených prováděním auditu u těchto orgánů a úřadů.

Článek 256

Kontroly cenných papírů a peněz

Účetní dvůr zajistí, aby byly veškeré cenné papíry a peníze na vkladech nebo v pokladně zkontrolovány podle dokladů podepsaných vkladateli nebo podle úředních záznamů o držených penězích a cenných papírech. Tyto kontroly může provádět sám.

Článek 257

Právo Účetního dvora na přístup

1. Orgány Unie, subjekty, které spravují příjmy nebo výdaje jménem Unie, a příjemci finančních prostředků poskytnou Účetnímu dvoru veškerou podporu a informace, které pokládá za nezbytné pro plnění svých úkolů. Poskytnou Účetnímu dvoru na jeho žádost veškeré doklady, které se týkají zadávání a provádění veřejných zakázek financovaných z rozpočtu, veškeré peněžní nebo materiálové účty, všechny účetní záznamy nebo podklady a všechny související správní dokumenty, všechny dokumenty týkající se příjmů a výdajů, všechny inventární soupisy a všechna organizační schémata útvarů, které Účetní dvůr považuje za nezbytné pro kontrolu roční účetní závěrky a zpráv o plnění rozpočtu na základě záznamů nebo na místě, a ke stejnému účelu všechny dokumenty a údaje vytvořené nebo uložené elektronicky. Právo Účetního dvora na přístup se vztahuje i na přístup k informačním systémům používaným pro řízení příjmů a výdajů, které Účetní dvůr kontroluje, je-li pro dotčený audit relevantní.

Orgány interního auditu a další útvary dotčených vnitrostátních správních orgánů poskytnou Účetnímu dvoru veškerou podporu, kterou pokládá za nezbytnou pro plnění svých úkolů.

2. Úředníci, u nichž provádí Účetní dvůr audit, předloží:

a) své záznamy o pokladní hotovosti, jakýchkoli jiných penězích, cenných papírech a materiálech všeho druhu a podklady týkající se správy finančních prostředků, jíž jsou pověřeni, a rovněž veškeré účetní knihy, rejstříky a ostatní dokumenty, které se k nim vztahují;

b) korespondenci a jakékoli jiné dokumenty požadované pro plné provedení auditu podle článku 255.

Informace uvedené v prvním pododstavci písm. b) smí požadovat pouze Účetní dvůr.

3. Účetní dvůr je oprávněn kontrolovat dokumenty týkající se příjmů a výdajů Unie, které se nacházejí v držení útvarů orgánů Unie, a zejména útvarů příslušných rozhodovat o příjmech a výdajích, subjektů spravujících příjmy a výdaje jménem Unie a fyzických nebo právnických osob, které přijímají platby z rozpočtu.

4. Ověření legality a správnosti příjmů a výdajů a kontrola řádného finančního řízení se vztahuje i na to, jak subjekty, které nejsou orgány Unie, použily finančních prostředky Unie, které získaly formou příspěvků.

5. Vyplácení finančních prostředků Unie příjemcům mimo orgány Unie je podmíněno písemným souhlasem těchto příjemců nebo, není-li takový souhlas vydán, písemným souhlasem zhotovitelů, dodavatelů, poskytovatelů nebo subdodavatelů s tím, že Účetní dvůr provede audit použití poskytnutých částek.

6. Komise poskytne Účetnímu dvoru na jeho žádost veškeré informace o výpůjčních a úvěrových operacích.

7. Použití integrovaných počítačových systémů nesmí omezit přístup Účetního dvora k podkladům. Kdykoli je to technicky možné, je elektronický přístup k údajům a dokumentům potřebným k provedení auditu Účetnímu dvoru poskytnut v jeho vlastních prostorách a v souladu s příslušnými bezpečnostními pravidly.

Článek 258

Výroční zpráva Účetního dvora

1. Účetní dvůr předá Komisi a ostatním dotčeným orgánům Unie do 30. června své připomínky, o kterých se domnívá, že by měly být obsaženy v jeho výroční zprávě. Tyto připomínky zůstávají důvěrné a jsou předmětem sporného řízení. Každý orgán Unie podá Účetnímu dvoru odpověď do 15. října. Orgány Unie jiné než Komise předávají své odpovědi současně Komisi.

2. Výroční zpráva Účetního dvora obsahuje posouzení řádnosti finančního řízení.

3. Výroční zpráva Účetního dvora obsahuje samostatný oddíl pro každý orgán Unie a pro společný rezervní fond. Účetní dvůr k ní může připojit jakoukoli souhrnnou zprávu nebo obecné připomínky, které považuje za vhodné.

4. Účetní dvůr předá orgánům příslušným k udělení absolutoria a ostatním orgánům Unie do 15. listopadu svou výroční zprávu doplněnou odpověďmi orgánů Unie a zajistí její uveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 259

Zvláštní zprávy Účetního dvora

1. Účetní dvůr předloží dotčenému orgánu Unie nebo subjektu veškeré připomínky, o kterých se domnívá, že by měly být obsaženy ve zvláštní zprávě. Tyto připomínky zůstávají důvěrné a jsou předmětem sporného řízení.

   Dotčený orgán Unie nebo subjekt uvědomí Účetní dvůr zpravidla ve lhůtě šesti týdnů od předložení těchto připomínek o jakékoli odpovědi, kterou si přeje k těmto připomínkám učinit. Uvedená lhůta se staví v řádně odůvodněných případech, zejména je-li nezbytné, aby dotčený orgán Unie nebo subjekt k dokončení své odpovědi ve sporném řízení získal reakci od členských států.

   Odpovědi dotčeného orgánu Unie nebo subjektu se přímo a výhradně vyjadřují k připomínkám Účetního dvora.

   Na žádost Účetního dvora či dotčeného orgánu Unie nebo subjektu mohou po uveřejnění zprávy odpovědi posoudit Evropský parlament a Rada.

   Účetní dvůr zajistí, aby zvláštní zprávy byly vypracovány a přijímány v přiměřené lhůtě, která obecně nesmí překročit třináct měsíců.

Zvláštní zprávy spolu s odpověďmi dotčených orgánů Unie nebo subjektů jsou neprodleně předány Evropskému parlamentu a Radě a každý z nich, případně ve spolupráci s Komisí, rozhodne o případných dalších krocích.

Účetní dvůr učiní vše k zajištění toho, aby odpovědi dotčených orgánů Unie nebo subjektů na jeho připomínky i harmonogram pro vypracování zvláštní zprávy byly uveřejněny spolu se zvláštní zprávou.

2. Stanoviska uvedená v čl. 287 odst. 4 druhém pododstavci Smlouvy o fungování EU, která se nevztahují k návrhům nebo předlohám v legislativním konzultačním postupu, může Účetní dvůr uveřejnit v *Úředním věstníku Evropské unie*. O jejich uveřejnění rozhodne po konzultaci s orgánem Unie, který si stanovisko vyžádal nebo jejž se stanovisko týká. K uveřejněným stanoviskům jsou připojeny veškeré připomínky dotčených orgánů Unie.

KAPITOLA 2

Absolutorium

Článek 260

Harmonogram postupu udělování absolutoria

1. Evropský parlament uděluje Komisi před 15. květnem roku n+2 na základě doporučení Rady přijatého kvalifikovanou většinou absolutorium za plnění rozpočtu rozpočtového roku n.

2. Nelze-li lhůtu stanovenou v odstavci 1 dodržet, sdělí Evropský parlament nebo Rada Komisi důvody odkladu.

3. Pokud Evropský parlament odloží rozhodnutí o udělení absolutoria, vynaloží Komise veškeré úsilí k přijetí opatření, která by co nejdříve odstranila nebo umožnila odstranit překážky bránící toto rozhodnutí přijmout.

Článek 261

Postup udělování absolutoria

1. Rozhodnutí o udělení absolutoria se týká účtů všech příjmů a výdajů Unie, z nich vyplývajícího zůstatku a aktiv a pasiv Unie uvedených v rozvaze.

2. Evropský parlament za účelem udělení absolutoria přezkoumá poté, co tak učiní Rada, závěrečný účet, finanční výkazy a hodnotící zprávu podle článku 318 Smlouvy o fungování EU. Rovněž přezkoumá výroční zprávu Účetního dvora, odpovědi kontrolovaných orgánů Unie, všechny relevantní zvláštní zprávy Účetního dvora za příslušný rozpočtový rok a jeho prohlášení o věrohodnosti týkající se spolehlivosti účetní závěrky a legality a správnosti uskutečněných operací.

3. Komise předloží podle článku 319 Smlouvy o fungování EU Evropskému parlamentu na jeho žádost veškeré informace nezbytné pro hladký průběh udílení absolutoria za příslušný rozpočtový rok.

Článek 262

Následná opatření

1. V souladu s článkem 319 Smlouvy o fungování EU a článkem 106a Smlouvy o Euratomu učiní orgány Unie a subjekty Unie uvedené v článcích 70 a 71 tohoto nařízení všechna vhodná opatření, aby vyhověly připomínkám připojeným k rozhodnutí Evropského parlamentu o absolutoriu a poznámkám provázejícím doporučení o absolutoriu přijaté Radou.

2. Na žádost Evropského parlamentu nebo Rady podají orgány Unie a subjekty Unie uvedené v článcích 70 a 71 zprávu o opatřeních učiněných na základě těchto připomínek a poznámek, a zejména o pokynech daných všem útvarům, které odpovídají za plnění rozpočtu. Členské státy spolupracují s Komisí tak, že jí oznamují opatření přijatá na základě těchto připomínek, aby je Komise mohla zohlednit ve vlastní zprávě. Zprávy orgánů Unie a subjektů Unie uvedených v článcích 70 a 71 se zasílají rovněž Účetnímu dvoru.

Článek 263

Zvláštní ustanovení o Evropské službě pro vnější činnost

ESVČ podléhá postupům stanoveným v článku 319 Smlouvy o fungování EU a v článcích 260, 261 a 262 tohoto nařízení. ESVČ plně spolupracuje s orgány Unie zapojenými do postupu udělování absolutoria a v případě potřeby poskytuje další nezbytné informace, a to i účastí na zasedáních příslušných subjektů.

HLAVA XV
SPRÁVNÍ PROSTŘEDKY

Článek 264

Obecná ustanovení

1. Správní prostředky jsou nerozlišené.

2. Tato hlava se vztahuje na správní prostředky uvedené v čl. 47 odst. 4 a správní prostředky orgánů Unie jiných než Komise.

   Rozpočtové závazky související se správními prostředky, jejichž druh je společný několika hlavám rozpočtu a jež jsou spravovány jako celek, lze v rozpočtovém účetnictví uvádět souhrnně v členění podle druhu podle čl. 47 odst. 4.

   Odpovídající výdaje se uvádějí v rozpočtových položkách jednotlivých hlav v témže členění jako prostředky.

3. Správní výdaje vyplývající ze smluv, které se vztahují na období delší než jeden rozpočtový rok, ať již kvůli místním zvyklostem, nebo protože se jedná o dodávky zařízení, se zapisují k tíži rozpočtu toho rozpočtového roku, ve kterém se uskutečnily.

4. Zaměstnancům a členům orgánů Unie mohou být za podmínek stanovených ve služebním řádu a ve zvláštních předpisech týkajících se členů orgánů Unie vypláceny zálohy.

Článek 265

Platby předem

Výdaje uvedené v čl. 11 odst. 2 písm. a), které se podle právních předpisů nebo smluvních ustanovení hradí předem, mohou být od 1. prosince hrazeny k tíži prostředků následujícího rozpočtového roku. V tomto případě se nepoužije limit stanovený v čl. 11 odst. 2.

Článek 266

Zvláštní ustanovení o projektech v oblasti nemovitostí

1. Každý orgán Unie poskytuje každoročně do 1. června Evropskému parlamentu a Radě pracovní dokument o své politice v oblasti nemovitostí, který obsahuje tyto informace:

   a) pro každou budovu výdaje a rozlohu hrazené z prostředků odpovídajících rozpočtových položek. Výdaje zahrnují náklady na veškeré instalace, nikoli však ostatní poplatky;

b) očekávaný vývoj globálního plánování rozlohy a lokalit v nadcházejících letech a popis projektů v oblasti nemovitostí ve fázi plánování, které již byly stanoveny;

c) konečné podmínky a náklady a relevantní informace o uskutečňování nových projektů v oblasti nemovitostí předložených dříve Evropskému parlamentu a Radě postupem podle odstavců 2 a 3 a neuvedených v pracovních dokumentech z předchozího roku.

2. U všech projektů v oblasti nemovitostí, které zřejmě budou mít významný finanční dopad na rozpočet, informuje dotčený orgán Unie Evropský parlament a Radu co nejdříve, a v každém případě před případným průzkumem místního trhu v případě veřejných zakázek na nemovitosti nebo před vydáním výzvy k podání nabídky v případě stavebních prací, o požadované rozloze nemovitosti a o předběžném plánování.

3. Každý projekt v oblasti nemovitostí, který zřejmě bude mít významný finanční dopad na rozpočet, a zejména podrobný odhad nákladů na něj a jeho financování, včetně případného využití vnitřních účelově vázaných příjmů uvedených v čl. 21 odst. 3 písm. e), a také seznam návrhů smluv, které mají být použity, předloží dotčený orgán Unie Evropskému parlamentu a Radě a před uzavřením smluv je požádá o jeho schválení. Na žádost tohoto orgánu Unie se s předloženými dokumenty vztahujícími se k projektu v oblasti nemovitostí zachází důvěrně.

S výjimkou mimořádných nepředvídatelných okolností, jak je uvedeno v odstavci 4, projednají Evropský parlament a Rada projekt v oblasti nemovitostí do čtyř týdnů ode dne, kdy jej oba orgány obdržely.

Projekt v oblasti nemovitostí se považuje za schválený ke dni uplynutí této čtyřtýdenní lhůty, pokud během ní Evropský parlament ani Rada nepřijmou rozhodnutí v neprospěch návrhu.

Jestliže Evropský parlament nebo Rada před koncem této čtyřtýdenní lhůty vznesou opodstatněné námitky , prodlouží se tato lhůta jednou o dva týdny.

Přijme-li Evropský parlament nebo Rada rozhodnutí v neprospěch projektu v oblasti nemovitostí, dotčený orgán Unie svůj návrh vezme zpět a může předložit návrh nový.

4. V případě mimořádných nepředvídatelných okolností, které musí být řádně odůvodněny, mohou být informace stanovené v odstavci 2 předloženy společně s projektem v oblasti nemovitostí. Evropský parlament a Rada projednají projekt v oblasti nemovitostí do dvou týdnů ode dne, kdy jej oba orgány obdržely. Projekt v oblasti nemovitostí se považuje za schválený ke dni uplynutí této dvoutýdenní lhůty, pokud během ní Evropský parlament ani Rada nepřijme rozhodnutí v neprospěch návrhu.

5. U následujících projektů v oblasti nemovitostí se předpokládá, že mohou mít značný finanční dopad na rozpočet:

a) koupě pozemku;

b) koupě, prodej, přestavba či výstavba budov nebo jakýkoli projekt spojující tyto prvky, které mají proběhnout ve stejné době, jejichž cena přesahuje 3 000 000 EUR;

c) koupě, přestavba či výstavba budov nebo jakýkoli projekt spojující tyto prvky, které mají proběhnout ve stejné době, jejichž cena přesahuje 2 000 000 EUR, jestliže podle posudku nezávislého znalce tato cena představuje více než 110 % ceny srovnatelných nemovitostí v daném místě;

d) prodej pozemků nebo budov, jestliže podle posudku nezávislého znalce cena představuje méně než 90 % ceny srovnatelných nemovitostí v daném místě;

e) veškeré nové veřejné zakázky na nemovitosti, včetně smluv o užívání a dlouhodobých nájemních smluv, a obnovení stávajících veřejných zakázek na nemovitosti za méně výhodných podmínek, na něž se nevztahuje písmeno b), s ročními výdaji ve výši alespoň 750 000 EUR;

f) prodloužení platnosti nebo obnova stávajících veřejných zakázek na nemovitosti, včetně smluv o užívání a dlouhodobých nájemních smluv, za stejných nebo výhodnějších podmínek s ročními výdaji ve výši alespoň 3 000 000 EUR.

Tento odstavec se vztahuje rovněž na ty projekty v oblasti nemovitostí, které mají interinstitucionální povahu, a na delegace Unie.

Prahové hodnoty uvedené v prvním pododstavci písm. b), c), d), e) a f) zahrnují náklady na veškeré instalace. V případě nájemních smluv a smluv o užívání tyto prahové hodnoty zohledňují náklady na veškeré instalace, nikoli však ostatní poplatky.

6. Aniž je dotčen článek 17, lze projekt koupě budovy financovat půjčkou, kterou předem schválí Evropský parlament a Rada.

Smlouvy o půjčce se uzavírají a půjčky se splácejí v souladu se zásadou řádného finančního řízení a s řádným ohledem na finanční zájmy Unie.

Pokud daný orgán Unie navrhuje, aby se koupě financovala půjčkou, uvede ve finančním plánu, který má být předložen spolu se žádostí o předchozí schválení dotčeným orgánem Unie, zejména maximální míru, dobu, druh a podmínky financování a úsporu ve srovnání s jinými druhy smluvních ujednání.

Evropský parlament a Rada projednají žádost o předchozí schválení koupě do čtyř týdnů ode dne, kdy ji oba orgány obdržely, přičemž tuto lhůtu lze prodloužit o dva týdny. Koupě financovaná půjčkou se považuje za zamítnutou, pokud ji Evropský parlament a Rada v uvedené lhůtě výslovně neschválí.

Článek 267

Postup včasného informování a postup předchozího schválení

1. Postup včasného informování podle čl. 266 odst. 2 a postup předchozího schválení podle čl. 266 odst. 3 a 4 se nepoužijí na bezúplatné získání pozemku ani na koupi pozemku za symbolickou cenu.

2. Postup včasného informování podle čl. 266 odst. 2 a postup předchozího schválení podle čl. 266 odst. 3 a 4 se použije rovněž na obytné budovy, pokud cena koupě, přestavby či výstavby budov nebo jakéhokoli projektu spojujícího tyto prvky, které mají proběhnout ve stejné době, přesahuje 2 000 000 EUR a více než 110 % ceny v daném místě nebo indexu nájemného pro srovnatelné nemovitosti. Evropský parlament a Rada si mohou od příslušného orgánu Unie vyžádat k obytným budovám jakékoli informace.

3. Za výjimečných nebo naléhavých politických okolností lze včasné informace podle čl. 266 odst. 2, jež se týkají projektů v oblasti nemovitostí se vztahem k delegacím Unie nebo kancelářím v třetích zemích, poskytnout spolu s projektem v oblasti nemovitostí podle čl. 266 odst. 3. V tomto případě se postup včasného informování a postup předchozího schválení provede při nejbližší příležitosti.

   U projektů na obytné budovy ve třetích zemích probíhají postup včasného informování a postup předchozího schválení současně.

4. Postup předchozího schválení uvedený v čl. 266 odst. 3 a 4 se nevztahuje na přípravné smlouvy nebo studie nutné k podrobnému vyhodnocení nákladů a financování projektu v oblasti nemovitostí.

HLAVA XVI
ŽÁDOSTI O INFORMACE A AKTY V PŘENESENÉ PRAVOMOCI

Článek 268

Žádosti Evropského parlamentu a Rady o informace

Evropský parlament a Rada jsou oprávněny získávat jakékoli informace nebo vysvětlení týkající se rozpočtových záležitostí spadajících do jejich působnosti.

Článek 269

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 70 odst. 1, čl. 71 třetím pododstavci, článku 161 a čl. 213 odst. 2 druhém a třetím pododstavci je Komisi svěřena na dobu do dne 31. prosince 2020. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději 31. prosince 2018. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o doby trvání následujících víceletých finančních rámců, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem platnosti odpovídajícího víceletého finančního rámce.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 70 odst. 1, čl. 71 třetím pododstavci, článku 161 a čl. 213 odst. 2 druhém a třetím pododstavci kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie,* nebo k pozdějšímu dni, který v něm je upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů přijatých v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 70 odst. 1, čl. 71 třetího pododstavce, článku 161 a čl. 213 odst. 2 druhého a třetího pododstavce vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

ČÁST DRUHÁ
ZMĚNY ODVĚTVOVÝCH PRAVIDEL

Článek 270

Změny nařízení (EU) č. 1296/2013

Nařízení (ES) č. 1296/2013 se mění takto:

1) V článku 5 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Pro jednotlivé osy programu podle čl. 3 odst. 1 platí tyto orientační procentní podíly v průměru za celou dobu trvání programu:

a) nejméně 55 % pro osu týkající se programu Progress;

b) nejméně 18 % pro osu týkající se sítě EURES;

c) nejméně 18 % pro osu týkající se mikrofinancování a sociálního podnikání.“

2) Článek 14 se nahrazuje tímto:

„*Článek 14*
Tematické oddíly a financování

1. V rámci osy týkající se programu Progress jsou podporována opatření v tematických oddílech uvedených v písmenech a), b) a c). Orientační rozdělení celkových prostředků vyčleněných na osu týkající se programu Progress mezi jednotlivé tematické oddíly musí po celé období programu respektovat tyto minimální procentní podíly:

   a) zaměstnanost, především boj proti nezaměstnanosti mladých lidí: 20 %;

   b) sociální ochrana, sociální začlenění a snížení a prevence chudoby: 45 %;

   c) pracovní podmínky: 7 %.

   Zbylé prostředky jsou vyčleněny na jeden či více tematických oddílů uvedených v prvním pododstavci písm. a), b) a c) nebo na jejich kombinaci.

2. Z celkového přídělu na osu týkající se programu Progress se významný podíl přidělí na podporu sociálního experimentování jakožto metody pro testování a hodnocení inovativních řešení s cílem rozšířit rozsah jejich využívání.“

3) Článek 19 se nahrazuje tímto:

„*Článek 19*
Tematické oddíly a financování

V rámci osy týkající se sítě EURES jsou podporována opatření v tematických oddílech uvedených v písmenech a), b) a c). Orientační rozdělení celkových prostředků vyčleněných na osu týkající se sítě EURES mezi jednotlivé tematické oddíly musí po celé období programu respektovat tyto minimální procentní podíly:

a) transparentnost, pokud jde o volná pracovní místa, žádosti a jakékoli další související informace pro žadatele a zaměstnavatele: 15 %;

b) rozvoj služeb pro nábor a umísťování pracovníků do zaměstnání prostřednictvím vyřizování nabídek volných pracovních míst a žádostí o zaměstnání na úrovni Unie, především prostřednictvím cílených programů mobility: 15 %;

c) přeshraniční partnerství: 18 %.

Zbylé prostředky jsou vyčleněny na jeden či více tematických oddílů uvedených v prvním pododstavci písm. a), b) a c) nebo na jejich kombinaci.“

4) Článek 25 se nahrazuje tímto:

„*Článek 25*
Tematické oddíly a financování

V rámci osy týkající se mikrofinancování a sociálního podnikání jsou podporována opatření v tematických oddílech uvedených v písmenech a) a b). Orientační rozdělení celkových prostředků vyčleněných na osu týkající se mikrofinancování a sociálního podnikání mezi jednotlivé tematické oddíly musí po celé období programu respektovat tyto minimální procentní podíly:

a) mikrofinancování pro zranitelné skupiny a mikropodniky: 35 %;

b) sociální podnikání: 35 %.

Zbylé prostředky jsou vyčleněny na tematické oddíly uvedené v prvním pododstavci písm. a) nebo b) nebo na jejich kombinaci.“

5) V článku 32 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Pracovní programy se stanovují v případě potřeby na průběžné tříleté období a obsahují popis opatření, která mají být financována, postupy pro výběr činností podporovaných Unií, zeměpisné pokrytí, cílové skupiny a orientační časový rámec provádění. Pracovní programy rovněž uvádí orientační informace týkající se částky vyčleněné pro každý specifický cíl. Pracovní programy posilují soudržnost programu uvedením vazeb mezi všemi třemi osami.“

6) Články 33 a 34 se zrušují.

Článek 271

Změny nařízení (EU) č. 1301/2013

Nařízení (EU) č. 1301/2013 se mění takto:

1) V článku 3 se odstavec 1 mění takto:

a) písmeno e) se nahrazuje tímto:

„e) investice do rozvoje vnitřního potenciálu prostřednictvím fixních investic do zařízení a infrastruktury, včetně infrastruktury v oblasti kultury a udržitelného cestovního ruchu, služeb pro podniky, podpory výzkumných a inovačních subjektů a investic do technologií a aplikovaného výzkumu v podnicích;“

b) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Investice do infrastruktury v oblasti kultury a udržitelného cestovního ruchu uvedené v prvním pododstavci písm. e) tohoto odstavce se považují za investice v malém měřítku a za způsobilé pro podporu, pokud příspěvek EFRR na operaci nepřesahuje 10 000 000 EUR. V případě infrastruktury považované za kulturní dědictví ve smyslu článku 1 Úmluvy UNESCO o ochraně světového kulturního a přírodního dědictví z roku 1972 se tento strop zvyšuje na 20 000 000 EUR.“

2) V čl. 5 bodě 9 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„e) podporou přijímání a sociálního a ekonomického začleňování migrantů a uprchlíků;“.

3) V příloze I se text tabulky od slov „Sociální infrastruktura“ až do konce tabulky nahrazuje tímto:

„Sociální infrastruktura

Péče o děti a vzdělávání	osoby	Kapacita podporovaných zařízení péče o děti nebo vzdělávacích zařízení
Zdraví	osoby	Počet osob majících přístup k lepším zdravotnickým službám
Bydlení	obytné jednotky	Regenerované obytné prostory
	obytné jednotky	Regenerované obytné prostory, z toho pro migranty a uprchlíky (mimo přijímací střediska)
Migranti a uprchlíci	osoby	Kapacita infrastruktury podporující migranty a uprchlíky (kromě bydlení)

Specifické ukazatele rozvoje měst

	osoby	Počet osob žijících v oblastech s integrovanými strategiemi rozvoje měst
	m^2	Nově vytvořené nebo rekultivované otevřené prostory v městských oblastech
	m^2	Veřejné nebo komerční budovy vybudované nebo zrenovované v městských oblastech

“.

Článek 272

Změny nařízení (EU) č. 1303/2013

Nařízení (EU) č. 1303/2013 se mění takto:

1) V 10. bodě odůvodnění se druhá věta nahrazuje tímto:

„Uplatňování těchto podmínek by mělo umožnit Komisi ujistit se o tom, že členské státy využívají fondy ESI zákonným a správným způsobem a v souladu se zásadou řádného finančního řízení ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/…*[+] (dále jen „finanční nařízení“).

---

* Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/… ze dne …, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L …).“

[+] Úř. věst.: prosím vložte číslo tohoto pozměňujícího nařízení a v následující poznámce pod čarou jeho číslo, datum přijetí a odkaz na vyhlášení v Úředním věstníku.

2) Článek 2 se mění takto:

a) bod 10 se nahrazuje tímto:

„10) „příjemcem“ veřejný nebo soukromý subjekt nebo fyzická osoba odpovědné za zahájení nebo za zahájení i provádění operací a:

a) v souvislosti se státní podporou subjekt, který dostává podporu, s výjimkou případů, kdy výše podpory na podnik činí méně než 200 000 EUR, v nichž může dotčený členský stát rozhodnout, že příjemcem je subjekt poskytující podporu, aniž jsou dotčena nařízení Komise (EU) č. 1407/2013*, (EU) č. 1408/2013** a (EU) č. 717/2014***, a

b) v souvislosti s finančními nástroji podle části druhé hlavy IV tohoto nařízení subjekt, který provádí finanční nástroj, popřípadě fond fondů.

---

* Nařízení Komise (EU) č. 1407/2013 ze dne 18. prosince 2013 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu de minimis (Úř. věst. L 352, 24.12.2013, s. 1).

** Nařízení Komise (EU) č. 1408/2013 ze dne 18. prosince 2013 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu de minimis v odvětví zemědělství (Úř. věst. L 352, 24.12.2013, s. 9).

*** Nařízení Komise (EU) č. 717/2014 ze dne 27. června 2014 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu de minimis v odvětví rybolovu a akvakultury (Úř. věst. L 190, 28.6.2014, s. 45).“;

b) bod 31 se nahrazuje tímto:

„31) „makroregionální strategií“ integrovaný rámec schválený Radou a ve vhodných případech potvrzený Evropskou radou, který může být podporován mimo jiné fondy ESI a který se má zabývat společnými problémy, s nimiž se stanovená zeměpisná oblast potýká a jež se týkají členských států a třetích zemí, které leží v téže zeměpisné oblasti, a tak těží z posílené spolupráce přispívající k dosažení hospodářské, sociální a územní soudržnosti;“.

3) Článek 4 se mění takto:

a) v odstavci 7 se slova „s článkem 59 finančního nařízení“ nahrazují slovy „s článkem 63 finančního nařízení“;

b) odstavec 8 se nahrazuje tímto:

„8. Komise a členské státy ctí zásadu řádného finančního řízení v souladu s článkem 33, čl. 36 odst. 1 a článkem 61 finančního nařízení.“

4) V článku 9 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Priority stanovené pro jednotlivé fondy ESI v pravidlech pro daný fond se vztahují zejména na vhodné využívání každého fondu ESI v oblasti migrace a azylu. V této souvislosti ve vhodných případech zajistí koordinace s Azylovým, migračním a integračním fondem, zřízeným nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 516/2014*.

_____

* Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 516/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se zřizuje Azylový, migrační a integrační fond, mění rozhodnutí Rady 2008/381/ES a zrušují rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 573/2007/ES a č. 575/2007/ES a rozhodnutí Rady 2007/435/ES (Úř. věst. L 150, 20.5.2014, s. 168).“

5) V článku 16 se vkládá nový odstavec, který zní:

„4a. Je-li to relevantní, předloží členské státy do 31. ledna každého roku dohodu o partnerství pozměněnou v důsledku schválení změn jednoho či více programů Komisí v předchozím kalendářním roce.

Komise přijme každý rok do 31. března rozhodnutí potvrzující, že změny dohody o partnerství zohledňují změnu jednoho či více programů, které Komise schválila v předchozím kalendářním roce.

Rozhodnutí může zahrnovat změnu jiných prvků dohody o partnerství podle návrhu uvedeného v odstavci 4, pokud byl návrh Komisi předložen do 31. prosince předchozího kalendářního roku.“

6) Článek 30 se mění takto:

a) v odstavci 2 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Pokud se změna programu dotýká informací obsažených v dohodě o partnerství, použije se postup stanovený v čl. 16 odst. 4a.“;

b) v odstavci 3 se zrušuje třetí věta.

7) V článku 32 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Pokud výběrová komise pro strategie komunitně vedeného místního rozvoje zřízená podle čl. 33 odst. 3 zjistí, že provádění zvolené strategie komunitně vedeného místního rozvoje vyžaduje podporu z více než jednoho fondu, může v souladu s vnitrostátními pravidly a postupy určit hlavní fond na podporu všech nákladů na přípravu, provozních nákladů a nákladů na oživení strategie komunitně vedeného místního rozvoje podle čl. 35 odst. 1 písm. a), d) a e).“

8) V článku 34 se odstavec 3 mění takto:

a) písmena a) až d) se nahrazují tímto:

„a) zvyšování způsobilosti místních aktérů včetně potenciálních příjemců pro vypracovávání a provádění operací, včetně jejich schopností připravovat a řídit své projekty;

b) vypracování nediskriminačního a transparentního výběrového řízení, jež brání střetům zájmů, zajišťuje, aby nejméně 50 % hlasů při rozhodování o výběru měli partneři, kteří nejsou veřejnými orgány, a umožní provádět výběr na základě písemného postupu;

c) vypracování a schválení nediskriminačních a objektivních kritérií pro výběr operací, jež zajišťují soulad se strategií komunitně vedeného místního rozvoje tím, že stanoví pořadí operací podle jejich přínosu k plnění záměrů a cílů strategií;

d) příprava a zveřejňování výzev k podávání návrhů nebo postupu pro průběžné předkládání projektů;“

b) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Pokud místní akční skupiny plní úkoly, které nejsou uvedeny v prvním pododstavci písm. a) až g) a které spadají do působnosti řídícího nebo certifikačního orgánu či platební agentury, musí být určeny jako zprostředkující subjekty v souladu s pravidly pro daný fond.“

9) V článku 36 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Členský stát nebo řídící orgán může v souladu s pravidly pro daný fond jednomu či více zprostředkujícím subjektům, včetně místních orgánů, subjektů regionálního rozvoje nebo nevládních organizací, svěřit určité úkoly spojené s řízením a prováděním integrovaných územních investic.“

10) Článek 37 se mění takto:

a) v odstavci 2 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) odhad dodatečných veřejných a soukromých zdrojů, které lze pomocí finančního nástroje potenciálně získat, a to až po úroveň konečného příjemce (očekávaný pákový efekt), včetně, je-li to relevantní, posouzení potřeby a rozsahu rozdílného zacházení podle článku 43a s cílem přilákat doplňkové zdroje od investorů působících podle zásady tržní ekonomiky, nebo popis mechanismů, které budou použity ke zjištění potřeby a rozsahu takového rozdílného zacházení, jako je například konkurenční nebo náležitě nezávislý proces posuzování;“

b) v odstavci 3 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„3. Předběžné posouzení uvedené v odstavci 2 tohoto článku může přihlédnout k předběžným hodnocením uvedeným v čl. 209 odst. 2 prvním pododstavci písm. h) a druhém pododstavci finančního nařízení a lze je provést postupně. Musí však být v každém případě dokončeno dříve, než řídící orgán rozhodne, že finanční nástroj obdrží příspěvek z programu.“;

c) odstavec 8 se nahrazuje tímto:

„8. Koneční příjemci podpory poskytované prostřednictvím finančního nástroje některého fondu ESI mohou obdržet pomoc i v rámci jiné priority nebo programu fondů ESI nebo prostřednictvím jiného nástroje podporovaného z rozpočtu Unie, včetně Evropského fondu pro strategické investice (EFSI), zřízeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1017*, v souladu s platnými pravidly Unie pro poskytování státní podpory. V tomto případě jsou vedeny samostatné záznamy pro každý jednotlivý zdroj pomoci a podpora z finančního nástroje fondů ESI je součástí operace se způsobilými výdaji oddělenými od jiných zdrojů pomoci.

---

* Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1017 ze dne 25. června 2015 o Evropském fondu pro strategické investice, Evropském centru pro investiční poradenství a Evropském portálu investičních projektů a o změně nařízení (EU) č. 1291/2013 a (EU) č. 1316/2013 – Evropský fond pro strategické investice (Úř. věst. L 169, 1.7.2015, s. 1).“

11) Článek 38 se mění takto:

a) v odstavci 1 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„c) finanční nástroje kombinující tento příspěvek s finančními produkty EIB v rámci EFSI v souladu s článkem 39a.“;

b) odstavec 4 se mění takto:

i) v prvním pododstavci se písmena b) a c) nahrazují tímto:

„b) svěřit prováděcí úkoly prostřednictvím přímého zadání zakázky:

i) EIB;

ii) mezinárodní finanční instituci, jejímž akcionářem je členský stát;

iii) bance nebo instituci ve veřejném vlastnictví zřízené jako právnická osoba, která se zabývá finančními činnostmi na profesionálním základě a která splňuje všechny tyto podmínky:

– žádný soukromý subjekt nemá přímou kapitálovou účast s výjimkou kapitálové účasti, s níž není spojeno ovládání ani možnost blokovat, již v souladu se Smlouvami vyžadují vnitrostátní právní předpisy a jež nezakládá rozhodující vliv na příslušnou banku nebo instituci, a s výjimkou forem soukromé kapitálové účasti, které s sebou nenesou vliv na rozhodování o každodenním řízení finančního nástroje podporovaného fondy ESI,

– působí na základě veřejného politického mandátu uděleného příslušným orgánem členského státu na celostátní nebo regionální úrovni, který zahrnuje, výlučně nebo jako součást jiných činností, vykonávání činností v oblasti hospodářského rozvoje, které přispívají k cílům fondů ESI,

– výlučně nebo jako součást jiných činností vykonává činnosti v oblasti hospodářského rozvoje, které přispívají k cílům fondů ESI v regionech, oblastech politiky nebo odvětvích, pro něž není obecně dostupný nebo dostatečný přístup k financování z tržních zdrojů,

– nezaměřuje se primárně na maximalizaci zisku, ale zajišťuje dlouhodobou finanční udržitelnost svých činností,

– zajišťuje vhodnými opatřeními v souladu s použitelným právem, aby z přímého zadávání zakázek podle tohoto písmene nevyplýval žádný přímý ani nepřímý prospěch pro komerční činnosti, a

– podléhá dozoru nezávislého orgánu v souladu s použitelným právem;

c) svěřit prováděcí úkoly jinému veřejnoprávnímu nebo soukromoprávnímu subjektu; nebo

d) v případě finančních nástrojů, které jsou tvořeny pouze půjčkami nebo zárukami, se ujmout prováděcích úkolů přímo. V tomto případě se řídící orgán považuje za příjemce ve smyslu čl. 2 bodu 10.“

ii) druhý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Při provádění finančního nástroje musí subjekty uvedené v prvním pododstavci písm. a) až d) tohoto odstavce zajistit soulad s platným právem a s požadavky stanovenými v čl. 155 odst. 2 a 3 finančního nařízení.“

c) odstavce 5 a 6 se nahrazují tímto:

„5. Subjekty uvedené v odst. 4 prvním pododstavci písm. a), b) a c) tohoto článku mohou při provádění fondu fondů svěřit část provádění finančním zprostředkovatelům, pokud na vlastní odpovědnost zajistí, aby tito finanční zprostředkovatelé splňovali kritéria stanovená v čl. 33 odst. 1 a čl. 209 odst. 2 finančního nařízení. Finanční zprostředkovatelé se vybírají otevřenými, transparentními, přiměřenými a nediskriminačními postupy, v nichž je vyloučen střet zájmů.

6. Subjekty uvedené v odst. 4 prvním pododstavci písm. b) a c), jimž byly svěřeny prováděcí úkoly, si vlastním jménem a z pověření řídícího orgánu otevřou svěřenské účty nebo vytvoří uvnitř instituce finanční nástroj jako samostatný blok finančních prostředků. V případě samostatného bloku finančních prostředků se účetně rozlišují zdroje z programu investované do daného finančního nástroje a jiné zdroje, které jsou v dané instituci k dispozici. Aktiva na svěřenských účtech a tyto samostatné bloky finančních prostředků musí být spravovány v souladu se zásadou řádného finančního řízení při dodržení vhodných pravidel obezřetnosti a musí mít vhodnou likviditu.“;

d) v odst. 7 prvním pododstavci se návětí nahrazuje tímto:

„7. Pokud je finanční nástroj prováděn podle odst. 4 prvního pododstavce písm. a), b) a c), s výhradou prováděcí struktury finančního nástroje, stanoví se podmínky pro příspěvky z programů na finanční nástroj v dohodách o financování v souladu s přílohou IV na těchto úrovních:“;

e) odstavec 8 se nahrazuje tímto:

„8. Pokud je finanční nástroj prováděn podle odst. 4 prvního pododstavce písm. d), musí být podmínky pro příspěvky z programů na finanční nástroje stanoveny ve strategickém dokumentu v souladu s přílohou IV, který přezkoumá monitorovací výbor.“;

f) odstavec 10 se nahrazuje tímto:

„10. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví jednotné podmínky způsobu převodu a správy příspěvků z programů, které jsou spravovány subjekty uvedenými v odst. 4 prvním pododstavci tohoto článku a v čl. 39a odst. 5. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 150 odst. 3.“

12) Článek 39 se mění takto:

a) v odst. 2 prvním pododstavci se návětí nahrazuje tímto:

„2. Během období způsobilosti uvedeného v čl. 65 odst. 2 tohoto nařízení mohou členské státy využít EFRR a EZFRV k poskytnutí finančního příspěvku na finanční nástroje uvedené v čl. 38 odst. 1 písm. a) tohoto nařízení, které nepřímo provádějí Komise a EIB v souladu s čl. 62 odst. 1 prvním pododstavcem písm. c) bodem iii) a čl. 208 odst. 4 finančního nařízení, pokud jde o tyto činnosti:“;

b) v odst. 4 prvním pododstavci se:

i) písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) odchylně od čl. 37 odst. 2 je založen na předběžném posouzení na úrovni Unie, které provede EIB a Komise, nebo, jsou-li k dispozici novější údaje, na předběžném posouzení provedeném na unijní, celostátní nebo regionální úrovni.

Na základě dostupných zdrojů údajů o bankovním dluhovém financování a malých a středních podnicích obsahuje předběžné posouzení mimo jiné analýzu potřeb malých a středních podniků v oblasti financování na příslušné úrovni, podmínky a potřeby v oblasti financování malých a středních podniků i informace o schodku financování malých a středních podniků, profil hospodářské a finanční situace malých a středních podniků na příslušné úrovni, minimální kritické množství souhrnných příspěvků, rozsah odhadovaného celkového objemu půjček, který tyto příspěvky vytvářejí, a přidanou hodnotu;“

ii) písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) je poskytován každým zúčastněným členským státem jako součást samostatné prioritní osy programu v případě příspěvku z EFRR, nebo jako jednotný specializovaný národní program na základě finančního příspěvku z EFRR a EZFRV, podporujících tematický cíl stanovený v čl. 9 prvním pododstavci bodě 3;“

c) odstavce 7 a 8 se nahrazují tímto:

„7. Odchylně od čl. 41 odst. 1 a 2, pokud jde o finanční příspěvky uvedené v odstavci 2 tohoto článku, vychází žádost členského státu o platbu předložená Komisi ze 100% výše částek, které má členský stát uhradit EIB v souladu s rozpisem stanoveným v dohodě o financování uvedené v odst. 4 prvním pododstavci písm. c) tohoto článku. Tyto žádosti o platbu jsou založeny na částkách požadovaných EIB, které se považují za nezbytné pro pokrytí závazků v souvislosti se záručními dohodami nebo sekuritizačními transakcemi, které mají být dokončeny během tří následujících měsíců. Platby členských států EIB se provádějí bezodkladně a v každém případě před přijetím závazků ze strany EIB.

8. Při uzavření programu představují způsobilé výdaje uvedené v čl. 42 odst. 1 prvním pododstavci písm. a) a b) celkovou částku příspěvků z programu vyplacenou na finanční nástroj, která odpovídá:

a) u činností uvedených v odst. 2 prvním pododstavci písm. a) tohoto článku zdrojům uvedeným v čl. 42 odst. 1 prvním pododstavci písm. b);

b) u činností uvedených v odst. 2 prvním pododstavci písm. b) tohoto článku souhrnné částce nového dluhového financování vyplývajícího ze sekuritizačních transakcí vyplacené způsobilým malým a středním podnikům nebo v jejich prospěch v průběhu období způsobilosti stanoveného v čl. 65 odst. 2.“

13) Vkládá se nový článek, který zní:

„*Článek 39a*
Příspěvek z fondů ESI na finanční nástroje kombinující tento příspěvek s finančními produkty EIB v rámci Evropského fondu pro strategické investice

1. Řídící orgány mohou fondy ESI využít k poskytnutí příspěvku na finanční nástroje uvedené v čl. 38 odst. 1 písm. c) s cílem přilákat další investice soukromého sektoru, pokud to mimo jiné přispívá k dosahování cílů fondů ESI a strategie Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění.

2. Příspěvek uvedený v odstavci 1 nesmí překročit 25 % celkové podpory poskytnuté konečným příjemcům. V méně rozvinutých regionech uvedených v čl. 120 odst. 3 prvním pododstavci písm. b) může finanční příspěvek překročit 25 %, je-li to řádně odůvodněno v posouzeních uvedených v čl. 37 odst. 2 nebo v odstavci 3 tohoto článku, nesmí však přesáhnout 40 %. Celková podpora uvedená v tomto odstavci zahrnuje celkovou výši nových půjček a zaručených půjček, jakož i kapitálových a kvazikapitálových investic poskytnutých konečným příjemcům. Zaručené půjčky uvedené v tomto odstavci se zohledňují pouze v rozsahu, v jakém jsou prostředky z fondů ESI přiděleny na smlouvy o zárukách, podle výpočtu založeného na předchozím obezřetném posouzení rizik zahrnujícím více částek nových půjček.

3. Odchylně od čl. 37 odst. 2 mohou být příspěvky podle odstavce 1 tohoto článku založeny na přípravném posouzení, včetně hloubkové prověrky, které provedla EIB pro účely svého vlastního příspěvku na finanční produkt v rámci EFSI.

4. Zprávy řídících orgánů podle článku 46 tohoto nařízení o operacích zahrnujících finanční nástroje podle tohoto článku jsou založeny na informacích, které uchovává EIB pro účely své zprávy podle čl. 16 odst. 1 a 2 nařízení (EU) 2015/1017 a které jsou doplněny o další informace vyžadované v čl. 46 odst. 2 tohoto nařízení. Požadavky stanovené v tomto odstavci umožní jednotné podmínky pro podávání zpráv v souladu s čl. 46 odst. 3 tohoto nařízení.

5. Při poskytování příspěvku na finanční nástroje uvedené v čl. 38 odst. 1 písm. c) může řídící orgán:

a) investovat do kapitálu existující nebo nově založené právnické osoby, která se věnuje uskutečňování investic ve prospěch konečných příjemců v souladu s cíli příslušných fondů ESI a která se ujme prováděcích úkolů;

b) svěřit prováděcí úkoly v souladu s čl. 38 odst. 4 prvním pododstavcem písm. b) a c).

Subjekt, kterému byly svěřeny prováděcí úkoly podle prvního pododstavce písm. b), buď otevře svým jménem a z pověření řídícího orgánu svěřenský účet, nebo vytvoří uvnitř instituce pro příspěvek z programu samostatný blok finančních prostředků. V případě samostatného bloku finančních prostředků se účetně rozlišují zdroje z programu investované do daného finančního nástroje a jiné zdroje, které jsou v dané instituci k dispozici. Aktiva na svěřenských účtech a tyto samostatné bloky finančních prostředků musí být spravovány v souladu se zásadou řádného finančního řízení při dodržení vhodných pravidel obezřetnosti a musí mít vhodnou likviditu.

Pro účely tohoto článku může mít finanční nástroj rovněž podobu investiční platformy v souladu s čl. 2 bodem 4 nařízení (EU) 2015/1017, pokud má tato investiční platforma formu zvláštní účelové jednotky nebo spravovaného účtu.

6. Při provádění finančních nástrojů podle čl. 38 odst. 1 písm. c) tohoto nařízení musí subjekty uvedené v odstavci 5 tohoto článku zajistit soulad s platným právem a s požadavky stanovenými v čl. 155 odst. 2 a 3 finančního nařízení.

7. Do dne … [tři měsíce po vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost] Komise přijme v souladu s článkem 149 akty v přenesené pravomoci, kterými doplní toto nařízení stanovením dalších zvláštních pravidel týkajících se úlohy, závazků a odpovědnosti subjektů provádějících finanční nástroje, souvisejících kritérií pro výběr a produktů, jež lze prostřednictvím finančních nástrojů poskytovat v souladu s čl. 38 odst. 1 písm. c).

8. Subjekty uvedené v odstavci 5 tohoto článku mohou při provádění fondu fondů svěřit část provádění finančním zprostředkovatelům, pokud na vlastní odpovědnost zajistí, aby tito finanční zprostředkovatelé splňovali kritéria stanovená v čl. 33 odst. 1 a čl. 209 odst. 2 finančního nařízení. Finanční zprostředkovatelé se vybírají otevřenými, transparentními, přiměřenými a nediskriminačními postupy, v nichž je vyloučen střet zájmů.

9. Pokud pro účely provádění finančních nástrojů uvedených v čl. 38 odst. 1 písm. c) řídící orgány přispívají prostředky z programů fondů ESI na existující nástroj , jehož správce fondu již byl vybrán EIB, mezinárodní finanční institucí, jejímž akcionářem je členský stát, nebo bankou či institucí ve veřejném vlastnictví založenou jako právnická osoba, která se zabývá finančními činnostmi na profesionálním základě a která splňuje podmínky stanovené v čl. 38 odst. 4 prvním pododstavci písm. b) bodě iii), svěří řídící orgány prováděcí úkoly tomuto správci fondu přímým zadáním zakázky.

10. Odchylně od čl. 41 odst. 1 a 2 jsou u příspěvků na finanční nástroje podle odstavce 9 tohoto článku žádosti o průběžnou platbu podávány v jednotlivých fázích v souladu s časovým rozpisem plateb stanoveným v dohodě o financování. Tento časový rozpis plateb musí odpovídat rozpisu plateb schválenému pro ostatní investory v témže finančním nástroji.

11. Podmínky pro příspěvky podle čl. 38 odst. 1 písm. c) jsou stanoveny v dohodách o financování v souladu s přílohou IV na těchto úrovních:

    a) v příslušných případech mezi řádně zmocněnými zástupci řídícího orgánu a subjektem, který provádí fond fondů;

b) mezi řádně zmocněnými zástupci řídícího orgánu nebo v příslušných případech mezi subjektem, který provádí fond fondů, a subjektem, který provádí daný finanční nástroj.

12. V případě příspěvků podle odstavce 1 tohoto článku na investiční platformy, které získávají příspěvky z nástrojů zřízených na úrovni Unie, musí být v souladu s čl. 209 odst. 2 prvním pododstavcem písm. c) finančního nařízení zajištěno dodržování pravidel státní podpory.

13. V případě finančních nástrojů uvedených v čl. 38 odst. 1 písm. c), které mají podobu záručního nástroje, mohou členské státy rozhodnout, že fondy ESI případně přispějí k různým tranším portfolií půjček, na něž se vztahuje rovněž záruka EU podle nařízení (EU) 2015/1017.

14. V případě EFRR, ESF, Fondu soudržnosti a ENRF lze v programu stanovit zvláštní prioritu, a v případě EZFRV zvláštní druh operace, s mírou spolufinancování až 100 % na podporu operací prováděných prostřednictvím finančních nástrojů uvedených v čl. 38 odst. 1 písm. c).

15. Aniž jsou dotčeny článek 70 a čl. 93 odst. 1, lze příspěvky podle odstavce 1 tohoto článku použít pro účely vytvoření nového dluhového a kapitálového financování na celém území členského státu bez ohledu na kategorie regionů, není-li v dohodě o financování stanoveno jinak.

16. Do 31. prosince 2019 provede Komise přezkum uplatňování tohoto článku a případně předloží Evropskému parlamentu a Radě legislativní návrh.“

14) Článek 40 se mění takto:

a) odstavce 1 a 2 se nahrazují tímto:

„1. Orgány určené v souladu s článkem 124 tohoto nařízení a s článkem 65 nařízení o EZFRV neprovádějí u finančních nástrojů, které provádějí, ověřování na místě na úrovni EIB nebo jiných mezinárodních finančních institucí, jejichž akcionářem je členský stát.

Určené orgány však provádějí ověřování podle čl. 125 odst. 5 tohoto nařízení a kontroly podle čl. 59 odst. 1 nařízení (EU) č. 1306/2013 na úrovni ostatních subjektů provádějících finanční nástroje v jurisdikci jejich členského státu.

EIB a jiné mezinárodní finanční instituce, jejichž akcionářem je členský stát, poskytnou určeným orgánům s každou žádostí o platbu kontrolní zprávu. Komisi a určeným orgánům předloží rovněž výroční zprávu o auditu vypracovanou svými externími auditory. Těmito oznamovacími povinnostmi nejsou dotčeny oznamovací povinnosti podle čl. 46 odst. 1 a 2 tohoto nařízení, včetně ve vztahu ke zprávám o provádění finančních nástrojů.

Komisi je svěřena pravomoc přijmout prováděcí akt týkající se vzorů kontrolních zpráv a výročních zpráv o auditu uvedených ve třetím pododstavci tohoto odstavce.

Tento prováděcí akt se přijme poradním postupem podle čl. 150 odst. 2.

2. Aniž jsou dotčeny článek 127 tohoto nařízení a článek 9 nařízení (EU) č. 1306/2013, neprovádějí subjekty odpovědné za audit programů u finančních nástrojů, které provádějí, audity na úrovni EIB nebo jiných mezinárodních finančních institucí, jejichž akcionářem je členský stát.

Subjekty odpovědné za audit programů provádějí audity operací a systémů řízení a kontroly na úrovni ostatních subjektů provádějících finanční nástroje v jejich členských státech a na úrovni konečných příjemců, jsou-li splněny podmínky stanovené v odstavci 3 tohoto článku.

Komise může provádět audity na úrovni subjektů uvedených v odstavci 1 tohoto článku, pokud dospěje k závěru, že je to nezbytné k získání přiměřené jistoty vzhledem k zjištěným rizikům.

2a. Ve vztahu k finančním nástrojům uvedeným v čl. 38 odst. 1 písm. a) a v článku 39, které byly zřízeny dohodou o financování podepsanou před … [den vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost] se odchylně od odstavců 1 a 2 tohoto článku použijí pravidla stanovená v tomto článku ve znění platném v okamžiku podpisu dané dohody o financování.“;

b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Do dne ... [3 měsíce po vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost] přijme Komise v souladu s článkem 149 akty v přenesené pravomoci, kterými doplní toto nařízení stanovením dalších zvláštních pravidel o řízení a kontrole finančních nástrojů uvedených v čl. 38 odst. 1 písm. b) a c), o druzích kontrol, které mají provádět řídící a auditní orgány, o opatřeních pro uchovávání podkladů a o náležitostech, které mají být doloženy podklady.“;

c) vkládá se nový odstavec, který zní:

„5a. Odchylně od čl. 143 odst. 4 tohoto nařízení a čl. 56 druhého pododstavce nařízení (EU) č. 1306/2013 lze v operacích zahrnujících finanční nástroje příspěvek zrušený podle čl. 143 odst. 2 tohoto nařízení nebo podle čl. 56 prvního pododstavce nařízení (EU) č. 1306/2013 v důsledku jednotlivé nesrovnalosti použít znovu v téže operaci za těchto podmínek:

a) je-li nesrovnalost, která vede ke zrušení příspěvku, zjištěna na úrovni konečného příjemce, lze zrušený příspěvek použít pouze pro jiné konečné příjemce v témže finančním nástroji;

b) je-li nesrovnalost, která vede ke zrušení příspěvku, zjištěna na úrovni finančního zprostředkovatele ve fondu fondů, lze zrušený příspěvek použít pouze pro jiné finanční zprostředkovatele.

Je-li nesrovnalost, která vede ke zrušení příspěvku, zjištěna na úrovni subjektu provádějícího fondy fondů nebo na úrovni subjektu provádějícího finanční nástroje prostřednictvím struktury nezahrnující fond fondů, nelze zrušený příspěvek použít znovu v téže operaci.

Je-li finanční oprava uložena v důsledku systematické nesrovnalosti, nelze zrušený příspěvek použít znovu na operaci dotčenou touto systematickou nesrovnalostí.“

15) Článek 41 se mění takto:

a) v odst. 1 prvním pododstavci se návětí nahrazuje tímto:

„1. Pokud jde o finanční nástroje uvedené v čl. 38 odst. 1 písm. a) a c) a finanční nástroje uvedené v čl. 38 odst. 1 písm. b) prováděné v souladu s čl. 38 odst. 4 prvním pododstavcem písm. a), b) a c), jsou v jednotlivých fázích podávány žádosti o průběžné platby příspěvků z programu vyplácených na dotyčný finanční nástroj během období způsobilosti stanoveného v čl. 65 odst. 2 (dále jen „období způsobilosti“) v souladu s těmito podmínkami:“;

b) odstavec se 2 nahrazuje tímto:

„2. Pokud jde o finanční nástroje uvedené v čl. 38 odst. 1 písm. b) prováděné v souladu s čl. 38 odst. 4 prvním pododstavcem písm. d), zahrnují žádosti o průběžnou platbu a o výplatu konečného zůstatku celkovou částku plateb provedených řídícím orgánem za účelem investice do konečných příjemců podle čl. 42 odst. 1 prvního pododstavce písm. a) a b).“

16) Článek 42 se mění takto:

a) v odstavci 3 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„3. V případě akciových nástrojů zaměřených na podniky uvedených v čl. 37 odst. 4, v souvislosti s nimiž byla do 31. prosince 2018 podepsána dohoda o financování uvedená v čl. 38 odst. 7 písm. b) a které do konce období způsobilosti investovaly alespoň 55 % programových prostředků vyčleněných v rámci příslušné dohody o financování, je možné omezené částky plateb investic do konečných příjemců, které mají být uskutečňovány po dobu nepřesahující čtyři roky po skončení období způsobilosti, považovat za způsobilé výdaje, pokud jsou vypláceny na účelově vázaný účet zřízený zvlášť k tomuto účelu a za předpokladu, že jsou dodržována pravidla státní podpory a splněny všechny níže uvedené podmínky.“;

b) v odstavci 5 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„5. „Pokud jsou náklady a poplatky na správu uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. d) a v odstavci 2 tohoto článku účtovány subjektem provádějícím fond fondů nebo subjekty provádějícími finanční nástroje podle čl. 38 odst. 1 písm. c) a odst. 4 prvního pododstavce písm. a), b) a c), nesmějí překročit prahové hodnoty stanovené v aktu v přenesené pravomoci uvedeném v odstavci 6 tohoto článku. Zatímco správní náklady zahrnují položky přímých i nepřímých nákladů hrazené na základě vykázaných výdajů, správní poplatky vycházejí ze smluvené ceny za poskytované služby, která byla stanovena v konkurenčním tržním procesu, je-li to relevantní. Správní náklady a poplatky musí vycházet z metodiky výpočtu založené na výkonnosti.“

17) Vkládá se nový článek, který zní:

„*Článek 43a*
Rozdílné zacházení s investory

1. Podpora z fondů ESI na finanční nástroje investované ve prospěch konečných příjemců a výnosy a jiné příjmy, jako jsou úroky, poplatky za záruky, dividendy, kapitálové výnosy nebo jiné příjmy vytvořené těmito investicemi, které mohou být připsány podpoře z ESI fondů, lze použít za účelem rozdílného zacházení s investory působícími podle zásady tržní ekonomiky, jakož i s EIB při využívání záruky EU podle nařízení (EU) 2015/1017. Toto rozdílné zacházení musí být odůvodněno potřebou přilákat doplňkové soukromé zdroje a poskytnout pákový efekt veřejnému financování.

2. Posouzení uvedená v čl. 37 odst. 2 a čl. 39a odst. 3 zahrnují ve vhodných případech posouzení toho, zda a v jakém rozsahu je rozdílné zacházení podle odstavce 1 tohoto článku zapotřebí, nebo popis mechanismu, který se použije k určení toho, zda a v jakém rozsahu je rozdílné zacházení zapotřebí.

3. Rozdílné zacházení nesmí překročit míru nezbytnou k vytvoření pobídek pro přilákání doplňkových soukromých zdrojů. Nesmí překompenzovat investory působící podle zásady tržní ekonomiky nebo EIB při využívání záruky EU podle nařízení (EU) 2015/1017. Sladění úroků se zajistí přiměřeným sdílením rizik a zisku.

4. Rozdílným zacházením s investory působícími podle zásady tržní ekonomiky nejsou dotčena pravidla Unie pro státní podporu.“

18) V článku 44 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Aniž je dotčen článek 43a, zdroje vložené zpět do finančních nástrojů a pocházející z investic nebo z uvolnění prostředků vyčleněných na smlouvy o zárukách, včetně kapitálových splátek a výnosů a jiných příjmů, jako jsou úroky, poplatky za záruky, dividendy, kapitálové výnosy nebo jiné příjmy vytvořené investicemi, které mohou být připsány podpoře z fondů ESI, se až do výše nezbytných částek a v pořadí dohodnutém v příslušných dohodách o financování použijí znovu k těmto účelům:

a) na další investice prostřednictvím stejných nebo jiných finančních nástrojů v souladu se specifickými cíli stanovenými v rámci určité priority;

b) ke krytí případné ztráty nominální hodnoty příspěvku z fondů ESI na finanční nástroj v důsledku záporných úroků, pokud k ní dojde navzdory aktivní správě pokladny subjekty provádějícími finanční nástroje;

c) k úhradě případných vzniklých správních nákladů nebo správních poplatků finančního nástroje.“

19) V čl. 46 odst. 2 se první pododstavec mění takto:

a) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) určení subjektů provádějících finanční nástroje a určení případných subjektů provádějících fondy fondů, jak je uvedeno v čl. 38 odst. 1 písm. a), b) a c);“

b) písmena g) a h) se nahrazují tímto:

„g) úroky a jiné výnosy vzniklé díky podpoře z fondů ESI poskytnuté finančnímu nástroji a programové zdroje vložené zpět do finančních nástrojů a pocházející z investic, jak je uvedeno v článcích 43 a 44, a částky použité na rozdílné zacházení, jak je uvedeno v článku 43a;

h) pokrok při vytváření předpokládaného pákového efektu investic provedených prostřednictvím finančního nástroje;“.

20) V článku 49 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Monitorovací výbor může řídícímu orgánu sdělit připomínky k provádění programu a jeho hodnocení, včetně opatření přijatých s cílem snížit administrativní zátěž příjemců. Může rovněž sdělit připomínky k viditelnosti podpory z fondů ESI a ke zvyšování povědomí o jejích výsledcích. Monitorovací výbor sleduje opatření přijatá na základě jeho připomínek.“

21) V článku 51 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Každoročně od roku 2016 do roku 2023 včetně se uspořádá výroční přezkumné jednání mezi Komisí a každým členským státem za účelem posouzení výkonnosti jednotlivých programů s ohledem na výroční zprávu o provádění programu a na případné připomínky Komise. Na jednání se rovněž přezkoumají komunikační a informační činnosti v rámci programu, zejména výsledky a účinnost opatření přijatých s cílem informovat veřejnost o výsledcích a přidané hodnotě podpory z fondů ESI.“

22) V článku 56 se zrušuje odstavec 5.

23) V článku 57 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Odstavce 1 a 2 tohoto článku se použijí i na příspěvky z EFRR a EZFRV na specifické programy uvedené v čl. 39 odst. 4 prvním podstavci písm. b)“.

24) V článku 58 se odstavec 1 mění takto:

a) ve druhém pododstavci se slova „s článkem 60 finančního nařízení“ nahrazují slovy „s článkem 154 finančního nařízení“;

b) ve třetím pododstavci se písmeno f) nahrazuje tímto:

„f) opatření k šíření informací, podpoře vytváření sítí, provádění komunikačních činností se zvláštním zaměřením na výsledky a přidanou hodnotu podpory z fondů ESI, zvyšování povědomí a podpoře spolupráce a výměny zkušeností, mimo jiné i s třetími zeměmi;“

c) čtvrtý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Komise vyčlení nejméně 15 % zdrojů uvedených v tomto článku na zefektivnění komunikace s veřejností a účinnější synergie mezi komunikačními činnostmi vyvíjenými na podnět Komise rozšířením znalostí o výsledcích, zejména prostřednictvím účinnějšího sběru, šíření, vyhodnocování a oznamování údajů, zvláště pak zdůrazněním příspěvku fondů ESI ke zkvalitňování života a zvyšování viditelnosti podpory z fondů ESI, jakož i zvyšováním povědomí o výsledcích a přidané hodnotě takové podpory. V opatřeních za účelem informování, komunikace a zvyšování viditelnosti výsledků a přidané hodnoty podpory z fondů ESI, se zvláštním důrazem na operace, se po uzavření programů bude pokračovat, bude-li to vhodné. Tato opatření přispějí též k informování o politických prioritách Unie navenek, souvisejí-li s obecnými cíli tohoto nařízení.“

d) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„V závislosti na svém účelu mohou být opatření uvedená v tomto článku financována jako operační výdaje, nebo jako administrativní výdaje.“

25) Článek 59 se mění takto:

a) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Z každého fondu ESI lze podpořit operace technické pomoci způsobilé pro podporu z kteréhokoli jiného fondu ESI.“;

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„3. Aniž je dotčen odstavec 2, mohou členské státy provádět opatření uvedená v odstavci 1 přímým zadáním zakázky:

a) EIB;

b) mezinárodní finanční instituci, jejímž akcionářem je členský stát;

c) bance nebo instituci ve veřejném vlastnictví, uvedeným v čl. 38 odst. 4 prvním pododstavci písm. b) bodě iii).“

26) Článek 61 se mění takto:

a) v odstavci 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„1. Tento článek se vztahuje na operace, které po dokončení vytvářejí čistý příjem. Pro účely tohoto článku se „čistým příjmem“ rozumějí přítoky peněžních prostředků přímo od uživatelů zboží nebo služeb, které jsou poskytovány v rámci operace, například poplatky hrazené přímo uživateli za využívání infrastruktury, prodej nebo pronájem pozemků či budov nebo platby za služby po odečtení veškerých provozních nákladů a reprodukčních nákladů zařízení s krátkou životností vzniklých během příslušného období. Úspory provozních nákladů dosažené prostřednictvím operace, s výjimkou úspor, jež jsou důsledkem zavádění opatření v oblasti energetické účinnosti, se považují za čistý příjem, nejsou-li kompenzovány rovnocenným snížením provozních dotací.“;

b) v odst. 3 prvním pododstavci se vkládá nové písmeno, které zní:

„aa) použití paušální procentní sazby čistých příjmů stanovené členským státem pro sektor nebo subsektor, na který se nevztahuje písmeno a). Před použitím paušální sazby příslušný auditní orgán ověří, zda byla stanovena přiměřenou, spravedlivou a ověřitelnou metodou založenou na údajích z minulých let nebo objektivních kritériích;“

c) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Alternativně k použití metod uvedených v odstavci 3 tohoto článku se maximální míra spolufinancování uvedená v čl. 60 odst. 1 může na žádost členského státu snížit v případě priority nebo opatření, u nichž by se na všechny podporované operace mohla uplatnit jednotná paušální sazba podle odst. 3 prvního pododstavce písm. a) tohoto článku. Toto snížení musí odpovídat nejméně součinu maximální míry spolufinancování ze strany Unie, jež vyplývá z pravidel pro daný fond, a příslušné paušální sazby uvedené ve zmíněném písmeni.“;

d) v odst. 7 prvním pododstavci se písmeno h) nahrazuje tímto:

„h) operace, pro něž jsou částky nebo sazby podpory stanoveny v příloze II nařízení o EZFRV nebo v nařízení o ENRF.“;

e) odstavec 8 se nahrazuje tímto:

„8. Odstavce 1 až 6 se navíc nevztahují na operace, u nichž podpora v rámci programu představuje státní podporu.“

27) Článek 65 se mění takto:

a) v odstavci 8 se třetí pododstavec mění takto:

i) písmeno h) se nahrazuje tímto:

„h) operace, pro něž jsou částky nebo sazby podpory stanoveny v příloze II nařízení o EZFRV nebo v nařízení o ENRF, s výjimkou operací, u nichž nařízení o ENRF odkazuje na tento odstavec; nebo“;

ii) písmeno i) se nahrazuje tímto:

„i) operace, u nichž celkové způsobilé náklady nepřesahují 100 000 EUR.“;

b) odstavec 11 se nahrazuje tímto:

„11. Operace může získat podporu z jednoho nebo více fondů ESI nebo z jednoho či více programů a z jiných nástrojů Unie za předpokladu, že výdaje uvedené v žádosti o platbu pro některý z fondů ESI nejsou uplatňovány v žádosti o podporu z jiného fondu nebo nástroje Unie, ani v žádosti o podporu z téhož fondu v rámci jiného programu. Výše výdajů uvedených v žádosti o platbu z fondu ESI lze pro každý fond ESI a pro dotčený program či dotčené programy vypočítat na poměrném základě v souladu s dokumentem, v němž jsou stanoveny podmínky podpory.“

28) Článek 67 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) jednorázové částky;“

ii) doplňuje se nové písmeno, které zní:

„e) financování, které není spojeno s náklady příslušných operací, nýbrž je založeno na splnění podmínek týkajících se dosažení pokroku při provádění programů nebo plnění jejich cílů, jak je uvedeno v aktu v přenesené pravomoci přijatém podle odstavce 5a.“;

iii) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„U formy financování uvedené v prvním pododstavci písm. e) se audit zaměří výhradně na ověření toho, zda byly splněny podmínky úhrady výdajů.“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„2a. U operace nebo projektu, na něž se nevztahuje první věta odstavce 4 a kterým je poskytována podpora z EFRR a ESF, mají granty a vratná pomoc, u nichž podpora z veřejných zdrojů nepřesáhne 100 000 EUR, podobu standardních stupnic jednotkových nákladů, jednorázových částek nebo paušálních sazeb, s výjimkou operací, kterým je poskytována podpora v rámci státní podpory, která nepředstavuje podporu de minimis.

Je-li použito paušální financování, lze kategorie nákladů, na něž je uplatněna, proplatit v souladu s odst. 1 prvním pododstavcem písm. a).

U operací podporovaných z EZFRV, EFRR nebo ESF, u nichž je použita paušální sazba uvedená v čl. 68b odst. 1, lze příspěvky a platy vyplacené účastníkům proplatit v souladu s odst. 1 prvním pododstavcem písm. a) tohoto článku.

Na tento odstavec se vztahují přechodná ustanovení obsažená v čl. 152 odst. 7.“;

c) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Pokud se operace nebo projekt, který je součástí operace, provádí výhradně prostřednictvím zadávání veřejných zakázek na stavební práce, zboží nebo služby, použije se pouze odst. 1 první pododstavec písm. a) a e). Je-li zadávání veřejných zakázek v rámci operace nebo projektu, který tvoří součást operace, omezeno na určité kategorie nákladů, lze na celou operaci nebo celý projekt, který tvoří součást operace, použít všechny možnosti uvedené v odstavci 1.“;

d) odstavec 5 se mění takto:

i) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) přiměřenými, spravedlivými a ověřitelnými metodami výpočtu založenými na:

i) statistických údajích , jiných objektivních informacích nebo odborném posudku;

ii) ověřených údajích jednotlivých příjemců z minulých let; nebo

iii) použití obvyklých postupů účtování nákladů jednotlivých příjemců;“

ii) vkládá se nové písmeno, které zní:

„aa) pokud podpora z veřejných zdrojů nepřesahuje 100 000 EUR, návrhem rozpočtu sestaveným případ od případu a předem schváleným řídícím orgánem nebo, v případě EZFRV, orgánem odpovědným za výběr operací;“

iii) vkládá se nový odstavec, který zní:

„5a. „Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 149 doplňující toto nařízení, pokud jde o stanovení standardních stupnic jednotkových nákladů nebo paušálního financování podle odst. 1 prvního pododstavce písm. b) a d) tohoto článku, související metody uvedené v odst. 5 písm. a) tohoto článku a formy podpory podle odst. 1 prvního pododstavce písm. e) tohoto článku, stanovením podrobných podmínek financování a jejich uplatňování.“

29) Článek 68 se nahrazuje tímto:

„*Článek 68*
Paušální financování nepřímých nákladů týkajících se grantů a vratné pomoci

Pokud provádění operace vede ke vzniku nepřímých nákladů, lze je vypočítat prostřednictvím jedné z následujících paušálních sazeb:

a) paušální sazbou až do výše 25 % způsobilých přímých nákladů za předpokladu, že se tato sazba vypočte přiměřenou, spravedlivou a ověřitelnou metodou výpočtu nebo metodou, která se v režimech pro granty financované výhradně členským státem uplatňuje na obdobný druh operace a příjemce;

b) paušální sazbou až do výše 15 % způsobilých přímých nákladů na zaměstnance, aniž členský stát musel provést výpočet ke stanovení použitelné sazby;

c) paušál sazbou způsobilých přímých nákladů na základě stávajících metod a odpovídajících sazeb platných v politikách Unie pro obdobný druh operace a příjemce.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 149, kterými se doplňují ustanovení o paušální sazbě a souvisejících metodách obsažená v prvním pododstavci písm. c) tohoto odstavce.“

30) Vkládají se nové články, které znějí:

„*Článek 68a*

Náklady na zaměstnance týkající se grantů a vratné pomoci

1. Přímé náklady na zaměstnance v rámci operace lze vypočítat paušální sazbou až do výše 20 % jiných přímých nákladů, než jsou náklady na zaměstnance v rámci operace. Členské státy nemusí ke stanovení použitelné sazby provést výpočet za předpokladu, že přímé náklady v rámci operace nezahrnují veřejné zakázky na stavební práce, které překračují prahové hodnoty stanovené v čl. 4 písm. a) směrnice 2014/24/EU.

2. Pro účely stanovení nákladů na zaměstnance může být hodinová sazba vypočtena tak, že se poslední doložené roční hrubé mzdové náklady vydělí 1 720 hodinami v případě osob pracujících na plný úvazek, nebo odpovídající poměrnou částí 1 720 hodin v případě osob pracujících na částečný úvazek.

3. Při použití hodinové sazby v souladu s odstavcem 2 nesmí celkový počet hodin vykázaných na osobu v daném roce překročit počet hodin použitých k výpočtu této hodinové sazby.

   První pododstavec se v programech v rámci cíle Evropská územní spolupráce nepoužije pro náklady na zaměstnance týkající se osob, které na operaci pracují na částečný úvazek.

4. Pokud roční hrubé mzdové náklady nejsou k dispozici, lze je odvodit z dostupných doložených hrubých mzdových nákladů nebo z pracovní smlouvy s náležitou úpravou pro období dvanácti měsíců.

5. Náklady na zaměstnance vztahující se k osobám, které pracují na dané operaci na částečný úvazek , lze vypočítat jako pevně stanovený procentní podíl hrubých mzdových nákladů v souladu s pevně stanoveným procentním podílem doby odpracované na operaci za měsíc, bez povinnosti zavést zvláštní systém zaznamenávání pracovní doby. Zaměstnavatel vydá zaměstnancům doklad uvádějící tento pevně stanovený procentní podíl.“

Článek 68b

Paušální financování jiných nákladů než nákladů na zaměstnance

1. Paušální sazbu až do výše 40 % způsobilých přímých nákladů na zaměstnance lze použít ke krytí zbývajících způsobilých nákladů operace, aniž by členský stát musel provést výpočet ke stanovení použitelné sazby.

   U operací podporovaných z ESF, EFRR nebo EZFRV se platy a příspěvky vyplacené účastníkům považují za dodatečné způsobilé náklady nezahrnuté do paušální sazby.

2. Paušální sazba uvedená v odstavci 1 se nepoužije na náklady na zaměstnance vypočítané na základě paušální sazby.“

31) Článek 70 se nahrazuje tímto:

„*Článek 70*
Způsobilost operací podle místa

1. S výhradou odchylek uvedených v odstavci 2 a v pravidlech pro daný fond musí operace podporované z fondů ESI probíhat v programové oblasti.

   Operace týkající se poskytování služeb občanům nebo podnikům, které pokrývají celé území členského státu, se považují za operace probíhající ve všech programových oblastech v daném členském státě. V těchto případech se výdaje dotčeným programovým oblastem přidělí poměrně na základě objektivních kritérií.

   Druhý pododstavec tohoto odstavce se nepoužije na celostátní program uvedený v čl. 6 odst. 2 nařízení (EU) č. 1305/2013 ani na konkrétní program pro zřízení a provoz celostátní sítě pro venkov uvedený v čl. 54 odst. 1 uvedeného nařízení.

2. Řídící orgán může připustit, aby se operace prováděla mimo programovou oblast, ale uvnitř Unie, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

   a) operace je prospěšná pro programovou oblast;

b) celková částka z EFRR, Fondu soudržnosti, EZFRV nebo ENRF přidělená v rámci programu na operace mimo programovou oblast nepřesáhne 15 % podpory z EFRR, Fondu soudržnosti, EZFRV nebo ENRF na úrovni priority v době přijetí programu;

c) monitorovací výbor dal k dotyčné operaci nebo druhu operace souhlas;

d) povinnosti orgánů programu v oblasti řízení, kontroly a auditu týkající se dotyčné operace plní orgány odpovědné za program, v jehož rámci je daná operace podporována, nebo orgány programu uzavřou dohody s orgány v oblasti, ve které je operace prováděna.

Pokud jsou operace financované z fondů a ENRF prováděny mimo programovou oblast v souladu s tímto odstavcem a mají přínosy v programové oblasti i mimo ni, přidělí se výdaje těmto oblastem poměrně na základě objektivních kritérií.

Pokud se operace týkají tematického cíle uvedeného v čl. 9 prvním pododstavci bodě 1 a jsou prováděny mimo území členského státu, avšak uvnitř Unie, použije se pouze první pododstavec písm. b) a d) tohoto odstavce.

3. U operací týkajících se technické pomoci nebo informačních, komunikačních a zviditelňujících opatření a propagačních činností a u operací týkajících se tematického cíle uvedeného v čl. 9 prvním pododstavci bodě 1 mohou být výdaje vynaloženy mimo Unii, pokud jsou nezbytné pro uspokojivé provedení operace.

4. Odstavce 1, 2 a 3 se nepoužijí na programy v rámci cíle Evropská územní spolupráce. Odstavce 2 a 3 se nepoužijí na operace podporované z ESF.“

32) V článku 71 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Odstavce 1, 2 a 3 tohoto článku se nevztahují na příspěvky poskytnuté na finanční nástroje nebo jejich prostřednictvím na nákup na leasing podle čl. 45 odst. 2 písm. b) nařízení (EU) č. 1305/2013 nebo na operaci, u níž dojde k zastavení výrobní činnosti v důsledku nepodvodného úpadku.“

33) Článek 75 se mění takto:

a) v odstavci 1 se slova „s čl. 59 odst. 5 finančního nařízení“ nahrazují slovy „s čl. 63 odst. 5, 6 a 7 finančního nařízení“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„2a. Komise poskytne příslušnému vnitrostátnímu orgánu:

a) do tří měsíců od dokončení auditu nebo kontroly na místě návrh zprávy o auditu týkající se tohoto auditu nebo kontroly;

b) do tří měsíců ode dne, kdy byla obdržena úplná odpověď příslušného vnitrostátního orgánu na návrh zprávy o auditu týkající se auditu nebo kontroly provedených na místě, závěrečnou zprávu o auditu.

Zprávy uvedené v prvním pododstavci písm. a) a b) musí být ve lhůtách stanovených v uvedených písmenech zpřístupněny alespoň v jednom z úředních jazyků orgánů Unie.

Lhůta stanovená v prvním pododstavci písm. a) nezahrnuje období, které začíná dnem následujícím po dni, kdy Komise zaslala žádost o dodatečné informace členskému státu, a trvá do dne, kdy na ni členský stát odpoví.

Tento odstavec se nepoužije na EZFRV.“

34) V čl. 76 druhém pododstavci se slova „ve smyslu čl. 84 odst. 2 finančního nařízení“ nahrazují slovy „ve smyslu čl. 110 odst. 1 finančního nařízení“.

35) V čl. 79 odst. 2 se slova „s čl. 68 odst. 3 finančního nařízení“ nahrazují slovy „s čl. 82 odst. 2 finančního nařízení“.

36) V čl. 83 odst. 1 prvním pododstavci písm. c) se slova „podle čl. 59 odst. 5 finančního nařízení“ nahrazují slovy „podle čl. 63 odst. 5, 6 a 7 finančního nařízení“.

37) V článku 84 se slova „s čl. 59 odst. 6 finančního nařízení“ nahrazují slovy „s čl. 63 odst. 8 finančního nařízení“.

38) V článku 98 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Z EFRR a ESF lze doplňkovým způsobem a v limitu 10 % finančních prostředků poskytovaných Unií na každou prioritní osu operačního programu financovat tu část operace, jejíž náklady jsou způsobilé pro poskytnutí podpory z jiných fondů na základě pravidel uplatňovaných na daný fond, za předpokladu, že tyto náklady jsou nezbytné k uspokojivému provedení operace a přímo s ní souvisejí.“

39) Článek 102 se mění takto:

a) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Výdaje spojené s velkým projektem mohou být zahrnuty do žádosti o platbu po předložení ke schválení uvedeném v odstavci 2. Pokud Komise velký projekt vybraný řídícím orgánem neschválí, výkaz výdajů se po stažení žádosti členským státem nebo po přijetí rozhodnutí Komise odpovídajícím způsobem upraví.“;

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„7. Je-li velký projekt posouzen nezávislými odborníky podle odstavce 1 tohoto článku, mohou být výdaje, jež se ho týkají, zahrnuty do žádosti o platbu poté, co řídící orgán Komisi informoval o poskytnutí informací vyžadovaných podle článku 101 nezávislým odborníkům.

Do šesti měsíců ode dne poskytnutí uvedených informací nezávislým odborníkům musí být doručen nezávislý přezkum kvality.

Odpovídající výdaje se odejmou a výkaz výdajů se odpovídajícím způsobem upraví v těchto případech:

a) pokud nezávislý přezkum kvality není poskytnut Komisi do tří měsíců po uplynutí lhůty uvedené v druhém pododstavci;

b) pokud členský stát poskytnuté informace stáhne, nebo

c) pokud je příslušný posudek záporný.“

40) V článku 104 se odstavce 2 a 3 nahrazují tímto:

„2. Výdaje z veřejných zdrojů přidělené na společný akční plán musí činit nejméně 5 000 000 EUR nebo 5 % podpory z veřejných zdrojů přidělené v rámci operačního programu nebo jednoho z programů poskytujících příspěvek, podle toho, která z obou částek je nižší.

3. Odstavec 2 se nepoužije na operace, jež obdržely podporu z Iniciativy na podporu zaměstnanosti mladých lidí, na první společný akční plán předložený členským státem v rámci cíle Investice pro růst a zaměstnanost ani na první společný akční plán předložený programem v rámci cíle Evropská územní spolupráce.“

41) V čl. 105 odst. 2 se zrušuje druhá věta.

42) V článku 106 se první pododstavec mění takto:

a) bod 1 se nahrazuje tímto:

„1) popis cílů společného akčního plánu a jeho přispění k cílům programu nebo příslušným doporučením pro jednotlivé země a hlavním směrům hospodářských politik členských států a Unie podle čl. 121 odst. 2 Smlouvy o fungování EU a příslušným doporučením Rady, ke kterým mají členské státy podle čl. 148 odst. 4 Smlouvy o fungování EU přihlédnout ve svých politikách zaměstnanosti;“

b) bod 2 se zrušuje;

c) bod 3 se nahrazuje tímto:

„3) popis plánovaných projektů nebo typů projektů spolu s případnými milníky a cíle pro výstupy a výsledky spojené s případnými společnými ukazateli podle prioritních os;“

d) body 6, 7 a 8 se nahrazují tímto:

„6) potvrzení, že bude přispívat k přístupu prosazujícímu rovnost žen a mužů, jak je stanoveno v příslušném programu či dohodě o partnerství;

7) potvrzení, že bude přispívat k přístupu v oblasti udržitelného rozvoje, jak je stanoveno v příslušném programu či dohodě o partnerství;

8) prováděcí ustanovení k němu, včetně:

a) informací o výběru společného akčního plánu řídícím orgánem v souladu s čl. 125 odst. 3;

b) ujednání o řízení společného akčního plánu v souladu s článkem 108;

c) ujednání o monitorování a hodnocení společného akčního plánu, včetně ujednání o zajištění kvality, shromažďování a uchovávání údajů o dosahování milníků, výstupů a výsledků;“

e) bod 9 se mění takto:

i) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) nákladů na dosahování stanovených milníků a cílů pro výstupy a výsledky, v případě standardní stupnice jednotkových nákladů a paušální částky na základě metod uvedených v čl. 67 odst. 5 tohoto nařízení a článku 14 nařízení o ESF;“

ii) písmeno b) se zrušuje.

43) V článku 107 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. V rozhodnutí podle odstavce 2 se uvede příjemce a cíle společného akčního plánu, případné milníky a cíle pro výstupy a výsledky, náklady na dosažení těchto milníků a cílů pro výsledky a výstupy a plán financování pro jednotlivé operační programy a prioritní osy, včetně celkové způsobilé částky a částky výdajů z veřejných zdrojů, období provádění společného akčního plánu a případně zeměpisného pokrytí a cílových skupin společného akčního plánu.“

44) V čl. 108 odst. 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„1. Členský stát nebo řídící orgán ustaví řídící výbor pro společný akční plán, který může být odlišný od monitorovacího výboru pro příslušné operační programy. Řídící výbor se schází nejméně dvakrát ročně a podává zprávu řídícímu orgánu. Řídící orgán případně informuje příslušný monitorovací výbor o výsledcích práce řídícího výboru a o pokroku v provádění společného akčního plánu v souladu s čl. 110 odst. 1 písm. e) a čl. 125 odst. 2 písm. a).“

45) V čl. 109 odst. 1 se zrušuje druhá věta.

46) Článek 110 se mění takto:

a) v odstavci 1 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) provádění komunikační strategie, včetně informačních a komunikačních opatření a opatření zvyšujících viditelnost fondů;“

b) v odstavci 2 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) uplatňovanou metodiku a kritéria výběru operací, nejsou-li tato kritéria schválena místními akčními skupinami v souladu s čl. 34 odst. 3 písm. c);“.

47) Článek 114 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Řídící orgán nebo členský stát vypracuje pro jeden nebo více operačních programů plán hodnocení. Plán hodnocení se předloží monitorovacímu výboru do jednoho roku po přijetí operačního programu. V případě specializovaných programů uvedených v čl. 39 odst. 4 prvním pododstavci písm. b), které byly přijaty před … [den vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost], se plán hodnocení předloží monitorovacímu výboru do jednoho roku po uvedeném dni.“;

b) odstavec 4 se zrušuje.

48) Název kapitoly II hlavy III části třetí se nahrazuje tímto:

„Informace, komunikace a viditelnost“.

49) Článek 115 se mění takto:

a) nadpis se nahrazuje tímto:

„Informace, komunikace a viditelnost“;

b) v odstavci 1 se písmeno d) nahrazuje tímto:

„d) informování občanů Unie o úloze a úspěších politiky soudržnosti a fondů prostřednictvím opatření zviditelňujících výsledky a dopady dohod o partnerství, operačních programů a operací.“;

c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Podrobná pravidla týkající se informování , komunikace a viditelnosti pro veřejnost a informačních opatření pro potenciální příjemce a pro příjemce jsou stanovena v příloze XII.“

50) V článku 116 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Odchylně od odst. 2 třetího pododstavce tohoto článku řídící orgán informuje příslušný monitorovací výbor nebo výbory nejméně jednou ročně o pokroku při provádění komunikační strategie uvedené v čl. 110 odst. 1 písm. c) a o své analýze výsledků jejího provádění, jakož i o informačních a komunikačních činnostech a opatřeních zviditelňujících fondy, jež jsou plánovány na nadcházející rok. Monitorovací výbor vydá stanovisko k plánovaným činnostem a opatřením na nadcházející rok, včetně způsobů, jak zvýšit účinnost komunikačních činností zaměřených na veřejnost.“

51) V článku 117 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Komise zřizuje unijní sítě tvořené členy jmenovanými členskými státy, aby byla zajištěna výměna informací o výsledcích provádění komunikačních strategií, výměna zkušeností s prováděním informačních a komunikačních opatření a výměna osvědčených postupů a umožnilo se společné plánování nebo koordinace komunikačních činností mezi členskými státy navzájem a s Komisí, je-li to vhodné. Sítě nejméně jednou ročně projednají a posoudí účinnost informačních a komunikačních opatření a navrhnou doporučení s cílem posílit dosah a dopad komunikačních činností, jakož i zvýšit povědomí o výsledcích a přidané hodnotě těchto činností.“

52) Článek 119 se mění takto:

a) v odstavci 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„1. Výše přídělů z fondů na technickou pomoc v členském státě je omezena na 4 % z celkové výše prostředků fondů přidělených na operační programy v rámci cíle Investice pro růst a zaměstnanost.“;

b) v odstavci 2 se zrušuje první věta;

c) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. V případě strukturálních fondů, kdy jsou příděly uvedené v odstavci 1 použity na podporu operací technické pomoci vztahujících se na více než jednu kategorii regionů, může být výdaj související s těmito operacemi uskutečněn v rámci prioritní osy spojující různé kategorie regionů a přidělen na poměrném základě s ohledem na příslušné příděly pro jednotlivé kategorie regionů operačního programu nebo s ohledem na příděl v každé kategorii regionů jako podíl z celkového přídělu pro členský stát.“;

d) vkládá se nový odstavec, který zní:

„5a. Posouzení, zda byly dodrženy procentní podíly, se provede v době přijetí operačního programu.“

53) V čl. 122 odst. 2 se čtvrtý pododstavec nahrazuje tímto:

„Nelze-li částky neoprávněně vyplacené příjemci na určitou operaci získat zpět v důsledku pochybení nebo nedbalosti členského státu, zodpovídá za uhrazení dotčených částek zpět do rozpočtu Unie členský stát. Členské státy se mohou rozhodnout nevymáhat od příjemce neoprávněně vyplacenou částku příspěvku z fondů, pokud nepřesahuje 250 EUR, bez zahrnutí úroku, na určitou operaci v daném účetním roce.“

54) V čl. 123 odst. 5 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„5. Za předpokladu, že se jedná o fondy nebo o ENRF a že je dodržena zásada oddělení funkcí, mohou být řídící orgán, případný certifikační orgán a auditní orgán součástí stejného orgánu veřejné správy nebo veřejného subjektu.“

55) Článek 125 se mění takto:

a) v odstavci 3 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) zajišťuje, aby byl příjemci poskytnut dokument, který stanoví podmínky podpory pro každou operaci, včetně zvláštních požadavků týkajících se produktů nebo služeb, jež mají být dodány v rámci operace, plánu financování a lhůty pro provedení, jakož i požadavky na informování, komunikaci a viditelnost;“

b) v odstavci 4 se první pododstavec mění takto:

i) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) ověřuje, že spolufinancované produkty a služby byly dodány a že operace je v souladu s použitelným právem, operačním programem a podmínkami podpory operace, a

i) mají-li být uhrazeny náklady podle čl. 67 odst. 1 prvního pododstavce písm. a), že byla zaplacena částka výdajů vykázaných příjemcem ve vztahu k těmto nákladům;

ii) mají-li být uhrazeny náklady podle čl. 67 odst. 1 prvního pododstavce písm. b) až e), že byly splněny podmínky pro úhradu výdajů příjemci;“

ii) v písmenu e) se slova „podle čl. 59 odst. 5 písm. a) a b) finančního nařízení“ nahrazují slovy „podle čl. 63 odst. 5 písm. a) a b) a odst. 6 a 7 finančního nařízení“.

56) V čl. 126 písm. b) se slova „v čl. 59 odst. 5 písm. a) finančního nařízení“ nahrazují slovy „v čl. 63 odst. 5 písm. a) a odst. 6 finančního nařízení“.]

57) Článek 127 se mění takto:

a) v odst. 1 třetím pododstavci se slova „podle čl. 59 odst. 5 druhého pododstavce finančního nařízení“ nahrazují slovy „podle čl. 63 odst. 7 finančního nařízení“;

b) v odst. 5 prvním pododstavci písm. a) se slova „s čl. 59 odst. 5 druhým pododstavcem finančního nařízení“ nahrazují slovy „s čl. 63 odst. 7 finančního nařízení“.

58) Článek 131 se nahrazuje tímto:

„*Článek 131*
Žádosti o platbu

1. Žádosti o platbu musí pro každou prioritu obsahovat:

a) celkovou výši způsobilých výdajů, které vznikly příjemci a byly zaplaceny při provádění operací, zanesenou v účetním systému certifikačního orgánu;

b) celkovou výši výdajů z veřejných zdrojů, které vznikly při provádění operací, zanesenou v účetním systému certifikačního orgánu.

Pokud jde o částky, které mají být zahrnuty do žádostí o platbu pro formu podpory uvedenou v čl. 67 odst. 1 prvním pododstavci písm. e), musí žádosti o platbu obsahovat náležitosti uvedené v aktech v přenesené pravomoci přijatých v souladu s čl. 67 odst. 5a a používat vzor žádosti o platbu stanovený v prováděcích aktech přijatých v souladu s odstavcem 6 tohoto článku.

2. Způsobilé výdaje zahrnuté v žádosti o platbu musí být doloženy fakturami s potvrzením o zaplacení nebo účetními doklady stejné důkazní hodnoty, kromě forem podpory podle čl. 67 prvního pododstavce odst. 1 písm. b) až e) tohoto nařízení, článků 68, 68a a 68b tohoto nařízení, čl. 69 odst. 1 a článku 109 tohoto nařízení a podle článku 14 nařízení o ESF. Pro tyto formy podpory se částky zahrnuté v žádosti o platbu rovnají nákladům vypočteným na příslušném použitelném základě.

3. V případě státní podpory je veřejným příspěvkem odpovídajícím výdajům zahrnutým do žádosti o platbu buď příspěvek, který subjekt poskytující podporu vyplatil příjemcům, nebo pokud členské státy rozhodly, že příjemcem je subjekt poskytující podporu podle čl. 2 bodu 10 písm. a), příspěvek, který příjemce vyplatil subjektu, který podporu dostává.

4. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku může žádost o platbu v případě státní podpory zahrnovat zálohy, které příjemci vyplatil subjekt poskytující podporu, nebo pokud členské státy rozhodly, že příjemcem je subjekt poskytující podporu podle čl. 2 bodu 10 písm. a), zálohy, které vyplatil příjemce subjektu, který podporu dostává, splňují-li dotčené zálohy všechny tyto podmínky:

   a) jsou předmětem záruky poskytnuté bankou nebo jinou finanční institucí usazenou v příslušném členském státě nebo se na ně vztahuje nástroj poskytnutý jako záruka veřejným subjektem nebo příslušným členským státem;

   b) nepřesahují 40 % celkové výše podpory, která má být poskytnuta příjemci na danou operaci, nebo pokud členské státy rozhodly, že příjemcem je subjekt poskytující podporu podle čl. 2 bodu 10 písm. a), celkové výše podpory, jež má být poskytnuta subjektu, který podporu dostává, jakožto součást dané operace;

   c) jsou kryty výdaji placenými příjemci, nebo, pokud členské státy rozhodly, že příjemcem je subjekt poskytující podporu podle čl. 2 bodu 10 písm. a), výdaji placenými subjektem, který podporu dostává, při provádění dané operace a doloženy fakturami s potvrzením o zaplacení nebo účetními doklady stejné důkazní hodnoty do tří let od roku vyplacení zálohy nebo do 31. prosince 2023, podle toho, co nastane dříve.

Nejsou-li splněny podmínky stanovené v prvním pododstavci písm. c), příští žádost o platbu se odpovídajícím způsobem opraví.

5. V každé žádosti o platbu, která zahrnuje zálohy typu uvedeného v odstavci 4 tohoto článku, se odděleně uvede:

   a) celková částka vyplacená z operačního programu jakožto zálohy;

   b) částka pokrytá do tří let od roku vyplacení zálohy v souladu s odst. 4 prvním pododstavcem písm. c) výdaji, které zaplatili příjemci nebo, pokud členské státy rozhodly, že příjemcem je subjekt poskytující podporu podle čl. 2 bodu 10 písm. a), výdaji, které zaplatil subjekt, který podporu dostává, a

   c) částka nepokrytá výdaji, které zaplatili příjemci nebo, pokud členské státy rozhodly, že příjemcem je subjekt poskytující podporu podle čl. 2 bodu 10 písm. a), výdaji, které zaplatil subjekt, který podporu dostává, pokud lhůta tří let ještě neuplynula.

6. Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto článku Komise přijme prováděcí akty, jimiž stanoví vzor žádosti o platbu. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 150 odst. 3.“

59) V čl. 137 odst. 1 se slova „v čl. 59 odst. 5 písm. a) finančního nařízení“ nahrazují slovy „v čl. 63 odst. 5 písm. a) a odst. 6 finančního nařízení“.

60) V článku 138 se slova „v čl. 59 odst. 5 finančního nařízení“ nahrazují slovy „v čl. 63 odst. 5 a odst. 7 druhém pododstavci finančního nařízení“.

61) V čl. 140 odst. 3 se doplňuje nová věta, která zní:

„Pokud se doklady uchovávají na běžných nosičích dat v souladu s postupem podle odstavce 5, nevyžadují se originály.“

62) V čl. 145 odst. 7 druhém pododstavci písm. a) se slova „s čl. 59 odst. 5 finančního nařízení“ nahrazují slovy „s čl. 63 odst. 5, 6 a 7 finančního nařízení“.

63) V čl. 147 odst. 1 se slova „s článkem 78 finančního nařízení“ nahrazují slovy „s článkem 98 finančního nařízení“.

64) V článku 148 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Operace, u nichž celkové způsobilé výdaje nepřesahují v případě EFRR a Fondu soudržnosti 400 000 EUR, v případě ESF 300 000 EUR a v případě ENRF 200 000 EUR, podléhají nejvýše jednomu auditu, který provede buď auditní orgán, nebo Komise před předložením účetní závěrky, v níž jsou zahrnuty konečné výdaje ukončené operace. Jiné operace podléhají nejvýše jednomu auditu za účetní rok, který provede buď auditní orgán, nebo Komise před předložením účetní závěrky, v níž jsou zahrnuty konečné výdaje ukončené operace. Operace nepodléhají auditu ze strany Komise nebo auditního orgánu v roce, kdy audit již provedl Evropský účetní dvůr, pokud mohou auditní orgán nebo Komise ke splnění svých povinností využít výsledky auditní činnosti, kterou Evropský účetní dvůr ve vztahu k těmto operacím provedl.

Odchylně od prvního pododstavce mohou operace, u nichž celkové způsobilé výdaje činí 200 000 EUR až 400 000 EUR pro EFRR a Fond soudržnosti, 150 000 EUR až 300 000 EUR pro ESF a 100 000 EUR až 200 000 EUR pro ENRF, být předmětem více než jednoho auditu, pokud auditní orgán na základě svého odborného úsudku dojde k závěru, že výrok auditora na základě statistických či nestatistických metod výběru vzorků uvedených v čl. 127 odst. 1 není možné vydat či vypracovat, aniž by byl proveden více než jeden audit příslušné operace.“

65) Článek 149 se mění takto:

a) odstavce 2 a 3 se nahrazují tímto:

„2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 5 odst. 3, čl. 12 druhém pododstavci, čl. 22 odst. 7 čtvrtém pododstavci, čl. 37 odst. 13, čl. 38 odst. 4 třetím pododstavci, čl. 39a odst. 7, čl. 40 odst. 4, čl. 41 odst. 3, čl. 42 odst. 1 druhém pododstavci a odst. 6, čl. 61 odst. 3 druhém, třetím, čtvrtém a sedmém pododstavci, čl. 63 odst. 4, čl. 64 odst. 4, čl. 67 odst. 5a, čl. 68 druhém pododstavci, čl. 101 čtvrtém pododstavci, čl. 122 odst. 2 pátém pododstavci, čl. 125 odst. 8 prvním pododstavci a odst. 9, čl. 127 odst. 7 a 8 a čl. 144 odst. 6 je svěřena Komisi na dobu od 21. prosince 2013 do 31. prosince 2020.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 5 odst. 3, čl. 12 druhém pododstavci, čl. 22 odst. 7 čtvrtém pododstavci, čl. 37 odst. 13, čl. 38 odst. 4 třetím pododstavci, čl. 39a odst. 7, čl. 40 odst. 4, čl. 41 odst. 3, čl. 42 odst. 1 druhém pododstavci a odst. 6, čl. 61 odst. 3 druhém, třetím, čtvrtém a sedmém pododstavci, čl. 63 odst. 4, čl. 64 odst. 4, čl. 67 odst. 5a, čl. 68 druhém pododstavci, čl. 101 čtvrtém pododstavci, čl. 122 odst. 2 pátém pododstavci, čl. 125 odst. 8 prvním pododstavci a odst. 9, čl. 127 odst. 7 a 8 a čl. 144 odst. 6 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„3a. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.“;

c) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 5 odst. 3, čl. 12 druhého pododstavce, čl. 22 odst. 7 čtvrtého pododstavce, čl. 37 odst. 13, čl. 38 odst. 4 třetího pododstavce, čl. 39a odst. 7, čl. 40 odst. 4, čl. 41 odst. 3, čl. 42 odst. 1 druhého pododstavce a odst. 6, čl. 61 odst. 3 druhého, třetího, čtvrtého a sedmého pododstavce, čl. 63 odst. 4, čl. 64 odst. 4, čl. 67 odst. 5a, čl. 68 druhého pododstavce, čl. 101 čtvrtého pododstavce, čl. 122 odst. 2 pátého pododstavce, čl. 125 odst. 8 prvního pododstavce a odst. 9, čl. 127 odst. 7 a 8 a čl. 144 odst. 6 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament a Rada před uplynutím této lhůty uvědomí Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.“

66) V článku 152 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„7. Řídící orgán nebo, v případě programů v rámci cíle Evropská územní spolupráce, monitorovací výbor může rozhodnout, že se čl. 67 odst. 2a nepoužije po dobu nejvýše dvanácti měsíců od … [den vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost].

Pokud se řídící orgán nebo, v případě programů v rámci cíle Evropská územní spolupráce, monitorovací výbor domnívá, že čl. 67 odst. 2a vytváří nepřiměřenou administrativní zátěž, může rozhodnout o prodloužení přechodného období uvedeného v prvním pododstavci tohoto odstavce na dobu, již považuje za vhodnou. Toto rozhodnutí oznámí Komisi před uplynutím původního přechodného období.

První a druhý pododstavec se nevztahují na granty a vratnou pomoc z ESF, u nichž podpora z veřejných zdrojů nepřesáhne částku 50 000 EUR.“

67) Příloha IV se mění takto:

a) bod 1 se mění takto:

i) návětí se nahrazuje tímto:

„1. Pokud je finanční nástroj uplatňován podle článku 39a a čl. 38 odst. 4 prvního pododstavce písm. a), b), a c), zahrnuje dohoda o financování podmínky pro poskytování příspěvků z programu na finanční nástroj a obsahuje alespoň tyto prvky:“;

ii) písmeno f) se nahrazuje tímto:

„f) požadavky a postupy pro spravování postupně poskytovaného příspěvku z programu v souladu s článkem 41 a pro prognózu sazeb, při nichž jsou obdrženy investiční nabídky („deal flows“), včetně požadavků na svěřenské nebo samostatné účty podle čl. 38 odst. 6 a čl. 39a odst. 5 druhého pododstavce;“

iii) písmeno i) se nahrazuje tímto:

„i) ustanovení o opětovném využití zdrojů vyčleněných na podporu z fondů ESI až do konce období způsobilosti v souladu s článkem 44 a případně ustanovení o rozdílném zacházení podle článku 43a;“

b) bod 2 se mění takto:

i) návětí se nahrazuje tímto:

„2. Strategické dokumenty uvedené v čl. 38 odst. 8 pro finanční nástroje uplatňované podle čl. 38 odst. 4 prvního pododstavce písm. d) obsahují alespoň tyto prvky:“;

ii) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) využití nebo opětovné využití zdrojů připadajících na podporu z fondů ESI v souladu s články 43, 44 a 45 a případně ustanovení o rozdílném zacházení podle článku 43a.“

68) Příloha XII se mění takto:

a) nadpis se nahrazuje tímto:

„INFORMOVÁNÍ, KOMUNIKACE A ZVIDITELŇOVÁNÍ PODPORY Z FONDŮ“;

b) nadpis oddílu 2 se nahrazuje tímto:

„2. INFORMAČNÍ A KOMUNIKAČNÍ OPATŘENÍ A OPATŘENÍ KE ZVÝŠENÍ VIDITELNOSTI PRO VEŘEJNOST“;

c) pododdíl 2.1 se mění takto:

i) bod 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členský stát a řídící orgán zajistí, aby se informační a komunikační opatření prováděla v souladu s komunikační strategií, aby se zlepšila viditelnost pro občany a interakce s nimi, a aby tato opatření cílila na co nejširší mediální pokrytí využitím různých forem a metod komunikace na vhodné úrovni, které jsou podle potřeby přizpůsobeny technologickým inovacím;“

ii) v bodě 2 se písmena e) a f) nahrazují tímto:

„e) uvedení příkladů operací, zejména operací, u nichž je přidaná hodnota podpory z fondů zvláště viditelná, v členění podle operačních programů na jediné internetové stránce nebo na internetových stránkách operačního programu, které jsou dostupné prostřednictvím jediného internetového portálu; příklady musí být uvedeny v některém ze široce používaných úředních jazyků Unie jiném, než je úřední jazyk nebo jazyky dotčeného členského státu;

f) za aktualizaci informací o provádění operačního programu, včetně jeho hlavních úspěchů a výsledků, na jediné internetové stránce nebo na internetových stránkách operačního programu, které jsou dostupné prostřednictvím jediného internetového portálu.“;

d) pododdíl 2.2 se mění takto:

i) v bodě 1 se návětí nahrazuje tímto:

„1. U všech informačních a komunikačních opatření i opatření ke zvýšení viditelnosti fondů dává příjemce najevo podporu na operaci z fondů tím, že:“;

ii) doplňuje se nový bod, který zní:

„6. Povinnosti stanovené v tomto pododdíle platí od okamžiku, kdy příjemci poskytnut dokument podle čl. 125 odst. 3 písm. c), který stanoví podmínky podpory pro operaci.“

e) v pododdíle 3.1 bodě 2 se písmeno f) nahrazuje tímto:

„f) odpovědnosti příjemců podpory s ohledem na informování veřejnosti o cíli operace a o podpoře, kterou v souladu s pododdílem 2.2 získala operace z fondů, od okamžiku, kdy je příjemci poskytnut dokument podle čl. 125 odst. 3 písm. c), který stanoví podmínky podpory pro operaci. Řídící orgán může potenciální příjemce podpory požádat o to, aby v žádosti navrhli orientační komunikační činnosti ke zvýšení viditelnosti fondů, které by byly úměrné rozsahu dané operace.“;

f) v oddíle 4 se písmeno i) nahrazuje tímto:

„i) každoroční aktualizaci uvádějící informační a komunikační činnosti i opatření ke zvýšení viditelnosti fondů, jež mají být prováděny v následujícím roce, mimo jiné na základě získaných poznatků o účinnosti těchto opatření.“

Článek 273

Změny nařízení (EU) č. 1304/2013

Nařízení (ES) č. 1304/2013 se mění takto:

1) V čl. 13 odst. 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Pokud jsou operace spadající do prvního pododstavce písm. a) prospěšné i pro programovou oblast, v níž jsou prováděny, přidělí se výdaje na tyto programové oblasti poměrně na základě objektivních kritérií.“

2) Článek 14 se mění takto:

a) vkládá se nový odstavec, který zní:

„-1. Obecná pravidla zjednodušeného vykazování nákladů v rámci ESF jsou stanovena v článcích 67, 68, 68a a 68b nařízení (EU) č. 1303/2013.“;

b) odstavce 2, 3 a 4 se zrušují.

3) V příloze I se bod 1 nahrazuje tímto:

„1) Společné ukazatele výstupů týkající se účastníků

Za „účastníky“[+] se označují osoby, které mají přímý prospěch z intervence ESF, které mohou být identifikovány a požádány o charakteristiku a pro něž jsou vyčleněny konkrétní výdaje. Jiné osoby za účastníky považovány nejsou. Veškeré údaje se člení podle pohlaví.

Společnými ukazateli výstupů týkajícími se účastníků jsou:

– nezaměstnaní, včetně dlouhodobě nezaměstnaných*,

– dlouhodobě nezaměstnaní*,

– neaktivní*,

– neaktivní, kteří nejsou v procesu vzdělávání nebo odborné přípravy*,

– zaměstnaní, včetně osob samostatně výdělečně činných*,

– ve věku do 25 let*,

– ve věku nad 54 let*,

– ve věku nad 54 let, kteří jsou nezaměstnaní, a to i dlouhodobě, nebo neaktivní a nejsou v procesu vzdělávání ani odborné přípravy*,

– s ukončeným primárním (ISCED 1) nebo nižším sekundárním (ISCED 2) vzděláním*,

– s ukončeným vyšším sekundárním (ISCED 3) nebo postsekundárním (ISCED 4) vzděláním*,

– s ukončeným terciárním vzděláním (ISCED 5 až 8)* ,

– migranti, účastníci, kteří jsou původem cizinci, menšiny (včetně marginalizovaných komunit, jako jsou Romové)** ,

– účastníci se zdravotním postižením**,

– jiné znevýhodněné osoby**.

Celkový počet účastníků se vypočítá automaticky na základě ukazatelů výstupů.

Údaje o účastnících, kteří se účastní operace podporované z ESF, se poskytují ve výročních zprávách o provádění, jak je uvedeno v čl. 50 odst. 1 a 2 a čl. 111 odst. 1 nařízení (EU) č. 1303/2013.

Následující údaje o účastnících se poskytují ve výročních zprávách o provádění, jak je uvedeno v článku 50 nařízení (EU) č. 1303/2013:

– bezdomovci nebo osoby vyloučené z přístupu k bydlení*,

– lidé z venkovských oblastí*$^{++}$.

Údaje o těchto dvou ukazatelích jsou shromažďovány na základě reprezentativního vzorku účastníků v rámci každé investiční priority. Interní platnost se zajistí tak, aby údaje mohly být generalizovány na úrovni investiční priority.

[+] Řídící orgány zavedou systém, v němž zaznamenávají a uchovávají údaje o jednotlivých účastnících v počítačové podobě podle čl. 125 odst. 2 písm. d) nařízení (EU) č. 1303/2013. Ustanovení o zpracování údajů zavedená členskými státy musí být v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31), zejména s články 7 a 8 uvedené směrnice.
Údaje uváděné u ukazatelů označené * jsou osobní údaje ve smyslu článku 7 směrnice 95/46/ES. Jejich zpracování je nezbytné pro splnění právní povinnosti, které podléhá správce (čl. 7 písm. c) směrnice 95/46/ES). Definice správce je uvedena v článku 2 směrnice 95/46/ES.
Údaje uváděné u ukazatelů označené ** jsou zvláštní kategorií údajů ve smyslu článku 8 směrnice 95/46/ES. Jsou-li poskytnuta vhodná ochranná opatření, mohou členské státy stanovit z důvodu významného veřejného zájmu i jiné výjimky, než jaké jsou stanoveny v čl. 8 odst. 2 směrnice 95/46/ES, a to buď vnitrostátním právním předpisem, nebo rozhodnutím orgánu dozoru (čl. 8 odst. 4 směrnice 95/46/ES).

[++] Údaje jsou shromažďovány na úrovni menších správních jednotek (místních správních jednotek 2) v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1059/2003 ze dne 26. května 2003 o zavedení společné klasifikace územních statistických jednotek (NUTS) (Úř. věst. L 154, 21.6.2003, s. 1).“

Článek 274

Změny nařízení (EU) č. 1309/2013

Nařízení (ES) č. 1309/2013 se mění takto:

1) V 24. bodě odůvodnění se první věta nahrazuje tímto:

„Členské státy by měly zůstat odpovědné za provádění finančního příspěvku a za řízení a kontrolu akcí, na něž jsou poskytnuty finanční prostředky Unie, v souladu s příslušnými ustanoveními nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/…*[+] (dále jen „finanční nařízení“).

* Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/… ze dne …, kterým ... (Úř. věst. …).“

[+] Úř. věst.: prosím vložte číslo tohoto pozměňujícího nařízení a v následující poznámce pod čarou jeho číslo, datum přijetí a odkaz na vyhlášení v Úředním věstníku.

2) V článku 4 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. V případě malých pracovních trhů nebo za mimořádných okolností, zejména pokud jde o kolektivní žádosti týkající se malých a středních podniků, řádně odůvodněných žádajícím členským státem, je možné žádost o finanční příspěvek podle tohoto článku přijmout i přesto, že kritéria uvedená v odst. 1 písm. a) nebo b) nejsou zcela splněna, pokud má propouštění značný dopad na zaměstnanost a na místní, regionální nebo národní hospodářství. Žádající členský stát uvede, která z kritérií pro pomoc stanovených v odst. 1 písm. a) a b) nejsou zcela splněna. V případě kolektivních žádostí zahrnujících malé a střední podniky nacházející se v jednom regionu, u nichž žádající členský stát prokáže, že tyto podniky jsou hlavním nebo jediným druhem podnikatelů v daném regionu, se žádost může výjimečně týkat malých a středních podniků působících v různých hospodářských odvětvích vymezených na úrovni NACE Revize 2. Souhrnný objem příspěvků přidělených za mimořádných okolností nesmí přesáhnout 15 % roční maximální částky rozpočtu EFG.“

3) V článku 6 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Odchylně od článku 2 může žádající členský stát poskytovat individualizované služby spolufinancované z EFG určitému počtu mladých lidí, kteří nejsou zaměstnáni ani se neúčastní vzdělávání nebo odborné přípravy a kteří v den podání žádosti nedosáhli věku 25 let – nebo, rozhodnou-li tak členské státy, věku 30 let –, pokud tento počet nepřekročí počet cílových příjemců pomoci, a přednostně mladým lidem, kteří byli propuštěni nebo přestali vykonávat svou činnost, za podmínky, že k propouštění ve smyslu článku 3 došlo alespoň zčásti v regionech na úrovni NUTS 2, kde míra nezaměstnanosti mládeže ve věku 15 až 24 let činila nejméně 20 % podle nejnovějších dostupných každoročních údajů. Podporu lze poskytovat takovýmto mladým lidem, v těchto regionech na úrovni NUTS 2.“

4) V článku 11 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Úkoly stanovené v odstavci 1 musí být prováděny v souladu s finančním nařízením.“

5) V článku 15 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Pokud Komise dospěje k závěru, že jsou splněny podmínky pro poskytnutí finančního příspěvku z EFG, navrhne, aby byly prostředky uvolněny. Rozhodnutí o uvolnění prostředků z EFG přijímají společně Evropský parlament a Rada ve lhůtě jednoho měsíce od předložení návrhu Evropskému parlamentu a Radě. Rada rozhoduje kvalifikovanou většinou a Evropský parlament většinou hlasů svých členů a třípětinovou většinou odevzdaných hlasů.

Převody prostředků v souvislosti s EFG se provádějí v souladu s článkem 31 finančního nařízení v zásadě ve lhůtě nejvýše sedmi dnů od data přijetí příslušného rozhodnutí Evropským parlamentem a Radou.“

6) V čl. 16 odst. 2 se slova „s článkem 59 finančního nařízení“ nahrazují slovy „s článkem 63 finančního nařízení“.

7) V čl. 21 odst. 2 se slova „s čl. 59 odst. 3 finančního nařízení“ nahrazují slovy „s čl. 63 odst. 3 finančního nařízení“ a slova „v čl. 59 odst. 5 finančního nařízení“ nahrazují slovy „v čl. 63 odst. 5 finančního nařízení“.

Článek 275

Změny nařízení (EU) č. 1316/2013

Nařízení (EU) č. 1316/2013 se mění takto:

1) Vkládá se nová kapitola, která zní:

„KAPITOLA Va
Kombinování zdrojů

Článek 16a
Nástroje kombinování zdrojů v rámci Nástroje pro propojení Evropy

1. Pro jedno či více odvětví Nástroje pro propojení Evropy mohou být na základě tohoto nařízení zřizovány nástroje kombinování zdrojů v souladu s článkem 159 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/...*[+]. Pro finanční pomoc prostřednictvím operací kombinování zdrojů jsou způsobilá veškerá opatření přispívající k projektům společného zájmu.

2. Nástroje kombinování zdrojů v rámci Nástroje pro propojení Evropy se uplatňují v souladu s čl. 6 odst. 3.

3. Celkový příspěvek z rozpočtu Unie na nástroje kombinování zdrojů v rámci Nástroje pro propojení Evropy nepřekročí 10 % celkového finančního krytí Nástroje pro propojení Evropy, jak je uvedeno v čl. 5 odst. 1.

[+] Pro Úř. věst.: vložte prosím v textu číslo tohoto pozměňujícího nařízení a vložte číslo, datum přijetí a odkaz na vyhlášení tohoto pozměňujícího nařízení v odpovídající poznámce na konci tohoto bodu.

Navíc k limitu stanovenému v prvním pododstavci nepřekročí v odvětví dopravy celkový příspěvek z rozpočtu Unie na nástroje kombinování zdrojů v rámci Nástroje pro propojení Evropy 500 000 000 EUR.

Jestliže 10 % celkového finančního krytí pro provádění Nástroje pro propojení Evropy podle čl. 5 odst. 1 nebude plně využito pro nástroje kombinování zdrojů v rámci Nástroje pro propojení Evropy nebo pro finanční nástroje, bude zbývající částka dána k dispozici a přerozdělena ve prospěch uvedeného finančního krytí.

4. Částku 11 305 500 000 EUR převedenou z Fondu soudržnosti podle čl. 5 odst. 1 písm. a) nelze využít k vázání rozpočtových zdrojů na nástroje kombinování zdrojů v rámci Nástroje pro propojení Evropy.

5. Podpora poskytnutá z nástroje kombinování zdrojů v rámci Nástroje pro propojení Evropy ve formě grantů a finančních nástrojů musí splňovat kritéria způsobilosti a podmínky finanční pomoci stanovené v článku 7. Výše finanční pomoci, která má být poskytnuta na operace kombinování zdrojů podporované z nástroje kombinování zdrojů v rámci Nástroje pro propojení Evropy, je modulována na základě analýzy nákladů a přínosů, dostupnosti rozpočtových zdrojů Unie a potřeby maximalizovat pákový efekt finančních prostředků Unie. Žádný přidělený grant nesmí překročit míry financování stanovené v článku 10.

6. Komise ve spolupráci s Evropskou investiční bankou (EIB) prozkoumá možnost, aby EIB u nástrojů kombinování zdrojů v rámci Nástroje pro propojení Evropy systematicky poskytovala záruky na první ztrátu s cílem umožnit a usnadnit doplňkovost a účast soukromých spoluinvestorů v odvětví dopravy.

7. Unie, členské státy a ostatní investoři mohou přispívat na nástroje kombinování zdrojů v rámci Nástroje pro propojení Evropy, pokud Komise souhlasí se specifikacemi kritérií způsobilosti operací kombinování zdrojů nebo investiční strategií dotčeného nástroje kombinování zdrojů v rámci Nástroje pro propojení Evropy, jichž může být vzhledem k dodatečnému příspěvku zapotřebí, a s cílem splnit požadavky tohoto nařízení při provádění projektů společného zájmu. Tyto dodatečné zdroje Komise využívá v souladu s čl. 6 odst. 3.

8. Operace kombinování zdrojů podporované nástrojem kombinování zdrojů v rámci Nástroje pro propojení Evropy se vybírají na základě připravenosti, přičemž se u nich usiluje o odvětvovou diverzifikaci v souladu s články 3 a 4 i o zeměpisnou vyváženost mezi členskými státy. Tyto operace musí:

   a) mít evropskou přidanou hodnotu;

   b) odpovídat cílům strategie Evropa 2020;

   c) tam, kde je to možné, přispívat ke zmírňování změny klimatu a přizpůsobení se této změně.

9. Nástroje kombinování zdrojů v rámci Nástroje pro propojení Evropy se dávají k dispozici a operace se vybírají na základě výběrových kritérií a kritérií pro udělení stanovených ve víceletých a ročních pracovních programech přijatých podle článku 17.

10. Operace kombinování zdrojů ve třetích zemích mohou být podpořeny prostřednictvím nástroje kombinování zdrojů v rámci Nástroje pro propojení Evropy, jsou-li nezbytné pro realizaci projektu společného zájmu.

∗ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/... ze dne ..., kterým ... (Úř. věst. ...).“

2) V čl. 17 odst. 3 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Výše finančního krytí se pohybuje v rozmezí od 80 % do 95 % rozpočtových zdrojů uvedených v čl. 5 odst. 1 písm. a).“

3) V článku 22 se čtvrtý pododstavec nahrazuje tímto:

„Potvrzení výdajů uvedené ve druhém pododstavci tohoto článku není povinné v případě grantů udělených na základě nařízení (EU) č. 283/2014.“

Článek 276

Změny nařízení (EU) č. 223/2014

Nařízení (EU) č. 223/2014 se mění takto:

1) V článku 9 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„4. Odstavce 1, 2 a 3 se nevztahují na změny prvků operačního programu spadající do pododdílů 3.5 a 3.6 a oddílu 4 vzorů operačního programu, které jsou stanoveny v příloze I.

Členský stát oznámí Komisi rozhodnutí o změně prvků uvedených v prvním pododstavci do jednoho měsíce ode dne jeho vydání. V rozhodnutí musí být uveden den nabytí účinnosti, který nesmí předcházet dni jeho přijetí.“

2) V článku 23 se odstavec 6 nahrazuje tímto:

„6. Operace může získat podporu z jednoho nebo více operačních programů spolufinancovaných z fondu a z jiných nástrojů Unie za předpokladu, že výdaje uvedené v žádosti o platbu z fondu nejsou uplatňovány v žádosti o podporu z jiného nástroje Unie, ani podporu z fondu v rámci jiného programu. Výše výdajů uvedených v žádosti o platbu z fondu lze pro dotčený program či dotčené programy vypočítat na poměrném základě v souladu s dokumentem, v němž jsou stanoveny podmínky podpory.“

3) V čl. 25 odst. 3 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„e) podle pravidel pro uplatňování odpovídajících jednotkových nákladů, jednorázových částek a paušálních sazeb platných v politikách Unie pro podobný druh operací a příjemců.“

4) Článek 26 se mění takto:

a) v odstavci 2 se písmena d) a e) nahrazují tímto:

„d) výdaje partnerských organizací na sběr, dopravu, skladování a distribuci potravinových darů a na činnosti přímo spojené se zvyšováním povědomí veřejnosti o těchto činnostech;

e) výdaje na doprovodná opatření, jež podnikají a vykazují partnerské organizace poskytující potraviny nebo základní materiální pomoc nejchudším osobám přímo nebo na základě smluv o spolupráci, v paušální sazbě 5 % výdajů zmíněných v písmenu a) tohoto odstavce nebo 5 % hodnoty potravinářských produktů, s nimiž je nakládáno v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1308/2013.“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„3a. Aniž je dotčen odstavec 2, snížení způsobilých výdajů podle odst. 2 písm. a) kvůli nedodržení platných právních předpisů subjektem odpovědným za nákup potravin nebo základní materiální pomoci nevede ke snížení způsobilých výdajů, jak jsou stanoveny v čl. 26 odst. 2 písm. c) a e), u ostatních subjektů.“

5) V článku 27 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Z operačního programu mohou být z podnětu členských států financována opatření zaměřená na přípravu, řízení, monitorování, správní a technickou pomoc, audit a informační, kontrolní a vyhodnocovací opatření nezbytná pro provádění tohoto nařízení, a to až do výše 5 % přídělu fondu ke dni přijetí operačního programu. Lze z něho rovněž financovat technickou pomoc a budování kapacit partnerských organizací.“

6) V čl. 30 odst. 2 se čtvrtý pododstavec nahrazuje tímto:

„Nelze-li částky neoprávněně vyplacené příjemci na určitou operaci získat zpět v důsledku pochybení nebo nedbalosti členského státu, zodpovídá tento členský stát za uhrazení dotčených částek zpět do rozpočtu Unie. Členské státy se mohou rozhodnout nevymáhat od příjemce neoprávněně vyplacenou částku příspěvku z fondu, pokud nepřesahuje 250 EUR, bez zahrnutí úroku, na určitou operaci v daném účetním období.“

7) V článku 32 odst. 4 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) ověřuje, že spolufinancované produkty a služby byly dodány a že operace je v souladu s platnými právními předpisy, operačním programem a podmínkami podpory operace, a

i) mají-li být uhrazeny náklady podle čl. 25 odst. 1 písm. a), že byla proplacena částka výdajů vykázaných příjemcem ve vztahu k těmto nákladům;

ii) mají-li být uhrazeny náklady podle čl. 25 odst. 1 písm. b), c) a d), že byly splněny podmínky pro úhradu výdajů příjemci ;“.

8) V článku 42 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Běh platební lhůty uvedené v odstavci 2 může řídící orgán zastavit v jednom z těchto řádně odůvodněných případů:

a) částka uvedená v žádosti o platbu není splatná nebo nebyly předloženy příslušné podklady, včetně dokladů nutných k ověřování řízení podle čl. 32 odst. 4 písm. a);

b) bylo zahájeno šetření v souvislosti s možnými nesrovnalostmi týkajícími se příslušných výdajů.

Dotčený příjemce je písemně informován o zastavení běhu platební lhůty a jeho důvodech. Zbytek platební lhůty počíná opětovně běžet dnem, kdy jsou doručeny požadované informace nebo dokumenty nebo kdy proběhne šetření.“

9) V článku 51 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Doklady se uchovávají buď ve formě originálů, nebo ověřených kopií originálů, případně na běžných nosičích dat, včetně elektronické verze originálních dokladů nebo dokladů existujících pouze v elektronické podobě. Pokud se doklady uchovávají na běžných nosičích dat v souladu s postupem podle odstavce 5, originály se nevyžadují.“

Článek 277

Změny nařízení (EU) č. 283/2014

Nařízení (ES) č. 283/2014 se mění takto:

1) V čl. 2 odst. 2 se písmeno e) nahrazuje tímto:

„e) „obecnými službami“ vstupní služby spojující jednu či více vnitrostátních infrastruktur s platformami hlavních služeb a služby zvyšující kapacitu infrastruktury digitálních služeb umožněním přístupu k vysoce výkonným výpočetním a paměťovým prostředkům a prostředkům pro správu dat;“.

2) Článek 5 se mění takto:

a) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Opatření přispívající k projektům společného zájmu v oblasti infrastruktur digitálních služeb jsou podpořena:

a) zadáváním veřejných zakázek;

b) granty, nebo

c) finančními nástroji, jak je stanoveno v odstavci 5.“

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„4a. Celkový příspěvek z rozpočtu Unie na finanční nástroje pro infrastruktury digitálních služeb uvedené v odst. 4 písm. c) tohoto článku nepřekročí 10 % finančního krytí pro odvětví telekomunikací uvedeného v čl. 5 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 1316/2013.“

3) V článku 8 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Na základě informací obdržených podle čl. 22 třetího pododstavce nařízení (EU) č. 1316/2013 si členské státy a Komise vyměňují informace a osvědčené postupy týkající se pokroku dosaženého v provádění tohoto nařízení, včetně použití finančních nástrojů. Členské státy do tohoto procesu ve vhodných případech zapojí místní a regionální orgány. Komise zveřejní celoroční přehled těchto informací a předloží ho Evropskému parlamentu a Radě.“

Článek 278

Změny rozhodnutí č. 541/2014/EU

V článku 4 rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 541/2014/EU[1] se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3. Programy financování zřízené nařízeními (EU) č. 377/2014 a (EU) č. 1285/2013 a rozhodnutím 2013/743/EU mohou přispívat k financování akcí uvedených v odstavci 1 tohoto článku ve své oblasti působnosti a v souladu se svými cíli a záměry. Tyto příspěvky se vynakládají v souladu s nařízením (EU) č. 377/2014. Před skončením víceletého finančního rámce na období 2014–2020 Komise přezkoumá nová zjednodušená finanční pravidla podle tohoto odstavce a jejich příspěvek k dosahování cílů rámce pro podporu pozorování a sledování vesmíru.“

[1] Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 541/2014/EU ze dne 16. dubna 2014, kterým se zřizuje rámec pro podporu pozorování a sledování vesmíru (Úř. věst. L 158, 27.5.2014, s. 227).

ČÁST TŘETÍ
ZÁVĚREČNÁ A PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

Článek 279

Přechodná ustanovení

1. Právní závazky týkající se grantů k plnění rozpočtu na základě víceletého finančního rámce na období 2014–2020 mohou mít i nadále podobu rozhodnutí o udělení grantu. Na rozhodnutí o udělení grantu se použijí obdobně ustanovení hlavy VIII vztahující se na grantové dohody. Komise přezkoumá využívání rozhodnutí o udělení grantu na základě víceletého finančního rámce po roce 2020, zejména s ohledem na pokrok, jehož bude v té době dosaženo v oblasti elektronického podpisu a elektronického řízení grantů.

2. Po vstupu tohoto nařízení v platnost příslušná schvalující osoba podle článku 181 tohoto nařízení pozmění rozhodnutí Komise povolující používání jednorázových částek, jednotkových nákladů nebo paušálních sazeb přijatá podle článku 124 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.

3. Nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 a nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 se nadále použijí na právní závazky přijaté před vstupem tohoto nařízení v platnost. Stávající posouzení pilířů, šablony dohod o přiznání příspěvku a dohody o finančním rámcovém partnerství mohou zůstat v platnosti i nadále a budou přezkoumány dle potřeby.

4. V případě finančních příspěvků z EFG, včetně podpory lidem, kteří nejsou zaměstnaní ani se neúčastní vzdělávání nebo odborné přípravy, u nichž období stanovené v čl. 16 odst. 4 nařízení (EU) č. 1309/2013 neuplynulo do 1. ledna 2018, Komise posoudí, zda jsou individualizované služby poskytované těmto lidem způsobilé pro spolufinancování z EFG po 31. prosinci 2017. Dojde-li Komise k závěru, že tomu tak je, pozmění odpovídajícím způsobem dotčená rozhodnutí o finančním příspěvku.

Článek 280

Přezkum

Toto nařízení bude přezkoumáno pokaždé, kdy se to ukáže nezbytné, a v každém případě nejpozději dva roky před koncem každého víceletého finančního rámce.

Tento přezkum se bude mimo jiné týkat uplatňování části první hlav VIII a X a lhůt stanovených v článku 259.

Článek 281

Zrušení

1. Nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 se zrušuje s účinkem ode dne … [den vstupu tohoto nařízení v platnost]. Do 31. prosince 2018 se však použije nadále pro účely čl. 282 odst. 3 písm. c).

2. Aniž je dotčen čl. 279 odst. 3, zruší Komise nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 s účinkem ke dni … [den vstupu tohoto nařízení v platnost]. Uvedené nařízení v přenesené pravomoci se však použije nadále do 31. prosince 2018 pro účely čl. 282 odst. 3 písm. c).

3. Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze II.

Článek 282

Vstup v platnost a použitelnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. Toto nařízení se použije ode dne … [den vstupu tohoto nařízení v platnost].

3. Odchylně od odstavce 2 tohoto článku se:

a) čl. 271 bod 1 písm. a), čl. 272 bod 2, bod 10 písm. a), bod 11 písm. b) bod i) a písm. c), d) a e), bod 12 písm. a), písm. b) bod i) a písm. c), bod 14 písm. c), body 15, 17, 18, 22 a 23, bod 26 písm. d), bod 27 písm. a) bod i), body 53 a 54, bod 55 písm. b) bod i), čl. 273 bod 3 a čl. 276 bod 2 a bod 4 písm. b) použijí od 1. ledna 2014;

b) čl. 272 bod 11 písm. a) a f), bod 13, bod 14 písm. b), bod 16 a bod 19 písm. a) a čl. 274 bod 3 použijí od 1. ledna 2018;

c) články 6 až 60, 63 až 68, 73 až 207, 241 až 253 a 264 až 268 použijí od 1. ledna 2019, pokud jde o čerpání správních prostředků orgánů Unie; tím není dotčeno písmeno h) tohoto odstavce;

d) čl. 2 bod 4, články 208 až 211 a čl. 214 odst. 1 použijí na rozpočtové záruky a finanční pomoc až ode dne použitelnosti víceletého finančního rámce na období po roce 2020;

e) článek 250 použije na rozpočtové záruky, finanční pomoc a podmíněné závazky až ode dne použitelnosti víceletého finančního rámce na období po roce 2020;

f) čl. 2 bod 6, čl. 21 odst. 3 písm. f), čl. 41 odst. 4 písm. l), čl. 62 odst. 2, čl. 154 odst. 1 a 2, čl. 155 odst. 1 až 4 a článek 159 použijí na rozpočtové záruky až ode dne použitelnosti víceletého finančního rámce na období po roce 2020;

g) čl. 2 body 9, 15, 32 a 39, čl. 30 odst. 1 písm. g), čl. 41 odst. 5, čl. 110 odst. 3 písm. h), čl. 115 odst. 2 písm. c), články 212 a 213, čl. 214 odst. 2 a články 218, 219 a 220 použijí až ode dne použitelnosti víceletého finančního rámce na období po roce 2020;

h) informace o ročním průměru ekvivalentů plného pracovního úvazku podle čl. 41 odst. 3 písm. b) bodu iii) a informace o odhadované výši účelově vázaných příjmů přenesených z předchozích let podle čl. 41 odst. 8 písm. b) poskytnou poprvé s návrhem rozpočtu předkládaným v roce 2021.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V … dne …

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda* nebo *předsedkyně*

PŘÍLOHA I

KAPITOLA 1

Obecná ustanovení

ODDÍL 1

RÁMCOVÉ SMLOUVY A UVEŘEJŇOVÁNÍ INFORMACÍ

1. Rámcové smlouvy a jednotlivé veřejné zakázky

1.1. Doba platnosti rámcové smlouvy nesmí překročit čtyři roky, kromě výjimečných případů řádně odůvodněných zejména předmětem rámcové smlouvy.

Jednotlivé veřejné zakázky založené na rámcových smlouvách jsou zadávány v souladu s podmínkami těchto rámcových smluv.

Při uzavírání smluv o jednotlivých veřejných zakázkách se strany nesmějí podstatně odchýlit od rámcové smlouvy.

1.2. Je-li rámcová smlouva uzavřena s jediným hospodářským subjektem, jsou jednotlivé veřejné zakázky zadávány v mezích podmínek stanovených v rámcové smlouvě.

Za takových okolností, a je-li to řádně odůvodněno, mohou veřejní zadavatelé zhotovitele, dodavatele nebo poskytovatele písemně požádat o doplnění jeho nabídky, je-li to nutné.

1.3. Má-li být rámcová smlouva uzavřena s více hospodářskými subjekty (dále jen „vícestranná rámcová smlouva“), může mít podobu samostatných smluv s totožným obsahem, které jsou podepsány s jednotlivými zhotoviteli, dodavateli nebo poskytovateli.

Jednotlivé veřejné zakázky založené na vícestranných rámcových smlouvách jsou zadávány některým z těchto způsobů:

a) v souladu s podmínkami rámcové smlouvy: bez obnovení soutěže, jsou-li stanoveny veškeré podmínky upravující provádění příslušných stavebních prací, dodávek nebo služeb a objektivní podmínky pro rozhodnutí o tom, který ze zhotovitelů, dodavatelů nebo poskytovatelů je provede;

b) pokud nejsou všechny podmínky upravující provádění příslušných stavebních prací, služeb a dodávek stanoveny v rámcové smlouvě: formou obnovení soutěže mezi zhotoviteli, dodavateli či poskytovateli v souladu s bodem 1.4 a na základě kterékoli z těchto podmínek:

i) na základě týchž podmínek, v případě nutnosti přesněji formulovaných,

ii) případně na základě jiných podmínek uvedených v zadávací dokumentaci k rámcové smlouvě;

c) zčásti bez obnovení soutěže v souladu s písmenem a) a zčásti s obnovením soutěže mezi zhotoviteli, dodavateli či poskytovateli v souladu s písmenem b), pokud tuto možnost veřejný zadavatel uvedl v zadávací dokumentaci k rámcové smlouvě.

V zadávací dokumentaci podle druhého odstavce písm. c) se rovněž uvede, na které podmínky se obnovení soutěže může vztahovat.

1.4. Vícestranná rámcová smlouva s obnovením soutěže musí být uzavřena s nejméně třemi hospodářskými subjekty, jestliže byl podán dostatečný počet přípustných nabídek podle bodu 29.

Při zadávání jednotlivé veřejné zakázky formou obnovení soutěže mezi zhotoviteli, dodavateli či poskytovateli je veřejný zadavatel písemně osloví a stanoví jim dostatečnou lhůtu pro podání jednotlivých nabídek. Jednotlivé nabídky jsou podávány písemně. Veřejný zadavatel zadá každou jednotlivou veřejnou zakázku uchazeči, který podal ekonomicky nejvýhodnější jednotlivou nabídku, na základě kritérií pro zadání veřejné zakázky uvedených v zadávací dokumentaci k rámcové smlouvě.

1.5. V případě odvětví, v nichž se ceny a technologie rychle vyvíjejí, musí rámcové smlouvy bez obnovení soutěže obsahovat ustanovení o střednědobém přezkumu nebo o postupu referenčního srovnávání. Jestliže se po střednědobém přezkumu ukáže, že původně stanovené podmínky již neodrážejí vývoj cen nebo technologií, veřejný zadavatel dotčenou rámcovou smlouvu nepoužije a přijme vhodná opatření k jejímu ukončení.

1.6. Před zadáním jednotlivé veřejné zakázky založené na rámcové smlouvě musí být přijat rozpočtový závazek.

2. Vyhlašování řízení na veřejné zakázky, jejichž hodnota dosahuje nejméně finančních limitů podle čl. 175 odst. 1 tohoto nařízení, nebo veřejné zakázky v působnosti směrnice 2014/24/EU

2.1. V zájmu transparentnosti zadávacích řízení musí oznámení určená k uveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* obsahovat všechny informace, jež stanoví příslušné standardní formuláře uvedené ve směrnici 2014/24/EU.

2.2. Veřejný zadavatel může uveřejněním předběžného oznámení oznámit svůj úmysl zahájit v daném rozpočtovém roce plánované zadávací řízení. Toto oznámení se týká období nejvýše dvanácti měsíců ode dne, kdy je odesláno Úřadu pro publikace Evropské unie (dále jen „Úřad pro publikace“).

Veřejný zadavatel může předběžné oznámení uveřejnit buď v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo na svém profilu kupujícího. V druhém jmenovaném případě se v *Úředním věstníku Evropské unie* uveřejní oznámení o tom, že proběhlo uveřejnění na profilu kupujícího.

2.3. Nejpozději 30 dnů po podpisu smlouvy na veřejnou zakázku nebo rámcové smlouvy, jejíž hodnota dosahuje nejméně finančních limitů podle čl. 175 odst. 1, zašle veřejný zadavatel Úřadu pro publikace oznámení o výsledku zadávacího řízení.

Bez ohledu na první odstavec mohou být oznámení o veřejných zakázkách na bázi dynamického nákupního systému souhrnně zasílána čtvrtletně. V těchto případech zašle veřejný zadavatel oznámení o výsledku zadávacího řízení nejpozději 30 dní po konci čtvrtletí.

V případě jednotlivých veřejných zakázek založených na rámcových smlouvách se oznámení o výsledku zadávacího řízení neuveřejňují.

2.4. Veřejný zadavatel uveřejňuje oznámení o výsledku zadávacího řízení:

a) před uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku nebo rámcové smlouvy, jejíž hodnota dosahuje nejméně finančních limitů podle čl. 175 odst. 1 a která je zadána v souladu s bodem 11.1 druhým odstavcem písm. b);

b) po uzavření smlouvy na veřejnou zakázku nebo rámcové smlouvy, jejíž hodnota dosahuje nejméně finančních limitů podle čl. 175 odst. 1, včetně veřejných zakázek zadaných v souladu s bodem 11.1 druhým odstavcem písm. a) a c) až f).

2.5. V případech stanovených v čl. 172 odst. 3 prvním pododstavci písm. a) a b) uveřejní veřejný zadavatel v *Úředním věstníku Evropské unie* oznámení o změně smlouvy na veřejnou zakázku během její platnosti, jestliže hodnota této změny dosahuje nejméně finančních limitů podle čl. 175 odst. 1 nebo, v případě řízení v oblasti vnější činnosti, finančních limitů stanovených v čl. 178 odst. 1.

2.6. V případě interinstitucionálního řízení přijímá příslušná opatření týkající se uveřejňování informací veřejný zadavatel odpovědný za toto řízení.

3. Vyhlašování řízení na veřejné zakázky, jejichž hodnota nedosahuje finančních limitů podle čl. 175 odst. 1 tohoto nařízení, nebo veřejné zakázky mimo působnost směrnice 2014/24/EU

3.1. Zadávací řízení, v jejichž případě odhadovaná hodnota veřejné zakázky nedosahuje finančních limitů podle čl. 175 odst. 1, se vyhlašují vhodným způsobem. Přitom se provede náležité předchozí oznámení na internetu nebo se v *Úředním věstníku Evropské unie* uveřejní oznámení o zahájení zadávacího řízení anebo – v případě veřejných zakázek zadávaných postupem podle bodu 13 – oznámení o výzvě k projevení zájmu. Tato povinnost se nevztahuje na zadávací řízení podle bodu 11 ani na jednací řízení o veřejných zakázkách velmi nízké hodnoty podle bodu 14.4.

3.2. Seznam veřejných zakázek zadaných podle bodu 11.1 druhého odstavce písm. g) a i) zašle dotčený veřejný zadavatel do 30. června následujícího rozpočtového roku Evropskému parlamentu a Radě. Je-li tímto veřejným zadavatelem Komise, přiloží tento seznam ke shrnutí výročních zpráv o činnosti uvedenému v čl. 74 odst. 9.

3.3. Informace o zadání veřejné zakázky musí obsahovat jméno či název zhotovitele, dodavatele či poskytovatele, částku, v jejíž výši byl přijat právní závazek, a předmět veřejné zakázky a v případě přímých a jednotlivých veřejných zakázek musí splňovat požadavky čl. 38 odst. 3.

Veřejný zadavatel uveřejní do 30. června následujícího rozpočtového roku na svých internetových stránkách seznam veřejných zakázek obsahující:

a) veřejné zakázky, jejichž hodnota nedosahuje finančních limitů podle čl. 175 odst. 1;

b) veřejné zakázky zadané podle bodu 11.1 druhého odstavce písm. h) a j) až m);

c) změny smluv na veřejnou zakázku podle čl. 172 odst. 3 prvního pododstavce písm. c);

d) změny smluv na veřejnou zakázku podle čl. 172 odst. 3 prvního pododstavce písm. a) a b), jestliže hodnota této změny nedosahuje finančních limitů podle čl. 175 odst. 1;

e) jednotlivé veřejné zakázky na základě rámcové smlouvy.

Pro účely druhého odstavce písm. e) lze informace za jednotlivé zhotovitele, dodavatele či poskytovatele uveřejnit v agregované podobě, týkají-li se jednotlivých veřejných zakázek na základě téže rámcové smlouvy.

3.4. V případě interinstitucionálních rámcových smluv odpovídají za vyhlašování jednotlivých veřejných zakázek a změn smluv na tyto zakázky jednotliví veřejní zadavatelé v souladu s bodem 3.3.

4. Uveřejňování oznámení

4.1. Veřejný zadavatel vypracovává a elektronickými prostředky zasílá Úřadu pro publikace oznámení uvedená v bodech 2 a 3.

4.2. Úřad pro publikace uveřejňuje oznámení uvedená v bodech 2 a 3 v *Úředním věstníku Evropské unie* nejpozději:

a) sedm dní po jejich odeslání, pokud veřejný zadavatel používá elektronický systém pro vyplňování standardních formulářů podle bodu 2.1 a pokud volný text omezí na 500 slov;

b) dvanáct dní po jejich odeslání ve všech ostatních případech.

4.3. Veřejný zadavatel musí být schopen doložit den odeslání.

5. Další formy vyhlašování

Vedle vyhlašování podle bodů 2 a 3 mohou být zadávací řízení vyhlašována též jiným způsobem, zejména elektronicky. Při tomto vyhlášení je nutno uvést odkaz na případné oznámení uveřejněné v *Úředním věstníku Evropské unie* a k tomuto vyhlášení nesmí dojít dříve, než je uveřejněno uvedené oznámení, které je jako jediné závazné.

Toto vyhlášení nesmí diskriminovat zájemce nebo uchazeče ani obsahovat jiné údaje, než jaké obsahuje případné uveřejněné oznámení o zahájení zadávacího řízení.

ODDÍL 2
ZADÁVACÍ ŘÍZENÍ

6. Minimální počet zájemců a pravidla pro jednání

6.1. V užším řízení, v řízeních podle bodu 13.1 písm. a) a b) a u veřejných zakázek udělených podle bodu 14.2 činí minimální počet zájemců pět.

6.2. V soutěžním řízení s jednáním, soutěžním dialogu, inovačním partnerství, průzkumu místního trhu podle bodu 11.1 druhého odstavce písm. g) a jednacím řízení o veřejných zakázkách nízké hodnoty podle bodu 14.3 činí minimální počet zájemců tři.

6.3. Body 6.1 a 6.2 se nepoužijí na:

a) jednací řízení o veřejných zakázkách velmi nízké hodnoty podle bodu 14.4;

b) jednací řízení bez předchozího uveřejnění podle bodu 11, s výjimkou soutěží o návrh podle bodu 11.1 druhého odstavce písm. d) a průzkumu místního trhu podle bodu 11.1 druhého odstavce písm. g).

6.4. Je-li počet zájemců, kteří splňují kritéria pro výběr, nižší než minimální počet podle bodů 6.1 a 6.2, může veřejný zadavatel pokračovat v řízení tím, že vyzve ty ze zájemců, kteří mají požadovanou způsobilost. Veřejný zadavatel nesmí zařadit jiné hospodářské subjekty, které původně nepožádaly o účast či které původně nevyzval.

6.5. Během jednání zajišťuje veřejný zadavatel rovné zacházení se všemi uchazeči.

Jednání může probíhat v postupných fázích s cílem snížit počet nabídek, o nichž se bude jednat, za použití kritérií pro zadání veřejné zakázky uvedených v zadávací dokumentaci. Veřejný zadavatel v zadávací dokumentaci uvede, zda této možnosti využije.

6.6. V případě veřejných zakázek zadaných podle bodu 11.1 druhého odstavce písm. d) a g) a bodů 14.2 a 14.3 vyzve veřejný zadavatel alespoň všechny hospodářské subjekty, které po zveřejnění předchozího oznámení podle bodu 3.1 anebo průzkumu místního trhu či soutěže o návrh projevily zájem.

7. Inovační partnerství

7.1. Cílem inovačního partnerství je vývoj inovativního výrobku, služby nebo stavebních prací a následný nákup výsledných stavebních prací, dodávek či služeb, pokud jsou v souladu s úrovní výkonnosti a maximálními náklady dohodnutými mezi veřejnými zadavateli a partnery.

Inovační partnerství je rozloženo do po sobě jdoucích fází, které sledují posloupnost kroků v procesu výzkumu a inovačního vývoje a mohou zahrnovat dokončení stavebních prací, výrobu výrobku nebo poskytnutí služeb. Inovační partnerství stanoví průběžné cíle, jichž mají partneři dosáhnout.

Na základě těchto průběžných cílů může veřejný zadavatel po každé fázi rozhodnout o ukončení inovačního partnerství nebo, jedná-li se o inovační partnerství s několika partnery, o snížení počtu partnerů ukončením smluv na jednotlivé veřejné zakázky, pokud tyto možnosti a podmínky, za nichž jich může využít, uvedl v zadávací dokumentaci.

7.2. Před zahájením inovačního partnerství provede veřejný zadavatel tržní konzultaci podle bodu 15, aby zjistil, zda stavba, dodávky nebo služby neexistují na trhu nebo v podobě vývojových činností blízkých trhu.

Je nutno dodržet pravidla pro jednání stanovená v čl. 164 odst. 4 a bodě 6.5.

Veřejný zadavatel v zadávací dokumentaci popíše potřebu inovativních stavebních prací, dodávek nebo služeb, již nelze uspokojit nákupem stavebních prací, dodávek nebo služeb již dostupných na trhu. Uvede, které prvky tohoto popisu představují minimální požadavky. Poskytnuté informace musí být dostatečně přesné, aby hospodářským subjektům umožnily zjistit povahu a rozsah požadovaného řešení a rozhodnout se, zda podají žádost o účast v zadávacím řízení.

Veřejný zadavatel může rozhodnout o zavedení inovačního partnerství s jedním či několika partnery, kteří budou odděleně provádět činnosti v oblasti výzkumu a vývoje.

Veřejné zakázky jsou zadávány výhradně na základě kritéria nejlepšího poměru mezi cenou a kvalitou v souladu s čl. 167 odst. 4.

7.3. Veřejný zadavatel v zadávací dokumentaci blíže určí pravidla, jimiž se řídí práva duševního vlastnictví.

V rámci inovačního partnerství nezpřístupní veřejný zadavatel ostatním partnerům řešení navržená některým z partnerů ani jiné důvěrné informace jím sdělené, pokud s tím daný partner nesouhlasí.

Veřejný zadavatel zajistí, aby struktura partnerství, a zejména doba trvání a hodnota jednotlivých fází odrážela stupeň inovace navrhovaného řešení a posloupnost výzkumných a inovačních kroků potřebných k vývoji inovativního řešení, jaké ještě na trhu není k dispozici. Odhadovaná hodnota stavebních prací, dodávek nebo služeb musí být přiměřená investici potřebné pro jejich vývoj.

8. Soutěže o návrh

8.1. Soutěže o návrh se řídí pravidly pro vyhlašování řízení podle bodu 2 a mohou zahrnovat udílení cen.

Pokud jsou soutěže o návrh omezeny na určitý počet zájemců, stanoví veřejný zadavatel jasná a nediskriminační kritéria pro výběr.

Počet zájemců vyzvaných k účasti musí být dostatečný k tomu, aby byla zajištěna skutečná hospodářská soutěž.

8.2. Porotu jmenuje příslušná schvalující osoba. Porota se skládá výhradně z fyzických osob, které jsou nezávislé na zájemcích v soutěži. Pokud je od zájemců v soutěži vyžadována zvláštní odborná kvalifikace, musí mít nejméně třetina členů poroty stejnou nebo rovnocennou kvalifikaci.

Porota musí být ve svých stanoviscích nezávislá. Svá stanoviska přijímá na základě projektů, které jí zájemci předloží anonymně, a vychází výhradně z kritérií uvedených v oznámení o zahájení soutěže.

8.3. Návrhy poroty, jež vycházejí z předností jednotlivých projektů, a jí stanovené pořadí a připomínky se zaznamenávají ve zprávě, kterou členové poroty podepíší.

Anonymita zájemců je zachována až do okamžiku, kdy porota vydá stanovisko.

Porota může zájemce vyzvat, aby odpověděli na otázky uvedené ve zprávě, a projekt tak vyjasnili. Z následného dialogu mezi členy poroty a zájemci se pořizuje úplný zápis.

8.4. Veřejný zadavatel přijme rozhodnutí o zadání veřejné zakázky, v němž uvede jméno či název a adresu vybraného zájemce a důvody jeho výběru s odkazem na kritéria, jež byla vyhlášena v oznámení o zahájení soutěže, zejména pokud se tento výběr odchyluje od návrhů ve stanovisku poroty.

9. Dynamický nákupní systém

9.1. Dynamický nákupní systém může být rozdělen do kategorií stavebních prací, dodávek nebo služeb, které jsou objektivně vymezeny na základě vlastností veřejné zakázky, jež má být v dané kategorii zadána. V takovém případě musí být kritéria pro výběr vymezena pro každou kategorii.

9.2. V zadávací dokumentaci veřejný zadavatel uvede povahu a odhadovaný objem zamýšlených nákupů, jakož i všechny nezbytné informace o nákupním systému, použitém elektronickém vybavení a technických opatřeních a specifikacích připojení.

9.3. Veřejný zadavatel umožní po celou dobu platnosti dynamického nákupního systému každému hospodářskému subjektu požádat o účast v systému. Tyto žádosti vyhodnotí do deseti pracovních dnů od jejich doručení. Tato lhůta může být v odůvodněných případech prodloužena na patnáct pracovních dnů. Lhůtu k vyhodnocení však může veřejný zadavatel prodloužit, není-li mezitím učiněna výzva k podání nabídky.

Veřejný zadavatel co nejdříve informuje zájemce, zda byl, nebo nebyl zařazen do dynamického nákupního systému.

9.4. Veřejný zadavatel vyzve všechny zájemce zařazené do systému v relevantní kategorii, aby v přiměřené lhůtě podali nabídku. Veřejný zadavatel zadá veřejnou zakázku uchazeči, který podal ekonomicky nejvýhodnější nabídku na základě kritérií pro zadání veřejné zakázky uvedených v oznámení o zahájení zadávacího řízení. Tato kritéria mohou být případně upřesněna ve výzvě k podání nabídky.

9.5. Veřejný zadavatel uvede v oznámení o zahájení zadávacího řízení dobu platnosti dynamického nákupního systému.

Dynamický nákupní systém nesmí trvat déle než čtyři roky, nejedná-li se o výjimečné a řádně odůvodněné případy.

Veřejný zadavatel nesmí tento systém používat za tím účelem, aby bránil hospodářské soutěži, omezoval ji nebo ji narušoval.

10. Soutěžní dialog

10.1. Veřejný zadavatel v oznámení o zahájení zadávacího řízení nebo v popisné dokumentaci blíže určí své potřeby a požadavky, kritéria pro zadání veřejné zakázky a orientační časový rozvrh.

Veřejnou zakázku zadá nabídce s nejlepším poměrem mezi cenou a kvalitou.

10.2. Se zájemci, kteří splňují kritéria pro výběr, zahájí veřejný zadavatel dialog, při němž jsou určena a vymezena řešení, která jsou nejvíce způsobilá ke splnění jeho potřeb. Během tohoto dialogu může s vybranými zájemci projednat všechny aspekty veřejné zakázky, avšak nesmí měnit své potřeby a požadavky ani kritéria pro zadání veřejné zakázky uvedené v bodě 10.1.

V průběhu dialogu zajistí veřejný zadavatel rovnost zacházení se všemi uchazeči a nesmí zpřístupnit navrhovaná řešení ani jiné důvěrné informace sdělené uchazečem, aniž by měl jeho souhlas s upuštěním od požadavku na zachování této důvěrnosti.

Soutěžní dialog se může konat v postupných fázích s cílem snížit počet řešení, jež budou projednávána, za použití oznámených kritérií pro zadání veřejné zakázky, pokud oznámení o zahájení zadávacího řízení nebo popisná dokumentace takovou možnost stanoví.

10.3. Veřejný zadavatel pokračuje v dialogu do té doby, než nalezne jedno nebo více řešení, která jsou způsobilá ke splnění jeho potřeby.

Veřejný zadavatel vyrozumí zbývající uchazeče o ukončení dialogu a následně každého z nich vyzve, aby na základě jednoho či více řešení, jež byla v průběhu dialogu předložena a specifikována, podali své konečné nabídky. Tyto nabídky musí obsahovat všechny prvky, které jsou nezbytné a požadované pro uskutečnění projektu.

Na žádost veřejného zadavatele mohou být tyto konečné nabídky objasněny, upřesněny a přizpůsobeny za předpokladu, že se tím nabídka nebo zadávací dokumentace podstatně nezmění.

Veřejný zadavatel může vyjednávat s uchazečem, jehož nabídka představuje nejlepší poměr mezi cenou a kvalitou, za účelem potvrzení závazků obsažených v nabídce, pokud to nezpůsobí změnu podstatných prvků nabídky ani vznik rizika narušení hospodářské soutěže či diskriminace.

10.4. Veřejný zadavatel může upřesnit platby, jež mají být uhrazeny vybraným zájemcům účastnícím se dialogu.

11. Použití jednacího řízení bez předchozího uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení

11.1. Jestliže veřejný zadavatel použije jednací řízení bez předchozího uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení, řídí se pravidly pro jednání stanovenými v čl. 164 odst. 4 a bodě 6.5.

Veřejný zadavatel může jednací řízení bez předchozího uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení použít bez ohledu na odhadovanou hodnotu veřejné zakázky v následujících případech:

a) jestliže v tomto otevřeném nebo užším řízení nebyly podány žádné či žádné vhodné nabídky nebo žádné či žádné vhodné žádosti o účast podle bodu 11.2, po dokončení tohoto řízení a za předpokladu, že se původní zadávací dokumentace podstatně nezmění;

b) za podmínek bodu 11.3, jestliže stavební práce, dodávky nebo služby mohou být provedeny jen jediným hospodářským subjektem z některého z následujících důvodů:

   i) cílem veřejné zakázky je vytvoření nebo získání jedinečného uměleckého díla nebo uměleckého výkonu;

   ii) hospodářská soutěž z technických důvodů neexistuje;

   iii) musí být zajištěna ochrana výhradních práv včetně práv duševního vlastnictví;

c) pokud je to nezbytně nutné, když z důvodů krajní naléhavosti způsobené nepředvídatelnými událostmi nelze dodržet lhůty podle bodů 24, 26 a 41 a pokud okolnosti odůvodňující tuto krajní naléhavost nelze přičítat veřejnému zadavateli;

d) pokud veřejná zakázka na služby následuje po soutěži o návrh a má být zadána vítězi nebo jednomu z vítězů; je-li vítězů více, jsou k účasti na jednání vyzváni všichni;

e) za podmínek bodu 11.4 v případě nových služeb nebo stavebních prací, které spočívají v opakování podobných služeb nebo stavebních prací svěřených hospodářskému subjektu, kterému stejný veřejný zadavatel zadal původní veřejnou zakázku, za předpokladu, že tyto služby nebo stavební práce odpovídají základnímu projektu, na který byla zadána původní veřejná zakázka po uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení;

f) v případě veřejných zakázek na dodávky:

i) pro dodatečné dodávky, které jsou určeny buď k částečnému nahrazení dodávek nebo zařízení, nebo k rozšíření stávajících dodávek nebo zařízení, jestliže by změna dodavatele nutila veřejného zadavatele získávat dodávky, které mají odlišné technické vlastnosti, což by mělo za následek neslučitelnost nebo nepřiměřené technické obtíže při provozu a údržbě; jestliže orgány Unie zadávají veřejné zakázky na vlastní účet, nesmí doba jejich trvání překročit tři roky,

ii) jsou-li dané výrobky vyráběny výlučně pro účely výzkumu, pokusu, studia či vývoje; takovéto veřejné zakázky však nesmějí zahrnovat výrobu ve velkém rozsahu s cílem dosáhnout hospodářské rentability nebo pokrýt náklady na výzkum a vývoj,

iii) pro dodávky kotované a nakupované na komoditních burzách,

iv) pro nákup dodávek za zvláště výhodných podmínek buď od hospodářského subjektu, který s konečnou platností ukončuje svou obchodní činnost, nebo od likvidátorů v případě insolvenčního řízení, vyrovnání s věřiteli nebo podobného řízení podle vnitrostátního práva;

g) v případě veřejných zakázek na nemovitosti po předchozím průzkumu místního trhu;

h) v případě veřejných zakázek na:

i) právní zastupování advokátem ve smyslu článku 1 směrnice Rady 77/249/EHS[1] v rozhodčím, smírčím nebo soudním řízení;

ii) právní poradenství poskytované při přípravě na řízení uvedená v bodě i), nebo pokud okolnosti nasvědčují tomu, že se dotčená věc s vysokou pravděpodobností stane předmětem takového řízení, za podmínky, že toto poradenství poskytuje advokát ve smyslu článku 1 směrnice 77/249/EHS;

iii) rozhodčí a smírčí služby nebo

iv) služby osvědčování a ověřování listin, jež musí být poskytovány notáři;

[1] Směrnice Rady 77/249/EHS ze dne 22. března 1977 o usnadnění účinného výkonu volného pohybu služeb advokátů (Úř. věst. L 78, 26.3.1977, s. 17).

i) v případě veřejných zakázek prohlášených za utajené nebo veřejných zakázek, jejichž plnění musí být doprovázeno zvláštními bezpečnostními opatřeními v souladu s platnými správními předpisy nebo v případě, že to vyžaduje ochrana podstatných zájmů Unie, pokud dotčené podstatné zájmy nelze zajistit jinými opatřeními; tato opatření mohou spočívat v povinnosti chránit důvěrnou povahu informací, které veřejný zadavatel zpřístupňuje během zadávacího řízení;

j) v případě finančních služeb v souvislosti s vydáváním, prodejem, nákupem nebo převodem cenných papírů nebo jiných finančních nástrojů ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU[1], služeb centrálních bank a operací prováděných pomocí Evropského nástroje finanční stability a Evropského mechanismu stability;

k) v případě úvěrů, ať již v souvislosti s vydáváním, prodejem, nákupem či převodem cenných papírů nebo jiných finančních nástrojů ve smyslu směrnice 2014/65/EU, či nikoli;

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 349).

l) v případě nákupu veřejných komunikačních sítí a služeb elektronických komunikací ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES[1];

m) v případě služeb poskytovaných mezinárodní organizací, která se nemůže soutěžních řízení účastnit na základě svých stanov či zřizovacího aktu.

11.2. Nabídka se považuje za nevhodnou, pokud se netýká předmětu veřejné zakázky, a žádost o účast se považuje za nevhodnou, pokud se příslušný hospodářský subjekt nachází v některé ze situací zakládajících vyloučení uvedených v čl. 136 odst. 1 nebo pokud nesplňuje kritéria pro výběr.

11.3. Výjimky uvedené v bodě 11.1 druhém odstavci písm. b) bodech ii) a iii) se použijí jen v případě, že neexistuje přiměřená alternativa nebo náhrada a že neexistence soutěže není výsledkem umělého zúžení parametrů při vymezování veřejné zakázky.

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) (Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 33).

11.4. V případech podle bodu 11.1 druhého odstavce písm. e) základní projekt uvádí rozsah případných nových služeb nebo stavebních prací a podmínky, za nichž budou zadány. Možnost použití jednacího řízení se uvádí již při oznámení zařazení základního projektu do soutěže a v úvahu se bere celková odhadovaná částka za následné služby nebo stavební práce při použití finančních limitů podle čl. 175 odst. 1 nebo čl. 178 odst. 1 v oblasti vnější činnosti. Jestliže orgány Unie zadávají veřejné zakázky na vlastní účet, lze toto řízení použít pouze během provádění původní smlouvy na veřejnou zakázku a nejpozději během tří let od jejího uzavření.

12. Použití soutěžního řízení s jednáním nebo soutěžního dialogu

12.1. Jestliže veřejný zadavatel použije soutěžní řízení s jednáním nebo soutěžní dialog, řídí se pravidly pro jednání stanovenými v čl. 164 odst. 4 a bodě 6.5. Veřejný zadavatel může tato řízení použít bez ohledu na odhadovanou hodnotu veřejné zakázky v následujících případech:

a) jestliže v otevřeném nebo užším řízení byly podány pouze nabídky, které jsou v rozporu s pravidly ve smyslu bodu 12.2 nebo jsou nepřijatelné ve smyslu bodu 12.3, po dokončení tohoto řízení a za předpokladu, že se původní zadávací dokumentace podstatně nezmění;

b) jde-li o stavební práce, dodávky nebo služby splňující jedno nebo více z těchto kritérií:

   i) potřeby veřejného zadavatele nelze uspokojit bez úpravy již dostupného řešení;

   ii) stavební práce, dodávky nebo služby obsahují návrh nebo inovativní řešení;

   iii) veřejná zakázka nemůže být zadána bez předchozího jednání z důvodu zvláštních okolností plynoucích z povahy, složitosti nebo právních a finančních podmínek této zakázky nebo rizik spojených s jejím předmětem;

   iv) veřejný zadavatel nemůže technické specifikace stanovit s dostatečnou přesností odkazem na normu podle bodu 17.3;

c) v případě koncesí;

d) v případě veřejných zakázek na služby uvedené v příloze XIV směrnice 2014/24/EU;

e) v případě služeb v oblasti výzkumu a vývoje, které nespadají do kódů CPV 73000000-2 až 73120000-9, 73300000-5, 73420000-2 a 73430000-5 stanovených v nařízení (ES) č. 2195/2002, ledaže prospěch z nich připadá výhradně veřejnému zadavateli k využití při jeho vlastní činnosti, nebo ledaže veřejný zadavatel poskytovanou službu hradí v plném rozsahu;

f) v případě veřejných zakázek na služby pořízení, tvorby, produkce nebo koprodukce programového materiálu určeného pro audiovizuální mediální služby ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU[1] nebo rozhlasové mediální služby anebo v případě veřejných zakázek na vysílací čas nebo dodání programů.

12.2. Nabídka je považována za nabídku v rozporu s pravidly v libovolném z těchto případů:

a) nabídka nesplňuje minimální požadavky uvedené v zadávací dokumentaci;

b) nabídka nesplňuje požadavky na podání podle čl. 168 odst. 3;

c) uchazeč je odmítnut podle čl. 141 odst. 1 prvního pododstavce písm. b) nebo c);

d) veřejný zadavatel nabídku prohlásil za mimořádně nízkou.

12.3. Nabídka je považována za nepřijatelnou v kterémkoli z těchto případů:

a) cena nabídky převyšuje maximální rozpočet veřejného zadavatele vymezený a zdokumentovaný před zahájením zadávacího řízení;

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách) (Úř. věst. L 95, 15.4.2010, s. 1).

b) nabídka nesplňuje minimální úroveň kvality dle kritérií pro zadání veřejné zakázky.

12.4. V případech podle bodu 12.1 písm. a) není veřejný zadavatel povinen uveřejnit oznámení o zahájení zadávacího řízení, pokud do soutěžního řízení s jednáním zahrne všechny uchazeče, kteří splnili kritéria pro vyloučení a výběr, s výjimkou uchazečů, kteří podali nabídku, jež byla prohlášena za mimořádně nízkou.

13. Řízení, při němž je uveřejňována výzva k projevení zájmu

13.1. Aniž jsou dotčeny body 11 a 12, může veřejný zadavatel použít výzvu k projevení zájmu v případě veřejných zakázek, jejichž hodnota nedosahuje finančních limitů podle čl. 175 odst. 1 nebo čl. 178 odst. 1, za účelem:

a) předběžného výběru zájemců, kteří budou v budoucnu vyzváni na základě užších výzev k podání nabídky, nebo

b) sestavení seznamu prodejců, kteří budou vyzváni k podání žádosti o účast nebo nabídky.

13.2. Seznam sestavený v návaznosti na výzvu k projevení zájmu platí po dobu nejvýše čtyř let ode dne uveřejnění oznámení podle bodu 3.1.

Seznam podle prvního odstavce může obsahovat dílčí seznamy.

Libovolný hospodářský subjekt může projevit zájem kdykoli během doby platnosti seznamu, s výjimkou jejích posledních tří měsíců.

13.3. Má-li být zadána veřejná zakázka, vyzve veřejný zadavatel všechny zájemce nebo prodejce zapsané na příslušném seznamu nebo dílčím seznamu, aby:

a) v případě podle bodu 13.1 písm. a) podali nabídku; nebo

b) v případě podle bodu 13.1 písm. b) podali:

i) nabídku včetně dokumentů, na jejichž základě se posuzují kritéria pro vyloučení a výběr;

ii) dokumenty, na jejichž základě se posuzují kritéria pro vyloučení a výběr, a jako další krok nabídku v případě těch, kdo tato kritéria splňují.

14. Veřejné zakázky střední, nízké a velmi nízké hodnoty

14.1. Veřejné zakázky střední, nízké a velmi nízké hodnoty lze zadat v jednacím řízení v souladu s pravidly pro jednání stanovenými v čl. 164 odst. 4 a bodě 6.5. Počáteční nabídku mohou podat pouze zájemci, které veřejný zadavatel písemně a všechny současně vyzve.

14.2. Za veřejnou zakázku střední hodnoty se považuje veřejná zakázka, jejíž hodnota přesahuje 60 000 EUR, avšak nedosahuje finančních limitů podle čl. 175 odst. 1. Na tyto veřejné zakázky se použijí body 3.1, 6.1 a 6.4.

14.3. Za veřejnou zakázku nízké hodnoty se považuje veřejná zakázka, jejíž hodnota nepřesahuje 60 000 EUR, ale přesahuje hodnotu stanovenou v bodě 14.4. Na tyto veřejné zakázky se použijí body 3.1, 6.2 a 6.4.

14.4. Za veřejnou zakázku velmi nízké hodnoty se považuje veřejná zakázka, jejíž hodnota nepřesahuje 15 000 EUR. Na tyto veřejné zakázky se použije bod 6.3.

14.5. Platby výdajových položek do výše 1000 EUR lze provést proplacením faktur bez předchozího přijetí nabídky.

15. Předběžná tržní konzultace

15.1. V případě předběžné tržní konzultace může veřejný zadavatel vyhledat nebo přijmout poradenství od nezávislých odborníků nebo orgánů či hospodářských subjektů. Toto poradenství může využít při plánování a vedení zadávacího řízení, pokud nenarušuje hospodářskou soutěž a nevede k porušení zákazu diskriminace a zásady transparentnosti.

15.2. Pokud hospodářský subjekt působil jako poradce veřejného zadavatele nebo se jinak podílel na přípravě zadávacího řízení, přijme tento veřejný zadavatel vhodná opatření podle článku 141, aby zajistil, že účastí tohoto hospodářského subjektu na udělovacím řízení nebude narušena hospodářská soutěž.

16. Zadávací dokumentace

16.1. Zadávací dokumentace obsahuje:

a) v příslušných případech oznámení o zahájení zadávacího řízení či jiná opatření při vyhlašování řízení podle bodů 2 až 5;

b) výzvu k podání nabídky;

c) specifikaci pro nabídky nebo, v případě soutěžního dialogu, popisnou dokumentaci, včetně technických specifikací a příslušných kritérií;

d) návrh smlouvy na veřejnou zakázku zpracovaný podle vzorové smlouvy.

První odstavec písm. d) se nepoužije ve výjimečných a řádně odůvodněných případech, kdy vzorovou smlouvu nelze použít.

16.2. Výzva k podání nabídky musí:

a) blíže určit pravidla pro podávání nabídek, včetně zejména podmínek zachování jejich důvěrnosti až do otevření obálek, datum a čas, kdy končí lhůta k doručování nabídek, a adresy, na které mají být nabídky zasílány nebo doručovány, v případě elektronického podávání internetové;

b) uvést, že podání nabídky znamená přijetí podmínek uvedených v zadávací dokumentaci a že je zhotovitel, dodavatel či poskytovatel, jemuž bude veřejná zakázka zadána, během jejího plnění svou nabídkou vázán;

c) určit dobu, po kterou nabídka zůstává v platnosti a nesmí být v žádném ohledu měněna;

d) stanovit zákaz jakýchkoli kontaktů mezi veřejným zadavatelem a uchazečem během celého řízení, kromě výjimečných případů za podmínek stanovených v článku 169; je-li stanovena kontrola na místě, musí výzva určit pravidla takové kontroly;

e) blíže určit způsoby, jimiž je dokládáno dodržení lhůty pro doručování nabídek;

f) uvést, že podání nabídky znamená souhlas s doručením oznámení o výsledku řízení elektronickými prostředky.

16.3. Specifikace pro nabídky musí obsahovat:

a) kritéria pro vyloučení a výběr;

b) kritéria pro zadání veřejné zakázky a jejich relativní váhu, nebo, nelze-li váhu z objektivních důvodů stanovit, sestupné pořadí důležitosti těchto kritérií, což platí rovněž pro varianty, jsou-li oznámením o zahájení zadávacího řízení povoleny;

c) technické specifikace podle bodu 17;

d) jsou-li povoleny varianty, minimální požadavky na ně;

e) informace, zda se použije Protokol č. 7 o výsadách a imunitách Evropské unie, připojený ke Smlouvě o EU a Smlouvě o fungování EU nebo případně Vídeňská úmluva o diplomatických stycích či Vídeňská úmluva o konzulárních stycích;

f) doklady o přístupu k zadávání veřejných zakázek;

g) požadavek, aby uchazeči uvedli zemi, v níž jsou usazeni, a tento údaj prokázali doklady, jež jsou podle práva této země běžně přijímány;

h) v případě dynamického nákupního systému nebo elektronických katalogů informace o použitém elektronickém zařízení a o technických opatřeních a specifikacích připojení.

16.4. Návrh smlouvy na veřejnou zakázku musí:

a) blíže určit náhradu stanovené škody za nedodržení smluvních ustanovení;

b) určit údaje, jež musí obsahovat faktury a odpovídající podklady podle článku 111;

c) stanovit, že zadávají-li orgány Unie veřejné zakázky na vlastní účet, je právem rozhodným pro smlouvu na veřejnou zakázku právo Unie, popřípadě doplněné o vnitrostátní právo, anebo – je-li to nezbytné po účely veřejných zakázek na nemovitosti –, výlučně vnitrostátní právo;

d) určit soud příslušný pro případ sporu;

e) uvést, že zhotovitel, dodavatel nebo poskytovatel musí dodržovat platné povinnosti v oblasti práva životního prostředí a sociálního a pracovního práva, jež jsou stanoveny právem Unie, vnitrostátním právem, kolektivními smlouvami nebo platnými mezinárodními sociálními úmluvami a úmluvami o životním prostředí uvedenými v příloze X směrnice 2014/24/EU;

f) uvést, zda bude požadován převod práv k duševnímu vlastnictví;

g) uvést, že cena uvedená v nabídce je pevná a neměnná, anebo stanovit podmínky či vzorce pro revizi ceny během trvání smlouvy na veřejnou zakázku.

Pro účely prvního odstavce písm. g) vezme veřejný zadavatel v případě, že smlouva na veřejnou zakázku stanoví revizi ceny, na zřetel zejména:

a) předmět zadávacího řízení a hospodářskou situaci, v níž řízení probíhá;

b) druh a dobu trvání veřejné zakázky a druh úkolů;

c) své finanční zájmy.

Od požadavků prvního odstavce písm. c) a d) tohoto bodu lze upustit v případě smluv na veřejnou zakázku podepsaných v souladu s bodem 11.1 druhým odstavcem písm. m).

17. Technické specifikace

17.1. Technické specifikace musí hospodářským subjektům poskytovat rovný přístup k zadávacímu řízení a nesmějí vytvářet neodůvodněné překážky pro otevření veřejných zakázek hospodářské soutěži.

Technické specifikace musí obsahovat požadované vlastnosti stavebních prací, dodávek či služeb, včetně minimálních požadavků, tak aby naplňovaly účel použití, jejž veřejný zadavatel zamýšlí.

17.2. Vlastnosti uvedené v bodě 17.1 mohou případně zahrnovat:

a) úrovně kvality;

b) vliv na životní prostředí a klima;

c) v případě nákupů určených pro využívání fyzickými osobami kritéria přístupnosti pro osoby se zdravotním postižením nebo řešení pro všechny uživatele, s výjimkou řádně odůvodněných případů;

d) úrovně a postupy posuzování shody;

e) výkon nebo užitné vlastnosti dodávek;

f) bezpečnost nebo rozměry, včetně požadavků na prodejní názvy a návody k použití v případě dodávek a požadavků na terminologii, symboly, přezkoušení a zkušební metody, balení, značení a štítkování a výrobní postupy a metody v případě všech veřejných zakázek;

g) u veřejných zakázek na stavební práce postupy týkající se zabezpečování kvality, pravidla pro projekt a výpočet nákladů, testy, podmínky pro inspekci a převzetí staveb, metody a způsoby konstrukce a všechny ostatní technické podmínky, které je veřejný zadavatel schopen stanovit podle obecných nebo zvláštních předpisů, pro dokončené stavby a materiály nebo díly, které jsou jejich součástí.

17.3. Technické specifikace jsou formulovány jedním z následujících způsobů:

a) v pořadí podle významu odkazem na evropské normy, evropská technická schválení, obecné technické specifikace, mezinárodní normy, jiné technické referenční systémy vypracované evropskými normalizačními subjekty nebo – pokud tyto normy a systémy neexistují – jejich vnitrostátní ekvivalenty; každý odkaz je doprovázen slovy „nebo rovnocenný“;

b) formou požadavků na výkon nebo funkci, včetně vlastností z hlediska vlivu na životní prostředí, pokud jsou tyto parametry dostatečně přesné, aby umožnily uchazečům určit předmět veřejné zakázky a veřejnému zadavateli zadat veřejnou zakázku;

c) kombinací metod podle písmen a) a b).

17.4. Pokud veřejný zadavatel využije možnosti odkázat na specifikace podle bodu 17.3 písm. a), nesmí odmítnout nabídku pouze z důvodu, že tyto specifikace nesplňuje, pokud uchazeč jakýmkoli vhodným prostředkem prokáže, že navrhované řešení vyhovuje rovnocenným způsobem požadavkům definovaným v technických specifikacích.

17.5. Pokud veřejný zadavatel využije možnosti podle bodu 17.3 písm. b) formulovat technické specifikace ve formě požadavků na výkon nebo funkci, nesmí odmítnout nabídku, která splňuje vnitrostátní normu přejímající evropskou normu, evropské technické schválení, obecnou technickou specifikaci, mezinárodní normu nebo technický referenční systém vypracovaný evropským normalizačním subjektem, pokud tyto specifikace zohledňují požadavky na výkon nebo funkci, které veřejný zadavatel stanovil.

Uchazeč prokáže jakýmikoliv vhodnými prostředky, že stavební práce, dodávky nebo služby splňující normu jsou v souladu s požadavky na výkon nebo funkci, které veřejný zadavatel stanovil.

17.6. Pokud má veřejný zadavatel v úmyslu nakoupit stavební práce, dodávky nebo služby, které mají zvláštní environmentální, sociální nebo jiné vlastnosti, může vyžadovat zvláštní štítek nebo zvláštní požadavky ze štítku, jsou-li splněny všechny následující podmínky:

a) požadavky na označení štítkem se týkají výhradně kritérií, která souvisejí s předmětem veřejné zakázky a která jsou vhodná pro definování vlastností nákupu;

b) požadavky na označení štítkem vycházejí z objektivně ověřitelných a nediskriminačních kritérií;

c) štítky jsou zavedeny v otevřeném a transparentním řízení, na kterém se mohou podílet všechny relevantní zúčastněné strany;

d) štítky jsou přístupné všem subjektům, které o to mají zájem;

e) požadavky na označení štítkem jsou stanoveny třetí stranou, nad níž hospodářský subjekt žádající o štítek nemůže vykonávat rozhodující vliv.

Veřejný zadavatel může požadovat, aby hospodářské subjekty předložily doklad o shodě se zadávací dokumentací ve formě zkušebního protokolu či osvědčení, jež vystaví subjekt posuzování shody akreditovaný v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008[1], anebo rovnocenný subjekt posuzování shody.

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93 (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30).

17.7. Pokud hospodářský subjekt neměl přístup k osvědčením nebo zkušebním protokolům nebo neměl možnost získat je anebo zvláštní štítek v příslušné lhůtě z důvodů, které mu nelze přičítat, avšak prokáže, že stavební práce, dodávky nebo služby, jež mají být provedeny, splňují požadavky na označení zvláštním štítkem nebo zvláštní požadavky uvedené veřejným zadavatelem, přijme veřejný zadavatel jiné vhodné doklady než doklady uvedené v bodě 17.6, například technickou dokumentaci výrobce.

17.8. Není-li to odůvodněno předmětem veřejné zakázky, nesmějí technické specifikace odkazovat na určité provedení nebo zdroj nebo konkrétní postup, který je příznačný pro výrobky nebo služby poskytované určitým hospodářským subjektem, nebo na obchodní značky, patenty, typy nebo určitý původ či výrobu, pokud by to mělo za důsledek zvýhodnění nebo vyloučení určitých výrobků nebo hospodářských subjektů.

Takový odkaz je výjimečně povolen, pokud není možný dostatečně podrobný a srozumitelný popis předmětu veřejné zakázky. Takový odkaz musí být doprovázen slovy „nebo rovnocenný“.

18. Kritéria pro vyloučení a výběr

18.1. Pro účely článku 137 tohoto nařízení přijímá veřejný zadavatel jednotné evropské osvědčení pro veřejné zakázky (dále jen „jednotné osvědčení“) uvedené ve směrnici 2014/24/EU, nebo případně podepsané a datované čestné prohlášení.

Hospodářský subjekt může opětovně použít jednotné osvědčení, které již použil v dřívějším řízení, pokud potvrdí, že informace v něm obsažené i nadále platí.

18.2. Veřejný zadavatel v zadávací dokumentaci uvede kritéria pro výběr, minimální požadavky na způsobilost a doklady požadované k prokázání této způsobilosti. Veškeré požadavky musí souviset s předmětem veřejné zakázky a být vzhledem k předmětu veřejné zakázky přiměřené.

Veřejný zadavatel v zadávací dokumentaci určí s přihlédnutím k bodu 18.6 způsob, jakým mají kritéria pro výběr splnit skupiny hospodářských subjektů.

Je-li veřejná zakázka rozdělena na části, může veřejný zadavatel stanovit minimální požadavky na způsobilost pro každou tuto část. Může stanovit doplňující minimální požadavky na způsobilost, je-li témuž zhotoviteli, dodavateli či poskytovateli zadáno více částí.

18.3. Pokud jde o způsobilost k výkonu odborné činnosti, může veřejný zadavatel vyžadovat, aby hospodářský subjekt splňoval nejméně jednu z těchto podmínek:

a) je zapsán v příslušném profesním nebo obchodním rejstříku, není-li mezinárodní organizací;

b) jedná-li se o veřejné zakázky na služby, buď má určité oprávnění prokazující, že je oprávněn k plnění veřejné zakázky v zemi, v níž je usazen, anebo je členem určité profesní organizace.

18.4. Při doručování žádostí o účast či nabídek přijímá veřejný zadavatel jednotné osvědčení nebo případně čestné prohlášení, v němž zájemce či uchazeč uvede, že splňuje kritéria pro výběr. Od požadavku na předložení jednotného osvědčení či čestného prohlášení lze upustit v případě veřejných zakázek velmi nízké hodnoty.

Veřejný zadavatel může uchazeče a zájemce kdykoli v průběhu řízení požádat, aby předložili aktualizované prohlášení nebo všechny podklady nebo jejich část, pokud je to nezbytné k zajištění řádného vedení řízení.

Veřejný zadavatel si od zájemců či od úspěšného uchazeče vyžádá aktuální podklady, ledaže tyto podklady již obdržel pro účely jiného řízení a jsou nadále aktuální nebo k nim má bezplatný přístup ve vnitrostátní databázi.

18.5. V následujících případech se může veřejný zadavatel na základě vlastního posouzení rizik rozhodnout, že po hospodářských subjektech nebude vyžadovat, aby dokládaly svou právní, regulační, finanční, hospodářskou, technickou a odbornou způsobilost:

a) řízení o zadání veřejných zakázek, jež orgány Unie zadávají na vlastní účet a jejichž hodnota nepřesahuje finanční limity podle čl. 175 odst. 1;

b) řízení o zadání veřejných zakázek zadávaných v oblasti vnější činnosti, jejichž hodnota nepřesahuje finanční limity podle čl. 178 odst. 1;

c) řízení o zadání veřejných zakázek zadávaných podle bodu 11.1 druhého odstavce písm. b) a e), písm. f) bodů i) a iv) a písm. h) a m).

Rozhodne-li se veřejný zadavatel, že nebude po hospodářských subjektech požadovat doložení právní, regulační, finanční, hospodářské, technické a odborné způsobilosti, není vypláceno předběžné financování, s výjimkou řádně odůvodněných případů.

18.6. Hospodářský subjekt může v případě určité veřejné zakázky, je-li to vhodné, využít způsobilosti jiných subjektů, bez ohledu na právní povahu svých vztahů s nimi. V tomto případě musí vůči veřejnému zadavateli prokázat, že bude mít k dispozici zdroje nezbytné ke splnění veřejné zakázky, tím, že mu předloží závazek těchto subjektů učiněný za tímto účelem.

Pokud jde o technická a odborná kritéria, může hospodářský subjekt využít způsobilosti jiných subjektů pouze tehdy, budou-li tyto jiné subjekty vykonávat stavební práce či poskytovat služby, pro něž je tato způsobilost vyžadována.

Pokud hospodářský subjekt využívá způsobilosti jiných subjektů v souvislosti s kritérii, která se týkají hospodářské a finanční způsobilosti, může veřejný zadavatel požadovat, aby hospodářský subjekt a uvedené subjekty nesly společnou odpovědnost za plnění veřejné zakázky.

Veřejný zadavatel může po uchazeči požadovat informace o té části veřejné zakázky, kterou má uchazeč v úmyslu zadat subdodavatelům, a o jejich totožnosti.

V případě stavebních prací či služeb, které mají být provedeny v zařízení pod přímým dohledem veřejného zadavatele, požádá veřejný zadavatel zhotovitele či poskytovatele, aby mu sdělil jména či názvy, kontaktní údaje a oprávněné zástupce všech subdodavatelů zapojených do plnění této veřejné zakázky.

18.7. Veřejný zadavatel ověří, zda subjekty, na jejichž způsobilost se hodlá hospodářský subjekt spolehnout, a v případech, kdy subdodávky tvoří významnou součást veřejné zakázky, rovněž subdodavatelé splňují příslušná kritéria pro výběr.

Veřejný zadavatel požaduje, aby hospodářský subjekt nahradil subjekt či subdodavatele, jenž nesplňuje určité příslušné kritérium pro výběr.

18.8. V případě veřejných zakázek na stavební práce, služby a umisťovací či instalační práce v rámci veřejné zakázky na dodávky může veřejný zadavatel požadovat, aby určité stěžejní úkoly vykonal přímo uchazeč samotný, nebo pokud je nabídka předkládána skupinou hospodářských subjektů, účastník dané skupiny.

18.9. Veřejný zadavatel nesmí požadovat, aby skupina hospodářských subjektů měla určitou právní formu proto, aby mohla podat nabídku nebo žádost o účast, avšak může od vybrané skupiny vyžadovat nabytí konkrétní právní formy, pokud jí byla zadána veřejná zakázka a pokud je tato změna nezbytná pro řádné plnění této zakázky.

19. Hospodářská a finanční způsobilost

19.1. V zájmu zajištění, aby hospodářské subjekty disponovaly potřebnou hospodářskou a finanční způsobilostí k plnění veřejné zakázky, je veřejný zadavatel oprávněn zejména požadovat, aby

a) hospodářské subjekty dosahovaly určitého minimálního ročního obratu, včetně určitého minimálního obratu v oblasti, které se veřejná zakázka týká;

b) hospodářské subjekty poskytly informace o svých ročních účetních závěrkách, z nichž bude patrný poměr mezi vybranými aktivy a pasivy;

c) hospodářské subjekty předložily doklad o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu povolání v odpovídajícím objemu.

Pro účely prvního odstavce písm. a) nesmí minimální roční obrat překročit dvojnásobek odhadované hodnoty veřejné zakázky za rok, s výjimkou řádně odůvodněných případů, jež souvisejí s povahou nákupu, kterou musí veřejný zadavatel vysvětlit v zadávací dokumentaci.

Pro účely prvního odstavce písm. b) vysvětlí veřejný zadavatel v zadávací dokumentaci metody a kritéria výpočtu takovýchto poměrových ukazatelů.

19.2. V případě dynamických nákupních systémů se maximální roční obrat vypočítá na základě očekávaného maximálního rozsahu jednotlivých veřejných zakázek, jež mají být v tomto systému zadány.

19.3. Veřejný zadavatel v zadávací dokumentaci určí doklady, jež musí hospodářský subjekt předložit k prokázání své hospodářské a finanční způsobilosti. Může si zejména vyžádat jeden či více z těchto dokladů:

a) vhodné výpisy z bank nebo případně doklad o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu povolání;

b) finanční výkazy nebo výtahy z nich za nejvýše poslední tři účetní období , za něž bylo uzavřeno účetnictví;

c) výkaz celkového obratu hospodářského subjektu a případně jeho obratu v oblasti, které se veřejná zakázka týká, za nejvýše poslední tři účetní období, za něž lze takový výkaz získat.

Jestliže z jakéhokoli oprávněného důvodu není hospodářský subjekt schopen předložit doklady požadované veřejným zadavatelem, může svou hospodářskou a finanční způsobilost prokázat jakýmkoli jiným dokumentem, který veřejný zadavatel považuje za vhodný.

20. Technická a odborná způsobilost

20.1. Veřejný zadavatel v souladu s body 20.2 až 20.5 ověří, že zájemci či uchazeči splňují minimální kritéria pro výběr, která se týkají technické a odborné způsobilosti.

20.2. Veřejný zadavatel v zadávací dokumentaci určí doklady, jež musí hospodářský subjekt předložit k prokázání své technické a odborné způsobilosti. Může si vyžádat jeden či více z těchto dokladů:

a) jedná-li se o stavební práce, o dodávky vyžadující provedení umisťovacích nebo instalačních prací či o služby: informace o vzdělání a odborné kvalifikaci, dovednostech, zkušenostech a odbornosti osob odpovědných za plnění veřejné zakázky;

b) seznam

i) hlavních služeb a dodávek, jež byly poskytnuty a provedeny za poslední tři roky, s uvedením částek, termínů a veřejných nebo soukromých odběratelů, k nimž je na žádost nutno připojit potvrzení od těchto odběratelů,

ii) stavebních prací provedených za posledních pět let, společně s osvědčeními o uspokojivém provedení nejvýznamnějších prací;

c) přehled o technických zařízeních, nástrojích či provozních zařízeních, jež má hospodářský subjekt k dispozici pro plnění veřejné zakázky na služby nebo stavební práce;

d) popis technického zařízení a prostředků, jež má hospodářský subjekt k dispozici za účelem zajištění kvality, jakož i popis dostupných zařízení pro studium a výzkum;

e) údaj o technicích nebo technických útvarech, jež má hospodářský subjekt k dispozici, bez ohledu na to, zda patří přímo jemu, či nikoli, a zvláště údaj o těch z nich, kteří odpovídají za kontrolu kvality;

f) v případě dodávek: vzorky, popisy nebo autentické fotografie nebo osvědčení vydaná úředními subjekty pro kontrolu kvality nebo uznanými agenturami potvrzujícími shodu výrobků, která je jasně určena odkazy na technické specifikace nebo normy;

g) v případě stavebních prací nebo služeb: výkaz průměrného ročního počtu zaměstnanců a počtu řídících pracovníků hospodářského subjektu za poslední tři roky;

h) přehled o řízení dodavatelského řetězce a systémech sledování, které hospodářský subjekt bude moci uplatnit při plnění veřejné zakázky;

i) přehled o opatřeních v oblasti environmentálního řízení, která hospodářský subjekt bude moci uplatnit při plnění veřejné zakázky.

Pro účely prvního odstavce písm. b) bodu i) může veřejný zadavatel určit, že budou zohledněny doklady o relevantních dodávkách provedených nebo službách poskytnutých za dobu delší než poslední tři roky, pokud je to nezbytné pro zajištění přiměřené úrovně hospodářské soutěže.

Pro účely prvního odstavce písm. b) bodu ii) může veřejný zadavatel určit, že budou zohledněny doklady o relevantních stavebních pracích provedených za dobu delší než posledních pět let, pokud je to nezbytné pro zajištění přiměřené úrovně hospodářské soutěže.

20.3. Jsou-li dodávky nebo služby složité nebo jsou výjimečně požadovány pro zvláštní účel, lze technickou a odbornou způsobilost doložit při kontrole, kterou provede veřejný zadavatel nebo jeho jménem příslušný úřední subjekt země, v níž je hospodářský subjekt usazen, za podmínky souhlasu tohoto úředního subjektu. Předmětem této kontroly je technická způsobilost a výrobní kapacita dodavatele a v případě nutnosti též jeho vybavení pro studium a výzkum a opatření ke kontrole kvality.

20.4. Jestliže veřejný zadavatel požaduje předložení osvědčení, která jsou vydána nezávislými subjekty a která dokládají, že hospodářský subjekt splňuje určité normy pro zajišťování jakosti, včetně norem týkajících se přístupnosti pro osoby s postižením, odkáže na systémy zajišťování jakosti založené na příslušné řadě evropských norem, které jsou osvědčeny akreditovanými subjekty. Jestliže hospodářský subjekt prokazatelně nemá přístup k takovýmto osvědčením nebo nemá možnost tato osvědčení v daných lhůtách získat z důvodů, které mu nelze přičítat, avšak prokáže, že navrhovaná opatření pro zajištění jakosti splňují požadované normy pro zajišťování jakosti, přijme veřejný zadavatel též jiné doklady o rovnocenných opatřeních pro zajištění jakosti.

20.5. Jestliže veřejný zadavatel požaduje předložení osvědčení, která jsou vydána nezávislými subjekty a která dokládají, že hospodářský subjekt splňuje podmínky určitých systémů nebo norem environmentálního řízení, odkáže na systém Evropské unie pro environmentální řízení podniků a audit nebo na jiné systémy environmentálního řízení uznané v souladu s článkem 45 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009[1] nebo na další normy environmentálního řízení založené na příslušných evropských nebo mezinárodních normách přijatých akreditovanými subjekty. Jestliže hospodářský subjekt neměl prokazatelně přístup k těmto osvědčením nebo neměl možnost získat je v daných lhůtách z důvodů, které mu nelze přičítat, avšak prokáže, že opatření pro environmentální řízení jsou rovnocenná opatřením požadovaným v příslušném systému nebo příslušné normě environmentálního řízení, přijme veřejný zadavatel též jiné doklady o těchto opatřeních.

20.6. Veřejný zadavatel může dospět k závěru, že hospodářský subjekt nemá požadovanou odbornou způsobilost k plnění veřejné zakázky v souladu s příslušnou normou kvality, jestliže zjistí, že hospodářský subjekt má vzájemně neslučitelné zájmy, jež mohou negativně ovlivnit plnění veřejné zakázky.

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 ze dne 25. listopadu 2009 o dobrovolné účasti organizací v systému Společenství pro environmentální řízení podniků a audit (EMAS) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 761/2001, rozhodnutí Komise 2001/681/ES a 2006/193/ES (Úř. věst. L 342, 22.12.2009, s. 1).

21. Kritéria pro zadání

21.1. Kritéria kvality se mohou týkat například technické úrovně, estetických a funkčních vlastností, přístupnosti, řešení pro všechny uživatele, sociálních, environmentálních a inovačních vlastností, procesu výroby, poskytování nebo obchodování anebo jiného konkrétního procesu v kterékoli fázi životního cyklu daných stavebních prací, dodávek nebo služeb, organizace pracovníků pověřených realizací veřejné zakázky, poprodejních služeb, technické pomoci či podmínek dodání, jako je datum dodání, postup dodání a doba dodání nebo dokončení.

21.2. Veřejný zadavatel upřesní v zadávací dokumentaci relativní váhu, kterou přikládá každému z kritérií zvolených pro stanovení ekonomicky nejvýhodnější nabídky, s výjimkou případů, kdy je použita metoda nejnižší ceny. Tuto váhu lze vyjádřit pomocí intervalu s vhodným maximálním rozpětím.

Váha použitá na cenu či náklady nesmí vést ke ztrátě významu ceny či nákladů ve vztahu k ostatním kritériím.

Pokud stanovení váhy není možné z objektivních důvodů, veřejný zadavatel uvede kritéria sestupně podle významu.

21.3. Veřejný zadavatel může stanovit minimální úroveň kvality. Nabídky, jež této úrovně nedosahují, jsou zamítnuty.

21.4. Náklady životního cyklu zahrnují v relevantním rozsahu všechny následující náklady v průběhu životního cyklu stavebních prací, dodávek nebo služeb nebo části těchto nákladů:

a) náklady nesené veřejným zadavatelem nebo jinými uživateli, jako například:

i) náklady související s pořízením;

ii) náklady související s využíváním, jako je spotřeba energie a jiných zdrojů;

iii) náklady na údržbu;

iv) náklady spojené s koncem životnosti, jako jsou náklady na sběr a recyklaci;

b) náklady způsobené environmentálními externalitami, které jsou spojeny se stavebními pracemi, dodávkami či službami v průběhu jejich životního cyklu, pokud lze vyčíslit a ověřit jejich peněžní hodnotu.

21.5. Pokud veřejný zadavatel posuzuje náklady podle přístupu vycházejícího z nákladů životního cyklu, uvede v zadávací dokumentaci údaje, které mají uchazeči poskytnout, a metodu, kterou použije ke stanovení nákladů životního cyklu na základě těchto údajů.

Metoda použitá pro posouzení nákladů způsobených environmentálními externalitami musí splňovat tyto podmínky:

a) je založena na objektivně ověřitelných a nediskriminačních kritériích;

b) je přístupná všem stranám, které mají zájem;

c) hospodářské subjekty mohou požadované údaje poskytnout s vynaložením přiměřeného úsilí.

V náležitých případech použije veřejný zadavatel povinné společné metody výpočtu nákladů životního cyklu podle právních aktů Unie uvedených v příloze XIII směrnice 2014/24/EU.

22. Používání elektronických aukcí

22.1. Veřejný zadavatel může používat elektronické aukce, v nichž jsou předkládány nové, snížené ceny nebo nové hodnoty týkající se některých prvků nabídek.

Veřejný zadavatel strukturuje elektronickou aukci jako opakující se elektronický proces, jenž je spuštěn po prvotním úplném vyhodnocení nabídek a jenž umožní stanovit jejich pořadí za použití automatických metod hodnocení.

22.2. V otevřených řízeních, užších řízeních či soutěžních řízeních s jednáním může veřejný zadavatel rozhodnout, že zadání veřejné zakázky bude předcházet elektronická aukce, pokud může být přesně stanovena zadávací dokumentace.

Elektronickou aukci lze provést při obnovení soutěže mezi stranami rámcové smlouvy podle bodu 1.3 druhého odstavce písm. b) a při vyhlášení soutěže na veřejné zakázky, jež mají být zadány v dynamickém nákupním systému podle bodu 9.

Elektronická aukce je založena na jedné z metod zadávání veřejných zakázek uvedených v čl. 167 odst. 4.

22.3. Veřejný zadavatel, který rozhodne o provedení elektronické aukce, uvede tuto skutečnost v oznámení o zahájení zadávacího řízení.

Zadávací dokumentace obsahuje tyto údaje:

a) hodnoty prvků, jež budou předmětem elektronické aukce, jsou-li tyto prvky kvantifikovatelné a lze-li je vyjádřit v číslech nebo procentech;

b) případná omezení hodnot, které mohou být nabízeny, jak vyplývají ze specifikací týkajících se předmětu veřejné zakázky;

c) informace, jež budou uchazečům poskytnuty v průběhu elektronické aukce, a případně kdy jim budou poskytnuty;

d) relevantní informace o postupu elektronické aukce včetně toho, zda aukce probíhá ve více kolech a jak bude uzavřena dle bodu 22.7;

e) podmínky, za kterých budou uchazeči moci při aukci podávat nabídky, a zejména minimální rozdíly, které budou případně pro podání nabídky vyžadovány;

f) relevantní informace týkající se používaného elektronického zařízení a opatření a technických specifikací připojení.

22.4. Všichni uchazeči, kteří předložili přípustné nabídky, jsou elektronickými prostředky současně vyzváni k účasti na elektronické aukci prostřednictvím připojení v souladu s pokyny. Výzva uvede datum a čas zahájení elektronické aukce.

Elektronická aukce může probíhat ve více navazujících kolech. Elektronická aukce nesmí být zahájena dříve než dva pracovní dny po dni, kdy byly rozeslány výzvy.

22.5. Výzva musí být doplněna výsledkem úplného vyhodnocení nabídky dotčeného uchazeče.

Výzva uvede rovněž matematický vzorec, který se při elektronické aukci použije pro určení automatických změn pořadí na základě podaných nových cen nebo nových hodnot. Tento vzorec obsahuje váhy všech kritérií stanovených pro určení ekonomicky nejvýhodnější nabídky, jak jsou uvedeny v zadávací dokumentaci. Za tímto účelem musí být případná rozpětí předem redukována na konkrétní hodnotu.

Jsou-li povoleny varianty, stanoví se pro každou variantu zvláštní vzorec.

22.6. Během každého kola elektronické aukce veřejný zadavatel okamžitě sdělí všem uchazečům přinejmenším ty informace, které jim umožní zjistit v každém okamžiku své relativní pořadí. Pokud to předem uvedl, může rovněž sdělovat další informace o jiných nabídnutých cenách či hodnotách a oznamovat počet uchazečů v konkrétním kole aukce. V žádném případě však nesmí během žádného kola elektronické aukce zveřejnit totožnost uchazečů.

22.7. Veřejný zadavatel elektronickou aukci uzavře jedním nebo více z následujících způsobů:

a) v předem stanovený den a čas;

b) pokud neobdrží žádné další nové ceny či nové hodnoty, které splňují požadavky na minimální rozdíly, za předpokladu, že předem stanovil dobu, která musí uplynout po obdržení posledního podání do uzavření elektronické aukce;

c) pokud bylo dosaženo předem stanoveného počtu kol aukce.

22.8. Po uzavření elektronické aukce veřejný zadavatel zadá veřejnou zakázku na základě výsledků elektronické aukce.

23. Mimořádně nízké nabídky

23.1. Jeví-li se cena či náklady nabídnuté v zadávacím řízení jako mimořádně nízké, vyžádá si veřejný zadavatel písemně upřesnění hlavních složek této ceny či nákladů, jež považuje za podstatné, a dá uchazeči příležitost poskytnout vysvětlení.

Veřejný zadavatel může vzít v úvahu zejména vysvětlení, která se týkají:

a) ekonomických aspektů výrobního procesu, poskytování služeb nebo konstrukční metody;

b) zvolených technických řešení nebo výjimečně příznivých podmínek, které má uchazeč k dispozici;

c) originality nabídky;

d) dodržování platných povinností v oblasti práva životního prostředí a sociálního a pracovního práva uchazečem;

e) dodržování platných povinností v oblasti práva životního prostředí a sociálního a pracovního práva subdodavateli;

f) možnosti uchazeče získat státní podporu v souladu s použitelnými pravidly.

23.2. Veřejný zadavatel může nabídku odmítnout pouze v případě, že předložený doklad uspokojivě neodůvodňuje nízkou úroveň navrhované ceny či nákladů.

Veřejný zadavatel nabídku odmítne, pokud dospěl k závěru, že nabídka je mimořádně nízká, jelikož nesplňuje příslušné povinnosti v oblasti práva životního prostředí a sociálního a pracovního práva.

23.3. Pokud veřejný zadavatel shledá, že nabídka je mimořádně nízká proto, že uchazeč obdržel státní podporu, může ji odmítnout jen z tohoto důvodu pouze tehdy, nebyl-li uchazeč schopen v dostatečné lhůtě stanovené veřejným zadavatelem prokázat, že dotčená podpora byla slučitelná s vnitřním trhem ve smyslu článku 107 Smlouvy o fungování EU.

24. Lhůty pro doručení nabídek a žádostí o účast

24.1. V případech, kdy lze nabídky vypracovat pouze na základě prohlídky nebo po nahlédnutí do dokladů k zadávací dokumentaci na místě, musí být lhůty delší než minimální lhůty stanovené v tomto bodě.

V následujících případech se lhůty prodlouží o pět dnů:

a) veřejný zadavatel nenabízí přímý a bezplatný přístup elektronickými prostředky k zadávací dokumentaci;

b) oznámení o zahájení zadávacího řízení je uveřejněno v souladu s bodem 4.2 písm. b).

24.2. V případě otevřených řízení činí lhůta pro doručení nabídek alespoň 37 dní ode dne, který následuje po odeslání oznámení o zahájení zadávacího řízení.

24.3. V případě užších řízení, soutěžního dialogu v soutěžním řízení s jednáním, dynamických nákupních systémů a inovačních partnerství činí lhůta pro doručení žádostí o účast alespoň 32 dní ode dne, který následuje po odeslání oznámení o zahájení zadávacího řízení.

24.4. V případě užších řízení a soutěžních řízení s jednáním činí lhůta pro doručení nabídek alespoň 30 dní ode dne, který následuje po odeslání výzvy k podání nabídky.

24.5. V případě dynamického nákupního systému činí lhůta pro doručení nabídek alespoň deset dní ode dne, který následuje po odeslání výzvy k podání nabídky.

24.6. V případě řízení po uveřejnění výzvy k projevení zájmu podle bodu 13.1:

a) u řízení podle bodu 13.1 písm. a) a bodu 13.3 písm. b) bodu i) činí lhůta pro doručení nabídek alespoň deset dní ode dne, který následuje po odeslání výzvy k podání nabídky;

b) u dvoufázového řízení podle bodu 13.3 písm. b) bodu ii) činí lhůta pro doručení žádostí o účast alespoň deset dní a lhůta pro doručení nabídek také alespoň deset dní.

24.7. V případě otevřených a užších řízení může veřejný zadavatel lhůtu pro doručení nabídek zkrátit o pět dnů, jestliže souhlasí s tím, aby nabídky byly podány elektronickými prostředky.

25. Přístup k zadávací dokumentaci a lhůta k poskytnutí doplňujících informací

25.1. Veřejný zadavatel zajistí přímý bezplatný přístup elektronickými prostředky k zadávací dokumentaci ode dne uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení nebo, v případě řízení bez takového oznámení anebo v případě řízení podle bodu 13, ode dne, kdy byla odeslána výzva k podání nabídky.

V odůvodněných případech, kdy není přímý elektronický přístup k zadávací dokumentaci z technických důvodů možný nebo kdy zadávací dokumentace obsahuje informace důvěrné povahy, ji může veřejný zadavatel předat jinými prostředky, které blíže určí. V těchto případech se použije bod 24.1 druhý odstavec, s výjimkou naléhavých případů podle bodu 26.1.

Veřejný zadavatel může hospodářským subjektům uložit povinnosti, jejichž cílem je ochrana důvěrné povahy informací obsažených v zadávací dokumentaci. Oznámí tyto povinnosti a způsob, jak lze přístup k zadávací dokumentaci získat.

25.2. Všem hospodářským subjektům, které mají zájem, poskytne veřejný zadavatel co nejdříve, současně a písemně doplňující informace k zadávací dokumentaci.

Veřejný zadavatel není povinen odpovídat na žádosti o doplňující informace, jež byly podány méně než šest pracovních dnů před uplynutím lhůty pro doručení nabídek.

25.3. Veřejný zadavatel prodlouží lhůtu pro doručení nabídek v případě, že

a) neposkytl doplňující informace nejpozději šest dní před uplynutím lhůty pro doručení nabídek, přestože o ně hospodářský subjekt požádal včas;

b) provádí v zadávací dokumentaci významné změny.

26. Lhůty v naléhavých případech

26.1. Nelze-li v naléhavých, řádně odůvodněných případech dodržet minimální lhůty uvedené v bodech 24.2 a 24.3, může veřejný zadavatel stanovit:

a) lhůtu pro doručení žádostí o účast nebo lhůtu pro doručení nabídek v případě otevřeného řízení, která nesmí být kratší než patnáct dní ode dne, kdy bylo odesláno oznámení o zahájení zadávacího řízení;

b) lhůtu pro doručení nabídek v případě užšího řízení, která nesmí být kratší než deset dní ode dne, kdy byla odeslána výzva k podání nabídky.

26.2. V naléhavých případech činí lhůta podle bodu 25.2 prvního odstavce a bodu 25.3 písm. a) čtyři dny.

27. Elektronické katalogy

27.1. Pokud se vyžaduje použití elektronických komunikačních prostředků, může veřejný zadavatel požadovat, aby byly nabídky předkládány ve formě elektronického katalogu nebo aby elektronický katalog obsahovaly.

27.2. V případech, kdy je předložení nabídek ve formě elektronického katalogu přijatelné nebo povinné, veřejný zadavatel:

a) toto uvede v oznámení o zahájení zadávacího řízení;

b) v zadávací dokumentaci uvede veškeré nezbytné informace o formátu, používaném elektronickém zařízení a technických opatřeních a specifikacích připojení pro katalog.

27.3. Pokud byla po předložení nabídek ve formě elektronických katalogů uzavřena vícestranná rámcová smlouva, může veřejný zadavatel stanovit, že obnovení soutěže na jednotlivé veřejné zakázky bude probíhat na základě aktualizovaných katalogů jednou z těchto metod:

a) veřejný zadavatel vyzve zhotovitele, dodavatele nebo poskytovatele, aby znovu podali své elektronické katalogy upravené podle požadavků příslušné jednotlivé veřejné zakázky;

b) veřejný zadavatel uvědomí zhotovitele, dodavatele nebo poskytovatele, že má v úmyslu vybrat z elektronických katalogů, které již byly předloženy, informace nezbytné k vytvoření nabídek přizpůsobených požadavkům příslušné jednotlivé veřejné zakázky, pokud bylo použití této metody oznámeno v zadávací dokumentaci k rámcové smlouvě.

27.4. Při použití metody podle bodu 27.3 písm. b) oznámí veřejný zadavatel zhotovitelům, dodavatelům nebo poskytovatelům datum a čas, kdy hodlá vybrat informace potřebné k vytvoření nabídek přizpůsobených požadavkům příslušné jednotlivé veřejné zakázky, a dá jim možnost, aby tento výběr informací nepovolili.

Veřejný zadavatel poskytne dostatečný časový prostor mezi oznámením a skutečným výběrem informací.

Před zadáním jednotlivé veřejné zakázky předloží veřejný zadavatel vybrané informace příslušnému zhotoviteli, dodavateli nebo poskytovateli, aby mu dal příležitost vyvrátit nebo potvrdit, že takto vytvořená nabídka neobsahuje věcné chyby.

28. Otevírání nabídek a žádostí o účast

28.1. V otevřených řízeních se otevírání nabídek mohou účastnit oprávnění zástupci uchazečů.

28.2. Jestliže hodnota veřejné zakázky dosahuje nejméně finančních limitů podle čl. 175 odst. 1, jmenuje příslušná schvalující osoba komisi pro otevírání nabídek. Schvalující osoba může od tohoto kroku upustit na základě analýzy rizik při obnovení soutěže v případě rámcové smlouvy a v případech podle bodu 11.1 druhého odstavce, s výjimkou písmen d) a g) uvedeného odstavce.

Komise pro otevírání obálek je složena nejméně ze dvou osob, jež zastupují alespoň dvě organizační jednotky dotčeného orgánu Unie, mezi nimiž není vztah nadřízenosti a podřízenosti. V zájmu vyloučení střetu zájmů se na tyto osoby vztahují povinnosti podle článku 61.

Požadavek organizačních jednotek, mezi nimiž není vztah nadřízenosti a podřízenosti, se nepoužije v zastoupeních a místních jednotkách uvedených v článku 150 ani v jednotkách, jež působí izolovaně v členském státě, pokud v nich neexistují organizačně oddělené jednotky.

28.3. V případě interinstitucionálního zadávacího řízení jmenuje komisi pro otevírání obálek příslušná schvalující osoba orgánu Unie odpovědného za toto zadávací řízení.

28.4. Veřejný zadavatel vhodnou metodou ověří a zajistí neporušenost původní nabídky včetně finanční nabídky a dokladu o datu a času jejího doručení podle čl. 149 odst. 3 a 5.

28.5. V otevřených řízeních, v nichž je veřejná zakázka zadávána metodou nejnižší ceny nebo nejnižších nákladů podle čl. 167 odst. 4, jsou ceny uvedené v nabídkách splňujících požadavky čteny nahlas.

28.6. Písemný protokol o otevření doručených nabídek podepisuje osoba či osoby, jež za otevření obálek odpovídají, nebo členové komise pro otevírání obálek. Tento protokol uvádí nabídky, které jsou v souladu s článkem 149 a které s ním v souladu nejsou, jakož i důvody odmítnutí nabídek podle čl. 168 odst. 4. Lze ho podepsat v elektronickém systému, jenž zajišťuje dostatečnou identifikaci podepsané osoby.

29. Hodnocení nabídek a žádostí o účast

29.1. Příslušná schvalující osoba může rozhodnout, že hodnotící komise nabídky vyhodnotí a sestaví jejich pořadí pouze na základě kritérií pro zadání veřejné zakázky a že kritéria pro vyloučení a výběr se vyhodnotí jiným vhodným způsobem, který zaručí vyloučení střetu zájmů.

29.2. V případě interinstitucionálního zadávacího řízení jmenuje hodnotící komisi příslušná schvalující osoba orgánu Unie odpovědného za toto zadávací řízení. Složení komise musí v rámci možností odrážet interinstitucionální povahu zadávacího řízení.

29.3. Za přípustné jsou považovány žádosti o účast a nabídky, které jsou vhodné podle bodu 11.2 a nejsou v rozporu s pravidly ve smyslu bodu 12.2 ani nepřijatelné ve smyslu bodu 12.3.

30. Výsledky hodnocení a rozhodnutí o zadání veřejné zakázky

30.1. Výsledkem hodnocení je hodnotící zpráva, jež obsahuje návrh na zadání veřejné zakázky. Hodnotící zprávu datuje a podepisuje osoba či osoby, jež provedly hodnocení, nebo členové hodnotící komise. Lze ji podepsat v elektronickém systému, jenž zajišťuje dostatečnou identifikaci podepsané osoby.

Nebyla-li hodnotící komisi svěřena odpovědnost za ověření nabídek z hlediska kritérií pro vyloučení a výběr, podepíší hodnotící zprávu též osoby, kterým příslušná schvalující osoba tuto odpovědnost svěřila.

30.2. Hodnotící zpráva musí obsahovat:

a) název a adresu veřejného zadavatele, předmět a hodnotu veřejné zakázky nebo předmět a maximální hodnotu rámcové smlouvy;

b) jména či názvy odmítnutých zájemců či uchazečů a důvody jejich odmítnutí s odkazem na některou ze situací uvedených v čl. 141 odst. 1 nebo na kritéria pro výběr;

c) uvedení odmítnutých nabídek a důvody jejich odmítnutí s některým z těchto upřesnění:

   i) nesplnění minimálních požadavků podle čl. 167 odst. 1 písm. a);

   ii) nesplnění minimální úrovně kvality podle bodu 21.3;

   iii) skutečnost, že byly shledány mimořádně nízkými podle bodu 23;

d) jména či názvy vybraných zájemců nebo uchazečů a důvody jejich výběru;

e) jména či názvy uchazečů, jejichž pořadí má být stanoveno, s uvedením získaných bodů a odůvodnění;

f) jména či názvy navržených zájemců nebo úspěšného uchazeče a důvody této volby;

g) podíl veřejné zakázky či rámcové smlouvy, jejž navržený zhotovitel, dodavatel či poskytovatel zamýšlí zadat subdodavatelům, je-li tento podíl znám.

30.3. Veřejný zadavatel přijme rozhodnutí o zadání veřejné zakázky, v němž uvede:

a) schválení hodnotící zprávy, jež obsahuje všechny informace uvedené v bodě 30.2 a:

i) jméno či název úspěšného uchazeče a důvody této volby s odkazem na předem oznámená kritéria pro výběr a kritéria pro zadání veřejné zakázky, včetně důvodů případného odklonu od doporučení uvedeného v hodnotící zprávě;

ii) v případě jednacího řízení bez předchozího uveřejnění, soutěžního řízení s jednáním nebo soutěžního dialogu okolnosti uvedené v bodech 11, 12 a 39, jež byly důvodem k použití těchto řízení;

b) případné důvody, pro něž se veřejný zadavatel rozhodl veřejnou zakázku nezadat.

30.4. V následujících případech může schvalující osoba obsah hodnotící zprávy a rozhodnutí o zadání veřejné zakázky sloučit do jediného dokumentu a podepsat jej:

a) v případě řízení, v nichž není dosaženo finančních limitů podle čl. 175 odst. 1, jestliže byla doručena pouze jedna nabídka;

b) při obnovení soutěže v případě rámcové smlouvy, kdy nebyla ustavena hodnotící komise;

c) v případech podle bodu 11.1 druhého odstavce písm. c) a e), písm. f) bodů i) a iii) a písm. h), kdy nebyla ustavena hodnotící komise.

30.5. V případě interinstitucionálního zadávacího řízení přijme rozhodnutí podle bodu 30.3 veřejný zadavatel, který je za toto řízení odpovědný.

31. Informace pro zájemce a uchazeče

31.1. Co nejdříve po každé z následujících fází vyrozumí veřejný zadavatel elektronickými prostředky všechny zájemce či uchazeče současně a jednotlivě o přijatých rozhodnutích o výsledku řízení:

a) fáze otevírání žádostí a nabídek v případech podle čl. 168 odst. 3;

b) v zadávacích řízeních, která jsou pořádána ve dvou samostatných fázích, bylo přijato rozhodnutí na základě kritérií pro vyloučení a výběr;

c) rozhodnutí o zadání veřejné zakázky.

V každém případě veřejný zadavatel uvede důvody nepřijetí žádosti o účast či nabídky a poučení o právních prostředcích nápravy.

Při vyrozumění úspěšného uchazeče veřejný zadavatel upřesní, že oznámené rozhodnutí nezakládá závazek na straně veřejného zadavatele.

31.2. Informace podle čl. 170 odst. 3 sděluje veřejný zadavatel co nejdříve a nejpozději patnáct dní po dni doručení písemné žádosti. Zadává-li veřejný zadavatel veřejné zakázky na vlastní účet, používá elektronické prostředky. Rovněž uchazeč může žádost zaslat elektronickými prostředky.

31.3. Jestliže veřejný zadavatel komunikuje elektronickými prostředky, má se za to, že příslušné informace byly zájemcům či uchazečům doručeny, jestliže může veřejný zadavatel prokázat, že je odeslal na elektronickou adresu uvedenou v nabídce či žádosti o účast.

V takovém případě se má za to, že byly informace zájemci či uchazeči doručeny v den, kdy je veřejný zadavatel odeslal.

KAPITOLA 2

Ustanovení použitelná pro veřejné zakázky zadávané orgány Unie na vlastní účet

32. Centrální zadavatel

32.1. Centrální zadavatel může vystupovat jako:

a) velkoobchodník, jestliže nakupuje, skladuje a prodává dodávky a služby jiným veřejným zadavatelům;

b) zprostředkovatel, jestliže zadává rámcové smlouvy nebo provozuje dynamické nákupní systémy, které mohou využívat jiní veřejní zadavatelé dle původního oznámení.

32.2. Centrální zadavatel provádí veškerá zadávací řízení za pomoci elektronických komunikačních prostředků.

33. Části

33.1. Je-li to vhodné, technicky proveditelné a nákladově efektivní, zadávají se veřejné zakázky formou samostatných částí zadávaných v témže řízení.

33.2. Je-li předmět veřejné zakázky rozdělen na několik částí, z nichž každá je předmětem individuální smlouvy na veřejnou zakázku, vezme se při celkovém posouzení podle použitelného finančního limitu v úvahu celková hodnota všech těchto částí.

Jestliže celková hodnota všech částí dosahuje nejméně finančních limitů podle čl. 175 odst. 1, použijí se na každou z těchto částí čl. 163 odst. 1 a články 164 a 165.

33.3. Má-li být veřejná zakázka zadána formou samostatných částí, jsou nabídky hodnoceny zvlášť za každou část. Je-li několik částí zadáno témuž uchazeči, lze na všechny tyto části uzavřít jedinou smlouvu.

34. Pravidla pro odhad hodnoty veřejné zakázky

34.1. Veřejný zadavatel odhadne hodnotu veřejné zakázky podle celkové splatné částky včetně jakékoliv formy opcí a případných prodloužení smluv.

Tento odhad se provádí nejpozději v okamžiku, kdy veřejný zadavatel zahájí zadávací řízení.

34.2. V případě rámcových smluv a dynamických nákupních systémů se v úvahu vezme maximální hodnota všech veřejných zakázek, jež jsou plánovány na celou dobu platnosti rámcové smlouvy nebo dynamického nákupního systému.

V případě inovačních partnerství se v úvahu vezme nejvyšší odhadovaná hodnota výzkumných a vývojových činností, které mají proběhnout ve všech fázích zamýšleného partnerství, jakož i stavebních prací, dodávek či služeb, které mají být pořízeny na konci zamýšleného partnerství.

Pokud veřejný zadavatel poskytuje zájemcům či uchazečům platby, zahrne je do výpočtu odhadované hodnoty veřejné zakázky.

34.3. V případě veřejných zakázek na služby se berou v úvahu:

a) u pojišťovacích služeb splatné pojistné a jiné odměny;

b) u bankovních nebo finančních služeb poplatky, provize, úroky a jiné odměny;

c) u veřejných zakázek zahrnujících návrh: honoráře, splatné provize a jiné odměny.

34.4. V případě veřejných zakázek na služby, jež neuvádějí celkovou cenu, nebo v případě veřejných zakázek na dodávky, jejichž předmětem je leasing, nájem, pronájem nebo koupě výrobků na splátky, je základem pro výpočet odhadované hodnoty veřejné zakázky:

a) u veřejných zakázek na dobu určitou:

i) celková hodnota veřejné zakázky za celou dobu jejího trvání, činí-li tato doba nejvýše 48 měsíců v případě služeb a nejvýše dvanáct měsíců v případě dodávek,

ii) celková hodnota včetně odhadované zůstatkové hodnoty, činí-li doba trvání zakázky v případě dodávek více než dvanáct měsíců;

b) měsíční hodnota vynásobená 48 v případě veřejných zakázek na dobu neurčitou nebo v případě služeb na dobu delší než 48 měsíců.

34.5. V případě veřejných zakázek na služby nebo dodávky, jež jsou zadávány pravidelně nebo mají být během určitého období obnoveny, se odhadovaná hodnota veřejné zakázky určí na základě:

a) celkové skutečné hodnoty po sobě jdoucích veřejných zakázek stejného druhu zadaných během předchozích dvanácti měsíců nebo předchozího rozpočtového roku, pokud možno upravené o předpokládané změny v množství nebo hodnotě během dvanácti měsíců následujících po první veřejné zakázce, nebo

b) celkové odhadované hodnoty po sobě jdoucích veřejných zakázek stejného druhu, jež mají být zadány během daného rozpočtového roku.

34.6. V případě veřejných zakázek na stavební práce se kromě hodnoty těchto prací bere v úvahu i celková odhadovaná hodnota dodávek a služeb, jež jsou k provedení těchto prací nezbytné a jež zhotoviteli poskytne veřejný zadavatel.

34.7. Hodnotou koncese je celkový odhadovaný obrat koncesionáře za dobu trvání koncese.

Tato hodnota se vypočte objektivní metodou blíže vymezenou v zadávací dokumentaci s přihlédnutím zejména k:

a) příjmu z jiných poplatků a pokut uhrazených uživateli stavebních prací či služeb, než jsou poplatky a pokuty vybrané jménem veřejného zadavatele;

b) hodnotě grantů či dalších případných finančních výhod poskytnutých třetími stranami za plnění koncese;

c) příjmu z prodeje jakýchkoli aktiv, na která se vztahuje koncese;

d) hodnotě všech dodávek a služeb, které koncesionáři poskytne veřejný zadavatel, pokud jsou tyto dodávky a služby nezbytné pro provedení příslušných stavebních prací či poskytnutí příslušných služeb;

e) platbám zájemcům a uchazečům.

35. Odkladná lhůta před podpisem smlouvy na veřejnou zakázku

35.1. Odkladná lhůta začíná běžet:

a) dnem následujícím po dni, kdy byla všem úspěšným i neúspěšným uchazečům elektronickými prostředky současně odeslána příslušná oznámení, nebo

b) v případě veřejné zakázky či rámcové smlouvy, jež byla zadána podle bodu 11.1 druhého odstavce písm. b), dnem, jenž následuje po uveřejnění oznámení o výsledku zadávacího řízení podle bodu 2.4 v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V případě potřeby může veřejný zadavatel odložit podpis smlouvy na veřejnou zakázku za účelem dodatečného přezkumu v případě, je-li takový krok odůvodněn žádostmi či připomínkami zájemců nebo uchazečů, kteří byli neúspěšní nebo podali stížnost, nebo s ohledem na jinou významnou informaci, kterou ve lhůtě podle čl. 175 odst. 3 obdržel. O odkladu jsou všichni zájemci nebo uchazeči uvědomeni do tří pracovních dnů od přijetí příslušného rozhodnutí.

Nelze-li smlouvu na veřejnou zakázku či rámcovou smlouvu podepsat s vybraným úspěšným uchazečem, může ji veřejný zadavatel zadat druhému nejlepšímu uchazeči.

35.2. Lhůta podle bodu 35.1 se nepoužije v případech:

a) řízení, v nichž byla podána pouze jedna nabídka;

b) jednotlivých veřejných zakázek založených na rámcové smlouvě;

c) dynamických nákupních systémů;

d) jednacího řízení bez předchozího uveřejnění podle bodu 11, s výjimkou veřejných zakázek zadaných podle bodu 11.1 druhého odstavce písm. b).

KAPITOLA 3

Zadávání veřejných zakázek v oblasti vnější činnosti

36. Zvláštní ustanovení o finančních limitech a postupech zadávání veřejných zakázek v oblasti vnější činnosti

Na smlouvy na veřejné zakázky, jež uzavírají veřejní zadavatelé uvedení v čl. 178 odst. 2 nebo jež jsou uzavírány jejich jménem, se nepoužijí bod 2 s výjimkou bodu 2.5, body 3, 4 a 6, bod 12.1 písm. a) a c) až f), body 12.4, 13.3, 14, 15, 17.3 až 17.7, 20.4, 23.3, 24, 25.2, 25.3, 26 a 28 a bod 29 s výjimkou bodu 29.3. Na zadávání veřejných zakázek v oblasti vnější činnosti se nepoužijí body 32, 33 a 34. Na zadávání veřejných zakázek v oblasti vnější činnosti se použije bod 35. Pro účely bodu 35.1 druhého odstavce je délka odkladné lhůty stanovena v čl. 178 odst. 1.

O provádění ustanovení o veřejných zakázkách podle této kapitoly rozhoduje Komise, a to i pokud jde o náležitá kontrolní opatření, jež má uplatňovat příslušná schvalující osoba v případě, kdy veřejným zadavatelem není Komise.

37. Vyhlašování

37.1. V příslušných případech se předběžné oznámení o výběrovém řízení v návaznosti na užší řízení podle bodu 38.1 písm. a) a na otevřené řízení podle bodu 38.1 písm. b) zasílá co nejdříve a elektronickými prostředky Úřadu pro publikace.

37.2. Oznámení o výsledku zadávacího řízení se zasílá po podpisu smlouvy na veřejnou zakázku, s výjimkou případů, kdy musela být veřejná zakázka prohlášena za utajenou, kdy plnění veřejné zakázky musí být doprovázeno zvláštními bezpečnostními opatřeními, kdy to vyžaduje ochrana podstatných zájmů Unie nebo přijímající země a kdy uveřejnění oznámení o výsledku zadávacího řízení není považováno za vhodné.

38. Finanční limity a postupy

38.1. V oblasti vnější činnosti se používají tato zadávací řízení:

a) užší řízení podle čl. 164 odst. 1 písm. b);

b) otevřené řízení podle čl. 164 odst. 1 písm. a);

c) místní otevřené řízení;

d) zjednodušené řízení.

38.2. Zadávací řízení se v závislosti na finančních limitech používají takto:

a) otevřené nebo užší řízení lze použít na:

i) veřejné zakázky na služby a dodávky a na koncese na služby o hodnotě nejméně 300 000 EUR;

ii) veřejné zakázky na stavební práce a koncese na stavební práce o hodnotě nejméně 5 000 000 EUR;

b) místní otevřené řízení lze použít na:

i) veřejné zakázky na dodávky o hodnotě nejméně 100 000 EUR, avšak méně než 300 000 EUR;

ii) veřejné zakázky na stavební práce a koncese na stavební práce o hodnotě nejméně 300 000 EUR, avšak méně než 5 000 000 EUR;

c) zjednodušené řízení lze použít na:

i) veřejné zakázky na služby, koncese na služby, veřejné zakázky na stavební práce a koncese na stavební práce o hodnotě nižší než 300 000 EUR;

ii) veřejné zakázky na dodávky o hodnotě nižší než 100 000 EUR:

d) veřejné zakázky o hodnotě nejvýše 20 000 EUR lze zadat na základě jediné nabídky;

e) platby výdajových položek do výše 2500 EUR lze provést jednoduchým proplacením faktur bez předchozího přijetí nabídky.

38.3. Při užším řízení podle bodu 38.1 písm. a) je v oznámení o zahájení zadávacího řízení uveden počet zájemců, kteří budou vyzváni k podání nabídky. V případě veřejných zakázek na služby jsou k podání nabídky vyzváni alespoň čtyři zájemci. Počet zájemců, kterým je umožněno nabídku podat, musí být dostatečný k tomu, aby byla zajištěna skutečná hospodářská soutěž.

Seznam vybraných zájemců se zveřejňuje na internetových stránkách Komise.

Je-li počet zájemců, kteří splňují kritéria pro výběr nebo minimální požadavky na způsobilost, menší než stanovený minimální počet, může veřejný zadavatel vyzvat k podání nabídky pouze ty zájemce, kteří splňují kritéria k podání nabídky.

38.4. V místním otevřeném řízení podle bodu 38.1 písm. c) se oznámení o zahájení zadávacího řízení uveřejňuje alespoň v úředním věstníku přijímajícího státu nebo v rovnocenné publikaci pro místní výzvy k podání nabídky.

38.5. Ve zjednodušeném řízení podle bodu 38.1 písm. d) vypracuje veřejný zadavatel seznam alespoň tří uchazečů podle svého výběru bez uveřejnění oznámení.

Uchazeče lze do zjednodušeného řízení vybrat ze seznamu prodejců uvedeného v bodě 13.1 písm. b) sestaveného po vyhlášení výzvy k projevení zájmu.

Obdrží-li veřejný zadavatel poté, co se na uchazeče obrátí, pouze jednu administrativně a technicky platnou nabídku, může veřejnou zakázku zadat, jsou-li splněna kritéria pro zadání veřejné zakázky.

38.6. V případě právních služeb, na něž se nevztahuje bod 11.1 druhý odstavec písm. h), mohou veřejní zadavatelé použít zjednodušený postup bez ohledu na odhadovanou hodnotu veřejné zakázky.

39. Použití jednacího řízení u veřejných zakázek na služby, dodávky a stavební práce

39.1. Veřejní zadavatelé mohou použít jednací řízení, v nichž je podána jediná nabídka, v těchto případech:

a) služby jsou svěřeny subjektům veřejného sektoru nebo neziskovým organizacím či sdružením a týkají se činností institucionální povahy nebo činností určených na poskytování pomoci lidem v sociální oblasti;

b) zadávací řízení nebylo úspěšné, tj. žádná nabídka nebyla z kvalitativního nebo finančního hlediska přesvědčivá; v tomto případě může veřejný zadavatel po zrušení zadávacího řízení zahájit jednání s jedním nebo více uchazeči podle svého výběru, kteří podali nabídky na základě příslušné výzvy, za předpokladu, že se zadávací dokumentace podstatně nezmění;

c) je nutno uzavřít novou smlouvu na veřejnou zakázku poté, co byla předčasně ukončena smlouva stávající.

39.2. Pro účely bodu 11.1 druhého odstavce písm. c) se má za to, že je krajní naléhavost dána v případě operací prováděných v krizi. Krajní naléhavost situace stanoví pověřená schvalující osoba, případně po dohodě s ostatními dotčenými pověřenými schvalujícími osobami, a své rozhodnutí pravidelně přezkoumává z hlediska zásady řádného finančního řízení.

39.3. K činnostem institucionální povahy podle bodu 39.1 písm. a) patří služby, jež přímo souvisejí s úlohou subjektů veřejného sektoru, která je vymezena právními předpisy.

40. Specifikace pro nabídky

Odchylně od bodu 16.3 lze v případě všech řízení, v nichž jsou podávány žádosti o účast, rozdělit specifikace pro nabídky v souladu s oběma fázemi řízení, přičemž je možné, aby první část obsahovala pouze informace uvedené v bodě 16.3 písm. a) a f).

41. Lhůty v řízeních

41.1. U veřejných zakázek na služby činí lhůta mezi dnem, který následuje po dni odeslání výzvy k podání nabídky, a posledním dnem lhůty pro doručení nabídek alespoň 50 dní. V naléhavých případech však mohou být schváleny jiné lhůty.

41.2. Uchazeči mohou předložit písemné dotazy před posledním dnem lhůty pro doručení nabídek. Veřejný zadavatel je zodpoví před posledním dnem lhůty pro doručení nabídek.

41.3. V užších řízeních činí lhůta pro doručení žádostí o účast alespoň 30 dní ode dne, který následuje po dni, kdy bylo uveřejněno oznámení o zahájení zadávacího řízení. Doba mezi dnem, který následuje po dni odeslání výzvy k podání nabídky, a posledním dnem lhůty pro doručení nabídek činí alespoň 50 dní. V některých výjimečných případech však mohou být schváleny jiné lhůty.

41.4. V otevřených řízeních činí lhůty pro doručení nabídek, jejichž běh počíná dnem, který následuje po dni uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení, alespoň:

a) 90 dní v případě veřejných zakázek na stavební práce;

b) 60 dní v případě veřejných zakázek na dodávky.

V některých výjimečných případech však mohou být schváleny jiné lhůty.

41.5. V místních otevřených řízeních činí lhůty pro doručení nabídek, jejichž běh počíná dnem, kdy bylo uveřejněno oznámení o zahájení zadávacího řízení, alespoň:

a) 60 dní v případě veřejných zakázek na stavební práce;

b) 30 dní v případě veřejných zakázek na dodávky.

V některých výjimečných případech však mohou být schváleny jiné lhůty.

41.6. Ve zjednodušeném řízení podle bodu 38.1 písm. d) je zájemcům poskytnuto na podání nabídek alespoň 30 dní ode dne, kdy byla odeslána výzva k podání nabídky.

PŘÍLOHA II

Srovnávací tabulka

Nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012	Toto nařízení
Čl. 1 odst. 1	Článek 1
Čl. 1 odst. 2	Článek 68
Článek 2	Článek 2
Článek 3	Článek 3
Článek 4	Článek 4
Článek 5	Článek 5
Článek 6	Článek 6
Článek 7	Článek 7
Článek 8	Článek 8
Článek 9	Článek 9
Článek 10	---
Článek 11	Článek 10
Článek 12	Článek 11
Článek 13	Článek 12
Článek 14	Čl. 12 odst. 3
Článek 15	Článek 14
Článek 16	Článek 16
Článek 17	Článek 17
Článek 18	Článek 18
Článek 19	Článek 19
Článek 20	Článek 20
Článek 21	Článek 21
Článek 22	Článek 25
Článek 23	Článek 27
Článek 24	Článek 28

Nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012	Toto nařízení
Článek 25	Článek 29
Článek 26	Článek 30
Článek 27	Článek 31
Článek 28	Čl. 28 odst. 2
Článek 29	Článek 32
Článek 30	Článek 33
Článek 31	Článek 35
Článek 32	Článek 36
Článek 33	Čl. 35 odst. 4
Článek 34	Článek 37
Článek 35	Článek 38
Článek 36	Článek 39
Článek 37	Článek 40
Článek 38	Článek 41
Článek 39	Článek 42
Článek 40	Článek 43
Článek 41	Článek 44
Článek 42	Článek 45
Článek 43	Článek 46
Článek 44	Článek 47
Článek 45	Článek 48
Článek 46	Článek 49
Článek 47	Článek 50
Článek 48	Článek 51
Článek 49	Článek 52
Článek 50	Článek 53
Článek 51	Článek 54
Článek 52	Článek 55

Nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012	Toto nařízení
Článek 53	Článek 56
Článek 54	Článek 58
Článek 55	Článek 59
Článek 56	Článek 60
Článek 57	Článek 61
Článek 58	Článek 62
Článek 59	Článek 63
Článek 60	Článek 154
Článek 61	Článek 154
Článek 62	Článek 69
Článek 63	Čl. 62 odst. 3
Článek 64	Článek 72
Článek 65	Článek 73
Článek 66	Článek 74
Článek 67	Článek 76
Článek 68	Článek 77
Článek 69	Článek 79
Článek 70	Článek 88
Článek 71	Článek 90
Článek 72	Článek 91
Článek 73	Článek 92
Článek 74	Článek 94
Článek 75	Článek 95
Článek 76	Článek 96
Článek 77	Článek 97
Článek 78	Článek 98
Článek 79	Článek 100
Článek 80	Článek 101

Nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012	Toto nařízení
Článek 81	Článek 105
Článek 82	Článek 106
Článek 83	Článek 107
Čl. 84 odst. 1	Čl. 111 odst. 1
Čl. 84 odst. 2	Čl. 110 odst. 1
Čl. 84 odst. 3 první pododstavec	Čl. 110 odst. 2
Čl. 84 odst. 3 druhý pododstavec	Čl. 110 odst. 3 písm. e)
Čl. 85 odst. 1 první pododstavec	Článek 2 bod 8
Čl. 85 odst. 1 druhý pododstavec	Článek 2 bod 37
Čl. 85 odst. 1 třetí pododstavec	Čl. 111 odst. 2
Čl. 85 odst. 2	–
Čl. 85 odst. 3	Čl. 112 odst. 1
Čl. 85 odst. 4	Čl. 112 odst. 2
Čl. 86 odst. 1, 2 a 3	Čl. 111 odst. 2
Čl. 86 odst. 4 první pododstavec	Čl. 114 odst. 2 první pododstavec
Čl. 86 odst. 4 druhý pododstavec	Čl. 114 odst. 1
Čl. 86 odst. 4 třetí pododstavec	Čl. 111 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 86 odst. 4 čtvrtý pododstavec	Čl. 112 odst. 5
Čl. 86 odst. 5 první pododstavec	Čl. 114 odst. 4
Čl. 86 odst. 5 druhý pododstavec	Čl. 114 odst. 5
Čl. 86 odst. 5 třetí pododstavec	Čl. 114 odst. 6

Nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012	Toto nařízení
Čl. 87 odst. 1	Čl. 111 odst. 1
Článek 88	Čl. 111 odst. 3
Čl. 89 odst. 1	Čl. 111 odst. 5
Čl. 89 odst. 2	–
Článek 90	Článek 115
Článek 91	Čl. 115 odst. 1
Článek 92	Článek 116
Článek 93	Článek 146
Článek 94	Článek 146
Článek 95	Článek 147
Článek 96	Článek 151
Článek 97	Článek 133
Článek 98	Článek 117
Článek 99	Článek 118
Článek 100	Článek 120
Článek 101	Články 2 a 162
Článek 102	Článek 160
Článek 103	Článek 163
Článek 104	Článek 164
Článek 104a	Článek 165
Článek 105	Článek 166
Článek 105a	Článek 135

Nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012	Toto nařízení
Článek 106	Články 136 to 140
Článek 107	Článek 141
Článek 108	Články 142 a 143
Článek 110	Článek 167
Článek 111	Článek 168
Článek 112	Článek 169
Článek 113	Článek 170
Článek 114	Článek 171
Článek 114a	Článek 172
Článek 115	Článek 173
Článek 116	Článek 131
Článek 117	Článek 174
Článek 118	Článek 175
Článek 119	Článek 176
Článek 120	Článek 177
Článek 121	Článek 180
Článek 122	Článek 187
Článek 123	Článek 125
Článek 124	Článek 181
Článek 125	Články 190, 191 a 193
Článek 126	Článek 186
Článek 127	Článek 190
Článek 128	Článek 189
Článek 129	Článek 191

Nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012	Toto nařízení
Článek 130	Článek 193
Článek 131	Článek 196
Článek 132	Článek 198
Článek 133	Článek 200
Článek 134	Články 152 a 153
Čl. 135 odst. 1, 5, 6 a 7	Článek 202
Čl. 135 odst. 2, 3 a 4	Článek 131
Čl. 135 odst. 8 a 9	–
Článek 136	Článek 132
Článek 137	Články 204 a 205
Článek 138	Článek 206
Článek 139	Článek 208
Článek 140	Článek 209
Článek 141	Článek 241
Článek 142	Článek 249
Článek 143	Článek 80
Článek 144	Článek 80
Článek 145	Článek 243
Článek 146	Článek 244
Článek 147	Článek 245
Článek 148	Článek 246
Článek 149	Článek 250
Článek 150	Článek 248
Článek 151	Čl. 82 odst. 7, 8 a 9

Nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012	Toto nařízení
Článek 152	–
Článek 153	Článek 84
Článek 154	Článek 84
Článek 155	Čl. 243 odst. 3
Článek 156	Čl. 80 odst. 3
Článek 157	Článek 87
Článek 158	Článek 254
Článek 159	Článek 255
Článek 160	Článek 256
Článek 161	Článek 257
Článek 162	Článek 258
Článek 163	Článek 259
Článek 164	Článek 260
Článek 165	Článek 261
Článek 166	Článek 262
Článek 167	Článek 263
Článek 168	–
Čl. 169 odst. 1	–
Čl. 169 odst. 2	Čl. 12 odst. 1
Čl. 169 odst. 3	Čl. 12 odst. 2 písm. d)
Čl. 170 odst. 1	–
Čl. 170 odst. 2	Čl. 116 odst. 1
Čl. 170 odst. 3	Čl. 11 odst. 2
Čl. 171 odst. 1	Čl. 116 odst. 4
Čl. 171 odst. 2	Čl. 116 odst. 2

Nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012	Toto nařízení
Čl. 171 odst. 3	Čl. 116 odst. 5
Článek 172	Čl. 10 odst. 5 písm. a)
Čl. 173 odst. 1	Čl. 30 odst. 1 třetí pododstavec
Čl. 173 odst. 2	Čl. 31 odst. 5
Článek 174	–
Článek 175	–
Článek 176	–
Čl. 177 odst. 1, 2 a 3	–
Čl. 177 odst. 4	Čl. 12 odst. 4 písm. b)
Čl. 177 odst. 5	Čl. 10 odst. 5 písm. b)
Čl. 178 odst. 1	Čl. 14 odst. 2
Čl. 178 odst. 2	Čl. 15 odst. 1
Čl. 178 odst. 3	Čl. 15 odst. 2
Článek 178a	–
Čl. 179 odst. 1	Čl. 30 odst. 1 písm. f)
Čl. 179 odst. 2 a 3	Čl. 31 odst. 2
Článek 180	–
Čl. 181 odst. 1	–
Čl. 181 odst. 2	Čl. 21 odst. 2 písm. b)
Čl. 181 odst. 3	Čl. 30 odst. 1 písm. e)
Čl. 181 odst. 4	Čl. 237 odst. 5
Článek 182	Čl. 15 odst. 3
Čl. 183 odst. 1	Čl. 160 odst. 4
Čl. 183 odst. 2	Čl. 12 odst. 4 písm. c) a čl. 21 odst. 2 písm. g)

Nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012	Toto nařízení
Čl. 183 odst. 3	–
Čl. 183 odst. 4	Článek 145, čl. 152 odst. 1 druhý pododstavec, čl. 167 odst. 2 a čl. 176 odst. 2
Čl. 183 odst. 5	Čl. 160 odst. 5
Čl. 183 odst. 6	Čl. 30 odst. 1 písm. d)
Články 184 a 185	–
Článek 186	Článek 236
Článek 187	Články 234 a 235
Článek 188	–
Čl. 189 odst. 1 a 4	–
Čl. 189 odst. 2 a 3	Čl. 114 odst. 2 a 3
Článek 190	Článek 178
Článek 191	Článek 179
Článek 192	Čl. 190 odst. 3
Článek 193	–
Článek 194	Článek 129
Článek 195	Článek 64
Článek 196	Článek 65
Článek 197	Čl. 65 odst. 2
Článek 198	Článek 67
Článek 199	Čl. 66 odst. 2
Článek 200	Čl. 66 odst. 3
Článek 201	Článek 264
Článek 202	Čl. 11 odst. 2 a článek 265

Nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012	Toto nařízení
Článek 203	Článek 264 a článek 266
Článek 204	Článek 237
Článek 204a	Článek 221
Článek 204b	Článek 222
Článek 204c	Článek 223
Článek 204d	Článek 224
Článek 204e	Článek 225
Článek 204f	Článek 225
Článek 204g	Článek 226
Článek 204h	Článek 226
Článek 204i	Článek 226
Článek 204j	Článek 227
Článek 204k	Článek 228
Článek 204l	Článek 229
Článek 204m	Článek 230
Článek 204n	Článek 231
Článek 204o	Článek 232
Článek 204p	Článek 233
Článek 205	Článek 279
Článek 206	Článek 268
Článek 207	–

Nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012	Toto nařízení
Článek 208	Článek 70
Článek 209	Článek 71
Článek 210	Článek 269
Článek 211	Článek 280
Článek 212	Článek 281
Článek 213	–
Článek 214	Článek 282